(၁)

BURMESE CLASSIC .com

အိပ်ပျော်သွားဖို့ ကောင်းပြီ။

သည်ည အိပ်ပျော်ဖို့ ခက်ခဲလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင် တွက်ဆထားပြီး ဖြစ်သော်လည်း ယခုလောက် ညဉ့်နက်စွာ မျက်စိကြောင်နေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်မမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။ ယခုတော့ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သော စိတ်လှုပ်ရှားမှုထက် ပိုနေပြီ။

မနက်ဖြန် ...။

မနက်ဖြန်အကြောင်း စဉ်းစားလိုက်လျှင် ကျွန်တော့်လည်ပင်းသို့ အေးစက် စိုစွတ်သည့် ရေညှိပင် လက်တံများ လာရောက်ရစ်ပတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြပြန်သည်။ ဤအခန်းနှင့် နှစ်မိုင် သုံးမိုင်လောက် ဝေးသည့် နေရာတွင် ခန်းမကျယ်ကြီး တစ်ခု ရှိသည်။ သူ့အဆင့်နှင့်သူ စနစ်တကျ တန်းစီ၍ ချထားပြီးသော ထိုင်ခုံများ။ အားလုံးပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိမှာပါလိမ့်။ နှစ်ထောင် … သုံးထောင် …။ ကျွန်တော်သည် မွေ့ရာပေါ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ပက်လက် လဲလျောင်းနေရာမှ တစ်ဖက်သို့ ဗြုန်းခနဲ စောင်းလှည့်လိုက်သည်။ စပရင် မွေ့ရာသည် ကျွန်တော်ငြိမ်သက်ပြီးသည့်နောက် တော်တော်ကြာအောင် လှုပ်နေသေး၏။ ကျွန်တော် တစ်ချက် ရယ်လိုက်မိသည်။

ကျွန်တော့်ကို အိပ်မပျော်အောင် လောလောဆယ် အနှောင့်အယှက် ပေးနေသည့် အရာမှာ ကျွန်တော့်ကျောအောက်က မွေ့ရာမဟုတ်။ ဟိုးအဝေးကြီးက ခန်းမကျယ်ကြီးလည်း မဟုတ်။ အေးစက်စက် ရေညှိပင်များလည်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို နှောင့်ယှက်နေသည့်အရာမှာ အသံတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် မနှစ်မြို့သော အသံတစ်ခု …။ ဤအခန်းထဲတွင် အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေသော အသံတစ်ခု ရှိသည်။ တဒီဒီ မြည်၍ ကျွန်တော့်ကို နှောင့်ယှက်နေသည်။ တိုးတိုးကလေး …။ ကျွန်တော်ကြားသာရုံ အိပ်မပျော်ရုံ တိုးတိုးကလေး ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆူညံသည့် အသံထက် တိုးတိတ်သည့်အသံက လူတစ်ယောက်ကို နားမခံသာအောင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်း ရှိပါသည်။

ဘယ်က လာတဲ့ အသံလဲ။ အခန်းထဲက ထွက်နေတဲ့ အသံမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ အပြင်ဘက်က လာတဲ့အသံများလား။ ပုရစ်တွေ အော်နေကြသလား။

ခေါင်းအုံးနှင့်ပါး ကပ်ထားလိုက်သော်လည်း တဒီဒီမြည်သံသည် [illegible]မှုအဖြစ် ကျွန်တော့်နားထဲသို့ စိမ့်ဝင်လာပြန်၏။ ဘုရားရေ…။

ကျွန်တော် စိတ်ပျက်လက်ပျက် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ ထိုအသံသည် လေအေးစက်၏ အသံ ဖြစ်နေ၏။ ထိုအသံမှ ကင်းလွတ်ရန် နည်းလမ်း တစ်ခုသာ ရှိတော့သည်။

အိပ်ရာမှ ဝုန်းခနဲ ထကာ လေအေးစက်ရှိရာသို့ ဒေါသတကြီး လျှောက်သွားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ခလုတ်ကို ပိတ်ပစ်လိုက်၏။ အခန်းသည် ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ထိုတိတ်ဆိတ်မှုကို ကျွန်တော် နှစ်သက်သည်။

ခုတင်ဆီသို့ ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်လျှောက်လာကာ အိပ်ရာပေါ် အလျားမှောက်လျက် ပစ်လှဲလိုက်၏။ ကောင်းတယ်။ မွေ့ရာနှင့် ဖိကပ်ထားသောအခါ ကျွန်တော့် နှလုံးခုန်သံသည် ကျယ်လောင်နေရာမှ တိုးဖျော့သွားသည်။

တကယ်ဆို ကျွန်တော် အိပ်ပျော်ဖို့ ကောင်းပြီ။ မနက်ဖြန် …။ မနက်ဖြန်အတွက် ကျွန်တော် အိပ်ပျော်ဖို့ကောင်းပြီ။ မနက်ဖြန်ညနေအတွက် ကျွန်တော် အိပ်ရေးဝဝ အိပ်ထားမှ ဖြစ်မည်။ မနက်ဖြန်ညနေအတွက် ကျွန်တော် လန်းလန်းဆန်းဆန်း အိပ်ရာမှ နိုးဖို့ လိုလိမ့်မည်။ မနက်ဖြန် …..။

မနက်ဖြန် ကျွန်တော်ကြုံတွေ့ရမည့် ပွဲသည် ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် အရေးပါသော နောက်ထပ် လှေကား တစ်ထစ် ဖြစ်သည်။ သိပ်မမြင့်မားသော်လည်း တစ်ခါပြုတ်ကျလျှင် ပြန်တက်ရန် တော်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခက်ခဲမည့် လေ့ကားဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။ ထောင်နှင့်ချီ၍ များပြားလှသော ပရိသတ်၏ လက်ခံခြင်း၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကို မနက်ဖြန်တွင် ကွဲကွဲပြားပြား ကြုံတွေ့ခံစားရတော့မည်။ ပရိသတ်၏ ချစ်ခင်မှုသည် လည်းကောင်း၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းသည် လည်းကောင်း မည်သူနှင့်မှ မဆိုင်ဘဲ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းအတွက် သီးသန့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ဘေးမှာ တီးဝိုင်းအဖွဲ့ မှတစ်ပါး အတူ မျှဝေခံစားမည့် အဖော်တစ်ယောက်မျှ မရှိ။ ကျွန်တော့်တစ်ယောက်တည်း တစ်ကိုယ်တော်ဖြေဖျော်ပွဲ (One Man Show) သက်သက်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ဘာဖြစ်လို့သည်လောက် မိုက်မဲခဲ့ရပါလိမ့်။ တကယ်ဆို သည်ပွဲကို ကျွန်တော် ငြင်းခဲ့ဖို့ ကောင်းသည်။ ဆွံ့အ, နားမကြားကျောင်း ရန်ပုံငွေ။ ကျွန်တော် မခန့်မှန်းတတ်သော မန္တလေး ပရိသတ်။

ဘုရား…ဘုရား…။

ယောင်မှားစွာ မျက်စိမှိတ်ပစ်လိုက်မိသည်။ အေးစက်စက် ရေညှိပင်များ လည်ပင်းဆီ ရောက်လာကြပြန်ပြီ။ အခုမှတော့ အားလုံး လွန်သွားခဲ့ပြီးပြီ။

ညနေက ထိုခန်းမ ရှေ့မှာ ကျွန်တော့်ကား ခဏရပ်စေပြီး ခန်းမအနေအထားကို အကဲခတ်ကြည့်ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ရှေ့ဆုံးတန်း၊ အလယ်တန်း လက်မှတ်များ ကုန်နေပြီ။ နောက်ဆုံးတန်း လက်မှတ်များသာ ရောင်းချဆဲဟု သိရသည်။ ပွဲစီစဉ်ပေးသူ တာဝန်ခံက ညဦးပိုင်းတွင် ကျွန်တော့်ဆီလာ၍ အားရဝမ်းသာ အားပေးသွားသည်။

"နောက်တန်း ခုံတွေလဲ နည်းနည်းပဲ ကျန်တော့တာကွ၊ မနက်

ဖြန်မှာ ဆက်ရောင်းချိန် ရှိပါသေးတယ်ကွာ၊ အမာခံ ပရိသတ် ရှိပြီပြီပဲ"

ကျွန်တော် ပြုံး၍ ခဏ ငြိမ်သက်နေပြီးမှ မနေနိုင်၍ တစ်ချက်ရယ်မောမိသည်။

"မိုက်ကယ်လ် ဂျက်ဆင်လိုများ လုပ်ထားကြသလားဗျာ"

မိုက်ကယ်လ် ဂျက်ဆင်သည် သူ့ဖြေဖျော်ပွဲတွင် လက်မှတ်များ မကုန်ခဲ့သည့်အပြင် ကလေးတစ်ယောက်ကို အဓမ္မကျင့်ကြံမှုနှင့် ပတ်သက်၍ လူထု ပရိသတ်က သူ့အပေါ် အငြိုးမပြေသေးသည်ကို သူသိသည်၊ ထို့ကြောင့် ရှေ့ဆုံးတန်းများတွင် အခမဲ့ ကြည့်ရှုအားပေးပါရန် ကလေးများအား ဖိတ်ခေါ်ပြီး ဟန်ပြကောင်းရန် နေရာပေးထားခဲ့ရသည်ဟု ဆို၏။ ကလေးများနှင့် သူ့အကြားတွင် ငြိမ်းချမ်းရေး ရှိမြဲရှိလျက်ပါဟု ပြသလိုခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

"မကင်းရာမကင်းကြောင်း လူကလေး နည်းနည်းပါးပါးက လွဲရင် အခမဲ့ ဝေထားတဲ့ထိုင်ခုံ မရှိပါဘူးဟ"

တာဝန်ခံ၏ စကားအဆုံးတွင် အားလုံး ရယ်မောလိုက်ကြသည့်အခါ ကျွန်တော်လည်း ခြောက်ကပ်ကပ် လိုက်ရယ်မိသည်။

ကျွန်တော်သည် ဘယ်တုန်းကမျှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှု မရှိခဲ့။ ကျောင်းသားဘဝတုန်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံကြည်ရဲလွန်း၍ စာမေးပွဲ အောင်စာရင်းကို ဘယ်တော့မျှ ကိုယ်တိုင် သွားမကြည့်ခဲ့ဖူးပါ။ သူငယ်ချင်းများ မှတစ်ဆင့် 'အောင်သည်'ဟု သိရမှ အောင်စာရင်းကို ပြေးကြည့်ဝံ့ခဲ့သည့်ကောင်။ သည်အကောင်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုတော့ စင်မြင့်ပေါ်မှာ ပရိသတ်နှင့် တိုက်ရိုက်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ အဆုံးအဖြတ် ခံရတော့မည်။ ဤအဖြစ်သည် ကိုယ့်အောင်စာရင်းကို ကိုယ်တိုင် သွားကြည့်ရသည့် အဖြစ်နှင့် ဘာထူးသနည်း။

စင်မြင့်ပေါ်မှ လူတစ်ယောက်အတွက် ထိုင်ခုံ နေရာလွတ်များကို မြင်တွေ့နေရခြင်းသည် စိတ်ဓာတ်ကျစရာအဖြစ်ဟု ကျွန်တော် ထင်မှတ်ခဲ့ဖူး၏။ တကယ်တော့ ထိုင်ခုံလွတ်တွေက ကျွန်တော့်ကို ဘာမှ စိတ်အနှောင့်အယှက် မပေးကြပါ။ ဤစတိတ်ရှိုးကို မိမိတို့ ကန့်ကွက်သည်၊ သို့မဟုတ် လုံးဝ စိတ်မဝင်စားဟု အတိအလင်း အသိပေးရုံပဲ မဟုတ်လား။ တကယ် စိတ်ညစ်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သည်က ထိုင်ခုံပေါ်မှ လူများ ဖြစ်သည်။ ဒီဂရီ အနိမ့်ဆုံး မကျေနပ်မှု အဖြစ် ပျင်းရိသော မျက်နှာများကို ကျွန်တော့်အား ပြသနိုင်သည်။ သည့်ထက် ပိုလာလျှင် ပရိသတ်သည် ကျွန်တော့်သီချင်းကို နားထောင်ရာမှ ဖြတ်တောက်၍ မိမိတို့ အချင်းချင်း စကားပြောရယ်မောနိုင်သည်။ (မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲတွင် ဖြေဖျော်ခဲ့ရသော တချို့ အဖြစ်များကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မျှ မမေ့နိုင်ပါ) မကျေနပ်မှု၏ အမြင့်ဆုံး ဒီဂရီကတော့ ကျွန်တော့်အား အော်ဟစ်ဆဲရေးပြီး စင်ပေါ်မှ မောင်းချနိုင်သည်။ (ဟိုတုန်းက စင်မြင့်ပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဖြေဖျော်နေစဉ် ပရိသတ်ထဲမှ စီးလက်စ ဖိနပ်တစ်ဖက် ကျွန်တော့်အား ပစ်ပေါက်တာ ခံခဲ့ရဖူးပါသည်) စတိတ်ရှိုးတစ်ခုတွင် ထိုင်ခုံများ မရောင်းရဘဲ ကျန်နေခြင်းမှာ ပွဲ၏ ရှုံးနိမ့်မှုဟု ယူဆနိုင်လျှင် ထိုင်ခုံများ ရောင်း၍ကုန်ခြင်းကိုလည်း ပွဲ၏ အောင်မြင်မှုဟု သတ်မှတ်၍

မရပါ။ တကယ်တမ်း ပွဲနေ့၌ ပရိသတ်၏ လက်ခံမှု၊ ကျေနပ်မှု ဖြစ်ပြီးဆုံးသွားမှသာ ထိုပွဲကို အောင်မြင်သည်ဟု သတ်မှတ်ရလိမ့်မည်။ မနက်ဖြန်.....။ မနက်ဖြန်မှာ ကျွန်တော်၏ အောင်စာရင်း အရှုံး၊ အအောင်ကို ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ရတော့မည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို တိုးတိုး ဆဲရေးလိုက်မိပြီး အိပ်ရာမှ ဖြုန်းခနဲ ထထိုင်လိုက်မိ၏။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ၊ ပရိသတ်လေး ထောင်ဂဏန်းလောက်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် စိတ်ပူပန်နေရတာလဲ၊ နိုင်ငံခြားမှာလို သောင်းနဲ့ သိန်းနဲ့ ချီနေရင် မင်းတော့ နေစရာတောင် ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ ရန်ကုန်ပွဲတုန်းကလိုပဲ ပရိသတ် လက်ခံကျေနပ်လိမ့်မယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ချလက်ချ မနေနိုင်ရတာလဲ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ရန်ကုန်ပရိသတ်နဲ့ မန္တလေးပရိသတ် မတူနိုင်လို့ပေါ့။

မတူတော့ ဘာဖြစ်သေးလဲကွာ၊ ခဲနဲ့ ပေါက်ရုံထက် ရှိမလား။

ကျွန်တော် ခုတင်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်မိသည်။ ကျွန်တော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် နံရံမှာ မှန်တစ်ချပ် ရှိ၏။ ကျွန်တော်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း အခန်းထောင့်မှာ ကျွန်တော့်ဂစ်တာသေတ္တာအိတ် ရှိ၏။ မှန်ထဲမှာ ကျွန်တော်သည် ဆံပင် ဖွာလန်ကြဲနေသည့် စိတ်တင်းကျပ်နေဟန် မျက်နှာထားနှင့် ဒေါသကြီးကြီး လူတစ်ယောက်ကို မြင်ရသည်။ ကျွန်တော် မှန်ဆီသို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း တိုးကပ်သွားလိုက်သည်။

ပျော့တိပျော့ဖတ် လှိုင်းတွန့်ဆံပင်နွယ်များသည် ကျွန်တော့် မျက်နှာ တစ်ခြမ်းကို ခပ်ဝဲဝဲ ဖုံးဖို့ ကြိုးစားနေကြ၏။ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းတစ်ချက် ယမ်းခါပစ်လိုက်တော့ ဆံပင်တွေ နောက်ဘက်သို့ ပြန်ကျသွားသည်။ အညိုရောင် မျက်လုံးများ...အညိုရောင် ဖျော့ဖျော့မျက်တောင်များ.....။ ဤမျက်လုံးများကို ဘယ်သူက နှစ်သက်ခဲ့တာပါလိမ့်။ ကျွန်တော် ပြုံးဖို့ကြိုးစားပါလျက် ပြုံး၍မရပါ။

"မင်းမျက်လုံးတွေက အညိုရောင်နော်"

ဤစကားကို ရေရွတ်ခဲ့ဖူးသော မိန်းကလေးတွေ အမျိုးသမီးတွေ အများကြီး ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အနက်ရောင် မျက်လုံးများကို လိုချင်သည်။ အနက်ရောင် မျက်တောင်များကို လိုချင်သည်။ သို့သော် တစ်ခါတုန်းက ကျွန်တော့်ဆံပင်တွေကို အနီရောင် ဆေးဆိုးပစ်ခဲ့ဖူးသည်။ အဲသည်တုန်းက ကျွန်တော် အလွန် ပျော်ခဲ့ဖူးပါသည်။ လူတွေ၏ တအံ့တသြအကြည့်ကို ခံယူရတာ ဘယ်လောက် ပျော်စရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ။

ကျွန်တော်သည် မျက်နှာကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပွတ်သပ်ပစ်လိုက်၏။ ကျွန်တော့်နှာခေါင်းထိပ်မှာ မွေးညင်းပေါက်မှ ချွေးစကလေးများဖြင့် စိုစွတ်နေခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်နှာခေါင်းသည် ယောကျ်ားတစ်ယောက်အတွက် အနည်းငယ် သေးသွယ်လွန်းသည်။ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ကျွန်တော်အမုန်းဆုံးအရာမှာ နှာခေါင်း ဖြစ်၏။ မှန်ထဲက ကျွန်တော့်ကို နှာခေါင်းရှုံ့ပြလိုက်ပြီးနောက် ကျွန်တော်သည် အခန်းထောင့်ဆီ လျှောက်သွားလိုက်ပါသည်။ ဂစ်တာအိတ်ကို လက်ဖြင့် အသာထိတို့လိုက်စဉ် ဂစ်တာထဲမှ နွေးထွေးသည့် လှိုင်းများ ကျွန်တော့်လက်သို့ ခါတိုင်းလို စီးဝင်လာခြင်း မရှိကြောင်း

သတိထားမိသည်။ ဂစ်တာအိတ်သည် အေးစက်နေသည်။ ကျွန်တော်သည် ကြမ်းပြင် ကော်ဇောပေါ်တွင် ဒူးထောက်ထိုင်ကာ ဂစ်တာအိတ်ကို ထောင်ထားရာမှ ပက်လက်လှဲယူလိုက်သည်။ သေတ္တာအိတ်ခလုတ်တစ်ခုကို ထောက်ခနဲ ဖွင့်ပြီးမှ ကျွန်တော် လက်ပြန်ရုပ် လိုက်၏။

မဟုတ်သေးဘူး၊ ဒီအချိန်ဟာ ဂစ်တာတီးရမယ့် အချိန် မဟုတ်ဘူး။

ခေါင်းရင်းစားပွဲဆီမှ ကျွန်တော့်စားပွဲတင် နှိုးစက်နာရီကလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ညကြည့် မီးစုန်းဒိုင်ခွက် ဂဏာန်းနှင့် နာရီလက်တံများအရ ည တစ်နာရီ မိနစ်နှစ်ဆယ် ဖြစ်နေပြီ။ ည...ဟုတ်လား၊ ဒါ...ညမှ မဟုတ်တော့ပဲ။ နံနက် တစ်နာရီ မိနစ်နှစ်ဆယ်.....။

ဒီအချိန်ဟာ အိပ်ပျော်နေရမယ့် အချိန်ပဲကွ။

ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မကျေနပ်စိတ်ဖြင့် ဒူးထောက်ထိုင်ရာမှ ဗြုန်းခနဲ ထရပ်မိပြန်သည်။ တစ်ခုခုတော့ လုပ်မှ ဖြစ်မယ်။ ဂစ်တာတီးတာ မဟုတ်တဲ့ တခြား စိတ်ပြေလျော့ငြိမ်းငွေ့စေမည့် နည်းတစ်ခုခု...။

ကြယ်တွေကို ရေတွက်ရလျှင် ကောင်းမည်။

ကျွန်တော်သည် အခန်းတံခါးဖွင့်၍ ဝရန်တာရှိရာသို့ စကြံအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ ဝရန်တာ ကြမ်းပြင်သည် ဖိနပ်မဲ့ခြေဖဝါးများအား အေးစက်စက် ထိတွေ့လိုက်သည့် အချိန်၌ ခြောက်သွေ့သော လေသည် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း လာ၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုက်ခတ်လိုက်လေသည်။ မိုးနှင့် ဝေးသေးသော မန္တလေး၌ ညသန်းခေါင် အချိန်မှာပင်လျှင် လေသည် ပူနွေးဆဲပါလား။ လေကို အားရပါးရ ရှူရှိုက်လိုက်သောအခါ မွှေးရနံ့တစ်ခု ပါလာသည်ကို သတိထားမိသည်။ ဘယ်က လာသည့်မွှေးရနံ့လဲ။ ကျွန်တော် မသိပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ စိမ်းညို့သော အပင်ကြီးများကို အထက်စီးမှ မြင်နေရသည်။ သစ်ပင် တစ်ခုခုဆီမှ ပန်းရနံ့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘာရနံ့ပါလိမ့်။ ဤရာသီတွင် မန္တလေး၌ ဘာပန်းတွေ ပွင့်ကြသလဲ။

အို…သွားစမ်းပါကွာ။

ကဲ…ကြယ်တွေကို ကြည့်ရအောင်။

ကျွန်တော်ငယ်ငယ်တုန်းက အိမ်ရှေ့ခြံဝင်းထဲက ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ပက်လက် လဲလျောင်းရင်း လိုက်ရှာနေကျ ကြယ်ကလေးခုနစ်လုံးကို ဟိုးအဝေး၌ မြင်ရသည်။ ခုနစ်စဉ်ကြယ်ဟု ခေါ်သော ကြယ်ကလေးများ၏ အထက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ ရှိရမည်ဖြစ်သော ရူဝံကြယ်ကို ယခု ကျွန်တော်မတွေ့ရပါ။ သို့မဟုတ် ရူဝံကြယ်ကို ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ပါ။ ရူဝံကြယ်က သေးကွေးသွားလို့ အခြားကြယ်သုံးလေးခုနှင့် ရောနှောကာ ခွဲခြားဖို့ ခက်နေတာများလား၊ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရူဝံကြယ် ပျောက်သွားပြီလား။ ဘဝမှာ ရူဝံကြယ် ပျောက်ကွယ်သွားသည့်လူတွေ အများကြီး ရှိလိမ့်မည်။ ကျွန်တော့်ဘဝကရော…။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ရူဝံကြယ်ဆိုတာ ရှိခဲ့ပါရဲ့လား…။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ခင်မင် ရင်းနှီးသော ကြယ်ကလေး တစ်ပွင့် ရှိရမည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်းအဖြစ် ကြယ်

သေးသေးကလေးကိုသာ ရွေးချယ်လိုပါသည်။ ချစ်ခင်ယုယမည့်သူ မရှိ၍ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းသာရှိသော ကြယ်သေးသေးကလေးကို ကျွန်တော် လိုချင်သည်…။

ထို့နောက် ကျွန်တော်ကြယ်များကို စတင်ရေတွက်ပါသည်။ တစ်လုံး…နှစ်လုံး…သုံးလုံး…။

တချို့ကြယ်များသည် မြူငွေ့အောက်တွင် ပုန်းကွယ်နေကြပြီး ကျွန်တော်ရေတွက်၍ ကျော်သွားပြီးမှ မြူငွေ့တန်းအောက်မှ ထွက်လာကြသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော် သူတို့ကို အလစ်မပေးဘဲ စောင့်ကြည့်ရင်း ထည့်သွင်းရေတွက်ရ၏။ လေးဆယ့်လေး၊ လေးဆယ့်ငါး…လေးဆယ့်ခြောက်။ ဟောဟို ကြယ်သေးသေးကလေး သုံးလုံးတန်းနေသော နေရာဆီတွင် ကျွန်တော့်အိမ် ရှိသည်။ ကျွန်တော့်အိမ်။

ကျွန်တော့်အိမ်ဟု အမှတ်တမဲ့ စဉ်းစားလိုက်သောအိမ်သည် တကယ်တော့ ကျွန်တော့်မိဘ၏ အိမ်ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်သည် အကြီးကြီး မဟုတ်ပါ။ ခြံဝန်းကျယ်ကျယ်မှာ ခပ်သေးသေး မြေစိုက် ထရံကာ အိမ်ကလေးတစ်လုံး ဖြစ်သည်။ ခြံဝိုင်းထဲတွင် မာလကာပင်များ၊ သရက်ပင်များ ရှိသည်။ ထိုအိမ်သည် သစ်ပင်ရိပ်ဖြင့် အမြဲ အေးစိမ့်ကာ တိတ်ဆိတ်သောအိမ်ဖြစ်သည်။ အဲသည်အိမ်မှာ ကျွန်တော့်အတွက် အလွန်ရှက်ရပါသည်ဆိုသော ကျွန်တော့်ဖခင် ရှိသည်။

ဖေဖေ…။

အခုအချိန်ဆိုလျှင် ဖေဖေ အိပ်ပျော်နေရောပေါ့။ မန္တလေးမြို့ တစ်နေရာရာတွင် ကျွန်တော် ရောက်နေမည်ဟု ဖေဖေ သိပါ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မလာ့။ သိမှာပါ။ တစ်လလောက် ကြိုတင်၍ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်ကြီးတွေ ချိတ်ဆွဲ အသိပေးထားသော တစ်ကိုယ်တော် ဖြေဖျော်ပွဲသတင်းကို ဖေဖေ သိပြီးဖြစ်မှာပါ။ ကြီးမားသော ပိုစတာမှာ ရေးထားသည့် ကျွန်တော့်နာမည်ကို ဖေဖေ ဘယ်လိုမျက်လုံးမျိုးဖြင့် ဖတ်ပြီး ဘယ်လိုအပြုံးမျိုး ပြုံးမည်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် တွေးမကြည့်ချင်ပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အိမ်မှ ပြေးသော ဝရမ်းပြေး တစ်ယောက်ဟု ခံယူထားရာက နယ်နှင်ဒဏ် ခံရသည့် ဆိုးသွမ်းလူငယ်တစ်ယောက်အဖြစ် ပြောင်းလဲအသိအမှတ်ပြုလိုက်ရသော နေ့တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော် တစ်ညလုံး အရက်မူးအောင် သောက်ပစ်ခဲ့ရသည်။

လေးဆယ့်ကိုး၊ ငါးဆယ်၊ ငါးဆယ့်တစ်...။

ငါးဆယ့်တစ်လုံးမြောက် ကြယ်သည် ကြည့်နေရင်းမှာပင် ကြယ်မဟုတ်သလို ပျောက်ပျက်သွားပြန်၏။ ကျွန်တော် မျက်တောင် တစ်ချက်နှစ်ချက် ခတ်ပစ်လိုက်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ် စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ အဲဒါ ကြယ်ကလေးပါ၊ သေချာပါသည်။

မေမြို့ (ပြင်ဦးလွင်) မှာ တီးဝိုင်းနှင့် ရီဟာဇယ် လေ့ကျင့်အပြီး မန္တလေး ပြန်ရောက်လာလာချင်း ဟိုတယ် ဧည့်ကြိုဌာနၣ္ဌ ကျွန်တော့်ထံ ဧည့်သည်ရောက်လာခဲ့ပါသလားဟု မေးကြည့်မိသည်။ ဘယ်သူမှ မလာပါ။

ဘယ်သူ လာမယ်လို့ မင်းက မျှော်လင့်နေခဲ့လို့တုံးကွ။ ဖေဖေ၏ ခပ်ဆတ်ဆတ်အသံကို ကြားယောင်ကာ ရှက်ပြုံးပြုံးလိုက်မိ၏။ ဖေဖေဟာ ကျွန်တော့်အတွက် တကယ် ရှက်ခဲ့တာပေါ့နော်။

ကျွန်တော်သည် ဝရန်တာ လက်ရမ်းကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ညှစ်လိုက်သည်။

ဖေဖေ မလာဘူး၊ ကျွန်တော်လာမယ်ဆိုတာ သိလျက်နဲ့ ဖေဖေ ကျွန်တော့်သတင်းကို လာ မစုံစမ်းဘူး။

အို ထားလိုက်စမ်းပါ၊ ကြယ်တွေကိုပဲ ဆက်ရေရအောင်။

ငါးဆယ့်နှစ်၊ ငါးဆယ့်သုံး၊ ငါးဆယ့်လေး၊ ဟော...ကြယ်ကလေး တစ်ပွင့် ပုန်းကွယ်နေသည်ကို ကျွန်တော် မိပြန်ပြီ။

ဖေဖေ မလာပေမယ့် ဖေဖေ့ဆီ ကျွန်တော်လာမယ်ဆိုရင်ကော၊ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို နှင်ထုတ်မလား။

ကျွန်တော်သည် ယောင်ယမ်း၍ အသက်အောင့်ထားလိုက်မိပြီးမှ အားရပါးရ ရှိုက်ရှုလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် ဝရန်တာမှ ဖြုန်းခနဲ ပြန်လှည့်လာမိသည်။

ဟုတ်တယ်၊ ဖေဖေ့အိမ်ကို သွားချင်တယ်။

ကျွန်တော့် အခန်းသော့ ယူရဦးမည်။ ဒါပေမဲ့...၊ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ အသံထွက်အောင် ရယ်မိ၏။ ပါးလျားသော ချည်ထည်ညဝတ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီပွပွကြီး။ အမယ် ကိုးရိုးကားရား အစင်းတွေတောင် ပါလိုက်သေး၏။ မဖြစ်ဘူး၊ ဒါကြီးကို လဲခဲ့ဦးမှ ဖြစ်မယ်။ အို...ဘယ်သူ မြင်နိုင်မှာမို့လဲ။ ကားပေါ်က ဆင်းရင် ဖေဖေ့အိမ် ရောက်မှာပဲ၊ လမ်းမှာ ဘယ်သူမှ...ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်သူမှ မမြင်နိုင်ဘူး။ ဒရိုင်ဘာက လွဲလို့ပေါ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာ ၊ ဒရိုင်ဘာ ဟုတ်လား၊ အခုလို ညကြီးသန်းခေါင် ဘယ် ဒရိုင်ဘာမှ နိုးလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မောင်းရမှာ။

ကောင်းကွာ...။

နောက်သုံးမိနစ်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်သည် ညဝတ်အင်္ကျီကြီးဖြင့် မန္တလေးမြို့၊ အေလမ်း ခုံးကျော်တံတားကြီးပေါ်တွင် ကားမောင်းနေပြီ ဖြစ်သည်။

***

(၂)

ကြယ်ရောင်ဖြင့်သာ မှိန်မှိန်လင်းသော ညအမှောင်တွင် အိမ်ကလေးသည် သစ်ပင်ရိပ်ကြောင့် ပို၍ မှောင်မည်းနေ၏။ ကျွန်တော် ကားပေါ်မှ ဆင်း၍ လျှောက်လာချိန်တွင် ခပ်လှမ်းလှမ်း သုံးလေးအိမ်ကျော်မှ ခွေးတစ်ကောင် ဟောင်သံကြားလိုက်ရသည်။ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်း လမ်းကြားကလေးတွင် သစ်ရွက်ခြောက်များ ပြည့်နှက်နေသောကြောင့် ကျွန်တော် လမ်းလျှောက်တိုင်း ခြေဖဝါးအောက်မှာ ဖျောက်ခနဲ ဖျောက်ခနဲ မြည်နေသည်။

ဤလမ်းတွင် ဟိုတုန်းက စိန်ပန်းပွင့်ခြောက်များ နီရဲလျက် ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ဤလမ်းတွင် ကောင်ကလေးတစ်ယောက် ပျော်ရွှင်စွာ ပြေးလွှား ဆော့ကစားခဲ့ဖူးသည်။ ဤလမ်းသည် ကောင်ကလေး၏ ဒေါသတကြီး ခြေဖဝါးများ ဒဏ်ကိုလည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ သည်းခံခဲ့ဖူးသည်။ ထိုကောင်ကလေး၏ အရိပ်များကို ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ ကျွန်

တော် မြင်ရတတ်ပါသည်။

သစ်သားတိုင် ခြံစည်းရိုးသည် ညအမှောင်တွင် မမျှော်လင့်ပဲ ရောက်လာမည့် ဧည့်သည်တို့ကို ပိတ်ပင်တားဆီးထားဟန်ဖြင့် မတ်မတ်ရပ် ကာဆီးလျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော် ခြံဝင်းတံခါးရှေ့တွင် ခဏရပ်လိုက်ပြီး သစ်သားတိုင်ကလေး တစ်ခုကို လက်ဖြင့် ထိကိုင်ကြည့်လိုက်၏။ ထို့နောက် သစ်သားတိုင်များကြားထဲ လက်သွင်း၍ အတွင်းဘက်ကို စမ်းကြည့်မိသည်။ ကျွန်တော် အံ့သြသွား၏။

သော့ ချိတ်ရုံသာ ချိတ်ထားလေသည်။

ဟိုစဉ်တုန်းက ညများကို ပြန်လည်သတိရမိသည်။ ဖေဖေသည် ကျွန်တော်ပြန်မလာမချင်း ဤတံခါးကို သော့မခတ်တတ်ပါ။ ကျွန်တော် အိမ်ထဲရောက်ပြီးမှ ခြံတံခါးသော့ကို ခတ်ရလေ့ ရှိသည်။ အခုရော...ညသန်းခေါင်ကျော်သည့်အချိန်အထိ ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့ ခြံတံခါးကို သော့မခတ်ရသေးတာလဲ။ ဖေဖေ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မျှော်လင့်နေခဲ့သလား။ ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကျွန်တော် များလား...။

ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် နှလုံးခုန်နေသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိလာသည်။

ခြံတံခါးကို အသာအယာပင် ကျွန်တော် ဖွင့်ဝင်လိုက်ပါသည်။

ခြံတံခါးနှင့် အိမ်အကြား ကွက်လပ်ကလေးမှာ ရှစ်ပေလောက်သာ ကျယ်ဝန်းပြီး ဟိုတုန်းကတော့ မြေညှိထားသော မြေကွက်လပ် ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ထိုကွက်လပ်တွင် အလေ့ကျပေါက်သည့် မြူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင်သေးသေး ကလေးများဖြင့် ထူထပ်နေဟန်တူ၏။ ကျွန်တော်သည် အမှောင်ထဲတွင် သစ်ကိုင်းသစ်ရွက်ကလေးများကို တောက်လျှောက် ခလုတ်တိုက် ဖြတ်သန်းလာပြီးမှ ပိတ်ထားသော အိမ်တံခါးရှေ့သို့ ရောက်ပါသည်။

အိမ်နံရံအထက်က သံဆန်ခါ လေဝင်ပေါက်များမှတစ်ဆင့် အိမ်ထဲမှ မီးရောင် ခပ်မှိန်မှိန်ကို ကျွန်တော်မြင်ရသည်။ အိမ်ထဲမှာ လှုပ်ရှားသံ မကြားရပါ။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

ကျွန်တော် အမှောင်ထဲမှာ ခဏရပ်စောင့်နေပြီးမှ သစ်သား တံခါးရွက်ကို လက်ခေါက်ဖြင့် အသာထုလိုက်သည်။ အထဲမှ လှုပ်ရှားသံ မကြားရပါ။ ကျွန်တော် တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး၊ တစ်ဆယ်အထိ စိတ်ထဲက ရေရွတ်ပြီးမှ နောက်တစ်ကြိမ် တံခါးကို ထုလိုက်ပြန်၏။ သည်တစ်ခါ အသံနည်းနည်းကျယ်သွားပါသည်။

"ဘယ်သူလဲ"

မာဆတ်သော ဖေဖေ့အသံ။ အသံသည် ဖေဖေ့အိပ်ခန်းရှိရာ ခပ်ဝေးဝေးမှ လာခြင်းမဟုတ်ပါ။ တံခါးနှင့် နီးနီး ဧည့်ခန်းဆီမှ လာသော အသံ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အသံသည် ညသန်းခေါင်ကျော် အိပ်ရာမှ အနိုးခံလိုက်ရသူ တစ်ဦး၏ အိပ်ချင်မူးတူးအသံ မဟုတ်ပါ။ ယခုချိန်ထိ အိပ်ရာထဲ မရောက်သေးသူ၊ မအိပ်ချင်သေးသူ တစ်ယောက်၏ အသံ ဖြစ်သည်။

"ကျွန်တော်ပါ"

ကျွန်တော့်အသံသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ခြောက်သွေ့ပြီး

တိုးတိတ်သွားပါသည်။ အထဲမှ ကုလားထိုင် တွန်းရွှေ့သံ ကြားရသည်။

"ကျွန်တော်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ"

ဖေဖေဟာဟိုတုန်းကလိုပါပဲလား။ ကျွန်တော် အနည်းငယ် ပြုံးပြီး ပင့်သက်ရှိုက်မိသည်။

"အုပ်စိုးပါဖေဖေ"

တံခါး ရုတ်တရက် ပွင့်သွားသည်။ ကျွန်တော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ဖေဖေ ရပ်နေသည်။ အပေါ်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မီးရောင်သည် ဖေဖေ့လည်ကုပ်၊ နားရွက်နှင့် နားထင် အစပ်များသို့သာ အလင်းတင်လျက် ကျန်သည့် ရှေ့ပိုင်းမျက်နှာမှာ မှောင်နေ၏။ သို့သော် ဖေဖေ ပြုံးမနေဘူးဆိုတာတော့ ကျွန်တော်မြင်နိုင်ပါသည်။ ဖွင့်လိုက်သော တံခါးပေါင်နှစ်ဖက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆန့်တန်း ကိုင်ထားဆဲ ဖြစ်သောကြောင့် ဖေဖေသည် တံခါးဝမှာ ကျွန်တော့်ကို ပိတ်ကာ ရပ်ထားသလို ကျွန်တော် ခံစားရသည်။ ကျွန်တော့်ထက် သုံးလက်မ လောက် ပိုမြင့်သော ဖေဖေသည် ယခုအခါ အုတ်လှေကား တစ်ဆင့်နိမ့်နေသော ကျွန်တော့်ကို အပေါ်စီးမှ အုပ်မိုးနေလေသည်။

ကျွန်တော်နှင့်မတွေ့ရသည့်ကာလအတွင်း ဖေဖေပို၍ အသက်ကြီးရင့်မသွားပါ။ ဖေဖေ့ဆံပင်သည်လည်း ပို၍ ရှည်မလာပါ။ စွပ်ကျယ် လက်ပြတ်အောက်မှ တောင့်တင်းသော လက်မောင်းများကို လွန်ခဲ့သည့် လေးငါးနှစ်အထိ ကျွန်တော် ခိုစီးခဲ့ရဖူးသည်။ ဟောင်းလွန်းသဖြင့် ဒူးဆစ်ဆီမှာ တကယ်ပင် ရိပြဲနေပြီး အောက်ခြေခွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနားများ စုတ်ဖွာနေသော ဂျင်းဘောင်းဘီ အပြာနုရောင်ကိုပင် ဖေဖေ ဝတ်ထားသည်။ ဖေဖေ့ ခြေထောက်မှာ ခြေအိတ်မပါ။ ရာဘာဖိနပ် အနွမ်းကို စွပ်ထားသည်။ အိပ်ရာထဲမှ ကမန်းကတန်း ထလာသူလို ဆံပင်များ ရှုပ်ပွလျက် ပခုံးပေါ် ဝဲနေသော်လည်း ဖေဖေ့ မျက်လုံးများက ရွှန်းရွှန်းရွှန်း တောက်ပနေသည်။

"ဖေဖေ"

ဖေဖေသည် ကျွန်တော်၏ ကိုးရိုးကားရား ညဝတ် ဝတ်စုံကြီးကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်နေသော်လည်း ကျွန်တော့်ကို ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်စကား တစ်ခွန်းမှ မပြောပါ။

"ကျွန်တော် အိမ်ထဲဝင်ရမလား ဖေဖေ"

ဖေဖေက လက်တစ်ဖက်ကို တံခါးပေါင်မှ ဖြုတ်ချပြီး ဘေးသို့ အနည်းငယ် တိမ်းပေးပါသည်။

ဖေဖေ့အိမ် ဧည့်ခန်းသည် ထုံးစံအတိုင်း စာအုပ် အဟောင်း အပုံလိုက် အထပ်လိုက် ဟိုတစ်စု သည်တစ်စု ပြန့်ကျဲကာ ပြည့်ညပ်နေ၏။ ဧည့်ခန်းဆက်တီ စားပွဲတွင်လည်း စာအုပ်ထပ်များ၊ ကုလားထိုင် နှစ်လုံးပေါ်မှာလည်း စာအုပ်ထပ်များ…။ နံရံတွင် ပန်းချီကား အဟောင်း လေးငါးချပ်သည် ဟိုတုန်းက နေရာတွေမှာ ယခုထိ ရှိနေဆဲ။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် သိပ်မခင်မင်သေးသော သိကျွမ်းခါစ လူနှစ်ယောက်လို ဧည့်ခန်းအလယ်တွင် ခပ်ကြောင်ကြောင် မတ်တတ်ရပ်လျက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စကားစပြောဖို့

စောင့်နေကြသည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးတော့ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော်ကသာ စကားစ ပြောရပါသည်။

"ကျွန်တော် အိပ်မပျော်တာနဲ့…"

ပြောပြီး အဓိပ္ပာယ်မရှိ တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်မိသည်။ ဖေဖေ လိုက်မရယ်ပါ။ ပြုံးပင် မပြုံးပါ။ သို့သော် ကုလားထိုင်လွတ်တစ်ခုကို လက်ဝှေ့ယမ်းပြလျက် ကျွန်တော့်ကို 'ထိုင်' ဟု ပြောသည်။ သူကိုယ်တိုင်ကတော့ စာအုပ်တွေ တင်ထားသည့် ကုလားထိုင်၏ လက်ရမ်းပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် ကုလားထိုင်ပေါ် လေးပင်စွာ ထိုင်ချလိုက်ချိန်တွင် ဖေဖေသည် စားပွဲပေါ်မှ စီးကရက်ဘူးကို ကောက်ယူကာ စီးကရက်တစ်လိပ် ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ဘူးကို ကျွန်တော့်ဆီ ပစ်ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော် စီးကရက်ဘူးကို ကမန်းကတန်း ဆီးဖမ်းလိုက်ရ၏။ ကျွန်တော် ဆေးလိပ် မသောက်တတ်မှန်း ဖေဖေ မေ့လျော့နေလေသလား။ သို့မဟုတ် မတွေ့ကြသည့် ကာလအတွင်း ကျွန်တော် ဆေးလိပ်သောက်ကျင့် ရှိနေပြီဟု ဖေဖေ ထင်သလား မသိ။

ဖေဖေ့နှုတ်ခမ်းမှာ စီးကရက်တပ်လိုက်သည့်အချိန်အထိ ဖေဖေ့လက်ထဲမှာ၊ အနီးအနားမှာ မီးခြစ်ကို ကျွန်တော် မမြင်ပါ။ ဖေဖေသည် ဟိုဟိုသည်သည် ရှာဖွေ လှမ်းကြည့်ပြီး ဘောင်းဘီအိတ်တွေကို လက်ဖြင့်ပုတ်ကာ စမ်းကြည့်သည်။ မီးခြစ်ကို ကက်ဆက်တင်သည့် စင်မြင့်ကလေးပေါ်မှာ ထားနေကျ ဖေဖေ့အကျင့်ကို သတိရမိသဖြင့် ကျွန်တော် ထိုင်ရာမထ နောက်ဘက်သို့ လက်မြှောက် စမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သပ် ရှာဖွေကြည့်သောအခါ မီးခြစ်ကို စမ်းမိသည်။ ဖေဖေ့ဆီ မီးခြစ်ပစ်ပေးမည်ပြုပြီးမှ ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ ကိုင်းညွတ်ကာ ဖေဖေ့အား မီးခြစ်ခြစ်၍ စီးကရက် မီးညှိပေးလိုက်မိပါသည်။

ဖေဖေက မျက်ခုံးပင့်ကြည့်ပြီး မီးခြစ်ကိုင်ထားသည့် ကျွန်တော့်လက်ကို ဘေးမှ အုပ်ကာပြီး ဆေးလိပ်မီးညှိဖွာရှိုက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် မီးခြစ်ကို ထောက်ခနဲ အဖုံးပြန်ပိတ်ပြီးသောအခါ ဖေဖေက ဆေးလိပ်မီးခိုးများ မှုတ်ထုတ်လိုက်ရင်း ကျွန်တော့်အား မျက်စိ မှေးစင်း ကြည့်သည်။

"အရင်တုန်းက မင်းငါ့ကို တစ်ခါမှ ဆေးလိပ်မီး ညှိမပေးဖူးဘူးလားလို့"

ကျွန်တော့် လက်ထဲမှာ မီးခြစ်၏ အပူငွေ့ကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ဖေဖေ ဘာရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဤစကားကိုပြောလိုက်သနည်း။

"အေးလေ၊ အခုတော့ တစ်ယောက်ယောက်ကို ရိုရိုကျိုးကျိုးနဲ့ ဆေးလိပ်မီးညှိပေးတာ အကျင့်ပါနေရောပေါ့"

တွေ့လား... ဖေဖေဟာ လူတစ်ဖက်သားကို ထိခိုက်နစ်နာအောင် ဘယ်လောက် ဆွပေးတတ်သလဲ။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို မကျေနပ်သည့် အချက်တွေထဲမှာ အဲဒါ ပါသည်။

ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည့် ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေက ခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးကြည့်နေ၏။ ဖေဖေ့နှုတ်ခမ်းမှာ တွဲလွဲချိတ်နေသော စီးကရက်ကလေးကိုဟိုစဉ်က ကျွန်တော်အလွန်သဘောကျခဲ့ဖူးသည်။ တကယ်တော့ အစစအရာရာတွင် ဖေဖေသည် ကျွန်တော်၏ အားကျအတုယူချင်စရာ သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

"ကျွန်တော် ဖေဖေနဲ့ ရန်မဖြစ်ချင်ပါဘူး"

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးကြည့်နေဆဲ။

"အဲဒီလို ခနဲ့စကားတွေ ဖေဖေပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် ပြန်တာက ပိုကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်"

အသံကို တည်ငြိမ်လေးနက်အောင် ကျွန်တော်ကြိုးစား၍ ပြောရသည်။ ဖေဖေက တစ်ချက် ရယ်ပြန်သည်။

"မင်းကို ငါကများ ခေါ်ခဲ့မိသလား"

ကျွန်တော့်မျက်နှာ နွေးခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေ မခေါ်ခဲ့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့...။

"ဒါပေမဲ့ ခြံဝင်းတံခါးကို ဖေဖေ သော့မှ မခတ်ထားပဲ၊ ညနှစ်နာရီ ထိုးခါနီးအထိ ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့ သော့မခတ်သေးတာလဲ၊ မေ့နေတာလို့ ဖေဖေ မပြောနဲ့နော်"

ဖေဖေ့မျက်နှာထား ချက်ချင်း တည်သွား၏။ ကျွန်တော့်ထံမှ မျက်နှာလွှဲကာ စီးကရက်ကို သဲကြီးမဲကြီး ရှိုက်ဖွာနေသော ဖေဖေ့မျက်လုံးများ မှုန်မှိုင်းနေပါသည်။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို နာနာကျင်ကျင် ငေးမောနေမိသည်။ ဖေဖေဟာ ကျွန်တော့်ကို အနိုင်ရဖို့ ကြိုးစားတုန်းပဲ။ ကျွန်တော့်ကို ချစ်ခင်စိတ်ကလေးနဲ့ တစ်ခါတလေ အရှုံးပေးပြဖို့ ဖေဖေ မစဉ်းစားဘူး။

ဖေဖေ တစ်ခုခုပြောမလားဟု ကျွန်တော် စောင့်နေသော်လည်း စီးကရက် တစ်လိပ် ကုန်သွားသည်အထိ ဖေဖေ စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ချာခနဲ လှည့်ထွက်၍ အိပ်ရာတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘက်သွားသည့် စကြံလမ်းအတိုင်း မီးဖိုခန်းရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ လမ်းမှာ တွေ့သမျှ မီးခလုတ်တွေ ကျွန်တော့် အကုန်ဖွင့်ပစ်မိ၏။ ထမင်းစားပွဲမှာ စားပွဲတင် အုပ်ဆောင်း အုပ်ထားသည်။ အုပ်ဆောင်းကို မြင်မှ ကျွန်တော် ဆာလောင်နေမှန်း သတိရသွားသည်။

ညနေက ကျွန်တော် ပေါင်မုန့်ကို စထရော်ဘယ်ရီယို သုတ်ပြီး နှစ်ချပ် သုံးချပ်ပဲ စားထားခဲ့သည်။ ကော်ဖီပင် မသောက်မိဘူးထင်သည်။ အိပ်ခန်းထဲမှာ ငှက်ပျောသီး အဆင်သင့်ထားသော်လည်း မစားဖြစ်ခဲ့သေးကြောင်း သတိရလိုက်၏။ စဉ်းစားရင်း ပို၍ ဆာလောင်လာသည်။ အုပ်ဆောင်းကို မ,ကြည့်လိုက်၏။

ရေနွေး စိမ်ထားခဲ့ဟန်ရှိသော ကြက်ဥနှစ်လုံးသည် မတ်ခွက်ထဲက အေးစက်နေပြီဖြစ်သော ရေထဲမှာ ပေါလောမျောလျက်။ လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်ပြားထဲမှာ သီးမွှေးငှက်ပျောသီး သုံးလုံး နှင့် သံပရာသီး ကြီးကြီး နှစ်လုံး။ ပန်းကန်ပြားကြီးထဲ၌ ဖေဖေ့လက်ရာဟု ကျွန်တော် မှတ်မိနေသော အသားညှပ်ထားသည့် ပေါင်မုန့်များသည် အနားများ ခြောက်သွေ့တင်းမာလျက်။ မုန်လာဥနီ အမျှင်ကလေးများသည် ခြောက်ကပ်နေပေပြီ။ ကျွန်တော်သည် အခြား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပေါင်မုန့်အထပ်များကို လက်နှင့် ထိတို့ကြည့်မိ၏။

တကယ်ဆို ကျွန်တော် ဖေဖေ့အိမ်ကိုညနေ၊ ဒါမှမဟုတ် ညဦးပိုင်းလောက်ကတည်းက ရောက်လာဖို့ကောင်းပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အနည်းငယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကာ အုပ်ဆောင်းကို ဖြုန်းခနဲ ပြန်ချလိုက်သည်။

ခြေသံဖွဖွ ကြားရ၏။ ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဖေဖေသည် တံခါးပေါင်ကို မှီရပ်လျက် ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။

ကျယ်ဝန်းသော နဖူးပေါ်မှာ ဆံပင်ရှည် သုံးလေးမျှင် ဝဲကျနေသော်လည်း ဖေဖေ့နဖူးမှာ ကန့်လန့်အစင်း ရေးရေးကလေးများကို မြင်နိုင်သည်။ ကျွန်တော့်ထက် ပို၍ထူကာ နက်မှောင်သော မျက်ခုံးနှစ်စုသည် အာရုံစူးစိုက်အားယူမှုကြောင့် ခပ်ကုပ်ကုပ်ဖြစ်နေသည်။ ဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်းနှင့် ကျွန်တော့်လောက် မသေးကွေးသော နှာခေါင်းသည် ယောကျ်ားတစ်ယောက်၏ နှာခေါင်းအစစ် ဖြစ်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ငါ မင်းကို စောင့်နေခဲ့တာ"

စားပွဲပေါ်က အစားအစာတွေကြောင့် ငြင်းလို့မရတော့သောအခါ ဖေဖေသည် ကျွန်တော့်အား အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလိုက်လေသည်။ ဖေဖေ့ဝန်ခံစကားကြောင့် ကျွန်တော် အားရကျေနပ်မသွားခဲ့ပါ။ သတိထား...၊ ဖေဖေ တစ်ခုခု ထပ်ပြောဦးမှာ။

"သားဆိုတာ အဖေဆီကို ညစာတော့ လာစားမှာပဲလို့ မျှော်လင့်မိလို့ပေါ့ကွာ"

ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ လေးပင်သွား၏။ ကျွန်တော် မျက်လွှာချပစ်လိုက်သောအခါ လက်ပိုက်ထားသော ဖေဖေ့လက်ဖျန်များဆီ အကြည့်ရောက်သွားသည်။ အဲဒီလို ယောကျ်ားပီသသည့် လက်မောင်း၊ လက်ဖျန်များကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်လောက် စောင့်လိုက်လျှင် ရမလား...။ ဂစ်တာတီးသည့် ကာလတွေတုန်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ သည်လက်မောင်းမျိုး ရှိခဲ့သလား။ သို့မဟုတ် စာအုပ်အိတ်တွေ၊ စာအုပ်သေတ္တာတွေကို နေ့စဉ် မ,ရ၊ ထမ်းရပိုးရသည့်ကာလကျမှ ရခဲ့တာလား။ ကျွန်တော်သိတတ်သည့်အရွယ်မှာတော့ ဖေဖေသည် စာအုပ်အဟောင်းရောင်းသမားဘဝဖြင့် အသက်မွေးနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

"မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို ဖေဖေ အပြစ်တင်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းမှာ လူမှုရေးတွေ ရှောင်လို့ မရအောင် များမယ်ဆိုတာ ဖေဖေ သိပြီးသားပါ"

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ဆီ လျှောက်လာပြီး အနည်းငယ် ပြေလျော့သော မျက်နှာတည်ဖြင့် နှစ်သိမ့်၏။ ထိုအခါကျမှ ကျွန်တော် ရင်ခုန် လှုပ်ရှားသွားသည်။

"ညစာ ဖိတ်ကျွေးမယ့်လူတွေ..."

"မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို စကား ဖွတ်ဖြတ်ပစ်မိသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းပါ။ သို့သော် ဖေဖေ အထင်လွဲခံရတာနှင့် စာလျှင် နှင်ထုတ်ခံလိုက်ရတာကိုပဲ လိုချင်သည်။

"ကျွန်တော် အဖွဲ့နဲ့ ညစာ လိုက်မစားဖြစ်ပါဘူး၊ ဟိုတယ်ခန်းမှာပဲ တစ်ယောက်တည်း စားတာ၊ နောက်ပြီး ကျွန်တော် ပေါင်မုန့်နှစ်ချပ်ပဲ စားထားခဲ့တာ"

ဖေဖေ့ဆီ ညစာ လာစားဖို့လည်း စိတ်ကူးမရှိခဲ့ကြောင်း အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောရကောင်းမလားဟု ကျွန်တော် စဉ်းစားသေး၏။ မပြောနဲ့...အဲဒါ မလိုအပ်ဘူး။

"ကျွန်တော် အခု စားနေပြီ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ပခုံးကို လက်ဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် ပုတ်လိုက်သည်။

"အိုကွာ...တစ်ခုခုတော့ စားလို့ရမယ်၊ ဖေဖေ စီစဉ်ပေးမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခဏစောင့်၊ ဟုတ်လား"

"ရပါတယ်ဖေဖေ၊ ကျွန်တော် ဒီကြက်ဥတွေပဲ စားလိုက်မယ်၊ ဘာမှ မလုပ်နဲ့တော့"

ဖေဖေက ကြောင်အိမ်ဆီ လျှောက်သွားရာမှ ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်ကြည့်၏။

"ညဦးပိုင်းက လုပ်ထားတာဆိုတော့ အဲဒါတွေက ကောင်းတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟမ်ဘာဂါတွေလဲ ခြောက်ကပ်ကုန်ပြီလေကွာ"

"ဒါဖြင့် ထမင်းကျန်သေးလား ဖေဖေ"

ဖေဖေ ရယ်မောလိုက်သည်။

"အင်း...ထမင်းကြမ်းတော့ ရှိတယ်၊ ငါးခြောက်ဖုတ်နဲ့၊ စားမလား"

"စားမယ်"

နံနက် နှစ်နာရီခွဲခါနီးအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် ဖေဖေ့အိမ်မှာ အေးစက်နေသော ထမင်းကြမ်းကို စားရတာ အရသာ ရှိနေ၏။ ဖေဖေက ထမင်းစားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်ကာ ကျွန်တော်စားသည်ကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အံ့သြစရာပဲနော်"

ဖေဖေက မျက်နှာထား တည်တည်ဖြစ်အောင် ထိန်းထားပြီး မှတ်ချက်ချသည်။ ဖေဖေ့မျက်လုံးများတွင် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု အရိပ်အရောင်ကို ဖေဖေ ဘယ်လိုပဲ ဖုံးထားထား ကျွန်တော်မြင်နိုင်ပါသည်။

"ဘာက အံ့သြစရာကောင်းနေလို့လဲ ဖေဖေ"

ကျွန်တော် မသင်္ကာစွာ မေးမိတော့ ထင်သည့်အတိုင်း ဖေဖေ ပခုံးတွန့်၍ ရယ်၏။

"ဩော် အုပ်စိုး ထမင်းကြမ်းစားနေရတာ အံ့သြစရာမဟုတ်ဘူးလား"

ကျွန်တော် စားလက်စ ထမင်းလုပ်ကို ကိုင်ထားရင်း ဖေဖေ့ကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်တော့ ဖေဖေ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်နေသည်။

"စီးပွားရေးသမားတွေ၊ ပရိသတ်တွေ၊ စားသောက်ဆိုင်တွေ၊ ဟိုတယ်တွေကြားမှာ နေပြီး အခုတော့ အုပ်စိုးက ငါ့အိမ်မှာ ထမင်းကြမ်း စားနေရပြီ၊ အဲဒါ အံ့သြစရာကြီးပေါ့ကွ၊ လူတွေ မြင်ရင် ဘယ်လောက် အံ့သြကြမလဲ"

"ဖေဖေ့က ဒီအဖြစ်ကို ကျေနပ်နေတယ်ပေါ့"

"ဟ… ကျေနပ်တာပေါ့ကွာ၊ သိပ်ကျေနပ်တာပေါ့၊ ထမင်းကြမ်းကို ဆီဆမ်း ဆားဖြူးနဲ့ ငါးခြောက်ဖုတ်နဲ့ စားနေရတာ"

"ကောင်းပြီ"

ကျွန်တော် ထမင်းလုံးတွေကို ပန်းကန်ထဲ လွှတ်ချပစ်လိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှ ဖြန်းခနဲ ထရပ်လိုက်ကာ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဖေဖေ့ရယ်သံကို ကြားရသည်။

"ဩော်… အုပ်စိုး၊ အုပ်စိုး"

ခနဲ့သလို ရေရွတ်လျက် ကျန်ခဲ့သော ဖေဖေ့ကို အခဲမကြေစွာ လှည့်ကြည့်ပြီးနောက် ကျွန်တော် လက်ကို အကြာကြီး ဆေးနေလိုက်သည်။ ဖေဖေသည် ကျွန်တော် ချစ်ခင်စိတ်ကလေး ဝင်လာချိန်တွင် ဒေါသစိတ် ပေါ်လာအောင် ဘာဖြစ်လို့ ဖန်တီးချင်ရတာလဲ၊ ကျွန်တော် စဉ်းစား၍ မရပေ။ အရင်တုန်းက ဖေဖေ သည်လို မဟုတ်ပါဘူး။ အခု ဖေဖေ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ဖေဖေ ပြောင်းလဲအောင် ဖန်တီးပေးလိုက်မိသူမှာ ကျွန်တော်ပဲလား။

ဖေဖေသည် ကျွန်တော့်ဆီက မှားပါတယ်ဟူသော နောင်တစကားကို အရသာရှိရှိ ကြားချင်၍ စောင့်နေခဲ့သူများလား။

ကျွန်တော် သည်အတွေးမျိုး မတွေးသင့်ပါ။

နောက်ပြီး ကျွန်တော့်ဘဝကို ကျွန်တော် ဘယ်လောက် ရှက်ရွံ့နာကြည်းမိသည်ဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ဦးကို ရင်ဖွင့်ငိုကြွေးချင်စိတ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လျှင် ထိုတစ်စုံတစ်ဦးသည် ဖေဖေ မဖြစ်စေရ။ ကျွန်တော် သည် ဖေဖေ့ရှေ့မှာ မှားပါတယ်ဟု ဘယ်တော့မှ ဝန်ခံလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

"အုပ်စိုး…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်နောက်မှာ ဖေဖေ လာရပ်ပြီး မပြီးနိုင် မစီးနိုင် လောင်းချနေသည့် ရေခွက်ကို ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ ဆွဲယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်အား လက်သုတ်ပဝါတစ်ထည် ပေးပါသည်။ ဖေဖေ့မျက်နှာကို ကျွန်တော် မော့ကြည့်လိုက်တော့ ဖေဖေက ပြုံးပြသည်။ ဖေဖေ့ ဤအပြုံးမျိုးကို ကျွန်တော် မမြင်ရတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီလဲ။ ကျွန်တော့်မျက်လုံးများတွင် စို့စွတ်လာသော မျက်ရည်အငွေ့အသက်ကို ဖေဖေမြင်မှာစိုး၍ ကျွန်တော် မျက်နှာလွှဲကာ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဖေဖေ ကျွန်တော့်နောက်မှာ လိုက်ပါလာ၏။

"အိပ်ချိန် လွန်နေပြီသား၊ သားပြန်ဖို့ကောင်းပြီ၊ ဒီညမှာသား အိပ်ရေးပျက်လို့ မရဘူး"

ဖေဖေ့အသံသည် ဖခင်တစ်ဦး၏ ကရုဏာဖြင့် ညင်သာ အေးဆေးလှသည်။

ကျွန်တော်၏ ဟိုတုန်းက အိပ်ခန်းကလေးရှေ့တွင် ကျွန်တော် မတ်တတ်ရပ်မိသည်။ အိပ်ခန်းလေးသည် ဟိုတုန်းက လုံလောက်သည့် ကျယ်ဝန်းမှု ရှိခဲ့မည် ဖြစ်သော်လည်း ယခုမူ သေးကွေးနေသယောင် ရှိသည်။ တစ်ယောက်အိပ်ခုတင်ကလေးသည် အောက်ခြေမှာ အုတ်ခဲသုံးလုံးစီ ဆင့်ထားသောကြောင့် မြင့်နေသည်။ ခုတင်အောက်တွင် အဝတ်အစား ထည့်သည့် သံသေတ္တာလေး တစ်လုံး ရှိ၏။ ခုတင်ခြေရင်းမှာတော့ ဖေဖေ့အတွက် ကျွန်တော် လှမ်းပို့ထားပြီး ဖေဖေ လက်ဖျားနှင့် တို့ရမှာပင် ရှက်သည်ဟု ဆိုသော အနက်

[illegible] ဆိုင်ကယ်တစ်စီးကို အဝတ်စ ဖုံးအုပ်လျက် မြင်လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော် အခန်းထဲသို့ တွန့်ဆုတ်စွာ ဝင်လိုက်သောအခါ [illegible] တံခါးပေါက်မှာ ရပ်ကျန်ခဲ့ပါသည်။ စားပွဲသေးသေးပေါ်[illegible] ငယ်ငယ်တုန်းက ကျွန်တော် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည့် သီချင်းစာအုပ်[illegible]ပါအုပ်နှင့်အတူ ကလေးဘဝတုန်းက ဖေဖေ ဝယ်ပေးခဲ့သည့် [illegible]ဂစ်တာသေးသေးကလေး ရှိသည်။ ကျွန်တော် ကျောင်း[illegible] မှတ်စုစာအုပ် လေးငါးအုပ်လည်း ရှိသည်။ ဓာတ်ပုံ ထည့်သည့် (Photo Stand) လေးကို ကျွန်တော်ကောက်ယူကြည့်လိုက်သည်။ အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်တုန်းက ရိုက်ထားခဲ့သည့် ဓာတ်ပုံဖြစ်သောကြောင့် ဓာတ်ပုံထဲမှာ ကျွန်တော်သည် နုနယ်သော ကလေး[illegible] လူငယ်ကလေး ဖြစ်နေသည်။ ယခုလို ဆံပင်ရှည် မဟုတ်ဘဲ တိုကပ်နေသော ဘိုကေပုံစံကြောင့် ကြောင်စီစီလည်း ဖြစ်နေ၏။ အခြားတစ်ဖက်မှ မှန်ပေါင်ထဲမှာတော့ ဆံပင်ကျောလယ်ခန့် ရှိသည့် မိန်းကလေး တစ်ဦး၏ ကိုယ်အထက်ပိုင်း ဓာတ်ပုံ။ လှပချောမွေ့သော ဂုဏ်သရေမြင့်မားသော ကျွန်တော်၏ ငယ်ချစ်ဦး မြသီတာ။ ကျွန်တော်သည် မြသီတာ၏ ဘယ်ဘက်ပါးပေါ်က စံပယ်တင်မှဲ့ကလေးကို မှန်ပေါ်မှ တစ်ဆင့် ရွရွကလေး ပွတ်သပ်ကြည့်မိသည်။

ကျွန်တော်သည် မယုံကြည် အားမကိုးထိုက်သော လူလေလူလွင့် လူပေ တစ်ယောက်အဖြစ် ချစ်သူ၏ အထင်သေး ရှောင်ဖယ်မှုကို ကာလများစွာ ခံခဲ့ရသည်။ ဆူးဖြင့် ပြည့်သော ကြမ်းတမ်းသည့် ခရီးကို ဆွဲခေါ်မည့်သူဟု ချစ်သူက အထင်လွဲခံရသော ကောင်ကလေး တစ်ယောက်သည် ချစ်သူအား ပန်းပေါင်းစုံ လွှမ်းသည့် လမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို လျှောက်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားရင်း အမှောင်ထုဖြင့် နက်ရှိုင်းသော ချောက်ကမ်းပါးထဲ မကြာခဏ ပြုတ်ကျခဲ့ရဖူးသည်။

မင်း ဒါ့ထက် နည်းနည်းကလေးသာ စိတ်ရှည်ခဲ့မယ် ဆိုရင်... မြသီတာရယ်...။

ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံကို မြသီတာဘက်မှ မှောက်၍ စားပွဲပေါ် ပြန်ချပစ်လိုက်မိသည်။

"ဖေ ဖေ့ ဆီ မှာ တစ် ခု ခု သောက် စ ရာ မ ရှိ ဘူး လား၊ ဘာ ပဲ ဖြစ်ဖြစ်"

ကျွန်တော် နောက်မလှည့်ဘဲ မေးလိုက်သည်။ ဖေဖေ့ သက်ပြင်းရှိုက်သံ ကြားရ၏။

"မရှိဘူး သား"

ကျွန်တော် ခုတင်ဆီ လျှောက်သွားလိုက်ပါသည်။ ခုတင်ပေါ်မှာ ဖျာကြမ်းပေါ်၌ သင်ဖျူးအချော တစ်ထပ် ခင်းထားသည်။ သင်ဖျူးကို လက်ဖြင့် ထိတို့စမ်းသပ်ကြည့်မိသည်။ အေးစက်စက်၊ သို့သော် ဖုန်တစ်စတလေမှ မရှိပါ။ လူ မနေသော အိပ်ရာဟု မယုံချင်စရာပင် ဖြစ်သည်။ ဖေဖေ ညဦးပိုင်းတုန်းက ဤအခန်းကို ရှင်းပေးထားခဲ့ပါလိမ့်မည်။ ခေါင်းအုံးစွပ်သည် ဖွတ်လျှော်ပြီး မီးပူတိုက်ထားသောကြောင့် လတ်ဆတ်ကာ မွှေးသင်းလျက် ရှိသည်။ ကျွန်တော်သည် ခေါင်းအုံးကို လက်ဖြင့် ထိကြည့်မိသည်။

ဤခုတင်ပေါ်မှာ မွေ့ရာမပါ သင်ဖျူးမပါဘဲ ဖျာကြမ်းကလေး တစ်ခုတည်းဖြင့် ကျွန်တော် နှစ်ပေါင်းများစွာ အိပ်စက်ခဲ့သည်။ အိပ်မက် တစ်ခုတည်းကို နေ့စဉ်ရက်ဆက် မက်ခဲ့သည်။

"ကျွန်တော် ဒီခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်လို့ ရမလား ဖေဖေ"

"ဘာဖြစ်လို့ မရရမလဲ"

ဖေဖေ့အသံသည် ကျွန်တော့်နောက်ကျောမှာ ကပ်လျက် ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဒီခုတင်ကို မင်းကသာ စွန့်ပစ်ခဲ့တာပဲ၊ မင်းကို ဒီကနေ ဘယ်သူမှ မနှင်ခဲ့ဘူးလေ"

ဖေဖေ့အသံ၌ စိမ်းကားမှု အနည်းငယ် ပါဝင်နေသည်။ ကျွန်တော် လှည့်မကြည့်ပါ။ ဤစကားကို ပြောလိုက်ချိန်တွင် ဖေဖေ ဘယ်မျက်လုံးမျိုးဖြင့် ကျွန်တော့်အား ကြည့်နေလိမ့်မည်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိချင်ပါ။

"ဒါပေမဲ့ မင်းဒီခုတင်မှာ မအိပ်ပါဘူး၊ မင်းဟိုတယ်ခန်းကို ပြန်မှာပါ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို လှည့်မကြည့်ရဲပါ။ ဟောဒီ ခုတင်လေးမှာ ဒီနေ့ည၊ အင်းလေ...ဒီနေ့မနက် ခဏဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် အိပ်မှ ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်တော် သဘောပေါက်လိုက်သည်။

"ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို နားလည်ဖို့ ကောင်းပါတယ်"

အတွေးသည် စကားလုံးအဖြစ် ရုတ်တရက် လွတ်ခနဲ ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော့်နောက်မှ ခပ်သဲ့သဲ့ ရယ်သံကို ကြားရသည်။

"ဖေဖေနားလည်ပါတယ် သား၊ လူတစ်ယောက်ဟာ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါကို လိုက်ပြီး ဆောင်ရွက်သင့်တာတွေ ဆောင်ရွက်ရမယ်၊ စွန့်ပစ်သင့်တာတွေ စွန့်ပစ်ရမယ်၊ ဒါကို ဖေဖေ နားလည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်၊ သားဟာ ဂုဏ်သတင်းကြီးနေတဲ့၊ အောင်မြင်ကျော်ကြားနေတဲ့ အနုပညာသမား တစ်ယောက်၊ ဒီတော့ သားကို လိုအပ်နေတဲ့နေရာမှာ သား နေရမယ်၊ သူတို့တွေ နိုးလာလို့ သားကိုမတွေ့ရင် သူတို့ ဘာလုပ်ရမှန်း သိမှာမဟုတ်ဘူး၊ သားအတွက်နဲ့ တစ်နေ့တာ အစီအစဉ်တွေ ပြောင်းပစ်ရရင် သားဘက်က လွန်မှာပေါ့။ အောင်မြင် ကျော်ကြားလာတဲ့အခါ လူတစ်ယောက်ဟာ လွတ်လပ်မှုတွေ ဆုံးရှုံးရတာပဲ၊ ဒါ ...သဘာဝပါ။ ဒါပေမဲ့ အုပ်စိုး၊ မင်းကတော့ တခြားလူတွေထက် ပိုပြီး မလွတ်လပ်တဲ့ ဘဝပဲ။ မင်းကိုယ်မင်း သူများရဲ့ အတုပ်အနှောင်ကို ခံခဲ့တာ၊ ဒါတွေဟာ မင်းဘာသာမင်း ရွေးခဲ့တဲ့ လမ်းလေ၊ ဒါကြောင့်လဲ ဖေဖေ့ဆီကနေ ဖေဖေ မနှင်ဘဲ မင်း ပြေးနေခဲ့ရတာ မဟုတ်လား"

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ဖေဖေ့ဘက် လှည့်ကြည့်မိသည်။

ဖေဖေ့မျက်နှာနှင့် ကျွန်တော့်မျက်နှာ ထိလုနီးပါးဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော့်မျက်လုံးထဲသို့ စူးစိုက်ကြည့်နေသည့် ဖေဖေ့မျက်ဝန်းများကို ရုတ်တရက် မြင်တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ကျွန်တော် ဆတ်ခနဲ တုန်သွားသည်။

"မင်း နောင်တ ရနေပြီ မဟုတ်လား၊ မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဝန်မခံတာလဲ၊ သူစိမ်းလူတွေ အများကြီးရှေ့မှာ မင်းဝန်ခံခဲ့ပြီးပြီပဲ။ ဖေဖေ့ရှေ့မှာ ဝန်ခံဖို့ မင်းရှက်နေသလား"

ကျွန်တော်နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်သောအခါတွင် ခုတင်နှင့် တိုက်မိသည်။

"အဲဒီ သီချင်းကို ဖေဖေကြားပြီးပြီပဲ၊ ဘာလဲ ...'ကိုယ်ဟာ သစ်ပင် တစ်ပင်'ဆိုတဲ့ သီချင်းလေ၊ ဟုတ်တယ် အုပ်စိုး၊ မင်းက လူမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သစ်ပင်ပဲ။ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ် ဘာမှ မလုပ်နိုင်တဲ့အဖြစ်၊ မင်းမရှက်သေးဘူးလို့ ဖေဖေ့ကို မညာနဲ့၊ မင်းရှက်နေပါပြီ၊ ဟင် ... အုပ်စိုး"

ကျွန်တော်သည် ဖေဖေ့ ရင်ခွင်မှာ မှီပြီး ငိုရှိုက်မပစ်မိဖို့ အံတင်းတင်းကြိတ်ပြီး လက်သီးကျစ်နေအောင် ဆုပ်ထားရသည်။ တော်ပါတော့၊ ဖေဖေ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာမှ မပြောပါနဲ့တော့။

"ဒါ ထိုက်တန်ပါတယ်လို့ မင်းပြောနိုင်သေးရဲ့လားဟင်၊ ထိုက်တန်သေးရဲ့လား"

ကျွန်တော်၏ ခံနိုင်ရည်ကို ကျော်လွန်သွားစေသော စကားဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ဝုန်းခနဲ လှည့်ထွက်ကာ ဖေဖေ့ကို ရှောင်၍ အခန်းပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ပြန်မယ်ဖေဖေ"

ဖေဖေသည် နေရာမှာ မလှုပ်မယှက် ရပ်ကျန်ခဲ့၏။

***

(၃)

ထုံအီသော မွှေးရနံ့တစ်ခု လေထုထဲတွင် ပျံ့လွင့်လာသည်။ ပန်းရနံ့လား၊ သို့မဟုတ် သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှ ရေမွှေးနံ့လား မသဲကွဲပါ။ သူမ၏ ခွာမြင့်ဖိနပ်သံနှင့်အတူ သစ်ရွက်သစ်ခက်များ ပွတ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှုပ်ရှားသံကို ကြားရသည်။ မြင်ကွင်းသည် တဖြည်းဖြည်း ပီပြင်လာသည့်အခါ သူမနှင့် သစ်ပင် တစ်ပင်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

စိမ်းမှောင်သော အရွက်အခက်များဖြင့် အကိုင်းအနားများ ဖြာဝေလျက်ရှိသော သစ်ပင်တစ်ပင်။ ဖြူလွလွ ပန်းပွင့်သေးသေးကလေးများပင် ပွင့်လျက်ရှိသည်။ သူမလက်သည် သစ်ကိုင်းတစ်ခုဆီသို့ ဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်လာသည်။ စိမ်းမှောင် နုဖတ်သော သစ်ရွက်ကလေးများကို သူမ လက်နှင့် ထိမိသွား၏။ သူမလက်၏ ညင်သာ နွေးထွေးမှုကို ကျွန်တော့်လက်ဖမိုးပေါ်တွင် ခံစားလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် လန့်ဖျပ်ကာ ဆတ်ခနဲ တုန်သွားသည်။ သူမက ခပ်ဖွဖွ ရယ်လိုက်ပြီး သစ်ပင်ကို မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် သစ်ပင်ပင်စည်ရှိ အခေါက် ပပ်ကြားအက် တစ်ခုကို သူမ လက်ညှိုးဖြင့် ဖွဖွ ထိပြီး အက်ကွဲကောက်ကြောင်းအတိုင်း အသာအယာ ပွတ်သပ် ဆွဲချသွားသည်။ ကျွန်တော်၏ အဝတ်ကင်းမဲ့သော ရင်အုပ်အပေါ်ပိုင်းဆီမှာ နွေးထွေးသော ထိတွေ့မှုကလေးသည် တဖြည်းဖြည်း ခါးဆီသို့ ရွေ့သွား၏။ ကျွန်တော် ကြက်သီး ဖြန်းခနဲ ထ,သွားသည်။

မထိနဲ့...။

ကျွန်တော့်လက်ဖြင့် သူမကို ဆွဲဖယ်ရန် ကြိုးစားမိသည်။

ဘုရားရေ...၊ ကျွန်တော့်လက်သည် ကျွန်တော် လိုရာသို့ မရောက်လာပါလား။ ကျွန်တော့်လက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ သစ်ကိုင်းတစ်ခုကိုသာ ကျွန်တော် မြင်တွေ့ရ၏။ အဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်တော် နားလည်ရန် ကြိုးစားနေစဉ်မှာပင် သူမသည် သစ်ခက်ကလေး တစ်ခုကို လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့် လက်

ကောက်ဝတ်ဆီမှာ ခပ်ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင်လာသော လက်ချောင်းများ၏ အတွေ့ကို ကျွန်တော် မနှစ်မြို့စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

မကိုင်နဲ့...။

ကျွန်တော် ရုန်းထွက်ရန် ဟန်ပြင်သော်လည်း မရပါ။ သူမ၏ ရယ်မောသံကို ကြားရသည်။ ကျွန်တော် ဒေါသထွက်သွား၏။ ထွက်သွားစမ်းပါဗျာ။ ကျွန်တော်က ခပ်ဆတ်ဆတ် အော်ငေါက်ပစ်လိုက်သော်လည်း၊ ကျွန်တော့်အသံကို ကျွန်တော် မကြားရပါ။ သူမ၏ ရယ်သံကိုသာ ကြားရသည်။

"မင်းက သစ်ပင်ပဲ...လူမှ မဟုတ်တာ၊ သစ်ပင်ဆိုတာ အသံမရှိဘူးလေ"

ကျွန်တော့် ရင်ဘတ်ဆီမှာ တင်းကျပ်သော ဝေဒနာတစ်ခုကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ပြင်းထန်သော လေဒဏ်ကြောင့် ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်ခါ ယိမ်းယိုင်နေ၏။ သစ်ကိုင်းအချင်းချင်း ပွတ်တိုက်ကုန်ကြသည်။

"သစ်ပင် ဆိုတာ စကား မပြောနိုင်ဘူး၊ မအော်နိုင်ဘူးလေ"

လှောင်သလို ခပ်ဟက်ဟက် ရယ်ပြောလိုက်သော သူမ စကားသံကြောင့် ကျွန်တော် ရှိသမျှ အင်အားကို စုစည်းပြီး ကုန်းအော်ပစ်လိုက်၏။

ထွက်သွား...။

သို့သော် သူမ ပြောတာ မှန်ပါသည်။ သစ်ပင် တစ်ပင်သာ ဖြစ်သော ကျွန်တော်သည် အသံထွက်အောင် မအော်နိုင်ပါ။ သူမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် ဖြူလွလွ ပန်းပွင့်ကလေးကို လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်၍ နမ်းလိုက်၏။ ကျွန်တော့်နားရွက်နောက်နားဆီမှာ နွေးထွေးသည့် ထွက်သက်လေကလေး တစ်ခု ခပ်ဖွဖွ လာတိုးသည်။ ကျွန်တော် ခေါင်းငုံ့၍ တိမ်းလိုက်ပြီး ရှောင်ထွက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်မိ၏။ သို့သော် ကျွန်တော့် ခြေထောက်များသည် လေးပင်လျက် အနည်းငယ်မျှပင် လှုပ်ရှားမရ။ ထို့ပြင် ဟိုးမြေကြီးထဲသို့ နက်ရှိုင်းစွာ အမြစ်တွယ်နေကြသည်။ လေးပင်မွန်းကျပ်သည့် မြေထုအမှောင်ထဲမှာ ကျွန်တော်သည် တဖြည်းဖြည်း အောက်သို့ ရွှေ့ရွှေ့သွားသည်။ လေးပင်သည့် အမှောင်ထုထဲမှာ ရန်းရင်းကန်ရင်း အသက်ရှူကျပ်လာ၏။ ကျွန်တော် အသက်ရှူရမှ ဖြစ်မည်။ ကျွန်တော် သေရပါလိမ့်မည်။

အမှောင်ထုထဲမှာ အသံတစ်သံကြားလိုက်ရ၏။ ပထမတော့ ခပ်အုပ်အုပ် ခပ်တိုးတိုး၊ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လောင်လာသည်။ ဒါ တံခါးခေါက်သံပဲ။

ဗြုန်းခနဲ ကျွန်တော့်အဆုတ်ထဲသို့ လေတွေ တိုးဝင်လာသည်။ ကျွန်တော်သည် လေကို သွေးရူးသွေးတမ်း ရှိုက်ရှူလိုက်၏။

မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဖြူဖွေးသော မျက်နှာကြက်ကို မြင်ရသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်း မျက်နှာကြက်မှ အောက်သို့ တွဲလောင်းချထားသော မီးပန်းဆိုင်းများ။ တံခါးခေါက်သံကို ကြားရပြန်သည်။

"အုပ်စိုးရေ..."

ကျွန်တော့်မန်နေဂျာ၏ အသံ။ မှန်နံရံမှ နေရောင်သည် ခန်းဆီးအဘူ့စကို ဖောက်လျက် ကျွန်တော့်အခန်းထဲမှာ လင်းထိန်နေပြီ ဖြစ်သည်။

လာပြီ...၊ ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းများ လှုပ်ရှားသွားသော်လည်း အသံတစ်ခု ထွက်မလာပါ။ ကျွန်တော့် အသံတွေ ခြောက်ကပ်နေသည်။

"အုပ်စိုး...ကိုယ်တို့ မနက်စာ သွားစားကြမလို့၊ မင်းအတွက် အာဏာစဉ့်ပေးရမလဲ၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ခါတည်း လိုက်စားမလား၊ မောင့်ရမလား"

ကျွန်တော် လိုက်မယ်။ သို့သော် ကျွန်တော့်အသံတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီနည်း။ ကျွန်တော့် နှလုံးသည် ဒိန်းခနဲ လေးပင်စွာ မောင့်ခုန်သွားတော့သည်။ ကျွန်တော် ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်ပြီ၊ မှတင်ပေါ်မှ ကမန်းကတန်း ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် တံခါးကို အပြေးသွားဖွင့်လိုက်၏။

အပြင်ဘက်မှာ ကိုဝင်းအောင် စိတ်ပူပန်စွာ ရပ်နေသည်။

"အိပ်လှချည်လား၊ မင်းညက အစောကြီး ဝင်အိပ်တာ မဟုတ်ဘူးလား"

ကျွန်တော်သည် သူ့ရှေ့မှာ အသံမထွက်ဘဲ ကြိုးစား စကားပြောဖို့ မဝံ့ရဲသောကြောင့် ပြုံးပြီး အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လိုက်ရသည်။ ရေခဲသေတ္တာဆီ လျှောက်သွားပြီး ရေပုလင်းထုတ်ယူကာ မော့သောက်လိုက်၏။ ပူပြင်း ခြောက်သွေ့သော လည်ချောင်းထဲသို့ ရေတွေ သွန်ထည့်ရတာ အရသာရှိနေသည်။

"လိုက်စားမလား"

ကျွန်တော် ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါဖြင့် ဘာဝယ်ခဲ့ရမလဲ၊ ဘာစားမလဲ"

ကျွန်တော် ခေါင်းထပ်ယမ်းပြလိုက်ပါသည်။

သူ ကျွန်တော့်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်ပြီးနောက် ရယ်မောလိုက်၏။

"အိုကေ...ကိုယ် နာရီဝက်အတွင်း ပြန်ရောက်မယ်၊ ခေါင်းလျှော်ဖို့နဲ့ မျက်နှာအနှိပ်ခံဖို့ နှစ်နာရီအချိန်ပေးရမယ်၊ ကြားလား"

သူ ပြန်ထွက်သွားသောအခါ ကျွန်တော် မှန်ဆီသို့ တွန့်ဆုတ်စွာ ချဉ်းကပ်သွားမိ၏။

'မင်္ဂလာပါ'...မှန်ကို လူတစ်ယောက်အဖြစ် နှုတ်ဆက်လိုက်သော ကျွန်တော့်အသံသည် ကျွန်တော်မကြားဖူးသော ခြောက်သွေ့တိမ်ဝင်သည့် အက်ကွဲသံကြီး ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော့်ခေါင်းမှာ နဂိုထက် အဆမတန် ကြီးမားသွားပြီး လည်ပင်းနှင့် မျါးပြင်တစ်ဝိုက် ချွေးစေးများဖြင့် ဖြန်းခနဲ တုန်လှုပ်သွားပါသည်။

ဒါ...ကျွန်တော့်အသံ မဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး ဒါ စကားသံတစ်ခုလည်း မဟုတ်ဘူး။

ထိုစကားကို ပါးစပ်မှ ပြောလိုက်သော်လည်း ဘာသံမှ ကျွန်တော် မကြားရပါ။ ချောက်ချားမှုကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းအေးစက်သွား၏။ သွားပြီ...။

ကျွန်တော်သည် အခန်းထောင့်က ကျွန်တော့်ဂစ်တာအိတ်ဆီ သွေးရူးသွေးတန်း ပြေးသွားပြီး ခလုတ်ဖွင့်ကာ ဂစ်တာကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ကို ချောက်ကမ်းပါးထဲက ကယ်တင်ပေး

နိုင်မှာ ဂစ်တာလေးသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘုရား ဘုရား...ငါ့ကို ကယ်ပါစမ်းပါ ဂစ်တာလေးရယ်၊ ငါ့အသံတွေ...။

ကျွန်တော်သည် မတ်တတ်ရပ်ရင်းပင် ဂစ်တာကြိုးများကို လက်မနှင့် လက်ချောင်းများကို အသုံးပြု၍ တီးခတ်လိုက်သည်။

"အချစ်ဆိုတာ အလွန်လွယ်ကူတဲ့ ကစားနည်း တစ်ခုပါ"

ဘီးတဲလ်စ်အဖွဲ့၏ 'Yesterday' သီချင်းကို ကျွန်တော်သီဆို၍ မရတော့ပါ။ ကျွန်တော့်အသံသည် ခြောက်သွေ့ကွဲအက်ကာ လေသံသဲ့သဲ့မျှသာ ထွက်သည်ဆိုရုံသာ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် ဂစ်တာကို တင်းကျပ်နေအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ရှိသမျှအသံကို စုစည်းကာ အားခနဲ ကုန်းအော်ပစ်လိုက်၏။ ဂစ်တာရော၊ ကျွန်တော်ရော ခုတင်ပေါ် ပစ်လှဲချလိုက်သည်။

ကျွန်တော့်အသံ...၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ။

မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ကို အေးအေးထားစမ်းပါ။ ညနေအထိ အချိန်တွေ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ စိတ်လှုပ်ရှားနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော်သည် တဒိန်းဒိန်း ကြောက်ရွံ့စွာ ခုန်နေသော နှလုံးကို မွေ့ရာနှင့် ကပ်ဖိထားရသည်။

ပထမဆုံး ရေအနွေးချိုးရမယ်၊ နောက်ပြီး ပေါ့ကာ အောရင့်ချ်တစ်ဘူးလောက် သောက်ရမယ်၊ နောက်မှ အသံအကြောင်း စဉ်းစားမယ်၊ သွားတိုက်၊ ရေချိုးပြီးတဲ့အခါ အသံပြန်ရလာမှာပဲ။ ကျွန်တော် ဝုန်းခနဲ ထ၍ ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်လိုက်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော့်အထင် မှားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေချိုးပြီးသည့်အခါလည်း ကျွန်တော် သီချင်း တစ်စတလေမှ ဆို၍ မရပါ။ အောရင့်ချ် တစ်ဘူး ဖောက်သောက်ပြီးတော့လည်း ကျွန်တော့်အသံ ထွက်မလာပါ။

ကျွန်တော်သည် ဂစ်တာကို စူးစူးစိုက်စိုက် ငုံ့ကြည့်လျက် မွေ့ရာပေါ်တွင် တောင့်တောင့်ကြီး ထိုင်ကာ ငြိမ်သက်နေမိသည်။ လူက ငြိမ်သက်နေသော်လည်း ကျွန်တော့်စိတ်သည် ဟိုမှသည်မှ ပြေးလွှားယောက်ယက်ခတ်နေသည်။ ညနေ ၆ နာရီ...၊ သုံးလေးထောင်မကသော ပရိသတ်များ...၊ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ဖြေဖျော်ရမည့် ပွဲ။ ဘုရား ဘုရား...ကျွန်တော့်အသံကို အချိန်မီ ပြန်ရအောင် ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရပါ့မလဲ။ တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ကျိန်စာတိုက်ထားသလို ခံစားရကာ ချောက်ချားလာသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော် ဒေါသတကြီး ခေါင်းအုံးကို လက်သီးဖြင့် ဆက်တိုက် ထိုးချေမွမိသည်။ ကျွန်တော် ဘာများ မှားယွင်းသွားခဲ့လို့လဲ။ ကျွန်တော် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။

ညနေ ၆ နာရီအထိ ကျွန်တော် အသံမထွက်လျှင်...။

ကျွန်တော့်မျက်နှာ တစ်ခုလုံး ထူအမ်းလာ၏။ ပွဲပျက်တော့မှာပေါ့။ ပရိသတ်ကို တောင်းပန်၍ ရပါ့မလား။

သည်းခံပါ ခင်ဗျာ၊ အများ မျှော်လင့်နေကြတဲ့ ညီလေး အုပ်စိုးတစ်ယောက် ရုတ်တရက်...

အို...မဖြစ်ဘူး၊ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ ပွဲဖျက်လို့ မရဘူး။

ကျွန်တော် ခြေဖျား လက်ဖျားတွေ အေးစက် ထုံထိုင်းလာ

[illegible]သည်။ ဂစ်တာကြိုးများကို လက်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းစွာ ပွတ်တိုက် ဆွဲယူရင်း ကျွန်တော့်မျက်လုံးများ ဝေဝါးလာသည်။ ထို့နောက် ပူနွေးသော မျက်ရည်များ တစ်ပေါက်ချင်း လိမ့်ကျလျက် ရှိသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်ဆံပင်များကို လက်ချောင်းများဖြင့် ထိုးဖွဆုပ်ကိုင်ကာ [illegible]ပေါ်မှာ ဖူးတုတ်ထိုင်လျက် ကိုယ်ကို ကျုံ့နိုင်သမျှ ကျုံ့ကွေး[illegible] အသံ မထွက်တဲ့ ရှိုက်မိပါသည်။

"အုပ်စိုး..."

ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ ကော်ဖီခွက်နှင့် ဆင်း[illegible]ချိုဘူးကလေး တင်ထားသည့် လင်ပန်းကို ကိုင်လျက် မတ်တတ်ရပ်နေသော ကိုဝင်းအောင်။ သူ့မျက်နှာမှာ စိုးရိမ်ပူပန်မှုများကို ကျွန်တော် မြင်ရသည်။

"အခန်းတံခါးလဲ မပိတ်...ဟာ"

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်တော့်အသံနှင့် ပတ်သက်၍ အားကိုးတိုင်ပင်ရန် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ယုံကြည်စိတ်ချရသည်ဆိုလျှင် ထိုသူမှာ ကိုဝင်းအောင်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ကိုတော့ ပြောပြမှ ဖြစ်မည်။

"ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ညီလေး"

မဖြစ်ပါဘူး၊ သူ့ကို ကျွန်တော် ပြောပြ၍ မဖြစ်ပါ။ လင်ပန်းကို စားပွဲပေါ် ချပြီးနောက် သူ ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို လက်ဖြင့် ပွတ်သပ်ပြီး အားတင်းကာ တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှုတွေကို သူ မြင်ပြီးပြီ ထင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်..."

ကျွန်တော့်အသံသည် ပြာအက်အက် တိမ်ဝင်ကာ စကားဆက်ပြောတော့ အသံပျောက်ပြီး လေသံသဲ့သဲ့သာ ကျန်ရစ်သည်။

"ကျွန်တော့်အသံ...မရဘူး"

ပြောပြီး ကျွန်တော် ကြိုးစားပမ်းစား ရယ်မောပစ်လိုက်၏။

"ဟာ..."

သူ တစ်ခဏ ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်သွား၏။ ထို့နောက် အလိုက်သင့် ပြုံးသည်။

"ဩော် ဒီလိုပဲ ဖြစ်တတ်တာပါပဲကွာ၊ ဖုန်တွေ လည်ချောင်းထဲ ဝင်လို့နဲ့တူတယ်၊ မင်း ညတုန်းက တစ်ယောက်တည်း ထွက်သွားတာဆို၊ မိုးလင်းခါနီးမှ ပြန်ရောက်တာဆို၊ ပြောစမ်း...ဘယ်တွေ လျှောက်လိမ့်နေတာလဲ၊ ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ချက်တွေလားကွ"

ကျွန်တော်၏ ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေသော အစိုင်အခဲကြီး အရည်ပျော်စ ပြုလာသည်။

ဖေဖေ...။ ဖေဖေ့ကို ကျွန်တော် ပြောမှဖြစ်မည်။ ပျောက်ဆုံးသွားသော အသံအတွက် ဖေဖေ တစ်ခုခု လုပ်ပေးနိုင်ကောင်းသည်။ ကျွန်တော် အနည်းငယ် စိတ်သက်သာသွား၏။

ဖေဖေ ငယ်ငယ်က သီချင်းဆိုခါနီး အသံပျောက်သွားခဲ့ဖူးလေသလား။ ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေ ဘယ်လိုကူညီနိုင်မလဲ။

"ကြက်ဥ အစိမ်းတွေ သောက်လိုက်ရင် ပြန်ကောင်းသွားမှာပါကွာ၊ ဒီလိုပဲ အဆိုတော်တွေ ခဏခဏ အသံဝင်တတ်ကြတာပဲ"

ကျွန်တော့်မန်နေဂျာ၏ အသံက အားရှိစရာကောင်းလှသည်။

"ခဏစောင့်နေဦးကွ၊ ငါ ကြက်ဥသွားရှာပေးမယ်"

"ကိုဝင်းအောင်..."

လေသံသဲ့သဲ့ဖြင့် သူ့ကို တားရသည်။

"စိန်ပန်းထဲမှာ ကျွန်တော့်အဖေရှိတယ်၊ သွားခေါ်ပေးပါ"

ဖေဖေ့လိပ်စာကို ကျွန်တော် စာရွက်လွတ်တစ်ခုတွင် ရေးပေးလိုက်သည်။ သူက နှစ်သိမ့်ပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"အေး၊ ငါကိုယ်တိုင် သွားခေါ်ခဲ့မယ်၊ ဒါနဲ့ အဘိုးကြီးနဲ့ မင်းနဲ့ သိပ်မကြည်ဘူးဆို"

သူ၏ အဘိုးကြီးဟူသော အသုံးအနှုန်းကြောင့် ကျွန်တော် ခပ်ဟက်ဟက် ရယ်မိ၏။ ဖေဖေက ခင်ဗျားထက်တောင် တောင့်သေးတယ်။ ခင်ဗျား ဖေဖေ့ကို မြင်ရင် အံ့သြသွားမယ်။ သို့သော် ကျွန်တော် တာမှ မပြောပါ။ အသက် ၄၃ နှစ်အရွယ် ဖေဖေသည် အသက် ၃၅ နှစ်အရွယ် ကျွန်တော့်မန်နေဂျာနှင့် နှုတ်ချိုမှု သိပ်မကွာပါ။

ဖေဖေ ရောက်လာသောအချိန်သည် နံနက် ဆယ်နာရီခွဲခါနီး အချိန် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော် အိပ်ရာပေါ်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ် အနားယူပြီး စိတ်တင်းကျပ်မှု လျော့အောင် ကြိုးစားနေချိန် ဖြစ်သည်။

"သား..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်လိုက်သည့် အကြင်နာမျက်လုံးများကြောင့် ကျွန်တော် အနည်းငယ် ဝမ်းနည်းရှက်ရွံ့သွားသည်။ ဟိုတုန်းက ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို စော်စော်ကားကား စွပ်စွဲခဲ့ဖူးသည်။

"ဖေဖေ ဖြစ်နေတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို မနာလို ဖြစ်နေတာ၊ ဖေဖေ့တုန်းက အခုလို မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား၊ အခု ကျွန်တော် အောင်မြင်တော့ "

ဘုရား ဘုရား ။ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ မကောင်းပါဘူး။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို မကြည့်ဝံ့သဖြင့် ဖေဖေ့ အဝါနုရောင် စပို့ရှပ် ကော်လံကိုသာ ကြည့်နေလိုက်သည်။

"သား ဒါ စိုးရိမ်စရာ မဟုတ်ပါဘူးကွ၊ စိတ်ကို အေးအေးဆေးဆေး ထား"

ကျွန်တော့်နဖူးပေါ်သို့ ဖေဖေ့လက်က လာ၍ အုပ်ကိုင်ကာ ဆံပင်များကို နောက်ပြန် ဖွသပ်ပေး၏။

"ညက အိပ်ပျက်လို့ ဖြစ်တာကွ၊ ဖေဖေ့အသိ ဆရာဝန်ဆီ ဖုန်းဆက်ထားတယ်၊ ဆေးရုံက အားတဲ့အချိန် ခဏလာခဲ့လိမ့်မယ်၊ ဆရာဝန် စောင့်တုန်း တစ်ခုခု စားထားရင် ကောင်းမယ်"

စပို့ရှပ် လက်တိုအောက်မှ ဖေဖေ့ လက်မောင်း တစ်ဖက်ကို ကျွန်တော် ခပ်ဖွဖွ ဆုပ်ညှစ်လိုက်၏။ ဖေဖေက ပြုံး၍ ကျွန်တော့်ပခုံးကို လက်သီးဖြင့် ဖွဖွ ထိုးလိုက်သည်။

[illegible]နှင့် ကျွန်တော့်အကြား ကာလ တော်တော်ကြာအောင် [illegible] ခင်မင်ရင်းနှီးမှုကို ပြန်ရလိုက်သည်မှာ ကျွန် [illegible] တန်ဖိုးကြီးလွန်းသော ရတနာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကိုဝင်းအောင် ယူလာသည့် ကြက်ဥတွေကို သောက်အပြီး [illegible] ဖေဖေ့အား ကျွန်တော်နားထောင်ဖို့ ဂစ်တာ [illegible] ကိုဝင်းအောင် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေသည်။

[illegible]ထားသောအခါ နောက်ဘက်မှာ စည်းနှောင်ဖို့ မမီ [illegible] ဖေဖေ့ဆံပင်ပျော့များသည် နဖူးဘေးမှာ ဝဲကျပြီး [illegible] ထီလုထီခင် ဖြစ်နေသည်။ ဖေဖေ့မျက်လုံးတွေက အညိုရောင် [illegible] မျက်တောင်တွေက ကျွန်တော့်လို ဖြူဖပ်ဖြူရော် အညိုနုရောင် မဟုတ်၊ နက်မှောင်နေသော မျက်တောင်ကော့များ ဖြစ်သည်။ သီချင်းကို [illegible] တိုးတိုးညည်းလိုက်သော ဖေဖေ့နှုတ်ခမ်းများသည် ဆေးလိပ်သောက်လွန်းသဖြင့် အနည်းငယ် ခြောက်သွေ့နေခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

"သူ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်သွားခဲ့ရတာလဲ ဆိုတာ
ကျွန်တော် မသိပါဘူးသူ ကျွန်တော့်ကို
ပြောပြမှာလည်း မဟုတ်ဘူး ကျွန်တော် အမှားတစ်ခုခု
ပြောခဲ့မိပါတယ်၊ အခုတော့ ကျွန်တော်ဟာ ပြီးခဲ့တဲ့
မနေ့တစ်နေ့ကိုပဲ ပြန်လည်တမ်းတနေရပါတယ်"
"အချစ်ဆိုတာ အလွန် လွယ်ကူတဲ့
ကစားနည်းတစ်ခုများလား အခုတော့
ကျွန်တော် ထွက်ပြေးပုန်းကွယ်ဖို့ နေရာ တစ်နေရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုအပ်နေပါပြီ… ကျွန်တော့်ကို မနေ့တစ်နေ့ဆီကို
ပြန်ခေါ်သွားမယ့် နေရာတစ်နေရာ…”

လှုပ်ရှားနေသော ဖေဖေ့ညာလက်ချောင်းများကို ကျွန်တော် ငေးကြည့်နေမိသည်။

ဘီးတဲလ်စ်အဖွဲ့၏ ‘ပြီးခဲ့တဲ့မနေ့’ **Yesterday** သီချင်းသည် ဖေဖေ့ အကြိုက်ဆုံးသီချင်းဖြစ်သည်။ ဖေဖေ ဆိုတီးပြသော သီချင်းများအနက် ကျွန်တော့်ကို စိတ်အလှုပ်ရှားစေခဲ့ဆုံး သီချင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။

ဤဂစ်တာလေးကို ကျွန်တော့်အား မပေးမီ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖေဖေ တီးခတ်ခဲ့သည်။ ဂစ်တာလေးကို ဖေဖေ မပိုင်ဆိုင်မီက တစ်စုံတစ်ယောက် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်..ကျွန်တော် မျက်စိများကို ဓွတ်အတင်း မှိတ်ပစ်လိုက်မိသည်။

“အုပ်စိုး ဘာဖြစ်လို့ ဂစ်တာသမားဖြစ်လာသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် သိပြီဗျ၊ ခင်ဗျား တော်တော်အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့လူပဲ”

ကျွန်တော့်မန်နေဂျာက ကျွန်တော့်ဖေဖေကို ချီးကျူးသောအခါ ကျွန်တော် ကျေနပ်သွားပါသည်။

ဆရာဝန်က ကျွန်တော့်အား စိတ်ရောလူပါ လုံးဝ အနားယူမှ ဖြစ်မည်ဟု ပြောပြီး ဆေးထိုးပေးပါသည်။

“အိပ်ဆေးတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော် ဆရာ၊ ညနေ ကျွန်တော် နိုးမှ ဖြစ်မယ်”

[illegible] ကျွန်တော့်အသံကို ဆရာဝန် နားလည်လား၊ [illegible] မသိ၊ ဖေဖေကတော့ ပြုံးနေ၏။

“[illegible] လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်အောင်အိပ်၊ ဖေဖေ [illegible] ရှိနေမယ်…ကြားလား”

[illegible] ဗိုက်ပွပွ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်ထိုးထည့်ကာ မတ်[illegible] ကျွန်တော့်ကို ငုံ့ကြည့်နှုတ်ဆက်သည်။

“[illegible] ကျေးဇူး…”

ကျွန်တော့်စကား မဆုံးမီ သုံးယောက်လုံး ကျွန်တော့်အခန်း [illegible] ထွက်သွားပါသည်။

[illegible] ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်သွားရာ လေအေးစက် [illegible] မြည်သံကို စတင်ကြားရတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် တစ် [illegible] လျှော့ချကာ လျော့တိလျော့ရဲ လဲလျောင်းနေ၏။

[illegible] ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာသည် တဖြည်းဖြည်း [illegible] လာသည်။ ကျွန်တော်သည် ရေပေါ်မှာ ပေါလောမျောနေ[illegible] မဟုတ်ပါ…ကျွန်တော်သည်တိမ်တိုက်တစ်ခုပေါ်မှာ ပေါလော [illegible] နေခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ခါမှ သည်လောက် ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာ [illegible] လွတ်မြောက်ခြင်း မရှိခဲ့ဖူးပါ။ ကျွန်တော့်စိတ်သည် အေးဆေး [illegible] ငြိမ်နေ၏။ တစ်လောကလုံးလည်း ငြိမ်သက်နေ၏။

ကျွန်တော်သည် လေ၏ သယ်ဆောင်ရာသို့ လွင့်ခနဲ ပါသွားသည်။ တချို့တိမ်တွေက ကျွန်တော့်နောက်မှာ နှေးကွေးစွာ ကျန်နေခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်သည် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ လျင်မြန်စွာ ရွေ့လျားလျက် ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဏအတွင်း ကျွန်တော်သည် အခန်းကလေး တစ်ခုထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ အခန်းကို အပေါ်စီးမှ မြင်ရသလောက်တော့ အလွန် ကျဉ်းမြောင်းသည့် အခန်းကလေး။ ခုတင်တစ်လုံး၊ စားပွဲ သေးသေးကလေး တစ်လုံး၊ မတ်တတ် ကုလားထိုင်တစ်လုံး၊ ကြမ်း ပြင်တွင် သတင်းစာ စက္ကူအဟောင်းများကို ကော်ဇောအဖြစ် အသုံး ပြုပြီး ခင်းထားသည် ဖြစ်ရာ ခြေဖြင့် နင်းလိုက်တိုင်း စက္ကူတို့က ကျိုးကျိုးကျွီကျွီမြည်လျက် ရှိသည်။ အခန်းနံရံတွင် နိုင်ငံခြား တီး ဝိုင်း အဖွဲ့များ၏ ဝေါလ်ပိုစတာများ ကပ်ထား၏။ **Guns & Roses** အဖွဲ့၊ **Aerosmith** အဖွဲ့၊ **Queen** အဖွဲ့။ အခန်းနံရံတွင် **Guitar Case** တစ်အိတ် ထောင်လျက်ရှိသည်။

ထိုအခန်းသည် ကျွန်တော့်ဘဝ၏ သိမ်ငယ်ရက်ရွံ့မှုများကို စတင်မွေးဖွားပေးရာ အခန်း ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် ညင်သာစွာ၊ လျင်မြန်စွာ လွင့် မျောသွားပြန်သည်။

မြင့်မားကျယ်ဝန်းသော ကုန်းမြင့်ရှိ ခြံဝန်းကြီး တစ်ခုသို့ ကျွန် တော် ရောက်သွား၏။ စိမ်းညို့သော သစ်ပင်ကြီး သစ်ပင်ငယ်များ ဖြင့် အုံ့ဆိုင်းကာ အေးစိမ့်သော ခြံဝန်းကြီး ဖြစ်သည်။ မြက်ခင်း နုနုသည် နေ့စဉ် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုကြောင့် စိမ်းစို တောက်ပလျက်။ အဆောင်အခန်းများ ထုတ်ထားသော ထုထည်ကြီးမားသည့် ရှေး ဟောင်း တိုက်အိုကြီးသည် ရဲတိုက်ကြီးတစ်ခုလိုပင် မြင့်မားစွာ ခပ် မတ်မတ် ရပ်တည်လျက်…။

ကျွန်တော်သည် အိမ်ကြီး၏ အခန်းကျယ်တစ်ခုထဲသို့ လွင့်ပါ မျောသွားသည်။

ပန်းချီကားများကိုသာ နံရံတွင် စနစ်တကျ ချိတ်ဆွဲပြီး ဘာ ပရိဘောဂမှ မရှိသော ပုံဆွဲခန်း သက်သက် ဖြစ်သည်။ အဖြူရောင် နံရံတွင် ပန်းချီကား မျိုးစုံ တွေ့ရသည်။ ရှေးခေတ် နာမည်ကျော် ပန်းချီဆရာကြီးများ၏ လက်ရာမှအစ ယခုခေတ်ပေါ် ပန်းချီကား များအထိ အမျိုးစုံလင်သည်။

ကျွန်တော်သည် လျင်မြန်စွာ ရွေ့လျားရင်း ပန်းချီကားများကို ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ မြင်တွေ့ရသည်ဖြစ်သော်လည်း အသေးစိတ် သတိ ထားမိနေ၏။ မြို့တော်၏ တိုက်ခန်းများအကြား လမ်းကြားမြင်ကွင်း ကို ဆွဲထားသည့် ရေဆေးပန်းချီကားကို ကျွန်တော် နှစ်သက်သည်။ နေဦး၊ ကျွန်တော် ရယ်စရာကောင်းသော ပန်းချီကား တစ်ချပ်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသလိုပဲ။ ဟုတ်ပါရဲ့၊ အက်ကွဲနေသော ကောင်းကင် အပြဲကြားမှ ငါးတစ်ကောင် ခုန်ဆင်းထွက်လာနေသော ပန်းချီ ကား…။

ကျွန်တော် အသံထွက်အောင် ရယ်မိ၏။ ထိုပန်းချီကားကို ကြည့်မိတိုင်း ကျွန်တော် ရယ်မောမိသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် ပန်းချီကား တစ်ချပ်ရှေ့မှာ မတ် မတ် ရပ်လျက် ရှိသည်။

ထိုပန်းချီကားကို ကျွန်တော် မုန်းသည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ ပုံတူ ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်တွေကို ကျွန်တော် ချစ်ပါသည်။ သို့သော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤပန်းချီကားကို ကျွန်တော်မုန်းသည်။ သစ်ပင်အကိုင်းအခက်များ နောက်ကွယ်တွင် ရေးဆွဲထားသော တခြား တစ်ခုခု ပါသေးသည်။ ဘာလဲဟု ကျွန်တော်မသိ။ ကျွန်တော်နှင့် အလွန် ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိသော အရာတစ်ခု၊ သို့သော် ဘာမှန်း မသဲကွဲပါ။

ပန်းချီကားတွင် လက်မှတ်တစ်ခု မပီမသ ရေးထိုးထား၏။ ပန်းချီကား၏ နာမည်ကိုနံရံ၌ ရေးကပ်မထားပါ။ သို့သော် ထိုနာမည်ကို ကျွန်တော် သိပါသည်။

"ကျွန်မ၏ သစ်ပင်..."

သူမ၏လက်ရေးဖြစ်သည်။ အနည်းငယ် သော့၍ လှပသော၊ ယောကျ်ားဆန်သော လက်ရေး။

ထို့နောက်...

ထို့နောက် ကျွန်တော့်လက်များသည် သစ်ကိုင်းများအဖြစ်သို့ ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားသည်။ ကျွန်တော့်လက်ချောင်းများသည် သစ်ရွက်များ ဖြစ်သွားကြ၏။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ပင်စည်တစ်ခု ဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်တော့် ခြေထောက်များကတော့ သစ်မြစ်များ အဖြစ် ဟိုး နက်ရှိုင်းသည့် မြေထုထဲသို့ တဖြည်းဖြည်း သန်မာစွာ၊ လျင်မြန်စွာ ထွင်းဖောက် ဝင်ရောက်သွားသည်။

ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံး မလှုပ်မယှက်၊ မတ်မတ် ရပ်တည်လျက်။

ကမ္ဘာမြေကြီးထုသည် ကျွန်တော့်အား ဖိညှပ်ထားသော်လည်း လေးပင်မှုကို ကျွန်တော် မခံစားရပါ။ သို့သော် ကျွန်တော့်အမြစ်

[illegible] နက်ရှိုင်းသော ကမ္ဘာ့မြေထုထဲသို့ တိုးဝင်လျက် [illegible]

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

ကျွန်တော့်နောက်ဘက်မှာ ဖေဖေ့လှုပ်ရှားသံ တစ်ခုခုကို ကြားရသည်။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို လှည့်ကြည့်ချင်လှပြီ။ ကျွန်တော့်ရှေ့က အိမ်နံရံကို စိုက်ကြည့်နေရတာ မျက်စိညောင်းလှပြီ။ ထို့ပြင် ဖေဖေ့လက်ထဲက အရာကိုလည်း ကြည့်ချင်မြင်ချင်စိတ်ကို အောင့်အည်း ထိန်းချုပ်ထားရတာ သည်းမခံနိုင်တော့ပါ။

"လှည့်ကြည့်ရတော့မလား ဖေဖေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေဦး"

ဟာဗျာ...၊ဒါထက်ပို၍ ကျွန်တော် သည်းမခံနိုင်တော့ဘူးဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိသည်။

"ကျွန်တော် ကြည့်ချင်လှပြီဗျ"

ဖေဖေ့ရယ်မောသံကို ကြားရသည်။

"အိုကေ...ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်ကြည့်၊ ဖြည်းဖြည်းနော်"

သို့သော် ကျွန်တော် ဖြုန်းခနဲ လှည့်ကြည့်ပစ်လိုက်၏။

"ဝိုး..."

ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ခံ့ညားလှပသော ဂစ်တာ တစ်လက်။ ဖေဖေသည် ဂစ်တာကို လက်တစ်ဖက်တည်းဖြင့် ကိုင်ထားကာ အခြားလက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော်ရှိရာ ဆန့်တန်း ဖြန့်ပြလျက် ဒူးကို မသိမသာ ကွေးညွှတ်ကာ ပြုံးပြနေသည်။

"ဟော်ဒီမှာ မင်းသားလေးအတွက် ဂစ်တာပါခင်ဗျာ"

ကျွန်တော် လှိုက်လှဲပျော်ရွှင်စွာ ခုန်ပေါက်ပြေးသွားရင်း ဖေဖေ့ခါးကို ဖက်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်အတွက်...ဟုတ်လား ဖေဖေ"

"မင်းအတွက်ပေါ့ကွ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ပခုံးကို ခပ်ဖွဖွ ပုတ်လိုက်သည်။

"ဟား...ဖေဖေက အရမ်းချစ်စရာကောင်းတာပဲ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်လက်ထဲသို့ ဂစ်တာကို လွှဲပြောင်းပေး

[illegible] ကြာမြင့်စွာ ဂစ်တာဆိုင်တွေရှေ့မှာ ငေးမော [illegible] ကျွန်တော်သည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဂစ်တာ [illegible] ကိုင်ခွင့်ရသောအခါ ဂစ်တာလက်ကိုင်ကို ကျွန်တော့် [illegible] နိုင်မသေးပါလားဟု သဘောပေါက်သွားရသည်။ နောက် [illegible] ကျွန်တော့်အရပ်နှင့် အတူတူပဲ ဖြစ်နေ၏။ ကျွန် [illegible] ရယ်မောမိသည်။

"[illegible] ကျွန်တော်တီးလို့ ရတာပေါ့နော်၊ ကျွန်တော် တီးနိုင် [illegible] သလား"

"[illegible] ဘယ်ဘက်လက်ချောင်းတွေက ဂစ်တာလက်ကိုင် [illegible] ဆုပ်ကိုင်ကစားနိုင်အောင် ရှည်မယ် သွယ်မယ် ဆိုရင် [illegible] ရပြီပေါ့"

"ကျွန်တော့်လက်တွေ မီပါတယ် ဖေဖေရ"

ကျွန်တော်က ဘယ်ဘက်လက်ချောင်းများဖြင့် ဂစ်တာလက် [illegible] တစ်ခုကို ယောင်ဝါးဝါး ဆုပ်ကိုင်ကာ ကြိုးတွေကို လက်ထိပ် [illegible] ပြလိုက်မိ၏။ ဖေဖေက သဘောကျစွာ ရယ်ကာ ကျွန်တော့် [illegible] ကို ဖွရှုပ်ပစ်လိုက်သည်။

"အသက် ဆယ်နှစ်ဆိုတာ ဂစ်တာကိုင်ဖို့ သိပ်တော့ မငယ် [illegible] ဘူးလို့ အောက်မေ့ရတာပဲကွ"

"ဒီမှာကြည့် ဖေဖေ"

ကျွန်တော်သည် လက်ကွက်ကို ဖိထားရာမှ မလွှတ်ဘဲ ညာလက်ချောင်းထိပ်ဖျားများဖြင့် ဂစ်တာကြိုးများကို ဟန်ပါပါ တီးခတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြလိုက်၏။ သို့သော် ဂစ်တာသံက တဒေါင်ဒေါင်မြည်မလာဘဲ တဖျပ်ဖျပ် အသံသာ မြည်နေသည်။ ဖေဖေက မျက်နှာမော့၍ ရယ်၏။

“အဲဒါ သားရဲ့ ဘယ်ဘက်လက်က လက်ကွက်တစ်ခုကို စနစ်ကျကျ ဖိနှိပ်မထားလို့ပေါ့၊ ကဲ ပေး…ဖေဖေပြမယ်”

ဖေဖေသည် ကုလားထိုင် လက်ရမ်းပေါ် တင်ပါးလွှဲ ဝင်ထိုင်ကာ ဂစ်တာကို ပွေ့ကိုင်လျက် လက်ကွက်တစ်ခုကို ဖိနှိပ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်သည်။

“သားရဲ့ လက်ထိပ်တွေက ကြိုးကို အပေါ်တည့်တည့်ကနေ တင်းတင်း ဖိနှိပ်ထားမှ လိုချင်တဲ့အသံကို ရမယ်”

ထို့နောက် ဖေဖေက အသံမြည်အောင် လက်ချောင်းဖြင့် ကြိုးကို ခတ်ပြ၏။ ကျွန်တော် အားကျသွားသည်။ ဤဂစ်တာကို ကျွန်တော် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့ ဖေဖေ့စည်းကမ်းချက် တော်တော်များများကို ကျွန်တော် လိုက်နာခဲ့ရ၏။ ကျောင်းအပြန်တွင် အရင်လို ဆော့ကစားခွင့် မပေးဘဲ ကျွန်တော်တို့အတွက် ညစာကို ကျွန်တော် ချက်ပြုတ်ရသည်။ နံနက် ကျွန်တော် ကျောင်းသွားနေချိန်တွင် ဖေဖေချက်မည့် ဆန်အတွက် ညစဉ် ဖေဖေ့အား စပါးလုံး ရွေးပေးရသည်။ ထမင်းဟင်း ချက်သည့် သုံးရေကို စဉ့်အိုးထဲမှာ အမြဲပြည့်နေအောင် ကျွန်တော် ရေဆွဲလောင်းထည့်ပေးရသည်။ ကျွန်တော့် အဝတ်တွေကို ဖေဖေ လျှော်မပေးတော့ဘဲ ကိုယ့်အဝတ် ကိုယ် ဖြူစင်အောင် ကြိုးစား၍ လျှော်ဖွပ်ရသည်။ ထို့ပြင် ဖေဖေ ခြင်ထောင်၊ အိပ်ရာခင်းများ

[illegible]အခါများတွင် ကျွန်တော်က ဘေးမှ ဝိုင်းဝန်းကူညီပေး[illegible]ပြီးသား ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော်လဲ အဲလို အသံမြည်အောင် တီးချင်တယ်၊ ဂစ်တာ [illegible] ပိုက်ဆံ သိပ်ကုန်မလား ဖေဖေ”

[illegible]ဂစ်တာကို ကျွန်တော့်အား ဝယ်ပေးဖို့ ဖေဖေ့မှာ ငွေကုန်[illegible]သည်။ နောက်ထပ် ဖေဖေ့ကို ငွေကုန်ခံခိုင်းရမှာ ကျွန်[illegible] နည်းနည်း စိုးရိမ်နေမိသည်။ ဖေဖေသည် ကြာရှည်စွာ သဘော[illegible]နေတတ်သူ တစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပေ။

ဖေဖေက ဂစ်တာကို လက်ဖြင့် ဖွဖွ ပွတ်သပ်လျက်က သဲ့သဲ့ပြုံးသည်။

“မင်းကိုငွေမယူဘဲ အလကားသင်ပေးမယ့်ဆရာတစ်ယောက် ရှိနေတာပဲ”

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို တအံ့တသြကြည့်မိသည်။ ထို့နောက် ဖေဖေက ခေါင်း တစ်ချက်ဆတ်၏။ ရှည်လျားပျော့ပျောင်းသော ဆံပင်များကို ခေါင်းငုံ့ခါယမ်း၍ ဂစ်တာကို စိတ်ပါလက်ပါ ငုံ့တီးနေသော ဖေဖေ့ကို ကျွန်တော် ငေးမောကြည့်နေမိသည်။ ရေချိုးခါနီး အင်္ကျီချွတ်ထားသော အချိန်ဖြစ်၍ ဖေဖေ့ရင်ဘတ်မှ ခပ်ရှုပ်ရှုပ် အမွေး နုနုကလေးများကို မြင်ရသည်။ ကြွက်သားဖြင့် ကျစ်လျစ်မာကျောသည့် လက်မောင်း လက်ဖျန်များကို လှုပ်ရှား၍ မျက်တောင် စင်းမှေး၍ သီချင်း တစ်ပုဒ်ကို တစ်ပိုင်းတစ်စ ညည်းနေသော ဖေဖေသည် ဂစ်တာကို လှပကျွမ်းကျင်စွာ သက်သက်သာသာ တီးခတ်နိုင်သ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား။ ဂျင်းဘောင်းဘီ ဖြူဖျော့ဖျော့နှင့် ဂစ်တာကိုင်ဟန်ကို တွဲဖက်လိုက်သောအခါ ဖေဖေသည်ကျွန်တော့်ကိုတတ်ကျွမ်းအောင်တကယ် သင်ကြားပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု စိတ်ချယုံကြည်သွားပါသည်။

"ကျွန်တော် ဘယ်တော့စသင်ရမလဲ ဖေဖေ"

"ငါ ရေချိုးပြီးရင်ပေါ့"

ထို့နောက် မှတ်စုစာအုပ် တစ်အုပ်၊ ခဲတံတစ်ချောင်း၊ ပေတံတစ်ချောင်းဖြင့် ကျွန်တော်၏ ဂစ်တာသင်ခန်းစာကို စတင်ရပါသည်။

"ဂစ်တာအမျိုးမျိုးရှိတဲ့အထဲမှာ ဟောဒီဂစ်တာမျိုးကို အကု(စ်)တစ် ပလက်ထရမ် ဂစ်တာလို့ ခေါ်တယ်၊ သူက ရိုးရိုးဂစ်တာပေါ့၊ အသံကို ချဲ့ပေးဖို့ လျှပ်စစ် အင်ပလီဖိုင်ယာနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ ပစ်ကပ်အပေါက် မပါဘူး၊ ဒီတော့ သူ့အသံကောင်းဖို့၊ ကျယ်ဖို့က ဒီဂစ်တာကိုယ်ထည်ရဲ့ လိုဏ်သံနဲ့ ကြိုးတွေပေါ်မှာပဲ မူတည်တယ်၊ သား ဟိုတစ်လောက ကြည့်တဲ့ စတိတ်ရှိုးမျိုးမှာ ဒီဂစ်တာကို သုံးလို့ မရဘူး၊ အသံကို ချဲ့လို့ မရဘူး၊ စတိတ်ရှိုးမှာ လူတွေအများကြီး ကြားဖို့၊ အသံချဲ့ဖို့ ဆိုရင် အီလက်ထရစ် ပလက်ထရမ်ဂစ်တာကို သုံးကြရတယ်၊ သား သိတယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ကျွန်တော် စိတ်လှုပ်ရှား တက်ကြွစွာ ဖြေပါသည်။

"ဒါပေမဲ့ ဒီဂစ်တာဟာ ဂစ်တာတီးသင်တဲ့ လူတွေအတွက် [illegible]ပဲ၊ နောက်ပြီး အသင့်အတင့် ပရိသတ်အတွက် ဒါ [illegible]တယ်၊ သား လူပျိုဖြစ်လာလို့ ကောင်မလေးတွေ အဆောင် [illegible] ဓာတ်ခုံပေါ်မှာ အဖွဲ့လိုက် တီးဖို့ ဟစ်ဖို့တော့ ဒီဂစ်တာ [illegible]"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို ညစ်ကျယ်ကျယ် မာန်ပြုံးဖြင့် ပြုံးပြလိုက်မိ၏။

"ဖေဖေ...ကျွန်တော်က ကောင်မလေးတွေအတွက် ဂစ်တာ တီးချင်တာ မဟုတ်ဘူး"

ဖေဖေက မျက်ခုံးပင့်ကြည့်၏။

"ဒါဖြင့် ဘယ်သူ့အတွက်လဲကွ"

"တစ်နိုင်ငံလုံးက လူတွေအများကြီးအတွက် ဖေဖေရ"

ဖေဖေက ပထမတော့ အော်ဟစ်ရယ်မောတော့မလိုဟန်ပဲ၊ သို့သော် ချက်ချင်း ဖေဖေ့မျက်နှာ တည်တံ့သွားပြီး ကျွန်တော့်အား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ပါသည်။ ထို့နောက် သက်ပြင်းရှိုက်ကာ ကျွန်တော့်ထံမှ မျက်နှာလွှဲပြီး သူ့ကိုယ်သူ ပြောသလို လေသံတိုးတိုးဖြင့် စကားတစ်ခွန်းကို ရေရွတ်သည်။

"အဲဒီအိပ်မက်မျိုး ဖေဖေလဲ မက်ခဲ့ဖူးတယ်"

ကျွန်တော်တို့ သားအဖ ခဏ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား၏။ ဖေဖေ့မျက်နှာ မှုန်မှိုင်းနေချိန်တွင် ကျွန်တော် ဖေဖေ့အား စကားသံ မပြောရဲပါ။ ထို့ကြောင့် မှတ်စုစာအုပ်ထဲတွင် ဖေဖေ ရေးတာက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်ထားသည့် လက်ကွက်ပုံစံများကို ပေတံဖြင့် အကွက်ဖော်ခဲ့နေမိသည်။ Chord Window အလွတ် ၅ ကွက်လောက် ဆွဲပြီးသောအခါ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ဆံပင်များအား ခပ်ဖွဖွ သပ်ပေးရင်း စကား စတင်ပြောသည်။

"အိုကေ အိုကေ... သားဆိုတာ အဖေထက်တော်မှ ဖြစ်မယ်၊ တော်အောင်လုပ်မယ်လို့ ဖေဖေ့ကို ကတိပေးမယ် မဟုတ်လား သား"

ဖေဖေ ဘာဆိုလိုမှန်း ရေးရေးမျှသာ သဘောပေါက်သော်လည်း ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြမိပါသည်။

"ဂစ်တာ မတီးတတ်ခင် စနစ်ကျကျ ကြိုးညှိဖို့ အရင် တတ်အောင် သင်ရမယ် သား"

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် ကျွန်တော် နည်းနည်းတော့ စိတ်ပျက်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်က ဂစ်တာကို သီချင်းသံ ထွက်အောင် တီးခတ်ချင်လှပြီ။ ဖေဖေက ကျွန်တော့်အား စာရွက်တွေ၊ ခဲတံတွေနှင့် အလုပ်ရှုပ်ခိုင်းရုံမျှ အားမရဘဲ ကြိုးညှိခိုင်းဦးမည်။ နောက်မှ ကြိုးညှိသင်မယ် ဖေဖေရာဟု ကျွန်တော် စောဒက မတက်ဝံ့ပါ။

"စန္ဒရား ခလုတ်က အသံတွေနဲ့ ဂစ်တာကြိုးညှိရတာ အလွယ်ဆုံး၊ အမှန်ဆုံး ဆိုပေမယ့် ဖေဖေတို့မှာ စန္ဒရား မရှိဘူး၊ နောက်ပြီး ဖေဖေ တစ်ခါမှ စန္ဒရားခလုတ်တွေကို အသံမြည်အောင် နှိပ်မကြည့်ဖူးဘူး၊ ဒီတော့ ကြိုးအချင်းချင်း အသံညှိယူရမှာပဲ။ ဟောဒီ အောက်ဆုံးက အသေးဆုံးကြိုးကို နံပါတ်တစ် ကြိုးလို့ ခေါ်တယ်၊ အဲဒီ တစ်ကြိုးကို အလွတ်တီးလို့ ရတဲ့အသံဟာ အီးခလုတ်အသံလို့ မှတ်ထား၊

[illegible] ခေါ်တဲ့ ခလုတ်ရဲ့ အထက်က တစ်ကွက် [illegible] အဲဒီအသံထွက်တယ်၊ ဟုတ်ပြီလား၊ အဲဒီ အီးအသံကို [illegible] မှတ်ထား"

ဖေဖေက ကြိုးညှိပြီးပြီးနောက် အောက်ဆုံး နံပါတ်တစ်ကြိုးကို [illegible]

"အဲဒါ... အီး"

ထို့နောက် အထက်က နံပါတ်နှစ်ကြိုးကို အလွတ်တီးပြသည်။

"အဲဒါ... ဘီ"

"နံပါတ်နှစ်ကြိုးရဲ့ ငါးခုမြောက် ဖရက်(တ်) ရဲ့ နောက်ကပ်ကျော်နေရာမှာ ဘယ်လက်နဲ့ နှိပ်ထားပြီး ညာလက်နဲ့ ကြိုးကို တီးကြည့်ရင် အဲဒီအသံဟာ အောက်ဆုံး နံပါတ်တစ်ကြိုးကို လွတ်ပြီး [illegible] အသံနဲ့ တူရမယ်၊ ဟောဒီမှာ နားထောင်"

ကျွန်တော်သည် ဂစ်တာကြိုးတွေ၏ အသံကို နားထောင်ရာ၌ မကွဲပြားသောကြောင့် ပထမဆုံးအကြိမ် စိတ်ဓာတ်ကျသွား၏။ ဖေဖေက ပြုံးသည်။

"ဒီလိုပါပဲကွာ၊ ဖေဖေ ဂစ်တာ စတီးတတ်တုန်းက ကြိုးတောင် ညှိတတ်သေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဖေဖေက သူငယ်ချင်းဆီက ပထမဆုံး အတီးသင်ခဲ့ရတာ၊ သူကလဲ စနစ်တကျသင်ပေးတတ်တာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဖေဖေ့မှာ အဲဒီတုန်းက ဂစ်တာ တစ်လက်တောင် မပိုင်သေးလို့ သူများ မတီးတဲ့အချိန် သွားယူတီးရတာ၊ သားကတော့ ဖေဖေ့ထက် ကံကောင်းပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် လက်ထဲက ဂစ်တာကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ ဆုပ်ကို
ရင်း ဖေဖေ့မျက်နှာကို ကျေးဇူးတင်စွာ မော့ကြည့်မိ၏။

"ဖေဖေ...ဒီဂစ်တာကို ဖေဖေ ဘယ်လောက်ပေးခဲ့ရလဲဟင်"

ဖေဖေ့အပြုံး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

"ဒီဂစ်တာကို ဖေဖေဝယ်လာတာလို့ သားထင်နေတာကိုး၊ ဒါ
အသစ်မှ မဟုတ်ဘဲ၊ သေသေချာချာ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ လက်ကွက်
နေရာကို ကြည့်၊ အဖိ များတဲ့ နေရာတွေမှာ ပိုဖျော့ပြီး ပြောင်လက်
နေတယ် မဟုတ်လား"

ကျွန်တော်ဂစ်တာကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကိုင်ကြည့်မိ၏။ ဂစ်တာ
ကိုယ်ထည် သစ်သား၏ အရောင်ကတော့ စိုလက်နေသည်။ သို့သော်
ကိုယ်ထည်အနားများမှာ မညီမညာ အရောင်လျော့နေသည့်အကွက်
လေးများကို သတိထားမိသည်။ အသံအိုး အပေါက်ဝိုင်း၏ အောက်
ဘက်တွင် လိပ်ပြာတစ်ကောင်၏ ပုံ ရေးခြယ်ထားသည်။ လိပ်ပြာ
တောင်ပံများမှာ အရောင်အသွေးစုံ ကြွရွလျက် လှပ၏။ ယခုချက်
ချင်း အတောင်ပံခတ်ကာ ပျံဝဲသွားရော့မည့်ဟန် ရှိသည်။ ဖေဖေ
ပြောမှပင် ဂစ်တာ လည်ပင်း လက်ကိုင်နေရာမှာ လက်ဖြင့် ကိုင်ပွတ်
ပါ များသဖြင့် နဂိုအရောင်နှင့် နည်းနည်းကွဲလွဲသွားသည်ကို မြင်ရ
၏။ လက်ကွက်များ နေရာတွင်လည်း အရောင် မသိမသာကလေး
ကွဲလွဲနေ၏။

"ဒါဖြင့် ဒါ ဘယ်သူ့ဂစ်တာလဲ ဖေဖေ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို တည်ငြိမ်စွာ စိုက်ကြည့်သည်။

"ဒါ မေမေ့ဂစ်တာပဲ ဆိုပါတော့"

"မေမေ့ဂစ်တာ၊ ဖေဖေ ဟိုတုန်းက..."

"မှတ်တယ်၊ သား မေမေနဲ့ မရခင် ဖေဖေက ဂစ်တာသမား
တစ်ယောက်ပေါ့၊ သားမေမေနဲ့ ရပြီးတော့ ဖေဖေ စာအုပ်ဟောင်း
ရောင်းသမား ဖြစ်သွားတယ်"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို တအံ့တသြ ကြည့်မိသည်။

"ဒါဖြင့် ဒီဂစ်တာအရင်က ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ဖေဖေ"

"ဘယ်မှ မရောက်ပါဘူး၊ အထပ်ခိုးပေါ်မှာ မြွေရေခွံအိတ်နဲ့
ထုပ်သိမ်းထားတာပဲ၊ ပစ္စည်း အဟောင်းတွေနဲ့အတူ တစ်ချိန်လုံး ရှိ
နေတာပဲ"

"ဟာ...ဂစ်တာရှိလျက်နဲ့ ဖေဖေ မတီးဘဲ ဒီအတိုင်း ပစ်ထား
တယ်ပေါ့"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်မှတ်စုစာအုပ်ကို ဆွဲယူပြီး ကျွန်တော်၏
လက်ကွက်ပုံစံများကို စစ်ကြည့်လိုက်ရင်း ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ထို့
နောက် 'ဂျီ' ကော့ဒ်အတွက် ညာလက်ဖြင့် မထိရမည့် ကြိုးများနေရာ
တွင် ကြက်ခြေခတ်များ ခြစ်ပြပေးပါသည်။

"ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အကြာကြီး ဂစ်တာမတီးဘဲ နေ
နိုင်ခဲ့တာလဲဟင်"

ဖေဖေက ခဲတံနှင့် စာရွက်ကို လွှတ်ချကာ ထိုင်ရာမှ ထ ရပ်
ပြီး တစ်ဖက်သို့ ဖြည်းညင်းစွာ လှည့်ထွက်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဒီဂစ်တာကို တီးရမှာ ဖေဖေကြောက် နေခဲ့လို့ပေါ့၊ ဒီဂစ်တာဟာ ဖေဖေ့အတွက် အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခု ဖြစ် ခဲ့လို့ပဲပေါ့"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့စကားကို ရုတ်တရက် နားမလည်လိုက်ပါ။ သို့သော် ဖေဖေဆက်ပြောတော့မှာ မဟုတ်မှန်း ကျွန်တော် သိပါ သည်။

***

(၂)

"အုပ်စိုး..."

ခေါ်သဖြင့် ခက်ထန်တင်းမာသည့် ဖေဖေ့ခေါ်သံကြောင့် ကျွန် တော် ခုတင်ပေါ်မှာ ဂစ်တာတီးနေရာမှ ဖြုန်းခနဲ အောက်ဆင်းရပ် လိုက်မိသည်။

"ဖေဖေ၊ ကျွန်တော်ဒီမှာ"

"ဒီဘက် ထွက်ခဲ့စမ်း"

ကျွန်တော် ထိတ်ခနဲရင်ခုန်သွား၏။ ဂစ်တာကို ခုတင်ပေါ် အသံမမြည်အောင် ရှရှလေး ချလိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးဖိုသုံး စဉ့်အိုးထဲ ရေမှ ဖြည့်ပြီးရဲ့လားဟု ကမန်းကတန်း စဉ်[illegible] ကြည့်လိုက်၏။ ဖြည့်ပြီးသားပါ။ ငါ ဘာအပြစ်မှ မလုပ်မိပါ[illegible] သို့သော် ဖေဖေ၏ ခက်ထန်တင်းမာသောအသံကို နားထောင်ရ[illegible] အားဖြင့် တစ်ခုခုတော့ မှားယွင်းနေပြီဟု ကျွန်တော်သဘောပေါ[illegible] ရပါသည်။

ညှော်ခန်းတွင် ဖေဖေ မတ်တတ်ရပ်နေ၏။ အိမ်ရှေ့မှာ စက်[illegible] ဒေါက်ထောက်ထားပြီး စက်ဘီး ကယ်ရီယာပေါ်မှာ ကတ်ထူဖုံး [illegible] ထားသည့် စာအုပ်တစ်ထပ်ကြီး ညှပ်ထားဆဲဖြစ်သည်။ စာအုပ်မျ[illegible] ကို မြင်တော့မှ ကျွန်တော် ကျူးလွန်ထားသည့် အပြစ်ကို ဗြုန်း[illegible] ကျွန်တော် သတိရသွားသည်။ ထိုအခါ ခပ်သွက်သွက် ကျွန်တော[illegible] ခြေလှမ်းများ တုံ့ခနဲ ရပ်သွားပါသည်။

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို မော့ကြည့်တော့ ဖေဖေ့အရပ်သည် ကျွ[illegible] တော့်အပေါ်မှာ မြင့်မားစွာ အုပ်မိုးနေ၏။ ဖေဖေ့မျက်နှာမှာ ဒေါ[illegible] နှင့်အတူ စိတ်ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိမှုများ ပါသေးသလား ကျွန်တော်[illegible] သဲသဲကွဲကွဲ မသိ။ နောက်ပစ်ထားသော ဖေဖေ့လက်ထဲမှာ ကြိမ်တုတ်[illegible] တစ်ချောင်း ရှိနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်တော် အရိုက်ခံရ[illegible] ကောင်း ခံရနိုင်သည်ဟု တွေးမိ၏။ ကျွန်တော်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်[illegible] ခဲ့သည် ဖြစ်သော်လည်း ထိုပြစ်မှုမှာ ကြိမ်ဖြင့် အရိုက်ခံရလောက်[illegible] အောင် ကြီးလေးသည်ဟု ကျွန်တော်မထင်ပါ။ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်[illegible] အသက် ၁၁ နှစ်ရှိပြီ။ ရိုက်ဆုံးမ ရမည့် ကလေးအရွယ်လည်း မဟုတ်[illegible] တော့ပါ။

"[illegible]..."

"[illegible]စာအုပ်တွေကို မြင်လား၊ မင်းဘာအပြစ်လုပ်ခဲ့သလဲ [illegible] မင်း[illegible]မင်း၊ သိရဲ့လား"

[illegible]သည် ခြောက်သွေ့လာသော လည်ချောင်းကို စို [illegible] တစ်ချက် မျိုချပစ်လိုက်ရ၏။

"[illegible]ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ စာအုပ်ချုပ်ခတွေကို အကြွေး [illegible]"

"မင်း[illegible]ပိုက်ဆံ မပေးလိုက်ဘူးလား"

"[illegible]လိုက်ပါတယ်"

"[illegible]ပိုက်ဆံတွေ မင်းဘာလုပ်ပစ်သလဲ"

ကျွန်တော် ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်ပြီး အားယူလိုက်၏။

"ကျွန်တော် တီပ်ခွေ နှစ်ခွေ ဝယ်လိုက်တယ် ဖေဖေ"

"ဘာ..."

[illegible]သော အသံသည် ကျွန်တော့်နားထဲသို့ စူးရှစွာ ထွင်း [illegible] ဝင်သွား၏။

"ပို ရော့ဒ်စတူးဝပ် အခွေနဲ့ ဘီးတဲလ်စ်အခွေ"

"အိမ်မှာ ကက်ဆက် မရှိဘဲနဲ့ ဘယ်အပေါက်နဲ့ သွားတပ်ဖွင့် [illegible]။ ဘာကိစ္စမင်းက..."

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို ကြောက်ရွံ့သွားသော်လည်း ဟန်ဆောင် [illegible]တင်း၍ ဖြည်းဖြည်းသက်သာ ဖြေရှင်းရန် ကြိုးစားမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟို…သက်နိုင်ဆီမှာ ကက်ဆက်ရှိတယ်လေ၊ သူ့မှာ ဗမာခွေ တွေပဲ များတာ၊ ကျွန်တော် နားထောင်ချင်တာက…"

"တော့်စမ်း"

ကြိမ်တုတ်ကို လေထဲမှာ ရွှမ်းခနဲ ရိုက်ချပစ်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော် ဆတ်ခနဲ တုန်သွားပါသည်။

"မင်း တစ်ခုခုဝယ်ချင်ရင် မုန့်ဖိုးထဲကနေ အငတ်ခံ စုပေါ့ကွ၊ ငါ့အလုပ်မှာ ငါ့သိက္ခာကို ထိခိုက်အောင် မင်းဘာဖြစ်လို့ ဝင်ရှုပ်ရသလဲ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို မကျေမနပ်ဖြစ်သွား၏။

"ကျွန်တော် ဒီပိုက်ဆံကိုမုန့်ဖိုးထဲက ပြန်စုပြီး သွားရှင်းပေးဖို့ စဉ်းစားထားပါတယ် ဖေဖေ"

ကျွန်တော့်အသံ အနည်းငယ် မာကျောသွားကြောင်း ကျွန်တော် သတိပြုမိလိုက်ပါသည်။ သို့သော် လွန်ပြီးသွားပြီ။

ဖေဖေက ဒေါသတကြီး ရယ်မောသည်။

"သြော်…ဟုတ်လား၊ ကဲ…ဒါဖြင့် မင်းဘယ်လောက် စုမိပြီလဲ၊ သွားယူစမ်း မင်းပိုက်ဆံကို"

ကျွန်တော် ပိုက်ဆံ မစုနိုင်သေးပါ။ ဘာကြောင့် မစုနိုင်သေးသည်ကို ရှင်းပြလျှင်လည်း ဖေဖေလက်ခံမှာ မဟုတ်ပါ။

"အခုဆိုရင် အဲဒီ အကြွေးတွေ တစ်လနီးပါးရှိသွားပြီ၊ ဒီနေ့ ငါ စာအုပ်တွေ သွားသယ်တော့ အကြွေးတောင်းခံလိုက်ရတယ်၊ မင်း

[illegible] ဖြစ်မယ့်ကောင် မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်မလဲ မင်းစုထားမယ့် [illegible] ပိုက်ဆံတွေ၊ သွားထုတ်ချည်လေ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို ဘာမှ မပြောတော့ပါ။

"ဟောကောင် အုပ်စိုး…"

ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့ ဒီကိစ္စကလေးကို ဒီလောက် ဒေါသကြီးနေ [illegible] ကျွန်တော် နားမလည်နိုင်ပါ။

"မစုရသေးဘူး ဖေဖေ"

"ဒါဖြင့် သွား…ဟောဟို ကုလားထိုင်ကို သွားဖက်ထားစမ်း"

ကျွန်တော် အနည်းငယ် လန့်သွားသည်။ လက်ဖျားခြေဖျား [illegible] အေးစက် တောင့်တင်းသွားသည်။

"နောက်ကို အဲဒီလို မဖြစ်စေရဘူး ဖေဖေ၊ ကျွန်တော် ကတိ ပေးပါတယ်"

"မယုံဘူး"

ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ရှက်ရွံ့စိတ်ကြောင့် ပူလောင်သွား၏။

"ကျွန်တော် နောက်ကို အဲဒီလို မလုပ်တော့ဘူး ဖေဖေ၊ အဲဒါ ဖေဖေယုံအောင် ဘာနဲ့ သက်သေပြရမလဲ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို ပခုံးမှ ဆွဲဆုပ်ကိုင်ကာ ကုလားထိုင်ဆီ တွန်းပစ်လိုက်သောကြောင့် ကျွန်တော် ဒယိမ်းဒယိုင်ဖြင့် ကုလားထိုင် ရှိရာသို့ ရောက်သွားသည်။ ကုလားထိုင် နောက်မှီကို အားပြု၍ ရပ်လိုက်စဉ်မှာပင် ကျွန်တော့်တင်ပါးပေါ်သို့ ကြိမ်တုတ်က အရှိန်ပြင်းစွာ ကျရောက်လာသည်။ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပို၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြင်းထန်သော ရိုက်ချက် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သည် နာကျင်မှုကြောင့် အံ့သြစွာ တစ်ချက်အော်လိုက်မိပြီး ကျောကော့သွားပါသည်။

“အဲဒါ ယုံကြည်မှုကို အလွဲသုံးစားလုပ်တယ်လို့ ခေါ်တယ်ကွ၊ သိလား အုပ်စိုး၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက် အဲဒါ ဘယ်လောက် ရှက်စရာကောင်းသလဲ မင်းသိရဲ့လား”

ဒါပေမဲ့ ဒါဟာ ကြိမ်နဲ့ရိုက်ရလောက်အောင်တော့ မကြီးကျယ် ပါဘူး ဖေဖေ။

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို အသံထွက်၍ ရန်မတွေ့ရဲသောအခါ နှုတ်ခမ်း တင်းတင်းစေ့ကာ ဒေါသနှင့် ရှက်ရွံ့မှုကို မျိုချပစ်နေရ၏။ ဘာမှ မပြောနဲ့၊ နောက်ထပ် မရိုက်ဖြစ်အောင် ငြိမ်ငြိမ်နေ။ သို့သော် မထင်မှတ်ဘဲ နောက်တစ်ချက် နာကျင်စွာ အရိုက်ခံလိုက်ရသော အခါ ကျွန်တော် မခံနိုင်တော့ဘဲ နေရာမှ ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားမိတော့ သည်။ ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို လက်တစ်ဖက်တည်းဖြင့် ဆွဲကိုင် ဖမ်း ချုပ်ထား၏။ ကျွန်တော် အော်ဟစ်ပြီး အားရှိသရွေ့ ရုန်းကန်သည်။

“ကျွန်တော် တကယ်မလုပ်တော့ဘူး၊ မလုပ်တော့ပါဘူး”

ရုန်းရင်း ကန်ရင်း ဖေဖေ့ကြိမ်တုတ်က ကျွန်တော့်ခြေသလုံး ပေါ် ပြင်းထန်စွာ ထပ်ကျလာသောအခါ အသည်းခိုက်အောင် နာ ကျင်လှသောကြောင့် အသံထွက်၍ ရှိုက်ငိုမိပါသည်။

“မလုပ်တော့ပါဘူး ဆိုမှပဲ၊ ကျွန်တော် တကယ်မလုပ်တော့ ပါဘူး ဖေဖေရဲ့”

ရုန်းရင်းကန်ရင်း သမံတလင်းပေါ် ဗွတ် ဒူးထောက်ချလိုက်

...အခါ ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို ဖမ်းချုပ်ထားရာမှ လွှတ်ပေးလိုက် သည်။ ကျွန်တော် ဒူးထောက်ရာမှ မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ကာ ရှိုက်ရှိုက်ရှိုက်ရှိုက်အောင်ငိုပစ်လိုက်မိ၏။ ဖေဖေက တက်တစ်ချက် ခေါက် သည်။ ကြိမ်တုတ်ကို အခန်းနံရံဆီသို့ လွှင့်ပစ်ပေါက်လိုက်သံကို ကြားရသည်။ ဖေဖေ့လက်ထဲမှာ တုတ်မရှိတော့ဘူး ဟူသောအသိ က ကျွန်တော့်ကို စိတ်သက်သာရာရစေကာ ကျွန်တော့်ငိုသံကို တိုး ဖော်သွားစေပါသည်။

မေမေ ရှိတုန်းက ကျွန်တော်တစ်ခါမှ အရိုက်မခံခဲ့ရဖူးဘူး။ ထိုအသိကြောင့် ရင်ထဲမှာ နာကျင်စွာ တင်းကျပ်သွားသည်။ ကျွန် တော် တစ်ချက်ရှိုက်လိုက်စဉ် ဖေဖေ ကျွန်တော့်နောက်နားမှာ လာ ရပ်သည်ကို ခံစားသိလိုက်ရ၏။

“အုပ်စိုး…”

တိုးတိတ်သော ဖေဖေ့အသံ၌ ဒေါသတွေ လွင့်ပြယ်သွားပြီ။ သို့သော် ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို မော့မကြည့်နိုင်ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆို တော့ ကျွန်တော့်မှာ ဒေါသတွေ မပြေသေးလို့ပဲ ဖြစ်သည်။ ဘာမဟုတ် သည့် ပြစ်မှုလေးအတွက် ဖေဖေ ရိုက်ရက်လေသည်။

“သား…”

ကျွန်တော့်ပခုံးကို ဖေဖေ ဆွဲထူ ပွေ့ဖက်လိုက်သည်ဟု ကျွန် တော် အံ့သြတကြီး သိလိုက်ရ၏။ ကျွန်တော် အံတင်းတင်းကြိတ် ကာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ သို့သော် ဖေဖေ့ကို မော့မကြည့်ပါ။

“နောက်ကို ဖေဖေ ဒေါသဖြစ်မယ့်အလုပ်တွေကို ရှောင်မယ် မဟုတ်လား သား”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောစောက ဒေါသတကြီး ရိုက်နှက်ခဲ့သည်မှာ သူ မဟုတ်သလိုပင် တိုးတိတ်ညင်သာစွာ စကားပြော၏။ ကျွန်တော် အနည်းငယ် ဝမ်းနည်းသွားသည်။ အခု ဒေါသတကြီး နာကျင်အောင် ရိုက်နှက်လိုက်၊ အခုတစ်ခါ စိတ်မကောင်းသလို ချော့မော့လိုက်၊ လူကြီးတွေ ဟာ ဘာဖြစ်လို့ စိတ်နှစ်မျိုးရှိချင်ဟန် ဆောင်ရတာလဲ။

အဖေတစ်ယောက်သည် သားတစ်ယောက်ကို စိတ်တိုင်းကျ ဒေါသတကြီး ရိုက်နှက်ခွင့်ရှိပါသည်။ သို့သော် ရိုက်ပြီး တစ်ဖက်လူလည်း နာကျင်စွာ ခံစားပြီးခါမှ ဒါဟာ မဖြစ်လွန်းလို့ ရိုက်နှက်ဆုံးမ ရတာပါဟု ဟန်ဆောင်ချော့မော့ဖို့တော့ မလိုဘူးဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို လုံးဝ မော့မကြည့်ဘဲ မျက်ရည်တွေကို လက်ခုံဖြင့် ပွတ်သုတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ကျွန်တော် ဖေဖေ့ ရင်ခွင်မှ ရုန်းထွက်ကာ အိမ်အပြင်သို့ ပြေးထွက်ခဲ့သည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိထားမိသည့်အချိန်တွင် ကျွန်တော် မေမေ့ အုတ်ဂူရှေ့မှာ ဒူးထောက်ထိုင်ကာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ မျက်ရည် ကျနေမိပြီ ဖြစ်သည်။

မေမေဘာဖြစ်လို့ အစောကြီး ပျောက်ကွယ်သွားရတာလဲ။ ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေနှင့် စိတ်ချလက်ချထားခဲ့နိုင်သလား။ ဖေဖေဟာ ကျွန်တော့်ကို မေမေချစ်သလောက် ချစ်နိုင်ပါ့မလား။

ဒီနေ့ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ရိုက်တယ် မေမေ။ ဘယ်အဖေမှ သားတစ်ယောက်ကို ရိုက်နှက်မှာ မဟုတ်တဲ့ ပြစ်မှုကလေးအတွက် ကျွန်တော် အရိုက်ခံရတယ်။ မေမေသာ ရှိခဲ့ရင်...။

သစ်ပင်ကြီးများ၏ သစ်ရွက်သစ်ကိုင်း လှုပ်ရှားသံများ၊ လေ [illegible] သစ်ရွက်ခြောက်တွေ ရုပ်တိုက်လွင့်ပါးသံများ၊ ခပ်ဝေး [illegible] မောင်းသံသဲ့သဲ့။ ကလေးငိုသံသဲ့သဲ့။ သချိုင်း မြေသည်နေ [illegible] တဖြည်းဖြည်း ချောက်ချားစရာ ကောင်းလာ၏။ ပတ်ဝန်း [illegible] တဖြည်းဖြည်း အေးစိမ့်ပြီး အမှောင်သန်းလာပြီ။ လောက [illegible] ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ရှိနေသလို ခံစားရ သည်။ နောက်ဘက်ဆီမှာ သစ်ကိုင်းခြောက် နင်းသံလိုလို ကြားလိုက် ရသောအခါ ကျွန်တော် ကျောထဲက စိမ့်သွား၏။

ဖြုန်းခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဘယ်သူမျှ မရှိပါ။ ကျွန်တော် [illegible] ကြောက်ရွံ့လာသည်။

အခုအချိန်ဆို ဖေဖေဘာလုပ်နေမလဲ။ ကျွန်တော် သွားတတ် [illegible] နေရာတွေကို စိုးရိမ်ပူပန်စွာ လိုက်ရှာနေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေ၏ အိမ်တွေသို့...။

ဟင့်အင်း၊ ဖေဖေ အဲဒီလို ဘယ်တော့မှ လုပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီ အချိန်ဟာ ဖေဖေ့အလုပ်ချိန်။ ညဈေးတန်းမှာ ဖေဖေဆိုင်ထွက်နေ ရောပေါ့။ ဟုတ်တယ်၊ သူ သူ့အလုပ်သူ အပျက်ခံပြီး ငါ့ကို လိုက်ရှာ မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

သို့သော် ကျွန်တော်သည် မေမေ့အုတ်ဂူကို မှီ၍ တိတ်ဆိတ် စွာ ငိုကြွေးရင်း သချိုင်းအဝင်လမ်းဆီသို့ မကြာခဏ လှမ်းကြည့်ကာ မျှော်မိသည်။ အဖေအရိုက်ခံရတဲ့ သားဟာ အမေကို တမ်းတဖို့ သချိုင်း အုတ်ဂူရှိရာကို သွားချင် သွားလိမ့်မယ်လို့ ဖေဖေ မတွေးဘူးလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလို ဆက်စပ်တွေးယူရလောက်အောင် ဖေဖေ့ ကျွန်တော့်အပေါ် စိတ်မဝင်စားဘူးလား။

အချိန်တွေ လျှင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးသွားသော်လည်း ဖေဖေ့ အရိပ်အရောင်ကို ကျွန်တော် မမြင်ရ။ ကောင်းကင်သည် တဖြည်းဖြည်း မည်းနက်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်၌ အမှောင်ဖုံးလာတော့မှ ကျွန်တော်ဖြုန်းခနဲ ထထွက်ပြေးမိပါသည်။

မောပန်းနွမ်းနယ်စွာ ညှတ်ခွေကျတော့မည့် ခြေအစုံဖြင့် တွန့်ဆုတ်တုန့်ရီစွာ အိမ်ပြန်ရောက်သွားသည်။ ထိုအချိန်သည် အိမ်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းကာ သော့ခတ်ထားရမည့်အချိန် ဖြစ်သည်။ သော့ကို ခြံတံခါး အဝင်က ပိန္နဲပင်ကြီး၏ အမြစ်ဆုံကြား တစ်နေရာတွင် ကျွန်တော် ရှာဖွေကာ သော့ဖွင့် ဝင်ရမည့်အချိန် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ခြံတံခါးလည်း ပွင့်လျက်၊ အိမ်တံခါးလည်း ပွင့်လျက် အိမ်ထဲမှာ မီးရောင်လင်းနေသည်။ ကျွန်တော် ခပ်ဆဆခြေလှမ်းများဖြင့် အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားသောအခါ ဧည့်ခန်းမှာ အပေါက်ဝဘက် လှည့်ထိုင်နေသော ဖေဖေ့ကို မြင်ရသည်။ ဖေဖေ ရှိနေသည်ဟု ရိပ်ခနဲအသိဖြင့် မြင်လျှင်မြင်ချင်း ကျွန်တော် ဖေဖေရှိရာ မကြည့်ဘဲ အံကြိတ်၍ အိမ်ခန်းများရှိရာသို့ လျှောက်လာလိုက်၏။ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်ဟုတော့ ထင်သည်။ သို့သော် ဖေဖေ့ မျက်နှာ အရိပ်အကဲကို ကျွန်တော် မဖမ်းမိနိုင်ပါ။

ချွေးတွေ၊ မျက်ရည်တွေ၊ သချိုင်း ဖုန်မှုန့်တွေနှင့် ရောနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို သတိရသွားကာ ရေအရင်ချိုးရမည်ဟု စဉ်းစားလိုက်

ပါ။ ကျွန်တော် အကျႌချွတ်လိုက်သည့် အချိန်အထိ ဧည့်ခန်းဆီမှာ ဖေဖေ့ လှုပ်ရှားသံ မကြားရ။

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို နှုတ်မဆက်ဘူး။ သား ဘယ်သွားနေ မေးလို့ တောင် ဆီးမမေးဘူး။ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်အခန်းထဲကို ဖေဖေ လိုက်မလာဘူး။

သူကမှ စကားမပြောရင် ငါလည်း မပြောဘူးကွာ။

ရေချိုးရန် ရေတိုင်ကီမှာ အိမ်ရှေ့မှာသာ ရှိသောကြောင့် ကျွန်တော် ဖေဖေရှိရာ ဧည့်ခန်းမှ ဖြတ်သွားရမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့် မျက်လုံး နီရဲမို့အစ်နေသည်ကို ဖေဖေ မြင်သွားမှာ ကျွန်တော် စိုးရိမ်သည်။ အို...မြင်သွားရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ မတန်တဆ ရိုက်မိလေခြင်းလို့ သူ စိတ်မကောင်းဖြစ်စေချင်သည်။ သို့သော် ဧည့်ခန်းသို့ဖြတ်လျှောက်သောအခါ ဖေဖေ့နောက်ကျောမှ ချဉ်းကပ်ရသောကြောင့် ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို မျက်နှာလွှဲစရာ မလိုပါ။ ဖေဖေသည် စောစောက နေရာမှာ မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေဆဲ ဖြစ်သည်။

ဘာဖြစ်လို့ ညဈေးဆိုင် မဖွင့်တာပါလိမ့်။ ငါ့ကို ဖေဖေ လိုက်ရှာနေခဲ့လေသလား၊ ငါ့ကြောင့် ဆိုင်မထွက်ဖြစ်တာလား။

သို့သော် မျှော်လင့်ချက် ရေးရေးကလေးကို ရက်ရက်စက်စက်ပြန်မျိုချလိုက်မိ၏။ ဖေဖေ့မှာ ပိုက်ဆံတွေ မရှိတော့လို့ ဖြစ်မယ်။ ဟုတ်တယ်၊ မနေ့က စာအုပ် သိပ်မရောင်းရဘူး။ ဒါကြောင့် စိတ်ပျက်ပြီး ဆိုင်မဖွင့်တာ။ မင်းကို စိတ်ပူလို့များတော့ မထင်လိုက်လေနဲ့ အုပ်စိုး။

ကျွန်တော် ရေတဗွမ်းဗွမ်း အငိုးတကြီး လောင်းချိုးပြီးနောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်လာသောအခါ ဖေဖေ့နှင့် မျက်နှာချင်း ခဏဆိုင်မိသည်။ ဖေဖေ၏ စိတ်ခံစားမှုကင်းမဲ့အောင် အားတင်းထားသော အေးစက်စက် မျက်ပန်းများကို ကျွန်တော်မုန်းသည်။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာသုတ်ပဝါကို လိုအပ်သည်ထက် ပို၍ မျက်နှာလုံးခြုံအောင် ကွယ်ကာ သုတ်ရင် အိမ်ထဲဝင်လိုက်သည်။ ထိုနည်းဖြင့် ဖေဖေ့ မျက်လုံးအကြည့်ကို ကျွန်တော် ရှောင်လိုက်ပါသည်။

ခါတိုင်း ညတွေဆို ညစာကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း စားရသည်။ ဖေဖေက ည ၉ နာရီမှ ပြန်လာသောကြောင့် ည ၉ နာရီမှ ညစာ စားလေသည်။ သည်ညတော့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း စားခွင့်ရမည် မဟုတ်။ ဖေဖေနှင့်အတူ...ဟင့်အင်း၊ သူ့ဟာသူ စားပေစေ။ ပြီးမှ ကျွန်တော် သပ်သပ်စားမည်။ အခန်းထဲမှာ ဂစ်တာတီးရင်း ဖေဖေ့ကို ရှောင်နေမိသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ဆာလောင်လာ၏။ ငိုကြွေးရသည့်အဖြစ်၊ ခရီးဝေး လမ်းလျှောက်ရသည့် အဖြစ်တို့ကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ခွန်အား ဆုတ်ယုတ်လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော် ထမင်းစားမှ ဖြစ်မည်။ ဖေဖေစားပြီးရောပေါ့။ စားပြီးသားဖြစ်ပါစေ။

သို့သော် ထမင်းအိုးမှာ အရှာမယွင်းသေးပါ။ ဖေဖေ ထမင်းမစားရသေးဘူး။ ကျွန်တော် ခဏ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ တွေဝေသွား၏။ အို...တစ်ယောက်တည်း တိတ်တိတ်စားပစ်လိုက်မည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော် ရှက်ရွံ့စွာပြုံးလိုက်သည်။ မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ဖေဖေ့ကို ထမင်းစားဖို့ သွားခေါ်မှဖြစ်မှာပါ။ ကျွန်တော် ချီတုံချတုံ စဉ်းစားနေပြီးမှ ဧည့်ခန်းသို့ တွန့်ဆုတ်စွာ ရောက်သွားပါသည်။

အဖေတွေနဲ့ သားတွေနဲ့ စိတ်ဆိုးတဲ့အခါ သားတွေကပဲ အရင် ခေါ်ရပါသလား။ အဖေတွေက ဘာဖြစ်လို့ စ,မခေါ်တာလဲ။ ကျွန် တော့် ရှော်တရက် ဝမ်းနည်းနာကျင်သွားသည်။

"ကျွန်တော် ထမင်းစားတော့မလို့"

ဖေဖေ့ကုလားထိုင်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ကျွန်တော် ရပ်ကာ ဖေဖေ့အားပြောတော့ ကျွန်တော့်အသံတွေ ခြောက်ကပ်တိုးတိတ်နေသည်။ ဖေဖေက ပြုံးခနဲ လှည့်ကြည့်၏။ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေသည့် မျက်လုံးထဲတွင် ဘာအရိပ်အရောင်တွေ ပါပါလိမ့်၊ ကျွန် တော် မသိပါ။

"အေး၊ စားလေ"

ဖေဖေ့အသံလည်း တိုးတိတ်နေသည်။ ကျွန်တော် နေရာမှာ ရပ်နေဆဲ။ ဖေဖေကလည်း ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေဆဲ။ ထို့နောက် ကျွန်တော် ထိန်းချုပ်ဟန်ဆောင်ထားရာမှ ပွင့်ထွက်သွားသည်။

"ကျွန်တော့်ကို စိတ်ပူမနေဘူး မဟုတ်လား"

အခံရခက်စွာ လွှတ်ခနဲ မေးမိသွား၏။ ဖေဖေ ဘာမှ မပြောပါ။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဘယ်တွေလျှောက်သွားနေခဲ့သလဲလို့ ဖေဖေ စိတ်မပူပါဘူး"

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ငေးကြည့်နေ၏။ ကျွန်တော့် မျက်ရည်ဝဲလာကာ တစ်ဖက်သို့ ပြုန်းခနဲ လှည့်ပစ်လိုက်ရ၏။

"ကျွန်တော် ပျောက်နေတာတောင် ဖေဖေ မသိပါဘူး၊ ဖေဖေက..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ ဝုန်းခနဲ ထိုင်ရာမှ ထကာ ကျွန်တော့်ဆီသို့ ချက်ချင်း ရောက်လာ၏။

"သား..."

"ကျွန်တော် ဘယ်ကပြန်လာသလဲလို့ ဖေဖေ မမေးဘူး၊ ကျွန်တော်..."

ဖေဖေ့လက်ဖဝါးတစ်ဖက်က ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းများဆီသို့ ညင်သာစွာ ထိကပ်လာသည်။ ထို့နောက် ဖေဖေက ကျွန်တော့်အား သူ့ဘက်သို့ ဆွဲခေါ်ကာ ရင်ခွင်ထဲသို့ သွင်းလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်အား တင်းကျပ်စွာ ဖေဖေ ဖက်ထားသော အခိုက်အတန့်၌ ကျွန်တော်သည် ဝမ်းနည်းမှုနှင့် နာကျင်မှုကို အဆမတန် ခံစားလိုက်ရ၏။ ထို့နောက် စိတ်ကို လျှော့ချကာ ဖေဖေ့ရင်ခွင်၌ မျက်စိမှိတ်ကာ ငြိမ်သက်နေမိပါသည်။

***

(၃)

ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက်ဖို့ အလျင်စလို ဖြစ်နေသည်။

အိမ်မှာ ကျွန်တော့်အတွက် ဂစ်တာငှလေး တစ်လက်အပြင် ကက်ဆက်တစ်လုံးပါ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုကက်ဆက် ဝယ်ဖို့ ဖေဖေသည် သူ ကိုယ်ပိုင်အဖြစ် သိမ်းထားသော စာအုပ်ပေါင်းများစွာကို ချရောင်းပစ်ခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်တော် ရိပ်မိ၏။ ကက်ဆက် ဝယ်ပေးပါရန် ဘယ်တုန်းကမှ မပူဆာခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဤအဖြစ်အတွက် ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်မရှိဘူးဟု ကျွန်တော် ယူဆထားသော်လည်း ဖေဖေ့ကို သနားနေမိတာတော့ အ သေအချာပဲ ဖြစ်သည်။ သနား စိတ်ကြောင့်လည်း မုန့်ဖိုးကို ကျွန်တော် လျှော့၍ သုံးခဲ့ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ပြန်ရာ လမ်းကလေးရှိ စိန်ပန်းပွင့်ကြွေများသည် ကျွန်တော့်အား တစ်ခါတစ်ခါ ဒေါသကြီးစေပြီး တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ခေ[illegible] တက်ကြွစေသည်။ ယခုတော့ ကျွန်တော်သည် သွက်လက်စွာ သူတို့ အပေါ် နင်းလျှောက်လျှက်ရှိသည်။ စာအုပ်များ ကျပ်နေအောင် ထည့်ထားသည့် လွယ်အိတ်သည် ကျောင်းအသွားတွင် မခံနိုင်အောင် လေးလံပြီး ကျောင်း အပြန်တွင်တော့ အသင့်အတင့်သာ လေးပါသည်။

"ကဲငါ ညစျေးမသွားခင် သင်ခန်းစာ စရအောင်၊ ငါ မနေ့က ရေးခိုင်းထားတဲ့ နုတ်စ်တွေ အားလုံးပြီးပြီလား"

ဖေဖေက ဧည့်ခန်း ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ပစ်ထိုင်ချလိုက်ရင်း မေးသည့်အခါ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို ပြန်ဆင်ခြေပေးမိသွား၏။

"ဖေဖေရာ... အဲဒီ နုတ်စ်တွေ ရေးရတာ ပျင်းလွန်းလို့ သေတော့မယ်၊ နုတ်စ် မသိလဲ သူများတွေ ဒီလိုပဲ တီးနေကြတာပဲ၊ ကော့ဒ် သိရင်..."

"ဟေ့ကောင် လျှာမရှည်နဲ့၊ ငါ့ဆီမှာ သင်ရင် မင်းအဲလို ဂျီး (ကြေး) များလို့ မရဘူး၊ နုတ်စ်နဲ့ တီးတတ်ဖို့၊ နုတ်စ်နဲ့သီချင်းစပ်တတ်ဖို့ ဆိုတာ ဘယ်လောက် ခက်ခဲလဲ၊ ဘယ်လောက် ပညာသားပါလဲ၊ မင်းက အလကားရတဲ့ ပညာကို၊ အေး...အခုသင်မထားရင် မင်းကြီးတဲ့အခါ နောင်တ ရမှာပဲ၊ ဆိုလိုဂစ်တာ တီးသမားတစ်ယောက်အတွက် နုတ်စ် လိုတယ်"

[illegible]ချိတ်ကိုသွားဟန် ရှိသော ဖေဖေ့အနီးသို့ မှတ်စု စာအုပ်နှင့် ဂစ်[illegible]ကို ကိုင်၍ ကျွန်တော် ရောက်သွားပါသည်။

"မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက နှစ်ရက်ခြား [illegible]လောက် နုတ်စ် သင်မယ်၊ ဒီကြားထဲမှာ ကော့ဒ် နှစ်ခု သုံးခု [illegible]လောက် တက်ချင်တယ်၊ နောက်ပြီး အင်္ဂလိပ်သီချင်းတွေ ဖေဖေ [illegible]ပြန်ပြဦးမယ်ဆို"

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်၏။

"ဗီးနင်းတွေ မင်းအရင်ကျက်ရမယ်လေ"

"ကျွန်တော် ကျက်ပြီးပြီ ဖေဖေ"

ကျောင်းစာသာ ကျက်ဖို့ ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားသော်လည်း ဖေဖေ ကူးရေးပေးထားသည့် အင်္ဂလိပ်သီချင်းများကို ကြိုးစားဖတ်၊ သီချင်းနှင့် တိုက်၍ နားထောင်ဖို့ မပျင်းရိတတ်ပါ။

ကျွန်တော် သည်ကနေ့ မေးရန် ရွေးထားသော သီချင်းမှာ 'Casablanca' သီချင်း ဖြစ်ပါသည်။

"ကာဆာဗလန်ကာ ဆိုတာ မြို့ကလေးတစ်မြို့ရဲ့ နာမည်ပေါ့ ကွာ၊ အဲဒီမြို့မှာ တစ်ချိန်တုန်းက ချစ်သူနှစ်ဦး တွေ့ခဲ့ကြဖူးတယ် ပေါ့၊ ဒီစကားလုံးကို ရှမ်ပိန်လို့ အသံထွက်တာ မင်းသီချင်းထဲမှာ ကြားလိုက်မှာပေါ့၊ ကာဗီယာဆိုတာ သူတို့ဆီမှာ လူကုံထံတွေ [illegible]တဲ့ အရက်နဲ့ မြည်းတဲ့ ငါးဥတစ်မျိုးပေါ့"

"ဒါကိုရော ဘယ်လို အသံထွက်တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဖလစ်ကာရင်း...မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်လင်းတာကို ပြောတာကွ၊ ကဖေးဆိုင်ကလေးဆီက မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် အလင်းရောင်လေးတွေ မင်းမျက်စိထဲ မြင်ကြည့်လိုက်ပေါ့၊ တစ်ယောက်လက်ကို တစ်ယောက် ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ချစ်သူနှစ်ဦး မိုးကောင်းကင်က ကြယ်ကလေးတွေရဲ့ အလင်းရောင်..."

ကျွန်တော်သည် အင်္ဂလိပ်စာလုံးများကို အသံထွက် ရွတ်ဖတ်လိုက်သည်။

"Oh ... a kiss is still a kiss in Casablanca ဒီလို ဘာသာပြန်ရမလား ဖေဖေ၊ ကာဆာဗလန်ကာမှာ အနမ်းတစ်ခုဟာ အနမ်းတစ်ခု ဖြစ်နေဆဲပါပဲ"

ဖေဖေ အသံထွက်၍ ရယ်မောသည်။

"အင်း...ဒီလို ပြောင်မြောက်တဲ့ ဝါကျဖွဲ့နည်းနဲ့ဆို မင်းအဆိုတော်လုပ်တာကပဲ ပိုဖြစ်နိုင်မယ် ထင်တယ်၊ သီချင်းရေးသမားတော့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးကွ"

ကျွန်တော် နည်းနည်းဒေါပွသွား၏။

"ဒါကတော့ ဖေဖေ...ကျွန်တော်က ငယ်ငယ်လေး ရှိသေးတာကိုး၊ ကြီးလာရင် ကျွမ်းကျင်လာမှာပေါ့"

"ကာဆာဗလန်ကာမှာ အနမ်းလေးတစ်ခု အခုချိန်အထိ ရှိနေတုန်းပါလို့ ပြန်ရင် ပိုလှမှာပေါ့ အုပ်စိုးရ"

ကျွန်တော် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ နောက်တစ်ကြောင်း ရွတ်လိုက်သည်။

"အနမ်းဟာ အနမ်းမဟုတ်တော့ဘူး၊ မင်းရဲ့အဲ...ဖေဖေ ဒါကို အင်္ဂလိပ်လို အသံထွက်တယ်"

"S-i-g-h ဆိုင်း...၊ ဂျီနဲ့ အိပ်ချ်အသံကို ဖျောက်၊ ဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ မင်းသိတယ်မို့လား"

"သက်ပြင်းရှိုက်တာတဲ့"

"မှန်ပေါ့၊ ကဲ...အဲဒါကို ဘာသာပြန်စမ်း"

"မင်းရဲ့ သက်ပြင်းရှိုက်သံ မပါရင် အနမ်းတစ်ခုဟာ အနမ်း မဟုတ်တော့ဘူး"

ဖေဖေ ခပ်သဲ့သဲ့ ပြုံးနေပါသည်။

"Please come back to me in Casablanca, I love you more and more each day....ကျေးဇူးပြုပြီး ကာဆာဗလန်ကာကို၊ ငါ့ဆီကို ပြန်လာခဲ့ပါ၊ မင်းကို တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပိုပိုပြီး ချစ်လာတယ်၊ ဖေဖေ as time goes by ကို အချိန်တွေ ကြာလာတာနဲ့အမျှလို့ ဘာသာပြန်လို့ ရမှာပေါ့နော်"

"သိပ်ရတာပေါ့"

ဖေဖေက တပည့်ကို ကျေနပ်သော ဆရာတစ်ဦး၏ အပြုံးမျိုးဖြင့် ကျွန်တော့်အား ကြည့်နေသည်။

"ကဲ...ဘယ်လောက်လွယ်လဲကွ"

"ဒါပေမဲ့၊ အဲ..."

ကျွန်တော် ပြောသင့်လား၊ မပြောသင့်လား စဉ်းစားနေခိုက် ဖေဖေက မေးသတ်ပြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာလဲ"

"မင်းရဲ့ သက်ပြင်းရှိုက်သံ မပါရင် အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ၊ အဲဒီ ဆိုင်း ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ကစ်စ်နဲ့ ဘယ်လိုဆက်သွယ်နေလို့လဲ၊ ကျွန်တော် ထင်တာဇော့…"

ဂစ်တာ ခါးပေါ်မှာ မေးထောက်တင်လျက် ကျွန်တော့်ကို မမြင်ဖူးသလို စူးစိုက်ကြည့်သည်။

"မင်းအသက် ဘယ်နှစ်နှစ်လဲ အုပ်စိုး"

"ဆယ့်နှစ်နှစ်"

"အေး၊ မင်းအသက် ၁၈ နှစ်လောက်ကျရင် အဲဒီဝါကျကို နားလည်လာလိမ့်မယ်၊ အခု ငါ့ကို အဲဒါမမေးနဲ့၊ ရှေ့ဆက် ကျော်ဖတ်၊ ကြားလား"

"ဟုတ်…"

ဖေဖေ ခန့်မှန်းတာ နည်းနည်းနောက်ကျပါသည်။

ဖေဖေ ခန့်မှန်းသည့် အသက်ထက် နှစ်နှစ်စော၍ ကျွန်တော် ထိုဝါကျကို နားလည်ခဲ့သည်။

***

(၄)

ကျွန်တော့်အသက် ၁၅ နှစ်အရွယ်တွင် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တစ်စုသည် မျှော်မှန်းထားသော တီးဝိုင်းအဖွဲ့ ကလေး တစ်ခု ဖွဲ့လိုက်ကြသည်။ သက်နိုင်အဖေ ပိုင်ဆိုင်သော ဂိုဒေါင်ဟောင်းကြီး တစ်လုံးသည် ကျွန်တော်တို့ တီးဝိုင်းတိုက်ရာ စတူဒီယိုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား၏။

"နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်…ကျွန်တော်သွားတော့မယ်…လမ်းရဲ့ အဆုံးဆောင်ရာ ဟိုအဝေးကို အဝေးကို…လွမ်းတတ်ရင်လဲ လမ်းမှာပဲ လွမ်းတော့မယ်…"

www.burmeseclassic.com

"ဟော့ကောင် ဟော့ကောင်...အဲဒီနေရာမှာ အသံပြဲကြီးနဲ့ မ[illegible] ရဘူးကွ၊ ညည်းသလို ဆိုရမှာ...ခွီးမှပဲ"

သီချင်းဆိုနေသော ဇာနည့်ကို ကျွန်တော်စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဟောက်ပစ်လိုက်၏။ ဇာနည်ပြုံးဖြဲဖြဲနှင့် အခံရခက်သွားဟန် တူ[illegible] သည်။

"အေးပါကွာ၊ အသံမြှင့်ပြီး ချက်ချင်းနိမ့်ပစ်ရတော့ ငါကြေ[illegible] သွားလို့ပါ"

ကြားထဲက မြင်ပြင်းကတ်နေဟန် ရှိသော သက်နိုင်က ကျွ[illegible] တော့်အား မျက်လုံးစွေ၍ ကြည့်၏။

"သူ့ထက် တတ်နေရင်လဲ မင်းဆိုလိုက်ပေါ့ကွာ"

"ဟ...ငါ အဆိုမရလို့ပေါ့ကွ၊ နောက်ပြီး မင်းတို့ထဲမှာ လိ(ဒ်) တီးနိုင်တဲ့ကောင် ရှိလို့လား၊ ငါ ဗိုကယ်လ် ဆိုပေးရင် ဇာနည်က လိ(ဒ်) တီးနိုင်မှာလား"

"ကဲ...တော်ပါတော့ကွာ၊ မင်းတို့ဟာက ပြီးဦးမှာလား"

ရစ်သမ်ဂစ်တာကို တာဝန်ယူနေသော ဘော်ဘီက ဝင်ဟောက်တော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ငြိမ်သွားသည်။

ဤတီးဝိုင်းအဖွဲ့ကလေး ဖြစ်လာဖို့ ကျွန်တော်တို့သည် သုံးနှစ်တိတိ ဆက်၍ ကျောင်းအားရက်တွင် အလုပ်မျိုးစုံ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြရ၏။ ကျွန်တော်က ကား ရေဆေးဆီလိုက် လုပ်ငန်းနှင့် ကားဝပ်ရှော့တို့တွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ဘော်ဘီက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် စားပွဲထိုးလုပ်၊ ဇာနည်က သူ့ဦးလေး၏ ဆေးဆိုင်မှာ အရောင်းအကူလုပ်၊ ငွေကြေး ချမ်းသာသော သက်နိုင်ကတော့ အဖေ့ဆီက

[illegible] များများ တောင်းပြီး စုသောအလုပ်။ ဒါပေမဲ့ ပစ္စည်းအားလုံး [illegible] အစုံပတ်ရစ် နှစ်ပတ်ရစ်များသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ [illegible] ရုံမရှည်းကလေးများကိုပင် တသသ ကိုင်တွယ်လျက် မြတ်နိုး [illegible] ရှိကြသည်။

"ငါတို့ ဘေ့စ် ဂစ်တာသမား တစ်ယောက် လိုနေတယ်ကွ၊ [illegible] အရေးကြီးတယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

"ရှာကြတာပေါ့"

"ဘယ်လို ရှာမလဲ"

"လွယ်ပါတယ်ကွာ၊ ကြော်ငြာဘုတ်မှာ စာရွက်ကပ်ကြတာ [illegible]"

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် တက်ကြွစွာ ကြော်ငြာ စာစီကြသည်။

"ဘေ့စ်ဂစ်တာ နိုင်နင်းစွာ တီးခတ်နိုင်သူတစ်ယောက် အလိုရှိသည်၊ အသက် ၁၆ နှစ်ထက် မကြီးရ၊ စတီဗင် တိုင်လာထက်ပို၍ ရုပ်မဆိုးရ၊ န၀မတန်း စီမှ သက်နိုင်ထံမှာ ဆက်သွယ်ပါ"

ထိုကြော်ငြာကို ကျောင်း နံရံဘုတ်ပြားများ၌ ကော်ဖြင့် ကပ်ကြသည်။ ထို့နောက် ရလဒ်ကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာ စောင့်ကြ၏။

နောက် လေး ငါးရက်အကြာတွင် ကံကောင်းထောက်မစွာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထံသို့ တစ်ဦးတည်းသော အလုပ်လျှောက်သူ ပေါ်လာသည်။ ထိုကျောင်းသားမှာ ဆယ်တန်းမှ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ လေးယောက်ထက် အသက်ပိုကြီးနေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့က အလုပ်ရှင်ဖြစ်သဖြင့် သူ့ကို မင်းနှင့်ငါနှင့်ပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ့နာမည် လှိုင်မင်းတဲ့…၊ စတီဗင်တိုင်လာ [illegible]က်တော့ [illegible]
မဆိုးဘူး မဟုတ်လား"

ကျွန်တော်ပခုံးတွန့်၍ ပြုံးလိုက်သည်။ တကယ်တော့သူ့ မျ[illegible]
နှာမှာ တော်တော်ချောပါသည်။ မိန်းကလေးတွေ ကြွေလောက်မ[illegible]
ရုပ်ရည်မျိုး၊ ကျွန်တော်အားကျသည့် ရှုးရှနက်မှောင်သည့် မျက်[illegible]
ပိုင်ရှင်မျိုး ဖြစ်သည်။

"အိုကေ…လက်ရည်စမ်းကြရအောင်"

သူ့ကို သက်နိုင်၏ စတူဒီယိုကြီးထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။ လှိုင်
မင်းသည် ဘေ့စ်ဂစ်တာ ကျွမ်းကျင်ပါသည်။ Saxophone ပါ [illegible]
မှုတ်နိုင်သူဟု ကျွန်တော်တို့ သိရသည်။ ကျွန်တော်တို့ တီးဝိုင်းမှ
ဂျပ်ဇ်ဂီတနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာပစ္စည်း ကိရိယာမျှ မရှိသည်ကို ပထမ
ဆုံးအကြိမ် စိတ်ဓာတ်ကျသွား၏။

"ရှော့ဒ်စတူးဝပ်ရဲ့ Passion သီချင်းတိပ်ခွေကို ငါ ကြည့်ပြီး
တဲ့နောက် Saxophone မှုတ်တဲ့ ပညာကို ငါ စိတ်ဝင်စားသွား
တာပဲ"

သူ့အား ကျွန်တော်အားကျစွာ တစ်ချက်ကြည့်မိသည်ကို သူ
မသိအောင် ဖုံးကွယ်ဖို့ ကျွန်တော် မကြိုးစားခဲ့ပါ။

"သူက အုပ်စိုးတဲ့၊တို့အဖွဲ့မှာ ဆိုလိုဂစ်တာရစ်(စ်)(တ်) ပေါ့၊
တစ်ခါတစ်ခါ ရစ်သမ်နဲ့ လီ(ဒ်) နှစ်မျိုးလုံး သူတစ်ယောက်တည်း
တီးရတယ်၊ backing vocal လဲ သူပဲ လိုက်ပေးတယ်၊ ငါတို့ထဲ
မှာ အသက်အငယ်ဆုံး၊ ဒါပေမဲ့ သူ့အိပ်မက်ကို မင်းသိရင် အံ့ဩ

[illegible] သူက မြန်မာနိုင်ငံကြီး တစ်ခုလုံးကို သူ့ဂစ်တာထဲ ထည့်
[illegible]"

[illegible] ပြုံးစနဲ့ ရှက်ရွံ့စွာ ရယ်လိုက်ရ၏။ ခွေးကောင်
[illegible] အလှည့်ကျမှ မင်းသိမယ်။

[illegible] ကျွန်တော့်ကို အံ့သြစွာ ပြုံးကြည့်၏။ သူ့အပြုံး
[illegible]တစ်ယောက် မတန်မရာ လှေကားထစ် တစ်ခု တက်ရန်
[illegible]နေသည်ကို စောင့်ကြည့်နေသည့် လူကြီး တစ်ယောက်၏
[illegible]။ အင်း…ဒီကလေးတော့ လိမ့်ကျတော့မှာပဲ၊ သူ့အတွေးကို
[illegible] မမိလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် အောင့်သက်သက် ဖြစ်
[illegible]။ ဖေဖေတောင် ကျွန်တော့်ကို သည်လို မပြုံးဖူးပါ။

ကျွန်တော် ဓာနည့်ပခုံးကို လက်သီးဖြင့် ဆတ်ခနဲ ထိုးပစ်
[illegible]သည်။ လောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော် ဒါပဲ တတ်နိုင်သည်
[illegible]။ လှိုင်မင်း၏အပြုံး ချက်ချင်းပျောက်ကွယ်သွားပြီး အလုပ်
[illegible] စပြောသည်။

"ဟုတ်ပြီ၊ ငါ့အရည်အချင်းကို မင်းတို့ လက်ခံပြီဆိုရင် ငါ့
[illegible] ဘာအခွင့်အရေးတွေ ရနိုင်သလဲဆိုတာ ငါ မေးရတော့မယ်၊
[illegible]တို့အဖွဲ့ထဲကို ငါ ဝင်ချင်အောင် ငါ့ကို ဘာနဲ့ဆွဲဆောင်မလဲ"

သက်နိုင်နှင့် ကျွန်တော် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အကဲ
[illegible]လိုက်ကြ၏။ ထို့နောက် သက်နိုင်က ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်
[illegible]သည်။

"ဒီလိုကွ…တို့အဖွဲ့က ကိုယ်တူကိုယ်ထ အဖွဲ့ဆိုတော့ ကိုယ့်
[illegible]စထရှူးမင့်ကို ကိုယ်တာဝန်ယူရတယ် မင်း ငါတို့အဖွဲ့ထဲကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာရင် မင်းရဲ့ ဂစ်တာကိုပါ ယူလာမှ ဖြစ်မယ်၊ ငါတို့မှာ ဂစ်တာ အပို မရှိဘူး”

“သြော…”

“နောက်ပြီး လောလောဆယ် ငါတို့ဝိုင်းကို ငှားတဲ့ အလုပ်ရှင် မရှိသေးဘူး”

“မင်းဘိုးအေ တဲ့”

လှိုင်မင်း မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားသည်။ သက်နိုင် စကား ရပ်သွားသည့်အခါ ကျွန်တော်က မျက်စိမှိတ်၍ ဖွတ်ပြောချလိုက်၏။

“အဖွဲ့ကြောင့် ကုန်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ဖိုး၊ ဂစ်တာကြိုးဖိုး အလှည့်ကျ အကုန်ခံရမယ်”

“ကောင်းကွာ”

“ဒါပေမဲ့ မင်းကို ဆွဲဆောင်မယ့် အချက်တစ်ခု ရှိတယ်၊ ဘာ လဲ ဆိုတော့ မင်း ငါတို့နဲ့ တွဲမိတဲ့ အချိန်ကစပြီး မင်းဟာ ဂစ်တာ တစ်လက်တည်း ရှိပေမယ့် တီးဝိုင်းတစ်ခုလုံး ပိုင်သွားပြီ၊ အက်ရှိ တီးဝိုင်းရဲ့ ခေါင်းလှမ်းဟာ မင်းခေါင်းလှမ်းပဲ၊ အက်ခိုးရဲ့ နာမည်ဟာ မင်း နာမည်ပဲ”

လှိုင်မင်း တဟားဟား ရယ်မောကာ သဘောကျသွား၏။

“အေး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းတို့အဖွဲ့ကို ငါ ကြိုက်သွားပြီ၊ ဒီ ကေ…ငါ ပါပြီ”

ကျွန်တော် အောင့်ထားသော အသက်ကို အားရပါးရ ရှိုက်ရှူ လိုက်ပါသည်။

လှိုင်မင်းသည် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အတွင်းသို့ အလုပ်လျှောက် ထားသူဖြစ်သော်လည်း မကြာမီပင် သူက ခေါင်းဆောင်နေရာ ယူသွားသည်။ သူသည် စနစ်တကျ ဦးဆောင်တတ်သူ ဖြစ်သည်။

“မင်းတို့အဖွဲ့က အက်ခိုး ဆိုတော့ အဓိပ္ပာယ်က ပဲ့တင်သံ ပဲ့တင်သံမှာ ဘာဂုဏ်ရည်တွေ ရှိသလဲ၊ မင်းတို့မှာ ဘာဂုဏ် ရည်တွေ ရှိလို့ ပဲ့တင်သံလို့ ပေးထားတာလဲ”

ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ကြ သည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့သည် ခပ်ဆန်းဆန်း စွဲမက်လွယ် သည့် နာမည်ကို ရွေးချယ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

“ပဲ့တင်သံ ဆိုတာ နံရံတွေ၊ ကျောက်ဆောင်ကမ်းပါးတွေနဲ့ အသံနဲ့ ထိပြီး ပြန်လွှင့်ပေးတဲ့ ဒုတိယအသံပဲ၊ ဒီတော့ မင်းတို့အဖွဲ့ ဝင်ကောင်တွေက နံရံတွေလို၊ ကျောက်ဆောင်တွေလို ခိုင်မတ်ရဲ့ လား။ အသံဟူသမျှကို မင်းတို့က တစ်သမတ်တည်း ပြန်လွှင့်ပေးနိုင် ရဲ့လား၊ တချို့အသံကိုပဲ ပြန်ထုတ်ပေးပြီး တချို့အသံတွေကို ပြန် ထုတ်မပေးနိုင်ရင်…ဒါမှမဟုတ် ပြန်ထုတ်မပေးရဲရင် မင်းတို့အဖွဲ့နဲ့ ဒီနာမည်နဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ထပ်တူကျတော့မလဲ၊ မင်းတို့မှာ သတ္တိရှိ ရဲ့လား၊ အဲလိုမှ သတ္တိမရှိရင် မင်းတို့အဖွဲ့ရဲ့နာမည်ကို တခြား နာမည် တစ်ခုခုနဲ့ ပြောင်းပစ်ရမယ်”

ကျွန်တော်တို့ ဤနာမည်ကို ချစ်သောကြောင့် နာမည်တော့ မပြောင်းနိုင်ပါ။

“အိုကေ…ငါတို့ မှန်ကန်အောင်၊ ရဲရင့်အောင် ပြောင်းမယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွာ၊ စတီတ်ချ်ပေါ် တက်တဲ့အခါ ငါတို့ဟာ ပွဲတင်သံ ထုတ်ပေး… နံရံတွေ၊ ကျောက်ဆောင်တွေနဲ့ တူစေရမယ်”

ဇာနည်က အားတက်သရော ထောက်ခံသည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ နောက်တစ်ခုက မင်းတို့ အခုဘာသီချင်းတွေ … နေသလဲ၊ မူသေ သတ်မှတ်ချက် ထားသလား”

ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကြ… ပြန်သည်။

“အက်ခိုးအဖွဲ့ဟာ ရော့ခ်ကို တီးသလား၊ ရစ်သမ်နဲ့ ဘလူး… တွေ တီးသလား၊ ဂျပ်ဇ် မတီးတာတော့ ငါသိပြီလေ”

“အဲ…ဘာပြောရမလဲ အစုံပဲကွာ၊ တစ်ခါတစ်ခါ ဗင်ဟေလင်၊ တစ်ခါတစ်ခါ ပရက်စလေ”

“အေး…အဲဒါ မကောင်းဘူး၊ အိုင်ဒင်ဒီတီ ပျောက်သွားမှာ ပေါ့၊ မူပိုင်ဟန် တစ်ခု ရှိရမယ်၊ တစ်ခုဆို တစ်ခုတည်း သတ်သတ် မှတ်မှတ် ရွေးကြမယ်ကွာ၊ ဇာနည်…မင်းက ပင်တိုင် ဗိုကယ်လ် ဆို တော့ မင်း အာတွေ့တာ ဘာအမျိုးအစားလဲ”

ဇာနည်က ချက်ချင်းဖြေသည်။

“ရော့ခ်”

“အိုကေ…တို့ ရော့ခ်ထဲကပဲ ရွေးကြတာပေါ့၊ ကိုယ်ပိုင် သီချင်း မရှိသေးတဲ့ တီးဝိုင်း တစ်ခုအနေနဲ့ အများနဲ့ ခြားနားဖို့ ငါတို့ ကြိုးစားရမယ် မဟုတ်လား၊ ရော့ခ်ထဲကနေ ငါတို့ အပျော့စားတွေ ရွေးထုတ်လို့ ရပါတယ်”

…မှာ မူရင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာကိုကျွန်တော်တို့ ကလေး… နည်း နည်းမျှ နီးစပ်အောင် မဆိုနိုင်။

“…လဲကွာ…၊ အားလုံး ကော်ပီ ဆိုနေကြတာပဲ၊ တို့လဲ …ပေါ့၊ ကော်ပီပဲ တူအောင် ဆိုစမ်းပါဦး၊ မင်းတို့ကောင်တွေ … ကျယ်စမ်းနဲ့၊ ချီးမှုပဲ” လှိုင်မင်းက ကျွန်တော်တို့အား ရယ် …သည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် လူနှင့် တူရိယာပစ္စည်း စုံလင်သွား… စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ညနေတိုင်း ညဦးပိုင်းအထိ ဂိုဒေါင်ကြီး …စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် လေ့ကျင့်ကြသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် … လက်စွမ်းကို ပြသခွင့် မကြုံသေး။

တစ်ရက်မှာတော့ ဖေဖေ့ အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်၏ မိနီ …ကက် ဆိုင်အသစ်ဖွင့်ပွဲနေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ အက်ခိုးအဖွဲ့ကို …ရမ်းပါမည့်အကြောင်း ဖေဖေက အကြံဉာဏ်ပေးသည်ကို ထို …ဆွေ လက်ခံခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ဝုန်းခနဲ ထခုန်ပစ်လိုက်၏။

“သိပ်ဝမ်းမသာနဲ့ဦးကွ၊ သူတို့က မင်းတို့အဖွဲ့ကို တစ်ထောင် … ပေးနိုင်မယ်တဲ့”

တစ်ထောင်ဆိုသော ငွေသည် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အတွက် နည်း… သည်မှာ သေချာ၏။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့၏ ပထမဦးဆုံး ပွဲကို ကြော်ငြာသည့် သဘောမျိုးဖြင့် စဉ်းစားလျှင်တော့ တစ်ထောင် ဆို သည့် ငွေမှာ သိပ်မနည်းလှပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အော်ရီဂျင်နယ်လ်နဲ့ တူနိုင်သမျှ တူအောင်သာ တီးပေတော့ အုပ်စိုး၊ ကွန့်ပြီး လက်စွမ်းမပြလိုက်နဲ့၊ နှေးတာတွေ မြန်တာတွေ၊ လျှော့တာတွေ တိုးတာတွေ သွားမလုပ်လိုက်နဲ့...ကြားလား၊ ကိုယ်ပိုင် အစွမ်းအစ မရှိရင် သူများကို တူအောင်သာ တီး"

ဖေဖေက သတိပေးသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့၏ ပထမဆုံး စင်မြင့်တေးဂီတ ဖြေဖျော်ပွဲတွင် ကျွန်တော်သည် ဒူး တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။ နောက်ဘက်က အပြာရင့်ရောင် ပိတ်ကားပေါ်တွင် ကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင် ကပ်ထားသည့် The Echo ဟူသော ရွှေရောင် စာလုံးများကို မြင်ရချိန်၌ ရင်ထဲက လှုပ်ရှားကြည်နူးမှုမှာ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် နားမလည်နိုင်အောင် နက်ရှိုင်းလှသည်။ သက်နိုင်သည် ဒရမ်မာအဖြစ် တာဝန်ယူရသည် ဖြစ်ရာ သူ့ဆံပင်များနဖူးပေါ် အုပ်မကျစေရန် သားရေပြားတစ်ခုဖြင့် စည်းနှောင်ထားသည်။

"မိတယ်ကွ"

သက်နိုင်ကို ကျွန်တော် လက်မ,ထောင်ပြလိုက်၏။ သို့သော် ကျွန်တော် ဒူးတုန်နေသည်ကို လှိုင်မင်းက မြင်ဖြစ်အောင် မြင်သွားသည်။ သူ ကျွန်တော့်အနား ကပ်လာသည်။

"အောက်က ပရိသတ်ကို ငုံ့မကြည့်နဲ့၊ သုံးလေးပုဒ် တီးပြီးမှ ငုံ့ကြည့်...ကြားလား အုပ်စိုး"

"အေးပါ"

အဖွင့်တီးလုံး စနေသည့် စက္ကန့်ပိုင်းများတွင် ကျွန်တော်တို့ တီးဝိုင်းသည် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ တိုက်ထားခဲ့ပါလျက် အနည်း

...ငယ်မညီမညာ ဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ လေးပင်ပူလောင်...သည်။ ပရိသတ် ရယ်မောမလားဟု စိုးရိမ်မိသော်လည်း ပရိ...သတိထားမိဟန် မတူပါ။ စင်ထောင့်တွင် အရိပ်အခြည်စောင့်...နေသော ဖေဖေကတော့ ရိပ်မိသည်။ ကျွန်တော့်အား လက်...မပြလျက် ဆက်လုပ် ဆက်လုပ်ဟု အသံမထွက်ဘဲ အရေး...သတိပေးခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ အမှားသည် သေးသေး...လေးသာ ဖြစ်၍ အရှက်မကွဲဘူးဟု ယူဆရပါမည်။

ဇာနည်သည် ပထမဦးဆုံးသီချင်း အဝင်၌ ဘားတစ်ခု နောက်ကျပြီးမှ အဆို ဝင်လာသည်။ လှိုင်မင်း မျက်နှာ နည်းနည်းရှုံ့သွားသည်။ ဇာနည်လည်း ရိပ်မိပုံရ၏။ မိုက်ခရိုဖုန်းကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်လျက် မျက်စိစုံမှိတ်ကာ အော်ဟစ်ရင်း ပြုံးနေလေသည်။

သည်ကောင့်အသံက ရော့ခ်သီချင်းနှင့် လိုက်ဖက်သည်။ အဆဲသည် သူ စကားပြောတုန်းကအသံနှင့် တခြားစီ ဖြစ်သွား၏။ သီချင်း ဆိုလိုက်သည့်အခါ အသံ၌ လိုဏ်သံ၊ အက်သံ ပါလာသည်။ ဆွဲဆောင်မှုရှိသောအသံ ဖြစ်သည်။ သူ့အသံက အော်လေ ပီပြင်လေ၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ပေါက်ကွဲသည့် ဂီတကိုသာ အများဆုံး ရွေးချယ်ရန် အကြံပေးထားသည်။

ကျွန်တော်တို့ ငါးယောက်လုံး တူညီဝတ်စုံ ဝတ်ထားကြသည်။ အထက်တန်းကျောင်းသားများ ဖြစ်၍ ဆံပင်တိုတိုညှပ်ထားရသည် ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့သည် အဖြူရောင် အင်္ကျီလက်ပွ လက်စည်းကြီးများကို ဝတ်ဆင်ကြ၏။ အင်္ကျီရင်ဘတ် အနားများ၌ မိန်းကလေး အင်္ကျီများလို အနားတွန့်များ တပ်ထားသည်။ လှိုင်မင်းပြောသည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၅)

မိုးပျံပူဖောင်း ရောင်စုံများကို မြေပြင်မှာ အစုလိုက် အပြုံလိုက် တစ်မျိုး၊ တန်းစီပြီး တစ်မျိုး ထိန်းချုပ်လွှတ်ထားသဖြင့် ပူဖောင်းများသည် လေဖြင့် ယိမ်းနွဲ့နေကြသည်။ သစ်ပင် ပန်းပင်များနှင့် ရောင်စုံ ပူဖောင်းများကြားတွင် ဧည့်သည်များ တိုးဝှေ့သွားရင်း ပျော်ရွှင်စွာ စ,နောက် ရယ်မောနေကြသည်။

မြေပြင်ထက် အနည်းငယ်သာ မြင့်သော ခင်မြင့် သေးသေးလေး တစ်ခုပေါ်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့၏ 'ပဲဟင်းသံ' တေးဂီတဝိုင်းက မွေးနေ့ရှင်ထက်ပင် ပျော်မြူးစွာ ကဗုန် တီးခတ်လျက်ရှိသည်။

မွေးနေ့ရှင် မြသီတာသည် ပန်းကျော်ခါ စ ဆံပင်တို့ကို ဖဲကြိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ဆောင်တွေ၊ နံရံတွေနှင့် မတူဘဲ ပန်းပင်တွေနှင့် တူနေမည် ထင်ပါသည်။ ဘောင်းဘီက လူတိုင်းမှာ ရှိသော လွယ်ကူသည့် အပြ နုရောင် ဂျင်း ကျပ်ကျပ်။ အင်္ကျီအပွနှင့် ဘောင်းဘီ အကျပ်။ ကျွန် တော်တို့၏ လက်ကောက်ဝတ်တွင် သံမဏိရောင် သတ္တုလက်ကောက် တစ်ကွင်းစီ ဝတ်ထားကြသည်။ ဒါ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နိုင်သမျှ အပျ ဆုံး၊ အမိုက်ဆုံး၊ ခေတ်အဆန်ဆုံး ပုံစံ ဖြစ်သည်။

ဇာနည် သုံးလေးပုဒ် ဆိုအပြီး မောသွားချိန်၌ အရန် အဆိုသမား အဖြစ် ဘော်ဘီက ဝင်ဆိုရပါသည်။ ဘော်ဘီ့အသံက နည်းနည်းရှု သည်။ အော်ဟစ်၍ ကောင်းသည့်အသံ မဟုတ်၊ လည်ချောင်းထဲက အစ်၍ ညစ်ထုတ်ရမည့် သီချင်းမျိုးနှင့်မှ သူနှင့် လိုက်ဖက်သည်။ သို့ သော် သူ ရွေးချယ်သော သီချင်းမှာ သူ့အသံနှင့် ဘယ်လိုမှ မလိုက် ဖက်သော ဘော့ဘ်ဒိုင်လန် သီချင်းတွေ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခြေ အနေကောင်းပါသည်။

လှိုင်မင်း ပြောသည့်အတိုင်း သီချင်း သုံးပုဒ်အပြီးတွင် ကျွန် တော် ပရိသတ်ကို ကြည့်ရဲသွားပါသည်။ လူငယ်တချို့ စည်းချက် ညီညီ လက်ခုပ်တီးလာကြသည့်အခါ ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်တက်ကြွ သွား၏။

အက်ခိုး...။ လူတွေသည် အက်ခိုးကို သိသွားကြပြီ။

အက်ခိုးကို သတိထားမိသွားသည့် လူတွေထဲတွင် အမှတ်ရှစ် ကျောင်းမှ ဆယ်တန်းကျောင်းသူ မြသီတာလည်း ပါဝင်နေပါသည်။ မြသီတာသည် လှိုင်မင်း၏ ဝမ်းကွဲ ညီမ တော်စပ်သည်ဟု သိရပါ သည်။

"မဟာဒီမှာ အုပ်စိုး...မင်းကို ငါ့ညီမက သိချင်လို့တဲ့"

ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရင်ခုန်လှုပ်ရှားစေ သော မြသီတာ။

ကျွန်တော့်ဘဝ၏ ပထမဦးဆုံး လေညင်း၊ ပထမဦးဆုံး နေ ရောင်ခြည်၊ ပထမဦးဆုံး ပန်းပွင့်။ မြသီတာ၏ အပြုံးကြောင့် ကျွန် တော်သည် ပိုးမြင့်မားသော ရေတံခွန်ထိပ်ဖျားမှ လွင့်စဉ်ကျသွား သလို အေးစက်ခံစားလိုက်ရသည်။ မြသီတာ၏ မျက်လုံးများကတော့ ရှည်လျားနိုင်မြဲသော နွယ်ပင်များအဖြစ် ကျွန်တော့်ကို တစ်ရစ်ပြီး တစ်ရစ် တင်းကျပ်စွာ ဆွဲငင် တုပ်နှောင်လိုက်လေသည်။

မြသီတာကို ကိုယ်ချစ်တယ်...။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောင်စုံ သေးသေးကလေးများဖြင့် အထက်ရောက်အောင် မြင့်စည် နှောင်ထားသည့် မြင်းမြီးပုံဆံပင် ရိုးရိုးကလေးနှင့် လှပနေသည်။ ထို စရာနေရာမရှိသောကြောင့် မြသီတာ၏ သူငယ်ချင်း ဧည့်သည်များ သည် ရေခဲမုန့်ခွက်များကို လက်ပေါ်တင်လျက် လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ နေရာရွေ့ကာ ကိုယ်ကို ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရင်း သီချင်းနားထောင်နေသည်။

"Oh my darling … knock three times"

ကျွန်တော်တို့ လေးယောက်လုံး သံပြိုင် ဝင်ဆိုကြပါသည်။ ဒရမ်မာ သက်နိုင်ရှေ့တွင် မိုက်ကရိုဖုန်း တစ်လုံး၊ ဗိုကယ်လစ်(တ်) ဇာနည်၏ ရှေ့တွင် မိုက်ကရိုဖုန်း တိုင် တစ်လုံး၊ ကျွန်တော်၊ လှိုင်မင်း နှင့် ဘော်ဘီတို့ သုံးယောက်ရှေ့မှာ မိုက်ကရိုဖုန်း တစ်လုံးသာ ရှိ သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သည် မိုက်(က်) တစ်ခု တည်းကို သုံးယောက် ပြုံ့တိုး၍ အော်ကြရသည်။ ထိုအခါ ပို၍ ပျော် စရာကောင်းပါသည်။

"On the ceiling if you want me, oh..twice on the pipes.."

ပရိသတ် သိသောသီချင်းဖြစ်၍ ဧည့်သည်လူငယ်များက လက် ခုပ်နှစ်ချက် တီးပေးသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်တို့၏ ခြေထောက် များ ပို၍ လှုပ်ရှား ခုန်ပေါက်မိကြသည်။

"if the answer is no..."

ဘယ်လောက်များ ရင်ခုန်ချင်စရာ ကောင်းလိုက်သည့်သီချင်း လဲ။ ဆယ်ကျော်သက် အရွယ် လူလားမြောက်ဖို့ ခြေလှမ်း စ,ခါစ ကောင်လေး၊ ကောင်မလေးများ၏ စိတ်လွတ်လပ်မှုကို ရိုးရိုးကလေး

ဖွဲ့ဆိုထားသည့် သီချင်းဖြစ်ပါသည်။ ဂီတ၏ အတတ်ပညာနှင့် ဖမ်း စားလိုက်သောအခါ ရိုးရိုးကလေး ချစ်စရာကောင်းသည့် စာသား များသည် မြူးကြွသွက်လက်သော လှပသည့် သီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ် လာသည်။

"oh my sweetness..."

ဒရမ် ရိုက်ချက် သုံးချက်နှင့်အတူ ကျွန်တော်တို့ လေးယောက် လုံး စည်းချက်ညီညီ ခြေတစ်ဖက်စီ သုံးကြိမ် ဆောင့်လိုက်ကြသည်။ အောက်က လူငယ်ပရိသတ်များကလည်း လက်ခုပ်သုံးချက် တီးကြ ပါသည်။

"means you'll meet me in the hallway, oh! twice on the pipes..."

မြသီတာ၏ မွေးနေ့ပွဲသည် ကျွန်တော်တို့ အက်ခိုးတီးဝိုင်း၏ အောင်မြင်မှု တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ သီဆိုသော သီချင်းများသည် မြသီတာတို့ အမှတ်(၈) ကျောင်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ အမှတ်(၇) ကျောင်း နှစ်ခုလုံးတွင် ကျောင်းသားတိုင်း ပါးစပ်ဖျား၌ ရေပန်းစားခဲ့၏။

မွေးနေ့ပွဲ ပြီးသည့်အချိန်မှ စ၍ သွက်လက်၍ ချစ်စရာကောင်းသော မြသီတာသည် ကျွန်တော်တို့ ငါးယောက်နှင့် တစ်ဖွဲ့ တည်း ဖြစ်သွားသည်။ သီတာ့အိမ်မှ ကား လာမကြိုနိုင်သည့် ရက် များတွင် လှိုင်မင်းက သွားကြို၍ စက်ဘီးပေါ် တင်နင်းရသည်ဖြစ် ရာ ကျွန်တော်တို့ ငါးယောက်ကပါ လှိုင်မင်းနှင့်အတူ လိုက်ပါကြ၏ သည်။ မြသီတာကို လှိုင်မင်း သွားကြိုပြီး အိမ်ပြန်ပို့ပေးရမည့် ရက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များတွင် ကျွန်တော် တစ်နေကုန် ကျောင်းခန်းထဲမှာ ရင်ခုန် ကြည့် နေရတတ်သည်။

မြသီတာ့အတွက် ကျွန်တော်တို့အုပ်စုမကြာခဏ ရန်ဖြစ်ရ ပါသည်။ အမှတ် (၈) ကျောင်းတုန်းကလည်း ကျောင်း တစ်ခုလုံး မှာ မြသီတာဟူသည့် နာမည်ကို မသိသူ မရှိ။ မန္တလေးတက္ကသိုလ် ရောက်တော့လည်း ပထမနှစ်၊ ရူပဗေဒအဓိက ဘာသာတွဲ အတန်း သား အားလုံးတွင် အလှဘုရင်မဟု ရွေးချယ်ခြင်း ခံရသည်။ ဂုဏ် သရေရှိ တိုင်းတရားသူကြီး၏ တစ်ဦးတည်းသောသမီး မြသီတာကို ချဉ်းကပ်သည့် ယောကျ်ားတွေ အများကြီး၊ နှောင့်ယှက်မည့် နော တွေက အများကြီး၊ မြသီတာကြောင့် ကျွန်တော်တို့အုပ်စု စိန်ခေါ် ပွဲတွေ မကြာခဏ ကြုံရသည်။

'မြသီတာရဲ့ အမဲလိုက်ခွေးတွေ...'ဟု ဆဲဆိုတာလည်း ခံရ ဖူးသည်။

'ကောက်ရိုးပုံစောင့်တဲ့ ခွေးတွေ'ဟု ဆဲဆိုတာလည်း ခံရဖူး သည်။

အားလုံးထဲမှာ စိတ်အမြန်ဆုံး၊ ဒေါသအကြီးဆုံးမှာ ကျွန်တော် ဖြစ်သောကြောင့် လက်အမြန်ဆုံးမှာလည်း ကျွန်တော်ပဲ ဖြစ်လေ သည်။ ထို့ကြောင့် အငြိုးထား ခံရဆုံးမှာလည်း ကျွန်တော်ပဲ ဖြစ် သည်။ မြသီတာကြောင့် ရလာသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို အိမ် ရောက်တော့ ဖေဖေက ဆေးထည့်ပေးရသည်။

"ဒါ မှောက်လျက်လဲတဲ့ ဒဏ်ရာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ လက်သီး နဲ့ ထိုးခံရတဲ့ ဒဏ်ရာပါ၊ မင်း ငါ့ကို မညာပါနဲ့၊ မင်းရန်ဖြစ်ခဲ့ပြန်

...မဟုတ်လား၊ မဖြစ်ဘူး...မင်းဒီနှစ်နွေမှာ ဘောက်ဆင်လေး ဘာ ...သင်ဦးကွ"

...တစ်ခါတုန်းကတော့ နှစ်ချောင်းဆက် တုတ်၏ လက်ကိုင် ...ဖြင့် ကျွန်တော့်ပါးရိုးကို ပြင်းထန်စွာ လွှဲရိုက်ခံရသဖြင့် နှစ်လက်မ ...ပေါက်ကွဲသွားဖူးသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဖေဖေက ဆေးခန်း ...ကို အရှုတ်တိုက် ဆွဲခေါ်သွား၏။

"မချုပ်ဘူးနော် ဖေဖေ၊ ဆေးပဲ ထည့်မှာ"

ကျွန်တော် ဇွတ်ငြင်းလိုက်၊ ရုန်းကန်လိုက်ဖြင့် ဆေးခန်းသို့ ...ပါသွားတော့ ဆရာဝန်နှင့်ဖေဖေ နှစ်ယောက်ညှပ် ထိန်းချုပ်ကာ ဒဏ် ...ရာကို အစိမ်းချုပ်လိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော် အော်ဟစ်ရမှာ ရှက် ...သဖြင့် လက်သီးကိုတင်းကျပ်နေအောင် ဆုပ်ကာ တအင်းအင်း ကြိတ် ...မှိတ်ခံရ၏။

"မင်း ယောကျ်ားပဲကွ၊ မအော်ဘူး မဟုတ်လား"

ဖေဖေ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ ကျွန်တော့်အတွက် နည်းနည်းမျှ ...ကရုဏာသက်ပုံမရ။ သို့သော် ထိုဒဏ်ရာကို ရလိုက်တာ ကျွန်တော့် ...ဘဝတွင် အထိုက်တန်ဆုံးသော နာကျင်မှု တစ်ခုဖြစ်၏။ အကြောင်း မှာ ထိုဒဏ်ရာကြောင့် မြသီတာ၏ ကျေးဇူးတင်မှုနှင့် ချစ်ခင်သယမှု ကို ကျွန်တော် ရလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

"ချုပ်ရတယ်...ဟုတ်လား၊ တော်တော်များ...လားဟင်"

မျက်လုံးဝိုင်းကလေးဖြင့် မြသီတာ မေးတော့ ကျွန်တော်က ယောကျ်ားကြီးတစ်ယောက် ပုံစံနှင့် တည်ငြိမ်စွာ ဖြေလိုက်သည်။

"သိပ်မများပါဘူးဟာ၊ ခြောက်ချက်ပဲ ချုပ်ရတာပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှန်က သုံးချက်ပဲ ချုပ်ရတာပါ၊ မြသီတာ၏ အမြင်တွင် ကျွန်တော်သူရဲကောင်းဖြစ်ချင်စိတ်ဖြင့် ဒဏ်ရာကို နှစ်ဆ တိုး၍ ပြော မိခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဟယ်...အများကြီးပေါ့၊ သိပ်နာမှာပဲနော်"

"အိုး...ဒီလောက်ကတော့ ငါ့အတွက် ပုရွက်ဆိတ်ကိုက်သလောက်ပါဟာ"

အကြွား နည်းနည်းသန်သွားသဖြင့် အကြောင်းသိ ဇာနည်က ကျွန်တော့်အား မြင်ပြင်းကတ်သွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မြသီတာ ရှေ့မှာ ချက်ချင်း ကျွန်တော့်ကို သိက္ခာချလိုက်ပါသည်။

"အင်း...ပုရွက်ဆိတ်ကိုက်ပေလို့ပဲနော်၊ ကင်းမြီးကောက်များ ကိုက်ရင် အုပ်စိုးတို့ တစ်ညလုံးတောင် အိပ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး"

"ဘာတုံးကွ"

"ညတုန်းက အနာနာလို့ဆိုပြီး အီနေတာဆို၊ ဦးလေးတာကမင်းကို ဘတ်စ်ပရီတွေ ထတိုက်ရတာတဲ့၊ ငါသိပြီးသား ဟော့ကောင် လာရွှီးမနေနဲ့"

ကျွန်တော် ရှက်သွားရ၏။ သို့သော် ထိုသိက္ခာကျမှုနှင့် ထိုက်တန်အောင် မြသီတာ၏ နူးညံ့သော လက်ဖဝါးလေးက ကျွန်တော့် ဝွမ်းစ ပလတ်စတာပေါ် ရွရွကလေး လာထိသည်။

"ဟယ် ကြည့်စမ်း... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ အုပ်စိုးရယ်"

စောစောက ဇာနည့်ကို ဆွဲထိုးပစ်ချင်စိတ်ဖြင့် ရှုံ့မဲ့ ကျုံ့ပစ်လိုက်သော မျက်ခုံးကို ကျွန်တော် ကပျာကယာပြန်ပြင်လိုက်မိ၏။ သူမ၏ လက်ဖျားကလေးတွေက မွှေးရနံ့သင်းသင်းကလေး။ နှင်းဆီ

ပွင့်ဖတ်ကလေးများ၏ အတွေ့အထိလို နူးညံ့ချောမွတ်နေသော လက်ချောင်းကလေးများသည် ကျွန်တော့်ပါးပြင်၌ သုံးလေးစက္ကန့်လောက် နားရိုနေသောအခါ ကျွန်တော့်နှလုံးသည် ကြည်နူးမှုဖြင့် တဒိတ်ဒိတ် တုန်ခါလာလေသည်။

မောင်မင်းကြီးသား ဇာနည် နှစ်ချင်းပေါက် အောင်ပါစေဗျာ။

ကျွန်တော် ဆယ်တန်း ပထမနှစ်မှာ မြသီတာနှင့် လှိုင်မင်းက မူလဘာသာ အဓိကဖြင့် မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှာ ပထမနှစ် တက်ရောက်နေကြရပြီ။ ထိုနှစ်မှာပင် လှိုင်မင်း မသိအောင် မြသီတာအား ကျွန်တော် ချစ်နေကြောင်း ဖွင့်ပြောခဲ့သည်။

ထိုနေ့က မန္တလေးမြို့မှာ မိုးရွာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းက ဆယ်တန်း စာမေးပွဲနီး၍ ကိုယ်ပိုင် စာကြည့်ရက် (Private Study) ပေးပြီးသည့် အချိန်ကာလ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့လေးယောက် သက်နိုင်အိမ်မှာ စာကျက်နေသည့် အချိန်တွင် ကျွန်တော် ဖုန်းခနဲ ထရပ်မိသည်။

"ဟာ တော်ပြီကွာ၊ ဒီနှစ် အောင်မှာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ ဟိုဘက်နား ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်၊ အပြန် ငါ ဘာဝယ်ခဲ့ရမလဲ၊ မှာစရာရှိရင် မှာလိုက်ကြ"

ဆေးလိပ်သောက်တတ်နေသော ဘော်ဘီက ဆေးလိပ် မှာသည်။ သက်နိုင်နှင့် ဇာနည်က အာလူးကြော်တုပ်နှင့် လက်ဖက်သုပ် ဝယ်ခိုင်းသည်။

"အေး အေး...ခဏနေ ငါပြန်လာမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ အုပ်စိုး"

"အဲဒီတော့ ကျွန်တော် လုံးဝမှားခဲ့တာပေါ့ သီတာရဲ့၊ ... ကျွန်တော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ဂစ်တာတီးချင်နေ... လေ"

မြသီတာက ဆံပင်များ ဝေ့ဖွာသွားအောင် ရှေ့ပြန်လှည့်သွား... သည်။ ရယ်သံလွင်လွင်ကလေး တစ်ခုကို ကျွန်တော်ကြားရသည်... ကျွန်တော် ဆက်ပြောမည့် စကားကို ခဏ ရပ်ထားရ၏။ မြသီတာ... က တံတားတစ်ဖက်သို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်... သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်စကားကို ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်မိကြတော့... မှ ဆက်ရပါသည်။

"စာတွေ ကျက်ပြီးပြီလား အုပ်စိုး၊ ဘာတွေ လိုသေးလဲ၊ သီတာ... ကို ပြောပါ"

"စောစောက စကား မဆုံးသေးဘူး သီတာ၊ ကျွန်တော် ဆက်... ပြောဦးမှာ"

မြသီတာ မေးတစ်ချက် ဆတ်ပြ၏။ သူမ၏ မျက်လုံးများ ရယ်... မောနေကြပါသည်။

"ကျွန်တော် သီတာ့ နားထောင်ဖို့ ဂစ်တာတီးချင်လိုက်တာ၊ အဲဒါ သီတာ့အိမ်ထောင့်က အုတ်ခုံပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဂစ်တာ လာ... တီးမယ်နော်"

"အို ရပါတယ်...လူတိုင်း လာတီးနေတာပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ အဲဒီ အုတ်ခုံကို နေရာလုရင်း ကောင်လေးတွေ ရန်တောင်ဖြစ်ကြ... သေးတာ၊ အုပ်စိုးလဲ ရန်ဖြစ်တဲ့အထဲ ပါချင်ရင် လာပေါ့"

ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားသော စကား မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော် ...ဆက်ပြောရမှန်း မသိဘဲ ကြောင်အ,သွား၏။ ထိုအချိန်မှာ ရုတ် ...ရက် မိုးရွာလာသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စကားမဆက် ...တော့ပဲ မိုးဖွဲများကို ငေးမောကြည့်နေမိကြသည်။ ထို့နောက် မြသီတာက ကျွန်တော့်ဘက် ရုတ်တရက်လှည့်ကာ ညစ်ကျယ်ကျယ် ...ဖြင့် ကြည့်၏။

"အခုလို မိုးဖွဲဖွဲ ကျနေရင်တော့ ဘယ်သူမှ ဂစ်တာ လာမတီး ကြဘူး"

မြသီတာ၏ မျက်လုံးများသည် စိန်ခေါ်သည့် အရိပ်အရောင် ...ဖြင့် တောက်ပနေသည်။ ကျွန်တော် မိုက်မဲစွာပင် လက်ခံလိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ ဂစ်တာတီးချင်တယ်"

ကျွန်တော့်ဂစ်တာလေး ပျက်စီးမည့်အရေးကို မေ့ထားလိုက် ၏။

"ဖျားမှာ မကြောက်ဘူးလား"

"လုံးဝပဲ"

မြသီတာက ပခုံးလေး တွန့်၍ ရယ်၏။

"ကျွန်တော် ဘာသီချင်းတွေ တီးမှာလဲလို့ မေးလေ သီတာ"

မြသီတာက မျက်ခုံးပင့်၍ ကြည့်လေသည်။

"ဘာသီချင်းတွေ တီးမှာလဲ"

" 'ချစ်ဟာ တမ်ခုတည်းသိတယ်' ရယ်၊ Love Me Tender ရယ်"

ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲ ရောက်လာသော Love စကားလုံး ပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် စက်ဘီးပေါ် တက်ထိုင်နင်းမိတော့ ကျွန်တော် စိတ် ပြောင်းသွားသည်။ ထို့အတူ ဦးတည်ရာပါ ပြောင်းသွား၏။ ကျွန် တော့်စက်ဘီးက မန္တလေး တက္ကသိုလ်ဆီ ဦးတည်သွားတော့သည်။

"သီတာ...လှိုင်မင်းရော"

"ကိုမင်း ဒီနေ့ နေမကောင်းလို့ ကျောင်းမတက်ဘူး၊ အိမ်က ကား လာကြိုမယ်"

မြသီတာကိုစာသင်ခန်းရှေ့မှာ လှိုင်မင်း မပါဘဲ မြင်တွေ့လိုက် ရသောအခါ ကျွန်တော် အရမ်းဝမ်းသာသွား၏။ ထို့ကြောင့် ဘာကို မှ သတိမရတော့ပဲ လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

"ဟာ...ကောင်းလိုက်တဲ့ ကံကွာ"

မြသီတာ မျက်မှောင်ကလေး တွန့်သွား၏။

"ဘယ်သူလဲဟင်၊ ကိုမင်းလား"

"မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်..."

"အို..."

"သီတာ...အတန်းရှိသေးလားဟင်"

မြသီတာ၏ မျက်လုံးများမှာ နက်မှောင်ကာ ရွှန်းလဲ့လျက် အရောင်တောက်နေသည်။ ကျွန်တော့် အိပ်မက်တွေထဲ ခဏခဏ ရောက်လာသည့် မျက်လုံးများ ဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီ မျက်လုံးတွေကို ကျွန်တော် ချစ်တယ်။

"အင်း...တစ်ချိန်ကျန်သေးတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဩော်...အိမ်ကကား မလာခင် ကျွန်တော့်ကို လက်ဖက်သုပ် တစ်ပွဲလောက် လိုက်ကျွေးပါလား"

"အတန်းဖျက်ရမယ်...ဟုတ်လား"

"မဖျက်နိုင်ဘူးလားဟင်"

ထိတ်ခနဲ စိုးရိမ်စွာ မေးမိတော့ မြသီတာ ပြုံးရယ်သည်။

"ဖျက်မှာပေါ့"

ပေါ့ခနဲ ကျွန်တော် တစ်ချက်ခုန်လိုက်တော့ မြသီတာ၏ အ နံ့ဖော်တွေက ကျွန်တော့်ကို နှာခေါင်းရှုံ့ကြသည်။ ကျွန်တော် ဂရုမစိုက်ပါ။ လက်ဖက်သုပ်ဆိုင်သို့ မြသီတာနှင့်အတူ နှစ်ယောက် ချွဲသွားရခြင်း ဟူသည့် ကြည်နူးမှုကို ယခုအချိန်မှာ ဘယ်အရာကမှ မဖျက်ဆီးနိုင်ပါ။

"ဖေဖေကတော့ ပြောသားပဲ သီတာရဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို ဂစ်တာ လေး လက်ဆောင်ပေးတော့လေ...ဒီဂစ်တာက မိန်းကလေး တစ် ယောက် အိမ်ရှေ့၊ အဆောင်ရှေ့ သွားတီးဖို့တော့ သူ့အသံက လုံ လောက်ပါတယ်တဲ့"

ကျွန်တော့်စကားအစကြောင့် မြသီတာ ဇဝေဇဝါ နားထောင် နေသည်။

"အဲဒါ ကျွန်တော်က စွတ်ငြင်းတာ၊ ကျွန်တော်က မိန်းကလေး တွေအတွက် ဂစ်တာတီးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မြန်မာ တစ်နိုင်ငံလုံးအတွက် တီးမှာလို့"

မြသီတာသည် ကျွန်တော့်စကား ဘယ်ကိုရောက်အောင် ဆွဲ တော့မည်ဟု သိထားဟန်ဖြင့် ပြုံးလာ၏။ ခါးလုံးလေး ဆက်ထား သော တံတားကလေးပေါ် တက်ခါနီးတွင် ကျွန်တော့်ဘက် လှည့် ကြည့်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ အုပ်စိုး”

“အဲဒီတော့ ကျွန်တော် လုံးဝမှားခဲ့တာပေါ့ သီတာရဲ့၊ အ… ကျွန်တော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ဂစ်တာတီးချင်နေ… လေ”

မြသီတာက ဆံပင်များ ဝေ့ဖွာသွားအောင် ရှေ့ပြန်လှည့်သွ… သည်။ ရယ်သံလွင်လွင်ကလေး တစ်ခုကို ကျွန်တော်ကြားရသည်… ကျွန်တော် ဆက်ပြောမည့် စကားကို ခဏ ရပ်ထားရ၏။ မြသီတာ… က တံတားတစ်ဖက်သို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်… သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်စကားကို ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်မိကြတော့… မှ ဆက်ရပါသည်။

“စာတွေ ကျက်ပြီးပြီလား အုပ်စိုး၊ ဘာတွေ လိုသေးလဲ၊ သီတာ… ကို ပြောပါ”

“စောစောက စကား မဆုံးသေးဘူး သီတာ၊ ကျွန်တော် ဆက်… ပြောဦးမှာ”

မြသီတာ မေးတစ်ချက် ဆတ်ပြ၏။ သူမ၏ မျက်လုံးများ ရယ်… မောနေကြပါသည်။

“ကျွန်တော် သီတာ့ နားထောင်ဖို့ ဂစ်တာတီးချင်လိုက်တာ၊ အဲဒါ သီတာ့အိမ်ထောင့်က အုတ်ခုံပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဂစ်တာ လာ… တီးမယ်နော်”

“အို ရပါတယ်…လူတိုင်း လာတီးနေတာပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ အဲဒီ အုတ်ခုံကို နေရာလုရင်း ကောင်လေးတွေ ရန်တောင်ဖြစ်ကြ… သေးတာ၊ အုပ်စိုးလဲ ရန်ဖြစ်တဲ့အထဲ ပါချင်ရင် လာပေါ့”

ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားသော စကား မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော် …ဆက်ပြောရမှန်း မသိဘဲ ကြောင်အ,သွား၏။ ထိုအချိန်မှာ ရုတ် …ရက် မိုးရွာလာသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စကားမဆက် …တော့ပဲ မိုးဖွဲများကို ငေးမောကြည့်နေမိကြသည်။ ထို့နောက် မြသီတာက ကျွန်တော့်ဘက် ရုတ်တရက်လှည့်ကာ ညစ်ကျယ်ကျယ် …ဖြင့် ကြည့်၏။

“အခုလို မိုးဖွဲဖွဲ ကျနေရင်တော့ ဘယ်သူမှ ဂစ်တာ လာမတီး …ဘူး”

မြသီတာ၏ မျက်လုံးများသည် စိန်ခေါ်သည့် အရိပ်အရောင် …ဖြင့် တောက်ပနေသည်။ ကျွန်တော် မိုက်မဲစွာပင် လက်ခံလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ ဂစ်တာတီးချင်တယ်”

ကျွန်တော့်ဂစ်တာလေး ပျက်စီးမည့်အရေးကို မေ့ထားလိုက် …၏။

“ဖျားမှာ မကြောက်ဘူးလား”

“လုံးဝပဲ”

မြသီတာက ပခုံးလေး တွန့်၍ ရယ်၏။

“ကျွန်တော် ဘာသီချင်းတွေ တီးမှာလဲလို့ မေးလေ သီတာ”

မြသီတာက မျက်ခုံးပင့်၍ ကြည့်လေသည်။

“ဘာသီချင်းတွေ တီးမှာလဲ”

“ ‘ချစ်ဟာ တမ်ခုတည်းသိတယ်’ ရယ်၊ Love Me Tender ရယ်”

ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲ ရောက်လာသော Love စကားလုံးပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့် သီချင်းခေါင်းစဉ်များကို ဆက်တိုက်ရွတ်ပြတော့ မြသီတ… နှာခေါင်းလေး ရှုံ့သွား၏။ ဟင်…အချစ်သီချင်းတွေချည်းပဲဟု မှ… ချက်ချလျှင်ကျွန်တော်က မြသီတာကို ချစ်နေတာကိုးဟု ဖွင့်ပြေ… ပစ်လိုက်မည်။ ထိုကဲ့သို့ စိတ်ကူးထားသော်လည်း မြသီတာက … မှ မပြောဘဲ ရိပ်ရိပ်ကလေး ပြုံးနေပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော… ခြောက်သွေ့နေသော လည်ချောင်းကို စိုစွတ်သွားအောင် ရေနွေ… ကြမ်း တစ်ခွက် မော့သောက်ပစ်လိုက်ရ၏။ ထို့နောက် ပတ်ဝန်းကျ… ကို ခဏ ဝေ့ဝဲ အကဲခတ်လိုက်ပြီးနောက် မြသီတာကို မကြည့်… လက်ဖက်သုပ် ပန်းကန်ထဲက ငရုတ်သီးတောင့်လေးကို စိုက်ကြည့်… ရင်း အသက်လည်း မရှူဘဲ စကားတစ်ခွန်းကို အမြီးအမောက် … တည့်စွာ ပြောမိသွားသည်။

"ကြာလှပြီ သီတာရဲ့၊ ဟို…တစ်နှစ်လောက်တောင် ရှိနေပြီ၊ သီတာ မအံ့သြဘူး မဟုတ်လားဟင်"

"ဟင်…ဘာကိုလဲ"

"ကျွန်တော် သီတာ့ကို ချစ်နေတာလေ"

ထိုခဏ၌ မိုးစက်ကလေးတွေ၏ အသံမှာ ပါးပါးကလေး၊ ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံမှာ အကျယ်ကြီး ဖြစ်နေ၏။

ထိုညက မိုးဖွဲဖွဲရွာနေသည့် အချိန်တွင် ကျွန်တော် မြသီတာ၏ အုတ်ခုံပေါ်တွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဂစ်တာတီးခဲ့ပါသည်။

***

(၆)

ကျွန်တော်နှင့် မြသီတာ၏ ဘဝတွင် တူညီသည့် အရာဆို၍ အစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ချစ်မြတ်နိုးမှုတစ်ခုသာ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် တန်ဖိုးထားသည့် ဂီတ အနုပညာကို မြသီတာ တန်ဖိုး မထားတတ်။ သီတာ့မိဘများ၏ ဂုဏ်သရေကို ကျွန်တော် မစိုးရွံ့တတ်။ မြသီတာ၏ အသိုင်းအဝိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ဂုဏ်သရေ မြင့်မြတ်သူဟု သူတို့ကိုယ်သူတို့ ခံယူထားသည့်အခါ မြသီတာ၏ အသိစိတ်တွင် ကျွန်တော့်အား သူတို့ အသိုင်းအဝိုင်းက ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခံရမည်ဟု စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် တိတ်တခိုး ပူပန်နေရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မောင့်ဖေဖေက ဘာဖြစ်လို့ စာအုပ်ဟောင်း ရောင်းတာလဲ ဟင်၊ တခြား အလုပ်တစ်ခုခု ဘာလို့မလုပ်တာလဲ"

မြသီတာ၏ အတွေးတွင် ဖေဖေ့အလုပ်ကို ဒါ့ထက်ကြီးကျယ် ခမ်းနားစေချင်သည့် ဆန္ဒတွေ လွှမ်းမိုးနေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် နား လည်ပါသည်။

"မောင် ဆယ်တန်းကို ဘာဖြစ်လို့ နှစ်နှစ်ဆက်ကျရတာလဲ"

မြသီတာ၏ အမေးတွင် ကျွန်တော့်အား အထင်သေး ရှုတ်ချမှု မပါဘဲ တောင်းပန်တိုးလျှိုးမှုသာ ပါနေမှန်း ကျွန်တော်သိပါသည်။

"စာမတော်လို့ပေါ့ သီတာရယ်"

"မောင် ဒီနှစ် အောင်အောင် ဖြေမလားဟင်"

"မောင် ကျောင်းထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်မယ်၊ ငွေရှာမယ်"

မြသီတာ၏ မျက်နှာ ညှိုးသွား၏။

"ဆယ်တန်း မအောင်သေးဘဲနဲ့ မောင်ဘာအလုပ်ရမှာလဲ ကွယ်"

"မောင် ရန်ကုန်သွားပြီး ဂစ်တာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အလုပ် တစ် ခုခု လုပ်မှာပေါ့"

"အို ...မဖြစ်နိုင်လိုက်တာ"

မြသီတာ၏ လက်ကလေး ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ ရုန်းထွက် သွားသည်။ အဲသည်တုန်းက တောင်သမန်အင်းထဲမှာ ယက်ကန် ယက်ကန် ရေကူး၍ ပြေးနေသော ဘဲကလေး တစ်ကောင်ကို ကျွန် တော် ငေးကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ နာကျင်လာခဲ့ဖူးပါသည်။

"ဂစ်တာတီးပြီး သီတာ့ကို ချစ်နေလို့ ရပေမယ့် ဂစ်တာတီးရုံ

[illegible]နဲ့ သီတာ့ကို လက်ထပ်လို့ မရနိုင်ဘူးလေ၊ မောင် နားလည် [illegible] မဟုတ်လား"

"ဟင့်အင်း နားမလည်ဘူး၊ မောင်ငွေတွေ အများကြီး စုနိုင် [illegible]အခါ သီတာ့ကို လက်ထပ်မှာပေါ့၊ အဲဒါ ဘာများ ခက်ခဲနေလို့ [illegible] သီတာရဲ့၊ သူတို့သဘော မတူလဲ သီတာ့ကို မောင် မရ,ရအောင် [illegible]ထပ်ယူမှာပဲ"

မြသီတာသည် ကျွန်တော့်ပခုံးကို မှီထားရာမှ ဆတ်ခနဲ ခွာ [illegible]လိုက်၏။

"ဂစ်တာတီးတဲ့ အလုပ်တစ်ခုတည်းနဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ [illegible] အများကြီး မစုနိုင်ပါဘူး၊ မောင်အဲဒီလို စိတ်ကူးယဉ်စကားတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့ကွယ်"

ကျွန်တော် အောင့်သက်သက်ဖြစ်သွားပါသည်။

"သီတာ ကိုယ့်ကို တော်တော်အထင်သေးတာပဲ၊ ဘယ်အရာ မဆို လွယ်လွယ်နဲ့တော့ ဘယ်ရနိုင်မလဲ သီတာရယ်၊ စိတ်ရှည်ရှည် စောင့်ရမှာပေါ့"

"ဒါဖြင့် သီတာ မောင့်ကို ဘယ်လောက်ကြာအောင် စောင့်ရ မှာလဲဟင်"

သီတာ၏ မျက်လုံးများတွင် အားမလိုအားမရ တောင်းပန် တိုးလျှိုးမှုများကို ကျွန်တော် မြင်ရသည်။

"ဆယ်တန်း ခဏခဏကျနေတဲ့ ကလေးချေ လူပေါ်ကြော့ လို့ ပတ်ဝန်းကျင်က မောင့်အပေါ် ထင်မြင်နေတာတွေကို မောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်ပြီး သက်သေပြနိုင်တဲ့အထိ ဘယ်လောက်ကြာ မှာလဲ၊ သီတာ ဘယ်နှစ်နှစ် စောင့်ရမှာလဲ”

ကျွန်တော် သီတာ့ကို ကတိတစ်ခု ပေးလိုက်ချင်သည်။ အချိန် အကန့်အသတ် တစ်ခု ပေးလိုက်ချင်သည်။ နှစ်နှစ်တည်း စောင့်ပါ သီတာရယ်၊ သို့မဟုတ် ငါးနှစ်တည်း စောင့်ပါ။

မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဤကိစ္စသည် အတိအကျ ကန့်သတ်တွက်ချက် ၍ မရပါ။ ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်ထွေး အားငယ်စွာ သက်ပြင်းကိုသာ ခဏခဏ ချမိတော့သည်။ ကျွန်တော့်အိပ်မက်များအတိုင်း ကျွန်တော် လုပ်နိုင်ပါ့မလား။ အစောင့်ကြီးစောင့်ပြီးခါမှ ဘာမှ ဖြစ်မလာခဲ့လျှင် ကျွန်တော့်ချစ်သူကို ကျွန်တော် ဘယ်လို နှစ်သိမ့်ရပါ့မလဲ။ အခု လောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ အမှောင်ဖုံးနေသော တော အုပ်ကြီး တစ်ခုသာ ရှိသည်။ ကျွန်တော် ဖြတ်ထွက်နိုင်ပါ့မလား။ ကျွန် တော် မသေချာပါ။

စိတ်ပျက်အားလျော့စွာ မယ်ဇယ်ပင် ပင်စည်ကိုမှီလျက် မျက်စိ အစုံ မှိတ်ထားလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော့်ပါးပြင်၌ မြသီတာ ၏ မျက်တောင်ကော့ကလေးများ ရုတ်တရက် လာထိသည်။

“စိတ်ညစ်သွားလားဟင် မောင်၊ နောက်ကို သီတာ နား မပူ တော့ဘူးနော်၊ သီတာ စောင့်ပါ့မယ်၊ ဘယ်လောက်ပဲကြာကြာ သီတာ စောင့်နိုင်ပါတယ် မောင်ရယ်”

ကျွန်တော် သီတာ့ပခုံးလေးကို ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ကာ ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲဖက်ပွေ့လိုက်၏။ ကျွန်တော် မြသီတာကို ကြမ်းတမ်း သည့် ဘဝထဲသို့ ဘယ်တော့မှ ဆွဲမခေါ်ပါ။ သူမကို လိုက်ချင်သည်

ပင် ကျွန်တော် မခေါ်ပါ။ တင့်တယ်လှပသည့် ဘဝတစ်ခု ရ ကြိုးစားပြီးသည့်အခါမှာတော့ ထိုဘဝထဲသို့ ပထမဆုံး ခေါ် ရမည့်နေ့တွင် ကျွန်တော့်ဘေးမှာ မြသီတာ ရှိရမည်။ ဘာ ဆိုတော့ မြသီတာရှိမှ ကျွန်တော့်ဘဝက အဓိပ္ပာယ်ရှိမှာ ပါ။

“သီတာ...မောင့်ကို စိတ်ရှည်ပါနော်၊ မောင် သီတာနဲ့ မခွဲနိုင် ဘူး”

ချစ်သူ နှစ်ဦးကြားတွင် အချစ်နှင့်အတူ လိုအပ်သော အရာ တစ်ခုမှာ ယုံကြည်မှုဖြစ်သည်။ ယုံကြည်မှု ဆိုသည်မှာလည်း အချစ် တက်ပင် ပို၍ တန်ဖိုးကြီးသော ရတနာတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန် တော့်ချစ်သူ၏ ယုံကြည်မှုကို ရဖို့ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ထိုက်တန်သော အရာ ဆိုတာ မရှိခဲ့ဘူး ထင်ပါသည်။ သီတာ ကျွန်တော့်ကို မယုံဘူး လား။ အခုချိန်ကျမှ ကျွန်တော် ပြန်တွေးကြည့်မိသည်မှာ သီတာ သည် ကျွန်တော့်ကိုလည်း ညာထားသည်၊ သူမကိုယ် သူမလည်း ညာထားသည်။ တကယ်တော့ သူမ ကျွန်တော့်ကို မယုံပါ။

သူမအစ်ကိုနှင့် ကျွန်တော် ပြဿနာတက်သည့် ကိစ္စက ကျွန် တော်နှင့် သီတာ့အကြားမှာ သည်လောက် အက်ကွဲကြောင်းကြီး ကျယ် သွားဖို့ အကျိုးသက်ရောက်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု ကျွန်တော် ထင်ခဲ့ သည်။ သို့သော် ထိုအကြောင်းသည် ကျွန်တော့်ထံမှ အဝေးကြီးသို့ သီတာ့ကို ဆွဲခေါ်ယူဆောင်သွားခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြသီတာ၏ အစ်ကိုအရင်းဟု လှိုင်မင်းက ပြထားဖူးသော မျက်နှာ တစ်ခုကို မကြာခဏ ကျွန်တော့်လမ်းခရီး၌ တွေ့နေရသော်လည်း ကျွန်တော် မသိဟန်ဆောင်၍ ဘေးဖယ်ထွက်နေခဲ့ပါသည်။

"ဟော့ကောင်..."

ကျွန်တော့်နောက်မှ လှမ်းခေါ်သံ၊ ကျွန်တော်ကြားသော်လည်း လှည့်မကြည့်ပါ။ ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ယောက်၏ မှတ်မိနေကျအသံ မဟုတ်လျှင်တော့ ဟော့ကောင်ဟူသော အသုံးအနှုန်းနှင့် ကျွန်တော် မသက်ဆိုင်ဟု ယူဆထားခဲ့သည်။

"ဟေ့...အုပ်စိုးဆိုတဲ့ကောင်"

ကျွန်တော် လှည့်မကြည့်လို့ မရပါ။ သူရဲ့ဘော နည်းသူဟု ကျွန်တော် အထင်မခံနိုင်ပါ။ ကျွန်တော် လမ်းလျှောက်ရာမှ ရပ်၍ ဖြုန်းခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဆံပင်တိုနံ့နံ့နှင့် မြသီတာ၏ အစ်ကိုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

"ဘာလဲကွ...ဘာကိစ္စလဲ၊ မင်းနဲ့ငါနဲ့ ဘယ်တုန်းက သိဖူးလို့လဲ"

အုပ်စိုးဟူသည့် နာမည်သိလျှင် အုပ်စိုးဟု ခေါ်လိုက်လို့ရလျက်နဲ့ သူ ကျွန်တော့်ကို သက်သက်စော်ကားတာ။ မြသီတာမှာ အဲလို စော်ကားတတ်သည့် အစ်ကိုတစ်ယောက် ရှိနေတာ မကောင်းသော နိမိတ်ဟု ကျွန်တော်သိပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ဒေါသကို ဘယ်အရာကမှ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။

"အရင်က မသိရင် အခု မင်းသိစေရမယ်၊ မြသီတာက ငါ့နှမကွ"

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ"

"အဲဒီတော့ မင်းနဲ့ ငါ့ညီမ နည်းနည်းမှ မတန်ဘူး၊ မင်း ငါ့ညီမနဲ့ ဝေးဝေးနေပါ၊ ငါ ပထမဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံး သတိပေးလိုက်တာပဲ အောက်တန်းစား ကလေကချေ"

ကျွန်တော် ထောင်းခနဲ ဒေါပွသွား၏။ ကျွန်တော်က တစ်ယောက်တည်း၊ သူ့မှာ အဖော် တစ်ယောက်ပါလာသည်။ သူ့အဖော်က ပိန်ညှောင်ညှောင်၊ ကျွန်တော် ဂရုစိုက်စရာ မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော် သူ့ဆီ တစ်လှမ်းတိုးသွားလိုက်၏။

"မင်း ငါ့ကို မစော်ကားနဲ့နော်၊ ပြီးမှ နောင်တ ရသွားမယ်၊ အခုချက်ချင်း လှည့်ပြန်သွား"

သူ့မျက်နှာဖြူဖြူသည် ရဲခနဲ နီသွားသည်။

"အံမာ...ညစျေးတန်း မှာ စာအုပ်ဟောင်းရောင်းတဲ့လူရဲ့သားကများ ရာရာစစ"

သူက ကျွန်တော့်တီရှပ် ရင်ဘတ်စကို ဆောင့်ဆွဲဆုပ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်းကျွန်တော့်လက်သီးက သူ့မျက်နှာဆီသို့ ဒိုင်းခနဲ ရောက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့ဘက်က သူ့ကောင်က ဝင်ကူသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ထိုကောင်ကို လက်သီးတစ်ချက်တည်းဖြင့် နားထင်ကို မိမိရရ ထိုးပစ်လိုက်နိုင်ပါသည်။

"ဟော့ကောင်...မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား မတန်ဘူးဆိုတာ မရှိဘူးကွ"

ကျွန်တော် သူ့ကို ဆက်တိုက် ထိုးပစ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းနှမနဲ့ငါနဲ့ တန်လား မတန်လားသိချင်ရင် ပေးစားကြည့်လိုက်ပါလား"

သူ ကျွန်တော့်ကို ဒေါသတကြီး ခုန်အုပ်ဖို့ကြိုးစားသည့်အခါ ကျွန်တော့် သူ့ကို ခြေဆန့်တန်းမြှောက်၍ ကန်ထည့်လိုက်သည်။ ရုတ်ရုတ်သဲသဲနှင့် လူတွေ ဝိုင်းလာကြသောအခါ ကျွန်တော် လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်လာခဲ့ရပါသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဒေါသ မပြေသေးဘဲ ရေတိုင်ကီကို လက်သီးနှင့် နှစ်ချက်ဆင့်ထိုးပစ်လိုက်မိသေး၏။ အလကားကောင်... ဘာမှ အဖြစ်မရှိဘဲနဲ့ ငါ့ကို ရန်လာစသေးတယ်။ သို့သော် မြသီတာ၏ မျက်လုံးဝိုင်းကလေးများကို မြင်ယောင်သွားသောအခါ ကျွန်တော် ပင့်သက်တစ်ချက် ရှိုက်ပြီး ငြိမ်ကျသွားသည်။

မောင့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ သီတာရယ်၊ မောင် ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်လို့ပါ။

သို့သော် မြသီတာ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်မလွှတ်ပါ။

နောက်တစ်ရက်တွင် လှိုင်မင်းမှ တစ်ဆင့် ကျွန်တော် စာတစ်စောင် ရသည်။ မြသီတာ၏ စာ။

"အုပ်စိုး...နင်ဟာ ကြမ်းပိုး သူခိုးစရိုက် ရှိတယ်လို့ လူတွေပြောတာ ငါမယုံခဲ့ဘူး၊ အခုမှပဲ အမှန်အတိုင်းသိခွင့်ရတော့တယ်၊ အဲလို စောစောစီးစီး သိခွင့်ရတာ ဘုရားမ,တာပဲ၊ ငါ့ဓာတ်ပုံ ပြန်ပေးလိုက်ပါ၊ နင့်မျက်နှာကို ငါ မကြည့်ချင်ဘူး"

မဖြစ်နိုင်ဘူး...သီတာ ကျွန်တော့်ကို မုန်းသွားပြီဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ကျွန်တော် ဒေါသတကြီး အားခနဲ့အော်ကာ သက်နိုင်တို့ ဂိုဏ်းနှင့်ကို လက်သီးဖြင့် ထိုးချလိုက်မိ၏။ ကျွန်တော့်ကို သူငယ်ချင်းများက ဝိုင်းဆွဲကြသည့်အခါ ကျွန်တော် သူတို့လက်ထဲမှာ ပျော့ခွေကျသွားသည်။

ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဝတ္ထုတွေထဲကလို အစ်ကိုကို ကြောက်လို့၊ မိဘကို ကြောက်လို့ သူတို့ရှေ့မှာ ဖြတ်စာရေးလိုက်ရပြီး မြသီတာ တစ်ယောက် ကွယ်ရာမှာ နာကျင်စွာ မျက်ရည်ကျနေရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပြန်ကာ မြသီတာနှင့် တွေ့ခွင့်ရရန် ကြိုးစားမိသည်။

အတန်းရှေ့ သွားစောင့်ပြီး လှိုင်မင်းရှေ့မှာပင် အားမနာနိုင်၊ မျက်မကြောက်နိုင်ဘဲ မြသီတာကို တောင်းပန်မိသည်။

"သီတာရယ်...ကျွန်တော် ဒေါသကြီးတတ်တာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အားနည်းချက်ပါ၊ ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါသအလျောက် ယောကျ်ားတစ်ယောက် ပေါက်ကွဲမိတဲ့ အဖြစ်တစ်ခုကို အဲဒီလောက် ခေါ်မခတ်လိုက်ပါနဲ့၊ သီတာ့ကို ကျွန်တော် မဝေးနိုင်ပါဘူး၊ နောက်ကို အဲလိုမဖြစ်အောင် ထိန်းချုပ်ပါ့မယ်၊ ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ် သီတာရဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို ဒီတစ်ခါလေးတော့ ခွင့်လွှတ်ပါ"

မြသီတာ၏ မျက်လုံးများတွင် မျက်ရည်များနှင့်အတူ နာကြည်းမှုများ၊ စက်ဆုပ်မှုများကိုပါ တွေ့ရသောအခါ ဒူးတွေ ညွတ်ခွေကျသွားမတတ် တုန်လှုပ်ရသည်။ မြသီတာက ဘာမှ မပြောဘဲ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလေသည်။ ကျွန်တော်သည် လူပုံအလယ်မှာ မတ်မတ် ကြိုးစားရပ်ရင်း တီးတိုးစကားများအောက်မှာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျခဲ့ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟောဒီလက်တွေ…ဒီကောင်တွေ မထိန်းချုပ်နိုင်လို့ အခု… ပြဿနာကြီးမားသွားရတာ…။

ကျွန်တော့်လက်တွေကို ကျွန်တော် သစ်ပင် ပင်စည်ဖြင့် … ရိုက် ထိုးနှက်မိသည်။ အစကတည်းက ဒီလိုဖြစ်နိုင်တယ်လို့ … မိရင် ငုံ့ခံလိုက်ပါတယ်။

နောက်တစ်ကြိမ်မှာမြသီတာ၏ ခြံဝန်းထဲသို့ ကျွန်တော်တိတ် … တဆိတ် ခိုးဝင်ကာ တွေ့ဖို့ကြိုးစားမိသည်။ မြသီတာသည် ကျွန် တော့်ကို တွေ့လိုက်တော့ ဘီလူးသရဲတွေ့ရသလို တုန်လှုပ်စွာ မော… ထုတ်ခဲ့သည်။

"သီတာ ပေးချင်တဲ့အပြစ်ပေး၊ ခိုင်းချင်တာ ခိုင်း၊ သီတာ ခိုင်း… သမျှ ကျွန်တော် လုပ်ပါ့မယ် သီတာရဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို မမုန်းပါနဲ့။ ဒီပြဿနာနဲ့ ကျွန်တော့်အချစ်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး၊ ဘာမှကို မဆိုင် ပါဘူး၊ ကျွန်တော် သီတာ့အစ်ကိုကို တောင်းပန်ပေးပါ့မယ်၊ ခြေဖက် ပြီး တောင်းပန်ဆို တောင်းပန်ပါ့မယ် သီတာရယ်၊ ဒီတစ်ခါလေး ပဲ ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ…နော်"

"ဟင့်အင်း နင်အခုထွက်သွားနော်၊ ငါ အော်လိုက်ရင် နင် ဒုက္ခရောက်သွားမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို မြသီတာသည် တကယ်ပင် အသံကုန်အော် ဟစ်လိုက်လေသည်။ ကျွန်တော် ဖြုန်းခနဲ ကြောင်အ,သွားပြီး တက် တစ်ချက် ခေါက်ကာခြံပြင်သို့ ပြေးထွက်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော် လုံးဝ ရှုံးသွားပါပြီ။

***

(၇)

မြသီတာ၏ စူးရှနက်မှောင်သော ညှို့မျက်လုံးများအောက်တွင် ကျွန်တော်သည် လျင်မြန်စွာ ရင့်ကျက်လာခဲ့သည်။ မြသီတာ ကျွန် တော့်ဘဝထဲ ဝင်ရောက်လာဖို့ ကျွန်တော် ဘာကိုမဆို လုပ်ပြဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မြသီတာကို တွေ့ပြီးမှ ကျွန်တော်သည် …ကြမှု ဆိုသည်ကို တကယ်ကြုံရသည်။ မြသီတာကို တွေ့ပြီးမှ အချစ်၏ ချိုမြတမ်းမက်မှုကို မယုံကြည်နိုင်စွာ ခံစားကြည်နူးခဲ့ရ သည်။ မြသီတာကို ချစ်မိသည့်အခါ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မတွေးဖူး သည့် အားငယ်မှု၊ သိမ်ငယ်မှုတို့ကို ခံစားရင်း ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရသည်။ မြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီတာကို ချစ်မိသည့်အခါ ကျွန်တော်သည် အောင်နိုင်မှုကို
ရှင်စွာ ခံစားဖူးခဲ့ပြီး ရှုံးနိမ့်မှုကိုလည်း ကြေကွဲစွာ ခံစားဖူး

"အုပ်စိုး..."

ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း အနှောင့်အယှက်ကင်း
ငြိမ်သက်စွာ တွေးတောမိန်းမောလိုသည့်အတွက် အိပ်ခန်း
ပိတ်ထားခဲ့သည်ကို ဖေဖေ နားလည်ဖို့ကောင်းပါသည်။ ကျွန်
အနည်းငယ် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ အိပ်ချင်ယောင် ဆောင်နေ
ဖြတ်လိုက်သည်။

"အုပ်စိုး...သား၊ ထမင်းစားချိန် လွန်နေပြီကွ"

သွားစမ်းပါ...။

"အုပ်စိုး၊ ဖေဖေ မင်းကို စကားပြောစရာရှိလို့၊ တံခါးဖွင့်
ပါဦး"

တံခါးတဘုန်းဘုန်းထုပြီး ဖေဖေ ဂျိကျနေသောအခါ ကျွန်
မြို့နေ၍ မဖြစ်တော့ပါ။ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထပြီး တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်
ရသည်။

"ဘာပြောမလို့လဲ ဖေဖေ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်သည်။
နောက် ကျွန်တော့်ဆံပင်များကို လက်ဖြင့် ဆွဲကိုင်ကြည့်ကာ မျက်
ပင့်လိုက်သည်။

"ဒီ အနီရောင်ဆံပင်ကြီးကို ဘယ်သူကများ တိုက်တွန်းလို့
ဆိုးပစ်တာလဲကွ"

ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်စွာပြုံးရင်း ဖေဖေ့လက်ထဲမှ ဆံပင်ကို ပြန်
ဆွဲယူလိုက်ရ၏။

"ဘယ်သူမှ မတိုက်တွန်းပါဘူး ဖေဖေ၊ စိတ်ညစ်ညစ် ရှိတာနဲ့
ဆိုးပစ်လိုက်တာပါ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ခုတင်ဆီ လျှောက်သွားသည်။

"ဆေးဆိုးလိုက်တော့ စိတ်ညစ်တာ ပျောက်ရောလားကွ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်သွားမိ၏။

"ဆေးဆိုးလိုက်တော့ ပျောက်သွားတယ် ဖေဖေ၊ ကျွန်တော့်
ကို လူတွေ ဝိုင်းကြည့်တယ်၊ အဲဒါ ပျော်စရာကောင်းတယ်"

"ဘုရား ဘုရား...အုပ်စိုး အဲဒါ အဟုတ်မှတ်နေလား၊ မင်း
ကို အရူးတစ်ယောက်လို ဝိုင်းကြည့်ကြတာကွ"

ကျွန်တော် မခံချိမခံသာ အသံထွက် ရယ်မောပစ်လိုက်သည်။

"အရူးလိုပဲ ကြည့်ကြည့်၊ အကောင်းလိုပဲ ကြည့်ကြည့် သူတို့
ကျွန်တော့်ကို မကြည့်ဘဲ မနေနိုင်ဘူးလေ"

ကျွန်တော် စားပွဲပေါ်မှ မှန်ဝိုင်းကလေးကို ကောက်ကိုင်ပြီး
ကြည့်လိုက်သည်။ ပျော့ပျောင်းသော အနီရောင် ဆံပင်များသည်
မျက်နှာပေါ်သို့ ဝဲကျနေ၏။ အညိုရောင်မျက်လုံးနှင့် အနီရောင် ဆံပင်
များ။ ဟား ဟား...ဘယ်လောက် မလိုက်ဖက်တဲ့ တွဲစပ်မှုပါလိမ့်။
မှန်ထဲမှာ ကျွန်တော် ကြောင်စီစီကောင် တစ်ကောင်ကို တွေ့နေရ
သည်။

"မင်းကောင်မလေးက အဲဒီ ဆံပင်ကို ကြိုက်သတဲ့လားကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေသည် ပထမဆုံးအကြိမ် မြသီတာနှင့် ပတ်သက်၍
လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဖေဖေ တော်တော်နှော
မြသီတာနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောစရာ စကားတွေ အများကြီး
က ဖေဖေ မမေးဘဲ မြသီတာအကြောင်း မပြောချင်သည့်အချိန်
ဖေဖေ မေးရသလား။

"ကျွန်တော့်ကောင်မလေး မဟုတ်တော့ဘူးဖေဖေ၊ လူ
ရဲ့ ကောင်မလေးဖြစ်သွားပြီ"

"ဟေ..."

ထိုစကားကို ပြောလိုက်ချိန်တွင် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ
ထက်ထက်ဖြင့် အထိုးခံလိုက်ရသလို စူးခနဲ နာကျင်သွား၏။
က ကျွန်တော့်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ မျက်လုံးချင်း ဆုံအောင်
ကြည့်လာသည်။

"သေချာရဲ့လားကွာ၊ သူတို့က မောင်နှမတော်တယ်ဆို

ကျွန်တော် ခပ်ဟားဟား တစ်ချက်ရယ်ပစ်လိုက်၏။

"ဩော်... သေချာလွန်းလို့မှ ကျွန်တော့်ရှေ့တင် သူတို့
ယောက် လက်ချင်းတွဲဆုပ်စကားပြောနေကြတာ ဖေဖေရဲ့၊ လှိုင်
ရောသူရော မေဂျာအတူတူပဲ ဖေဖေ"

ဖေဖေ ခေါင်းတစ်ချက် ယမ်းခါသည်။

"မင်းမှာ ဘာအပြစ်ရှိတယ်လို့ သူပြောတုံး"

ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ တင်းခနဲ စုဆုပ်ခံလိုက်ရ၏။ ဖေဖေ
ဇဝေဇဝါကြည့်ပြီး ဖွင့်ပြောရကောင်းမလား၊ မပြောဘဲ ထားရကော
မလား စဉ်းစားနေမိသည်။ အို...နည်းနည်းတော့ ပြောပြရမှာ

"သူပြောတာတော့ ကျွန်တော်က လူကြီးလူကောင်း မဟုတ်
ဘူးတဲ့၊ ကြမ်းပိုးသူခိုးလို ကျင့်ကြံတယ်တဲ့"

ဖေဖေက ခုတင်ပေါ်မှာ လေးပင်စွာ ထိုင်ချပြီး ကျွန်တော် ရေး
ထားကဲ့ သီချင်းနုတ်စ်များကို ဖတ်ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော့်ကို
ကြည့်ရမှာ အားနာနေဟန်တူပါသည်။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့အမေးကို
မစောင့်တော့ဘဲ ဆက်ပြောလိုက်၏။

"ကောင်လေး တစ်ယောက်က သူ့ချစ်သူ ကောင်မလေးအ
ပေါ် ချစ်တဲ့စိတ် သက်သက်နဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရင်ဆိုင်ရတဲ့ ကိစ္စမှာ
ကြမ်းပိုးသူခိုးတွေ၊ လူကြီးလူကောင်းတွေ ဒီနှိုင်းယှဉ်ချက်တွေ မလို
ဘူး မဟုတ်လားဖေဖေ၊ ဖေဖေ့ကို ဖေဖေ့ရည်းစားရဲ့ အစ်ကိုက သူ့
နှမနဲ့ ဖြစ်လို့ဆိုပြီး လူလယ်ကောင်မှာ စော်စော်ကားကား လက်သီး
နဲ့ထိုးရင် ဖေဖေ ငြိမ်ခံမလား...ကဲ"

ဖေဖေ့ရယ်သံကို ကျွန်တော် ကြားရသည်။

"ပြောစမ်းပါ ဖေဖေ၊ ဖေဖေ ရုပ်ရှင်တွေထဲကလို ယောက်ဖ
လောင်းကို အရှုံးပေးပြီး အရက်ကွဲခံမလား"

ပြောရင်း ပြောရင်း ကျွန်တော် ဒေါသထွက်လာသည်။ ဖေဖေ
က ပြုံးလျက် ကျွန်တော့်ကို မော့ကြည့်ပါသည်။

"ဒီတော့ မင်းက ယောက်ဖလောင်းကို ပြန်ထိုးခဲ့တယ်ပေါ့"

"သိပ်သေချာတာပေါ့ ဖေဖေ၊ ဘာရမလဲ...အုပ်စိုးပဲ၊ ဒီကောင်
မှောက်သွားတာပေါ့"

"အဲဒါ ထိုက်တန်သလားကွ"

"ဗျာ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဩော် မင်းရည်းစားရဲ့ အမုန်းကို ခံရလောက်အောင် အဲ...
အရသာက ထိုက်တန်ရဲ့လားလို့"

"အဲဒီတုန်းကတော့ အဲဒီလို လဲယူရမယ်လို့ ကျွန်တော် ဘယ်
သိမလဲ ဖေဖေ၊ သိရင် ကျွန်တော်ငြိမ်ခံနေလိုက်မှာပေါ့၊ တကယ်ပါ
ဖေဖေ၊ ဒါပေမဲ့ တကယ် လူကြီးလူကောင်း မပီသတာက သူ့အစ်ကို
ဖေဖေရ၊ ဒီကောင်က ဖေဖေ့ကိုတောင် စော်ကားလိုက်သေးတယ်၊
ညဈေးက စာအုပ်ဟောင်းရောင်းတဲ့လူရဲ့သားတဲ့"

ဖေဖေ ရယ်မောပြုန်သည်။

"ဟ...အဲဒါ မမှန်ဘူးလား၊ သူ အမှန်ပြောတာပဲ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို မကြေမချမ်း ကြည့်မိသည်။

"ဒါနဲ့ပဲ မင်းကောင်မလေးက စိတ်ဆိုးသွားရောလား"

ကျွန်တော် သက်ပြင်းချလိုက်မိ၏။

"ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါသေးတယ်၊ ဖေဖေ
စဉ်းစားမိမှာတောင် မဟုတ်တဲ့ တောင်းပန်စကားတွေနဲ့ ကျွန်တော်
သူ့ကို..."

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် စကားရပ်ပစ်လိုက်ရသည်။ အသံ
နည်းနည်း တိမ်ဝင်သွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်
ခဏ စကားဆက်ပြတ်သွားကြသည်။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့အနီးမှာ ဝင်
ထိုင်ချလိုက်မိ၏။

"ကျွန်တော် သူ့အပေါ် တကယ်..."

ချစ်ခဲ့တာပါ ဟူသော စကားကို ကျွန်တော် ဖေဖေ့ရှေ့၌ မ

...ပါ။ ဖေဖေ ကျွန်တော့်နောက်ကျောကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ပုတ်
...သည်။

"အိုကေ...စိတ်ညစ်မနေပါနဲ့ကွာ၊ မင်းက အနုပညာသမား
...မယ့်သူပဲ၊ အနုပညာသမားဆိုတာ နာကျင်တာ ခံစားရတာတွေ
...လေ ဖန်တီးနိုင်စွမ်း ရင့်ကျက်လေ မဟုတ်လား၊ ဖေဖေ မင်းကို
...ပဲ ပြောချင်တယ်၊ ဒီနှစ် ဆယ်တန်းကိုတော့ အောင်အောင် ဖြေ
...သားရယ်"

ကျွန်တော် ကိုယ်ခန္ဓာကို နည်းနည်းကျုံ့ပစ်လိုက်မိ၏။

"မင်းတို့ တစ်ဖွဲ့လုံးမှာ မင်းတစ်ယောက်ပဲ ကျကျန်ခဲ့တာ၊
...နည်တောင် ဒီနှစ် အောင်သွားပြီ"

"ကျွန်တော် မဖြေချင်တော့ဘူး ဖေဖေ"

"ဟ...ဘယ်ဖြစ်မလဲကွ၊ မင်း ဆယ်တန်းအောင်မှ ဖြစ်မယ်"

"အောင်တော့ ကျွန်တော် ဘာဖြစ်မလဲ ဖေဖေ..."

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို မျက်လုံးပြူးကြည့်သည်။

"အောင်တော့ ပညာတစ်ဆင့်မြင့်တာပေါ့ကွ၊ မင်းကောင်မ
...လေး မင်းကို ခေါက်သွားတဲ့ ကိစ္စမှာ အဲဒါလဲ ပါနိုင်တာပဲ၊ တက္ကသိုလ်
...ကို သူများနဲ့ တန်းတူ..."

ကျွန်တော် ဖေဖေ့စကားကို ဖြတ်ပစ်လိုက်၏။

"တက္ကသိုလ်တက်တော့ရော ကျွန်တော် ဘာဖြစ်မလဲ ဖေဖေ၊
...ရင်လဲ ဖေဖေ့လိုပဲ စာအုပ်ဟောင်း ရောင်းသမား ဖြစ်မှာပေါ့"

ဖေဖေ့မျက်လုံးမှာ နာကျင်မှုကို မြင်ရသဖြင့် ကျွန်တော့်လေ
...ကို လျှော့ချပစ်လိုက်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော် လိုချင်တာ အဲဒါတွေ မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ၊ ဖေ... ကျွန်တော့်ကို နားလည်ပါ"

"မင်းလိုချင်တာ မရနိုင်သေးခင်မှာရနိုင်တာကို အရင်ယူ... ရမယ်ကွ"

ကျွန်တော် ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်မိသည်။ ကျွန်တော် ရယ်သံ၏ ခါးသီးမှုကို ဖေဖေ ရိပ်မိပါလိမ့်မည်။

"ဆောရီး ဖေဖေ၊ ဒါဆိုရင်တော့ ဖေဖေနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ အ... အကျယ် သဘောကွဲလွဲသွားပြီ၊ ကျွန်တော်က လိုချင်တာကို ရ... ရ၊ မရရင် တခြားဟာတွေကို ယူချင်တာ မဟုတ်ဘူး"

ဖေဖေ မဲ့ပြုံး ပြုံးသည်။

"အဲဒီစကားမျိုး ငါ ငယ်ငယ်တုန်းကလဲ ပြောခဲ့ဖူးတာပါပဲကွ... စကားဟာ စကားပါပဲ၊ နောက်တော့လဲ လောကမှာ အသက်ရှင်နေ... ထိုင်ဖို့ အသင့်တော်ဆုံး ရနိုင်တာကိုပဲ ကိုယ်ယူရတာပါပဲ"

ထို့နောက် ဖေဖေက ကျွန်တော့် မှတ်စုစာအုပ်ကို ဘုတ်ခန... ပစ်ချကာ ထရပ်လိုက်၏။

"အဲဒီလူတွေထဲမှာ အုပ်စိုး မပါစေရဘူး ဖေဖေ"

ဖေဖေက မယုံကြည်ဟန်ဖြင့် ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

"အေးလေ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သားကို ပြောရမှာ တစ်ခုက ဖေဖေ ဟာ ဆယ်တန်းကို ကြိုးစားဖြေမယ့် ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို သာ ကျွေးထားမှာနော်၊ ကျောင်းသား မလုပ်တော့ဘဲ ဂလေရိုက်နေ မယ့် ယောင်ချာချာကောင် တစ်ကောင်ကိုတော့ ကျွေးမထားနိုင်ဘူး၊

ကျောင်းသား မလုပ်တော့ဘူးဆိုရင် အိမ်ဝင်ငွေအတွက် မင်းအလုပ် လုပ်တော့"

ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ စူးရူးနင့်နင့် ပူလောင်နာကျင်သွား၏။

ဖေဖေ အခန်းထဲမှာ ထွက်သွားသည့်အခါ အံကြိတ်လျက် ဂစ် တာကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ချစ်သူအတွက် လူပို၊ ဖေဖေ့အတွက် လူပို။ ကျွန်တော်သည် မလိုအပ်ဘဲ ပိုလျှံနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော်တို့၏ တီး ဝိုင်းအတွက်ရော ကျွန်တော် ဘယ်တော့ လူပိုဖြစ်မည်နည်း။ သူတို့ အားလုံးနှင့် ကျွန်တော် တဖြည်းဖြည်းဝေးကွာသွားသည်ကို ကျွန် တော် ခံစားနေရပြီ။

ရွှေမန်းဆောင် ရှေ့၊ သစ္စာဆောင် ရှေ့ ဂစ်တာတီးကြသည့် အခါ သူတို့၏ ဝေါဟာရများသည် ကျွန်တော်နှင့် ဝေးခဲ့ပြီ။ မန္တလေး တက္ကသိုလ် ဂီတဆည်းဆာ စင်မြင့်ပွဲများတွင် သက်နိုင်တို့၊ ဘော်ဘီ တို့ တက်ကြွစွာ လှုပ်ရှားနေသည့် အချိန်၌ကျွန်တော်သည် သူတို့ နှင့် ဝေးရာမှာ မှုန်ဝါးဝါး အစက်အပြောက်ကလေးတစ်ခုထက် မပို ချေ။ ကျွန်တော်နှင့် သူတို့အကြား တစ်ခုတည်းသော ဆက်သွယ်မှု မှာ ရှားပါးလွန်းလှသော အက်ခိုး တီးဝိုင်း၏ ညှော့ခံဖြေဖျော်ပွဲ တစ်ခု တလေပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ထက် ပို၍ ဂစ်တာတီး ကျွမ်းကျင်သူ တစ်ယောက်၊ ကျွန်တော့်ထက်ပို၍ ငွေကြေး ထည့်ဝင် နိုင်သူ တစ်ယောက်ကို သူတို့၏ တက္ကသိုလ်ဝန်းကျင်တွင် တွေ့သွား ဖို့ အလွန်ဖြစ်နိုင်သည့်ကိစ္စ၊ အလွန်နီးစပ်နေသည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိပ်ကြာတော့မှာမဟုတ်ပါ၊ ကျွန်တော်သည် အက်ခိုး၏ အပြင်ဘက်က လူပိုတစ်ယောက် ဖြစ်ရတော့မှာ။

ကျွန်တော်စာအုပ်ထဲက ရေးလက်စ ဂီတသင်္ကေတတွေကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ အမြင်တွေ ဝေဝါးသွားပါသည်။

"အိုး အချစ်ရဲ့၊ ဒီကမ္ဘာမှာ ငါမနိုင်ချင်တဲ့ စစ်ပွဲ ... ရှိနေမှန်း မင်းနဲ့တွေ့မှ သိခဲ့ရပြီ...မင်းယုံနိုင်မလား၊ နာကျင်တဲ့ အရသာကိုပဲ စွဲလမ်းစွာ မူးယစ်...ဒဏ်ရာတွေကိုလဲ ငါချစ်တတ်ခဲ့ပြီ"

ဒဏ်ရာတွေကိုလည်း...ငါချစ်တတ်ခဲ့ပြီ။

ထိုစာသားကို နှစ်မျိုး သီဆိုကြည့်ပြီး ပို၍ကောင်းမွန် သင့်တော်မည့် တီးကွက်ကို ရှာဖွေကြည့်မိသည်။ ထိုအခါ သီချင်း တစ်ပိုင်း တစ်စကို ထပ်ကာထပ်ကာ တိုးတိုးညည်းညူအော်ဟစ်ရလေသည်။

"မင်းယုံကြည်ဖို့တော့ မဟုတ်ပါ၊ ဒီမှာ လေလွင့်သွားတဲ့ တိမ်မျှင် တစ်စ...ဘဝကို အဆုံးသတ်ဖို့ မင်းရဲ့ ကျိန်စာအပြုံးနဲ့ ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်တယ်၊ ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်ပါတယ်...မင်းယုံကြည်မှာ မဟုတ်ပေမယ့် အချစ်ရယ်...မင်းသာ ငါ့အသက်ကို ရှင်စေသူ၊ မင်းသာ ငါ့အသက်ကို သေစေသူ..."

ကျွန်တော် ဂစ်တာတီးချိန်တွင် ကျွန်တော့်နောက်ကျောမှာ ကျောအပ်၍ မှီနွဲ့နေကျ မြသီတာကို ခဏခဏ တမ်းတမိသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲသို့ မြသီတာ နောက်တစ်ကြိမ် ခိုဝင်မှီနွဲ့ဖို့ ကျွန်တော် ဘယ်အရာနှင့်ပဲ လဲရလဲရ လဲလိုက်ချင်ပါသည်။ အခုတော့ ကျွန်

တော့်မြသီတာသည် သစ္စာဖောက် တစ်ယောက်ကိုမှ သူ့ရဲကောင်း အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခဲ့ပြီ။

ကျွန်တော် တစ်ချက် အောင့်သက်သက် ရယ်မောလိုက်ပြီး ခုတင်အောက်မှ ပုလင်းကလေးတစ်လုံးကို ကပျာကယာ ငုံ့ကောက်ယူလိုက်၏။ ထို့နောက် ပုလင်းကို ဖွင့်ပြီး မော့သောက်ချလိုက်သည်။

မွေးကြိုင်သော ချိုရှရှခါးသက်သက်အရည်များ လည်ချောင်းထဲသို့ အရသာရှိစွာ စီးဝင်သွားသည်။ ပုလင်းတစ်ဝက်ကျမှ ပုလင်း ပြန်ပိတ်ကာ ခုတင်အောက် ပြန်ထိုးထားလိုက်၏။

လက်နှစ်ဖက်ကို ခေါင်းနောက်ပစ်ကာ လေးလေးပင်ပင်ကျော ခန့် လှဲအိပ်လိုက်မိသည်။ ဘေးနားရှိ ဂစ်တာကို ဆွဲယူကာ ရင်ဘတ်ပေါ်တင်ရင်း ကြိုးတစ်ချောင်းချင်း အဓိပ္ပာယ်မရှိ တီးခတ်နေသည့်အခါ သီချင်းသံ မဟုတ်သော တုန်ခါသံများ ဆက်တိုက် ပေါ်ထွက်နေသည်။

ကျွန်တော် ဘာလုပ်သင့်သနည်း။ ကျွန်တော့်အတွက် ကမ္ဘာကြီးသည် သိပ်ကြီးမား ကျယ်ပြန့်တော့မည်မထင်။ ကျွန်တော် တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်မှ ဖြစ်မည်။

လောလောဆယ်တော့ ရီဝေမိန်းမူးသော အရသာဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာသည် တရွေ့ရွေ့စီးမျောနေပြီ ဖြစ်သည်။

မြသီတာ...၊ မင်းကို ငါမုန်းတယ်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၈)

ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ လမ်းတွေအများကြီးရှိနေသည်။ ကျွန်တော် ရှိရှိရင့်ရင့် လျှောက်ဖို့ပဲ လိုလေသည်။ လူငယ်တစ်ယောက်အတွက် လမ်းတွေ အများကြီးပါ ဖေဖေ။

သို့သော် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ကျွန်တော့်အား တိုးကြိတ် ညှပ်ပိတ်ထားသော သူစိမ်းများ၏ ကိုယ်ခန္ဓာများ၊ မျက်နှာများ၊ ဦးခေါင်းများကို ကျွန်တော်ကြည့်ပြီး ထိတ်လန့်စိုးရိမ်စိတ် အနည်းငယ် မောဟ ဝင်မိသည်။ ရှေ့မှာ ကျွန်တော် ခန့်မှန်း၍ မရသည့် စွန့်စားမှုတွေ ကျွန်တော့်ကို အဆင်သင့် စောင့်နေကြပြီ။

ဂစ်တာအိတ်ကို လက်တစ်ဖက်က ကိုင်၊ ပခုံးတစ်ဖက်မှာ ကျောပိုးအိတ်ကို လွယ်လျက် ရန်ကုန်ဘူတာကြီး ပလက်ဖောင်းသို့ ဆင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် အမေရိကန် ရှေ့ခ်အဆိုတော် ...
စတူးဝပ်ကို သတိရပြီး ပြုံးမိသည်။

ရှော့ဒ်စတူးဝပ်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုသည် ဘူတာရုံ ခုံ...
သေး တစ်ခုမှာ ဂစ်တာတီးခတ်နေကြလေ့ ရှိသည်။ ဂီတလေ...
လူတစ်ယောက်က တခြား ပလက်ဖောင်းမှ ရထားစောင့်နေ...
ရှော့ဒ်စတူးဝပ်၏ အသံကို ကြားသွားသည်။ ထိုနည်းဖြင့် ရှော့ဒ်...
ဘဝသို့ သူ ရောက်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စု မန္တလေးဘူတာရုံမှာ မ...
ခဏ ဂစ်တာတီးပြီး သီချင်းဆိုခဲ့ဖူးသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ ...
မည်သည့် ဂီတသမားကမျှ မကြားခဲ့ပါ။ ယခုတော့ ကျွန်တော် ရ...
ကုန်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီ။

ပစ္စည်းသယ်ပေးရန် လုယက်၍ လူခေါ်နေကြသော ယောက်...
မိန်းမ အရွယ်စုံကို ကျွန်တော် ခဏငေးမောမိသည်။ ကားငှားမလ...
ကားငှားမလားဟု လိုက်မေးနေသော လူ ခပ်ရွယ်ရွယ်များ။ ကျွန်
တော်သည် ကျွန်တော့်ဘေးသို့ ရောက်လာသော လူစိမ်းအား ခေါင်း
ယမ်းပြပြီး အင်္ကျီအိတ်ကပ်ကို အသာစမ်းဖိကာ တိုးကြိတ်နေသော
လူအုပ်ကြားမှာ စတင်ရွေ့လျားစ ပြုသည်။

အဆင်မသင့်လျှင် ငွေကုန်သွားချိန်၌ ယခု ဘူတာကြို အလုပ်
သမားတွေ၏ နေရာမှာ ကျွန်တော် ရောက်ရှိကောင်းရောက်ရှိနေပေ
လိမ့်မည်။

ထိုနေ့က အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ် လူငယ်တစ်ယောက် ပူပြင်း
သော နေရောင်အောက်မှာ ဂစ်တာအိတ်ကို ကိုင်ကာ တစ်ဆိုင်ဝင်

...ဆိုင်ထွက် အလုပ်ရှာဖွေနေခဲ့သည်။ ကော်ဖီနှင့် အရက် တွဲ၍
...သော Snack & Bar များ၊ အနည်းငယ် ခမ်းနားသော
...ဒီ၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များ၊ အရက်ဘားများ ...။

ရန်ကုန်သည် ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားသလောက် ခေတ်ကို
...သေးပါလား။ ဂစ်တာသမားတစ်ယောက် လိုပါသလားဟု မေး
...ညှို့အခါ သူတို့အားလုံး ကျွန်တော့်ကို ကြောင်စီစီ သတ္တဝါတစ်
...ကောင်ကို ကြည့်သလို ကြည့်လွှတ်လိုက်ကြသည်။

"လာမရှုပ်စမ်းနဲ့ကိုယ့်လူ၊ ဘယ်သူမှ လက်ဖက်ရည်ကို ဂစ်တာ
... တွဲမသောက်ဘူး"

တချို့ကတော့ ကျွန်တော့်လက်ထဲက ဂစ်တာအိတ်ကို အထူး
အဆန်း ကြည့်လိုက်၊ ကျွန်တော့်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်နှင့် ပခုံးတွန့်ပြ
...လိုက်ကြသည်။ တချို့ဆိုင်ကတော့ ဟာအံ့တသြပြုံးလိုစိတ်ကို မျို
...ပိ ထိန်းချုပ်ထားရဟန် မျက်နှာပေးဖြင့် ကျွန်တော့်ကို နှစ်သိမ့်
...လွှတ်ကြသည်။

"ငါ့ညီ... အစ်ကိုတို့ဆိုင်မှာ ကက်ဆက် ဖွင့်ရုံနဲ့ လူတွေ လာ
ကြပါတယ်၊ နောက်ပြီး မြို့ကြီးမှာ လူတွေဟာ လက်ဖက်ရည်ကို ဇိမ်
နဲ့ မသောက်နိုင်ဘူး၊ ကက်ဆက်သံကိုတောင် သူတို့ နားမဝင်နိုင်
ကြဘူး"

ကက်ဆက်သံကို နားမဝင်ပေမယ့် ဟော်လိုဂစ်တာသံကိုတော့
သူတို့ အာရုံစိုက်ကြမှာပါပဲ။ သို့သော် ကျွန်တော် ရိုကျိုးစွာ လှည့်
ထွက်လာခဲ့ရပါသည်။

ဂစ်တာတီးမှုတ် သီဆိုမှု ပါဝင်သော စားသောက်ဆိုင် အချို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ကျွန်တော် မျှော်လင့်တကြီး ရောက်သွားတော့လည်း ပိုင်ရှင် တစ်ယောက်က ခပ်ပြုံးပြုံး ငြင်းလွှတ်သည်။ သူတို့မှာ ကာရာအိုကေ ... လုံးများ ရှိသည်ဟု ပြောပါသည်။

တစ်ယောက်ကတော့ ကီးဘုတ် အော်ဂင်ကြီး တစ်ခုကို လက် ဖြင့် ညွှန်ပြပြီး ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ငြင်းလွှတ်လိုက်သည်။

တစ်ယောက်ကတော့ ကျွန်တော်နှင့် ဂစ်တာကို တစ်လှည့်စီ ကြည့်လျက် ကီးဘုတ် တီးတတ်သလားဟု မေးသည်။ မတီးတတ် ပါ။ မင်းဂစ်တာကို ဘေးဖယ်ပြီး ကီးဘုတ်အတီးပဲ ကျင့်၊ ဒီခေတ် မှာ ကီးဘုတ်တစ်ခုရှိရင် အသံမျိုးစုံ ရနိုင်နေပြီ၊ ဂစ်တာလောက်က တော့ အောက်နေပြီကွ...။

ဂစ်တာဟာ ဘယ်တော့မှ မအောက်ဘူးဗျ။

ခေါင်းမာမာဖြင့် အော်ဟစ်ပစ်လိုစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားခဲ့ရ သဖြင့် အပြင်ပြန်ရောက်တော့ လမ်းဘေးက ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ဒေါသတကြီး ကန်ထည့်လိုက်ရသည်။

တစ်ညနေလုံး အဆောင်တွေမှာ အခန်းကလေး တစ်ခု ရဖို့ လိုက်ရှာသော်လည်း အခန်းလွတ်မရှိဟု ပြောပါသည်။ ခုတင်ကလေး တစ်လုံးမျှ မရ။ ထို့ကြောင့် နောက်နေ့မှ ထပ်ပြီး ရှာရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။

ငါ ဒီည ဘယ်မှာအိပ်မလဲ။

ဖေဖေ့အစ်မ ကြီးကြီးအေးကို သွားသတိရသည်။ တောင် ဥက္ကလာမှာ။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် ထိုအတွေးကို ဖျက်ပစ်လိုက်ရ ၏။ ကြီးကြီးအေး၏ ခပ်စိမ်းစိမ်း အပြုံးတုများကို ကျွန်တော်မကြိုက်

... ခဲ့သည့် ၃–၄ နှစ်က ကျွန်တော်နှင့် ဖေဖေ ရန်ကုန်လာတော့ ... အိမ်မှာ တည်းခွင့် မရပါ။

"မင်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ ကိုတာ၊ ငါတို့အိမ်မှာ လူကများ၊ အခန်း ... ကျဉ်း၊ မင်းယောက်ဖကလဲ စကားပြော အပေါက်အလမ်းမတည့်၊ ... ... က ငါစိတ်ညစ်ရဦးမယ်၊ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်"

သူ နောက်ထပ် ဘာဆက်ပြောခဲ့သလဲ၊ ကျွန်တော် မမှတ်မိ ... ပါ။ ကျွန်တော် မှတ်မိသည်က ဖေဖေ၏ နာကြည်းသော အပြုံး ... ဖြစ်သည်။

"သားရေ...ဖေဖေတို့ တည်းခိုခန်းမှာ သွားတည်းရမယ်"

"ကောင်းတယ် ဖေဖေ"

"မကောင်းဘူးကွ၊ မနက်ဖြန်က စပြီး မင်းနဲ့ငါရဲ့ အစားအ ... ကို ငါပဲ ဆုံးဖြတ်မယ်၊ ဟိုဟာစားချင်တယ် ဒီဟာ စားချင် ... မပူဆာရဘူး၊ ဂျီး မများရဘူး၊ ဖေဖေက သင့်တော်တယ် ထင် ... ကျွေးရင် မင်း အဲဒါပဲ စားရမယ်၊ ဟိုကစားစရာ ဒီကစားစရာ ... ပေးဖို့ လုံးဝ မပူဆာရဘူး၊ ဂစ်တာဆိုင်တွေမှာလဲ ကြည့်ရုံပဲ ကြည့်ရမယ်"

"အင်းပါ ဖေဖေရာ...တိရစ္ဆာန်ရုံကို လိုက်ပို့ရင် တော်ပါပြီ"

ဖေဖေက စိတ်သက်သာစွာ ပြုံးသည်။

"တိရစ္ဆာန်ရုံမှာ မင်းက ဘာကြည့်ချင်တာလဲ"

"ဝေလငါးကြီး တစ်ကောင်ရဲ့ အရိုးကြီးကို ကြည့်ချင်တာ ဖေဖေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ဆံပင်များကို ရှုပ်ဖွပစ်ပြီး အသံထွက် ရယ်မောပါသည်။

ကြီးကြီးအေးကို သွားအကူအညီတောင်းရန် ပယ်ချပြီးနောက် ကျွန်တော့်အာရုံထဲမှာ နောက်တစ်ယောက် ပေါ်လာပြန်၏။ ဘော်ဂီ အစ်ကို...ကိုအောင်မျိုး။

ဒီတစ်ညတော့ ကိုအောင်မျိုးဆီ ကပ်မှပဲ။

သို့သော် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် စိတ်ပူပန်ရသည့်အချိန် ကြာမြင့်သလောက် ငြင်းဆိုမှုကတော့ အလွန်မြန်ဆန်လှသည်။

“ဟာ...အုပ်စိုးရာ၊ ငါ ကူညီချင်ပါတယ်ကွာ၊ ငါ့မှာ ခယ်မ နှစ်ယောက်နဲ့ကွ၊ မင်းအရွယ်တွေပဲ၊ ဘယ်ကောင်းမလဲကွာ၊ တခြား စဉ်းစားပါဦး”

ကျွန်တော်ကိုအောင်မျိုးကို မျက်နှာငယ်နှင့် ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အစ်ကိုရာ...ဒီတစ်ညလေးတော့”

“မဖြစ်ပါဘူး ညီလေးရာ၊ အစားအသောက်အတွက် ခက်ခဲတဲ့အခါမှာတော့ မင်း ငါ့ဆီကို လာစားပေါ့၊ တည်းခိုခန်းမှာပဲ တည်းပါကွာ၊ မင်း ဒီမှာ သိပ်မကြာဘူး မဟုတ်လား၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

အခန်းထောင့်မှာ ထောင်ထားသော ဂစ်တာအိတ်ကို သူ မမြင်တာလား၊ မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်တာလား ကျွန်တော် မသိချင်ပါ။ ရန်ကုန်မှာ ဗိုက်ပြည့်ဖို့ထက် နားခိုအိပ်စက်ဖို့က ပို၍ အရေးတကြီး လိုအပ်ကြောင်း အရင်က ကျွန်တော် သဘောမပေါက်ခဲ့ပါ။

“ရပါတယ် အစ်ကို၊ ကျွန်တော်တည်းခိုခန်းတစ်ခုခု ရှာတည်းလိုက်ပါ့မယ်၊ ဖြစ်ပါတယ်”

ကျွန်တော်ပြန်ခါနီးတော့ ကိုအောင်မျိုးက ကျွန်တော့်ဆံပင်ကို ခပ်ပြုံးပြုံး ကြည့်သည်။

"မင်းဆံပင်တွေ ရှည်နေပြီနော်၊ မနက်ဖြန်ကျ ဖြတ်လိုက်ဦး ကွ၊ ခပ်သပ်ရပ်ရပ်ကလေးပေါ့ကွာ၊ ဘော်ဘီတောင် ကေခုတ်ပစ်နေ ကြာပြီ”

သူ ကျွန်တော့်ကို ဆံပင်ဖြတ်ရန် ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိသလား။ အမင်္ဂလာ ကျွေးမည့် ကျေးဇူးဖြင့် သူ ကျွန်တော့်ကို ဆံပင်ဖြတ်ခိုင်းခွင့် ရှိသွားပြီလား။

ကျွန်တော် အောင့်သက်သက်နှင့် ပြုံးနေရသော်လည်း ကျွန်တော့် အပြုံး မပီပြင်လောက်ဘူးဟု ကျွန်တော် သိပါသည်။ အစ်ကို့ အမင်းကို ကျွန်တော် မစားပါဘူးအစ်ကို၊ စိတ်ချထားစမ်းပါ။

ထို့နောက် ခပ်ကျဉ်းကျဉ်း တည်းခိုခန်း အခန်းကလေး တစ်ခု၊ မွန်းကျပ်မှုများနှင့် မျှော်လင့်ချက်များ၊ မနက်ဖြန်အတွက် အားတက်စွာ ရင်ခုန်မှုများ...။

ထို့နောက် ပို၍ ကျဉ်းမြောင်းလှောင်ပိတ်သော ဘော်ဒါဆောင် အခန်းကလေး တစ်ခု။ ဂစ်တာသံကို ဆူညံသံအဖြစ် ကန့်ကွက်သော အခန်းနီးချင်း၊ ခြေလက်တို့ မသယ်ချင်လောက်အောင် မောပန်းနွမ်းနယ်သည့် ညနေများ၊ မနက်ဖြန်အတွက် ကြိုတင် စိတ်ပျက်အားငယ်မှုများ...။

ထို့နောက် စတိုးဆိုင်တစ်ခု၏ အရောင်းစာရေးဘဝ။

“ဆယ်တန်း မအောင်သေးရင် မလျှောက်ပါနဲ့ဦး၊ ဟိုဘို့(ဒ်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ ကြေညာထားပြီးသားပါ၊ ဆယ်တန်းအောင်တဲ့လူမှ လျှောက်
ရှိပါတယ်"

ကျွန်တော် အနည်းငယ် မခံချင်စိတ်ဝင်သွားသည်။ ဓာတု
တွေ၊ ဇီဝဗေဒတွေ လိုအပ်တဲ့ ဆိုင်ဖြစ်နေလို့လားကွ။ ဒါပေမဲ့ မ
နဲ့၊ အဲလိုမျိုး သွားမပြောနဲ့၊ ကိုယ်က အလုပ်လိုချင်တဲ့လူ၊ အောက်
ရမှာပဲ။

"ကျွန်တော် မန်နေဂျာနဲ့ စကားပြောကြည့်ပါရစေခင်
ကျွန်တော် ဆယ်တန်း မအောင်သေးတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီ
ထဲက နာရီနာမည်တွေ၊ ရေမွှေး နာမည်တွေ၊ ပစ္စည်းအစုံကို အင်္ဂ
လို ရေးတတ် ဖတ်တတ်ပါတယ်၊ အင်္ဂလိပ်စကားလဲ ခပ်သွက်သွက်
ပြောနိုင်ပါတယ်"

မန်နေဂျာနှင့် တွေ့တော့ သူက ကျွန်တော့်အား နွားဝယ်
စစ်ဆေးသလို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်သည်။ မိန်းမတစ်ယော
ပင် မကြည့်ဖူးသော မျက်လုံးမျိုးဖြင့် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စစ်
ကြည့် ခံရတော့ ကျွန်တော် စိတ်မသိုးမသန့် ဖြစ်လာသည်။

"မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ"

"အုပ်စိုး"

"အေး၊ မင်းရဲ့ အင်္ဂလိပ်စာ အရည်အချင်းနဲ့ ရုပ်ရည် လက္ခဏာ
ကတော့ မဆိုးပါဘူး၊ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်၊ မင်းဆံပင် ဒီလိုကြီး မဖြစ်
အောင် ဘာလုပ်မလဲ၊ ဖြတ်မလား"

ကျွန်တော် သက်ပြင်းချလိုက်မိ၏။

"ကျွန်တော် နောက်ဘက်မှာ စည်းထားပြီး ခေါင်းလိမ်းဆီနဲ့
သပ်ရပ်ရပ် ဖြီးထားပါ့မယ် ဆရာ"

သူ အနည်းငယ် ပြုံးသည်။

"နောက်တစ်ခုလိုသေးတယ်၊ မင်းမျက်နှာထား၊ မင်းမျက်နှာ
အ ဒီအတိုင်း မရဘူး၊ ဝယ်သူကို မင်း ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် သွက်သွက်
လက်လက် ဖိတ်ခေါ်ရမယ်၊ စိတ်ရှည်ရမယ်၊ မင်းပြုံးတတ်ရဲ့လား"

ကျွန်တော့်ကို လခ တစ်ထောင့်ငါးရာမှ စ၍ ပေးပါသည်။

အဆောင်လခ လေးရာကျပ်ကို နုတ်၊ ခရီးစရိတ် တစ်နေ့ လေး
ကျပ် နုတ်လျှင် ကျွန်တော် အသက်ရှင်နေထိုင်ရန် ထမင်းစရိတ်မှာ
တစ်လ ရှစ်ရာကျပ်။ တစ်နေ့ကို ငွေသုံးဆယ်နှင့် ကျွန်တော် ဘယ်
လိုလုပ်ပြီး ထမင်းနှစ်နပ် စားနိုင်ပါ့မလဲ။

အခုအချိန်ဆိုလျှင် ဖေဖေကတော့ ပြုံးနေပေလိမ့်မည်။

"ဖေဖေပြောတဲ့ အိမ်ဝင်ငွေအတွက် အလုပ်လုပ်ဖို့ဆိုတာ အိမ်
က ထွက်သွားဖို့ပြောတာမဟုတ်ဘူး အုပ်စိုး၊ အိမ်နေရင်း အလုပ် ဝင်
ဖို့ ပြောတာ၊ အိမ်မှာ မနေရင် မင်း နေစရိတ်ဒုက္ခတစ်ခု ပိုလာမယ်၊
နောက်ပြီး သား...သား ထမင်းဝဖို့ သား အလုပ်မလုပ်နိုင်သေးပါဘူး၊
ထမင်း နှစ်နပ် မှန်အောင် စားနိုင်ဖို့ဆိုတာ လွယ်တာ မဟုတ်ဘူး
သားရဲ့၊ သား ဖေဖေ့အပေါ် မာနမထားရဘူးလေ"

"မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် မာနထားတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်
ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်ချင်လို့ပါ"

ဖေဖေ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ပြုံးနေခဲ့၏။

"ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ် ရပ်တယ်ဆိုတာ နာမည်သာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုတာ၊ တကယ်တော့ သိပ်ခက်တဲ့အလုပ်ပါ သားရာ၊ ဒီလိုလုပ် မင်း ငါနဲ့တွဲပြီး အလုပ်လုပ်ကြည့်၊ ငါ့ကို ချိုင်းထောက်အဖြစ် သဘောထားလိုက်ပေါ့ကွာ၊ တစ်နှစ် နှစ်နှစ်ကြာရင် မင်းချိုင်းထောက် လွှတ်လို့ ရပြီ၊ အဲဒီအခါကျ မင်းခြေထောက်ပေါ် မင်းရပ်ပေါ့၊ အခု တော့ စာအုပ်ရောင်းဆိုင်တစ်ခု ဖွင့်ကြည့်ပါဦး”

မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော်သည် စာအုပ်ရောင်းမည့်သူ မဟုတ် ဂစ်တာတီးမည့်သူသာ ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော် စာအုပ်မရောင်းချင်ဘူး ဖေဖေ၊ ကျွန်တော်ဂစ်တာ တီးချင်တာ”

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ တည်ငြိမ်သော အသံ ဖြင့် ပြောသည်။

“ဖေဖေလဲ စာအုပ် မရောင်းချင်ဘူးလေ၊ ဂစ်တာပဲ တီးချင် တာ”

ကျွန်တော် လုံးဝ လက်မခံနိုင်ပါ။

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ဖေဖေ၊ လောကမှာ လူတွေဟာ ကိုယ်ဖြစ်ချင် တဲ့ ဘဝမှာ ကိုယ်နေနေကြတာပါ၊ ကိုယ်မဖြစ်ချင်တဲ့ ဘဝမှာ ဘယ် တော့မှ မနေကြပါဘူး”

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဖေဖေ့ကို ကျွန်တော် ပိဟ်၍ စကားပြောလိုက်သည်။

“ဖေဖေ ငယ်ငယ်ကလဲ ဒီစကားမျိုး ပြောခဲ့ဖူးတာပဲလို့ မပြော နဲ့ ဖေဖေ”

ဖေဖေ စိတ်လျှော့ဟန်ဖြင့် ရယ်သည်။

"မပြောပါဘူးသား…မပြောပါဘူး၊ သား ခေါင်းမာတာကို ဖေဖေ ကြိုက်ပါတယ်၊ ဖေဖေ မေတ္တာရပ်ခံချင်တာက သား ဖေဖေ့ အိမ်မှာပဲ နေပါ၊ သားလုပ်ချင်တဲ့ အလုပ် လုပ်ပါ၊ ဖေဖေ ဝင်မရှုပ်ပါ ဘူး"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို အားနာပါးနာဖြင့် ငြင်းလိုက်၏။

“ကျွန်တော့်ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ဖေဖေ၊ ကျွန်တော် ဖေဖေ့အိမ် မှာ နေလို့ မဖြစ်လို့ပါ၊ မန္တလေးမှာ ဂစ်တာသမားတစ်ယောက်အတွက် ဘဝ မရှိဘူးဖေဖေ”

ဖေဖေက ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ခပ်ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင် ညှစ် လိုက်သည်။

“သား စိတ်ထင်နေလို့ပါ၊ ရန်ကုန်မှာလဲ ဂစ်တာသမား တစ် ယောက်အတွက် ဘဝ မရှိနိုင်ပါဘူး သားရာ”

“ရှာတတ်ရင် ရှိနိုင်ပါတယ် ဖေဖေ”

ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေ မတားမြစ်နိုင်ခဲ့ပါ။

လူငယ်တစ်ယောက်၏ ခြေလှမ်းများကို ချစ်သူက တားမြစ် နိုင်ကောင်း တားမြစ်နိုင်လိမ့်မည်။ သို့သော် ဖခင်ကတော့ မတား မြစ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ခြေလှမ်းပေါင်းများစွာ လှမ်းခဲ့ သည်။

လူငယ်တစ်ယောက် ယောကျ်ားဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားဖို့ ခြေ လှမ်း ဘယ်နှစ်လှမ်း လှမ်းရမည်နည်း။ ကျွန်တော်ကတော့ မရေ တွက်နိုင်သော ခြေလှမ်းများကို လှမ်းခဲ့ပြီးပြီ။ ခြေ တစ်လှမ်းတိုင်း တစ်လှမ်းတိုင်းသည် ကျွန်တော့်အိမ်မှ ပို၍ ဝေးလံသော နေရာသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်အား သယ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ထိုနေရာမှာ ကျွန်[illegible]
အိပ်မက် ရှိနေလိမ့်မည်။ ထိုနေရာမှာ ကျွန်တော့်ဘဝ ရှိနေလိမ့်မ[illegible]
လှမ်း...နောက်တစ်လှမ်း၊ နောက်ထပ်တစ်လှမ်း၊ နောက်[illegible]
ခြေတစ်လှမ်း...။

တကယ်တော့ ကျွန်တော် မှားပြီး ဖေဖေ မှန်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်မှာလည်း ကျွန်တော့်အတွက် ဘဝမရှိပါ။

***

(၉)

ဂစ်တာနှင့် ဝေးပြီး အသက်ရှင် ရှန်းကန်ရသည့် နေ့ရက်များသည် ပြန်မတွေးချင်လောက်အောင် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှု အပြည့်နှင့် ဖြစ်သည်။ ည ၉ နာရီလောက် အိမ်ပြန်ရောက်သည့်အခါ ကျမှ အခန်းထောင့်မှာ ထောင်ထားသည့် ဂစ်တာအိတ်ကို ကမန်းကတန်းဖွင့်၊ အထဲက ဂစ်တာလေးကို ထုတ်ယူပြီး ခုတင်ပေါ်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ် လှဲအိပ်။ ကျွန်တော့် ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ဂစ်တာသည် အလိုက်သိသည့် ချစ်သူတစ်ယောက်လို ငြိမ်သက်စွာ၊ ကျွန်တော့် နာကြည်းမှုများကို မျှဝေခံစားခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်ငယ်တုန်းက သူ့ကို ကျွန်တော် နာမည်တစ်ခု ချစ်
ပေးထားခဲ့ဖူးသည်။

ငါ့နာမည်က အုပ်စိုးတဲ့၊ မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ။ သူ့ကြိုး
မှ ထွက်ပေါ်လာသည့် တုန်ခါသံအရ သူ့နာမည် လီလီ ဖြစ်သည်။

လီလီ...ငါ မင်းကို အကြာကြီး မတွေ့ရဘူးနော်၊ တို
တိုးတိုး ဟိုဘက်ခန်းက ကောင်ကြီး နံရံကို လက်သီးနဲ့ထုပြီး က
ကွက်လိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်သည် တိတ်ဆိတ်သော အခန်းတွင် တိတ်ဆိတ်သော
ည ဖြစ်၍ ဂစ်တာကို ပလက်ထရမ်ဖြင့် မတီးဘဲ လက်ချောင်းများ
ဖြင့်သာ တီးခတ်ခဲ့ရသည်။

မင်းကိုယ်မင်း စပိန်ဂစ်တာလေးလို့ သဘောထားလိုက်ပါ။ ဒါ
ပေမဲ့ မင်းကြိုးတွေကတော့ သတ္တုကြိုးတွေနော်၊ မင်းဟာ စပိန် ဂစ်
တာလောက်တော့ နွဲ့မှာမဟုတ်ဘူး၊ အသံစုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် အခုညတော့ ငါက ဂျစ်ပဆီ ကင်း Gipsy Kings ပေါ့ကွ။

ဤဂစ်တာလေးသည် ကျွန်တော် ၇ နှစ်၊ ၈ နှစ်လောက် ရင်းနှီး
ခဲ့သော ကျွန်တော့်ငယ်ချစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အိမ်မှ ထွက်စဉ်
ဖေဖေ့ထံမှ တခြား ဘာမှ မတောင်းဘဲ သူ့ကိုသာ တောင်းခဲ့ပါသည်။

"ဒါ...သားဂစ်တာဖြစ်သွားပြီပဲ...မင်းပိုင်ပြီပဲ၊ ယူသွားပေါ့၊
ဒါပေမဲ့ အုပ်စိုး...ဒီဂစ်တာကို မင်း မပျောက်စေနဲ့နော်၊ ဘာနဲ့မှလဲ
မလဲရဘူးနော်၊ ဒါက ဒါက...အမှတ်တရပစ္စည်းတစ်ခုဆိုတော့ မင်း
လဲ တန်ဖိုးထားမှ ဖြစ်မယ်"

ဖေဖေ့ကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့သော အမျိုးသမီးကလေးကို ကျွန်
တော် မှန်းဆကြည့်မိသည်။

"မင်းမေမေလို မလှပါဘူးကွာ၊ သူ့ရုပ်က ရွက်ကြမ်းရေကျို
မျက်မှန် ခပ်ထူထူနဲ့၊ ရယ်စရာကောင်းတာက သူ့ဆံပင်တွေကွ၊
ဆံပင်တွေက ဘိုကေကနေ ရှည်လာတဲ့ပုံစံမျိုး မင်းသိလား၊ ပုံ
မှန်မကျလေ"

ဟုတ်လား လီလီ၊ မင်းရဲ့ပိုင်ရှင်မကလေးက ရယ်စရာကောင်း
သော၊ ပိန်ပိန်ညှက်ညှက်ကလေးဆို။

"သူ့နာမည်က နီလာတဲ့"

လီလီ၏ မူရင်းပိုင်ရှင်နာမည်မှာ နီလာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော့်
ကို ဖေဖေ ပြောခဲ့တာ မကြာသေးပါ။ နီလာသည် ဖေဖေ့ ငယ်ချစ်
ပေါ့၊ ဖေဖေပြောသည့်အထဲမှာတော့ အချစ်အကြောင်း မပါဝင်ခဲ့
ပါ။

"သူနဲ့ ဖေဖေနဲ့ တစ်ပတ်တစ်ခါ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တွေ့
ကြတယ်၊ သူက ဖေဖေ့ကို တစ်ခါတွေ့တိုင်း ကက်ဆက်တိပ်ခွေ တစ်
ခွေ ပေးနားထောင်တယ်၊ သူ့ဆီမှာ တိပ်ခွေတွေ အများကြီး။ သူက
ဂီတာကို ဖေဖေတို့ တီးဝိုင်းအဖွဲ့သားတွေထက်တောင် သိသေးတယ်၊
နောက်ဆုံးနေ့က ဖေဖေ့ကို ဘီးတဲလ်စ်အခွေ ငှားတယ်၊ နောက် တစ်
ပတ်ကျတော့ ပေါလ်အင်ကာ...အဲဒီလိုမျိုးပေါ့ကွာ"

"ဖေဖေ ကံကောင်းတာပေါ့"

"အဲဒီတုန်းကတော့ ငါ ကံကောင်းတယ်လို့ မထင်မိဘူးကွ၊
သူ ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ တိပ်ခွေတွေ ငှားနေရတာလဲ၊ သူ ငါ့ဆီက ဘာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုချင်လို့လဲလို့ တွက်မိတာ၊ တစ်ခါ တစ်ခါ စိတ်အနှောင့်အယှက် ကောင်ဖြစ်ရသေးတယ်၊ ခက်တာက သူ ငါ့ဆီက ဘာမှ မတော ဘူး၊ နောက်ဆုံးတော့ ငါ့ကို သူတီးနေတဲ့ ဂစ်တာလေး လက်ဆော ပေးတော့တာပဲ၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက ငါ့မှာ ဂစ်တာ အပိုင် မရှိ လေ"

"သူ ဖေဖေ့ဆီက အချစ်ကို လိုချင်တာများလား"

"အချစ်...၊ ငါလို ဆင်းရဲသား ကလေကချေ တစ်ယောက်ဆီ က ဘာအချစ်တွေ သူရနိုင်မှာမို့လဲ၊ အဲဒါလဲ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ငါ့ကို သူကြည့်တဲ့ မျက်လုံးတွေကို ငါသိပါတယ်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ခုကို ကြည့်တဲ့ မျက်လုံးမျိုးပဲကွ"

အတာနှင့် နီလာဆိုသော ဆယ်ကျော်သက် ကောင်လေးနှင့် ကောင်မလေး၊ စစ်ကိုင်းမြို့ ကမ်းနားက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ် မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ပြီး အိုးတိုးအမ်းတမ်း မျက်နှာ အမူအရာ များဖြင့် တွန့်ဆုတ်စွာ စကားပြောနေခဲ့ကြပေလိမ့်မည်။ ကောင် မလေးက မျက်မှန်ထူထူ၊ မျက်လုံးကြောင်ကြောင်၊ အသား ညိုညစ် ညစ်၊ ဆံပင် ဖိုးရိုးဖားရား၊ ပိန်ပိန်ညှက်ညှက်။ ကောင်လေးက မင် သားကလေး တစ်ယောက်လို ချောမောတောက်ပသည့် သွင်ပြင် မူရာ။ ကောင်လေး၏ မျက်လုံးများကို ကောင်မလေး အသေအချာ ကြည့်ရဲမည် မထင်ပါ။

"နင် ဘာဖြစ်ချင်လဲ အတာ၊ ငါတော့ ဂီတနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကြယ်ကလေးတစ်ပွင့် ဖြစ်ချင်တယ်၊ အဲဒီကြယ်က ဟိုနားဆီမှာ မြင် ရတဲ့ ကြာသပတေးကြယ်လို တောက်ပ လင်းလက်နေစေချင်တယ်၊

တစ်ယောက်ဟာ အဲဒီကြယ်လောက် တောက်ပနိုင်တယ် အတာ"

ကောင်လေးက မိမိ အပြုံး ဆွဲဆောင်မှုရှိမှန်း ကိုယ်တိုင် သေ ဟန်မျိုးဖြင့် စတိုင်ကျကျ ပခုံးတွန့်၍ ရယ်မောခဲ့မည်။

"ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ နီလာ၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာ နင် အဆိုတော် မဟုတ် ဂစ်တာတီးသမား တစ်ယောက် ဖြစ်လာမှာ သေချာ "

"နင်ကရော..."

"ငါလား၊ ငါလဲ ဂီတနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ကြယ်ကလေးတစ်ပွင့် ချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါက နင့်လောက်တော့ လောဘမကြီးပါဘူး၊ ဟို လှေကလေးနဲ့ တည့်တည့် အထက်နားက ကြယ်မှိန်မှိန် ။ အဲ...အဲဒီလောက်ဆို ရပြီဟ"

သူတို့နှစ်ယောက် လွတ်လပ်ပွင့်လင်းစွာ ရယ်မောလိုက်ကြ ။

"ဂီတဆိုတာ သီးသန့်ဘာသာစကားတစ်ခုပဲ အတာရဲ့၊ စကား ဖော်ပြလို့ မရနိုင်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဂီတနဲ့ ဖော်ပြလို့ ရ ယ်၊ ဂီတဟာ လူတစ်ယောက်ကနေ တစ်ယောက်ကို စွမ်းအင်တွေ ပြောင်းပေးနိုင်တယ်၊ နင် ယုံလား"

ကောင်လေးက ပခုံးတွန့်၍ ရယ်ဦးမည်။

"စကား အသုံးအနှုန်းကတော့ တယ်မိုက်တာပဲ"

"မယုံမရှိနဲ့၊ အခုကိုပဲ ငါနားလည်ထားတဲ့ ဂီတကို နင့်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေးနေပြီပဲ၊ နင် ကိုယ်ခံအား ပြည့်စုံတဲ့ တစ်နေ့မှာ ငါ ရသ[illegible]
နင်ရလာမယ်”

ဂီတသင်္ကေတများ၊ သံစဉ်နုတ်စ်များ၊ သီချင်း တိပ်ခွေများ၊ [illegible]
ခံမှုများ၊ ရယ်မောသံများ...။

“ဖေဖေ...သူနဲ့ ဖေဖေနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ရည်းစားမဖြစ်ကြ[illegible]”

ဖေဖေ့မျက်လုံးများ အနည်းငယ် မှုန်မှိုင်းသွားသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူ့ကို ဖေဖေရည်းစား မဖြစ်[illegible]
ခဲ့လို့ပေါ့”

“သူ့ဘက်ကရော”

“သူ့ဘက်ကို ဖေဖေ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး၊ ဖေဖေ မသိချင်[illegible]
ဘူး”

ကျွန်တော် ဖေဖေ့မျက်လုံးများကို မသက်ာပါ။ ထိုမျက်လုံ[illegible]
များသည် တစ်ခုခုကို ဖုံးကွယ်ဖို့ ကြိုးစားသည့်မျက်လုံးများ။

“အခုရော နီလာနဲ့ ဖေဖေ တွေ့သေးလား၊ သူ ဘယ်ရောက်
နေလဲ”

“ဘယ်သိမလဲကွ”

ဖေဖေ့အသံက တိုတိုပြတ်ပြတ်။

“ဖေဖေတို့ ဘယ်လိုကွဲသွားတာလဲ”

ထိုအချိန်၌ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို မျက်နှာလွှဲပစ်လိုက်ပါသည်။

“အဲဒီကိစ္စကို ဖေဖေ မပြောချင်ဘူး၊ ဟုတ်ပြီလား...ဒီမေးခွန်း
ဟာ မလိုအပ်တဲ့ မေးခွန်းပဲ”

လီလီ...၊ မင်းရဲ့ပိုင်ရှင်ဟောင်းကို မင်းပြန်တွေ့ရင် မှတ်မိနိုင်

[illegible]။ အခု သူ ဘယ်ရောက်နေသလဲ။ အင်း...စစ်ကိုင်းဆိုတော့
[illegible] ဖြစ်နေဖို့ နီးစပ်တာပဲ။

ကျွန်တော် ရယ်မောလိုက်သောအခါ ဂစ်တာကြိုးများကလည်း
[illegible]ရယ်မောပါသည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၀)

ရပ်ကွက်ထဲက ငနဲတစ်ကောင်နှင့် ကျွန်တော် ပေါင်းမိသော အခါ ကျွန်တော့်ဘဝသည် ကျွန်တော့်အိပ်မက်နှင့် ပို၍အလှမ်းဝေး မှာ သီးခြားဖြစ်တည်သွားသည်။

သူက ကျွန်တော့်လောက် ဆံပင်မရှည်၊ ကျွန်တော့်လောက် အရုပ်မရှည်၊ သို့သော် ကျွန်တော့်ထက် ကိုယ်ခန္ဓာတုတ်ခိုင်သည်။ သူ့နာမည်ကို သူ့ဘော်ဒါတွေက ပေါကြီးဟု ခေါ်ကြသည်။ သူက ကျွန်တော့်ဂစ်တာလက်စွမ်းကို အားကျနှစ်သက်သူ ဖြစ်သည်။ ကျွန် တော့်အား လက်ဖက်ရည်မကြာခဏတိုက်လေ့ရှိ၏။

ကျွန်တော့်လို ချွတ်ခြုံကျ မွဲတေပြတ်လပ်နေသူအား ကျွေးမွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရတာ ကုသိုလ်ပဲ ယူဆသူ ဖြစ်သည်။ သူကိုယ်တိုင်က လက်
လက်စားသား ဖြစ်သော်လည်း သူက အလုပ်ရွေးသူ မဟုတ်
က ကျွန်တော့်ဝင်ငွေကို ပွင့်လင်းစွာ မေးကြည့်သည်။ ကျွန်
ဝင်ငွေသည် အဆောင်ခ နုတ်၊ ကားခ နုတ်အပြီး ထမင်းလော
အောင် စားဖို့ပင် မကျန်သည်ကို သူ သိသွားတော့ သူ ကျွန်
အား ဆဲရေးသည်။

"ငါ့လခွီးတဲ့...၊ မင်း အဲဒီအတိုင်းသာ နေရင် အာဟာရပြ
တောက်သွားမယ်၊ ဒီမှာ အုပ်စိုး...လူဟာ အစားဝဝစားဖို့ လို
ကွ"

အလုပ်ကိုရသမျှလုပ်၊ ငွေကို ရသလောက်ညှစ်တောင်း၊ အ
ကောင်းကောင်းစား၊ ဇိမ်ကျကျနေ၊ သူ့ပုံသေနည်းက ဤအတိုင်း
သည်။ သူသည် အလုပ်မျိုးစုံ လုပ်ဖူးသည်။ ဝက်သတ်ရုံမှာ သန့်
ရေး အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ သိရိမင်္ဂလာဈေးမှာ ကုန်ထမ်းဖူးသ
ဗိုလ်ချုပ်ဈေးက စားသောက်ဆိုင်တွေမှာ အလုပ်လုပ်ဖူးသည်။
တိုက်တွေ ခေတ်ကောင်းစဉ်က ကလေးဘဝဖြင့် တန်းစီတိုး၍ ပစ္စ
ထုတ်ရောင်းဖူးသည်။

"ဟာ...ဒီအလုပ်တွေ မင်းလုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေ
မင်းကို ငါအကြံဉာဏ်ပေးမယ်"

သူသည် လောလောဆယ် ဘူတာကြီးမှာ အထမ်းသမား
ဖြစ် လည်းကောင်း၊ တက္ကစီရှာပေးသည့် လူကြုံအဖြစ်လည်းကော
အလုပ်လုပ်နေပါသည်။

"ခရီးသည်တွေရဲ့ အိတ်တွေ၊ ခြင်းတွေဟာ ဘယ်လောက်

နိုင်မှာမို့လဲကွ၊ ဘယ်သူမှ စာအုပ်တွေ၊ သနပ်ခါးတုံးတွေ အမြဲ
မလာဘူး၊ မနက် ဆစ်ခ်စ်ဒေါင်း ဝင်တဲ့အချိန် တစ်ခါ၊ အက်စ်
တဲ့အချိန် တစ်ခါ အဲဒီနှစ်ခါဆိုရင် မင်းအလုပ်ချိန်လဲ မပျက်
အပိုဝင်ငွေ ရမယ်"

ကျွန်တော့်အလုပ်က မနက် ၉ နာရီမှ ည ၈ နာရီအထိ ၁၁ နာရီ
သည်။ တစ်နေ့ကို ငွေ ၅၀ ဖြစ်၍ ၁၁ နာရီနှင့် စားကြည့်သော
ါ တစ်နာရီကို ငွေ ၄ ကျပ် ၅၀ ပြားသာ ရ၏။

"မနက် ၅ နာရီ ၄၅ မိနစ်ကနေ မနက် ၈ နာရီအထိ ဆိုတော့
နေ့ နှစ်နာရီပဲ ပိုလုပ်ရမှာ အုပ်စိုးရ၊ နှစ်နာရီကို မင်း ၅၀ လဲ ရ
တယ်၊ ၇၀ လဲ ရနိုင်တယ်...မင်းသွက်ရင်သွက်သလို ရမှာပဲ"

ကျွန်တော်အငတ်ခံရတာ ထမင်းနပ်ပေါင်းများပြီဖြစ်၍ ပေါ
၏ အကြံဉာဏ်အရ စမ်းသပ်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"အထမ်းငှားမလား အစ်မ၊ အထမ်းငှားမလား"

တချို့ခရီးသည်များသည် မနိုင်မနင်း အပင်ပန်းခံနိုင်ကြလေ
သည်။ တချို့ကတော့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပစ္စည်းကိုပင် အလေးခံ၍ မသယ်
ကြချေ။ အများအားဖြင့် အမျိုးသမီးကြီးများက စေးနှဲကြပြီး အမျိုး
ငယ်များက ရှိုး အပျက်မခံချင်ကြ။ တချို့ယောကျ်ားများက
ည်း ငွေပေးလျှင် ဘာမဆိုရသည် ဆိုသည့်စတိုင်မျိုးဖြင့် ကျွန်တော်
အား ခပ်စွေစွေငဲ့ကြည့်ကာ ပိုက်ဆံကို အရေးမထားသလို ပစ်
တတ်သည်။ သူတို့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက ထုတ်လိုက်သည့်သားရေ
ိုက်ဆံအိတ်များတွင် ငွေစက္ကူတွေ အများကြီး အထပ်လိုက် မြင်ရ
သည့်အခါ ကျွန်တော် ဘယ်လိုဒေါသထွက်မှန်း မသိ။ ကျွန်တော့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ငွေကို ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ဖမ်းဆုပ်ဖို့ [illegible] ပြေးလွှားနေရချိန်မှာ သူတို့မှာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ငွေ [illegible] တာလဲ။

"အစ်မရယ်...သုံးဆယ်တော့ ပေးပါဗျာ၊ ရှိသမျှ [illegible] ကျွန်တော် အကုန်သယ်ပေးပါ့မယ်"

ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အောက်ကျို့တောင်းပန်ခြင်းများနှင့် [illegible] နှိမ်ချခံဝင်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ တချို့က သူတို့ပစ္စည်းများကို ကျွန် [illegible] အလစ်သုတ်ပြေးမှာ စိုးသလား မသိ၊ ကျွန်တော့်အား နည်း [illegible] အလစ်မပေးဘဲ ဖဝါးထက်ကြပ် တိုးဝှေ့၍ လိုက်လေသည်။ [illegible] တစ်ခါ ကျွန်တော် ရှက်ရွံ့ဒေါပွပြီး တစ်ခါတစ်ခါ မခံချင်စိတ် [illegible] ရယ်မောမိသည်။

တချို့က အထမ်းမငှားခင် ဈေးမဆစ်၊ ဈေးပင်မမေးဘဲ [illegible] ပေါ် တင်ခါနီးကျမှ ဆူဆူပူပူ ဖြစ်ရတတ်သည်။

"လေးဆယ်...ဟုတ်လား၊ အမယ်လေးတော် ကြံကြီးစည် [illegible] မပေးနိုင်ပါဘူး၊ မင်းတို့နှယ် တန်ရာတန်ရာ တောင်းမှပေါ့ကွဲ၊ [illegible] ရေသန့်ပုလင်းလဲ ယူထားသေးတယ်၊ ရော့ တစ်ဆယ်ပဲ ယူသွား"

ပေါ်ကြီးနှင့် ကျွန်တော် တစ်ခါတစ်ခါ ရယ်စရာမဟုတ်သ [illegible] ကို ရှာကြံ ရယ်တတ်ဖို့ အလုပ်က သင်ပေးသွားပါသည်။

"မင်း မဆိုးဘူးကွ၊ ငါ့ထက်တောင် လိုက်ရသေးတယ်၊ ငါက [illegible] ခါလီ ပြန်ရတဲ့နေ့တွေ ရှိသေး၊ အဲဒါ မင်းရုပ်ကြောင့်နဲ့ တူတယ်"

"ဟ ဘာဆိုင်လို့တုံး ပေါ်ကြီးရ"

"ငါ ကြည့်နေတယ်၊ မင်းကို ငှားလိုက်ရင် အဘွားကြီးတွေ [illegible]၊ မင်းက အဘွားကြီး ကျမယ့်ရုပ်"

"ချိုးမှပဲ"

အငှားကားရှာပေးရသည့် အလုပ်ကို ကျွန်တော်ပို၍ သဘော [illegible]သည်။ လူသက်သာသောကြောင့် ဖြစ်၏။ နံပါတ်အနက် ကား [illegible]တွေထဲက ပိုက်ဆံပိုရသည်။

ညည ပေါ်ကြီးနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်၊ တစ်ခါတစ်ခါ [illegible]ထောင့်က အုတ်ခုံမှာ ထိုင်၍ ဂစ်တာတီး။ လမ်းထောင့်မှာ ဂစ် [illegible]၍ ဟစ်ရတာကို ကျွန်တော် အလွန်သဘောကျသည်။ စိတ် [illegible]တီး စိတ်ကြိုက်ဟစ်ခွင့်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပေါ်ကြီး ရိတ် [illegible] ကောင်မလေးတစ်ယောက် အိမ်ရှေ့နားက လက်ဖက်ရည် [illegible]မှာ ကျွန်တော်တို့၏ စတူဒီယိုဖြစ်သည်။ အလုပ်က ဖိနှိပ် ဒဏ် [illegible]၊ သိမ်ငယ်မှုများ၊ စတိုးဆိုင်က အဆင်မပြေမှုများကို ပြေပျောက် [illegible] ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော် မှီဝဲနေကျ ဆေးရည်အား မော့၍ [illegible]ကက်လိုက်ရလျှင် ကောင်းမှာပဲဟု တမ်းတမိသည်။

ထိုအချိန်များတွင် ကျွန်တော်သည် ဝါကျင်ကျင် ဖန်သီး အလင်းရောင်အောက်၌ သီချင်းတွေကို ညစဉ်ရက်ဆက် ရေးစပ်နေ [illegible]သည်။ ပေါလ်မက်ကာ့တ်နေးနဲ့ ဂျွန်လင်နွန်ဟာ သီချင်း တစ်ပုဒ် ကို တစ်ညနေတည်းနဲ့ ရေးစပ်ခဲ့ကြသတဲ့။ မြသီတာ...ကိုယ်ကတော့ မင်းရဲ့သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သုံးနှစ်တောင် ရေးခဲ့ရတယ်။ အဲဒီသီချင်း ဟာ အခုချိန်ထိ မဆုံးသေးဘူးကွယ်။ သီချင်းလေး ဆုံးနိုင်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်ကို တစ်ယောက်ယောက် ကူမှဖြစ်မည်။ နီလာ၊ နီ[illegible] ကယ်စမ်းပါဦး။

ဖေဖေ့ရဲ့ နီလာ။

"ဟော့ကောင် အုပ်စိုး၊ မင်းက အင်္ဂလိပ်စာ တော်တဲ့[illegible] ဆိုတော့ မင်းအတွက် ဟန်ကျတာပဲ၊ အလုပ်ခေါ်စာ ငါတွေ့[illegible] တယ်"

ပေါ်ကြီး ယူလာပြသော အင်္ဂလိပ်သတင်းစာ တစ်စော[illegible] အလုပ်ခေါ်စာ ကြော်ငြာနှင့် အင်တာဗျူးက ကျွန်တော့်ဘဝကို ပြေ[illegible] ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့် အနေအထားပါ ပြောင်း[illegible] သည်။ ဆံပင် ဖြတ်ပစ်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခု၏ မီးဖိုခန်း၌ မီးဖိုချောင် အကူ အလု[illegible] သမားအဖြစ် တစ်လ၊ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ပန်းကုံး ရော[illegible] သည့် ဌာနမှာ နှစ်လ။ ထိုသုံးလအတွင်း ကျွန်တော် တိုးတက်လ[illegible] သည်ကတော့ မီးဖိုချောင်မှာ မာဂျရင်း၊ ထောပတ် စသည်တို့ကို [illegible] ၍ အိတ်ထဲ ထည့်သည့်နည်းများကို မြင်ဖူးခြင်း၊ ပန်းကုံးရောင်းသ[illegible] နေရာမှာ ပန်းကုံးခိုးနည်းများကို မြင်ဖူးခြင်း...။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်ကြုံတွေ့သည့် အဖြစ်အပျက်တို့[illegible] ပေါ်ကြီးအား ပြန်ပြောရင်းရယ်မောရ၏။ ပေါ်ကြီးက သူ မသိသေ[illegible] နည်းအသစ်များကို ပွါးစပ်အဟောင်းသား ငေးမော၍ နားထော[illegible] လေသည်။

"ထောပတ်ခိုးတာများ သိပ်ပီတာပဲ မောင်၊ ခဲနေတဲ့ထောပတ်

[illegible]ကို လူအလစ်မှာ တစ်စက္ကန့်အတွင်း အိတ်ထဲရောက်အောင် [illegible] ဘယ်လိုလုပ်လဲ သိလား၊ ဇွန်းကြီးကို မီးအပူပေးပြီး အဲဒီ [illegible] ခစ်ချက်ပဲ ကော်ထည့်လိုက်တာ ဟောလောက်လောက် ရ[illegible]ကျ၊ ငါ့မျက်စိရှေ့မှာပဲ"

ကျွန်တော်သည် သူတို့အမြင်၌ မလည်မဝယ် ချာတိတ် တစ် [illegible]ကသာ ဖြစ်၏။ သူတို့ ကျွန်တော့်ကို ကောင်းကောင်း ထိန်း[illegible]နိုင်မည်ဟု ထင်ပေမည်။ ကျွန်တော့်အား ဝေမျှပေးသည့် မုန့်ဖိုး [illegible]နည်းအကျဉ်းကို ယူလိုက ယူ၊ ငြိမ်ငြိမ်မနေဘဲ လျှာချောင်လျှင် [illegible] မန်နေဂျာနှင့် ပြဿနာတက်အောင် သူတို့ တွန်းပေးနိုင် [illegible]။ ကျွန်တော် သိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သူတော်ကောင် စိတ် မွေးဖို့ [illegible]တုန်းကမှ မကြိုးစားခဲ့ဖူးပါ။ သို့သော် ဖေဖေ့ပိုက်ဆံကို ဖေဖေ [illegible]အောင် အနည်းအကျဉ်း ခိုးဖူးသည်ကလွဲ၍ ပိုင်ရှင်မသိဘဲ ပစ္စည်း [illegible]ကို ယူဖို့ လိပ်ပြာမသန့်ပါ။ သူများ ယူနေသည်ကို မြင်လျက် နှင့် ငြိမ်သက်နေဖို့လည်း လိပ်ပြာ မသန့်ပါ။

ထိုအခါ မန်နေဂျာကို သွားတိုင်မိသည်။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ မန်နေဂျာ ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်မှာ [illegible]ဟု ထင်ခဲ့၏။ သို့သော် အံ့ဩစရာကောင်းသည်။

"အေး အေး...ငါ ကြည့်စီစဉ်လိုက်မယ်"

ညနေ အလုပ်မှ အပြန်တွင် ကျွန်တော့်အား မီးဖိုအလုပ်သမား နှစ်ယောက် ဝိုင်းချုပ်၍ ထိုးကြိတ်ကြပါသည်။ နှစ်ယောက်နှင့် တစ် ယောက်လည်း ဖြစ်၊ အာဟာရ မပြည့်ဝသည်မှာလည်း ကြာသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခါ ခွန်အားဗလချင်း မမျှသဖြင့် ကျွန်တော် အလဲလဲ အ...
ရ၏။

"မင်းလားကွ အတိုင်အတောထူတဲ့ကောင်၊ မင်း...
ကြီးရဲ့..."

သူတို့၏ ဆဲရေးတိုင်းထွာမှုကို ပေါ်ကြီးအား စကား...
အတိုင်းပြန်မပြောရဲပါ။

"မင်းကို ဒီကောင်ကြီးဆာ......ပေးပါလိမ့်မယ်၊ ...

ထို့နောက် သူတို့ တဟားဟား ရယ်မောကာ လှည့်ထွက်...
ချိန်၌ ကျွန်တော်သည် အသက်ကို မှုဉ်း၍ရှုရင်း လမ်းကြား...
ယိုင်တိယိုင်ထိုး လမ်းလျှောက်ဖို့ ကြိုးစားနေဆဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မန်နေဂျာသည် ကျွန်တော့်အား ...
များ မှားယွင်းမှုဟု ပြစ်ချက်နာမည်တပ်ကာ အလုပ်ထုတ်ပစ်လို...
သည်။

ကျွန်တော် လုံးဝ နားမလည်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော် ဟင်းပွဲ ...
သည်က စားသောက်ခန်း၏ ဝင်ငွေ ထိခိုက်လောက်အောင်လ...
မဟုတ်၊ စားသောက်သည့် ဧည့်သည်များပင် စိတ်အနှောင့်အယှ...
သိပ်မဖြစ်လိုက်ရပါ။ ဤအဖြစ်သည် ယခုမှ အလုပ်ဝင်သည့် အ...
အလုပ်သမားတစ်ယောက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါတော့ ကြုံရတတ်သည့်
အဖြစ်ပဲ။ သို့သော် ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော် အလုပ်ပြုတ်ခဲ့သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မှန်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြည့်ရင်း နာ...
ရွက်ထိတောင် မရောက်တော့သော ဆံပင်တို အပြတ်ကလေးကို မြင်...
မိကာ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်မိ၏။

"မဆန်ဘူးကွ၊ ငါ့ဆံပင် ဖြတ်ခဲ့ရတာနဲ့ မတန်ဘူး"

...ခြား စားသောက်ဆိုင်တွင် ပန်းကုံးခိုးသည့် အဖြစ်အပျက်
...ကို တွေ့သည့်အခါမှာတော့ တစ်ခါသေဖူးသူဖြစ်၍ ပျဉ်ဖိုးကို
...ည့်သွားပါပြီ။ နောက်တစ်ကြိမ် အလုပ်ဖြုတ်မခံနိုင်တော့ပါ။
...အော် စိတ်မကြည်လင်၊ ဝင်ငွေလည်း မကောင်းသည့်အလုပ်မို့
...နှင့် ထွက်ပစ်လိုက်သည်။ အဆိုတော် အသစ်ကလေး တစ်
...ကန်နှင့် တွဲခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံသာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

နောက်အလုပ်တစ်ခု ဝင်ဖို့ အင်တာဗျူးဖြေသည့်အခါမှာတော့
...နှင့်တော် တော်တော်သွက်နေပြီ ဖြစ်၏။ အသစ်ဖွင့်သည့် ဟိုတယ်
...၊ တစ်ခု၏ ခန်းမဆောင်အလုပ်သမား ရာထူး ဖြစ်ပါသည်။

"တကယ်လို့ ဧည့်သည်ရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ် ကျကျန်ရစ်တာကို
မင်း၊ မြင်လိုက်ရင် မင်းဘာလုပ်မလဲ"

အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ကျွန်တော့်အား မေးပါသည်။

မန်နေဂျာကို အကြောင်းကြားမယ်၊ သို့မဟုတ် ဧည့်သည်ကို
လှမ်းခေါ်မယ်၊ သူတို့ ထိုအဖြေနှစ်ခုထဲမှ တစ်ခုကို လိုချင်မှန်း ကလေး
က အစ သိပါသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ကူးသင့်ရာ ဖြေလိုက်၏။

သို့သော် တကယ် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဟာသ
ဉာဏ်အရ ဖြေရလျှင်တော့ ထိုပိုက်ဆံအိတ်ကို လူမမြင်အောင်
လှစ်ခနဲ ငုံ့ကောက်ပြီး ခါးကြားထဲ ထိုးထည့်လိုက်မည်။

ကျွန်တော့် စိတ်ထဲက ထိုအဖြေကို မန်နေဂျာက မသိသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ကျွန်တော့်အား Lobby Waiter (ဟိုတယ်ခန်းမ အလုပ်သမား) အဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပါသည်။

ထိုအလုပ်ကို စဝင်ဝင်ချင်း ကျွန်တော် ပျော်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ အလုပ်ခွင် ဝတ်စုံသည် သားနားသော အညိုရောင် ကုတ်နှင့် ဘောင်းဘီ ဝတ်စုံဖြစ်ပြီး ဧည့်ကြိုဌာန စာရေးမလေးမှာ ငယ်ရွယ်ချောမောသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဧည့်သည် အများစုမှာ နိုင်ငံခြားသားများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် အင်္ဂလိပ်စကား အမြဲပြောနေရတာ တစ်ခုတော့ စိတ်ကျဉ်းကျပ်ပါသည်။ သို့သော် သူတို့သည် ကျွန်တော်၏ အင်္ဂလိပ်စကားသံကို စိတ်ရှည်စွာ စောင့်နားထောင်ကြသည်။ ထို့ပြင် ဧည့်သည်များ၏ လက်ဆွဲအိတ်တို့သည် ဘူတာကြီးက ခရီးသည်များ၏ အိတ်တွေလို မလေးပါ၊ ပေါ့ပါးသော အိတ်များနှင့် စက္ကူပုံးများသာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် မတ်တတ်ရပ်ရမည့်အချိန်မှာ ပေ၍ ထိုင်နေမိလျှင် လုံခြုံရေးအစောင့်က မျက်နှာထား ဆိုးဆိုးနှင့် ငေါက်ငမ်းတတ်တာ တစ်ခုတော့ အနည်းငယ် အောင့်သက်သက် ခံစားရ၏။ သို့သော် **Receptionist** ကောင်မလေး၏ ကရုဏာအပြုံးကို လက်ခံရသော အခါမှာ ကျွန်တော် အငေါက်ခံရတာ ထိုက်တန်သွားတတ်ပါသည်။

"ချာတိတ်... အခန်းနံပါတ် ၃၀၉ ကို ဝိုင်သွားပို့ရမယ်"

သူမက ကျွန်တော့်အား ချာတိတ်ဟု ခေါ်သည်ကို ကျွန်တော် မခံနိုင်ပါ။ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ မှန်ထဲတွင် မျက်နှာကြော တင်းတင်းထားကြည့်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကဲခတ်ကြည့်မိသည်။ မုတ်ဆိတ်မွေး တစ်စက်မျှ မရှိ၊ ပြောင်ချောနေသော မေးစေ့၊ အသေအချာ အာရုံ

စိုက် ပုံဖော်ကြည့်မှ နှုတ်ခမ်းမွေး ရေးရေးမျှသာ မြင်နိုင်သော နှုတ်ခမ်းနှင့် နှာခေါင်းကြားနေရာကွက်လပ်။ ကျွန်တော် နှာခေါင်းရှုံ့ပစ်လိုက်သည်။ ဆံပင်ကို နဖူးပေါ်မှာ ကပိုကရို ဝဲကျအောင် ဖွပစ်ပြီး ခေါင်းငုံ့ကာ မျက်လုံးစိုက်စိုက်ဖြင့် ပြန်ကြည့်ပြန်သည်။ ရင့်ခုန်ချင်စရာ မျက်နှာထားမျိုး ဖြစ်လာပြီလား၊ ဆံပင်တွေကရော ကျွန်တော့်ကို ခပ်ရိုင်းရိုင်း ယောကျ်ားတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပေးလိုက်ပြီလား။

တကယ်တမ်းမှာတော့ မှန်ထဲတွင် ကျွန်တော်သည် အထက်တန်း ကျောင်းသားမျက်နှာနှင့် လူကြီးဟန်ဆောင်ထားပြီး မပီပြင်သော ကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်နေရသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်တော်သည် မရှိသော နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးတို့ကို မကြာခဏ ရိတ်မိတော့သည်။ အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ် ရောက်ချင်လှပြီ။ အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်သည် ယောကျ်ားတစ်ယောက် လူလားမြောက်သည့်အရွယ်ဟု ကျွန်တော် ယူဆသည်။

မရှိသော နှုတ်ခမ်းမွေးကို ဘလိတ်ဓားနှင့် ရိတ်ရာက ဓားရှသွားသည့် ဒဏ်ရာသေးသေးကလေးကို မက်မောစွာ ကျွန်တော်ကြည့်မိသည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ဖေဖေနှင့် တူသွားပြီဟု ကျေနပ်သွား၏။ နောက်နှစ်ဆိုလျှင် ဖေဖေ့လိုပင် ပါးသိုင်းမွေး စိမ်းစိမ်း၊ မုတ်ဆိတ် စိမ်းစိမ်းနှင့် ယောကျ်ားနှင့် ပိုတူသွားတော့မည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၁)

အမျိုးသမီးကြီး၏ လက်ဆွဲအိတ်မှာ ပေါ့ပေါ့လေးဖြစ်သည်။ ...ကားတက်သည့်အခါ အမျိုးသမီးကြီးက ကျွန်တော့်အား ပြုံးကြည့်သည်။ စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောသော်လည်း သူမ၏ အပြုံးက ကျွန်တော့်အား ကရုဏာဖြင့် အသိအမှတ်ပြုနေဟန် ရှိပါသည်။ ပုံ ...ကျပန်းမကျ ပျော့အိသော ဝတ်စုံ ခပ်မှိုင်းမှိုင်းကြောင့် အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လျှင် အသက် ၅၀ အရွယ်ဟု ထင်ရသော်လည်း သူမ မျက်လုံးများမှာ အရေးအကြောင်း သိပ်မများသေးပါ။ အသက် ၄၀ ကျော်ခါစ ဖြစ်မည်။ အမျိုးသမီးများ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ နောက်ပိုင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ကြည့်တာ ရိုင်းသည်ဟု ကျွန်တော် မှတ်ထားရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် သူမ၏ နောက်ပိုင်းကို မကြည့်သလို ခိုး၍ အကဲခတ်ပါသည်။ လေးဆယ်ကျော်တာ သေချာသည်။

သူမ၏ အခန်းနံပါတ်မှာ ၂၀၄ ဖြစ်၏။

"အေး၊ အဲဒီ ခုတင်ခြေရင်းမှာ ချလိုက်ကွယ်"

သူမ၏ အသံက ချိုသာသော အထက်စီးလေသံ ဖြစ်သည်။ စေးနဲ့ဟန် ရှိသော သူမထံမှ တစ်ပဲမန်းနီး (အပိုကြေးငွေ) ရလိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ်သော်လည်း ကျွန်တော့်အား ငွေစက္ကူတစ်ရွက် ပေးသည်။ ကျွန်တော် ကပျာကယာ အင်္ကျီအနားခေါက်ထဲ ညှပ်ထည့်ပြီး သူမကို ခေါင်းညွတ်နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် တံခါးဆီ ပြန်လှည့်ထွက်စဉ် သူမ လှမ်းခေါ်သည်။

"ကလေး... ညစာ မစားခင် လိမ္မော်ရည် တစ်ဘူးလောက် ရနိုင်မလားကွယ်"

သူမသည် ကျွန်တော့်ရှေ့မှာပင် အပေါ်ဝတ်အနွေးထည်အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ မျက်နှာလွှဲလိုက်ရပါသည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီစားပွဲပေါ်က ဖုန်းနဲ့ ကောက်ဆက်ပြီး လိုတာမှာလို့ ရပါတယ်ခင်ဗျာ၊ မဒမ်ကိုယ်တိုင် မှာနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် လာပို့ပေးမှာပါ"

"အေး...အေး"

ဟိုတယ်ခန်းထဲတွင် လေအေးစက် တပ်ထားသည် ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော် အနည်းငယ် ချွေးပြန်နေ၏။ သူမက ခေါင်းညိတ်ပြမှ ကျွန်တော် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

လိမ္မော်ရည် ဘူးနှင့် လင်ပန်းကို ကိုင်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်

ဝင်သွားသောအခါ သူမ အဝတ်အစား လဲပြီးပြီ။ ပွရောင်းသော ဂါဝန်စ်ဝတ်စုံနှင့် ဆိုတော့ သူမအသက် ပို၍ငယ်သွားသလို ရှိသည်။ ဆံပင် ကပိုကရိုမှာ ပခုံးပေါ် ဝဲကျနေ၏။ ဆံပင်များကို ဆေးဆိုးထားသည်ဟု ကျွန်တော် လောင်းရဲသည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းဘေးနဖိုက်တွင် အရေပြား နည်းနည်းတွန့်စပြုပြီ။

"ဘယ်မှာချရမလဲ ခင်ဗျာ"

"နေဦးကွဲ့၊ လာ လာဒီစားပွဲပေါ် တင်လိုက်"

သူမ ထိုင်နေရာ အိပ်ရာဘေးက စားပွဲသေးသေးပေါ်မှာ လင်ပန်းချလိုက်ချိန်တွင် သူမနှင့် နီးကပ်စွာ တည်ရှိမှုကြောင့် အထက်တန်းကျ သင်းပျံ့သော ရေမွှေးနံ့ကို ကျွန်တော် ရှူရှိုက်မိသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်နံကောင်း နံနေနိုင်မည့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို တွေးမိကာ အားနာမိကာ ကိုယ်ကို မသိမသာ ကျုံ့လိုက်မိသည်။ စားပွဲပေါ်မှာ ငွေစက္ကူရွက်ကြီးများ ထည့်ထားသည့် သားရေပိုက်ဆံအိတ် တစ်ခု ပွင့်လျက်သား။ သူမက ပိုက်ဆံအိတ်ကို ယူလိုက်ပြီး ငွေစက္ကူတချို့ကို ထုတ်ကာ ရေတွက်နေ၏။ ကျွန်တော် အနည်းငယ် ကြောင်သွားသည်။ အလုပ်သမား တစ်ယောက်ကို အပိုငွေ ပေးဖို့ အလွန် များလွန်းသော ပိုက်ဆံ။ ကျွန်တော့်ကို တစ်ပဲ ထပ်ပေးဦးမလားဟု မျှော်လင့်သော်လည်း ကျွန်တော့်ဆီ ပိုက်ဆံများ မရောက်လာပဲ သူမ၏ ခေါင်းအုံးဘေးမှာ ချထားလိုက်သည်။ သုံးရွက်၊ လေးရွက်၊ ငါးရွက်၊ ...အများကြီးပဲ။ ကျွန်တော် ငွေစက္ကူတွေထံမှ တော်တော်နှင့် မျက်နှာမလွှဲနိုင်ပဲ ဖြစ်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ထိုင်ပါဦးလားကွဲ့၊ မင်းတို့ဟိုတယ်က ညေ့်သည် ပါ
တယ်နော်"

"ကျွန်တော် ပြန်ဦးမယ် ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော် ညေ့်သည်အခ
မှာ ထိုင်ခွင့် မရှိပါဘူး"

ကျွန်တော် စကားထစ်အ,စွာ ဖြေရှင်းမိတော့ သူမက ကျွ
တော့်ကို စူးစိုက်ကြည့်သည်။ သူမ မျက်လုံးများမှာ မှုန်ဖျော့
မျက်တောင်များဖြင့် ဝန်းရံထားသောကြောင့် သိပ်မလှပါ။ သို့သေ
ထိုမျက်လုံးများ၏ စူးစိုက်မှုကြောင့် ဆွဲဆောင်နိုင်သလို ထင်ရသည်

"ညေ့်သည်က ခွင့်ပြုရင်ရောကွယ်"

"မထိုင်ရပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်အလုပ်ချိန်မှာ ကျွန်တော်..."

"အလုပ်ချိန်က ဘယ်တော့ပြီးမလဲ"

"ည ၁၁ နာရီပါ ခင်ဗျာ"

"အေး၊ အဲဒီအချိန်ကျတော့ စကားပြောရအောင် လာခဲ့
ကွယ်...ဟုတ်လား၊ အခုတော့ တာဝန်ကျေအောင် သွားလိုက်ဦး"

ထို့နောက် သူမက ခေါင်းအုံးဘေးမှ ပိုက်ဆံများကို ကော
ကိုင်ကာ ယပ်တောင်ဖြန့်သလို ဖြန့်လျက် ကျွန်တော့်အား မကြည့်
ယပ်ခတ်နေလေသည်။

ကျွန်တော် အာခေါင်တွေ ခြောက်သွေ့လာကာ ချာခနဲ လှည့်
ထွက်လာခဲ့ရ၏။

ဘုရား ဘုရား...၊ သူငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ သူ့အခန်းထဲ ခေါ်
ပါလိမ့်...။

ကျွန်တော်သည် ကျန်ရှိနေသေးသည့်အချိန်များတွင် အလု

၍ သိပ်စိတ်မပါဘဲ ဝေဝေဝါးဝါး ဖြစ်နေသည်။ မျက်စိထဲတွင် ငွေ
များကိုသာ တဝဲလည်လည် မြင်ယောင်လျက်ရှိ၏။ ဆယ့်တစ်
နာရီ...၊ ငါ သွားလိုက်ရမလား၊ မသွားနဲ့...။ ရိုးသားပုံ မရဘူး၊ မင်း
ကို သူ တစ်ခုခု...၊ ထို့နောက်ကျွန်တော် ရယ်မောမိသည်။ သူ့ကိုယ်
မှာ သေးသေးညှက်ညှက်ကလေးကို မင်းက ဘာများကြောက်စရာ
ရှိလို့လဲ။ မင်း ခွန်အားဗလကိုသာ သူ ကြောက်ရမှာ၊ နောက်ပြီး
မင်းက ယောကျ်ား၊ သူက မိန်းမလေကွာ၊ ဟား ဟား ... ကျလည်း
ကျတဲ့ကောင်။

သွားတော့ သွားကြည့်လိုက်ပါ့မယ်လေ၊ စကားပြောချင်လို့
ဆိုပဲ။

မင်း ယုံသလား။

ယုံတယ်၊ သူ့မျက်လုံးက ရိုးသားတယ်။

ကျွန်တော် ကိုယ်လိုရာများ ဆွဲတွေးနေမိသလား၊ အို...အခြေ
အနေ သိရအောင် သွားကြည့်တာ မမှားပါဘူး။ တာဝန်ချိန် ပြီးသော
အခါ ချီတုံချတုံ တွန့်ဆုတ်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် အခန်းနံပါတ်
၂၀၄ သို့ ရောက်သွားပါသည်။

တံခါးခေါက်လိုက်သောအခါ အထဲက 'ဘယ်သူလဲ'ဟု မေး
သည်။ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ကြောင်သွားသည်။ ကျွန်တော့်နာမည်
ပြောလိုက်ဖို့ စဉ်းစားပြီးမှ 'LobbyWaiter ပါ ခင်ဗျာ'ဟု ဖြေလိုက်
သည်။

"ဝင်ခဲ့"

တံခါးကို အထဲမှ Lock လုပ်မထားပါ။ လှည့်ဖွင့်ပြီး ဝင်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်သောအခါ သူမကို ဆိုဖာပေါ်မှာ ထိုင်လျက်တွေ့ရသည်။ သူမ၏ လက်က တယ်လီဖုန်းပေါ်မှာ အဆင်သင့်။

"ဘာကိစ္စလဲ"

ဟာ...၊ ကျွန်တော် ခေါင်းနပန်းကြီးသွား၏။ ကျွန်တော့်ကို သူပဲ ခေါ်ထားပြီး ဖုန်းနဲ့ လှမ်းတိုင်လိုက်ရင် ကျွန်တော် အရှက်လည်းကွဲ၊ အလုပ်လည်း ပြုတ်။

"ကျွန်တော့်ကို စကားပြောရအောင် ခေါ်ထားလို့ လာခဲ့တာပါ ခင်ဗျာ"

အခြေအနေ သိပ်မဟန်လျှင် လစ်ပြေးဖို့ ခြေတစ်လှမ်းပြင်ထား၏။ သူမ ရယ်မောသည်။

"ဪ...အေး၊ လာ လာ"

တော်ပါသေးရဲ့၊ ကျွန်တော် သူမရှေ့၌ သိမ်မွေ့စွာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"မင်းအင်္ကျီက တစ်မျိုးဖြစ်သွားပါလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော့်အလုပ်ချိန် ပြီးသွားလို့ ဝတ်စုံကိုပြန်ချွတ်လဲလိုက်ပါပြီ၊ အခုဟာက..."

"ဒီအင်္ကျီက ပွပွကြီး၊ ကြည့်မကောင်းဘူး"

ကျွန်တော် မမျှော်လင့်သော စကားဖြစ်၍ ကြောင်သွားသည်။ ကျွန်တော့်ဆီက ဘာစကားကို မျှော်လင့်ပြီး သူမ ပြောလိုက်တာပါလိမ့်၊ ကျွန်တော် မသိပေ။

တစ်ခဏ ငြိမ်သက်သွားကြသည်။

"ထားပါလေ...ငါ့ကို ရိုးရာပုံပြင် တစ်ခုလောက် ပြောပြပါ

အား၊ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းမယ့် ပုံပြင်တစ်ခုပေါ့၊ ပုံပြောခ အချက် မင်း ထိုက်ထိုက်တန်တန် ရစေရမယ်"

ပုံပြင်...၊ ကျွန်တော် ဦးနှောက်နည်းနည်းခြောက်သွားသည်။ အမျိုးသမီး၏ မျက်နှာ၌ အပြုံး လုံးဝမရှိတော့ပါ။ သူမ အတည်ပြောနေတာလား။

ညည့်သည်တွေဟာ ပုံပြင် ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ကြိုက်တတ်တယ်ဆိုရင် ဟိုတုန်းကတည်းက ပုံပြင်စာအုပ်တွေ လေ့လာထားရမကောင်းပါလား။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် တစ်ပုဒ်တော့ သိတယ်၊ မောင်ပေါက်ကျိုင်း ပုံပြင်"

အမျိုးသမီး မျက်ခုံးပင့်ကြည့်၏။

"ကြားဖူးမလား မသိဘူး...၊ ဆင်းရဲသား လူငယ်လေး တစ်ယောက်ရဲ့ ပုံပြင်လေ၊ သူက သုံးခွန်းသော စကားကို လိုက်နာပြီး ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သွားတဲ့လူ၊ နားထောင်မလား"

သူမ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်သောအခါ ကျွန်တော့်မျက်နှာ နွေးခနဲ ရှက်ရွံ့သွားသည်။ ငါ ဘာများ မှားသွားလို့ပါလိမ့်။

"အိုကေ...အိုကေ"

သူမ ကျွန်တော့်ကို ဟန်ပါပါ ပြုံးကြည့်ပါသည်။ ထို့နောက် ထိုင်ရာမှ ထပြီး ကျွန်တော့်ဆိုဖာ လက်တန်းပေါ်မှာ အိခနဲ ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ကျွန်တော့်အသားနှင့် ထိကပ်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ စိတ်ဝင်စားပါတယ်၊ မောင်ပေါက်ကျိုင်းအကြော
ပြောပါ"

ထိုညက ကျွန်တော့်အိပ်ခန်းကလေးထဲသို့ ပြန်ရောက်
အခါ တစ်ကိုယ်လုံး ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေ၏။ ဂစ်တာကလေး
လက်ဖျားဖြင့်ပင် မထိမိချေ။ ငေးကြည့်ရုံသာ ကြည့်ဖြစ်သည်။

လီလီ...၊ ငါ ဖေဖေ့ကို လွမ်းတယ်။

ဖေဖေ့ကို သတိရတမ်းတစိတ်ဖြင့် အိပ်ပျော်သွားသောကြေ
အိပ်မက်ထဲတွင် ဖေဖေ့ကို တွေ့ရသည်။ ဖေဖေက ဟက်ဟက်
ပက် ရယ်နေသည်။

"သြော်...အုပ်စိုး အုပ်စိုး၊ ခြေလှမ်းတွေ အများကြီး လှ
တယ် လှမ်းတယ်နဲ့ လက်စသတ်တော့ မင်းက ရွှံ့ဗွက်ထဲ တိုး
နေတာကိုးကွ၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ"

ကျွန်တော်ဖြုန်းခနဲ အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာသည့်အခါ ကျွန်တေ
မျက်လုံးမှာ မျက်ရည်များဖြင့် စိုစွတ်နေသည်ကို အံ့ဩစွာ သတိ
မိလိုက်သည်။

***

(၁၂)

ဂီတသံ ဆိုသည်မှာ အလွန်သာယာသည်ဟု မှတ်ယူထားခဲ့
သော ဂစ်တာသမား ကျွန်တော်သည် ယခု ခန်းမထဲက ဂီတသံကို
တော့ နားမခံသာတော့ပါ။

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဆူညံစွာ ကြားနေရသော ကက်ဆက်သံကြောင့်
ကျွန်တော်တို့သည် စကားကို အော်ဟစ်ပြောနေရသည်။ ကျွန်တော့်
အသံတွေပင် နာကုန်ပြီ။ က,နေသူ၊ လှုပ်ရှားနေသူများကတော့ ရယ်
မောလျက် ပျော်ရွှင်လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော် ပထမ ဟိုတယ်မှ ခန်းမ
ဆောင် အလုပ်သမားအဖြစ်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီးနောက် ယခုအခါ နိုင်ငံ
ခြားသားပိုင် ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခု၏ စားပွဲထိုး ဖြစ်နေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်းထောင့်တစ်နေရာတွင်တစ်ပ်မန်းနီး ထည့်ရန် ပုံး ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့ စားပွဲထိုးအားလုံး ရသည့် အပိုဆုကြေး ထိုပုံးထဲတွင် ထည့်ရသည်။ ဟိုတယ်က ရသင့်သည့် အချိုးကို ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ကို မန်နေဂျာက သင့်တော်သလိုပြန် ခွဲဝေပေးပါသည်။ သင့်တော်သလို ဟူသော စကားသည် ကျယ်ပြန့်သောကြောင့် ထို 'သင့်တော်သလို' သည် ကျွန်တော် အတွက် ဘယ်လိုမှ ဘဝင်မကျစရာ ဖြစ်ဖြစ်သွားသည်။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်၏ အပြုအမူ၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် ရည်ကိုယ်သွေးကို နှစ်သက်သဘောကျပြီး၊ သို့မဟုတ် ကရု သက်ပြီး ကျွန်တော့်အတွက် သက်သက်ပေးသော ကရုဏာငွေ သည် မဟုတ်လား။ ဤပိုက်ဆံကို ကျွန်တော် သန့်ရှင်းရေးသ အား ခွဲဝေမပေးလို၊ တံခါးစောင့်အား ခွဲဝေမပေးလို။ ဟိုတယ်ပိုင် ကိုလည်း ခွဲဝေမပေးလိုပါ။ ထိုစိတ်ဓာတ်သည် အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီး စားပွဲထိုးတိုင်းမှာ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း အပိုဆုကြေး တတ်နိုင်သမျှ ပုံးထဲမထည့်ဘဲ ဖျောင်ဖို့ ကြိုးစားကြသည်။ တစ် တစ်ခါ အောင်မြင်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါ မိသွားလျှင် အလုပ်ပြုတ် တတ်သည်။

ကျွန်တော် ရောက်ခါစက အပိုဆုကြေးကို ပုံးထဲ ထည့်ရမည် ဟူသည့် ဥပဒေသကို ရိုသေစွာ လိုက်နာခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် အခြားသူများထက် ပိုနစ်နာခဲ့သည်။ သို့သော် ယခုအချိန်မှာတော့ ကျွန်တော် အများနည်းတူ အပိုဆုကြေးကို ဖျောင်တတ်ပါပြီ။ ဘောင် ဘီအိတ်ထဲ ထည့်ဖို့ မဖြစ်သော အခြေအနေမို့ လျှပ်တစ်ပြက် နည်

များကို ကျွန်တော် သုံးရသည်။ ဧည့်သည် စီးကရက်ဘူးခွံထဲ ထည့် ပြီ၊ ရောထွေး လုံးချေကာ အမှိုက်တောင်းထဲ ပစ်ထည့်လိုက်ရ၏။ ကိုယ့်အမှိုက်ပုံး ကိုယ် မှတ်မိဖို့တော့ လိုလေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ဒီ ခြစ်ကျ၍ ကောက်သလိုလို၊ ဘောလ်ပင်ကျ၍ ကောက်သလိုလို နှင့် ဒူးထောက်ငုံ့ကာ ကော်ဇောအောက်မှာ ထိုး၍ဝှက်ရသည်လည်း ရှိသည်။

ဧည့်သည်က ပေးနေစဉ် သူများမြင်လျှင်တော့ ထိုငွေသည် ပုံး ထဲသို့ ရောက်မှ ပြေလည်မည်ဖြစ်သည်။ မမြင်အောင် ပေးသည့်အခါ မျိုးဆို ကျွန်တော် ပျော်လေသည်။

တချို့ ဧည့်သည်များက ပါးနပ်သည်၊ အလိုက်သိသည်။ ပိုက် ဆံကို သေးသေးကျစ်ကျစ် ဖြစ်နေအောင် လိပ်ထားပြီး စီးကရက် မီးညှိခိုင်းရင်း လက်ကြားထဲ ညှပ်ပေးတတ်ပါသည်။ ထိုနည်းကို အမျိုးသမီးများနှင့် မိန်းမလျာများ အသုံးများသည်။

တချို့က ပိုက်ဆံနှင့်အတူ ဖုန်းနံပါတ်၊ လိပ်စာစသည်တို့ကို မသိမသာ ညှပ်ထည့်ထားသည်။ အထူးသဖြင့် မိန်းမလျာများ ဖြစ် သည်။

"မင်း လည်စည်းကလေး ငါ့ကိုပေးပါလား၊ အမှတ်တရပေါ့"

ကျွန်တော့်အား တစ်ပ်အများကြီးပေးပြီး ကျွန်တော့်ထံက အသေးအဖွဲ့ အမှတ်တရပစ္စည်း တောင်းတတ်သည့်အခါ ကျွန်တော် အနည်းငယ် မျက်နှာပူလျက် လိုက်လျောရပါသည်။ တခြား ဆက် ရှင်က စားပွဲထိုး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က မြင်သွားလျှင် ကျွန် တော့်အား ဆွီတီဟု နောက်ပြောင် ရယ်မောတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော့ ဟော့ စောစောက ဂျယ်ကြီးက မင်းကို ဘာကပ်ပြော နေတာလဲ"

"လိပ်စာ ပေးသွားတာကွ၊ ရော့...မင်းစိတ်ဝင်စားရင်"

"ထွီ၊ ချီးကားကြီးနဲ့သာ တိုက်ခံရပြီး သေလိုက်ချင်သေးတယ်"

ထိုသူငယ်ချင်းသည် ပီကေ အမြဲဝါးနေသူဖြစ်သည်။ သူ့ကြည့် လိုက်လျှင် အမြဲပဲ ပီကေဝါးလျက်။ နည်းနည်း ခင်မင်ရင်းနှီးလာသော အခါ သူ ပီကေ အဆက်မပြတ် စားရခြင်း၏ အကြောင်းကို ကျွန် တော် သိသွားရသည်။ သူသည် စားပွဲထိုးမှာ ကျသင့်ငွေ ရှင်းသည့် အခါ လင်ပန်း၏ ဖင်ဘက်၌ ပီကေတွေ ကပ်ထားပြီး အဆင်ပြေ အနေအထားဖြင့် ငွေလက်ခံလေ့ ရှိသည်။ ပီကေ၌ အနည်းဆုံး အ ကြွေးငွေ စက္ကူတစ်ချပ် ကပ်ကျန်လိမ့်မည်မှာ အနည်းငယ်မျှ သံသယ ဝင်စရာ မလို၊ သူ့အားလည်း ကျွန်တော် မေးကြည့်ဖို့ မလိုပါ။

"ဝိတ်တာ..."

ထောင့်စားပွဲဆီမှ အော်သံတစ်ခု ထွက်လာ၏။ ကျွန်တော် ကမန်းကတန်း ပြေးရပြန်ပါသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ"

အသက် ၄၀ ပတ်ဝန်းကျင် လူ နှစ်ယောက်နှင့် ၂၀ အရွယ် ကောင်မလေး တစ်ယောက်။ ကောင်မလေးကို ကျွန်တော်သိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကလပ်သို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် တစ်ယောက်တည်း အမြဲလာ တတ်သည်။ ရုပ်ရည် ချောမောသွက်လက်သည်။

ဝိုင်ဖန်ခွက်များနှင့်အတူ ကျသင့်ငွေ စာရွက်ကို လင်ပန်းပေါ် မှာ တင်၍ သွားပေးရပါသည်။

"ရှူး...ပိုက်ဆံကို ပြောင်ကြီး မပေးနဲ့ဦး၊ သူ့လက်ကြားထဲ ညှပ်ပေးလိုက်"

အထာကို သိနေသော ကောင်မလေးက လူကြီးကို တိုးတိုး ကပ်ပြောသည်။ ကျွန်တော် ကောင်မလေးကို ကျေးဇူးတင်သွားပါ သည်။

"ရော့ကွာ...အဲဒီအထုပ်ထဲက ရေယူလိုက်"

အရွက်ကြီး တစ်အုပ်ကို စားပွဲပေါ် ပစ်ချပေးလိုက်သည်။ ထို အပြုအမူမျိုးမှာ ကျွန်တော်တို့အား စော်ကားသလိုဟန် ဖြစ်သော် လည်း ထိုပုံစံကို ကျွန်တော်တို့ ကြိုက်ပါသည်။ ဥပမာ ကျသင့်ငွေ တစ်သောင်း ဆိုပါတော့၊ အရွက် ၂၀ ရေယူရမည် ဖြစ်သည်။ အရွက် ၂၀ မကဘဲ ၂၂ ရွက်လောက် ရေပစ်လိုက်လို့ ရပါသည်။ နှစ်ရွက် သုံးရွက် ပိုရေပစ်လိုက်လို့ မူးနေသည့် သူတို့လည်း မသိ၊ တီဗွီ ကင် မရာထဲမှာလည်း မပေါ်၊ မန်နေဂျာလည်း မမြင်နိုင်ပါ။ အလွန်ဆုံး မြင်လျှင် ကောင်မလေးသာ မြင်နိုင်ပါသည်။ ကောင်မလေးကလည်း ကျွန်တော်တို့အား ပြဿနာမရှာပါ။

ကျွန်တော် တစ်ဖက်လှည့်ထွက်လိုက်သည့်အချိန်တွင် ကျွန် တော့် စိတ်ထဲမှာ မသိုးမသန့် ခံစားလိုက်ရသည်။ တစ်ယောက် ယောက်...တစ်ယောက်ယောက် ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေသည်။ ကျွန် တော် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို မသိမသာ အကဲခတ်မိတော့ လူတွေ လူတွေ အများကြီး။ ခန်းမ အလယ်တွင် ကခုန်နေကြသူများ၊ စားပွဲ တွေမှာ နေရာမရ၍ မတ်တတ်ရပ် အရက်သောက်ရင်း ခေါင်းလှုပ် ခြေလှုပ် စည်းချက်လိုက်နေသူများ၊ ရယ်မောစကားပြောနေကြသူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များ။ ထို့နောက် ထူးဆန်းမှု တစ်ခုကို မျက်စိထောင့်စွန်းမှာ ရိပ် မြင်ခဲ့ရ၍ ထိုနေရာဆီသို့ နောက်တစ်ဖန် ပြန်ကြည့်လိုက်မိသ ဂီတသံနှင့် အဝေးဆုံး နံရံတွင် ချောင်အကျဆုံး စားပွဲတစ်လုံး၌ အ သမီး တစ်ယောက် ထိုင်နေသည်။ သူမသည် မြူးကြွသော ဂီတ နှင့် ဘာမှမဆိုင်သည့် အပြင်လူ တစ်ယောက် ဖြစ်နေ၏။ အနက် ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားပြီး သူမ လက်ထဲတွင် အရောင်မဲ့ အရည်များ ထ ထားသော ဖန်ခွက်တစ်လုံး ရှိသည်။ သူမသည် ကျွန်တော်ရှိရာ လှမ်းကြည့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ငွေရှင်းချင်၍ လှမ်းကြည့်သည့် အကြ မျိုး မဟုတ်၊ ကြာမြင့်စွာ ကတည်းက စူးစိုက် ကြည့်နေခဲ့ပြီးသ အကြည့်မျိုး ဖြစ်သည်။ မြသီတာ၏ မျက်လုံးမျိုး...။ သို့သော် သီတာထက် အသက် ၂၀ လောက် ကြီးပါလိမ့်မည်။

"ချွတ်...ချွတ်"

ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သော နောက်ဘက်စားပွဲရှိရာ ကျွန်တော် ပြန်လှည့်လိုက်ရသည်။ အသက် ၃၀ ကျော် ယောကျ်ားတစ်ယောက် သူ့ဘေးမှာ အသက် ၄၀ အရွယ် အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက် ပါ သည်။ သူတို့ မောင်နှမ မဟုတ်မှန်း သိသာပါသည်။

"တက်ကီလာ...သံပရာသီးပါ ယူခဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ"

အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်း၊ ရုပ်ရည် ကြမ်းတမ်းသည့် ခပ်တောင့်တောင့် လူအမျိုးအစား ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျွန်တော် အားကျသော မျက်လုံးနက်နက်များ ရှိသည်။ မရိတ်ရသေးသော မုတ်ဆိတ် ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် မသပ်မရပ် ဝတ်စားတတ်သူ

သည်။ သူသည် မက္ကဆီကန် စတိုင်လ်ဖြင့် အရက်သောက်တတ် ဖြစ်သည်။ အရက် မထည့်ရသေးသည့် ဖန်ခွက်နှုတ်ခမ်းကို ဆား ထားသည့် ပန်းကန်ပြားထဲ မှောက်၍ ဖန်ခွက် နှုတ်ခမ်းမှာ ဆား ကပ်နေစေပြီးမှ အရက်ထည့်သည်။ သူ၏ ဘယ်ဘက် လက်ခုံ တွင် ဆား အနည်းငယ် ဖြူး၊ သံပရာသီး နည်းနည်းညှစ်၊ လက်ခုံ တစ်ချက်စုပ်လိုက်၊ ဖန်ခွက်ထဲက အရက်ကို တစ်ငုံသောက်လိုက် အရက်ကို ဖိမ်ခံ၍ သောက်လေသည်။

အမျိုးသမီးကြီးက လက်ပွေ့အိတ်ထဲမှ စီးကရက်ဘူးကို ထုတ် တစ်လိပ်ကို နှုတ်ခမ်းမှာ တပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် သူမအနီး ဖျတ်ခနဲ ရောက်သွားပြီး ကိုယ်ကို ရို့ကာ မီးခြစ်, ခြစ်ပေးလိုက် သည်။ အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်၏ မီးခြစ်ကိုင်လက်ကို လိုအပ် ည်ထက် ပို၍ အကြာကြီး ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ကျွန်တော် ရှန်း မကောင်းပါ။ ကဲ...ကိုင်စမ်းပါ၊ သူ့အတွဲရှေ့မှာ ဘယ်လောက် ကြာကြာ ကိုင်နိုင်မလဲ။ သို့သော် ကျောထဲက စိမ့်ခနဲ ဖြစ်လာသဖြင့် နောက်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ စောစောက အနက်ပွင့် အမျိုး သမီးသည် ကျွန်တော့်အဖြစ်ကို ပြောင်ကျကျ အကဲခတ်သည့် မျက် လုံးများဖြင့် စိုက်ကြည့်လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် သတိမထားမိမီမှာ ကျွန်တော့်မီးခြစ်ကိုင် လက်ကို ဖျတ်ခနဲ ရုပ်သိမ်း ပြီး ဖြစ်သွားသည်။

အနက်ပွင့်နှင့် အမျိုးသမီးက လက်ညှိုးကလေး ကွေးယူလျက် ကျွန်တော့်အား လှမ်းခေါ်ပါသည်။ သူမ၏ စားပွဲသို့ ကျွန်တော် ရောက်လာခဲ့ချိန်တွင် ဂီတသံသည် ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏။ ခေတ်ပြားတစ်ချပ် လဲဖို့ ဒီဂျေက ပိတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်မည်။ သော် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ စောစောက ဂီတသံထက် ပို၍ မနည်း ဆူညံသံကို ကြားနေရသည်။ ကျွန်တော့် နှလုံးခုန်သံ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် မြသီတာ၏ မျက်လုံးတွေနှင့် ပိုပိုနီးလာပြီ။

အမျိုးသမီးသည် ဆံပင်ကို ခေါင်းအထက်နားရောက်အော မြှင့်၍ ထုံးထားသည့် ဆံပင်ပုံစံနှင့် အနည်းငယ်မျှ ဖော်ရွေမှု မရှိသည် မျက်နှာထား တည်တည်ကြောင့် ရုပ်ရည် ရင့်ကျက်ဟန် ရှိသည်။ ပါ လှစ်သော နှုတ်ခမ်းမှာ အပြုံးကျယ်သော်လည်း အလွယ်တကူ ပြ တတ်ဟန် မရှိပါ။

"ဘာအလိုရှိပါသလဲ ခင်ဗျာ"

"စီးကရက်မီးညှိခိုင်းမလို့"

အေးစက်စက် မာကျောကျော အထက်စီးအသံကြောင့် ထော ခနဲ ဒေါပွသွားသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ဒေါသကို အချိန်မီ ပြန်မျို ပစ်လိုက်ရ၏။

"ဟုတ်ကဲ့"

သူမ စားပွဲပေါ်မှာ စီးကရက်ဘူး မရှိပါ။ ကျွန်တော်စိတ်လျှော ချလျက် အပြုံးတုကို နှုတ်ခမ်းမှာ အသေတပ်ထားရသည်။ သူမ လက် ပွေ့အိတ်ထဲသို့ သူမလက်နှိုက်ပြီး ပြန်ထွက်လာသောအခါ စီးကရက် ထည့်သည့် သတ္တုဘူးအပြားကလေး ပါလာ၏။ ဘူးကလေးထဲမှ ဆေးလိပ် တစ်လိပ်ထုတ်ကာ နှုတ်ခမ်းမှာ မတပ်သေးဘဲ လှည့်ပတ် ကြည့်နေသေးသည်။ ထို့နောက် မမျှော်လင့်သော စကားကို သူမ ပြောလိုက်ပါသည်။

"စောစောက တစ်ပ်မန်းနီးတွေ မင်းဘယ်လိုဖျောင်ထားတယ် တာ ကိုယ်မြင်တယ်"

ကျွန်တော် အမျိုးသမီးကို မသင်္ကာစွာ တစ်ချက်စိုက်ကြည့်မိ ည်။ ဤကလပ်ပိုင်ရှင်နှင့် သူမ အဆက်အသွယ် ရှိလေသလား၊ မကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတာ သေချာပါသည်။ မျက်နှာ ပုံက လေးထောင့်ခပ်သွယ်သွယ်၊ မိန်းမ မဆန်သော ယောကျ်ား ကျ်နှာကျမျိုး၊ တစ်ခါမြင်ဖူးလျှင် အမြဲမှတ်မိနေမည့် ရုပ်ရည်မျိုး။ သူမ ကျွန်တော်တို့ ဟိုတယ်သို့ တစ်ခါမှ မလာဖူးပါ။

"မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ကိုယ် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါဘူး၊ လခ နည်း သလား"

ကျွန်တော် ခေါင်းယမ်းပြလိုက်ဖို့ စဉ်းစားပေမယ့် လွှတ်ခနဲ ကားတစ်ခွန်း ပြောမိသွားသည်။

"လခဆိုတာ များတယ်လို့ ဘယ်ရှိမလဲ ခင်ဗျ"

သူမက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြီး စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်းမှာ တပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် မီးခြစ် ခြစ်ပေးလိုက်ချိန်၌ ကျွန်တော့် လက်တွေ နည်းနည်းတုန်ယင်နေသည်။ မီးခြစ်ကို မကြည့်ဘဲ ကျွန် တော့်မျက်လုံးများကို စိုက်ကြည့်နေသော်လည်း သူမ ကျွန်တော့်လက် ကို လုံးဝ မထိပါ။

"မင်းမျက်လုံးတွေက အညိုရောင်နော်၊ အဝေးက ကြည့်တော့ မျက်လုံးအနက်လို့ ထင်နေတာ"

ဘာဆိုင်လို့လဲ။ အညိုရောင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အနက်ရောင် ဖြစ်ဖြစ် ပေါ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် စီးကရက်မီး[illegible] များကို ကျွန်တော့်မျက်နှာဆီသို့ စ,နောက်သလို ဖြည်းဖြည်းမှု[illegible] ထုတ်လိုက်၏။

"နေ့ခင်းဘက် မင်း တခြားအလုပ်လုပ်သလား"

ဘာစကားပါလိမ့်၊ ကျွန်တော် သူမထံမှ မျက်နှာလွှဲပြီး ခေါ[illegible] ခါပစ်လိုက်သည်။

"ရော့...ကိုယ့်ရဲ့ ဗစ်ဇစ်တင်းကတ်၊ ကိုယ့်ရုံးကို လာခဲ့ပါ၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံ ကိုယ်ပြန်ခိုးနေရတဲ့ အလုပ်ကို စိတ်ပျက်လာတဲ့ တစ[illegible] နေ့ပေါ့"

သူမ ရုတ်တရက် ထထွက်သွားသည့်အချိန်၌ ကျွန်တော်သည် လိပ်စာကတ်ပြားလေးကို မယုံသင်္ကာ စိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။

ဒေါ်နီနီဇော်၊ 'သစ်တောစိမ်း'ခရီးသွား အေဂျင်စီ...

ကျွန်တော် သူမ၏မျက်လုံးတွေကို ထပ်ကြည့်ချင်သေးသည်။

***

(၁၃)

မည်းနက် ကော့ညွှတ်သော လှပသည့် မျက်လုံးအစုံသည် ကျွန်[illegible]အား စိမ်းကားအေးစက်စွာ ကြည့်နေသည်။ ထိုမျက်လုံးအစုံ[illegible] ပါးလှစ် နီမြန်းသော အပြန့်ကျယ် နှုတ်ခမ်းအစုံသာ မရှိလျှင် သူမ[illegible] ယောကျ်ားတစ်ယောက်ဟု ထင်ရတော့မည်။ လေးထောင့် မေး[illegible] ယောကျ်ားဆန်ဆန် နှာခေါင်းရိုး မြင့်မြင့် ကောက်ကောက်၊ ခပ်[illegible] ကုပ်ကုပ်မျက်ခုံးတိုတို...။

"မင်းအသက်..."

"၂၀ ပါ"

"ကျောင်းတက်နေသလား၊ ဘယ်နှစ်တန်းလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် တကယ့်အလုပ်အင်တာဗျူးတစ်ခုကို ဖြေ ရလိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့မိပါ။ ကျွန်တော် အနည်းငယ် စိတ်ကျဉ်းကျ သွားသည်။ လေအေးစက် တပ်ထားသည့်အခန်းထဲတွင် ကျွန်တော် အိုက်နေပါသည်။

"ဆယ်တန်း နှစ်ခါကျထားပါတယ် ခင်ဗျာ"

"ကွန်ပျူတာ ဗဟုသုတ ရှိသလား၊ ကွန်ပျူတာ ကိုင်တတ် လား"

"မတတ်ပါဘူး"

"လက်နှိပ်စက် ရိုက်တတ်သလား၊ မြန်မာ...ဒါမှမဟုတ် အင်္ဂလိပ်"

"မတတ်ပါဘူး"

ကျွန်တော့်ဦးခေါင်း နည်းနည်းငိုက်ကျသွားသည်။

သူမ ပင့်သက်တစ်ချက် ရှိုက်လိုက်သံကြားရသည်။ ကျွန်တော် ဂစ်တာတီးတတ်ပါတယ် ခင်ဗျာဟု ဖြေချင်စိတ်ကို ချိုးနှိမ်ထားရ၏။ ငါဘာမှမတတ်ဘူးလို့ သူသိသွားပြီ။ ငါဟာ စားပွဲထိုး၊ သူများ အခိုင် အစေကလွဲလို့ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သူ သိသွားပြီပေါ့။ ကျွန် တော် ထိုင်နေရတာ မျက်နှာ နည်းနည်း ပူလာ၏။ အိုး...ဘာဖြစ် သေးလဲ၊ သူခေါ်လို့ ငါလာခဲ့တာပဲ။

"မင်း ဘာအလုပ်တွေ လုပ်ဖူးလဲ"

"ဟိုတယ်တွေမှာ မီးဖိုချောင်အကူ၊ ဓာတ်လှေကား မောင်း သမား၊ လော့ဘီဝိတ်တာ၊ ပန်းကုံးရောင်းဌာန စာရေး၊ နောက်ပြီး.."

"တော်ပြီ"

သူမ နည်းနည်းမှ မပြုံးပါ။ ကျွန်တော့်မျက်လုံးကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်နေသည့်အခါ ကျွန်တော် မလုံမလဲဖြစ်ရသည်။ မြသီတာရဲ့ မျက်လုံးက ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ ခင်ဗျားမျက်လုံးက ကြောက် ရကောင်းတယ်။

"ကားမောင်းတတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဒရိုင်ဘာလိုင်စင် ပါလား"

ကျွန်တော် စိတ်သက်သာရာရသွားပြီး ရှပ်အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲ မှ ကားမောင်းလိုင်စင်ကို ထုတ်လိုက်ကာ သူမအား ရိုရိုသေသေ ကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။ ဤရှပ်အင်္ကျီသည် ကျွန်တော်၏ တစ်ထည် ...သော စတစ်ကော်လာ အင်္ကျီ ဖြစ်သည်။ အလုပ် အင်တာဗျူး ...ကိုင်း ချည်ချောပုဆိုးနှင့် ဤစတစ်ကော်လာအင်္ကျီကိုသာ ထပ် ...ထပ်ကာ ဝတ်ရသည်။ တစ်စုံတည်းသော ထသွားထလာမြန်မာ ...ဝတ်စုံဖြစ်ပါသည်။

မနက်က အိမ်က မထွက်မီ ကျွန်တော့် ဆံပင်ကို ဘရိုင်လ် ...ရင်းမ်ဖြင့် အကျအန ပိနေအောင် ဖြီးထားခဲ့သော်လည်း ဘတ်စ် ...နှစ်ဆင့် တိုးဝှေ့စီးလိုက်ရသောကြောင့် ဆံပင်မှာ နဂိုအတိုင်း ...ပွနေလောက်ပါပြီ။

"လိုင်စင်သက်တမ်း နှစ်နှစ် မပြည့်သေးဘူးပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် အသက် ၂၀ မပြည့်သေးပါဘူးခင်ဗျာ"

သူမသည် လိုင်စင်အား ကျွန်တော့်ထံ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

"ဘယ်ကားမျိုး မောင်းဖူးသလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အစုံပါပဲ၊ သုံးဘီး၊ တီအီး အလဲဗင်း၊ ဆူပါရှစ်၊ ချက်ပလ
ဒေဝူး...တွေ့သမျှကား ကျွန်တော် မောင်းဖူးတယ်"

သူမ မျက်မှောင်လည်း ကြုတ်၊ နှာခေါင်းလည်း ရှုံ့သွား၏။

"ကျွန်တော်က မော်တော်ကား ဆားဗစ် တစ်ခုမှာ သုံးနှစ်
အလုပ်လုပ်ဖူးလို့ပါ"

သူမ အသံထွက်အောင် ရယ်မောလိုက်သောအခါ ကျွန်တေ
ပျော်သွား၏။

ရန်ကုန်မှာတော့ ကားမမောင်းဖူးသေးပါဘူး၊ ထိုစကား
ကျွန်တော် ပြော၍မဖြစ်ပါ။ အကယ်၍ ကျွန်တော့်အား သူမ က
မောင်းသမားအဖြစ် အလုပ်ခန့်လိုက်လျှင် သည်ကနေ့ တစ်နေကု
ကားတစ်စီးငှားပြီး ရန်ကုန်လမ်းတွေကို အမောင်းကျင့်ကြည့်ရမည်

"အိုကေ၊ မင်းကို ကိုယ် ဒရိုင်ဘာခန့်သင့်သလားဆိုတာ တ
ချက်လောက် လက်တွေ့စမ်းကြည့်တာပေါ့၊ ရော့..ကားသော့"

ဘုရား ဘုရား..ကျွန်တော် ကမန်းကတန်း ဆီးဖမ်းလိုက်
သော လက်ထဲက ကားသော့မှာ အဆမတန် လေးပင်နေသည်။

သူမက ရုတ်တရက် ထိုင်ရာမှ ထကာ အခန်းပြင်သို့ ထွက်သွ
သဖြင့် ကျွန်တော် နောက်က လိုက်သွားရသည်။ လှမ်းမှန်းမသိ လှမ်
နေသည့် ခြေလှမ်းများအောက်တွင် ခြေဖဝါးတွေ မရှိသလို ဟာဟာ
ကြီး ဖြစ်နေ၏။ အပြင် ဧည့်ခန်းမှာ စားပွဲနှစ်လုံးနှင့် ဝန်ထမ်း သုံ
လေးယောက် အလုပ်ရှုပ်နေကြရာမှ ကျွန်တော်တို့ကို မသိမသာ
အကဲခတ်ကြည့်သည်။ သူမကို မည်သူမျှ ရင်းရင်းနှီးနှီး မနှုတ်ဆက်

ကြပါ။ သူမသည် ဖိနှိပ်တတ်သူလား၊ ငေါက်ငမ်း တတ်သူလား၊
ဓာကြောင်သူလား...။

တိုက်ထဲမှ အပြင်ထွက်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော်၏ မွန်း
ကျပ်မှုများကို လေအေးတစ်ချက်က ဖယ်ရှားပေးလိုက်သည်။ ကျွန်
တော် လေကိုတစ်ဝကြီး ရှူရှိုက်လိုက်၏။ သို့သော် သူမ ဦးတည်သွား
နေသော ကားကြီးတစ်စီးကို မြင်လိုက်သောအခါမှာ ကျွန်တော် ရှူ
ရှိုက်ပြီးသား လေတွေ ဘယ်ဆီရောက်မှန်းမသိ ပျောက်ဆုံးကုန်တော့
သည်။ နောက်ဆုံးပေါ် (၁ ဂ) အက္ခရာ နံပါတ်အနက်ရောင် မာစီးဒီး။
ကျွန်တော် အသက်ရှူမဝသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

"ကျွန်တော်..."

သူမက ကျွန်တော့်ကို လှည့်ကြည့်၏။ ကျွန်တော် အမှန်
အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်ပါသည်။

"ကျွန်တော် မာစီးဒီး တစ်ခါမှ မမောင်းဖူးသေးဘူး ခင်ဗျ"

သူမ အနည်းငယ်မျှ မပြုံးဘဲ ခေါင်းဆတ်ပြ၏။

"တခြားကားတွေနဲ့ ဘာမှ မထူးပါဘူး၊ ဒါ အမေရိကန်က ဝင်
တာ၊ အော်တိုဂီယာ။ ကဲ...သော့ဖွင့် ဝင်ထိုင်၊ တစ်ပတ်လောက် မောင်း
ပြစမ်း"

ဘုရားသိကြား မ,လို့ ဟိုရှေ့နားက ပန်းအိုးကြီးနဲ့ မခြစ်မိ
ပါစေနဲ့။

တကယ်ဆို ကျွန်တော် ကားမောင်းပြန်လေ့ကျင့်ချိန် တစ်ရက်
လောက်တော့ ရဖို့ကောင်းပါသည်။ သူမက ကျွန်တော့်ညာဘက်က
ရှေ့ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်ပြီး စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် အပြစ်ရှာမည့် အလုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင် မျက်နှာထားမျိုးဖြင့် ကျွန်တော့်ခြေထောက်များ၊ လက်မျ[illegible] စောင့်ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော့် လုပ်သက် တစ်နှစ်အတွင်း [illegible] အင်တာဗျူးမှ မပြုတ်ဖူးပါ။ သည်တစ်ခါ ကားမောင်း အင်တာ[illegible] ကျမှ ပြုတ်ရတော့မည် ထင်သည်။

သို့သော် ငါးမိနစ်ကြာသောအခါ မာစီးဒီးသည် ကျွန်[illegible] လက်ထဲတွင် နာခံတတ်သော တပည့်တစ်ယောက်လိုပင် ငြိမ်[illegible] လျက် ရှိသည်။

***

(၁၄)

ကျွန်တော်သည် နံနက် ၉ နာရီမှ ညနေ ၅ နာရီအထိ သူမ၏ ကားမောင်းသမား တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရပြီး ညနေ ၆ နာရီခွဲမှ ည ၁ နာရီအထိ ဟိုတယ် စားပွဲထိုးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

မိမိ ရသင့်သည့် အပိုဆုကြေးကို မိမိပြန်ခိုးဖှက်ရသည့် အလုပ်ကို စိတ်ကုန်ပါပြီဟု သူမအား ကျွန်တော် ညည်းညူပြခဲ့သော်လည်း တကယ်တော့ ကျွန်တော် ဤအလုပ်ကို ဆက်လက်တွယ်တာနေရဆဲ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်၏ ကားမောင်းသမား လခသည် တစ်လလျှင် သုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောင်ကျပ်ဖြင့် အစပြုရသည်။ နေ့လယ်စာကို သူမက ကျွေး အဆင်ပြေပါသည်။ ဟိုတယ်သို့ ညနေ ၆နာရီခွဲအရောက် သည် ဖြစ်ရာ သူမ၏အိမ်သို့ ပြန်ပို့အပြီး ကားကို ဂိုဒေါင်ထဲ ပေးအပြီး ဟိုတယ်ဆီသို့ မကူးမီ ညစာကို ကြုံသည့်နေရာမှာ သလိုစားရ၏။ ဟိုတယ်က ကျွန်တော်တို့ကို ညစာမကျွေးပါ။ အဝင်တွင် ကျွန်တော်သည် ဘတ်စ်ကား နှစ်ဆင့်သုံးဆင့် ကြုံ စီးရသည်။ အလုပ်အပြန် ည တစ်နာရီတွင်တော့ ကလပ်က နှင့် ပြန်ပို့ပေးပါသည်။

ခရီး အနီးအဝေး အဆင်ပြေရာ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယော ပို့ပေးနေသည့်အတွက်ကျွန်တော့်အခန်းလေးသို့ ကျွန်တော် ရော ရှိချိန်သည် ည နှစ်နာရီထက် ဘယ်တော့မှ မစောပါ။ ပြန်ရော သည့်အခါ အရက်ပေါင်းစုံအနံ့၊ စီးကရက်နံ့၊ ရေမွှေးပေါင်းစုံ ချွေးနံ့ စသည်တို့ဖြင့် နံစော်စေးကပ်နေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ရေ ချိုးပစ်ရ၏။ (တစ်ခါတစ်ခါ ကံဆိုးလျှင် ချိုးစရာရေမရှိပါ။)

တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်တော့်ဂစ်တာလေးကို လက်နှင့် မထိ မိဘဲ အိပ်ရာပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် အိပ်ပျော်သွားမိသည်။ တစ် တစ်ခါတော့ ဂစ်တာကို ရင်ဘတ်ပေါ် တင်၍ သီချင်း တစ်ပိုင်းတစ် တီးခတ်ရင်း အိပ်ပျော်သွားတတ်၏။

လီလီ...၊ ရည်ရွယ်ချက် ပျောက်ဆုံးတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘ ကို မင်းတွေးကြည့်ဖူးရဲ့လား လီလီ၊ ဘယ်အရာမဆို တန်ဖိုးကြီးကြီး ပေးမှ ရတယ်ဆိုတာ ငါ သဘောပေါက်ပါတယ်။ အားလုံးထဲမှာ တန်ဖိုးအကြီးဆုံးကတော့ အိပ်မက်ပါပဲ။

ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ လမ်းတွေ အများကြီးရှိနေသည်ဟု ထင်ခဲ့ သော်လည်း တကယ်က ပိတ်နေသော လမ်းတွေချည်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အိပ်မက်ဆီကို ရောက်အောင် လမ်းတိုင်း လမ်းတိုင်းကို ကျွန်တော် လျှောက်ရမည်။

တစ်နေ့နေ့မှာတော့ ပွင့်နေတဲ့ လမ်းကို ငါတွေ့မှာပါ လီလီ ရယ်။

ကျွန်တော်သည် နံနက် ရှစ်နာရီတွင် အိပ်ရာမှ ထဖို့ မနည်း အင်အားစိုက်ထုတ်ရ၏။ နံနက် လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်ကို ကမန်း ကတန်း မျိုချ၊ ကားနှစ်ဆင့် စီးပြီး သူမ၏အိမ်သို့ အပြေးအလွှား သွားရသည်။

ကျွန်တော် ညနှစ်နာရီမှ အခန်းပြန်ရောက်မှန်း သူမ သိပါ လျက် နံနက် ၁၅မိနစ်၊ မိနစ် ၂၀နောက်ကျလျှင် မျက်နှာထား တည် တည် တင်းတင်းသည် တစ်နေကုန် မလျော့တော့ပေ။ သူမသည် မိမိကိုယ်တိုင်အတွက်သာ ဂရုစိုက်သော အတ္တကြီးမားသည့် အမျိုး အစားတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

"ညည့်သည်တစ်ယောက်ကို ကိုးနာရီနှစ်ဆယ်မှာ ချိန်းထား တယ် အုပ်စိုး၊ ဒရိုင်ဘာ အချိန်မမှန်လို့ ငါ့အလုပ် နောက်ကျတာ ဒီတစ်ကြိမ် နောက်ဆုံးဖြစ်ပါစေ"

"ဟုတ်ကဲ့အန်တီ၊ နောက် မဖြစ်စေရပါဘူး ခင်ဗျာ"

သူမသည် နောက်ထိုင်ခုံမှာ အမြဲထိုင်လေ့ရှိသည်။ နောက် ထိုင်ခုံ ကျွန်တော်နှင့် တည့်တည့်မဟုတ်ဘဲ ညာဘက်ဘေးတွင်ထိုင် ၏။ ကျွန်တော့်လှုပ်ရှားဟန်ကို နောက်မှ တစ်ချိန်လုံး စစ်ဆေး အကဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခတ်နေသည်ဟု ခံစားရသည်။ ကျွန်တော်သည် နောက်ထိုင် သူမကို တင်လျက် ကားမောင်းနေရသည့် ကာလတစ်လျှောက် ကိုယ်ခန္ဓာ ပြေလျော့သက်သာမှုကို မခံစားရပေ။ သူမက ကျွန် ကို အလ္လာပ သလ္လာပ စကား တစ်ခွန်းမှ မပြောဖူးသောကြော သည်။ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား ဆက်ဆံရေးစစ်စစ် ဖြစ် အနည်းငယ်မျှ လောကဝတ်စကား ပြောဖော်မရပေ။

"ဟ…ဘယ်လိုကောင်တုံး၊ ကားမှ မောင်းတတ်ရဲ့လာ

ရှေ့ကားတစ်စီးစီးက စိတ်တိုင်းမကျစရာဖြစ်၍ လွှတ် ကျွန်တော် ရေရွတ်မိသည့်အခါမျိုးတွင် ထိုစကားထဲသို့ သူမ တော့မှ ဝင်မပါတတ်ပါ။

တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်တော် သူမ၏ အာရုံကို ဆွဲယူဖို့ ကြိ ကြည့်ဖူးသည်။

"ဟာ…များလှချည်လား ကားတွေ၊ သေတော့မှာပဲ။"

ထိုအခါမျိုးတွင် ကျွန်တော့်စကားနောက်သို့ လိုက်မ တတ်ပါ။

ဘယ်စကားမျိုးဖြင့် ဆွဲခေါ်ကြည့်ကြည့် 'အင်း' တစ်လုံး ကျွန်တော် ပြန်ရ၏။

ဘာလဲ…၊ ငါနဲ့သူနဲ့ စကားပြောဖို့ မတန်ဘူးများ ထင်နေ လား၊ နေပေါ့ကွာ။

ကြာလျှင် ကျွန်တော်သည် ပြုံးပင်ပြုံးတတ်တော့မည် မဟုတ် ပါ။ ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ဒရိုင်ဘာဘဝတွင် စက်ရုပ်တစ်ရုပ် တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်နေ၏။ သူမ ကားပေါ် အတက်အဆင်းတွ

သူမအတွက် ကားတံခါးဖွင့်ပေး၊ သူမက သီချင်းဖွင့်ခိုင်းလျှင် ဒက်ရှ် ဘုတ်ထဲမှ တိပ်ခွေတစ်ခု ဖွင့်ပေး၊ သိပ်မကျယ်နဲ့ဆိုရင် အသံကို မြှန်နှိမ့်ပေး။ သူမ စီးကရက်သောက်မည်ဟုဆိုလျှင် လေအေးစက် ပိတ်၍ ရှေ့ခန်းမှန်များ ချပေး။

သူမအား ရုံးခန်းသို့ ပို့ပေးပြီးလျှင် ကျွန်တော်သည် ရုံးခန်း တိုက်ခန်းရှေ့ဘက်က ခုံတန်းတွင် အရုပ်တစ်ခုလို ထိုင်စောင့်ပေ တော့။ အလုပ်မရှိဘူး အထင်ဖြင့် တစ်နေရာရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားမော့ရန် စိတ်မကူးလိုက်နှင့်၊ သူမ အလိုရှိသည့်အချိန် ကျွန်တော် မရှိလျှင် ကျွန်တော့်အား မျက်နှာတိ မျက်နှာထားဖြင့် အေးစက်စွာ အပြစ်ဆိုတတ်သည်။ ကျွန်တော်သည် လူငယ်လည်း ဖြစ်သဖြင့် ဟို နားသည်နား ပြေးလွှား၍ လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်စသည်တို့ကို ဝယ်ရန် တစ်ယောက်ယောက်က ခိုင်းစေလျှင် ကျွန်တော် မငြင်းနိုင်ပါ။ သို့ သော် ထူးဆန်းသည်မှာ သူမကလွဲပြီး ဤရုံးတွင် ကျွန်တော့်ကို မည် သူမျှ မခိုင်းစေရဲပါ။ တစ်ခါတုန်းက ကျွန်တော့်အား လက်နှိပ်စက် စာရေးမ အစ်မကြီးက အအေးသွားဝယ်ခိုင်းသဖြင့် ကျွန်တော် သွား မှာပေးခဲ့သည်။ သူမ သိသွားသောအခါ ထိုစာရေးမကို မျက်နှာထား တည်တည်၊ လေသံချိုချိုဖြင့် သတိပေးခဲ့သည်။

"ဒီကောင်လေးက ဒရိုင်ဘာလေ၊ ဇာဟီရအလုပ်သမား မဟုတ် ဘူး၊ မင်းတို့အတွက် ကိုယ် ပြူးမ်တစ်ယောက် ထားပေးသားပဲ၊ ကိုယ် လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်သွားလိုရာကို လိုက်ပို့ပေးနိုင်ဖို့ ကိုယ့်ဒရိုင် ဘာဟာ ဒီရုံးမှာ စတဲင်းဘိုင် ရှိနေရမယ်၊ ကြားလား။ နောက်ကို သူ့ ကို မခိုင်းပါနဲ့ကွယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမသည် ကျွန်တော်ပင်ပန်းမှာကို စိုးရိမ်သည့်စေတ... တော့ လုံးဝ ရှိမနေကြောင်း ကျွန်တော် လော့င်းရဲပါသည်။ ဒါ... သူမ၏ အတ္တကြီးမားပုံ တစ်မျိုးပဲဟု ကျွန်တော်တွက်ဆပါ... သူမကို သူမအေဂျင်စီမှ ဝန်ထမ်းများ သိပ်ချစ်ခင်မည် မဟုတ်... ကျွန်တော် ခန့်မှန်းတာ မှန်၏။ ဇာဟီရအလုပ်သမား ကိုရှိ... သူမ အကြောင်းကို အားရပါးရ ဖောက်သည်ချတတ်သည်။

"အဘွားကြီးက တစ်ခုလပ်ကွ၊ ကပြား အဘိုးကြီးတစ်ယော... နဲ့ ရဖူးတယ်၊ ကွဲသွားတာ ကြာပြီ၊ မကွဲခင်က သူ ဥရောပမှာ ... နှစ်လောက် သွားနေတာ၊ ကွဲပြီး ဒီပြန်လာတော့ ဒီလိုဒီလို အ... အနေ ဖြစ်လာတာပဲ။ ချမ်းသာသလားတော့ မမေးနဲ့၊ သူ့မှာ ဒီ... ဂျင်စီ တစ်ခုအပြင် ဝင်ဒါမီယာထဲမှာ အင်းတစ်ခု ရှိသေးတယ်၊ ... အိမ်လဲ မင်းရောက်ဖူးသားပဲ၊ အိမ်ထဲ မင်းဝင်ဖူးတယ် မဟုတ်လာ... အပျံစား"

"ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော်တိုက်ထဲ တစ်ခါမှ မဝင်ဖူးပါဘူး၊ ဆ... ဝင်အောက်မှာပဲ ထိုင်ရတယ်ဗျ"

ဒရိုင်ဘာထဲတွင်တော့ ကျွန်တော်သည် အဆင့်အနိမ့်ဆုံး ဖြ... ပါလိမ့်မည်။

"ဒါနဲ့ စပ်စုတယ် မထင်နဲ့နော်၊ မင်း လခဘယ်လောက်ရလဲ"

"လောလောဆယ်တော့ သုံးထောင်ပဲ ပေးဦးမယ်တဲ့"

သူက ပေါင်တစ်ချက်ပုတ်၍ 'အဲဒါပဲ...အဲဒါပဲ၊ ငါ ထင်ပြီ... သားပါ'ဟု ပြော၏။

"ဘာတုံးဗျ"

"မင်းအရင်က ဒရိုင်ဘာက အဘိုးကြီးကွ၊ မင်း ဒီကို ပထမဆုံး ...လာတွေ့တုန်းကမှ အဲဒီအဘိုးကြီးကို အလုပ်ဖြုတ်ပစ်လိုက်တာ ... အဘိုးကြီးကို တစ်လ လေးထောင်ပေးရတာကွ"

"ဟာ...ကျွန်တော်လာမှ အလုပ်ဖြုတ်တာ"

"အေးလေကွာ၊ မင်းကားမောင်း ပို့ပေးပြီး သွားတဲ့အချိန်မှာ ...နောက်နေ့ကစပြီး အလုပ်ဝင်စရာ မလိုဘူးလို့ ပြောလိုက်တာပဲ။ ...ဒါ တစ်လစာ ကြိုပေးပြီး အလုပ်ထုတ်လိုက်တာ၊ အဲဒါ ဘာကြောင့် ...ထင်လဲ"

"ငွေ ၁၀၀၀ သက်သာအောင်လို့လားဗျ"

"အဲဒါလဲ ပါမှာပေါ့၊ ဒါတင် ကဦးမှာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဒီမယ် ...မင်း၊ ဘယ်သူ့မှ သွားမပြောနဲ့၊ သူက လူကြီးတွေထက် လူငယ်တွေ ...ကို ပိုသဘောကျတာကွ၊ မင်းလဲ သိပြီးပြီ ဖြစ်မှာပါ"

ကျွန်တော် သူမအား (...) လမ်းသို့ လိုက်ပို့ရသော ရက်သည် ...တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်ရက်ဟု ကျွန်တော် မှတ်မိပါသည်။

"ဒီနားမှာပဲ စောင့်၊ ကိုယ် ဟောဟိုက အကျိုလှန်းထားတဲ့ ...အခန်းမှာ ရှိနေမယ်၊ တစ်နာရီ နှစ်နာရီကြာချင်ကြာမယ်၊ မင်း ဘယ် ...မှ မသွားရဘူး...ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

သူမသည် ဆယ်လူလာဖုန်းကို လက်ပွေ့အိတ်ထဲ ထည့်ယူပြီး ...မြင့်မားသော တိုက်ခန်းကို မော့ကြည့်၏။ ထို့နောက် ကျွန်တော့် ...ဘက် တည့်တည့် စူးစိုက်ကြည့်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးပဲ ရှိရှိ အဲဒီကို မင်းလိုက်လာစရာမလို...ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ"

သူမ ကျွန်တော့်ကို ဘာရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အလုပ်ခန့်ခဲ့ပါ...နည်း။ ဈေးပေါပေါ ရရုံ တစ်ခုနှင့်လား၊ အခြားအကြောင်း ပါ...လား။ သူမ၏ ဟန်အမူအရာသည် ကိုရှိန်ပြောသည့် စကားများ...ပေါ် သံသယဝင်စေသည်။ သူမသည် ဣန္ဒြေကြီးရုံမက မသက်...တတ်သည့် အလုပ်ရှင်တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ သူမ၏ ဝတ်စား ဆ...ယင်ပုံကလည်း ယောကျ်ားတွေကို ဆွဲဆောင်ဖို့ ကြိုးစားနေသူနှင့် မတူ...ပါ။ မျက်လုံးများမှာ ဘာအရိပ်အရောင်မျှ မရှိ၊ စိမ်းကားအေးစက်...မှုတွေသာ ရှိသည်။

ထိုနေ့က ဝိဇယ မီးပွိုင့်တွင် မီးစိမ်းစိမ်းချင်း ကျွန်တော်မမြင်...မိပါ။

နောက်ကားက တပွမ်ပွမ် ဟွန်းတီးသံကို ကြားမှ ကျွန်တော့် အတွေးများကို ဖြတ်ပစ်လိုက်ရ၏။ သူမအကြောင်း တွေးနေခြင်း ဖြစ်မှန်း သိသွားလျှင် သူမ ဘယ်လိုနေမှာပါလိမ့်။ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သဘောကျစွာ လှစ်ခနဲပြုံးပြီး သူမကို နောက်ကြည့်မှန်မှ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ သည်အဖြစ်အပျက်အတွက် ကျွန်တော့်လို ရယ်ချင်နေပုံမရ။ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ သတိပေးသလို ကြည့်နေသော မျက်လုံးများကိုသာ ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်လိုက်ရပါသည်။

***

(၁၅)

"မင်းရဲ့ ကိုယ်နံ့က တော်တော်ဆန်းတယ်နော်"

နောက်ထိုင်ခုံမှ သူမ၏ စကားသံတိုးတိုးကြောင့် ကျွန်တော် ...ကသိကအောက်ဖြစ်သွား၏။ မိမိ အလုပ်သမားကို ဘယ်တော့မှ ...လောကဝတ် စကား မပြောသော သူမသည် ပြောမယ့်ပြောတော့ ...ကယ့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အတွင်းကျကျ ဝေဖန်စကားပါလား။

"မင်းသိလား...တိရစ္ဆာန်ရိုင်းကလေး တစ်ကောင် ကားပေါ်မှာ ပါလာသလိုပဲ"

ဟာ၊ ကြည့်စမ်း...မိုက်ရိုင်းလှချည်လား။

ကျွန်တော် မမျှော်လင့်သော စကားမျိုးကို ပြောပြီး သူမ တစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက် ရယ်မောပါသည်။ သူမ၏ ရယ်သံနှင့် အပိုလောကဝတ်
သံကို ကျွန်တော် ကြားချင်နေသော်လည်း ဤစကားမျိုး၊ ဤရယ်
မျိုး မဟုတ်ပါ။ ထောင်းခနဲ ဒေါပွသွားသောကြောင့် ကားလက်
ဘီးကို မလိုအပ်ဘဲ တင်းကျပ်နေအောင် ဆုပ်ထားမိသည်။

"ကိုယ် သတိထားမိတာ ကြာပြီကွ"

မပြောနဲ့...မင်း ဘာမှပြန်မပြောနဲ့၊ ပြောလိုက်ရင် မင်းနဲ့ အကြ
အကျယ် ချဲကြရတော့မှာ၊ သို့သော် ကျွန်တော့်စိတ်က မနေနိုင်ပါ

"ဆောရီး အန်တီ၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်ဘာလုပ်ပေးရမ
ခင်ဗျာ၊ အင်္ကျီ အပိုတစ်စုံ ယူလာရမလား၊ အလုပ်က ထွက်ရမလား
အန်တီ ဖြစ်စေချင်တာ ဖြစ်ရပါစေ့မယ်"

သူမ အပြုံးမပျောက်သေးပါ။

"အင်း...ဒီလိုလုပ်ကွာ၊ အဲ အဲ...ရှေ့နားမှာ ကားရပ်လိုက်
ခဏ"

ကျွန်တော် အံ့သြမှုတစ်ဝက်၊ ဒေါသ တစ်ဝက်နှင့် ဘရိတ်ကို
ဆောင့်နင်းပစ်လိုက်သည်။ သို့သော် မာစီးဒီးကားသည် ငြိမ့်ခနဲ ထိုး
ရပ်သွားပါသည်။

"ဆယ်မိနစ်စောင့်"

သူမသည် ကျွန်တော် ကားတံခါး ဖွင့်အပေးကို မစောင့်ဘဲ
သူမဘာသာ ဖွင့်ဆင်းသွား၏။ သူမ ကားထဲမှာ မရှိတော့မှ ကျွန်တော်
စတီယာရင်ဘီးကို လက်သီးဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် ထုချလိုက်မိသည်။

သေလိုက်ပါလားကွာ...ဒါထက် စော်ကားတဲ့စကားမျိုး မပြော

[illegible] တော့ဘူးလား။ ကျွန်တော် သူမကို ဆက်လက်သည်းခံသင့်
[illegible]။

[illegible] ငါးမိနစ်အတွင်း ကားဆီသို့ သူမ ပြန်လာနေသည်။ သူမ လက်
[illegible] စတိုးဆိုင် တံဆိပ်ရိုက် စက္ကူအိတ် ခပ်သေးသေးတစ်ခု ပါလာ
[illegible]။

ကျွန်တော် အောင့်သက်သက်နှင့်ပင် တံခါးဖွင့်ဆင်းလိုက်ပြီး
[illegible] တစ်ဖက်သို့ လျှောက်သွားကာ သူမအတွက် နောက်ခန်းတံခါး
[illegible] ပေးလိုက်ပါသည်။ သူမက ကားထဲမဝင်မီ ကျွန်တော့်အား စက္ကူ
[illegible] ကို လှမ်းပေးသည်။ ကျွန်တော် အနည်းငယ်မျှပင် အရိုအသေ
[illegible] ဘဲ လှမ်းယူလိုက်၏။ သူမ ကားထဲဝင်ပြီး ကားတံခါး ပိတ်
[illegible] ကတော့ ကျွန်တော် စက္ကူအိတ်ကို ကိုင်လျက် ကားထဲဝင်လိုက်ရ
[illegible] ပါသည်။

"အဲဒါ ရေမွှေးပုလင်း၊ မင်းအတွက်"

ကျွန်တော် သူမကို တည့်တည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

"ကိုယ့်ဆီ အလုပ်လုပ်တဲ့အချိန်တိုင်း အဲဒီရေမွှေးကို မင်း
သုံးခဲ့ပါ"

ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ၊ ကျေးဇူးတင်စကားပဲ ပြော
လိုက်ရမလား၊ ရန်စကားပဲ ပြောလိုက်ရမလား၊ စက္ကူအိတ် ဖွင့်ပြီး
ရေမွှေးပုလင်းပဲ ထုတ်ကြည့်ရကောင်းမလား၊ မလိုချင်ဘူး...ဒီရေ
မွှေးလည်း ဆွတ်မလာနိုင်ဘူးဟု ဘုပြောကာ ပြန်ပေးလိုက်ရကောင်း
မလား။ ဝေခွဲမရဖြစ်နေခိုက် သူမက ကားမောင်းရန် သတိပေးလိုက်
သောကြောင့် စက္ကူဘူးကို ဘေးခုံပေါ်မှာ ချလိုက်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ည နှစ်နာရီ အခန်းလေးထဲသို့ ပြန်ရောက်တော့မှ ကျွ… အိတ်ထဲ ထည့်လွယ်ထားသည့် ရေမွှေးပုလင်းကို ထုတ်ကြည့်ရ… လှပသော ပုလင်းကလေး။ စာကြောင်းများသည် အင်္ဂလိပ်စ… များနှင့် တူသော်လည်း အင်္ဂလိပ်စာ မဟုတ်ပါ။ ပြင်သစ်စာများ… ဟန် တူပါသည်။ ကျွန်တော် ပုလင်းလေးကို သဘောကျစွာ န… ကြည့်လိုက်သည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခု… လိုက်သလို ပျော်ရွှင်သွား၏။ သို့သော် တိရစ္ဆာန်နှင့် အနိုင်းခံလိုက်… ရသော ကိုယ်နံ့ကို သတိရသည့်အခါမှာတော့ ရင်ထဲမှာ ပူလော… သော ဒေါသကို နောက်တစ်ကြိမ်ခံစားလိုက်ရပြန်သည်။

တန်ရဲ့လား…ဒီရေမွှေး ဝယ်ပေးတဲ့ ဂရုစိုက်မှုနဲ့ ပက်ပက်စက်… စက် အနှိမ်ခံရတဲ့ မျက်နှာငယ်မှုနဲ့ ထိုက်တန်ရဲ့လား။

ကျွန်တော် ရေမွှေးပုလင်းအား စားပွဲပေါ် ဆောင့်ချပစ်လိုက်… သည်။ ခဏကြာတော့ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း အသံထွက်… ရယ်မောနေမိပြန်လေသည်။

***

(၁၆)

ကျွန်တော်သည် သူမ, မရှိခိုက်မို့ ပင့်ခ်ဖလွိုက် သီချင်းများကို ခပ်ကျယ်ကျယ်ဖွင့်၍ မျက်စိမှိတ်ကာ ဇိမ်နှင့် မှိန်းနေမိသည်။ သူမ သည် ပင့်ခ်ဖလွိုက်အဖွဲ့ကို နှစ်သက်ဟန်တူပါသည်။ ပင့်ခ်ဖလွိုက် အဖွဲ့၏ သီချင်းများသည် ကျွန်တော်တို့ သီဆိုဖို့ ခက်ခဲသောကြောင့် အက်ခိုးအဖွဲ့ အနေနှင့် လက်ရှောင်ထားခဲ့သည်။

အက်ခိုး…၊ ကျွန်တော်တို့၏ တီးဝိုင်း အက်ခိုး။ ယခုတော့ ကျွန်တော်သည် အက်ခိုး၏ တကယ့်အပြင်လူ ဖြစ်နေပြီ။ အက်ခိုး အဖွဲ့သည် မန္တလေးတွင် တော်တော်နာမည်ကြီးသော တီးဝိုင်းတစ်ခု ဖြစ်နေပြီ။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်တော်သည် အက်ခိုး မဟုတ်တော့ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် အက်ခိုးသာမက ကျွန်တော့်ဂစ်
ကလေးနှင့်ပင် မသက်ဆိုင်သူ ဖြစ်နေပြီ။

ညနှစ်နာရီဆိုသောအချိန်သည် အဆောင်ခန်း ကျဉ်းကျ
ဂစ်တာ တီးရန် မသင့်တော်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကျွ
တော်ကိုယ်တိုင်က အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် ရေချိုးရန် မနည်း မျက်
ဖွင့်ထားရလောက်အောင် ပင်ပန်း နွမ်းနယ်နေပြီ။ တစ်ခါတစ်
ရေစင်အောင် မသုတ်နိုင်ပဲ အိတ်ရာပေါ် ပစ်လှဲချလိုက်ပြီး နော
ကျောအောက်မှာ မျက်နှာသုတ်ပဝါ ခိုးလိုးခုလုနှင့် နံနက် ရှစ်နာ
ထိုးသည်အထိ တစ်ချိုးတည်း အိပ်ပျော်သွားတတ်သေးသည်။

တတီတီနှင့် အဆက်မပြတ်ဆူညံသော အသံကြောင့် ထိုင်
နောက်မှီကို ကျောဆန့်မှီနေရာက ဖြုန်းခနဲ မတ်မတ် ထိုင်လိုက်
၏။ ဘာသံလဲ...။

နောက်ထိုင်ခုံနှစ်ခုကြားမှာ ရှိနေသည့် ဆယ်လူလာ ဖုန်း၏
အသံဖြစ်သည်။ သြော်...သူမသည် တယ်လီဖုန်း ယူသွားဖို့ မေ့လျော့
သွားပြီ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ၊ မကြားချင်ယောင် ဆောင်နေ
မလား၊ မဖြစ်သေးပါ။

ကျွန်တော် နောက်ဘက်ရှိဖုန်းကို ဆွဲယူလိုက်၏။

"ဟုတ်ကဲ့၊ အမိန့်ရှိပါ"

တစ်ဖက်မှ အသံသည် အင်္ဂလိပ်စကားသံ ဖြစ်သည်။ အလွန်
ဝဲပြီး မြန်သော အင်္ဂလိပ်စကားသံ။ ကျွန်တော် အနည်းငယ် ထစ်အ
စွာ စကားပြောရပါသည်။

"ဖြည်းဖြည်း...ကျေးဇူး ပြုပြီး ဖြည်းဖြည်း ပြောပါခင်ဗျာ"

တစ်ဖက်မှ ယောကျ်ားသံက ဖြည်းလေးစွာ၊ ပီသစွာ ပြောပေး
ပါသည်။ သူမ၏ ရှေ့နေဟု ကျွန်တော် နားလည်ရသည်။ သူမနှင့်
တိုက်ရိုက် စကားပြောလိုသည်။ ဂျာမနီမှ ဆက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် သူမ ရှိနေမည့် တိုက်ခန်းကို မော့ကြည့်ပြီး ဦးနှောက်
ခြောက်သွားသည်။

"ဖုန်းနံပါတ် ပြောပြပါ ခင်ဗျာ၊ ခဏနေရင် သူပြန်ဆက်နိုင်
ပါလိမ့်မယ်"

တစ်ဖက်က ပြောသော ဖုန်းနံပါတ်ကို ကျွန်တော့်လက်တွင်
ရေးမှတ်လိုက်၏။

"နာရီဝက်အတွင်း ပြန်ဆက်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ"

ကျွန်တော် ကားထဲမှ ထွက်လိုက်ပြီး ပလက်ဖောင်းမှာ ခေါက်
တုံ့ ခေါက်ပြန် လျှောက်၍ အချိန်ဖြုန်းနေရသည်။ သူမ တက်သွား
သည်မှာ နှစ်နာရီ ကျော်နေပြီ။ နိုင်ငံခြားသို့ ဖုန်းပြန်ဆက်ရန် ဆို
သည်မှာ ကျွန်တော့်ဗဟုသုတ အရ သိရသလောက်တော့ တော်တော်
ခက်ခဲပါသည်။ အချိန် မိနစ် ၂၀ ထက် ကြာသွားသည့်အခါ တိုက်
ခန်းကို မော့ကြည့်ပြီး တိုးတိုးလေး ဆဲရေးလိုက်မိသည်။

မပြောဘဲ ထားရင်လည်း မမီရင် အပြစ် ဖြစ်ရဦးမည်။ သူ
ဆင်းမလာလို့ သွားပြောရင်လည်း အလုပ်ပြုတ်ချင် ပြုတ်နိုင်သည်။

ဘာကိစ္စတွေ အရေးတကြီး လုပ်ကိုင်နေလို့ ဒီလောက် အချိန်
ကြာနေရပါလိမ့်။ ဟော့ကောင်...မတွေးနဲ့၊ မတွေးကောင်းဘူး၊ အား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာစရာ။ ကျွန်တော် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည့်အချိန်၌ ထဲမှာ တော်တော်ကြီး ကျပ်ခဲနေပါလားဟု ခံစားမိသွားသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် သူမ၏ စိမ်းကားအေးစက် မျက်ဝန်းများကို မြင်ယောင်လာ၏။ ထို မျက်ဝန်းများသည် အကောင်ကို ကြည့်သည့်အခါမှာတော့ အရည်ပျော်ကုန်မှာပါ။

ကျွန်တော် တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်မိ၏။

ခဏအကြာတွင် ဆယ်လူလာဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ကာ ကားထစ်များအတိုင်း ပြေးတက်သွားမိတော့သည်။

ငါးထပ်မြောက် ညာဘက်ခန်းထိပ် ရောက်တော့ ကျွန် မောဟိုက်နေသည်။

တံခါးမခေါက်မီ အခန်းထဲမှ အသံတစ်ခုခု ကြားရမလားဟု မလုံမလဲ နားစွင့်မိသည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာ ဘာသံမှ မကြ ရပါ။ ကျွန်တော် အသက်အောင့်၍ တံခါးကို အသာအယာ ခေါက် လိုက်သည်။

"ဘယ်သူလဲ"

ခပ်ပြတ်ပြတ် အသံ။

"ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့ ဒရိုင်ဘာပါ"

စကားသံ ခပ်တိုးတိုး ကြားရပြီးနောက် တံခါးပွင့်သွားသည်။ တံခါးဝမှာ အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ မျက်နှာကြမ်းကြမ် နှင့် လူဘစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ်နေ၏။ ကျွန်တော် သူ့ထံမှ မျက်နှာ လွှဲပြီး တယ်လီဖုန်းနှင့် စာရွက်ကလေး တစ်ခုကို ရောကိုင်၍ ကမ် ပေးလိုက်သည်။

"ဂျာမနီက ဖုန်းလာတာ မိနစ် ၂၀ ရှိသွားပါပြီ၊ နာရီဝက် အ ပြန်ဆက်ပါလို့ ပြောလို့၊ ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့ ရှေ့နေလို့ ပြောပါတယ်"

ထိုလူက နောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ လှည့်ကြည့်သည်။

"မမဇော်"

"ကားထဲက သွားစောင့်နေ အုပ်စိုး"

သူမအသံကိုသာ ကြားရပြီး လူကို မမြင်ရပါ။ ကျွန်တော် ဘာ ကြောင့်မှန်းမသိ၊ ဒေါသနှင့် ဝမ်းနည်းမှုကို တစ်ပြိုင်တည်း ခံစားရ လှေကားအတိုင်း တဒိုင်းဒိုင်း ပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။

ငါ့တာဝန်ကျေပြီ၊ အလုပ်ဖြုတ်ချင်လည်း ဖြုတ်ကွာ။ ရုပ်ကို ကြာကူရီရုပ်၊ တစ်စက်မှ ကျက်သရေရှိတဲ့ရုပ် မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်တော် ရင်တလှပ်လှပ် တုန်ခါလာသဖြင့် ကားထဲ ကမန်း န်းဝင်ထိုင်ကာ မျက်လုံးတွေ မှိတ်ထားလိုက်မိသည်။ ဟိုတယ် စားပွဲထိုး လုပ်ရတာထက်တောင် စိတ်ပင်ပန်းလှပါလား။

ကားတန်ဖိုး ကြီးလွန်းလို့ကား အရပ်၊ အဆုတ် ဘေးဝဲယာသို့ စိုက် ကြည့်ရထိန်းရသည်မှာလည်း အသက်ပင် ဝဝမရှူရဲတာ ပြီ။ ရတော့ ငွေသုံးထောင်။ သည်ကြားထဲ အလုပ်ရှင်၏ စော် ဝေဖန်ဆူပူမှုတွေ ခံရသေးသည်။ နောက်ပြီး အခုလို သည်း ခံနိုင်သည့် နာကြည်းမှုများ။

ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှ အားရပါးရ ဆဲပစ်လိုက်ချိန်တွင် လှေ ဆီမှ ခပ်မြန်မြန်ဆင်းလာသော သူမကို မြင်လိုက်ရသည်။ ကျွန် တော် သူမကို ထွက်မကြိုပါ။ ကားတံခါးကို အောက်ဆင်း ဖွင့်မပေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဲ နောက်ဘက်သို့ ကိုယ်ကို ကိုင်းကာ ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ အ…
မပြုတ်အောင် ဖားနေပြီဟု အထင်မခံရချင်ပါ။

သူမ ကြမ်းတမ်းစွာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး တံခါးကို အရှိန်ပြင်…
ပိတ်လိုက်သည်။

"အုပ်စိုး..."

ကျွန်တော်သည် တည်ငြိမ်သော မျက်နှာထား ပြင်ဆင်လျ…
သူမကို ခပ်စောင်းစောင်း လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ သူမ၏ …
မှောင်သော မျက်ဝန်းများသည် ဒေါသဖြင့် အရောင် တဖျပ်ဖျပ်လ…
နေ၏။

"မင်းကို ငါ နောက်ဆုံးအကြိမ် သတိပေးလိုက်မယ်၊ …
လေ့ကားကို မင်းဘယ်တော့မှ မတက်ခဲ့ပါနဲ့၊ ဘာအကြောင်းကိစ္စ…
မှ မတက်ခဲ့ပါနဲ့၊ ကြားတယ်နော်"

သူမ၏ ဒေါသမျက်ဝန်းများသည် အလွန် လှပကြောင်းကျွ…
တော် အံ့သြတကြီး တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

"ဘယ်တော့မှ မတက်လာရဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အခု ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ပို့ရတော့မလား ခင်ဗျာ"

"မောင်း"

နောက်ကို အဲဒီတိုက်ခန်း ကျွန်တော့်ကို လိုက်မပို့ခိုင်းနဲ့ဗျာ…

ထို့နောက် ကျွန်တော် သူမ အမိန့်မရဘဲ ကက်ဆက်ကို အကျ…
ကြီး ဖွင့်ပစ်လိုက်သည်။

…ခဏကြာတော့ မမျှော်လင့်စွာပင် သူမထံမှ ရယ်သံသဲ့သဲ့ကို
ကြား…လိုက်ရပါသည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၇)

ခပ်ဝေးဝေးမှာကတည်းက ရုံးခန်း တိုက်ခန်းရှေ့မှာ ရပ်စောင့်နေသည့် သူမကို မြင်ရသည်။ သွားပြီ…ကျွန်တော် သူမ၏ ဥပဒေသစာစုကို ချိုးဖောက်မိတာ သူမ မိသွားပါပြီ။

ကျွန်တော်သည် သူမထံ အလုပ်လုပ်သည့် နှစ်လတာ ကာလအတွင်း သူမ၏ ကားကို ကျွန်တော့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွက် တစ်ခါမှ မသုံးဖူးပါ။ ယခုလို သူမ, မပါဘဲဆီသွားထည့်လျှင် ကြာခင့်သည့်အချိန်ထက် ပို၍ မကြာစေခဲ့ပါ။ ယခုတော့ နာရီဝက်လောက် အချိန် ပိုဖြုန်းမိသွားပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အတွက် ဘောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘီ တစ်ထည် သွားဝယ်မိခိုက်မှာမှ သူမ အလိုရှိသည့်အချိန်နှ
ကြိုက်ရတော့သည်။

ကျွန်တော် ထိတ်ခနဲ တုန်လှုပ်ကာ သူမ ရုံးခန်းရှေ့၌ က
ပြီးနောက် ကမန်းကတန်း ဆင်းလိုက်မိသည်။ သူမသည် ခါ
ကို ထိန်းချုပ်မရသော မျက်နှာထားဖြင့် ကျွန်တော့်အား တင်းမ
စိုက်ကြည့်နေသည်။

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ကြာနေတာလဲ အုပ်စိုး၊ ငါ့ကို
ဘာမှမပြောပါလား”

သူမအသံက ခပ်တိုးတိုး၊ သို့သော် ထိုအသံထဲတွင် ခါးသ
အပြည့်ပါဝင်၏။ ကျွန်တော် ခေါင်းညွှတ်၍ တောင်းပန်လိုက်သ

“ဆောရီး အန်တီ၊ ပန်းဆိုးတန်း စတိုးဆိုင်တစ်ခုကို ခဏ
လိုက်တာပါ၊ အန်တီ ရုံးဆင်းချိန်လဲ လိုသေးတာနဲ့”

“မင်းမှာ အဲဒီအခွင့် မရှိဘူး၊ ကားပြန်လာထားပြီး ငါ့ကို
တောင်းပြီးမှ တက္ကစီနဲ့ သွားနိုင်သားပဲ”

ငါ ဘာလို့ အမှန်အတိုင်း ပြောမိတာလဲ၊ တကယ်ဆို မီး
နှစ်ခါစီ မိနေလို့လို့ ဖြေလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ နောက်တစ်ခါ ကျွန်တော် ဒီလိုမဖြစ်စေ
ပါဘူး”

“မင်းကို ပြောလိုက်ရင် နောက်တစ်ခါ မဖြစ်စေရဘူး၊ နောက်
တစ်ခါ မဖြစ်စေရဘူးနဲ့ ဘယ်နှစ်ခါ ရှိပြီလဲကွ”

ကျွန်တော် အံကြိတ်ထားလိုက်ပေမယ့် မရ။ စိတ်နောက်သို့
စကားသံက ချက်ချင်းလိုက်သွား၏။

"ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါပဲ ကားသုံး မိပါသေးတယ် အန်တီ”

ပြောရင်း ကိုယ်ကို ညွှတ်ကိုင်းကာ သူမ ဝင်နိုင်ရန် နောက်ခန်း
ခါးကို ဖွင့်ပေးရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

"မသုံးရဘူး၊ မင်း သုံးခွင့် မရှိဘူး၊ ဒီကားက အပေါစားကား
မဟုတ်ဘူးကွ”

ကျွန်တော် မျက်ခနဲအောင့်သွားသောကြောင့် ကားတံခါးကို
ဆောင့်ဆောင့် ဖွင့်ပေးလိုက်မိ၏။ ထိုအချိန်တွင် သူမ၏ လက်
တစ်ဖက် ကျွန်တော့်ပါးပြင်သို့ ရိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သည်မျှ
ထိ ဖြစ်သွားလိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့သောကြောင့် ကျွန်တော် မရှောင်
နိုင်ခဲ့ပါ။ ရိုက်ချက်က သိပ်မပြင်းလှပါ။ ခပ်စပ်စပ် ခံစားလိုက်ရရုံ
ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ရှိသမျှသွေးတွေ
ဆူပွက်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်ဗြုန်းခနဲ ကိုယ်ကိုမတ်ကာ သူမဘက် ဒေါသတကြီး
ကြည့်လိုက်မိ၏။

ဘေးမှာ လူတွေ အများကြီး ရှိနေသည်။ သူတို့အားလုံး ကျွန်
တော်တို့ ပဋိပက္ခကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ထိုအသိသည် ကျွန်တော့်
မျက်လုံးများကို ပြာဝေသွားစေသည်။

“ခင်ဗျား…”

ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတွေ ထုံကျဉ်လာပြီး အသံမထွက်တော့ဘဲ
အသွားပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော် တောက်တစ်ချက် ခပ်
တိုးတိုး ခေါက်လိုက်မိ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်ပြီ၊ ဒီလောက်ဆို တော်သင့်ပြီ။ ကျွန်တော် သူမ ကုန်လှပြီ။

သို့သော် လူရှေ့မှာ အကြာကြီး အရှက်ကွဲမခံနိုင်သည့် ကားမောင်းသူ နေရာမှာ လျင်မြန်စွာ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ နောက် မှာ သူမ နေသား မကျသေးမီ၊ ကားတံခါးပင် ပိတ်၍မပြီး ကျွန်တော် ကားမောင်းထွက်လိုက်ပါသည်။ ကားကလေးသည် တစ်စင်းလိုပင် ကြမ်းတမ်းစွာ ပြေးနေ၏။

ဖြည်းဖြည်း ဟော့ကောင် ...ဖြည်းဖြည်း၊ တစ်ခုခု ထိခိုက်ပါ ဒုက္ခ။

ကျွန်တော်အံတင်းတင်းကြိတ်လျက် စိတ်ကို လျှော့ချပစ် ရသည်။ ဤကား တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လို့ ကျွန်တော် လျော်ရမည် လျှင် ကျွန်တော် ထောင်ထဲရောက်ရုံသာ ရှိမည်။ သိန်းနှစ်ဆယ်၊ ဆယ်သော ငွေသည် ကျွန်တော် ဤတစ်သက် ဘာအလုပ်တွေပဲ လု လုပ် သေသည်အထိ ရှာနိုင်မည့်ငွေ မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော် ဒေါသကို ခက်ခဲစွာ မျိုချပစ်နေမိသည်။ နောက် ကြည့်မှန်မှ တစ်ဆင့် သူမကို မကြည့်မိအောင်လည်း ငြိမ်းချုပ် ရသည်။ သုံးထောင် ...၊ ငွေသုံးထောင်အတွက် ကျွန်တော် အစေ ကားခံရလေခြင်း။ ဘူတာကြီးမှာ အထမ်းသမားလုပ်နေစဉ်ကတော ကျွန်တော်သည်လို အစော်ကား မခံရပါ။ ရတဲ့ငွေနဲ့ မတန်လိုက်လေ ခြင်း။

"အဲကွန်း ဖွင့်လိုက်ပါ"

လေသံ မာဆတ်ဆတ်က နည်းနည်းမျှ မလျော့သေးပါလား။

တော် စိတ်ထဲက ကြိတ်ပြုံးလိုက်ပြီး မကြားဟန်ဆောင်နေလိုက် သည်။ အခုအချိန်က စပြီး ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဘာအမိန့်မှ ပေးလို့ တော့ဘူး၊ နားလည်ရဲ့လားဟင်။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားရဲ့ ကျွန် အ ကနေ အပြီးအပိုင် နုတ်ထွက်လိုက်ပြီ။ ခင်ဗျား ဘာတတ်နိုင် လဲ။

အံ့သြစရာကောင်းသည်က သူမသည် နောက်တစ်ကြိမ် ထပ် တော့ပါ။ သူမ အလွန်ဖြစ်သွားသည့်ကိစ္စကို သူမကိုယ်တိုင် ပေါက်သွားရောပေါ့။

သူမ အိမ်ဝန်းထဲသို့ ကားကို ချိုးကွေ့ဝင်လိုက်သည့်အခါ ကျွန် စိတ်တွေ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားသည်။ သို့သော် ဆင်ဝင်အောက် ရောက်၍ ကားတံခါး ဖွင့်ဆင်းလိုက်သည့်အချိန်တွင် ကျွန်တော် ထင့် နိုးရိမ်သွားသည့် ခံစားချက်ကို သတိထားမိသည်။ မနက်ဖြန်က ပြီ၊ မင်းလာစရာမလိုဘူးဟု ပြောလိုက်မှာကို မခံနိုင်သည့် ခံစား ချက်ဖြစ်သည်။ သူမ အဲလို မပြောရ၊ အဲသည်စကားကို ကျွန်တော် မပြောရမှာမို့ ဖြစ်သည်။

သူမ ထိုင်နေရာ နောက်ခန်းဘေးသို့ ကျွန်တော်လျှောက်လာ သော်လည်း သူမအတွက် ကားတံခါး လုံးဝဖွင့်မပေးလိုက်ပါ။ ကျွန် တော့်ကို သူမ တစ်ခုခု မပြောနိုင်မီ ကျွန်တော် သူမကို အသိပေး လိုက်သည်။

"ကျွန်တော် အလုပ်ထွက်လိုက်ပြီ"

ထို့နောက် ကျွန်တော် ချာခနဲ လှည့်ပြန်လာခဲ့သည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၈)

ကျွန်တော် ထိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွား၏။ အဆောင်ရှေ့မှာ မ[illegible] ကားနက်တစ်စီး၊ ‘၁က’ နံပါတ်။ ဟာ...ဒါ သူ့ကားကြီးပါလား၊ မ[illegible] နိုင်ဘူး၊ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ကျွန်တော် အဆောင်ဧည့်ခန်းထဲသို့ အလောတကြီး ဝင်[illegible] လိုက်သည်။ ကုလားထိုင် တစ်ခုမှာ သူမ ထိုင်နေသည့်ဟန်က [illegible] သောင့်သက်သာ။

ကိုယ့်မျက်စိ ကိုယ် မယုံနိုင်အောင် အံ့ဩသွားသည်။ [illegible] မရိပ်မိအောင် ဣန္ဒြေဆည်ထားခဲ့ရသည်။

အဆောင်ပိုင်ရှင် ဦးလေးကြီးနှင့် သူမ စကားလက်ဆုံကျ[illegible] ခဲ့ဟန် တူပါသည်။ ခါးရှုံ့ ခါးစည်း ဘလောက်စ်အင်္ကျီ ပွပွ ရှည်[illegible] ကြောင့် သူမ အနည်းငယ် နုပျိုနေသည်။ မဟုတ်ပါ၊ သူမ နုပျို[illegible] သည်မှာ သူမ၏ အပြုံးကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သူမသည် ကုလား[illegible] မှ မတ်တတ်ရပ်၍ ကျွန်တော့်ကို ပြုံးလျက် ကြိုဆိုနေသည်။

“မင်းဘောင်းဘီတွေ မေ့ကျန်နေခဲ့တယ်လေ”

သူမ လက်ထဲမှ စက္ကူအိတ်ကြီးသည် ကျွန်တော် စိတ်ဆို[illegible] ဖြင့် ထွက်လာစဉ်က ကားရှေ့ခန်းမှာ မေ့ကျန်ရစ်ခဲ့သော အိတ် [illegible] သည်။

ကျွန်တော် သူမကို ပြုံးပြသင့်ရဲ့လားဟု သံသယစိတ်ဖြင့် [illegible] မရဖြစ်နေသည်။ အဘွားကြီး ငါ့အဆောင်ကို ဘယ်လိုများ ရှာ[illegible] ပါလိမ့်...။ ငါ့ဆီက ဘာလိုချင်လို့လဲ။ သို့သော် သူမ လက်ထဲ[illegible] ဘောင်းဘီအိတ်ကိုတော့ ဆွဲယူရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော်

[illegible]က ပြုံး၍ အိတ်ကိုင်ထားသောလက်ကို ဖျတ်ခနဲ နောက်သို့ ရုပ် [illegible]၏။

“နေဦး၊ ကားထဲမှာ သားကြိုက်တဲ့ ကဏန်းကော်ပြန့်ကြော် [illegible]ပါလာတယ်၊ သွားယူချည်”

ကျွန်တော့်ထံ ရုတ်တရက် ကားသော့ပစ်ပေးလိုက်သည့်အခါ [illegible]ကျွန်တော် ကပျာကယာ ဖမ်းဆုပ်လိုက်ရသည်။ သား...၊ သူမ ကျွန် [illegible]တော့်ကို သားဟု တစ်ခါမှ မခေါ်ဖူးပါ။ သူမ၏ သားခေါ်သံကြောင့် [illegible]ကျွန်တော် ခွတီးခွကျ ခံစားလိုက်ရသည်။ ဦးလေးကြီးအား ကျွန် [illegible]တော်နှင့် သူမ မည်သို့ ဆွေမျိုးစပ်ပြထားခဲ့သလဲ ကျွန်တော် မသိပါ။

ကော်ပြန့်ကြော်ထုပ်ကို ယူလာပြီးသောအခါ သူမက ကျွန် [illegible]တော့်အခန်းကလေးဆီ မေးငေါ့ပြသည်။

“အခန်းထဲမှာ ပန်းကန်ပြားတော့ ရှိပါတယ်နော်”

ကျွန်တော် ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်ပြီး သော့ဖွင့်ဝင်လိုက် [illegible]ပါသည်။ သူမ ကျွန်တော့်နောက်မှာ ကပ်၍ ရပ်နေသည်။

ကျွန်တော် ရင်တလှပ်လှပ် ခုန်လာသည်။ မိန်းမ တစ်ယောက် [illegible]ည့် မိမိ၏ အလုပ်သမားထံ ဘယ်အကြောင်းများဖြင့် လာရောက် [illegible]တ်သနည်း။ ကျွန်တော် သူမကို မိနေပြီလား၊ သို့မဟုတ် သူမက [illegible]ကျွန်တော့်ကို မိသွားပြီလား။

“ဝင်ပါ အန်တီ”

အခန်းသည် ကျဉ်းမြောင်းမှောင်မည်းနေ၏။ သူမ ပြောဖူး [illegible]ည့် တိရစ္ဆာန်အနံ့ နံနေမှာလည်း သေချာပါသည်။ တစ်ခုတည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော ပြတင်းပေါက်ကို ကျွန်တော်သွားဖွင့်မည် စဉ်းစားပြီးမှ
ဘဲ မီးခလုတ်ကိုသာ ဖွင့်လိုက်ပါသည်။

သတင်းစာ စက္ကူများဖြင့် ခင်းထားသော အခန်းကြမ်းပြ
သူမ၏ ခွာမြင့်ဖိနပ်နှင့် နင်းလိုက်သောအခါ အခန်းသည် ခြေ
အပြင် စက္ကူကြေမွသံတို့ဖြင့် စိုပြည်လာသည်။ ကျွန်တော်သည်
ပြန့်ကြော် ထည့်သည့် အိတ်အား စားပွဲလေးပေါ်သို့ ဘုတ်
တင်လိုက်ပြီး စိတ်မရှည်စွာ သူမဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

"ဘာကိစ္စလဲ"

တိုးတိတ်သော်လည်း ကျွန်တော့်အသံက စိမ်းကားအေး
မှုကို သူမ ခံစားနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သူမက ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်သ
ထို့နောက် သူမ ကိုင်ထားသော စက္ကူထုပ်ကို ခုတင်ပေါ် ပစ်ချလို
၏။

"ကိုယ့်ရဲ့ ရိုင်းစိုင်းမှုအတွက် ကိုယ်တကယ် စိတ်မကော
ပါဘူး အုပ်စိုး"

ကျွန်တော် ဤစကားကို ကြားလိုက်ရသည်ဟု မယုံကြည်
သေးပါ။ သူမလို အတ္တကြီးကြီး၊ မာန ကြီးကြီး အထက်စီး အလုပ်
တစ်ယောက်က မြောင်းထဲ ရောက်နေသည့် ကျွန်တော့်လို အလု
သမားကို တောင်းပန်နေပြီ။ ကျွန်တော် အာခေါင်ကို ခြစ်၍ ရယ
တော့မည့်ဆဲဆဲမှာ သူမ နောက်တစ်ခွန်း ထပ်ပြောပါသည်။

"ဒါဟာ မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်ရပ် မှန်ကန်ပါတယ်လို့ ဝန်ခံတ
မဟုတ်ဘူး၊ မင်း မှားတယ်၊ မင်း မှားတာကတော့ မှားတယ်၊ ဒါပေ

မင်းကို မရိုက်သင့်ဘူး၊ ဘာအကြောင်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ် မင်းကို
ကသင့်ဘူး၊ ဒီအတွက် ကိုယ်အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ်"

ကျွန်တော် ဆံပင်တွေထဲ လက်ထိုးထည့်ကာ ဖွပစ်လိုက်မိ၏။

"မင်းဆန္ဒရှိသေးတယ်ဆိုရင် ဒီအလုပ်ကို ဆက်လုပ်ပါ၊ မင်း
ကို ဘယ်သူမှ အလုပ်မဖြုတ်ရသေးဘူး၊ မင်းဆန္ဒကို..."

"ကျွန်တော် ဘာမှမလိုချင်ဘူး၊ ခင်ဗျားကြောင့် ကျသွားတဲ့
ကျွန်တော့် ဂုဏ်သိက္ခာတွေကိုပဲ ကျွန်တော် ပြန်လိုချင်ပါတယ်"

သူမ ကျွန်တော့်ထံ ခြေတစ်လှမ်း တိုးလာသည်။ တည်ငြိမ်
သော မျက်ဝန်းများ၏ အရိပ်အရောင်ကို ကျွန်တော် အတိအကျ သိ
ချင်သည်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်တွေ ပါနိုင်သလဲ။

"အဲဒါကို ကိုယ် ဘယ်လိုပြန်ပေးရမလဲ ... ပြောလေ"

ကျွန်တော့် လည်ချောင်းတွေ ခြောက်သွေ့ကွဲအက်လာ၏။
ရုတ်တရက် တစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ မကြာမီ တစ်စုံ
တစ်ရာ အကြီးအကျယ် ဖြစ်တော့မည်။ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျား ဒီအခန်း
ထဲ လိုက်လာစရာ မလိုပါဘူး။ ကျွန်တော် စကားစတွေ ပျောက်ဆုံး
လျက် ခပ်ကြောင်ကြောင်ပင် မတ်တတ်ရပ်နေမိသည်။

"ထားပါတော့လေ၊ မင်းတစ်ကိုယ်လုံးလဲ တီရှပ်နံ့ နံနေ
ပြီ"

သူမ ရယ်သံက တိုးဖွဖွ။

"ချွေးစိုနေတဲ့ အကျႌကြီးကို ချွတ်ထားလိုက်စမ်းပါဦးကွ"

ကျွန်တော် သူမကို နာခံစွာပင် တီရှပ်ကို ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမ ကျွန်တော့်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ငေးကြည့်နေ၏။ သူမ၏ မျက်... များ အလွန်လှပပါသည်။ မြသီတာ၏ မျက်လုံးများ...။

သူမ၏ ကိုယ်နံ့နှင့် ရောနေသော ရေမွှေးရနံ့တစ်ခုသည် ကျွန်တော့် နှာခေါင်းမှတစ်ဆင့် သွေးကြောတွေထဲ လျှင်မြန်စွာ စီး... သွား၏။

ကျွန်တော့်လည်ပင်း သွေးကြောကလေး တစ်ခု တဆတ်ဆတ်... ခုန်လာသည်။ ကျွန်တော် စကားတစ်ခုခု ပြောသင့်သလား။ ကျွန် တော် ဘာစကားမှ မပြောချင်ပါ။ ကျွန်တော် အလွန် မောပန်းနွမ်း နယ်နေပါသည်။ အသက်ရှူလို့လည်း မဝပါ။

"အိုး ကြည့်စမ်း...မင်းလက်မောင်းမှာ ဆေးမင်ကြောင်... ရှိတာကိုး၊ မှန်းစမ်း...ဒါ ဘာရုပ်လဲဟင်၊ ဒါ နဂါးရုပ်ကလေးလာ... ဒါမှမဟုတ်..."

နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လက်ညှိုးကလေး ကျွန်တော့် လက်မောင်း... အိုးပေါ် ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ထိုလက်ကိုဖြန့်... ခနဲ ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်၏။

"အို..."

သူမ၏ မျက်လုံးထဲသို့ ကျွန်တော် စိုက်ကြည့်ရင်း သူမ လက် ကောက်ဝတ်ကို အားနှင့် ဖျစ်ညှစ်လိုက်မိသည်။ သူမ၏ မျက်လုံး များသည် နွေးထွေးသယောင်ရှိနေရာမှ အေးစက်စိမ်းကားသော မျက် လုံးများအဖြစ်ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွားပါသည်။

အုပ်စိုး သတိထား...မင်းကို သူ မိသွားတော့မယ်။ အမိမခံနဲ့။

မဟုတ်ပါ၊ အခုအချိန်မှာ သူမသည် ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ ငါး ...ကောင် ဖြစ်သည်။ သူမကို ကျွန်တော် မိနေပြီ။

သူမသည် ကျွန်တော့်လက်ထဲ ရောက်နေသည့်သူမ၏ လက်ကို ...လွတ်ရန် ကြိုးစားသည်။ ကျွန်တော် လွှတ်မပေးပါ။ ယောကျ်ား ...ယောက်၏ အခန်းထဲ ဝင်လာသည့် မိန်းမတစ်ယောက်သည် ဤ ...ဖြစ်ကို ငြင်းပယ်လိုပါသည်ဟု မည်မျှ ကျိန်တွယ်ပြောပြော ကျွန် ...တော် မယုံနိုင်ပါ။ သူမ ဒါကို မျှော်လင့်ထားပြီးသား ဖြစ်ရမည် မ ...ဟုတ်လား။

"လွှတ်စမ်း အုပ်စိုး"

သူမက တအားဆောင့်ရုန်းလိုက်သောအခါမှာတော့ ကျွန် ...တော် အသာတကြည် လွှတ်ပေးလိုက်မိပြန်သည်။

"ဟိုမှာ ဘာလဲ"

သူမ၏ အသံမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားသည့် အသံ ...လည်း မဟုတ်။ တစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်ဝင်စားသွားသည့် အသံ အစစ် ...ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် သူမမျက်လုံးကြည့်ရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

လီလီ...ကျွန်တော့် ဂစ်တာကလေး။ ဂစ်တာအိတ်ကလေး ...သည် ရက်ပေါင်းများစွာ သူ့ကို ပြန်လှည့်မကြည့်နိုင်သော ကျွန်တော့် ...အား စိတ်ကောက်နေဟန်ဖြင့် အခန်းထောင့်မှာ ကပ်နေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သူမ ကျွန်တော့်အနီးမှ လှစ်ခနဲ လွတ်သွား ...သည်။ သူမသည် ဂစ်တာအိတ်ရှိရာသို့ ပုံမှန်ခြေလှမ်းများဖြင့် လျှောက် ...သွားနေသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိန်းချုပ်မှု ဟစ်ဝက်၊ လှုပ်ရှား တုန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခါမှ တစ်ဝက်ဖြင့် နေရာမှာ မတ်မတ်ရပ်ကျန်နေခဲ့မိအောင် ကြိုး
နေရပါသည်။

"မင်းဉစ္စာလားဟင်"

သူမသည် ဂစ်တာအိတ်ကို လက်ဖြင့် ဖွဖွ ကိုင်ကြည့်၏။

"ဟုတ်တယ်"

"ကိုယ်ဖွင့်ကြည့်ရမလား"

"ရပါတယ်"

သူမသည် ဒူးထောက်ထိုင်ကာ ခလုတ်များကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဂစ်တာကိုကြည့်ကာ တစ်စုံတစ်ခု ခပ်တိုးတိုး ရေရွ လိုက်၏။ တိုးတိတ်လွန်း၍ ကျွန်တော် မသဲကွဲသော စကားတစ်ခွ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူမ ကျွန်တော်ရှိရာသို့ မော့မကြည့်ဘဲ မေး ခွန်း တစ်ခု မေးလိုက်ပါသည်။

"သူ့အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

"ဘာ..."

ကျွန်တော်၏ အာရုံများကို ပုံမှန်အခြေသို့ ပြန်ရောက်အော ကြိုးစားအောင်မြင်သွား၏။

"ဒီဂစ်တာလေ"

"ကျွန်တော် မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အင်း...အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျေ မလား မသိဘူး"

"ဟုတ်တယ်၊ သိပ်သေချာတာပေါ့"

သူမ ဂစ်တာကို အိတ်ထဲမှ အသာအယာထုတ်ယူလိုက်သည်။ ဂစ်တာကို သူမ ရင်ခွင်ထဲတွင် ကလေးတစ်ယောက် ပွေ့သလို ကြ

ယုယစွာ ပွေ့ထားပြီး လက်ဖြင့် ဖွဖွ ပွတ်သပ်ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်သည် အမျိုးသမီးနှင့် ဂစ်တာ၏ ပေါင်းစပ်မှု မြင်ကွင်းကို အချိန်ကြာကြာ ငေးမောနေမိ၏။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်တော့်ရင်ထဲက ပြောင်းလောင်မြိုက်မှုများ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုများ တစ်စမျှ မကျန် အောင် လွင့်စဉ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

သူမသည် ကြိုးတစ်ချောင်းချင်းကို ထိခတ်ကာ ထိုအသံကိုပြုံး နာထောင်နေ၏။ ထို့နောက် အထက်ကြိုးများကို ညှိနေသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။

"အန်တီ...ဂစ်တာတီးတတ်သလား"

သူမ ကျွန်တော့်ကို မော့ကြည့်သည်။ ကျွန်တော့်မေးခွန်းကို မဖြေဘဲ မေးခွန်းတစ်ခုကို မေး၏။

"ဘယ်တုန်းက ဝယ်ထားသလဲ"

"ကျွန်တော့် ဖေဖေဆီက လက်ဆောင်ရထားတာပါ၊ ကျွန် တော် ကလေးဘဝတုန်းက"

ဂစ်တာ လက်ကိုင်ကို မမှီတမှီ ဆုပ်ကိုင်၍ အတီးကျင့်ခဲ့ရ သော နေ့ရက်များကို တွေးမိသောအခါ ကျွန်တော်သည် အိမ်ကို လွမ်းဆွတ်စွာ တမ်းတမိသည်။ ကျွန်တော် ဒီမှာ ဘာတွေဖြစ်နေတယ် ဆိုတာ ဖေဖေမသိဘူးနော်။

"ကိုယ် တီးတတ်သလား၊ အင်း...တီးတတ်တယ်၊ ဟိုတုန်းက ပေါ့၊ ကြာခဲ့ပါပြီကွာ တော်တော်ကြာခဲ့ပါပြီ၊ ကိုယ့်ဂစ်တာလေးကို..."

သူမ ရုတ်တရက် စကားဖြတ်ပြီး ရယ်မောသည်။

နီလာ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်မျက်စိထဲတွင် မျက်မှန်ထူထူနှင့် ပိန်ပိန်ညှက်ညှက် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို မြင်လာ၏။ ဖေဖေ့မှာ နီလာဆိုတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

"မင်း တော်တော်တီးတတ်သလား အုပ်စိုး"

"ဆိုပါတော့"

"ဒါဖြင့် တီးစမ်းပါ"

သူမ ဂစ်တာကိုကိုင်လျက် ထရပ်ကာ ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ ကျွန်တော် မုန်းတီးသော စူးရှရှမျက်လုံးများကို သူမထံမှာ မြင်ရပြန်ပြီ။ ဂီတကို မြတ်နိုးစွာ နားထောင်မည့် ပရိသတ်၏ မျက်လုံးမျိုး မဟုတ်ပါ။

"ဘာလို့တီးရမှာလဲဗျ၊ ဘာအကြောင်းနဲ့ တီးရမှာလဲ"

ကျွန်တော် ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးမိ၏။

သူမ အနည်းငယ်မျှ မပြုံးပါ၊ ဂစ်တာကို ကျွန်တော့်ထံ ပစ်ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော် ကပျာကယာ ဖမ်းဆုပ်ထိန်းကိုင်ထားရ၏။

"ဘာကြောင့် တီးရမှာလဲ ဆိုတော့ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် ဒီအခန်းထဲမှာ ရိုးရိုးသားသားရှိနေကြတယ်လို့ အခန်းနီးချင်းတွေသိအောင် သက်သေပြဖို့က ဒီတစ်နည်းပဲ ရှိတော့လို့ပေါ့ကွ"

ထို့နောက် သူမ၏ ကျယ်ပြန့်သော နှုတ်ခမ်းပါးကလေး ကော့ညွတ်သွားအောင် ပြုံးလေသည်။

"သူတို့ထင်သလို ကိုယ်တို့ ဘာမှ မထူးခြားပါဘူးဆိုတာ သက်သေပြဖို့ မင်းတီးရမှာပေါ့"

ကျွန်တော် စိတ်ပေါ့ပါးစွာ ပြုံးလိုက်မိပြီး ကျွန်တော့်လက်ထဲ ရောက်လာသည့် ဂစ်တာလေးကို ချစ်ခင်စွာ ငုံ့ကြည့်လိုက်မိသည်။

"သူ့မှာ နာမည်တစ်ခုရှိတယ်၊ ကျွန်တော် ကလေးဘဝတုန်းက သူ့ကို နာမည်ပေးဖူးတယ်၊ သူ့နာမည် လီလီတဲ့"

သူမက တအံ့တသြ ပြုံးနေ၏။

"အဲဒါ မိန်းကလေးနာမည်ပဲကွ၊ ဘာဖြစ်လို့ မိန်းကလေးနာမည် ပေးတာလဲ"

ကျွန်တော် ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ခနဲ ခါလိုက်သည်။

"မသိပါဘူး၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် ရည်းစားလေး တစ်ယောက် လိုချင်နေခဲ့သလား မပြောတတ်ဘူး"

သူမ အသံထွက်အောင် ရယ်မောလိုက်သည့်အခါ ကျွန်တော်နှင့် သူမ အကြားရှိ စိမ်းကားမှုများ လျော့နည်းသွားပါသည်။

"သီချင်းတွေက အမျိုးမျိုးပဲ၊ အန်တီ ဘာအမျိုးအစား နားထောင်ချင်လဲ၊ ရော့ခ်လား၊ ဘလူးစ်လား၊ ပန့်ခ်လား"

ပခုံးတွန့်ပြီး မျက်လုံးထောင့်ကပ် စဉ်းစားဟန်ဖြင့် သူမ ပြုံးလိုက်သောအခါ သူမသည် အသက်ဆယ်နှစ်လောက် ပို၍ငယ်ရွယ်နုပျိုသွားသည်။

"အင်း... ကိုယ် သိပ်ကြားချင်တဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ် ရှိတယ်၊ ဘီးတဲလ်စ်အဖွဲ့ရဲ့ ရက်စတာဒေး သီချင်း"

သူမ ကျွန်တော့်အား ပြန်ကြည့်ပြီး မေးသည်။

"မင်း အဲဒါကို တီးနိုင်လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိပ်တီးနိုင်တာပေါ့၊ ကျွန်တော် ကလေးဘဝကတည်းက ကျွန်တော့်အဖေ သင်ပေးခဲ့တဲ့ သီချင်းပါ"

"တကယ်၊ ကြည့်စမ်း...ဘယ်လောက် အံ့သြဖို့ကောင်းလိုက် သလဲနော်"

သူမ၏အသံမှာ အမျိုးသမီးငယ်တစ်ယောက်၏အသံလို နူးညံ့ချိုမြနေသည်။ ကျွန်တော် သူမ၏အပြုံးကို ခဏငေးမောနေမိသည်။ မြသီတာရဲ့မျက်လုံးတွေ၊ ဒါက မြသီတာရဲ့ မျက်လုံးတွေ...။

ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ အဲလို မရယ်တာလဲ။

ကျွန်တော် ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ မတီးတာ ကြာပြီဖြစ်သော ဂစ်တာလေးကို စိတ်ပါလက်ပါ တီးမိသည်။

"မနေ့က အချိန်ကို ကျွန်တော်ပြန်ရောက်သွားတယ်...ကျွန်တော့်ဒုက္ခဆင်းရဲတွေ အားလုံး အဝေးမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သလိုပါပဲ... အခု ကျွန်တော်လိုအပ်သမျှဟာ ဟောဒီနေရာမှာ နေဖို့ပါပဲ... အို ကျွန်တော်ဟာ မနေ့တစ်နေ့ဆီကို ချက်ချင်းပြန်ရောက်သွားပါတယ်..."

သူမက ကျွန်တော့်အား ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လက်ပိုက်ကြည့်နေသည်ဟူသော အသိစိတ်သည် တဖြည်းဖြည်း ကျွန်တော့်ထံမှ ပျောက်ကွယ်သွား၏။ လောလောဆယ် ကျွန်တော်သည် ဂစ်တာလေးသာရှိသော နေရာသီးသန့်ကလေးတစ်ခုတွင် ရောက်သွားသည်။ အဲသည်နေရာမှာ ဘယ်သူမှ မရှိ၊ မြသီတာလည်း မရှိ၊ ကျွန်တော်လည်း မရှိ၊ ဂစ်တာလေးသာ ရှိလေသည်။

"ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော်မဟုတ်တော့တဲ့အချိန်...ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ အုပ်မိုးကျလာတဲ့ အရိပ်တစ်ခု...ရုတ်တရက်ပေါ့...သူမ ဘာကြောင့်သွားရတာလဲ ကျွန်တော်မသိခဲ့...သူမ မပြောခဲ့ပါ ကျွန်တော်အမှားတစ်ခုခု ပြောခဲ့မိပါတယ်...အခုတော့ ကျွန်တော်ဟာ မနေ့ဆီကိုပဲ ပြန်လည်တမ်းတနေရပါပြီ..."

ကျွန်တော်သည် မနေ့က တစ်နေ့ဆီ ပြန်ရောက်သွားပြီ။ လှပသော မျက်ဝန်းလေးများ ရှိခဲ့သောနေ့၊ အပြုံးများဖြင့် ကြည်နူးခဲ့သောနေ့၊ နောင်တတွေ မပေါ်ပေါက်သေးမီနေ့၊ ပြစ်မှုတွေ မကျူးလွန်သေးမီ နေ့၊ အားပျက်ရှုံးနိမ့်မှုများ မရှိသေးသည့် နေ့၊ ရှက်ရွံ့မှုတွေ မခံစားရသေးမီနေ့...မနေ့တစ်နေ့။

"အချစ်ဆိုတာ အလွန်လွယ်ကူတဲ့ ကစားနည်းများလား... အခု ကျွန်တော်လိုအပ်တာကတော့ နေရာလေး တစ်ခုသာပါ ပုန်းကွယ်ဖို့ ထွက်ပြေးဖို့ နေ့ရာ...အို အဲဒီမှာသာ ကျွန်တော် မနေ့ကကို ပြန်ရမှာမို့ပါ..."

သီချင်းဆုံးသွားသောအခါ ကျွန်တော်သည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သွားသည်။ ခရီးဝေး တစ်နေရာကို ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့သည် မဟုတ်လား။ ဘယ်သူမှ လိုက်မလာနိုင်သော နေရာ။ နာကျင်မှုတို့ လိုက်၍ မရသော နေရာ။

ယခုတော့ ကျွန်တော်သည် နာကျင်ခါးသီးမှုများဆီ ပြန်ရောက်လာပါပြီ။

"သိပ်အံ့သြဖို့ကောင်းတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမသည် ကျွန်တော့်အနီးမှာ ကပ်ရပ်နေ၏။ သူမ မျက်နှာ မှာ အပြုံးမရှိပါ။ သို့သော် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုများစွာကို သူမ၏ မျက် ဝန်းများတွင် မြင်ရသည်။

"မင်းဒီလောက်လှတဲ့ဂီတတွေ ဖန်တီးနိုင်လျက်သားနဲ့ ဂစ်တာမတီးဘဲ ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ၊ ဟင်...အုပ်စိုး"

ကျွန်တော် ဂစ်တာကို တင်းတင်းဆုပ်၍ သူမအား မထူးဆန်း သည့် အကြည့်မျိုးဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်သည်။

"သူက ကျွန်တော့်ကို ထမင်းမကျွေးနိုင်လို့ပဲပေါ့"

သူမ ခေါင်းအသာခါယမ်းပါသည်။

"ပြောစမ်းပါ သား၊ သားရဲ့ဘဝမှာ တစ်ခုခု မဖြစ်ချင်ဘူးလား ကွယ်"

သူမ၏ မျက်ဝန်းများမှာ လေးနက်မှုနှင့် ကရုဏာကို တွေ့နေရ သည်။

ကျွန်တော် ခြောက်ကပ်ကပ် တစ်ချက်ရယ်လိုက်မိ၏။

"ကျွန်တော် ဂစ်တာနဲ့ အသက်မွေးတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ် ချင်တယ် အန်တီ၊ ဒါပေမဲ့ မရဘူး၊ ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်ပြီးပြီ"

ကျွန်တော် သူမအား ရှက်ရွံ့စိတ်များ ပျောက်ဆုံးသွားကာ ကလေးတစ်ယောက်၏ အိပ်မက်များနှင့် လူငယ်တစ်ယောက်၏ ခါးသီးသော အတွေ့အကြုံများကို စိတ်လိုလက်ရ ပြောပြနေမိသည်။

"အခုတော့ ကျွန်တော်ဟာ အက်ခိုးနဲ့ ဘာမှမဆိုင်တဲ့လူတစ် ယောက်ဖြစ်ရုံသာ မကတော့ဘူး၊ ဂစ်တာနဲ့ ဘာမှမဆိုင်တဲ့ လူ တစ် ယောက်ပါ ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော် တစ်ခါတစ်ခါ အိမ်ပြန်ချင်တယ်၊

...ပြန်တော့မယ်လို့ ခဏခဏ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ချတယ်၊ ခဏ ...ခြေလှမ်းတွေ ပြင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါဘူး၊ ...ရာမှာ ကျွန်တော့်အတွက် ဘဝတစ်ခုခု ရှိကိုရှိရမယ်လို့ ကျွန်တော် ...ပြီး နေနေခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သေချာပါတယ်အန်တီ၊ ကျွန် ... သိပ်ကြာကြာမခံနိုင်တော့ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ရိပ်မိနေပါပြီ"

သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့်ဆံပင်များကို ညင်သာ ...ဆီကိုင်လာသည်။

"တယ်လဲ ပျော့ညံ့တဲ့ ကလေးပါလားကွယ်၊ မင်းဘာဖြစ်လို့ ...လောက် ပျော့နေရတာလဲ၊ လူတစ်ယောက်မှာ အရည်အချင်းသာ ... တစ်ချိန်ချိန်မှာ ထိုက်တန်တဲ့ဘဝတစ်ခုကို ရစေရမှာပေါ့၊ ခြေ ...မ်းမကျဲနဲ့၊ တစ်ကနေပဲ စ,ကြတာပေါ့၊ သိပ်လောဘကြီးလို့ မရ ... အုပ်စိုးရဲ့၊ စနက်က်ဘား တစ်ခုခုကနေ စ,ရအောင်"

ကျွန်တော် ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီးပြီ အန်တီ၊ ဘယ်ဆိုင်မှ ဂစ်တာသမား ...စ်ယောက်မငှားချင်ကြဘူး၊ ဘယ်သူမှ ကျွန်တော့်ကို မငှားကြဘူး"

"ထပ်ပြီး မကြိုးစားချင်ဘူးလား၊ ကိုယ် လိပ်စာတစ်ခု ပေး လိုက်မယ်လေ"

ကျွန်တော် ဖြည်းလေးစွာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၉)

မိုး ခပ်မှိန်မှိန်လေး ရွာနေသော လေအေးစက်တပ် အခန်း ဆဲတွင် ဖန်ခွက်သံ၊ ခက်ရင်းနှင့် ပန်းကန်ထိသံ၊ စကားပြောသံ၊ ရယ် မောသံတို့အကြား၌ ကျွန်တော့်ဂစ်တာသံသည် တစ်ခါတစ်ခါ အပို ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်ဖြစ်သွားသည်။

ကျွန်တော်က တစ်နေရာ၊ သူတို့က တစ်နေရာ။ သူတို့သည် ကီယာနှင့် အအေးကို အမြည်းအစုံနှင့် မြည်းရင်း ကျွန်တော့်ဂစ်တာ သံကိုပါ ရော၍ သောက်နေကြရဲ့လား၊ ကျွန်တော် မသိပေ။

ဆိုင်ပိုင်ရှင်သည် သူမ၏ မိတ်ဆွေဟု သိရသည်။ ဆိုင်ရှင်အား အလုပ်လျှောက်သည့်အချိန်၌ ဆိုင်ရှင်မှာ ကျွမ်းကျင်သော ဂစ်တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမားတစ်ယောက် ရှိနေပြီးပြီ။ သို့သော် သူမ၏ စာကြောင်း မျ
ဖတ်ပြီးနောက် ကျွန်တော့်အား ဂစ်တာတီးခိုင်းပါသည်။ မူလ အ
ဝင်နေသော ဂစ်တာသမား၏ ရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်တော်သည်
မေးပွဲတစ်ခု ဖြေသလို ဂစ်တာတီးပြခဲ့ရသည်။

လီယိုဆေးယာ သီဆိုသော 'မင်းကို ကိုယ်လိုအပ်တဲ့အ
When I need you သီချင်းနှင့် ဘာတီ ဟစ်ဂင်စ်၏ ကာ
ဘလန်ကာ သီချင်းနှစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော် သီဆိုရင်း တီးပြခဲ့၏။

"မဆိုးပါဘူး၊ လူသစ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ တော်တော် တေ
တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့"

ထိုအစ်ကိုက ရင်းနှီးစွာ ပြုံးရယ်လျက် ကျွန်တော့်ပခုံးကို ပုတ်
သည်။ ထိုသူ၏ ထောက်ခံချက်ကြောင့်လား၊ သူမ၏ စာကြော
လား၊ သို့မဟုတ် ကျွန်တော့်ဂစ်တာ တီးခတ်မှုကိုပဲ သဘောကျသွ
သလား ကျွန်တော်မသိပါ။ ကျွန်တော့်ကို အလုပ်ခန့်သည်ဟု အဖြေ
ပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ညတွင် ရင်ခုန်စွာ ကြည်နူးနေ၏။ အက်ဗို
တီးဝိုင်း၏ ပထမ ပွဲဦးထွက် ဖြေဖျော်ခွင့်ရသည့်နေ့က ခံစားချက်
မျိုးပင် ဖြစ်သည်။

"လီလီ...ကိုယ် လေကား တစ်ထစ်တော့ ရောက်သွားပြီကွ"

ကျွန်တော်၏ ပထမဆုံးအလုပ်ဝင်သည့်နေ့တွင် ဆိုင်သို့ သူမ
လိုက်လာပြီး အားပေးပါသည်။

"အချစ်ဆိုတာ အလွန်လွယ်ကူတဲ့ ကစားနည်းများလား...
အခု ကျွန်တော်လိုအပ်တာကတော့ နေရာလေးတစ်ခုသာပါ

...ပုန်းကွယ်ဖို့ ထွက်ပြေးဖို့နေရာ...အို အဲဒီမှာသာ ကျွန်တော်
...မနေ့ကကို ပြန်ရမှာမို့ပါ..."

သူမ၏ မျက်လုံးများက မိမိတပည့်ကို ကျေနပ်အားရသော
...ရာတစ်ယောက်၏ မျက်လုံးများ ဖြစ်သည်။

အပြန်မှာ သူမကို ကျွန်တော် ကားမောင်း၍ လိုက်ပို့ပေးရသည်။
...ကားကို ဂိုဒေါင်ထဲ သွင်းပေးအပြီး ကျွန်တော်ပြန်ခါနီးတွင် သူမ
...စကားတစ်ခွန်း ပြောပါသည်။

"မင်းကို ဆီးရီးစ်သွင်းဖို့၊ ခွေထုတ်ဖို့ တစ်ယောက်ယောက်
... စကား ကမ်းလှမ်းလာရင် မင်း လုံးဝ လက်မခံရဘူးနော်"

ကျွန်တော် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောမိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် နံနက် ၉ နာရီမှ ညနေ ၅ နာရီအထိ သူမ၏
...ရိုင်ဘာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး ည ၇ နာရီမှ ည ၁၁ နာရီအထိ
...ကျက်စမင် စနက်က်ဘားတွင် ဂစ်တာတီးခဲ့ပါသည်။

ကလပ်တွင် စားပွဲထိုးအလုပ် လုပ်ရစဉ်က ညနေ ၆ နာရီခွဲမှ ည
...စ်နာရီခွဲအထိ အလုပ်လုပ်ရ၏။ အောက်ကျို့မှုများ၊ သိမ်ငယ်မှု
များ၊ မကောင်းမှုများ၊ ညစ်ညမ်းမှုများနှင့် နေ့စဉ် ရင်းနှီးခဲ့ပြီးမှ လခ
...ထောင်ကျပ်နှင့် ဆားဗစ်စ်အတွက် ဒေါ်လာ ၂၀ လစဉ် ရရှိခဲ့သည်။
...ရင်တထိတ်ထိတ် ခိုးဝှက်၍ရသော အပိုဆုကြေးနှင့် ပေါင်းမှ လစဉ်
...လောက်အောင် ငွေ နည်းနည်းပါးပါး ရခဲ့သည့် ဘဝဖြစ်သည်။
...ယခုအခါ ကျွန်တော် တီးချင်လွန်းသော ဂစ်တာကို ထိုင်တီးနေရုံပါ
...။ ငွေချင်း အတူတူ ဆိုလျှင် ရင်းနှီးရသည့် သိက္ခာချင်း မတူပါ။
...ကျက်စမင်တွင် ကျွန်တော်၏ သိက္ခာပွန်းပဲ့မှု နည်းပါးပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ ဂစ်တာသမား နှစ်ယောက်သည် သုံးလေး… ကြာလာသည့်အခါ ညီအစ်ကိုလို၊ သူငယ်ချင်းတွေလို ဖြစ်သွား… ဂီတသည် မသိသော လူနှစ်ယောက်ကို ခိုင်မြဲအောင် ပေါင်းစပ်… နိုင်ပါသည်။

သူ့နာမည်ကတော့ ကိုဝေလင်းဖြစ်သည်။ ကိုဝေလင်းသည် ဂစ်တာကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာအဖြစ် ကျွမ်းကျင်စွာ တ… မြောက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် နာမည်ကြီး တီးဝိုင်းတစ်ခုမှာ … ဂစ်တာ တီးသူ ဖြစ်သည်။

"မင်းအသံ မဆိုးဘူးပဲ၊ အဆိုတော် လုပ်ရင် ရမယ်ကွ"

"ကျွန်တော်က ဂစ်တာသမားဖြစ်ချင်တာ အစ်ကိုရဲ့၊ သီချင်း… စပ်ချင်တာ"

"ရတာပဲကွ၊ အခုဆို ကိုယ်တိုင် သီချင်းရေး၊ ကိုယ်တိုင် … နေတဲ့ ဂစ်တာသမားတွေ အများကြီးပဲ"

ပင်တိုင်အဆိုတော်အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် တစ်လှည့်စီ ဆို… ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်နှစ်ပုဒ်လောက် ဝင်ဆိုရပါသည်။

ဂီတကို စိတ်ဝင်စားစွာ ခံစားမှုယစ်လိုသူများနှင့် ဘီယာ… မှုးယစ်လိုသူများ ရောနှော၍ နားထောင်ကြသောကြောင့် တစ်… တစ်ခါ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် လူပိုအဖြစ် ခံစားရသည်က … လျှင် ဂျက်စမင်မှာ ဂစ်တာတီးရတာ စိတ်သက်သာပါသည်။

ယခုအခါ ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ဒရိုင်ဘာဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကြားရှိ တင်းမာစိမ်းကားမှု တံတိုင်းကြီး ပြိုပျက်… သွားပြီဖြစ်၍ ကားမောင်းရာတွင် စိတ်တင်းကျပ်မနေတော့ပေ။

…ကားမောင်းရင်း သူမကို စကားလှမ်းပြောခွင့် ရှိပြီ။ သူမ၏ …ချွဲသော စကားများကိုလည်း ရယ်သံစွန်းထင်းလျက် ကျွန်… …ကြားရပြီ။

"မင်းသီချင်းဆိုတဲ့အခါ အသံကို အပြည့်မဆိုဘူးနော်၊ ကိုယ် …ကြည့်နေခဲ့တယ်၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ကျွန်တော် နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ဆင့် သူမကို ငေးကြည့် …၏။

"ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်တော့ အဲလို မထင်ဘူး၊ မရလို့နဲ့ တူ… အန်တီ၊ ကျွန်တော့်အသံက အော်ရင် အက်သွားတယ်"

"မဟုတ်သေးဘူး၊ မင်းအသံကို အပြည့်ကို မဆိုတာ။ မင်း …ခမ်းကို လှုပ်ရုံပဲ လှုပ်ပြီး ဆိုနေတာ၊ အဲဒါ အကျင့်ပါသွားလိမ့် …၊ ပါးစပ်ပြဲပြီး ဆိုရမှာ မင်းရှက်နေသလား၊ နှုတ်ခမ်းရွဲ့သွားမှာ …ရိမ်သလား၊ လိုအပ်တဲ့ အချိန်မှာ ဗိုကယ်လ်အပြည့် သုံးစမ်းပါကွ၊ …ရှိသတ် ဆယ်ယောက်မို့ လျှော့ဆိုတာ ဘာညာ လုပ်မနေနဲ့၊ တစ် …ယောက်တည်းလဲ ဒီထုထည်၊ လူတစ်ထောင်လဲ ဒီထုထည်ဖြစ်ရမှာ …။ ဒါနဲ့ မင်းအခန်းမှာ ကက်ဆက်တောင် မမြင်ခဲ့မိပါလား၊ ဂစ် …တာသမား တစ်ယောက်မှာ ကက်ဆက်ဆိုတာ အနိမ့်ဆုံး ကျောင်း …စာခန်းစာပဲ၊ မင်းအိမ်ကဖြစ်ဖြစ် ပြန်ယူကွာ"

ကျွန်တော် ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်မိသည်။

"ကျွန်တော် ဂစ်တာနဲ့ ပြန်တွေ့ရတာ ရက်ပိုင်းပဲ ရှိသေးလို့ …ပါ၊ ကျွန်တော် ဝယ်ဖို့ ငွေစုထားပါတယ် အန်တီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လောလောဆယ် မင်း ကိုယ့်အိမ်မှာ လာနားထောင်ကြ ဂီတာက ပေးတဲ့ ရသကို ကိုယ် ရနိုင်သလောက် အပြည့်အဝ ယူ တယ်၊ မင်းတွေ့မှာပါ"

သူမသည် ကျွန်တော့်အား ပထမဦးဆုံးအကြိမ် သူမ၏ ထဲ ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ခုနစ်မိုင်ခွဲတွင်ရှိသော သူမ၏ အိမ်သည် ခြံဝန်းသုံးခုစာလော ကျယ်သော ရှေးဟောင်း တိုက်အိမ်ကြီး ဖြစ်သည်။ ခြံဝန်း တစ် တွင် မြက်ခင်းများကို စနစ်တကျ မွေးထားသည်။ ကားသွားရန် ရပ်ရန် ကွန်ကရစ်လမ်းများမှ လွဲလျှင် ကျန်သည့် မြေပြင်သည် မြ ခင်းနှင့် သစ်ပင်ကြီး သစ်ပင်ငယ်များသာ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော် စဉ်က တိုက်အိမ် ဆင်ဝင်အမြင့်ကြီး၏ အောက်မှာသာ ထိုင်စော ခဲ့ရသော်လည်း ယခုအခါ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ရပြီ ဖြစ်သည်။

အိမ်သည် အပြင်ဘက်မှ ကြည့်လျှင် အုတ်နီရောင် အဟော ကြီးဖြစ်သော်လည်း အိမ်ထဲမှာတော့ နံရံများ ဖြူဖွေးတောက်ပ သည်။ မြင့်မားသော ပြတင်းပေါက်ရှည်ကြီးများ အလွန် များပြ လှပါသည်။ ခန်းဆီးအမြင့်ကြီးများ ဆွဲချထားသော်လည်း အလ ရောင် ကောင်းစွာရသောအိမ် ဖြစ်သည်။ အုတ်သမံတလင်းမှာ တစ်စက်မျှ မရှိ။ ဧည့်ခန်းအကျယ်ကြီးတွင် ဆက်တီနှစ်စုံ ခပ်လှ လှမ်း ကွာလျက် ချထားသည်။ ဧည့်ခန်း၏ ဘယ်ဘက်ထောင့်တွ အနက်ရောင် လက်နေသော စန္ဒရားကြီး တစ်လုံး ရှိပါသည်။

မှာ ရုပ်မြင်သံကြားစက် မရှိ၊ ကက်ဆက် မရှိ၊ စန္ဒရားက လွဲလျှင် မျှ မရှိပါ။

"လာ...အပေါ်ထပ်ကို တက်ရမယ်"

ဧည့်ခန်း၏ တစ်ဖက်တွင် ထမင်းစားခန်း အကျယ်ကြီးကို မြင်ရသည်။ ကျွန်တော်သည် ထမင်းစားခန်း အဝင် ဘေးဘက် ထောင့်ရှိ ကျွန်းလှေကားကြီးအတိုင်း သူမ၏ နောက်မှ တက်လိုက် ရ၏။ အပေါ်တွင် မှန်တံခါးကို ဖွင့်၍ ဝင်လိုက်သောအခါ ကော် ခင်းထားသည့် အေးစိမ့်သော ခန်းမကျယ်ကြီးထဲသို့ ရောက် ပါသည်။ သူမက ဖိနပ်မချွတ်သောကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ဖိနပ် မချွတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ကတ္တီပါ ဖုံး ဆိုဖာကြီးများ ချ ထားသည့် ဧည့်ခန်းကို ကျော်၍ အိမ်ကြီး၏ တစ်ဖက်အဆောင်ခန်း တစ်ခုသို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။ ပေ ၂၀ ပတ်လည်အကျယ်လောက် ရှိ သည့် ထိုအခန်းကြီးကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်တော်၏ အိပ်မက်ကို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ပြန်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

လေဆာဓာတ်ပြား ဖွင့်သည့်စက်၊ ကက်ဆက်ခွေ ဖွင့်သည့်စက် နှင့် အသံညှိ၊ အသံချဲ့သည့် စက်များ အထပ်လိုက်ကို ကျွန်းစားပွဲ ပုပုတစ်လုံး၌ တင်ထားသည်။ အခန်းထောင့် တစ်ခုစီတွင် ကျွန်တော့် ခါးလောက်ရှိသည့် စပီကာအကြီးကြီး နှစ်ခုကို လသာဆောင်အထွက် တံခါးပေါက်ဘက် ခပ်စောင်းစောင်းအနေအထားဖြင့် စနစ်တကျ ချထားသည်။

"ဟောဒီတံခါးကို ဖွင့်လိုက်ရင် ဟိုဘက်မှာ လသာဆောင် အကျယ်ကြီး ရှိတယ်၊ အဲဒါက အိမ်ရဲ့နောက်ဖေးတည့်တည့်ပေါ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါတစ်ခါ စပီကာတွေကို အလုံပိတ်အခန်းထဲ မထားချင်ဘူး။ အခါ အဲဒီ လသာဆောင်ဘက် ချထားပြီး အဲဒီမှာ ဒရင်းဘက်က သီချင်းနားထောင်လို့ရတယ်၊ အသံ ပိုကောင်းတာပေါ့။ ဂီတရဲ့ သဘာဝအသံကို ဖမ်းမိသွားတာပေါ့"

သူမက မှန်တံခါးကို ဖွင့်ပေးသည်။

"ဟောဒီ ဗီရိုထဲမှာ လေဆာဒစ်(စ်ခ်)တွေ၊ မင်းကြိုက်တာ ဖွင့်ပြီး နားထောင်"

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ဘာသီချင်းရွေးရမလဲ မသိဘဲ ကြောင်နေသည်။

"တကယ်ခေတ်မီပြီး စနစ်ကျတဲ့ ရက်ကောဒင်းစတူဒီယိုမှာ အသံအမျိုးအစားတွေကို တန်ဖိုးရှိရှိ တကယ်ခွဲခြားပြီး အသေးစိတ် သုံးထားတဲ့အခါ ဂီတဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့အကြားအာရုံထဲက တဆင့် ရောက်လာပြီး နှလုံးဆီကို ထိထိခိုက်ခိုက် ရောက်သွားရတာ။ အဲဒီလို အသေးစိတ်အရသာတွေကို ခွဲခြား ခံစားနိုင်ဖို့ ဟောဒီ စပီကာကြီး နှစ်ခုကို ကိုယ် နိုင်ငံခြားက မှာထားခဲ့ရတာ"

သူမက ကျွန်တော့်အား ဆရာတစ်ယောက်၏ အပြုံးမျိုးဖြင့် ကြည့်သည်။

"စပီကာတွေရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံကို မင်းနားလည်ပါတယ်နော်။ ဘောက်စ်တစ်ခုထဲက အသံပေါက် ၄ ခုဟာ သူ့အလုပ်သူ မှန်မှန် ယူသွားတာ၊ ကိုယ်နဲ့ ဆိုင်တဲ့အသံကိုပဲ ကိုယ်တာဝန်ယူပြီး ထုတ်ပေးတာ၊ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့အသံကို လွှတ်ထားတာ၊ ဆိုင်တဲ့လူက ယူပြီး

ထုတ်ပေးရတာ။ တွေ့လား ဟောဒီမှာ အပေါက်တွေ၊ သူက အသံအသေးစိတ်ကလေးတွေကို တာဝန်ယူတယ်၊ မိုးစက်ကလေးတွေ၊ နှင်းစက်ကလေးတွေ ကျတဲ့ အသံမျိုး၊ အင်း...နောက်ပြီး ဒရမ်ဆက်(တ်)တစ်ခုရဲ့ ဆင်ဘောလ်ကြေးပြားရဲ့ ဘေးအနားကို ပွတ်ရုံ ပွတ်ဆွဲသွားတဲ့ ခပ်ရှရှအသံဖွဖွကလေးမျိုး၊ အဲဒီလို ခပ်ဆင်ဆင် အသံအပိုင်းအစလေးတွေပေါ့၊ အသံအသေးနဲ့အကြီးဟာ ရောမသွားဘဲ တစ်ခုချင်း သူ့တန်ဖိုးနဲ့သူ ထွက်လာရမယ်"

ကျွန်တော့်အား သူမက ဓာတ်ပြားတစ်ချပ် ရွေးထုတ်ပြီး ဖွင့်ပြပါသည်။

"ဘရမ်းရဲ့ ဂီတကို စန္ဒရားနဲ့ တီးတဲ့အသံ မင်းကြားဖူးလား"

ကျွန်တော် ခေါင်းယမ်းပြလိုက်၏။

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဂစ်တာသမားဟာ ဂစ်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရနိုင်သမျှအသံတွေကို ထုတ်ပေးတတ်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီဓာတ်ပြားကို နားထောင်ကြည့်စမ်း"

ကျွန်တော် သူမကို ငေးကြည့်မိသွားပါသည်။ ဂီတအတွက် သူမ အချိန်နှင့် ငွေကို သုံးစွဲပုံမှာ ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ မထင်မှတ်ထားခဲ့သည့် အဖြစ်ပါ။ ကျွန်တော်သည် ဤအခန်းမျိုး၊ ဤပစ္စည်းမျိုးဖြင့် ဂီတကို စနစ်ကျကျ ခံစားနိုင်ဖို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ အိပ်မက်မက်ခဲ့ဖူးသည်။

ကျွန်တော်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့လျော့သွားသည်။ ကျွန်တော့်နံဘေးမှာ အမျိုးသမီး တစ်ဦး ရှိနေတာကို မေ့လျော့သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ကားမောင်းသမားဟူသော အဖြစ်ကို ... လျော့သွားသည်။ ဘယ်သူမှ လိုက်မရသော သီးသန့်နေရာတစ်ခု ... ကျွန်တော် ရောက်သွားသည်။ ကျွန်တော် ရောက်သွားသည့်နေရာ တွင် ဘယ်သူမှ မရှိ၊ သူမ မရှိ၊ မြသီတာ မရှိ၊ အက်ခိုးလည်း မရှိ ... ပင်လယ်ရေလှိုင်းတွေ၊ ကျောက်ဆောင်တွေ၊ တိမ်တွေ၊ ပန်းပွင့်မျ ... မွှေးရနံ့တွေ...ကျွန်တော်သည် လေစီးကြောင်းတွင် ညင်သာစွာ ... မျောလျက် ရှိသည်။

***

(၂၀)

"မင်းအမေအကြောင်း ပြောပြစမ်းပါ"

"ခင်ဗျာ"

ကျွန်တော်ကားမောင်းနေစဉ် သူမက မေမေ့အကြောင်း မေး လာသောအခါ ကျွန်တော် အံ့သြသွားပါသည်။

"အမေ့ရဲ့ နာမည်ဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်လိုအမျိုးသမီးလဲ၊ ရုပ်ရည်နဲ့ အသွင်အပြင် ဘယ်လိုနေသလဲ...အဲဒါမျိုးတွေပေါ့"

ကျွန်တော် မေမေ့ကို မေ့ထားခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။ မေမေ့ကို သာမက ဖေဖေ့ကိုလည်း ကျွန်တော် မေ့နေခဲ့ပါသည်။

"မေမေ့နာမည်က မစံပယ်တဲ့၊ အဲဒီတုန်းက မေမေက အပြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြုံးနေတာ၊ အဲဒီတုန်းက မေမေ ကျွန်တော့်ကို နာမည် ဘယ်...
မခေါ်ဖူးဘူး၊ လူလေးလို့ပဲ ခေါ်ခဲ့တာ"

"အခု ဘယ်အရွယ်ရှိပြီလဲ"

ကျွန်တော် မေမေ့မျက်လုံးများကို မြင်ယောင်ကြည့်မိ... ညိုရုံကလေး ညိုလဲ့သည့် မျက်လုံးများသည် မိန်းမတစ်ယော... တွက် လှပသော်လည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက်တော့... မရှိပါ။

"မေမေက ကျွန်တော် ပထမတန်းအရွယ်မှာ ဆုံးသွ... တယ်"

"အို..."

သူမ တိတ်ဆိတ်သွား၏။ သို့သော် ကျွန်တော်ဆက်ပြော... ပါသည်။

"မေမေတစ်ခါမှ ဒေါသဖြစ်တာ မတွေ့ဖူးဘူး၊ ကျွန်... မေမေ့ဆီက သည်းခံမှုတွေ၊ အေးချမ်းမှုတွေ ရပါစေလို့ ကလေး... က အမြဲဆုတောင်းခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မေမေက ကျွန်တော့်အတွ... အဲဒါတွေ မပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ မေမေ့ဆီက ကျွန်တော် ရလိုက်တာ မျ... လုံး တစ်စုံတည်းပါပဲ။ ဟောဒီ အညိုရောင်ဖျော့ဖျော့ မျက်လုံး... ပေါ့။ မေမေ့ဆီမှာ အဲဒီမျက်လုံးတွေက လှတယ်၊ ကျွန်တော့်ဆီမှ... တော့ အဲဒီ မျက်လုံးတွေက ကြောင်စီစီ၊ ပျော့ညံ့ညံ့နဲ့ ရုပ်ဆိုး... တယ်"

သူမကို နောက်ကြည့်မှန်မှ လှမ်းကြည့်တော့ သူမ ကျွန်တော့်... ရှုးရှုးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်နှင့် ဆုံသွား၏။ ဘယ်သူမှ မပြုံးကြပါ...

"ကျွန်တော် ရသမျှ ရုပ်ရည်၊ အမူအကျင့်၊ ဒေါသကြီးတာ၊ ရိုင်း... တာ၊ ပစ်စလက်ခတ်နေတာ... အဲဒါ ဖေဖေ့ဆီကချည်းပဲ"

"သူ ဘာအလုပ်လုပ်သလဲ"

"စာအုပ်အဟောင်း ရောင်းပါတယ်၊ ဖေဖေက မွဲတယ် အန်တီ... ...ပွားရေး မလုပ်တတ်ဘူး။ ကျွန်တော် ပိုက်ဆံများများရရင် ဖေဖေ့... ...လှမ်းပို့ဖို့ စဉ်းစားထားတယ်၊ ဖေဖေပျော်မှာပဲ"

"ထင်သလား"

"ခင်ဗျာ"

သူမ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်မနေတော့ပါ။

"သူ အခု နောက်အိမ်ထောင်နဲ့လား"

"ဖေဖေ မိန်းမ မယူတော့ဘူးတဲ့"

"ဩော်"

ကျွန်တော် သူမကို ဖေဖေ့အကြောင်း ပြောပြရမလား၊ မပြောဘဲ ...ထားရကောင်းမလား စဉ်းစားနေပြီးမှ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ လွှတ် ...ခနဲ ပြောမိသွားသည်။

"ကျွန်တော် ၅ တန်းတုန်းကတော့ ဖေဖေက အိမ်မှာ မိန်းမ တစ်ယောက် ခေါ်ဖူးတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မိသွားတယ်လေ၊ အဲဒီနောက် တော့ ဖေဖေ့ကို မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ တွဲပြီး တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတော့ ပါဘူး"

သူမ ခပ်သဲ့သဲ့ ရယ်မောပါသည်။

"မင်းကို တော်တော်ချစ်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့"

"မထင်ဘူး... မေမေ့ကို ချစ်လို့ဖြစ်မှာပါ၊ ဖေဖေက မေမေ့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်လွန်းလို့ မေမေသဘောမကျတဲ့ ဂစ်တာသမားအဖြစ်ကိုအပြီး စွန့်လွှတ်ခဲ့တာတဲ့၊ မေမေက ပြောဖူးတယ်"

"ဟုတ်လား၊ တော်တော်မိုက်တဲ့လူပဲ"

တစ်ခဏ တိတ်ဆိတ်သွားပြီးနောက် သူမ စကားသံ ထွက် ပေါ်လာသည်။

"မင်းကောင်မလေးအကြောင်းရော ပြောစမ်းပါဦး"

ကျွန်တော့် ရင်ဘတ်တစ်နေရာရာမှာ စူးခနဲ အောင့်သွား၏။

"ဆောရီး၊ ကျွန်တော်သူ့အကြောင်းကိုကားမောင်းရင်း မပြော နိုင်သေးပါဘူး၊ တစ်ချိန်ချိန် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် နားကြည်းခွင့်ရ တဲ့အခါ ကျွန်တော် ပြောပြပါ့မယ်"

သူမက ကျွန်တော့်အား စန္ဒရားတီး သင်ခိုင်းသည့်အခါ ကျွန် တော် အံ့သြသွားသည်။

"စန္ဒရားဟာ ဂီတသံ တော်တော်များများကို ဖန်တီးပေးနိုင် တယ်၊ စန္ဒရား တီးတတ်ရင် ဂစ်တာသမား တစ်ယောက်အတွက် အခွင့်အရေးတွေ ပိုရမယ်၊ ကိုယ့်ဆီမှာ စန္ဒရား အဆင်သင့်ရှိနေတာ ပဲ၊ တစ်နေ့ နှစ်နာရီလောက် မှန်မှန်လေ့ကျင့်သွားရင် အချိန်ကုန်မှန်း မသိသာပါဘူး။ အမှန်က မင်း လွန်ခဲ့တဲ့ ၉ နှစ်၊ ၁၀ နှစ်ကတည်းက သင်ပြီးသား၊ ကျွမ်းပြီးသားဖြစ်နေရမှာ"

နေ့လယ် နှစ်နာရီနှင့် လေးနာရီအကြားတွင် ကျွန်တော်လစာ ပြည့်ဖြင့် အလုပ်ချိန် ဖြုန်းတီးခွင့် ရသွားပါသည်။

"လေးနာရီခွဲရင် ကိုယ့်ရုံးရှေ့ မင်းရောက်အောင် လာရမယ်၊ …ကြားလား"

စန္ဒရားဆရာအား ဥာဏ်ပူဇော်ခ မည်မျှကန်တော့ရသည်ဟု ကျွန်တော် မသိပါ။ ဤကိစ္စတွင် သူမ၏ အစီအစဉ်ကို ကျွန်တော် လိုက်နာရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဤမျှ လွယ်ကူပါသည်။

"မင်းအခန်းကလေး ကျဉ်းလွန်း မှောင်လွန်းတယ်လို့ မထင် …ဘူးလား"

ကျွန်တော် ရယ်မောမိ၏။

"အန်တီကလဲ ပြောမှ ပြောတတ်ပလေ၊ ကျွန်တော့်အခန်းက အန်တီ့အိမ်က ရေချိုးခန်းလောက်တောင် ကျယ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ"

"မင်း အဲဒီအခန်းမှာ မနေသင့်တော့ဘူး"

"ကျွန်တော်စဉ်းစားမိပါတယ်၊ တိုက်ခန်းတစ်ခန်း ငှားမလား လို့၊ ခက်တာက လေးထပ် ငါးထပ်မှာကိုပဲ တစ်နှစ်စာချုပ် ဆိုရင် သုံးလေးသောင်း ပေးရမှာ အန်တီရဲ့၊ အဲဒီ သုံးလေးသောင်း ကျွန် တော့်မှာ မပြည့်သေးဘူးလေ။ နောက်ထပ် နှစ်လ စောင့်ရင်တော့ …ားစရိတ်ချန်ပြီး လေးသောင်းလောက် ဖြစ်သွားမှာပါ"

သူမက ဆိုဖာမှ ထသွားကာ ခန်းဆီးစကို ဆွဲဖယ် ဘေးကပ် လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို လှမ်းစကားပြောသည်။

"လောလောဆယ် အဲဒီငွေကို ကိုယ်စိုက်ထားပေးပါ့မယ်၊ ကိုယ့်အိမ်နဲ့ နီးနီး တစ်နေရာမှာ မင်းတိုက်ခန်း တစ်ခု ရှာတော့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စပီကာမှ အဲရစ် ကလက်ပ်တန်၏ ဂစ်တာသံသည် ကျွန်... နှင့် ဝေးဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွား၏။ ကျွန်တော် သူမကို တအံ့တ... ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်မနေပါ။ ထို... သူမ၏ မျက်လုံး အရိပ်အရောင်ကို ကျွန်တော် မမြင်ရပါ။ ကျွန်... ရင် ထိတ်ခနဲ ခုန်သွား၏။ ဒါ...ဘာသဘောလဲ၊ သူမ ကျွန်... ထံမှ ဘာလိုချင်သလဲ။

လုံခြုံသော ကုတ်အင်္ကျီတစ်ထပ်၊ အောက်မှာ ခါးမတိုမရှ... ဘလောက်စ် တစ်ထပ်၊ သူမ၏ ကိုယ်လုံးကို ကျွန်တော် ခန့်မှန်းရ... ပါသည်။ ပျော့အိသော ထဘီအောက်မှာ အကဲခတ်ရသမျှ ကိုယ်... အောက်ပိုင်းကတော့ မိန်းမတစ်ယောက်ထက် ယောကျ်ားတစ်ယော... နှင့် ပိုတူသည်။ ရှည်သွယ်သော ကိုယ်လုံးကျစ်ကျစ်၊ တင်ပါး ... သေးသေး၊ ခြေထောက်သွယ်သွယ်။ သူမ၏ လက်ချောင်းများသည် ရှည်လျားသော်လည်း မလှပါ။ လက်ချောင်းထိပ်များသည် မြသီတာ... လို အဖျားရှူး၍ ပုံစံကျသည့် နူးညံ့သွယ်လျသည့် လက်များ မဟုတ်၊ မြသီတာ၏ လက်များသည် နူးညံ့ချောမွေ့ပြီး အေးစက်စက်ကလေး ဖြစ်၏။ ထိုလက်ကလေးများသည် ကျွန်တော့်လက်ထဲ ရောက်သည့် အခါကျမှ ကျွန်တော့် ဆုပ်ကွေးဖျစ်ညှစ်မှုဖြင့် နွေးထွေးလာလေ့ရှိ သည်။

သူမ၏ လက်ချောင်းများကရော အေးစက်သလား၊ နွေးထွေး သလား၊ သူမ၏ လက်ချောင်းများကို ကျွန်တော့်လက်နှင့် တစ်ခါမှ မထိဖူးပါ။ ကျွန်တော် သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆုပ် ဖျစ် ညှစ်မိသည့် တစ်နေ့လယ်ခင်းဆီကို သတိရသွားသောအခါ အာ

...များ ခြောက်သွေ့ကာ နုတ်ခမ်းများ ထုံကျဉ်လာ၏။ သူမ၏ ...ကောက်ဝတ်သည် အနည်းငယ်မျှပင် နူးညံ့မှု မပေးပါ။ အသား ...မြည့်၊ အနည်းငယ်သန်မာသော ထိုလက်သည် ကျွန်တော့် ပါး ...ရိုက်နှက်ခဲ့သည့် လက်ပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုလက်များသည် ...ကျွန်တော့် ဆံပင်များကို ဖွဖွ သပ်၍ ကျွန်တော့်အား နှစ်သိမ့် ...ပါသည်။

"အဲဒီအခန်းမှာ မင်းအတွက် ကာရာအိုကေ ကက်ဆက် တစ် ...လိုလိမ့်မယ်၊ မိုက်ကရိုဖုန်းနဲ့ မင်း သီချင်းဆိုကျင့်ရလိမ့်မယ်၊ ...အသံကို မင်းလိုသလို ထုတ်ယူနိုင်ဖို့ အချိန်အတော်များများ ပေး ...ဒိမ့်မယ်"

"အသံကျင့်ဖို့...၊ ဘာအတွက်လဲ"

သူမ ကျွန်တော့်ကို ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ပါသည်။ သူမ၏ ...မှောင်သော မျက်လုံးများသည် ထူးဆန်းစွာ တောက်ပနေ၏။

"ဘာအတွက်လဲ ဆိုတော့ ကျွမ်းကျင်တဲ့ အဆိုသမား တစ် ...ယောက် ဖြစ်အောင်လို့ပေါ့၊ မင်းအဆိုတော်တဲ့ ကြယ်တစ်ပွင့် ဖြစ် ...အောင် ကိုယ်လုပ်ပေးမှာမို့ပေါ့"

ကျွန်တော် သူမကို တွေဝေစွာ ငေးကြည့်နေမိ၏။ ကျွန်တော့် ...ဝမှာ အဆိုသမားဖြစ်ဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်ကူး မရှိခဲ့ဖူးပါ။

"မင်း ဂျက်စမင်မှာ အလုပ်စဝင်တဲ့နေ့က ကိုယ်ပြောခဲ့တာ မင်း မှတ်မိလား၊ မင်းကို ခုတ်ပြားသွင်းဖို့၊ ခွေထုတ်ဖို့ တစ်ယောက် ...ယောက်ကများ စကားကမ်းလှမ်းလာရင် မင်း လက်မခံရဘူး ဆိုတဲ့ စကားလေ၊ အဲဒီတုန်းက မင်းရယ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ကိုယ် စ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်နေတယ်လို့ မင်းထင်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ အဲဒါ ကိုယ်တ...
ပြောနေတာ၊ မင်း ကိုယ်က လွဲလို့ ဘယ်သူနဲ့မှ သီချင်းမဆို...
ကြားလား၊ မင်းကို ကိုယ်ပဲ ပိုင်တယ်"

ကျွန်တော် အသံထွက်အောင် ပြုံးရယ်မိပါသည်။

အနာဂတ်မသေချာတဲ့ မအူမလည်ကောင်တစ်ကောင်ကို...
ဖို့ ဘယ်သူနှင့်မှ ယှဉ်ပြိုင်လုယူစရာ မလိုဘူးဆိုတာ သူမ မေ့...
နေသလား၊ သို့မဟုတ် သူမ ကျွန်တော့်ကို စ,နောက်နေတာလ...

"အသံအတွက် လိုသလို ရပြီလို့ မင်းထင်တဲ့တစ်နေ့မှာ ကို...
မင်းကို သီချင်းခွေ တစ်ခွေဖြစ်အောင် ထုတ်ပေးမယ်၊ အဲဒီ သီချ...
ခွေ ပေါက်သွားရင် အက်ခိုးဆီကို မင်းသွားစရာမလိုဘူး၊ မင်းဆီ...
အက်ခိုးကို ခေါ်ယူလို့ ရလာလိမ့်မယ်"

"ဒါပေမဲ့ သီချင်းခွေ ပေါက်ဖို့ဆိုတာက..."

"ဘာလိုသေးသလဲ၊ မင်းမှာ သီချင်းတွေ ရှိမယ်၊ သိပ်သန့်...
တဲ့ အသံ ရှိမယ်၊ သွက်လက်မြူးကြွမှုတွေ ရှိမယ်၊ ကြေကွဲတမ်းတ...
တွေ ရှိမယ်၊ နာကျင်မှုတွေ ရှိမယ်၊ ခါးသီးမှု ရှိမယ်၊ အတတ်ပညာ
ရှိမယ်၊ ငွေကြေးရှိမယ်၊ တူရိယာပစ္စည်း အစုံသုံးခွင့် ရတယ်၊ အသ...
ဖမ်းစနစ်တွေ သိပ်တိုးတက်လာတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ လူတစ်ယောက်
ဟာ ဂီတနဲ့ လွယ်လွယ်ကလေး ဖမ်းစားနိုင်ပါတယ်။ ဂီတဟာ လူ
တစ်ယောက်နဲ့ လူထုအကြားကို ဆက်သွယ်ပေးတဲ့ အကောင်းဆုံး
ပေါင်းကူးတံတားပဲ"

"ဒါပေမဲ့ ကံဆိုတာ ရှိသေးတယ်မဟုတ်လား"

"ကံဆိုတာ လူက လုပ်ယူတာပါကွာ...မင်းမသိဘူးလား၊ ကံ
...ကြိုးစားမှုပါပဲ"

သူမ၏ တက်ကြွသော မာန်သည် ကျွန်တော့်အတွက် အထူး
...ဖြစ်နေသည်။

"သီချင်း စာသားနဲ့ သံစဉ်က ဆွဲဆောင်မှု ရှိရမယ်၊ တီးတဲ့လူ
...ကျွမ်းကျင်ရမယ်၊ ကြော်ငြာအား ကောင်းရမယ်၊ အသံဖမ်းတဲ့လူ
...ရမယ်၊ ကံဆိုတာကို မင်းလက်ထဲ ရောက်လာအောင် မင်း ခေါ်
...လို့ ရတယ်"

"ငွေလဲ ရှိရင်ပေါ့"

"ဒါပေါ့၊ ငွေအတွက် မပူနဲ့လေ၊ ကိုယ် မင်းအနားမှာ ရှိရင်
...ရှိနေမှာပဲ။ မင်းကြိုးစားရမှာက မင်းခံစားမှုကို အပြည့်ထုတ်ပေး
...တဲ့ သီချင်းကို ရွေးယူတတ်ဖို့ပဲ"

"ကော်ပီ ဆိုဖို့လား"

သူမက မျက်ခုံးပင့်ကြည့်ပါသည်။

ကျွန်တော် အောင့်သက်သက် ဖြစ်သွား၏။

"ဒီမယ်...မင်း တခြား ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ လျှောက်
...ပ်မက်, မက်မနေနဲ့၊ မင်း အိပ်မက်အတွက် မင်းအသက်က သိပ်
...ယ်လွန်းသေးတယ်၊ လောကမှာ ကိုယ်ရနိုင်တဲ့ အရာ တစ်ခုခုကို
...ချိန်မီ ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အခု မဖမ်းမိရင်
မင်း နောက် ဘယ်တော့မှ ဖမ်းမိမှာ မဟုတ်ဘူး။ လူတွေကို မင်း ဆွဲ
ခေါ်ဖို့ဆိုရင် လူတွေ မင်းကို ဂရုစိုက်လာဖို့ အရင်ကြိုးစားရမှာပေါ့၊
...တော့ အလွန်တော်တဲ့ သီချင်းရေးဆရာတစ်ယောက်ကို ပုံပြီး အပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မလား၊ မင်းဟာမင်း သီချင်းတွေ ရွေးပြီး ကော်ပီကူးမလား၊

ကို ရွေး။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ မင်းသီချင်း ကိုယ်တိုင်ရေးမယ်ဆို

အဲဒီသီချင်းကို ကိုယ်အရင်စစ်ကြည့်မယ်၊ ကိုယ်သဘောကျမှ

လွှတ်မယ်...ဟုတ်ပြီလား"

ကျွန်တော် သူမအား ခန့်ချင်စိတ် များလွန်းသွားသဖြင့်

ကိုယ်ကို သူမ၏ ဒရိုင်ဘာအဖြစ်ကိုပင် မေ့လျော့သွားပါသည်။

"အန်တီက သီချင်းရေးဆရာလား၊ အဆိုတော်လား"

"တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်က မြူးဇစ်ခ်ကို လေ့လာသူ၊

စားသူ၊ နှစ်သက်သူသက်သက်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ရေးထားတဲ့

ချင်းလဲ လေးငါးပုဒ် ရှိတယ်၊ မင်းယူကြည့်ပေါ့"

ကျွန်တော် ပခုံးတွန့်၍ ပြုံးလိုက်မိ၏။

"ဒါဖြင့် ဂီတနဲ့လူသိများဖို့ ဘယ်အချက်တွေ လိုမယ်ထင်လဲ

အန်တီ"

သို့သော် သူမက အနည်းငယ်မျှပင် မပြုံးပါ။

"လူငယ်တွေရဲ့ ရှေ့မှာ မင်းရှိနေဖို့ လိုမှာပေ့ါ၊ သူတို့ရဲ့ စိတ်ကို

မင်းသိနေဖို့ လိုတာပေ့ါ၊ နောက်ပြီး သူတို့ကိုယ် သူတို့ သိအောင် မင်း

လုပ်ပေးဖို့ လိုမှာပေ့ါ၊ အဲဒီလို လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ ဂီတကို လူကြိုက်

များမှာပဲ"

ကျွန်တော် သူမကို တည်ငြိမ်စွာ လှမ်းကြည့်မိသွားသည်။

အဝါရောင်ဖျော့ဖျော့ ခန်းဆီးကြားမှ ဖြတ်ဝင်လာသော ညနေ

ခင်း နေရောင်ခြည်သည် သူမ၏ မျက်နှာဆီသို့ အလင်းတင်ပေးလိုက်

ပါ တောက်ပသော မျက်ဝန်းအစုံသည် လင်းလက်သောကြယ်

လေးများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား၏။ ထိုကြယ်ပွင့်ကလေးများ

ကျွန်တော် တအံ့တသြငေးမောနေမိသည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂၁)

ပြုံးပြက်သောရောင်စုံမီးဆလိုက်အလင်းရောင်များအောက်မှာ အပြူရောင် အငွေ့တန်းများနောက်မှာ ကိုယ်ကိုယိမ်းနွဲ့လှုပ်ယမ်း၍ နှိုက်ပါလက်ပါ သီချင်းဟစ်နေသော ရှော့ခ်အဆိုတော်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော်ပါ ပျော်ရွှင်မြူးကြွလာ၏။ သီချင်းတေးသွား၏ အနိမ့်အမြင့်၊ အနှေးအမြန်၊ အတိုးအကျယ်နှင့်အတူ ကျွန်တော့်ခြေထောက်များက ညီညွတ်စွာ လိုက်ပါပေါင်းစပ်သွားကာ လှုပ်ရှားကခုန်လျက်ရှိကြသည်။ ကျွန်တော့်ဘယ်လက်ချောင်းများကဂစ်တာလက်ကွက်များကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲရွှေ့လျားသွားသည်မှာ ကျွန်တော့်အသိစိတ်သက်သက်ဖြင့် အင်အားစိုက်ထုတ်ရမှု လုံးဝ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပါဝင်သယောင်ပင် အလိုအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ တော့ ကျွန်တော်သည် စင်မြင့်ပေါ်မှာ ဂစ်တာကို ဒူးမတုန် ခတ်နိုင်သူ တစ်ယောက်သာ မကတော့ပဲ ပေါ့ပါးလွတ်လပ်စွာ အလျောက်ဖန်တီးသူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လာပြီ။ အက်ဒိ မှာတုန်းက ပင်တိုင် လီ(ဒ်) ဂစ်တာသမား ဖြစ်ခဲ့သော ကျွန်တော် ယခုအခါ **Dream Makers** တီးဝိုင်း၏ ရစ်သမ်တီးသမား ယောက် အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် ရစ်သမ်တီးခတ်ရသည့် ခံစားမှုကို လီ(ဒ်) တီးခတ်ရသည့် ခံစားမှုလောက် မစွဲမက်ပါ။ တစ်ခုခု လိုနေ ခံစားရသည်။ ကိုဝေလင်း၏ ဆိုလိုဂစ်တာသံကို အာရုံစိုက် ချိး သည့်အခါ ထိုလိုအပ်မှုသည် ပို၍ ပီပြင်သေချာလာ၏။ သတ္တု တစ်ချောင်းချင်း ဖိဆွဲပွတ်ယူကာ တီးခတ်ရင်း ရရှိလာသည့် သော ဂီတမျိုး ကျွန်တော် ဖန်တီးရယူလိုသည်။ အခုလို ကိုဝေလ ၏ လက်ဖျားကလေးများအောက်တွင် ကြိုးကလေးများ ဂီတသံ အဖြစ် တုန်ခါစွာ ပေါ်ထွက်လာစေသလို ကျွန်တော့်လက်ဖျားအော တွင် သူတို့ကို ကျွန်တော် ကစားခွင့် ရခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် အမှ အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ကိုဝေလင်းသည် အလွန် ကျွမ်းကျင်လှသော လီ(ဒ်) ဂစ်တာသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူနှင့် ယှဉ်ကြည့်သော အခါ ကျွန်တော်သည် နှစ်ဆင့်လောက် နိမ့်ကျန်နေခဲ့၏။ ထို့ကြော ကိုဝေလင်းနှင့်အတူ စင်ပေါ်သို့ တက်ခွင့်ရဖို့ ကြိုးစားလျှင် လီ(ဒ်) ဂစ်တာသမားအဖြစ် ဘယ်လိုမှ ကျွန်တော် ရပ်တည်ခွင့် မရနိုင်မှန်

သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် အစားထိုးခံရသော ရစ်သမ် တာသမား ဖြစ်လာခဲ့သည်။

"မင်းရှိမှပဲကွယ်..."

ရော့ခ်အဆိုတော်က အသံကို မြှင့်၍ ဟစ်လိုက်သည့်အချိန်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ကိုဝေလင်းက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပြုံးကြည့် လိုက်ကြပြီး နောက်ခံအသံ သီဆိုပေးကြရသည်။

"မင်းလေးရှိမှ...ရှိမှ"

ကိုဝေလင်းက ကျွန်တော့်အား ထောက်ခံသလို၊ နှစ်သိမ့်သ လို ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ထိုသီချင်းပိုဒ်ကို သံပြိုင် သီဆိုရသောအခါ ကိုဝေလင်းက ကျွန်တော့်ရှေ့က မိုက်ကရိုဖုန်းဆီ ပြေးလာပြီး နှစ်ယောက်အတူ ခေါင်းချင်းထိကာ အော်ပေးသည်။

"မင်းရှိမှပဲကွယ်... (မင်းလေးရှိမှ...ရှိမှ)"

ကိုဝေလင်း၏ နားထင်မှ စီးကျနေသော ချွေးစက်နှင့် ကျွန်တော့် ချွေးစက် ပေါင်းစပ်သွားပြီး ကျွန်တော့် လည်ပင်းဆီသို့ စီးကျလာ သည်။ ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်စွာ ပြုံးရယ်မိပါသည်။ ထို့နောက် နှစ် ယောက်အတူ နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်ကြ၏။

ကိုဝေလင်း၏ ညာလက်က ထရင်မိုလို လက်တံကို ဖိကစား ရင်း ကျွန်တော့် နားနားကပ်၍ စကားတစ်ခွန်းကို တိုးတိုးကလေး လျင်မြန်စွာ ပြောလိုက်သည်။

"ရှေ့တန်း ညာဘက်ထောင့်မှာ မှင်းအဘွားကြီး ရောက်နေ တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်ပါးပြင်မှာနွေးခနဲ ပူသွား၏။ ကျွန်တော် တစ်
ရယ်လိုက်ပြီး ရှေ့တန်းညာဘက်ထောင့်ကို မကြည့်မိအောင်
ချုပ်ထားသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်စိတ်ကို ကျွန်တော်မနိုင်ပါ။
မကြာမီ ကျွန်တော့်အကြည့်က စင်အောက်ညာဘက်ထောင့်သို့
သွားတော့သည်။

ပွရောင်းသော အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် လက်ပွေ့အိတ် အနက်
ရောင်ကို ထင်းခနဲ မြင်လိုက်ရပြီးမှ သူမ၏ မျက်နှာကို ကျွန်
ကြည့်မိပါသည်။ ထုံးနှောင်မထားသော ဆံပင်တို့သည် လှိုင်း
ပြေများအဖြစ် ဖွာရာကျဲလျက် ရင်ဘတ်ပေါ်၊ ပခုံးပေါ် ကပိုက
ကျနေသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးများသည် စင်မြင့်ဂီတပွဲ တစ်ခု
အတွက် မဟုတ်၊ ကျွန်တော့်အတွက် သက်သက်ဖြစ်သည်။ တပ
တစ်ယောက် စာမေးပွဲဖြေနေစဉ် ဘေးမှာရပ်၍ အဖြေလွှာကို ငုံ့ကြ
နေသော ဆရာတစ်ယောက်၏ မျက်လုံးများ ဖြစ်သည်။ စိုးရိမ်မှု
တစ်ဝက်၊ ကျေနပ်အားရမှု တစ်ဝက် မျက်လုံးများ။ မဟုတ်သေးဘူး
တခြား အရိပ်တစ်ခုခု ရှိသေးသည်။ ထိုအရိပ်ကို ကျွန်တော်သိသည်။

ကျွန်တော် မျက်လုံးလွှဲဖယ်မပစ်မိသေးမီ သူမက ကျွန်တော့်
အား လှစ်ခနဲ ပြုံးပြကာ လက်မြှောက်နှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။ ကျွန်
တော် အိုးတိုးအမ်းတမ်း ပြန်ပြုံးပြလိုက်ရသည်။

အပြန်ခရီးတွင် ကျွန်တော့်ကို အဖွဲ့မှ စီစဉ်ပေးသည့်ကားဖြင့်
မလိုက်စေဘဲ သူမနှင့်အတူ အငှားယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါစေသည်။

"မင်းနဲ့ အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ ရင်းနှီးတာ ကြာပြီလား"

သူမ၏ ခပ်တည်တည်မေးခွန်းကြောင့် ကျွန်တော် ရုတ်တရက်
ကြောင်သွားသည်။

"ခင်ဗျာ"

"အနီရောင်ဝတ်စုံနဲ့ ကောင်မလေးကို ပြောတာ၊ သူ ကားပေါ်
တက်ခါနီး မင်းကို မျက်စိမှိတ်ပြသွားတယ်"

ကျွန်တော် အနည်းငယ် ပြုံးမိ၏။ ကားပြတင်းဘက်သို့မျက်
နှာကို လှည့်ကာ လေကို တစ်ဝကြီးရှူပစ်လိုက်သည်။

"ဪ... မာရီကို ပြောတာလား၊ ကျွန်တော် စတီတ်ရှိုးတွေ
မှာ အဖွဲ့နဲ့ တီးရတဲ့အချိန်မှာ စ,သိတာပဲ၊ သိပ်တော့ မရင်းနှီးပါဘူး၊
သူက ဘက်ကင်ဗိုကယ်လ်ဆိုပေးတဲ့ ယိမ်းသမကလေးပါ"

သူမက ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍ အသေးစိတ်
အကဲခတ်နေသည်။ ထို့နောက် သူမသည် ရှေ့ခန်းမှ ကားမောင်းသူ
အား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး စကားတစ်ခွန်းပြောသည်။ ထိုစကား
ကြောင့် ကျွန်တော်အံ့သြသွားရသည်။

"အဲဒီ မာရီက မျက်လုံးသိပ်လှတယ်"

ကျွန်တော် သူမ၏ မျက်လုံးများကို စိုက်ကြည့်လိုက်မိ၏။
တကယ်လှပသည်က သူမ၏မျက်လုံးတွေပါ။ မြသီတာ၏ မျက်လုံး
များထက် ရဲဝံ့ရူးရှစွာ နက်မှောင်တောက်ပသည့် မျက်ဝန်းများ...။
လမ်းမီးရောင် တစ်ဝက်တစ်ပျက်နှင့် ကားဒက်ရှ်ဘုတ် မီးရောင် ဖျော့
ဖျော့၏ အလင်းမှိန်အောက်တွင် ကြယ်ပွင့်ကလေးများလို လှပ ရွှန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်သည့် မျက်ဝန်းများ။ ထိုမျက်ဝန်းများကို ကျွန်တော် ကြ
တိုင်း ကျွန်တော့်ဒူးတွေ ညွတ်ခွေကုန်တတ်ပါသည်။

"ကျွန်တော် အိမ်လိုက်ခဲ့လို့ ရမလား"

ကျွန်တော့်အသံက နည်းနည်း အက်သွား၏။ သူမက မျ
ပင့်ကြည့်သည်။

"ဘာအတွက်လဲ"

ကျွန်တော် မျက်နှာလွှဲလိုက်ရသည်။

"အခုမှ ကိုးနာရီခွဲပဲ ရှိသေးတာဆိုတော့ အိပ်ရာဝင်ဖို့ မ
သေးလို့၊ နောက်ပြီး ကျွန်တော် မြူးဇစ်ခ်ဓာတ်ပြား တစ်ချပ်လော
ကြည့်ချင်လို့"

သူမ ရယ်သံ ခပ်သဲ့သဲ့ကြားရ၏ ။

"အိုကေ"

ညဘက်မှာ သူမ၏ အိမ်ပေါ်သို့ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မတ
ဖူးပါ။ ဤညသည် ပထမဦးဆုံး ဖြစ်သည်။

"မင်း ညစာစားပြီးသားလား၊ တစ်ခုခု စားဦးမလား"

ကျွန်းလှေကားပေါ် အတက်တွင် သူမက ရှေ့မှ နောက် လှ
ငုံ့ကြည့်ကာ မေးပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အောက်မှ ပင့်ကြည့်
မြင်ရသည့် သူမ ကိုယ်ခန္ဓာနောက်ပိုင်းကို ရုတ်တရက် အကြည့်
ဖယ်ပစ်လိုက်ရပြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်မိ၏။

"မစားတော့ဘူး"

"အရည်တစ်ခုခုရော"

BURMESE CLASSIC .com

ကဲ… မြန်မြန်တက်သွားစမ်းပါဗျာ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော်
ချက မရောက်ပါရစေနဲ့။

"ကျွန်တော်…"

"အိုကေ…မင်းတက်နှင့်၊ ကိုယ် ကောင်မလေးတွေကို သံပရာ
ရည် ဖျော်ပြီး ယူခဲ့ခိုင်းလိုက်မယ်"

သူမ ကျွန်တော့်ဘေးမှ သွက်လက်စွာ ပြန်ဆင်းသွားတော့မှ
ကျွန်တော် အောင့်ထားသည့် အသက်ကို လွှတ်၍ အသက်ဝဝ ရှူ
လိုက်ရပါသည်။ သူမ၏ မွှေးရနံ့သည် ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာတွင်
ပြင်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သလိုပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ဂီတခန်းထဲ ရောက်
သည့်အချိန်အထိ ကျွန်တော့်ထံမှာ သူမ၏ ရနံ့ ပါလာသည်။ ကျွန်
တော်သည် အနည်းငယ် နုံးခွေချင်သလို ဖြစ်လာသည်။ Guns 'N
Roses ၏ ဓာတ်ပြားချပ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် နှစ်ယောက်ထိုင်
ကြိမ် ဆက်တီခုံကြီး၏ မွေ့ရာပေါ်မှာ ကိုယ်ကို ပစ်လှဲချလိုက်ပါသည်။
မှန်သားပြင်ပေါ်က အက်ဇယ်လ်ရို့စ်သည် ကိုယ်ကိုကိုင်းငုံ့၍ သီချင်း
ဆိုနေ၏ ။

Axel Rose၊ မင်းဘောင်းဘီက တစ်ဆိတ် မတိုလွန်းဘူး
လားကွာ။ အနက်ရောင် အသားကပ် ဘောင်းဘီတိုကလေးသည်
လှုပ်ရှား ခုန်ပေါက်ရင်း ပေါင်အထက်ထိ တက်တက်သွား၍ သူ
မကြာခဏ ပြန်ဆွဲချနေရသည်။ ကျွန်တော်သာ ပရိသတ်ရှေ့ စင်
ပေါ်မှာ ဒီလောက်တိုတဲ့ ဘောင်းဘီနှင့် တက်ရလျှင် သေသွားမှာပဲ။

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာတွေ သဘောကျနေလဲကွ"

ကျွန်တော့်နောက်နားမှာ သူမ ဘယ်အချိန်က ရပ်နေမှန်း မ လိုက်ပါ။ ကျွန်တော် လှဲအိပ်နေရာမှ ကမန်းကတန်း ထထိုင်လို ရ၏။

"နေလေ...လှဲအိပ်နေပါ၊ သက်သက်သာသာနေ"

သူမက ဆက်တီနောက်ဘက်မှာ ရပ်နေလျက်ကပင် ကျွန်တော် ပခုံးကို ဖိတွန်းကာ ပြန်လှဲအိပ်စေသောအခါ သူမ၏ ကိုင်းငုံ့ သော ကိုယ်အထက်ပိုင်းသည် ကျွန်တော့်မျက်နှာနှင့်နီးကပ်စွာ ရှိနေကြောင်း သတိပြုမိသွားသည်။ သူမ အင်္ကျီလဲထားပါသည်။ အိသော ပိတ်စသည် ပွရောင်းပေမယ့် သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ် ကျနေလေသည်။ ကျွန်တော့်ပခုံးကို ဖိထားသော သူမ၏ လက် ကို ကျွန်တော် ငုံ့ကြည့်ကာ ပြန်လှဲအိပ်လိုက်ရသည်။ လည်ချော ထဲမှာ တစ်ခုခု ဆို့နင်နေသလို ခံစားရပြီး ကျွန်တော့်လက်က အလို အလျောက်ပင် သူမ၏ လက်ဖမိုးကို အုပ်ကိုင်မိသွား၏။ သူမ မရုန်း ပါ။ သို့သော် ကျွန်တော် ပက်လက်အိပ်ရာမှ သူမကို မော့ကြည့် ခတ်လိုက်သောအခါ သူမ၏ ကျယ်ပြန့်ပါးလှပ်သော နှုတ်ခမ်းမှာ တင်းစေ့လျက် ရှိကြောင်း မြင်တွေ့ရသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော့်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ငုံ့ကြည့်နေသော သူမ မျက်လုံးများမှာ အေးစက် စွာ စိမ်းကားနေသည်။

သူမ၏ လက်ဖမိုးသည် ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ လှစ်ခနဲ လွတ် ထွက်သွား၏။

"အဲဒီ ကောင်လေးနဲ့ မင်းနဲ့ အသက်ဘယ်လောက်ကွာမယ် ...လဲ"

"ဘယ်သူလဲ"

"အို...မင်းအခု ဘယ်သူ့ကို ကြည့်နေသလဲ၊ အက်ဖယ်လ်ရို့စ် ကို ကြည့်နေတာ မဟုတ်ဘူးလား"

ကျွန်တော် ခြောက်ကပ်စွာ တစ်ချက်ရယ်လိုက်မိသည်။

"အခု ကျွန်တော်ကြည့်နေတာကတော့ ဒေါ်နီနီဇော်ပဲဗျ"

လွှတ်ခနဲ ပြောလိုက်မိပြီးမှ ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ကား ...မာင်းသမားပါလားဟု သတိပြန်ရသွားသည်။ သို့သော် အခြေအနေ ...လွန်ပြီးသွားပြီ။ သူမ ဒေါသတကြီး နှင်ထုတ်လျှင်လည်း ကျွန် ...တော် ပြေးရုံသာ ရှိတော့သည်။ သို့သော် သူမ၏ လက်ကို ထိကိုင် ...န်းကပင် ဒေါသမထွက်ခဲ့သည့် အမျိုးသမီးသည် ဤစကားကြောင့် ...တော့ စိတ်ဆိုးသွားဖွယ်ရာ မရှိပါ။

သူမ ခပ်ရိပ်ရိပ်ပြုံးကာ ကြိမ်နောက်မှီပေါ် လက်ထောက်တင် ...လျက် ကျွန်တော့်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်နေသည်။

"မင်း ဒီကိုလိုက်လာတာ ဓာတ်ပြားတစ်ချပ် ကြည့်ဖို့ဆို...၊ ...ဓာတ်ပြား မကြည့်ရင်တော့ မင်းပြန်ဖို့ကောင်းတယ်။ ကိုယ် မင်းကို ...ည့်ခံဖို့ အချိန်မပေးနိုင်ဘူးကွ"

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မပြန်ချင်သေးဘူး"

ကျွန်တော်သည် တဆတ်ဆတ်ခုန်နေသော နှလုံးကို ငြိမ်သွား ...အောင် လက်နှစ်ဖက် ပိုက်ပြီး ရင်ဘတ်ကို တင်းတင်းဖိနှိပ်ထားရ ...သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မမဇော်..."

ထိုစကားလုံးကို ကျွန်တော် အမှတ်တမဲ့ တိုးတိုးကလေး ရေရွတ်ကြည့်မိသည်။ ဟိုကောင်ကြီးက သူမကို မမဇော်ဟု ခေါ်ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ မမဇော်ဟု ကျွန်တော်ကသာ ခေါ်ချင်သည်။ အဲဒီကောင်ကြီး ပါးစပ်က မခေါ်ရ။ အဲဒီကောင်ကြီး၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို ကျွန်တော် မုန်းသည်။ အဲဒီကောင်ကြီး၏ လက်ချောင်းတွေကို ကျွန်တော် မုန်းသည်။ အဲဒီ လက်ကွေပေါ့။

ကျွန်တော် ဝုန်းခနဲ ခုန်ထ,ပစ်လိုက်မိ၏။

"ဟ...ဘာဖြစ်ပြန်တာတုံး"

"ကျွန်တော်,ပြန်တော့မယ်"

"အလို..."

သူမက အံ့ဩဟန်လုပ်ပြပြီး မျက်လုံးကို လိုအပ်သည်ထက် ပြူးပြနေသော်လည်း ကျွန်တော့်အား မတားမြစ်ပါ။ ကျွန်တော် တံခါးပေါက်သို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း လျှောက်သွားမိသည်။ ငါ့ဟာငါ ပြန်အိပ်တာပဲ ကောင်းမယ်။ သို့သော် တံခါးပေါင်ကို လက်ဖြင့် ကိုင်ပြီးမှ သူမ ရှိရာသို့ လှည့်ကြည့်မိသည်။ သူမ ကျွန်တော့်ကိုပင် လှမ်းကြည့်မနေပါ။ စောစောက ကျွန်တော် ထိုင်ခဲ့သောနှစ်ယောက်ထိုင် ကြိမ်ဆက်တီဆိုဖာပေါ်မှာ သက်သက်သာသာ မှီထိုင်လျက် တီဗွီ မှန်သားပြင်ကို လှည့်ကြည့်နေသည်။

ကျွန်တော် ဤအခန်းထဲက ထွက်သွားရမလား၊ သို့မဟုတ် သူမ ရှိရာ ပြန်သွားရမလား ဝေခွဲမရစွာ ခပ်ကြောင်ကြောင် ရပ်နေ

သူမကတော့ လုံးဝ နောက်လှည့်မကြည့်ပါ။ ကျွန်တော် ရှိနေမှန်း တကယ်မသိသလိုပင် ဖြစ်၏။

ကြည့်စမ်း...ဒီမိန်းမ၊ အက်ဇယ်လ်ရို့စ်ရဲ့ မျက်နှာနဲ့ ပါးစပ်ကြည့်နေတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား၊ တခြား တစ်နေရာရာကို ကြည့်နေသလား။ ဒီကောင့်ပေါင်တံတွေက ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့် နည်းနည်းမှ မတူ၊ ပြေပြစ်လွန်းသည်၊ ချောမွတ်လွန်းသည်၊ လှပလွန်းသည်။ သူ့မျက်နှာကရော...၊ သူ့မျက်နှာကလည်း ချောမွေ့လွန်းသည်။ ချွေးဒီးဒီးကျလျက် စိုလက်နေသော ပါးပြင်များသည် မိန်းမလေးတစ်ယောက်၏ ပါးပြင်လို ချောမွတ်တောက်ပနေ၏။

ချွေးကောင်.....။

ကျွန်တော် ချာခနဲ ပြန်လှည့်လျှောက်လာပြီး သူမ၏ ဆိုဖာနောက်တွင် ရပ်မိသည်။

"အဲဒီကောင်ရဲ့ရုပ်ကို မိန်းမတွေကတော့ ကြိုက်မှာပေါ့၊ ကျွန်တော် မကြိုက်ဘူး"

ခါးသက်စွာ ကျွန်တော် မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။ သူမ မော့ကြည့်ပါ။ ကျွန်တော့်စကားသံကြောင့် အံ့ဩသွားပုံလည်း မရပါ။ တီဗွီ မှန်သားပြင်ကို အကြည့်လည်းမပျက်ပါ။

"နေစမ်းပါဦး၊ အခုဟာက ဒီဓာတ်ပြားကို ဘယ်သူဖွင့်ကြည့်နေတာလဲ၊ မင်းပဲ ကြည့်နေတာပဲ"

ကျွန်တော့်ဘက်သို့ လှည့်မကြည့်ဘဲ သူမ ခပ်ဆတ်ဆတ် ရေရွတ်ပါသည်။ ကျွန်တော် အောင့်သက်သက် ခံစားလိုက်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က သူ့သီချင်းနားထောင်ရင်း ဂစ်တာ
နေတဲ့ ဆလက်ရှ်ကို ကြည့်တာဗျ၊ သူ့ကိုကြည့်တာမှ မဟုတ်
သူမ၏ ရယ်သံတိုးတိုးကလေးကို ကြားရသည်။
ကျွန်တော် သူမဆိုဖာ၏ရှေ့သို့ လျှောက်သွားပြီး သူမရှေ့
ကော်ဖောပေါ် ထိုင်ချပစ်လိုက်မိသည်။ သူမဘေးရှိ နေရာလွတ်
သော ပန်းပွင့်ဒီဇိုင်းမွေ့ရာပေါ် တံထောင်ဆစ်နှစ်ဖက် ထောက်လျက်
လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ပေါ် မေးတင်ကာ သူမကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်
မိသည်။
"ကျွန်တော် အန်တီ့ကို အန်တီလို့ မခေါ်ချင်ဘူး"
သူမက အေးစက်စက်မျက်လုံးများဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုငဲ့စောင်း
ကြည့်သည်။
"ကိုယ့်ကို အန်တီလို့ ခေါ်ပါလို့ ကိုယ် တစ်ခါမှ အမိန့်မပေး
ခဲ့ဖူးပါဘူး"
ဟုတ်ပါသည်။ အန်တီဟု ခေါ်သင့်သည်ဟု ကျွန်တော့်ဘာ
သာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုလည်း အန်တီဟု မခေါ်သင့်ဘူး
ဟု ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် ထပ်မံဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။
"မမဇော်လို့ ခေါ်ချင်တယ်၊ ကျွန်တော်ပဲ ခေါ်ချင်တာ၊ သူများ
မခေါ်စေချင်ဘူး"
"ဒါပေမဲ့ အဲဒီနာမည်ကို ခေါ်ခွင့် မရှိတာက မင်းလေ၊ သူများ
က ခေါ်ခွင့်ရှိလို့ ခေါ်ခဲ့ပြီးတာ ကြာ ကြာလှပြီ၊ မင်းမခေါ်ရဘူး
ကြားလား"

သူမ နည်းနည်းမျှ မပြုံးပါ။ သူမ၏ မျက်လုံးများကတော့ နူးညံ့
ပွေးနေသည် ထင်သည်။
"ဒီလိုလုပ်ကွာ...၊ အန်တီလဲ မဟုတ်၊ မမဇော်လဲ မဟုတ်တဲ့
နာမည် တစ်ခု ကိုယ်သတ်မှတ်ပေးမယ်၊ မင်းအဲဒီအတိုင်း ခေါ်
မယ်"
ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
သူမက တီဗွီအသံထုထည်ကို နှိမ့်ပစ်လိုက်ပြီးမှ ကျွန်တော့်ကို
ငုံ့ကြည့်သည်။
ထို့နောက် ပြုံးပြပါသည်။ ထိုအပြုံးမှာ မေမေရှိစဉ်က ကျွန်
ကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲဖက်ပြီး ငုံ့ကြည့်ပြုံးခဲ့သည့် အပြုံးမျိုး ဖြစ်သည်။
အပြုံးကြောင့် ကျွန်တော့် ကိုယ်ခန္ဓာမှာ သေးသေးကလေးအဖြစ်
ဝင်သွား၏။
"ကိုယ့်အသက် အစိတ်လောက်တုန်းက ပြင်သစ် နိုင်ငံမှာ
ယောကျ်ားနဲ့ လိုက်သွားရင်း ပျင်းပျင်းရှိတာနဲ့ တစ်ဖက်က
သစ်စာသင်၊ တစ်ဖက်က ကလေးထိန်း အလုပ်ကိုလုပ်၊ လေး
လလောက် လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကိုယ် ထိန်းခဲ့ရတဲ့
လေးက ယောကျ်ားလေး၊ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကလေးလေး၊
သက်နှစ်နှစ်ခွဲ သုံးနှစ်လောက်ပေါ့၊ မင်းလိုပဲ မျက်လုံး အညိုရောင်၊
ညိုရောင် ဖျော့ဖျော့ကလေး"
သူမ၏ အသံမှာ နူးညံ့ညင်သာလွန်းသဖြင့် ကျွန်တော် တအံ့
သြ မော့ကြည့်နေမိသည်။ သူမ ကျွန်တော့်ကို ငုံ့ကြည့်မနေပြန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ။ သူမ မျက်လုံးများသည် နံရံဆီသို့ လှမ်းငေးလျက် နံရံကို [illegible] ဖောက်ကာ ဟိုးအဝေးကို လှမ်းငေးနေကြသည်။ မျက်လုံးများ [illegible] ရီဝေစွာ ပြုံးလျက်ရှိသည်။

"အညိုရောင် ဖျော့ဖျော့ကလေးတွေပေါ့၊ မျက်တောင် [illegible] အညိုရောင်ကလေးတွေ၊ သူက သိပ်သွက်ပြီး သိပ်ချစ်ဖို့ [illegible] တယ်လေ၊ သူ့နာမည်က ယာ့(က်)တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က [illegible] သူ့အဖေ အမေတွေ ခေါ်သလို ရှေရီလို့ ခေါ်တယ်၊ ရှေရီဆိုတာ [illegible] သစ် စကားလုံးလေ၊ အင်္ဂလိပ်လိုတော့ ဒါလင်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရ[illegible] ပေါ့"

"ရှေရီ..."

ကျွန်တော် တိုးတိုးကလေး ရေရွတ်ကြည့်မိသည်။ မေမေ[illegible] တော့ ကျွန်တော့်ကို လူလေးဟု ထာဝရ ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

"ဟုတ်တယ်...ရှေရီတဲ့၊ ရှေရီက ကိုယ့်ကို ခေါ်တဲ့နာမည်[illegible] လဲ သိပ်ချစ်ဖို့ ကောင်းတယ်။ အဲဒီနာမည်ကို မင်းကိုယ့်ကို ခေါ်[illegible] ရတယ်လေ"

ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

"ဘာတဲ့လဲ... နာမည်က"

"နူးနူး...တဲ့"

ကျွန်တော် ပြုံးမိသည်။ နူးနူး...၊ ထိုနာမည်နှင့် သူမနှင့် လိုက် ဖက်ရဲ့လား၊ သူမ၏ ယခင်က အပြုံးမဲ့ မျက်နှာတည်နှင့်တော့ လုံး၀ မလိုက်ဖက်ပါ။ ယခုလို နူးညံ့နွေးထွေးသည့် အပြုံးနှင့်တော့ လိုက် ဖက်ပါသည်။

"ခေါ်မလား...အဲဒီနာမည်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီနာမည်က ချစ်စရာကောင်းတယ်ဗျ"

"ဟုတ်တယ်၊ နောက်ပြီး မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲ ခေါ်ခွင့် [illegible] နာမည်လေ၊ တခြားဘယ်သူမှ ကိုယ့်ကို အဲဒီနာမည် မခေါ်ကြ [illegible] ယာ့(က်) က လွဲလို့ပေါ့"

သူမ၏ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးတစ်ယောက် လင်ပန်းကလေး [illegible] ကျိုးစွာ ရောက်လာသည်။

"အေး သစ်သစ်၊ အဲဒီစားပွဲလေး ရှင်းပြီး ချထားခဲ့"

ကောင်မလေး ထွက်သွားသောအခါ သူမက ကျွန်တော့်ပခုံး [illegible] မှတ်လျက်

"သွား...သံပရာရည်ခွက်တွေ ဒီယူလာခဲ့၊ အဲ...နေဦး စားပွဲ [illegible]ပါ မ,ယူလာခဲ့ကွာ"ဟု ခိုင်းပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သံပရာရည် သောက် [illegible]၊ အာလူးကြော်မြည်းရင်း အက်ဇယ်လ်ရို့စ်ကို ဆက်အားပေးကြ [illegible]သည်။

"တွေ့လား၊ သူ့ပါးစပ်ကို မင်း အသေအချာကြည့်ထား၊ ဗို [illegible]ယ်လ် အပြည့်ရအောင် သူ ဘယ်လိုအော်သလဲ...တွေ့လား၊ သူ့ [illegible]ည်ချောင်းတွေ သန်မာသလို မင်းလည်ချောင်းတွေ သန်မာအောင် [illegible]င်းကျင့်ရမယ်၊ ဒါနဲ့ မင်း သင်တန်းပျက်တာ သုံးရက်ရှိပြီဆို"

ကျွန်တော် သူမရှေ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်ဇောပေါ် ထိုင်လျက်က [illegible]သူမ ထိုင်ခုံမွေ့ရာနေရာလွတ်ပေါ် နောက်ပြန်ခေါင်းမှီချလိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုဝေလင်းအိမ် သွားပြီး ဂစ်တာကျင့် နဲ့ အဆိုသင်တန်း ဖျက်လိုက်ရတာပါ၊ ကိုဝေလင်းက ကျွန် ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ကျင့်ပေးတယ်"

"အေးလေ...ဒါဆိုလဲ ပြီးတာပဲ၊ ကိုယ်က မင်းကို အလကား ဖြုန်းပစ်မှာ စိုးလို့ပါ"

ထို့နောက် သီချင်းသံမှတစ်ပါး အခန်းထဲတွင် စကား ဆိတ်သွားပြန်သည်။ တိတ်ဆိတ်နေမှုက အကြာကြီး။

ကျွန်တော် သူမလက်ထဲက ကုန်သွားသော သံပရာရည် ယူ၍ စားပွဲပေါ် ချပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူမ၏ မျက် ခပ်ဆဆ ကြည့်မိ၏။

"အန်တီနူးနူး...ကျွန်တော် အဆိုသမား ဖြစ်လာနိုင်တ ထင်လား"

"အို...ဘယ့်နှယ်မေးလိုက်တာလဲ"

သူမက ကျွန်တော့်အား ချစ်စနိုး ပြုံးကြည့်၏။

"ထင်တာမဟုတ်ဘူးကွ...သိနေတာ၊ ကိုယ် အသေအချာ နေတာ၊ မင်း ဖြစ်ကို ဖြစ်မှာ"

သူမ၏ ခိုင်မာသော ယုံကြည်ချက်သည် ကျွန်တော့်ကိုယ် ထဲသို့ နွေးထွေးစွာ စီးဝင်လာသည်။ ကျွန်တော် အာလူးကြော် တ ကောက်ဝါးလိုက်ပြီး လက်ဖဝါးထဲ လက်သီးတစ်ချက် ထိုးကာ ဟာစ် ရယ်မောမိသည်။

"အိုကေ၊ ကျွန်တော် ဖြစ်အောင် လုပ်တော့မယ်"

ထို့နောက် ကျွန်တော် သူမကို လှည့်ကြည့်မိပြန်သည်။

"ဒါနဲ့...နူးနူးဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဟင်"

သူမ ပြုံးလျက် ထိုင်ရာမှ ထရပ်သည်။

"နူးနူး ဆိုတာ နာနီ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ၊ ကလေးထိန်း နာနီ ..."

ကျွန်တော် အောင့်သက်သက် ကြောင်အ,သွားခိုက် သူမက ...ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောရင်း ငုံ့ကိုင်းကာ ကျွန်တော့်နဖူးမှ ဆံ ...များကို စုဆွဲရှုပ်ဖွပစ်လိုက်သည်။

"ကဲ...ကိုယ် အခန်းထဲ သွားတော့မယ်၊ မင်း တစ်ယောက် ...ညီ၊ အေးအေးဆေးဆေး ကြည့်နေခဲ့တော့၊ ည ဆယ့်တစ်နာရီအထိ ...ဒီမှာ နေခွင့်ရှိတယ်၊ ဆယ့်တစ်နာရီမှာ ကိုယ့်ခြံစောင့် အဘိုးကြီး ...အိပ်တယ်၊ သူ သွားမအိပ်ခင် မင်းပြန်ရမယ်...နော်"

သူမသည် ပါးလှပ် ပေါ့ပါးသော အဝတ်ကလေး တစ်ခုပမာ ...ဖြင့် လွင့်၍ အခန်းပြင်သို့ ရွေ့လျားသွားသည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂၂)

မာရီ၏ မျက်နှာသည် ကျွန်တော့်မျက်နှာနှင့် အလွန်နီးကပ်နေသည်။ ကျွန်တော့် နှာခေါင်းထိပ်ဖျားနှင့် တည့်တည့်တွင် မာရီ၏ နှုတ်ခမ်းပြင် ရှိနေသည်။ အဖွဲ့သားအချို့ ကားပေါ်တက်ကုန်ကြပြီဖြစ်၍ စင်နောက်ဘက် မြေကွက်လပ်တွင် ကျွန်တော်နှင့် မာရီသာ ကျန်ခဲ့သည်။ မှောင်ရိပ်တစ်ဝက် အလင်းတစ်ဝက်ဖြင့် မာရီ၏ ဝိုင်းစက်သော မျက်နှာပြည့်ပြည့်ကလေးမှာ လျှို့ဝှက်မှုအပြည့် ရှိနေသလို ကျွန်တော် ထင်မိသည်။

"ဒီနေ့ ယူ့အဘွားကြီး မမြင်ပါလား အုပ်စိုး"

ကျွန်တော် ပခုံးတွန့်၍ ပြုံးလိုက်၏။ သူမက ရှေ့တစ်လှမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုးလိုက်သောအခါ သူမ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ နွေးထွေးမှုသည် ကျွန် ကိုယ်ခန္ဓာသို့ အငွေ့ကူးစက်လာသည်။ ယခုလို သူမက ကျွန် ကို နီးကပ်စွာ ရှေ့မှ ပိတ်ရပ်လျက် မော့ကြည့်နေသောအခါ ကျွ တော့်ဘက်က ရှေ့ခြေတစ်လှမ်း တိုးစရာပင် မလိုတော့ပါ။ သူမ သိုင်းဖက်လိုက်ရုံသာ၊ သို့မဟုတ် ကျွန်တော့်နှာခေါင်းနှင့် ထိကပ် နီးပါး ဖြစ်နေသော မာရီ့နဖူးပြင်ကို ငုံ့နမ်းလိုက်ရုံသာ ရှိသည်။

"ဘာလဲ၊ ယူက မလိုက်ခဲ့နဲ့လို့ မှာထားလို့လားဟင်"

သူမ၏ စကားသံသည် သီချင်းဆိုသံလိုပင် အသံ အနိမ့်အမြ အနေးအမြန်က ပြေပြစ်စွာ စီးဝင်လာ၏။

"ဟုတ်တယ်ကွ၊ သူလိုက်လာရင် မလွတ်လပ်ဘူးလေ"

အနှောင့်အသွားမလွတ်သောစကားကို ခပ်ပေါ့ပေါ့လေး ကျွ တော် ပြောချလိုက်သည်။ သူမက မျက်စောင်း ရိပ်ရိပ်ကလေးဖြ ကျွန်တော့်ကို ပြုံးကြည့်ပါသည်။

ထိုအချိန်၌ ကားဟွန်းသံ ခပ်ကျယ်ကျယ်ကို ကြားရသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မာရီ က မကြားတာလား၊ မကြားဟန်ဆောင်တာလား မသိ၊ အနည်းငယ် မျှပင် အနေအထားမပျက်ပါ။

"ယူ့ဆံပင်တွေကို မာရီသိပ်ချစ်တာပဲ သိလား"

ကျွန်တော် နွေးခနဲ ရင်ခုန်လှုပ်ရှားသွား၏။ ဆံပင်တွေကိုပဲ လား မာရီရဲ့၊ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှ လွတ်ခနဲ ပြောမိတော့မည့် စကား ကို နှုတ်ခမ်းဆီ မရောက်အောင် ဇွတ်ထိန်းချုပ်ပစ်လိုက်ရ၏။ သူမ

ကို ငုံ့မနမ်းမိအောင်လည်း နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်ပစ်လိုက် ပါသည်။

မဖြစ်ဘူး မာရီ၊ ကိုယ်လိုချင်တာ မင်းမဟုတ်ဘူး။ မင်းဒုက္ခ ရောက်သွားရုံသက်သက်တော့ ကိုယ် မကစားသင့်ဘူး မဟုတ်လား၊ ကိုယ် အဲဒီလောက် မပက်စက်ပါရစေနဲ့။

"တို့ကို အားလုံးစောင့်နေကြပြီ မာရီ၊ သွားကြစို့"

သူမကို မစောင့်ဘဲ ကျွန်တော် ဗြုန်းခနဲ ထွက်လာမိ၏။ ကျွန် တော့်ရင်ထဲမှာ ခြောက်သွေ့ပူလောင်လျက်ရှိသည်ကို သတိထားမိ သည်။

"ဟင် မာရီ့ကို စောင့်ဦးလေ"

မာရီ ခပ်သွက်သွက် ပြေးလိုက်လာသည်ကို ကျွန်တော် စိတ် မရှည်စွာ ခဏရပ်စောင့်ခဲ့ရသည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းမှာ စူစူကလေး ပြုံးနေသည်။ ချစ်စရာ မျက်နှာဝိုင်းကလေး။

ကားပေါ်တွင် အဖွဲ့သားများ ဆူညံစွာစ,နောက်လာခိုက် မာရီ က ပြုံးပြုံးကလေး ရှက်ဟန်ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော်သည် ကားနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ကာ တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်ပါလာ မိ၏။

ကိုယ် ဒီနေ့ည တစ်ယောက်ယောက်ကို လိုအပ်နေတာတော့ အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါ မင်းမဟုတ်ဘူး မာရီ။

တိုက်ခန်းရှေ့ ကားရပ်တော့ ည ဆယ်နာရီခွဲလုပြီ။

ကျွန်တော်သည် ပဥ္စမထပ်ရှိ ကျွန်တော့်အခန်းသို့ နှေးကွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် မောပန်းစွာ တက်လာခဲ့ရသည်။ တံခါး ဖွင့်လိုက်သောအခါ အခန်းထဲမှ မွှေးရနံ့တစ်ခုက ကျွန် ကို လွှမ်းဆွတ်ကြေကွဲအောင် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ပန်းနံ့ ။ ကျွန်တော် လှိုက်ခနဲ ရင်ခုန်သွားပါသည်။

မြသီတာ ။

"မောင့်ဆံပင်တွေကို သီတာ သိပ်ချစ်တာပဲ၊ သိလား"

ကျွန်တော့်ဆံပင်များကို လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ဖွလျက် လေ့ရှိသော မြသီတာ။ မြသီတာ၏ လက်ချောင်း သွယ်သွယ် ကလေးများ ကျွန်တော့် လည်ကုပ်ကို လာဆော့လျှင် ကျွန် ပခုံးတွန့်၍ ရယ်မောကာတွန့်လိမ်မိတတ်သည်။ သီတာ၏ ချောင်းကလေးများကို ဖမ်းဆုပ်ကာ ကျွန်တော့် ဂျာကင်အင်္ကျီ သို့မဟုတ် ရှပ်အင်္ကျီထဲ ဇွတ်ထိုးထည့်ပြီး ကျွန်တော် ထိန်းချုပ် ရသည်။ ဂျာကင်နှင့် ရှပ်အင်္ကျီ မဝတ်ဖြစ်သည့်နေ့၊ တီရှပ်သာ ဖြစ်သည့်နေ့ဆိုလျှင်တော့ သီတာ့လက်ကလေးတွေကို ချိုင်းကြ မှာ ထည့်ပြီး တအားဖိညှစ်ပစ်ရ၏။

"တော်ပါတော့ သီတာရယ် ကိုယ်တကယ် ယားတယ် ငြိမ်ငြိမ်လေးနေစမ်းပါ"

ထိန်းချုပ်ထားလျက်က မနာခံဘဲ သီတာ၏ လက်ချောင်းက လေးများ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေသေးသည်ကို ခံစားရတုန်းကတော့ သူမကို ကျွန်တော် တင်းကျပ်နေအောင် ဖက်ကာ သူမကို တအာ နမ်းပစ်လိုက်ပါသည်။ သူမ၏ ပါးပြင်နှင့် ဆံပင်များမှာ သူမ ပ

နံ့ကျ စံပယ်ပန်းရနံ့ဖြင့် အမြဲမွှေးနေတတ်သည်။ ကျွန်တော် နမ်း လိုက်သည့်အခါ သူမ တစ်ကိုယ်လုံး ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

"စိတ်ဆိုးလား သီတာ"

သီတာက မျက်စိမှိတ်လျက် ငြိမ်သက်နေသည့်အခါ ကျွန် တော်သည် ကျွန်တော်၏ ကျူးလွန်မှုအတွက် တောင်းပန်မှ ဖြစ်မည် ဟု တွေးလိုက်သည်။

"သီတာက ကိုယ်အသည်းယားအောင် စ,တာကိုးကွ၊ ကိုယ့် ကို စိတ်မဆိုးနဲ့ကွာ နော်၊ သီတာ သီတာလေး"

ထိုအခါ ကြာရှည်မျိုသိပ်မထားနိုင်သော မြသီတာသည် ပခုံး လေး လှုပ်အောင်ပင် အသံထွက်၍ ရယ်မောခဲ့သည်။

"ဟား ဟား မောင် မသိဘူးလား၊ သီတာက တမင်စတာ လေ မောင်ရဲ့၊ အဲဒါ ဘာလို့လဲ သိလား၊ မောင် နမ်းအောင်လို့လေ ကွာ"

"တကယ် "

ကျွန်တော် သီတာ့မျက်နှာကို ပခုံးပေါ် ဆွဲပွေ့ထိကပ်စေလျက် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ရယ်မိသောအခါ ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ်မှာ သီတာ၏ ကြိတ်ရယ်မောသည့် နှုတ်ခမ်းလေးကို ခံစားရသည်။

"သီတာ့ကို ကိုယ်ချစ်တယ်"

ကျွန်တော်သည် အိပ်ခန်းထဲသို့ နွေးကွေးသော ခြေလှမ်းများ ဖြင့် ဝင်သွားပြီး ခုတင်ပေါ် ပစ်လှဲချလိုက်၏။ မြသီတာ ၊ ကျွန် တော့် မြသီတာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီတာ့ကို ကိုယ်ချစ်တယ်။

အခုအချိန်ဆို ကျွန်တော့်မြသီတာ တစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေပြီလား။ သီတာ့အိမ်ရှေ့က ကျွန်တော် ဂစ်တာတီးနေကျ အုတ်ခုံပေါ်မှာ အခု ဘယ်သူဂစ်တာတီးနေပြီလဲ။

လှိုင်မင်း ။ လှိုင်မင်း၏ အပြုံးမျက်နှာကို မြင်ယောင်လာသောအခါ ကျွန်တော် မွေ့ရာကို လက်သီးဖြင့် သုံးလေးချက် ဆက်တိုက် ထိုးပစ်လိုက်မိ၏။

မင်း ပျော်ရဲ့လား မြသီတာ၊ လှိုင်မင်းရဲ့ ရင်ခွင်မှာ မင်းပျော်ရွှင်ပါရဲ့လား။

ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ ဝုန်းခနဲ ထလိုက်ပြန်သည်။ ထို့နောက် အပေါ်ဝတ် ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်ပစ်လိုက်မိ၏။ ခပ်ပါးပါးရှပ်အင်္ကျီလက်တွေကို တံတောင်ဆစ်အထိ တင်လိုက်ပြီး အခန်းပြတင်းကိုဖွင့်ကာ လေကို ဝဝရှိုက်ရှူလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်မျက်စိထောင့်မှာ ဂစ်တာအိတ်ကလေး ရှိသည်။

လီလီ ။

ကျွန်တော် ဒီညအိပ်ပျော်မှာမဟုတ်သည်ကို ကျွန်တော် သိသည်။ ထို့ကြောင့် ဂစ်တာကို ထုတ်ယူကာ ဧည့်ခန်းသို့ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်လာခဲ့သည်။

ဧည့်ခန်းရောက်တော့ နံရံတွင် ကပ်ထားသည့် သစ်သားစင်ပေါ်မှာ မဖောက်ရသေးသည့် ဘီယာသံဘူး တစ်ဘူးကို မြင်မိ၏။ မနေ့က လက်ကျန်။ ကျွန်တော် သံဘူးကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူဖောက်ကာ ငတ်မွတ်စွာ သောက်ချလိုက်သည်။

ဂစ်တာကြိုးများကို ထိခတ် ဖိနှိပ်ဆော့ကစားနေသော်လည်း သီချင်း တစ်ပုဒ်မှ ကျွန်တော့်အာရုံထဲ ရောက်မလာပါ။ မင်း နှုတ်ခမ်းတွေကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေတဲ့ အချိန်တွေမှာ ဂစ်တာကြိုးတွေက မောင့် ကိုယ့်ကို ရယ်မောကုန်ကြပြီ သီတာ။

ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှာ သွေးတွေ လှည့်ပတ်စီးဆင်းနေကြောင်း ယခုညမှပင် ကျွန်တော် အမှတ်ထင်ထင် သတိပြုမိ၏။ ကျွန်တော့်သွေးတွေ၊ အလွန်ပူနွေးလှသည့် ကျွန်တော့်သွေးတွေ ။ သွေးတို့ စီးဆင်းရာ လက်ဖျားတွေ၊ ခြေဖျားတွေ နွေးရှိန်မှုမက ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတွေပါ နွေးပူလာ၏။ ထို့နောက် ကျွန်တော့် နှလုံးသည် ခုန်ရာမှ တဖြည်းဖြည်း ပူလာကာ နောက်ဆုံး ကျွန်တော် မခံနိုင်လောက်အောင် ပူလောင်လာသည်။

*"အို အချစ်ရဲ့၊ ဒီကမ္ဘာမှာ ငါမနိုင်ချင်တဲ့ စစ်ပွဲတွေ ရှိနေ
မှန်း မင်းနဲ့တွေ့မှ သိခဲ့ရပြီ "*

ဂစ်တာတီးရင်း စိတ်လွတ် လက်လွတ် အော်ဟစ်ပစ်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော့်အသံသည် အက်ကွဲသွားသည်၊ မရပါ။ ကျွန်တော် ဒီနေ့ည ဂစ်တာလည်း တီးလို့မရ၊ သီချင်းလည်း ဆိုလို့ရမှာ မဟုတ်ပါ။

ဒါဖြင့် သီချင်းနားထောင်ရမှာပေါ့။

ကက်ဆက်ထဲမှာ ဟိုတစ်နေ့ညက ထည့်ထားသည့် တိပ်ခွေတစ်ခွေ ရှိနေဆဲ။ အဲဒါ ဘာတိပ်ခွေဖြစ်နိုင်မလဲဟု ကျွန်တော် ခန့်မှန်းကြည့်နေမိသေး၏။ ကျွန်တော် မမှတ်မိပါ။ စိတ်မရှည်စွာပင် ကျွန်တော် ခလုတ်ဖွင့်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖွင့်တီးလုံး အင်ထရိုကို ကြားရတော့မှ ကျွန်တော် ကို ကိုယ်ကို သဘောကျစွာ ပြုံးရယ်မိသည်။ ဘွန်ဂျိုဗီ...။ In The Arms ဟူသည့်သီချင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ဂစ်တာကို ယုယစွာ ပွေ့ဖက်ထားရင်း ဖယော ပုဆိုးကြမ်းခင်းပေါ် ပက်လက်လှန်ချကာ ရင်ခုန်လှုပ်ရှားမှု များ ဖြင့် သီချင်းနားထောင်နေလိုက်သည်။

သီချင်းတေးသွားနှင့် သီချင်းစာသားက ပူလောင်နေသော ကို ကျွမ်းမြိုက်အောင် တငွေ့ငွေ့ပို၍ ပူလောင်ရာသို့ ဆွဲခေါ်သွား သည်။

"You want commitment? Take a look into these eyes... They burn with fire ..."

Yah...ဟု သက်ပြင်းရှိုက်လျက် ညည်းညူလိုက်သံသည် ကျွန်တော့်နားထဲမှတစ်ဆင့် ရင်ထဲသို့ အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးဖောက် ရောက်သွားသည်။ ကျွန်တော် ရောင်ရမ်းပြီး မျက်စိမှိတ်ထားလိုက် ၏။

ထိုသီချင်းသည် ဘွန်ဂျိုဗီအဖွဲ့က စုပေါင်းရေးစပ်ဖန်တီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့အဖွဲ့၏ ပင်တိုင် လိ(ဒ်)တီးသမား ရစ်ချီဆမ်ဘိုရာ နှင့်အတူ ဒေးဗစ်ဘရိုင်ယန်က ဤသီချင်းကို ရေးစပ်ရာ၌ ဂျွန် ဘွန်ဂျိုဗီကို ပါဝင်ကူညီပေးခဲ့၏။ ဤသီချင်းကို ကျွန်တော် ကြိုက် ပါသည်။

ဤသီချင်းတွင် မြူးကြွသွက်လက်မှု ရောစပ်ထားသော ပေါက် မှုကို ကျွန်တော်ခံစားရသည်။ မရိုမဆန်နာကျင်မှု၊ တောင်းပန် ပ်မှုတ်မှုနှင့် မျှော်လင့်မှုများ။ တီးတိုးညည်းညူရေရွတ်မှုများ။

သီချင်းဆုံးသွားသောအခါ ကျွန်တော်လှဲအိပ်နေရာမှ ခုန်ထ လိုက်မိ၏။ ထို့နောက် စာရွက်နှင့် ဖောင်တိန်ကို ယူကာ ကြမ်း တွင် အလျားမှောက်၍ သီချင်းနားထောင်လိုက်၊ ထထိုင်ပြီး ရွက်ပေါ်မှာဘာသာပြန်လိုက်၊ ရပြီးသားသီချင်းစာသားကို ညည်း ကာ ဂစ်တာဖြင့် အသံဖြည့်ကြည့်လိုက်၊ ဂီတထဲမှာ ကျွန်တော် ပါဝင်စားသွားတော့သည်။

Baby I want you like the roses want the rain.

ထိုစာပိုဒ်ကို ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ရတာ မခက်ခဲလှပါ။

"ကြွေပြီ အချစ်လေးရေ... နှင်းဆီမိုးစက် ဝေးတာမျိုး"

သို့သော် နောက်တစ်ကြောင်းကျတော့ ကျွန်တော် ထစ်ငေါ့ သွားသည်။

You know I need you like a poet needs the pain.

Poet ဟူသော စကားတွင် အသံနှစ်ခုသာ ပါပြီး poet အသံ ချင် အသံကိုတင်၍ ရသော်လည်း ကဗျာဆရာ ဟူသော မြန်မာပြန် ချင် အသံ လေးခုလုံးသည် နိမ့်သံများ ဖြစ်နေ၏။

ဖေဖေကတော့ပြောခဲ့သားပဲ၊ ကျွန်တော်ဟာ သီချင်းရေးဆရာ လုပ်ဖို့ မကောင်းဘူး၊ အဆိုတော်လုပ်ဖို့ပဲ ကြိုးစားတဲ့။ ဟုတ်တယ်၊ ဖေဖေပြောတာ သိပ်မှန်တယ်။ ကျွန်တော် အဆိုသမားပဲ လုပ်မှ ထင် ပါရဲ့ ဖေဖေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ရယ်မောမိ၏။ ဤသီချင်း ဘာသာပြန်ကို ဘွ…
ကြားလျှင် ကျွန်တော့်ကို အလှဖျက်ဆီးမှုဖြင့် တရားစွဲလော…
သည်။

"ဒဏ်ရာကို စွဲမက် ရက်စက်အပြုံးဆီ ကိုယ့်ခြေလှမ်း နာကျ…
ရင်း ဆုံးရှုံးခဲ့ပြီ…"

My blood My love My life.

"ငါ့သွေး ငါ့အချစ် ငါ့ဘဝ"

သူအော်သလို ကျွန်တော် လိုက်အော်ကြည့်သည်။ မဆို…
ဘူးဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖြေသိမ့်လိုက်၏။

To have you in these arms to night.

"ကိုယ်မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့… ဒီည"

မြသီတာ၏ ဆံပင်ရှည်များ ကျွန်တော့်လည်ပင်းသို့ လာရော…
ပွတ်သပ်ကျီစယ်သွားသလို ဟာခနဲ ဆုံးရှုံးစွာ ခံစားလိုက်ရသည်။…
ရင်ခွင်မှာ ဒီည မင်းသာရောက်လာခဲ့မယ်ဆိုရင် အရာရာကို ငါပေ…
ပါတယ် သီတာရယ်။

I'd hold you I'd need you, I'd get down on my knees
for you.

ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်ကြည့်၍ မ…
ဖြစ်လှပါ။

"စွဲလမ်းလို့… တမ်းတမိ… ယုံကြည်ပါ အချစ်ရဲ့ သစ္စာများ"

And make everything alright if you were in these arms.

"အိပ်မက်များထဲ နားခိုဖို့…. ရင်ခွင်မှာ မင်းရှိမှ…"

ထို့နောက် သူ့မူရင်းသီချင်းကို ကျွန်တော် ညည်းညူခံစား…သည်။

I'd love you, I'd please you, I'd tell you that I'd never leave you. And love you till the end of time.

"သိပ်ချစ်လို့ မဝေးရဲသူ… ဘယ်အခါမဆို
ကိုယ်မင်းရဲ့ အနားမှာ…
ယုံကြည်စွာ ခရီးဆုံးထိတိုင်ပဲ…
ရင်ခွင်မှာ မင်းရှိဖို့…ဒီည"

သီချင်းတစ်ပိုဒ်လုံးကို ဘာသာပြန်၍ အသံဖလှယ်ပြီးသော
…ည နှစ်နာရီခွဲနေပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်လျက်
…၏။ ကျွန်တော့် ရင်ခုန်သံက လွဲလို့ပေါ့။

"မျက်ဝန်းမှာ မီးများ ချစ်သူ မင်းလေးသာ အသိဆုံး…
ပူလောင်ကျွမ်းခဲ့ (ယား) ရှူးအောင် စွဲမက်သွား…
ကိုယ်အချစ်ဆုံး မင်းလေးအတွက် မိုက်ရဲ သေရဲ ရှုံးရဲ
ကိုယ်မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့… ဒီည…
ကြွေပြီ အချစ်လေးရေ နှင်းဆီမိုးစက်ဝေးတာမျိုး
ဒဏ်ရာကို စွဲမက် ရက်စက် အပြုံးဆီ ကိုယ့်ခြေလှမ်း
နာကျင်ရင်း ရှုံးခဲ့ပြီ ငါ့သွေး ငါ့အချစ် ငါ့ဘဝ
ကိုယ်မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့… ဒီည…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"စွဲလမ်းလို့ တမ်းတမိ ယုံကြည်ပါ အချစ်ရဲ့ သစ္စာမျှ...
အိပ်မက်များထဲ နားခိုဖို့ ရင်ခွင်မှာ မင်းရှိမှ...
သိပ်ချစ်လို့ မဝေးရဲသူ ဘယ်ခါမဆို ကိုယ်မင်းရဲ့ အနားမှ
ယုံကြည်စွာ ခရီးဆုံးထိတိုင်ပဲ...
ရင်ခွင်မှာ မင်းရှိဖို့... ဒီည..."

ဂစ်တာကို ပါးနှင့်ကပ်ထားကာ ကြမ်းပြင်ပေါ် အလျားမှောက်လျက် ကျွန်တော်ငြိမ်သက်နေမိ၏။ ကျွန်တော့်နှလုံးသည် လေးပင်စွာ တစ်ချက်ချင်း ဆောင့်ခုန်လျက်ရှိသည်ကို လှုပ်ခတ်စွာ ကျွန်တော် ခံစားမိနေသည်။

ကျွန်တော့်မျက်လုံးများ တဖြည်းဖြည်း မှေးစင်းကျလာသည့် အချိန်တွင် ဟိုးအဝေးကြီးမှ မြသီတာ၏ ပြုံးရယ်သော မျက်လုံးများသည် ကျွန်တော့်ဆီသို့ တစ်ရှိန်ထိုး နီးကပ်စွာ ပြေးလွှားလာနေကြ၏။ ကြယ်ပွင့်ကလေးတွေလို တောက်ပသည့် မျက်လုံးများ။ နက်မှောင် ရွှန်းလက်စွာ ညှို့ယူတတ်သည့် ကြယ်ပွင့်လေးများ...။ ထို ကြယ်ပွင့်လေးများသည် ကျွန်တော့်မျက်လုံးတွေနှင့် နီးနီးလာကာ ပေါင်းစပ်ဖို့ အားယူနေကြသည်။ ကျွန်တော် ကြည်နူးစွာ ရော ရမ်း ပြုံးမိသည်။

ထို့နောက် ကြယ်ပွင့်ကလေးများသည် ကျွန်တော့် မျက်လုံး များထဲသို့ ခုန်ဆင်းချလိုက်၏။ ထိုအချိန်၌ ကြယ်ပွင့်ကလေးများ သည် မြသီတာ၏ မျက်လုံးများ မဟုတ်ကြတော့ပဲ သူမ၏ မျက်လုံး များအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကြသည်။

နူးနူး...၊ ကျွန်တော် အိပ်ချင်မှုးတူး ခေါင်းခါယမ်း ငြင်းပယ် မိသည်။

နူးနူးရဲ့ မျက်လုံးတွေက သိပ်လှတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မချစ်ဘူး။

သိလား နူးနူး...ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် မချစ်ဘူး။
ကျွန်တော် ချစ်တာ မြသီတာ...။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂၃)

"မင်းကို ကိုယ်အစကတည်းက ပြောသားပဲ၊ မင်း ကိုယ်ပိုင်ခံစဉ်ဟာ ကော်ပီလောက် ကောင်းမှာ မဟုတ်ပါဘူးဆိုတာ"

လက်မခံချင်သော အမှန်တရားတစ်ခုကို လက်ခံလိုက်ရသောအခါ လူသည် ဟိုးခြေဖဝါးအောက်ထိ စိတ်ဓာတ်တွေ ကျသွားတတ်ပါသည်။

"စာသားတွေက ကောင်းပါတယ်၊ ဂီတဖွဲ့စည်းမှုက ပျော့ညံ့နေတယ်"

ကျွန်တော့်သီချင်းခွေကို ထုတ်ပေးမည့် ထုတ်လုပ်သူတစ်ဦး အနေဖြင့် သူမ ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့် ရှိပါသည်။

ဂျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ယှဉ်နားထောင်ကြည့်စမ်းပါ ...အဲ့ဒီနှစ်ပုဒ်ကို"

အသံသွင်းထားသော ခွေကြမ်းမှ ပြန်ပွားယူထားသည့် နှစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော့်အား သူမက တစ်လှည့်စီ ဖွင့်ပြနားထော သောအခါ ကျွန်တော် စိတ်ပျက်လက်ပျက် မျက်စိစုံမှိတ်က ဆိုဖာခြေရင်းက ကော်ဇောပေါ် ပက်လက်လှဲအိပ်ချလိုက်မိ

တစ်ပုဒ်က 'ဒဏ်ရာများနှင့် ကောင်းကင်' ... ကော်ပီသီ Meat Loaf ၏ I will do anything for love, but I won't it သီချင်းဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ပုဒ်က 'ချစ်သူ့ညနေ' ...ကိုယ် သံစဉ် ရော့ခ်သီချင်း။ နှစ်ပုဒ်လုံးကို ကျွန်တော်ပဲ ရေးစပ်ခဲ့၏။ ပြောသလိုပင် ချစ်သူ့ညနေမှာ ဂီတဖွဲ့စည်းမှု၊ အသံစုစည်းမှု အပ်နေသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိသည်။

"နောက်ခံဂီတကို လုံးဝ ရပ်ထားရမယ့်နေရာတွေ ရှိတ ဒရမ်ရိုက်ချက် ခပ်တိုးတိုးကလေးပဲ ထည့်ရမယ့်နေရာတွေ ရှိတ သုံးလေးချက် ပြင်းပြင်းရိုက်ချပြီး သံပြိုင်ဝင်ရမယ့်နေရာတွေ ရှိတ ဒါမှ ဒီသီချင်းရဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားမှု အနိမ့်အမြင့်ကို မင်း ဖော်ပြပေး မှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်နေရာတွေမှာ ဘာတွေ ဖြည့်ရင် ကောင်းမလဲ ဘယ်နေရာမှာ ဘာတွေ လျှော့ရင် ကောင်းမလဲ...ဒါကို ကိုယ်မ ဘူး၊ မင်းသိသလား၊ မင်းလဲ မသိဘူး"

ကျွန်တော် အကောင်းဆုံးဖန်တီးထားသော သီချင်းများသည် ကော်ပီနှင့် ယှဉ်လိုက်သောအခါ ဆွဲဆောင်မှု၊ လှုပ်ခတ်မှု လျော့နည် နေသည့်အဖြစ်မှာ ကျွန်တော် သုံးလေးနှစ် မနားမနေ ဆောက်

အဆောက်အဦလေးတစ်ခု ပြိုကျပျက်စီးသွားသည့်အဖြစ်နှင့် သနည်း။ အရှုံး ...ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ဒါ အရှုံးတွေပါပဲ။

ကျွန်တော် သူမကို မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်သည့်အခါသူမ၏ စိတ် တွေးသော မျက်ဝန်းများသည်မျက်မှန်အောက်တွင် မှုန်မှိုင်းလျက် သည်ကို မြင်ရသည်။

"ဒီတော့ မင်းစိတ်ကို လျှော့ချလိုက်တော့ အုပ်စိုး၊ ကော်ပီ ပဲ သီးသန့်ထုတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တော့၊ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်ကို သံယော ဖြတ်ထားလိုက်တော့"

"သွင်းပြီးသားတွေ နှုန်းနှုန်း...နှမြောစရာပဲ၊ အဲဒီအတွက် အသံ ဂျူတီခတွေ၊ မပြီးနိုင်မစီးနိုင် ခဏခဏ ချိန်းရတဲ့ အချိန်တွေ၊ တွေ၊ တီးဝိုင်းက လူတွေရဲ့ လုပ်အားတွေ..."

သူမက မျက်မှန်ကို လက်ဖြင့် ပင့်တင်ပြီးနောက် စိတ်လိုက် ပါ လက်လွှဲယမ်းခါလိုက်၏။

"ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွယ်၊ နှမြောလို့ဆိုပြီး အခွေထဲ ထည့် လိုက်မှ အခွေက ခပ်ညံ့ညံ့တွေ ပါပြီး အ,သွားဦးမယ်၊ ကုန်ပြီးသား တွေအတွက် မေ့ထားကြတာပေါ့၊ နောက်ပြီး ဒါတွေဟာ အလဟဿ မဖြစ်သွားပါဘူး၊ အချိန်ယူပြီး arrangements တွေ ပြန်လုပ်ကြတာ ပေါ့။ တစ်နှစ်ကြာချင် ကြာမယ်၊ ငါးနှစ်ကြာချင်ကြာမယ်...ဒါတွေ အသုံးဝင်လာမှာပါ၊ အလကား မဖြစ်ပါဘူး။ မင်းလုပ်အားလဲ အလကား မဖြစ်ဘူး၊ အတွေ့အကြုံဆိုတာ အချိန်ကနေ ယူရတာပဲ၊ အတွေ့အကြုံဆိုတာ အလကားမရဘူးလေ အုပ်စိုး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမ၏ မျက်လုံးများသည် မျက်ကပ်မှန်နှင့်ဆိုလျှင် ကြ... လင်ကာ တောက်ပရွှန်းလက်နေတတ်သော်လည်း ယခုလို မျက်... မှန်ကို ဆေးစိမ်ထားသည့် ညအချိန်မျိုးမှာ မျက်မှန်ထူထူ... မှာ ရှိနေကြလျှင် အနည်းငယ် မှိုင်းရီသွားတတ်ပါသည်။

"နောက်ပြီး တီးဝိုင်းက လူတွေရဲ့ လုပ်အားဆိုတာကို ကို... အထင်ကြီးအောင် လာပြောမနေနဲ့၊ မင်းတို့အတီးသမားတွေ ဘ... လို တွက်ကပ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပြီးပြီ၊ ပရိဂျူဆာကို၊ အဆို... ကို စိတ်မထင်ရင် မထင်သလို ဘယ်လိုပညာပြတယ်ဆိုတာ ကို... သိပြီးပြီ၊ ခံလဲ ခံခဲ့ရပြီးပြီ၊ ဒါတွေကို ငဲ့ကွက်နေရမှာလား"

ထိုစကားကြောင့် Dream Makers တီးဝိုင်းအဖွဲ့ဝင် တ... ယောက် ဖြစ်နေသော ကျွန်တော်က စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်သွ... သည်။ ကျွန်တော် လက်နှစ်ဖက် ခေါင်းအောက်မှာ ပစ်ထားရာမှ လက်ကို ပြန်ထုတ်ကာ သူမ၏ ကုလားထိုင်ခြေထောက်ကို လက်သ... ဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်လှမ်းထိုးလိုက်၏။

"နုံးနုံး...ငွေရှင်ကြေးရှင်စကားမျိုး ကျွန်တော့်ကို လာမပြော... နဲ့နော်၊ ကျွန်တော်က အမြဲတမ်း ပညာရှင်တွေဘက်မှာ ရှိတယ်၊ ဒါပဲ"

သူမ၏ မျက်နှာကြော တင်းတင်းမှာ ချက်ချင်းပြေလျော့ကာ အသံသဲ့သဲ့ဖြင့် ရယ်မောလေသည်။

"သြော် သြော်...ပညာရှင်တွေဘက်က နာတယ်ပေါ့၊ ကဲ... ပြောစမ်းပါဦး၊ အဲဒီ ပညာရှင်ကြီးတွေလုပ်ပုံ အချိုးမပြေတာ မင်း... မသိဘူးလား၊ အသံသွင်းရက်တွေမှာ ကိုယ်ပေးထားတဲ့ ကားကို

...ဆီ မကုန်၊ ကုန်အောင် ဖြုန်းတီးပစ်တာလေ၊ မင်္ဂလာဒုံမှာ နေ... ...က နေ့လယ်စာကို မိန်းမချက်တာမှ စားချင်ပါတယ် ဆိုပြီး ...တာ၊ အိမ်က ရေကိုမှ ချိုးချင်တာပါဆိုပြီး တစ်နေ့ ရေနှစ်ခါ ...ခါ ပြန်ချိုးတာ၊ အဲဒါ ဘာတွေလဲ...၊ ကီးဘုတ်သမားနဲ့ ဂစ်တာ ...နဲ့ အပြန်အလှန် တွက်ကပ်တာရော...ဘာတွေလဲ။ ရေမသောက် ...၊ ဘီယာမှ သောက်မယ်ဆိုပြီး ဘီယာတွေ ကတ်လိုက် ဖြုန်းတီး ...တာ၊ မကုန်ရင် သွန်ပစ်တာ၊ အဲဒါ ဘယ်သူတွေလဲ၊ မင်းတို့ပညာ ...တွေပဲ"

"တော်ပြီဗျာ...အဲဒါတွေ လာပြောမနေနဲ့၊ အလိုလိုမှ စိတ် ...နေရပါတယ်ဆို"

ကျွန်တော် စိတ်ပျက်စွာ ဝုန်းခနဲ ထထိုင်လိုက်တော့ သူမက ကျွန်တော့်ကို သရော်တော်တော် မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်ပါသည်။

"သြော်...စိတ်ညစ်ရှာပေမပေါ့၊ ကုန်ထားရတဲ့ ငွေတွေက ရှင့် ...တွေကိုး၊ အခွေမပေါက်ဘဲ ပလုံခနဲ မြုပ်သွားရင် ဆုံးရှုံးရမှာက ရှင်ကိုး"

ကျွန်တော် ဒေါသ ထောင်းခနဲ ထသွား၏။ သူမရှေ့မှာ မတ် ...တတ်ရပ်ပြီး သူမကို စေ့စေ့စပ်စပ် ငုံ့ကြည့်လိုက်မိသည်။

"ဒီည နုံးနုံးပြောသမျှ စကားတွေက ငွေကိစ္စတွေချည်းပဲ၊ ကျွန် ...တော် စိတ်ပျက်တဲ့ ကိစ္စနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ၊ ကျွန်တော်က ငွေကို စိတ်ပျက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆီးရီးမထုတ်ရလို့လဲ ဘာမှ ဖြစ်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်မာနတွေ ကျကုန်တာကို စိတ်ပျက်တာ၊ ကျွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစားကြိုးစား ကျွန်တော်ခရီးမပေါက်မှု ဆိုတာ ကျွန်တော်သိသွားလို့ စိတ်ပျက်ရတဲ့ ကိစ္စပဲ။ ကျွန်မ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်တွေ ဖြုတ်ချပစ်ရမယ့်ကိစ္စ၊ ကျွန်တော်ဟာ ခပ်များ ကောင်ပါလို့ဝန်ခံလိုက်ရတဲ့ကိစ္စ...အဲဒီကိစ္စတွေကို ငွေနဲ့ တိုင်း လို့ မရဘူး နူးနူး၊ ဒါတွေ နူးနူး မသိပါဘူး၊ နူးနူးသိတာ ငွေပါ ရင် စိတ်ညစ်မယ်၊ မြတ်ရင် ပျော်မယ်၊ ဒါပဲမဟုတ်လား။ ကျွန်မ အကောင်းဆုံး အကြံဉာဏ်ပေးမယ် နူးနူး၊ ကျွန်တော့်အတွက် ရင်း ဆယ်သိန်း ဆယ့်ငါးသိန်းမြှုပ်နှံမယ့်အစား ကုမ္ပဏီတစ်ခု အစုရှယ်ယာ ဝင်လိုက်”

ကျွန်တော် မပြောသင့်သည့် လေသံဖြင့် ပြောခွင့် မရှိသည့် စကားများကို တောက်လျှောက် ပြောပစ်မိပြီးသည့်နောက် အခန်း ထဲမှ ရုတ်တရက် လှည့်ထွက်ခဲ့မိသည်။ ဝရန်တာတံခါးကို ဖွင့်လိုက် ၏။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သုညအထိ အမှတ်လျှော့ချပစ်လိုက်ရသည့် လူ တစ်ယောက်၏ နာကြည်းချက်ကို သူမ သဘောပေါက်မှာ မဟုတ် ပါ။

ညသည် တိတ်ဆိတ်နေ၏။ ခြံဝန်းထဲမှ သစ်ပင်များဆီမှ မျှ ရနံ့တစ်ခုသည် လသာဆောင်သို့ ဝေ့ဝဲကာ ပျံ့လွင့်လာသည်။ ကျွန် တော် အသက်ပြင်းပြင်းရှိုက်ရှူလိုက်သည်။ ကောင်းကင် နက်ပြာ ရောင်တွင် တိမ်မျှင်တန်းများ အတန်းလိုက် ငြိမ်သက်နေ၏။ ကြယ် ရောင် လုံးဝမရှိသော မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းသည် ကမ္ဘာကြီးအား ရန်လို စွာ ငုံ့ကြည့်နေသလို ရှိသည်။

သီချင်းခွေအတွက် စတင်စီစဉ်ခါစတုန်းက အားရတက်ကြွမှု များသည် အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ တဖြည်းဖြည်း လျော့လျော့ လာ၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုသည် တဖြည်းဖြည်း နည်းနည်း လာ၏။ ခုနစ်လ ရှစ်လ ကြာအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရက်ချိန်းတွေ စောင့်၍ အသံသွင်းယူခဲ့ရသော ကော်ပီသီချင်းများသည် ယခုမှ ထွက်လာရမည်ဆိုလျှင် ခေတ်နောက်ကျနေပြီ။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ စော၍ထွက်သွားသော သူများသီချင်းတွေထဲမှာ နှစ်ပုဒ်လောက် ပါ သွားပြီဖြစ်၍ ထိုနှစ်ပုဒ်ကို ပြန်လျှော့ကာ နောက်ထပ်နှစ်ပုဒ် ကြိုး စားပမ်းစား ဖြည့်ထားရသည်။ အခွေထွက်ရက် ထပ်မံနောက်ကျသွား ပါက ထိုသီချင်းတွေထဲမှ ဘယ်နှစ်ပုဒ် သူများနှင့် တိုက်နေဦးမည်လဲ ဟုရားတ,ရုံသာ ရှိတော့သည်။ ကော်ပီ၏ မကောင်းသည့် အကျိုး ဆက်သင်များမှာ ပေ့ါပေါ့လေး တွက်ထားလို့ မရပါ။

“ရှေရီ...”

ကျွန်တော့်နောက်နားတွင် ခြေသံဖွဖွကလေး နီးကပ်လာ သည်။ ကျွန်တော် လှည့်မကြည့်မိပါ။

တစ်ခါတုန်းက စတူဒီယိုတွင် လူတွေ အများကြီးရှေ့မှာ သူမ က ကျွန်တော့်ကို ရှေရီဟု လွှတ်ခနဲခေါ်ခဲ့သည်။ လူအားလုံး၏ မျက်လုံးများ စိတ်ဝင်စားစွာ တောက်ပနေကြသည်ကို ကျွန်တော် စိတ်ကုန်လှပြီ။

“မင်းဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် ဒေါသဖြစ်နေရတာလဲ ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါသကို လျှော့ချပစ်လိုက်စမ်းပါ၊ ကိုယ် တို့နှစ်ယောက်ရှေ့မှာ ရင်ဆိုင်ရမယ့် အခက်အခဲတွေ အများကြီး”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့်ပခုံးသို့ နူးညံ့စွာ ရောက်လာပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော့်ဆံပင်များကို ညင်သာစွာ ပွတ်ပေးနေသည်။

“ကိုယ် ငွေရဖို့ မျှော်လင့်ပြီး မင်းကို လုပ်ပေးနေတာလို့ မင်းတကယ် မထင်ပါဘူးနော်၊ မထင်ဘူး မဟုတ်လား”

အေးဆေးညင်သာသော သူမအသံကြောင့် ကျွန်တော် သူမကို အားနာသွားပါသည်။ သူများထက် အရင် သီချင်းရွေးနိုင်အောင်ဟု နိုင်ငံခြားမှ ထွက်သမျှ သီချင်းခွေများကို ဗန်ကောက်နှင့် စင်ကာပူမှ အမြဲမှာယူပြီး ငွေ သောင်းသိန်းနှင့်ချီ၍ အခွေထဲမှာ နှစ်မြှုပ်ပေးခဲ့သည်မှာ မသေချာသည့် အမြတ်ငွေကြောင့် မဟုတ်ပါ။ ထိုအခွေတွေထဲမှ ဆယ်ပုဒ်လောက်သာ ရွေးသုံးဖြစ်မည်ကို သူမ သိပါလျက် ဆက်တိုက် မှာပေးပြီး သူမပါ ညစဉ်ဝိုင်း၍ နားထောင်ပေးခဲ့၊ သီချင်းရွေးပေးခဲ့သည်မှာ ငွေအတွက် မဟုတ်ပါ။

“ကိုယ့်အိပ်မက်ဟာ ဘာလဲဆိုတာ မင်းသိပါတယ် အုပ်စိုး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အဲဒါဟာ မင်းအိပ်မက်လဲ ဖြစ်နေလို့ပဲ”

ကျွန်တော် ပင့်သက်ရှိုက်ကာ သူမကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ပြောစမ်းပါ နူးနူး၊ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူငယ်တွေဟာ သူတို့ထက် ညံ့တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လား၊ အချိန်ပေးတာချင်း သိပ်မကွာဘဲ အရည်အချင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ကွာနေတာလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ပြောစမ်းပါ”

သူမ ပင့်သက်တစ်ချက် ရှိုက်ကာ ကျွန်တော့်အား၌ ရပ်လိုက်

ကို ရေနံတာ လက်ရန်းကို ရင်ဘတ်ဖြင့် မှီကပ်ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်မကြည့်ဘဲ ခပ်တိုးတိုး ပြောပါသည်။

“အခြေအနေချင်း ကွာခြားလို့ပဲပေါ့ ရှေရီရဲ့၊ အဲဒါ အမှန်ဆုံးပဲ မဟုတ်လား”

ကိုယ်ခန္ဓာချင်း၊ အင်္ကျီအသားချင်း ထိကပ်နေသောအခါ သူမ၏ မွှေးရနံ့သည် ခြံထဲမှ ပန်းရနံ့နှင့် ရောစပ်သွားသည်။

“အဲဒီ ကွာခြားမှုကြောင့် ကောင်းတာတွေလဲ ကိုယ်စီရှိမယ်၊ ဆိုးတာတွေလဲ ကိုယ်စီရှိမှာပေါ့။ သူတို့ဆီမှာ ထူးချွန်တဲ့၊ တော်တဲ့ အနုပညာကျော် ဂီတပညာရှင်တွေ အများကြီးရှိမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အကြမ်းဖက်သမားတွေ၊ လူသတ်သမားတွေ၊ စိတ်ဝေဒနာသည်တွေလဲ ရှိမယ်၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ဆောက်တဲ့လူတွေ ရှိမယ်၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို မီးနဲ့ရှို့တဲ့လူတွေလဲ ရှိမှာပဲ။ ကိုယ်တို့ဆီမှာတော့ အများစုဟာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တယ်လို့ နာမည်ရကြမယ်၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲတယ်လို့ နာမည်ရကြမယ်၊ သဘောကောင်း ဖော်ရွေတယ်လို့ နာမည်ရကြမယ်၊ သိပ်ဆိုးတဲ့လူ နည်းနည်းလေးပဲရှိပြီး...”

သူမ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်ကြည့်သည်။ သူမ၏ မျက်မှန်သည် ခြံထောင့်က မီးရောင်ဖြင့် လက်ခနဲဖြစ်သွား၏။

ကျွန်တော် ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်မိသည်။ ကျွန်တော် သဘောတူပါသည်။

“ဒါပေမဲ့ နူးနူး...ကော်ပီသီချင်း ဆိုရတာ ကျွန်တော် လိပ်ပြာမသန့်ဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု မရှိဘူး၊ မူရင်းအဆိုတော်နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတီးသမားနဲ့ သီချင်းရေးသမားရဲ့ အင်အားစိုက်ထုတ်မှုကို ကျွန်
တော်က အလွယ်တကူ အသုံးချပစ်လိုက်တာပဲ၊ ဒီသီချင်း တစ်ပု
ရဖို့ သူတို့ အချိန်တွေ၊ ဦးနှောက်တွေ၊ ကျွမ်းကျင်မှုတွေ အများကြီး
နဲ့ ရင်းနှီးခဲ့ရမယ်၊ အခက်အခဲတွေ အများကြီး ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရမယ်၊
တစ်လ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်၊ တစ်နှစ် ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်၊ ငါးနှစ် ဖြစ်ချင်
ဖြစ်မယ်။ ရေတွင်းတူးတဲ့လူလိုပေါ့၊ ဟော... ကျွန်တော်က အလွယ်
တကူ ခပ်သောက်လိုက်တယ်၊ ဒါ ဘယ်တရားမလဲ၊ အညွန့်ရှူး
တာပဲ”

“မင်းက ဒါကို ရှက်စရာလို့ ထင်နေတာကိုး၊ နိုင်ငံခြား ဝတ္ထု
တစ်ခုကို မြန်မာလိုဘာသာပြန်တဲ့ကိစ္စလို မင်းဘာဖြစ်လို့ သဘော
မထားနိုင်ရတာလဲ။ အဲဒါကို ဘာသာစကား ဖလှယ်တာ၊ ယဉ်ကျေး
မှု ဖလှယ်တာလို့ လူတိုင်း လက်ခံထားတာပဲ၊ အခုကိစ္စကိုလဲ အနု
ပညာ ဖလှယ်တာလို့ မင်းသဘောထားရမှာပေါ့၊ အတွေး သိပ်မခေါင်
နဲ့ကွယ်။ လောကမှာ ဖြတ်သန်းရမယ့် အဆင့်တွေ အများကြီးပါ၊
တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ရောက်လာရမှာပေါ့”

ထို့နောက် သူမ ရယ်မောလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော့် မေးမေ့
အောက်မှ သူမ၏ ပခုံးသား လှုပ်ခါသွားသည်ကို ကျွန်တော် ခံစား
လိုက်ရပါသည်။

“ကဲကဲ ...ညဉ့်နက်နေပြီ၊ မင်းအခန်းကိုပြန်တော့၊ မနက်ကျ
ရင် ကာဇာနဲ့ ဝေါလ်ရှိ(တ်) အတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ကိစ္စနဲ့ စောစော
ထွက်ကြရမှာ၊ သွား...မျက်နှာတွေ ချောင်ကျပြီး အဘိုးကြီးအိုလေး
လို ရုပ်ဆိုးနေဦးမယ်၊ စတိုင်လ်မိနေမှဖြစ်မှာပေါ့၊ မင်းတို့ ပြောပြော

ရဲ့ ကူးလ်စတိုင်လ်လေကွာ၊ အုပ်စိုးဟာ အမိစား အပျံစား ဆို
အသံကို မကြားဖူးခင်ကတည်းက သိနေရမယ်၊ မင်းအသံကို
ကို စောင့်နေစေရမယ်”

“ကျွန်တော် ဒီမှာပဲ အိပ်လိုက်တော့မယ်နော်...နူးနူး”

သူမ စိတ်ရှုပ်စွာ ရယ်၏။

“ဘယ်မှာ အိပ်မှာတုံး”

“ဘယ်မှာ အိပ်ရအိပ်ရဗျာ”

“ကောင်းပြီ၊ ဒီဘက်အခန်းထဲပဲ မင်းအိပ်တော့၊ ဆိုဖာပေါ်မှာ
အိပ်ပေါ့”

သူမ၏ ခွင့်ပြုချက် ရသွားသောအခါ ကျွန်တော် ဟန်ဆောင်
ထားသော အိပ်ချင်မူးတူး မျက်လုံးစင်းစင်းများ ပြူးကျယ်သွားသည်။

“အိုကေ...ဒါပေမဲ့ ကြမ်းပြင် ကော်ဇောမှာပဲ အိပ်ပါ့မယ်၊ ဒါနဲ့
တစ်ရေးနိုးရင် ကျွန်တော် သီချင်းဖွင့် နားထောင်ရမလား”

ဂီတခန်းထဲ ရောက်ရောက်ချင်း ကြမ်းပြင်ကော်ဇောပေါ် ကျွန်
တော် လှဲအိပ်ချလိုက်၏။

“မင်းတောင်းဆိုချက်တွေကလဲ ပြီး မပြီးနိုင်တော့ပါလား၊ ဖွင့်
ဖွင့်၊ ဒါပေမဲ့ အကျယ်ကြီးဖွင့်လို့ ကိုယ်ဟိုဘက်ခန်းက နိုးသွားရင်
မင်းကို ညတွင်းချင်း နှင်ချမှာနော်...ဒါပဲ”

သူမ ဂီတခန်းထဲမှ ထွက်ရန်ပြင်ပြီးမှ ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်
ကာ ငုံ့ကြည့်ပြန်သည်။ သူမက မျက်ခုံးပင့်ကာ မျက်လုံးပြူးပြ၏။

“အို... ဒီအတိုင်းကြီးအိပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ လာ...အိပ်ရာခင်း
တို့၊ ခေါင်းအုံးနဲ့ စောင်တို့ လိုက်ယူဦးလေ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပြီး သူမ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသဖြင့် ကျွန်တော် သူမ၏ မျက်နှာထားကို မမြင်ရတော့ပါ။ သို့သော် သူမ ပြုံးနေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

***

(၂၄)

ခုတင်ပေါ်တွင် အလျားမှောက်ကာ ခြေပစ်လက်ပစ် လှဲအိပ်ရင်း သီချင်းသံကို နားထောင်နေမိသည်။ ကိုဝေလင်းတို့ ဂစ်တာသမားများ၏ သံပြိုင်နောက်ခံ အဖြည့်များသည် သီချင်း၏ ရဲရင့်မှုကို ပို၍အားကောင်းစေ၏။

'ကမ္ဘာမြေကို နှုတ်ဆက်ခြင်း' ဟူသော သီချင်း ...။

မူရင်းနှင့် တစ်ထပ်တည်းကျအောင် အားဖြည့်ထားသည့်အတီးပိုင်းများကို ကျွန်တော် အားရကျေနပ်ပါသည်။ ဤသီချင်းတွင် တစ်နေရာရာ၌ အားနည်းနေသည်ဆိုလျှင် ၎င်းမှာ ကျွန်တော့်အသံပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကြယ်တွေနဲ့ မိုးကောင်းကင်
တိမ်မျှင်တွေ ရောယှက်ဖွဲ့ထား
ကမ္ဘာ့မြေကို နှုတ်ဆက်မယ်
လာအတူတူ ကစို့...
ဒီမှာ မင်းအတွက် ကိုယ့်ရဲ့ သီချင်းလေး"

အခုအချိန်ဆိုလျှင် သီချင်းခွေသည် ဆိုင်တွေပေါ်သို့ရောက်နေပြီ။ အသံ သိပ်မထွက်လာသေးပါ။ စိတ်ဝင်စားသူ ပရိသတ်မှ ရှိပါမလား။ ငယ်ငယ်ကတည်းက အောင်စာရင်း မကြည့်ရဲခဲ့သူ ကျွန်တော်သည် သီချင်းခွေ၏ နောက်ဆက်တွဲ ရလဒ်ကို မတွေးရဲပါ။ ကျွန်တော် မြို့ထဲ မထွက်ရဲသည်မှာငါးရက်လောက်ရှိပြီ။

ကျွန်တော် ယောင်ယမ်း၍ မျက်စိမှိတ်ထားလိုက်မိသည်။

ထိုခဏ၌ တံခါးခေါက်သံ ကြားလိုက်ရ၏။

နှုးနှုး သို့မဟုတ် ကိုဝေလင်း...။ သူတို့ ကျွန်တော့်အတွက် သတင်းတစ်ခုခု ပါလာမှာ သေချာပါသည်။ ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ လူးလဲထထွက်လိုက်စဉ် တံခါးခေါက်သံ ပို၍ကျယ်လောင်လာ၏။

"လာပြီဗျို့"

ကယ်လ်ဗင်ကလိုင်း ဘောင်းဘီတိုပေါ်မှာ ပုဆိုးကောက်စွပ်ဖို့ပင် အချိန်မပေးနိုင်တော့ပဲ အခန်းတံခါးဆီ အပြေးလျှောက်သွားလိုက်သည်။

တံခါး ဖွင့်လိုက်သောအခါ တံခါးဝတွင် ရပ်နေသူမှာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ ထင်မထားခဲ့သူ ဖြစ်နေ၏။

"ဖေဖေ..."

ဂျင်းဂျက်ကက် အပြာဖျော့ဖျော့သည် မိုးစက်များ စွန်းထင်း...နိုင်းနေ၏။ ပါးပြင်ပေါ် ကျနေသော အညိုရင့်ရောင် ဆံ...သည် မိုးဖြင့် စိုကပ်လျက်ရှိသည်။ ခရီးဆောင်အိတ်ကို လက်...နှင့်လန်းဆွဲထားသော ဖေဖေသည် ကျွန်တော့်ကိုမြင်လိုက်ချိန်... အနည်းငယ်မျှပင် ပြုံးမပြပါ။ မျက်မှောင်ပင် ကုတ်နေသည်...သည်။

"မင်းပုံစံက ဘာပုံစံလဲ အုပ်စိုး၊ ကိုးရိုးကားရားကြီးပါလား"

ရောက်ရောက်ချင်း သားကို နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည့် အဖေ...မှာ ခါးသီးမှုအပြည့် ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်...ပျော်ရွှင်မှုကို ဖေဖေ့လို ဟန်ဆောင် ကာကွယ်မထားနိုင်ပါ။ ဖေ...လက်ထဲကအိတ်ကို လှမ်းဆွဲယူပြီး ပြုံးရယ်ကာ ဖေဖေ့ကို အခန်း...ဆွဲခေါ်လိုက်မိ၏။

"လာ ဖေဖေ...ကျွန်တော့်ကို ဘာဖြစ်လို့ အကြောင်းမကြား...လဲ၊ ကျွန်တော်သိရင် ဘူတာကို လာကြိုမှာပေါ့ဗျာ"

ဖေဖေက ခါးထောက်ကာ အခန်းကို ဟိုဟိုသည်သည် ဝေ့ဝဲ...ကြည့်ပြီး ခါးသီးစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

"ငါလာမှာကို မင်းသိရင် မင်းဘဝ တချို့တစ်ဝက်ကို ငါမသိ...အောင် ဖုံးတာကွယ်တာ ဖုက်တာတွေ လုပ်ကုန်မှာစိုးလို့ အငိုက်ဖမ်း...အောင် ဖြုန်းခနဲ ထွက်လာတာ"

"အငိုက်ဖမ်းမယ်..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ့ခရီးဆောင်အိတ်သည် ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ ကျွတ်၍ ပြုတ်ကျသွား၏။

"အဲဒါ ဘာပြောတာလဲ ဖေဖေ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို တည့်တည့်လှည့်ကာ စိုက်ကြည့်၏။ ဖေဖေ၏ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်အကြည့်အောက်တွင် ကျွန်တော် မတ်တတ်ရပ်ရတာ မလုံမလဲ ဖြစ်လာ၏။

"ပုဆိုးတစ်ခုခု ကောက်ဝတ်စမ်းကွာ"

ကျွန်တော့်မျက်နှာ နွေးခနဲပူသွားသည်မှာ ရှက်ရွံ့မှုကြောင့်လား ဒေါသကြောင့်လား ကျွန်တော် မခွဲခြားနိုင်ပါ။

ကုလားထိုင်ပေါ်မှ တွေ့ရာပုဆိုး တစ်ထည်ကို ကျွန်တော် ကောက်စွတ် ဝတ်လိုက်ပါသည်။

"တံခါးခေါက်သံကြားလျက်နဲ့ ဒီပုံစံနဲ့ မင်းတံခါးလာဖွင့်ပေးတဲ့ အခါမင်းမျှော်လင့်နေတဲ့ ဧည့်သည်ဟာ ဘယ်လိုအနေအထားမျိုး ဖြစ်မလဲ ငါ အကဲဖြတ်လို့ ရတယ်"

"နေစမ်းပါဦး... ဖေဖေ ဘာတွေပြောနေတာလဲ"

ဖေဖေက မိုးစိုစွတ်နေသော ဂျာကင်အင်္ကျီကို ချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး အင်္ကျီချိတ်တစ်ခုတွင် ချိတ်ထားလိုက်၏။ ထို့နောက် ရေစိုသည့် ဆံပင်ကို လက်ဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖွသပ်ချလိုက်သည်။

"မင်း သီချင်းခွေကို မန္တလေးမှာ တော်တော်များများ နားထောင်နေကြပြီ အုပ်စိုး၊ နေရာတကာမှာပဲ"

ဤစကားမှာ ဝမ်းသာကြည်နူးစရာဖြစ်သော်လည်း ဖေဖေ့ မျက်နှာမှာ ကြည်နူးရိပ် တစ်စမျှ မရှိပါ။

"အဲဒီလိုပဲ မင်းသတင်းကလဲ ငါ့နားမှာ လျှံနေအောင် မချိမဆံ့ ကြားနေရပြီ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့အတွက် ယူပေးပြီး ဖေဖေ လှမ်းမယူသည့် မျက်နှာသုတ်ပဝါကို လက်မှာ တန်းလန်းကိုင်ထားလျက်က ဖေဖေ့ကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ မော့ကြည့်မိသည်။

"သတင်း... ဘာသတင်းလဲ ဖေဖေ"

"ဘာသတင်းရမလဲ...၊ မင်း လူစင်စစ်ကနေ ခွေးဖြစ်နေတဲ့ သတင်းပေါ့"

"ဟာ... ဖေဖေ့ဟာက အသားလွတ်ကြီး ဆော်နေတာပဲ"

ကျွန်တော် ကုလားထိုင်ပေါ် ပစ်ထိုင်ချလိုက်ရသည်။

"သခင်ကျွေးတာ စား၊ သခင် ထားသလို နေ၊ သခင်သွားရာ လိုက်၊ အမြီးတနှံ့နှံ့နဲ့ မင်း ခွေးဖြစ်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ"

"ဖေဖေ..."

ဤစကား တစ်ခွန်းကိုသာ တအံ့တသြ ရေရွတ်မိပါသည်။

"ငါ့သားဖြစ်နေပြီး ဒီလောက် အောက်တန်းကျတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေတာ ဒါ ငါ့ကို စော်ကားတာပဲ၊ ငါ့မျက်နှာကို အိုးမဲ သုတ်ရုံတင် မကဘူး၊ ရွှံ့ဗွက်နဲ့ ချီးနဲ့ သုတ်နေတာပဲ။ မင်း မင်း ...ငတ်နေလို့လားဟင်... အုပ်စိုး"

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကုလားထိုင်ရှေ့မှာ တည့်တည့်ရပ်လျက် ကျွန်တော့်မျက်လုံးများထဲသို့ စက်ဆုပ်ရွံရှာမှု အပြည့်ဖြင့် ငုံ့စိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်နေသောအခါ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ဘောင်းဘီခေါက်ရိုးရာ... ကိုသာ တွေတွေကြီး ငေးကြည့်နေရပါသည်။

"သား...မင်းကို ငါကျွေးထားနိုင်တာပဲ၊ တစ်သက်လုံး... ထားဆို ကျွေးထားနိုင်ပါတယ်ကွ၊ မင်းဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်... ရောင်းစားရတာလဲ၊ မင်း ယောကျာ်းမဟုတ်ဘူးလား အုပ်စိုး"

ကျွန်တော် ဆက်လက်မျိုသိပ်မထားနိုင်တော့ပါ။ ကျွန်... ဆံပင်များကို ကျွန်တော် ရှုပ်ဖွ ဆွဲဆုပ်လျက် ဖေဖေ့ကို အသံ... အော်ဟစ်ပစ်လိုက်မိသည်။

"တော်ပြီ ဖေဖေ၊ ဒီလောက်ဆို တော်ပြီ...မပြောနဲ့... ဖေဖေထင်သလိုလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် ငတ်နေတာလဲ မဟု... ဘူး"

သို့သော် ဖေဖေက နောက်မဆုတ်ပါ။ နောက်မဆုတ်သ... အပြင် ကျွန်တော့်ကုလားထိုင်လက်ရမ်းနှစ်ဖက်ပေါ် လက်ဖဝါး... ထောက်ချလျက် ကိုယ်ကိုကိုင်းကာ ကျွန်တော့်မျက်နှာနှင့် သူ့မျက်... နှာ ထိကပ်လုအောင် ငုံ့ကြည့်ပြီး ဆက်ပြောနေသည်။

"ထမင်းငတ်နေတာကြောင့် ရောင်းစားတာမဟုတ်ရင် ကျေ... ကြားမှုငတ်နေလို့ ရောင်းစားတာပေါ့၊ ဟုတ်လား"

ဖေဖေ့အသံသည် တိုးတိတ်နေသော်လည်း မာကျောခက်ထ... မှု အပြည့်ဖြစ်သည်။

"မဟုတ်ဘူး"

ကျွန်တော့်အသံကတော့ အင်အားချည့်နဲ့နေပါသည်။

"ငါ့ကိုပြောပါလားကွာ...၊ ငါ မင်းအတွက် ငါ့အိမ်ကို ရောင်...

...ငွေရှာပေးမှာပေါ့၊ ငါ့အိမ်ကို ရောင်းလိုက်ရင် သိန်းနှစ်ဆယ် ...သုံးဆယ်တော့ ရမှာပါကွ၊ တစ်ခွေတင် မကဘူး သုံးလေးခွေစာ ပိုက် ...ဆံ ရလာမှာပေါ့။ ငါ့ဟာငါ ဇရပ်ပေါ်ပဲ နေရနေရ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း ...ပဲ ကပ်နေရနေရ၊ သချိုင်းကုန်းပဲ ကပ်နေရနေရ ဒါ ငါ့အတွက် သိက္ခာ မကျပါဘူး၊ ဒါ ရှက်စရာလဲ မဟုတ်ဘူး။ အခုတော့ ငါဘယ်လောက် ရှက်ရတယ် ထင်လဲ၊ ဟင်...အုပ်စိုး

"မိန်းမဆိုတာ ဟိုးကမ္ဘာဦး အစကတည်းက ယောကျာ်းတွေ ကို ဖျော်ဖြေဖို့ ပစ္စည်းကွ၊ ယောကျာ်းတွေရဲ့ အလိုဆန္ဒကို ဖြည့်ပေး ဖို့ မိန်းမ ဖြစ်နေတာ၊ မိန်းမဆိုတာ ယောကျာ်းတွေအတွက်သက်သက် လူဖြစ်လာရတာ၊ မင်းနဲ့ကျမှပဲ ယောကျာ်းတွေ သိက္ခာကျရတော့ တယ်ကွာ"

ကျွန်တော် ထိုင်ရာမှ ဗွတ်ရန်းထလိုက်တော့ ဖေဖေက ကျွန် တော့် ရင်ဘတ်ကို ဆောင့်တွန်းချလိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဒေါပွ သွား၏။

"ကျွန်တော်နဲ့ နူးနူးရဲ့ ဆက်ဆံရေးက ဖေဖေထင်သလို အောက် တန်း မကျဘူး"

တိမ်အက်သွားသော အသံဖြင့် ဗွတ်ကနဲ ငြင်းလိုက်တော့ ဖေဖေ က သရော်တော်တော် မျက်လုံးပြူးပြူးပြပါသည်။

"နူးနူး...ဟုတ်လား၊ ဟား ဟား ဟား ဟား"

ထို့နောက် ဖေဖေကိုယ်ကို ကိုင်းရာမှ မတ်မတ်ရပ်ကာ အော် ဟစ် ရယ်မောနေလေသည်။ ကျွန်တော် ဂဲမန်းကတန်း ကုလားထိုင် မှ ခုန်ထပစ်လိုက်ရ၏။ ဖေဖေနှင့် ဝေးရာ ပြတင်းပေါက်တစ်ခုဆီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ ကျွန်တော် လျှောက်သွားလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စကားကိုများ တစ်ဆိတ်လောက် နား ထောင်ပါဦးလား ဖေဖေ"

ဖေဖေက ကျွန်တော်သွားရာသို့ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာ၏။ ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ကပ်၍ ဖေဖေရပ်လေသည်။

"ကိုင်းကွာ၊ ဒါဖြင့်လဲ ပြောပြစမ်းပါဦး၊ မင်းနဲ့ မင်းဟာမကြီး ရဲ့ အထက်တန်းကျတဲ့ ဆက်ဆံရေးအကြောင်း"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို လှောင်ပြောင်သရော်သည့် မျက်လုံး များဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလိမ့်မည်ကို ကျွန်တော်လှည့်မကြည့်ဘဲ ခံစား လို့ ရနေပါသည်။ ကျွန်တော် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ကာ သက်ပြင်းချ လိုက်ရ၏။

"နူးနူးက ကျွန်တော်ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ၊ လုပ်ချင်တဲ့ စိတ် ကူးတွေကို အကောင်အထည်ဖော်ပေးတာ ဖေဖေ၊ ကျွန်တော့် အိပ် မက်ကို တကယ်ဖြစ်လာအောင် ကူညီပေးတာ။ ကျွန်တော့်အတွက် နဲ့ သူ့ငွေတွေ၊ အချိန်တွေ အားလုံးကို ရင်းနှီးထားရတာပါ၊ ကျွန်တော့် ရဲ့ အရည်အချင်းကို ပိုပြီး တောက်ပြောင်လာအောင်၊ လူသိလာ အောင်၊ အောင်မြင်အောင် သူလုပ်ပေးမှာ၊ ဒါ သူ့ရဲ့စေတနာပဲ ဖေဖေ၊ ဒါကို ဖေဖေမစော်ကားသင့်ဘူး၊ ဘယ်သူမှလဲ မစော်ကားသင့်ဘူး"

"ဒါပေမဲ့ အဲဒါကို စေတနာလို့ ပြောဖို့ မင်းဘက်က ဘာနဲ့ သက်သေပြမလဲ။ သူ မင်းဆီက ဘာတစ်ခုမှ မယူခဲ့ပါဘူးလို့ ငါ့ကို မင်း ကျိန်ပြောစမ်း၊ ဒီအတွက် မင်း သူ့ကို ဘာမှ မပေးခဲ့ရဘူးလား"

ကျွန်တော် အံတင်းတင်းကြိတ်ကာ အပြင်ဘက်က သစ်ပင်

များများနှင့် ကောင်းကင်က တိမ်လိပ်များကို လှမ်းကြည့်နေမိ ၏။

"ပြောလေကွာ အုပ်စိုး၊ မင်း သူ့ကို ဘာတွေပေးခဲ့ရသလဲ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ဘက်သို့ ဖြုန်းခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ဖေ ဖေ့မျက်လုံးအကြည့်က ကျွန်တော့်မျက်နှာဆီမှာ မရှိပါ။ တမင်သက် သက်ပင် ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာကို စိုက်ကြည့်ပြနေသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ ကျွန်တော် မျက်နှာကို တမင်ပင် မော့ပြထားလိုက်၏။

"ဒါ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးဖေဖေ၊ ဒီကိစ္စဟာ အလိုအလျောက် ဖြစ် များတဲ့ ကိစ္စပါ၊ စကားထဲ ထည့်ပြောရလောက်အောင် အရေးမကြီး ပါဘူး"

"ဘာကွ…"

ဖေဖေ့လက်က ကျွန်တော့်တီရှပ်အင်္ကျီ ရင်ဘတ်စကို ဆောင့် ဆွဲကာ လှုပ်ယမ်းပစ်လိုက်သည်။

"မင်း တော်တော်ပျက်စီးနေပြီပဲ…ဟင်၊ ငါနဲ့ မတွေ့တဲ့ နှစ်နှစ် သုံးနှစ်အတွင်း မင်းရဲ့ လောကအမြင်တွေ တော်တော်ညစ်ပတ်နေပါ လား"

"ကျွန်တော်ဟာ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ပဲ ဖေဖေ၊ ယောကျ်ား တစ်ယောက် ကြုံတွေ့ရမယ့် အဖြစ်တွေကို ကျွန်တော်ကြုံကြိုက်တာပဲ၊ ဒါ အံ့ဩစရာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါ ရှက်စရာလဲ မဟုတ်ဘူး"

"ထွီ… မင်းလိုဘဝမျိုး ငါ ဘယ်တော့မှ အရောက်မခံဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေပစ်လိုက်မယ်ကွ၊ ငါ ဘယ်တုန်းကမှ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ ပေးစာကမ်းစာနဲ့ အသက်မရှင်ဖူးဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပက်စက်လှသော စွပ်စွဲစကားများသည်ကျွန်တော့် ခေါင်းထက်ထက်နှင့် မွှန်းနေသလို စူးစူးဝါးဝါးနာကျင်စေလှပါ ဤစကားများသည် ကျွန်တော်၏ ခံနိုင်ရည်ကို ကျော်လွန် သောစကားများ ဖြစ်၏။ ဤစကားများကို ပြောနေသူသည် မဟုတ်ဘဲ အခြားလူတစ်ယောက်ယောက်သာ ဆိုလျှင် သူ့ သေ ကျွန်တော်အပြတ်ချဲပစ်မိမည်မှာ သေချာသည်။ သို့သော် ဖြစ်နေသောအခါ ကျွန်တော်သည် ဒေါသနှင့် နာကျင်မှုကို သိပ် ထိန်းချုပ်ထားရ၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ် တုန်ယင်လာလေသည်။

"ဖေဖေ မပြောနဲ့၊ အဲဒီလို မပြောနဲ့"

ပြောတုန်းက အသံမာမာ တင်းတင်းနှင့် ပြောလိုက်ဖြ သော်လည်း တကယ်တမ်းတော့ ကျွန်တော့်အသံမှာ တိမ်ဝင်နေ

"ကျွန်တော်နဲ့ သူ့ရဲ့အကြားမှာ အသုံးချတာတွေ၊ ပေး ယူတာတွေ မရှိဘူးဖေဖေ"

ဖေဖေ အောက်ကလိအာသံဖြင့် အသံကိုခြစ်၍ ရယ်

"ဒါဖြင့် ဘာတွေရှိသလဲကွ၊ အချစ်တွေ ရှိသလား၊ အဲဒီ အို ရှစ်အို အဘွားကြီးနဲ့ မင်းနဲ့ ချစ်နေကြတယ်လို့ ပြောချင်သ

ကျွန်တော့် မျက်လုံးတွေ ပြာဝေသွားပါသည်။ ကျွန်တော် ထက် တည့်တည့်က မိုးကောင်းကင်သည် ကျွန်တော့်ဆီသို့ ရ ရက် နိမ့်ကျပြိုဆင်းလာသည်။

မပြောနဲ့...၊ ဖေဖေ့ကို ဘာမှ ပြန်မပြောနဲ့တော့။ ကျွန် ပူလောင်ခြောက်သွေ့ပြီး ကြမ်းရှလာသော လည်ချောင်းကို

အောင် တံတွေး တစ်ချက် မျိုချလိုက်ရသည်။ ဟိုတုန်းကတည်းက ဖေဖေနှင့် ကျွန်တော် ရန်ဖြစ်သည့်အခါတိုင်း အရှုံးပေးရသူက ကျွန် တော်သာ ဖြစ်သည်။ ဖေဖေသည် ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ မညှာမတာ အနိုင်ယူလေ့ရှိပါသည်။

ဝေ့ဝဲလာသော မျက်ရည်စများကို ကျွန်တော် ဒေါသတကြီး မျက်တောင်ခပ်သိမ်းဖယ်ပစ်လိုက်၏။ ပြတင်းပေါက် သံပန်းကွက် များကို လက်ဖြင့် တအား တင်းကျပ်နေအောင် ဖိဆုပ်ထားမိသည်။ ထိုအခိုက် ဖေဖေက တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့် အနားမှ ဖြုန်းခနဲ ထွက်ခွာသွားပါသည်။ ကျွန်တော် အံတင်းတင်း ကြိတ်၍ သံတန်းနှင့် နဖူးဆောင့်တိုက်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နဖူးမှ နာကျင်သော ဝေဒနာကို တမြည့်မြည့် ခံစားကာ ရင်ထဲက နာကျင်မှုကို ကျော်လွန်သွားအောင် ကြိုးစားလွှဲပြောင်းယူလိုက်ပါ သည်။

နောက်နားဆီမှာ ဖေဖေ ဟိုပစ္စည်းဒီပစ္စည်း ကောက်ကိုင်ကြည့် လိုက်၊ ပစ်ပေါက်ရိုက်ခွဲလိုက် လုပ်နေသည့် ဆူညံမှုများကို ကျွန်တော် မျက်စိစုံမှိတ်၍ အာရုံမှ ဖယ်ထုတ်ထားရသည်။

"ဟား...ရေခဲသေတ္တာတွေ၊ ဓာတ်ပြားဖွင့်တဲ့စက်တွေ၊ စပီကာ တွေ၊ ဒီပစ္စည်းတွေနဲ့ မင်းကို အဝယ်ခံလိုက်ရတာကွ၊ ဟော့ကောင်... အဝယ်ခံလိုက်ရတာ"

အံကြိတ်၍ အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းရင်း ပစ္စည်းတွေကို အသံ မျိုးစုံမြည်အောင် ဖျက်ဆီးထုရိုက်နေသည်ကို ကျွန်တော် ကြားရ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသွားနဲ့...လှည့်မကြည့်နဲ့...မတားနဲ့။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ ဖမ်းဆွဲမိမှာစိုး၍ သံပန်းကို လက်ဖြင့် တင်းကျပ်နေအောင် ဆုပ်ကိုင် ထားမိ၏။ လုပ်ပါစေ၊ သူ...စိတ်ရှိသလိုလုပ်ပြီးရင် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဒေါသတွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါကျမှ အကျိုးသင့်အကြောင်း သင့် ဖြေရှင်းလို့ ရမယ်။

ခဏအကြာတွင် နောက်ဘက်မှ အသံဗလံတွေ တိတ်ဆိတ် သွား၏။ ထုရိုက်သံလည်း မကြားရ၊ ကွဲရှသံလည်း မကြားရ၊ ... လည်း မကြားရပါ။

"ဒါ ဘယ်သူလဲ"

ဖေဖေ့အသံမှာ ခပ်တိုးတိုး။ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုခု လှမ်းမေး လိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော် ချက်ချင်းလှည့်မကြည့်နိုင် ပါ။ ကျွန်တော့်မျက်ရည်တွေ ခန်းခြောက်မသွားသေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

"အုပ်စိုး..."

အလောတကြီး ဖေဖေ့ခေါ်သံကြောင့် ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်မိသည်။ ဖေဖေသည် သုံးချောင်းထောက် စင်ကလေးပေါ် မှ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ကိုင်ကြည့်နေသည်။ ဖေဖေ့မျက်နှာတွင် အံ့ဩ တုန်လှုပ်မှုကို ကျွန်တော်မြင်နေရ၏။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ဆီ ... ဆုတ်စွာ တိုးကပ်သွားမိသည်။ ဓာတ်ပုံမှာ သူမ ခပ်ငယ်ငယ်တုန်း က ဓာတ်ပုံဖြစ်သည်။

"အဲဒါ...နှုံးနှုံးပဲ ဖေဖေ"

"ဩော..."

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ချောက်ချားတုန်လှုပ်သော အံ့ဩမှုဖြင့် ...ချက် လှမ်းကြည့်၏။ ထို့နောက် ဓာတ်ပုံကို စင်ပေါ်မှာ ပစ်ချ ...လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဖေဖေသည် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက် ...သည်။

"ဟား ဟား ဟား ... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ ဒါ တိုက်ဆိုင်မှု လုံးဝ ...ဖြစ်နိုင်ဘူး အုပ်စိုး၊ ဒါ...တမင်သက်သက် အကွက်ချထားတဲ့ဆင ...ကျက်ကြီးကွ၊ မင်းအသုံးချခံရတာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဇွတ်ငြင်းဖို့မကြိုး ...နဲ့တော့၊ ငါ့ဘက်က လုံးဝ သေချာပေါက် သိသွားပြီ"

ကျွန်တော် ထိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွားသည်။

"အဲဒါ ... နီလာပဲကွ၊ ငါ တစ်ခါပြောဖူးတဲ့ ငယ်ငယ်တုန်းက နီလာလေ၊ သူ မင်းကိုစေတနာနဲ့ ဝင်ပူးတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ရည်ရွယ် ချက်ကြီးနဲ့ ဝင်ပူးတာပဲ၊ မင်းကို ဖျက်ဆီးချင်လို့၊ မင်းကို လူတကာ ...တွေးတဲ့ တံတွေးခွက်ထဲမှာ နစ်မြုပ်သွားအောင်လို့ တမင်သက်သက် လုပ်တာ အုပ်စိုး..."

"နီလာ..."

ကျွန်တော်ဖေဖေ့ကို ငေးမောနေမိ၏။ နီလာ...တဲ့၊ နှုံးနှုံးဟာ နီလာတဲ့။ သို့သော် ကျွန်တော် အံ့ဩတုန်လှုပ်မှု သိပ်မရှိပါ။ နှုံးနှုံး ၏ ဂီတအပေါ် ထားသည့် သဘောထားများအရ နှုံးနှုံးသည် နီလာ ဖြစ်နေတာ လုံးဝအံ့ဩစရာမဟုတ်ပါ။ အလွန်ကို ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

"ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ မှားနေပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသွားနဲ့…လှည့်မကြည့်နဲ့…မတားနဲ့။ ကျွန်တော် ဖမ်းဆွဲမိမှာစိုး၍သံပန်းကို လက်ဖြင့် တင်းကျပ်နေအောင် ထားမိ၏။ လုပ်ပါစေ၊ သူ…စိတ်ရှိသလိုလုပ်ပြီးရင် တစ်ချိန်ချိန် ဒေါသတွေ ပြေသွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါကျမှ အကျိုးသင့် အ သင့် ဖြေရှင်းလို့ ရမယ်။

ခဏအကြာတွင် နောက်ဘက်မှ အသံဗလံတွေ တိတ် သွား၏။ ထုရိုက်သံလည်း မကြားရ၊ ကွဲရှသံလည်း မကြားရ၊ လည်း မကြားရပါ။

"ဒါ ဘယ်သူလဲ"

ဖေဖေ့အသံမှာ ခပ်တိုးတိုး။ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုခု လှမ်း လိုက်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော် ချက်ချင်းလှည့်မကြည့် ပါ။ ကျွန်တော့်မျက်ရည်တွေ ခန်းခြောက်မသွားသေးသော ဖြစ်သည်။

"အုပ်စိုး…"

အလောတကြီး ဖေဖေ့ခေါ်သံကြောင့် ကျွန်တော် ဖျတ် လှည့်ကြည့်မိသည်။ ဖေဖေသည် သုံးချောင်းထောက် စင်ကလေး မှ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ကိုင်ကြည့်နေသည်။ ဖေဖေ့မျက်နှာတွင် တုန်လှုပ်မှုကို ကျွန်တော် မြင်နေရ၏။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ဆီ ဆုတ်စွာ တိုးကပ်သွားမိသည်။ ဓာတ်ပုံမှာ သူမ ခပ်ငယ်ငယ် က ဓာတ်ပုံဖြစ်သည်။

"အဲဒါ…နှုးနှုးပဲ ဖေဖေ"

"သြော်…"

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ချောက်ချားတုန်လှုပ်သော အံ့သြမှုဖြင့် မျက် လှမ်းကြည့်၏။ ထို့နောက် ဓာတ်ပုံကို စင်ပေါ်မှာ ပစ်ချ လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဖေဖေသည် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက် သည်။

"ဟား ဟား ဟား … ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ ဒါ တိုက်ဆိုင်မှု လုံးဝ နိုင်ဘူး အုပ်စိုး၊ ဒါ…တမင်သက်သက် အကွက်ချထားတဲ့ ဆင် ကြီးကွ၊ မင်း အသုံးချခံရတာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဖွတ်ငြင်းဖို့ မကြိုး နဲ့တော့၊ ငါ့ဘက်က လုံးဝ သေချာပေါက် သိသွားပြီ"

ကျွန်တော် ထိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွားသည်။

"အဲဒါ… နီလာပဲကွ၊ ငါ တစ်ခါပြောဖူးတဲ့ ငယ်ငယ်တုန်းက လာလေ၊ သူ မင်းကိုစေတနာနဲ့ ဝင်ပူးတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ရည်ရွယ် ချက်ကြီးနဲ့ ဝင်ပူးတာပဲ၊ မင်းကို ဖျက်ဆီးချင်လို့၊ မင်းကို လူတကာ တဲ့ တံတွေးခွက်ထဲမှာ နစ်မြုပ်သွားအောင်လို့ တမင်သက်သက် လုပ်တာ အုပ်စိုး…"

"နီလာ…"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို ငေးမောနေမိ၏။ နီလာ…တဲ့၊ နှုးနှုးဟာ နီလာတဲ့။ သို့သော် ကျွန်တော် အံ့သြတုန်လှုပ်မှု သိပ်မရှိပါ။ နှုးနှုး ၏ ဂီတအပေါ် ထားသည့် သဘောထားများအရ နှုးနှုးသည် နီလာ ဖြစ်နေတာ လုံးဝအံ့သြစရာ မဟုတ်ပါ။ အလွန်ကို ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

"ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ မှားနေပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ငါ ဘယ်တော့မှ မမှားဘူး၊ ငါမှန်တယ်...မှန်ကိုမှန် ဒီဟာမ မင်းကို သက်သက်ဝင်ပူးတာ၊ သူမင်းကို ငါ့သားမှန်း သိနေ ရမယ်၊ သိကို သိနေရမယ်။ သိလို့သာ သူ ငယ်ငယ်က ဓာတ်ပုံ အခန်းမှာ ပေးထားတာပေါ့။ ဘာလို့လဲ သိလား...၊ ငါလာရင် ဓာတ်ပုံ ကိုမြင်ပြီး သူမှန်း ချက်ချင်းသိအောင်လို့လေ”

သူမသည် ကျွန်တော့်အား ဖေဖေ့သားမှန်း သိနေခဲ့ပါသလား ကျွန်တော် မသေချာပါ။ ဖေဖေ့ရုပ်သွင် ဟန်အမူအရာအားလုံး ကျွန် တော့်ဆီမှာ ရှိနေသည်။ ဒါနှင့်ပဲ သူမက ကျွန်တော့်ကို သိသွား လား၊ မဖြစ်နိုင်ပါ။

“ဒါပေမဲ့ နူးနူးက ကျွန်တော့်အဖေနာမည် ဘယ်သူလဲ တစ်ခါမှ မမေးဖူးဘူးဖေဖေ”

ဖေဖေက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်ကြည့်၏။

“မေးစရာမလိုဘူးလေကွာ၊ မင်းရုပ်က ငါငယ်ငယ်က ရုပ်ပဲ၊ ဘာမေးစရာလိုလဲ”

“မဟုတ်သေးဘူး ဖေဖေ”

“နောက်ပြီး ဟောဟိုဂစ်တာကို သူမြင်ရင် သူ မမှတ်မိဘဲ နေမလား”

ညှော်ခန်းထောင့်မှာ လီလီသည် ချောင်ကပ်၍ နေလေသည်။ ကျွန်တော် ဂစ်တာလေးကို တွေတွေကြီး စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ နူးနူး ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေ့သားလားဟု မမေးခဲ့ပါလိမ့်။

“သူသိမှာပေါ့ကွ၊ အဲဒါ သူကိုယ်တိုင် ငါ့ကိုပေးခဲ့တဲ့ဂစ်တာ” ဟုတ်တယ်...သူ သိမှာပါ။

“မင်းကို ဘဝပျက်အောင် ဖျက်ဆီးမှ သူ ငါ့ကို နိုင်မှာကိုး”

“ဖေဖေ”

ဖေဖေ့ကို ကျွန်တော် နားမလည်ပါ။ ဖေဖေ့မျက်လုံးများ၏ မှုကို ကျွန်တော် နားမလည်ပါ။ ဖေဖေ့မျက်နှာ အသားစိုင် ကျော ရင့်အိုသွားသည်ကို ကျွန်တော် နားမလည်ပါ။

“ငါကတော့ ငါ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ နောင်တတွေ၊ နာ မှုတွေနဲ့ မြုပ်လိုက်ပေါ်လိုက် နစ်လို့၊ ဒီကောင်မကတော့ ငါ့သား ဖြိုးတကြီး ဖျက်ဆီးပြီးပြီပေါ့။ အုပ်စိုး...သူက မင်းကို ဘာ ဖျက်ဆီးရမှာလဲလို့ ငါ့ကို မေးလေ၊ မေးလိုက်လေ”

ဖေဖေ ကျွန်တော့်ရှေ့သို့ ဖြုန်းခနဲ တိုးကပ်ကာ ကျွန်တော့် ဖက်ကို ဆုပ်ညှစ်ဆောင့်ယမ်းပစ်လိုက်၏။ ကျွန်တော် နား မှုနှင့် ထိတ်လန့်မှု ရောကာ ဖေဖေ့ ဒေါသမျက်နှာထားကို ကြည့်နေမိ၏။

“တစ်ခါတုန်းက မင်း မေးသလို ငါ့ကို မေးလေ၊ ငါတို့ ဘာ ကွဲသွားတာလဲလို့ မေးလေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား...အဲဒီ တုန်းက ငါ သူ့ကို...၊ သူ့ အိမ် အလည်သွားရင်း...”

ဖေဖေက ဖြုန်းခနဲ စကားရပ်ကာ ကျွန်တော့်ပခုံးတွေကို ဆုပ် ထားရာမှ လွှတ်ပစ်လိုက်၏။ ဖေဖေ့မျက်နှာမှာ ကျွန်တော် တစ် မှ မတွေ့မြင်ဖူးသည့် နောင်တများ၊ ကြေကွဲမှုများဖြင့် တင်းကျပ် လျက်ရှိသည်။ ဖေဖေသည် အားအင်ကင်းမဲ့သွားသူလို နီး ကုလားထိုင်တစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်ပစ်လိုက်သည်။

“သူ တောင်းပန်နေတဲ့ကြားက ငါ သူ့ကို...”

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ တစ်ခုခု ဆက်ပြောလိုက်သေးသော်လည်း ကျွန် နားထဲမှာ တဝုန်းဝုန်း ဆူညံကာ လျှံထွက်သွား၏။ နီလာ ဖြစ်ရလေ နီလာရယ်...။

တစ်ခန်းလုံး ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား၏။ တော်က ဖေဖေ့ကုလားထိုင်နောက်မှာ မတ်မတ်ရပ်လျက်၊ က ကုလားထိုင်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်လျက်။ ကျွန် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လည်း မကြည့်ကြပါ။ ဖေဖေက တစ်ယောက်အပေါ် မှားခဲ့တာနဲ့ပဲ အဲဒီမိန်းမက ကျွန်တော့် ထပ်မှားဖို့ ကြိုးစားမယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မယုံနိုင်ဘူး သို့သော် ကျွန်တော့်ရင်ထဲကစကားကို ရင်ထဲမှာပဲ မျိုချ ပါသည်။

"သား..."

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေပြီးနောက် ဖေဖေက ကျွန် ဘက် လှည့်ကြည့်ကာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။

"ဖေဖေနဲ့ ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ သား၊ သားလိုချင်တဲ့ ကျော်ကြ ကို ဖေဖေ ရှိသမျှ စည်းစိမ် အပျက်ခံပြီး ဝယ်ပေးပါ့မယ်၊ ဒီဘ ထဲကနေ ထွက်လိုက်ပါတော့"

ကျွန်တော် နေရာမှာ မလှုပ်မယှက် ရပ်လျက် ဖေဖေ လွှ ထားသည့် ကက်ဆက်တိပ်ခွေများ၊ စီဒီဓာတ်ပြားချပ်များကို မော ကြည့်နေမိသည်။

"အခုနေ ပြန်ထွက်လိုက်ရင် အချိန်မီပါသေးတယ် သား

အသက်က အငယ်လေး ရှိသေးတယ်။ ခဏကြာရင် ဒီအဖြစ်ကို မေ့သွားကြမှာပါ"

ကျွန်တော် နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်၏။

"မဟုတ်ဘူး၊ ဖေဖေ ထင်နေတာတွေ မဟုတ်ဘူး။ နူးနူးက တော့်အပေါ် စေတနာရှိပါတယ်"

ဖေဖေ့မျက်လုံးများ မာကျောခက်ထန်စွာ မီးတောက်သွား၏။

"အုပ်စိုး...မင်း မှားနေပြီ၊ အဲဒီကောင်မက ငါ ငယ်ငယ်တုန်း ငါ့ကို ဝယ်ဖို့ကြိုးစားခဲ့ဖူးတာပဲ၊ ကက်ဆက်ခွေတွေနဲ့၊ ဂီတ တွေနဲ့၊ ဂီတပစ္စည်းတွေနဲ့ ဝယ်ဖို့ ကြိုးစားတာ။ အခုလဲ သူ ကို ဝယ်ထားလိုက်ပြီ"

"မဟုတ်ဘူး"

ကျွန်တော့်အသံမှာ သည်တစ်ကြိမ် အသေချာဆုံး၊ အခိုင်မာ ဖြစ်သည်။

"သူပေးတဲ့ပစ္စည်းတွေနဲ့စာရင် သားပေးလိုက်ရတဲ့တန်ဖိုးက မတန် များလွန်းနေတယ်၊ ဒီတော့ မင်း ငါနဲ့ပဲ ပြန်လိုက်ခဲ့ရ မယ်၊ မင်းရှေ့ဆက်ပြီး နွံထဲ နစ်သထက် နစ်ဝင်မှာ ငါမလိုချင်ဘူး"

ကျွန်တော်နောက်ထပ် ခြေလှမ်း တစ်လှမ်း ထပ်ဆုတ်လိုက်ရ ပြန်၏။

"မလိုက်ဘူး ဖေဖေ"

"မလိုက်လို့ မဖြစ်ဘူးကွ၊ မင်းမပါရင် ငါ မပြန်ဘူး၊ မင်း ငါ့ ကြောင်း သိပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်က ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ ဖေဖေ [illegible] တော့်စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း အချုပ်အနှောင်မရှိ လွတ်လွတ်လပ်လပ် [illegible] ပိုင်ခွင့် ရှိတယ်။ နောက်ပြီး ဖေဖေ မသိဘူးလား၊ ကျွန်တော် [illegible] နေပြီ၊ ကျွန်တော် လုပ်ချင်တာတွေ လုပ်ခွင့်ရှိသွားပြီ ဖေဖေ။ ကျွန် [illegible] ကို ဖေဖေ နားလည်ပါ"

ဖေဖေက စုတ်တစ်ချက် သပ်၍ ခေါင်းခါယမ်း၏။

"ငါ နားလည်တာကတော့ မင်း မစင်ပုံထဲကို ပျော်ပျော် [illegible] တိုးဝင်နေပြီ ဆိုတာပဲ၊ ဒါကို ငါ ဒီအတိုင်းကြည့်မနေနိုင်ဘူး၊ မ [illegible] ထိခိုက်နစ်နာမှုဟာ ငါ့ရဲ့ ထိခိုက်နစ်နာမှုပဲ"

"ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို နစ်နာရတယ် ဆိုရင်တောင် အဲဒီနစ်နာ [illegible] ဟာ ထိုက်တန်ပါတယ် ဖေဖေ"

"ဘာပြောတယ်ကွ"

ကျွန်တော် လုံးဝမျှော်လင့်မထားချိန်တွင် ဖေဖေက ကျွန်တော့် မျက်နှာကို အရှိန်ပြင်းစွာ လက်ပြန်ရိုက်ချပစ်လိုက်ပါသည်။ ကြို [illegible] စင်ကလေးနှင့်အတူ ကျွန်တော် ရုတ်တရက်ပြိုလဲသွားချိန်တွင် ကျွန် တော့်ရင်ထဲမှာ အဆမတန် နာကျင်သွား၏။

"ဟင်... အဲဒါ ယောက်ျားပါးစပ်က ထွက်တဲ့စကားလား၊ ကျ [illegible] အဲဒါ ယောက်ျားစကားလား"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို စိမ်းကားအေးစက်စွာ လှမ်းကြည့်နေ [illegible] သွားသည်။

"ဖေဖေ ဖြစ်နေတာကို ကျွန်တော် နားလည်ပြီ၊ ဖေဖေ ကျွန် တော့်ကို မနာလိုဖြစ်နေတာပဲ"

"ဘာ..."

ဖေဖေ အံ့သြတုန်လှုပ်စွာ ကျွန်တော့်ကို ကြောင်ကြည့်နေသည်။ [illegible]လောက်စနှင့် ကျွန်တော် အံကြိတ်၍ စကားဆုံးအောင် ဆက်ပြော [illegible]က်မိပါသည်။

"ဖေဖေ့တုန်းက အခုလို မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား၊ ဒီ [illegible] ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေ မနာလိုဘူးပေါ့"

"အုပ်စိုး..."

ဖေဖေ့ အာမေဋိတ်သံက တိုးတိတ်လွန်း၍ နှုတ်ခမ်းအလှုပ် [illegible] မှန်းဆ ပုံဖော်၍ကြားလိုက်ရသလို ရှိသည်။ ထို့နောက် ဖေဖေ [illegible]ညည်းစွာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဖေဖေသည် ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ မတ်မတ်ရပ်နေလျက်က ကျွန်တော်နှင့် အဝေး [illegible]သို့ ရောက်သွားပါသည်။

ထိုစကားများသည် ကျွန်တော်နှင့် ဖေဖေ၏ နောက်ဆုံးစကား များ ဖြစ်သည်။ ဖေဖေသည် သူ့ဂျာကင်အင်္ကျီကို တိတ်ဆိတ်စွာ လှမ်းဖြုတ်ယူကာ ဝတ်လိုက်၏။ ထို့နောက်ကျွန်တော် လွတ်ချထား [illegible] လက်ဆွဲအိတ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်၏။ ထို့နောက် အေးစက် [illegible]ညီငြိမ်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် အခန်းတံခါးဆီ လျှောက်သွားသည်။

ကျွန်တော် လှမ်းမခေါ်ပါ။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် ကျ [illegible]နေသည့် အနေအထားမှလည်း နည်းနည်းမျှ မလှုပ်ရှားမိပါ။ အခန်း [illegible]တံခါးကို ဖေဖေ ဆွဲဖွင့်လိုက်သည့်အချိန်အထိ ဖေဖေ ကျွန်တော့် ကို လုံးဝ လှည့်မကြည့်ပါ။ ခဏကြာတော့ ဖေဖေ အပြင်ရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွား၏။ အခန်းတံခါးသည် အသံကျယ်လောင်စွာ မြည်လျက်
ပိတ်သွားသည်။

လှေကားပေါ်မှ တဒိုင်းဒိုင်း ပြေးဆင်းသွားသော
ဖိနပ်သံကို ကြားရမှ ကျွန်တော် ထိုင်ရာမှ ဖြုန်းခနဲ ထရပ်ကာ
ကို ခြစ်၍ အော်ဟစ်ပစ်လိုက်မိ၏။ ထို့နောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်
သော သူမ၏ ဓာတ်ပုံကို ကောက်ယူကာ ခဏစိုက်ကြည့်ပြီး
ရိုက်ခွဲချလိုက်သည်။ ဓာတ်ပုံမှန်သည် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ
သွား၏။ ဓာတ်ပုံမှာ ကပ်ကျန်နေသော မှန်ကွဲစများကို ကျွန်
လက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ ဖျစ်ညှစ်ဖိချေပစ်လိုက်သည့်အခါ ကျွန်
လက်မှာ အသည်းခိုက်အောင် နာကျင်သည့်ဝေဒနာကို ခံစားရ
ထိုဝေဒနာသည် လက်မှတစ်ဆင့် တစ်ကိုယ်လုံးသို့ ချက်ချင်း
သွား၏။ ထိုဝေဒနာသည် ရင်ထဲက ဝေဒနာကို ကျော်လွန်
လေသည်။ သွေးချင်းချင်းနီနေသော လက်ကို ကျွန်တော်ဖြန့်
လိုက်ပြီးနောက် အသံထွက်အောင် ရယ်ပစ်လိုက်သည်။ သို့
ရယ်သံသည် နာကျင်မှုကြောင့် တုန်လှုပ်အက်ကွဲကာ ခြောက်
နေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို လက်ဖြင့်အုပ်ကာ ကျွန်
ကြိတ်၍ ရှိုက်လိုက်မိပါသည်။

***

(၂၅)

ကျွန်တော့် မျက်ခွံများပေါ်သို့ နူးညံ့သည့် ရောင်ခြည်တန်း
လေးတွေ ဖြာကျလာသည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည့်အချိန်တွင် ကျွန်
တော်သည် အိပ်မက်တစ်ခုခုမှ အနှိုးခံလိုက်ရပြီဟု သိသွားပါသည်။

အိပ်ချင်မူးတူး ရီဝေစွာ မျက်လွှာပင့်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ
ကျွန်တော့်မျက်လုံးများနှင့် နီးကပ်စွာ တည်ရှိနေသော မျက်ဝန်းတစ်စုံ
ကို မြင်ရသည်။

မေမေ...။

မေမေ့မျက်ဝန်းများကို ကျွန်တော် မမြင်ရတာ ဘယ်နှစ်နှစ်
ကြာခဲ့ပြီနည်း။ ညိုလဲ့သော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ကရုဏာမျက်ဝန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များဖြင့် မေမေ ကျွန်တော့်ကို မကြည့်သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ကြာခဲ့ပါပြီ။ စောစောက ကျွန်တော့်မျက်ခွံကို လာထိသော မှာ မေမေ့မျက်ဝန်း၏ ရွှန်းလက်သော ရောင်ခြည် အလင်း ကလေးတွေလား၊ သို့မဟုတ် မေမေ့ မျက်တောင်ကော့များ၏ သည့် မျက်တောင်ဖျားကလေးတွေလား ကျွန်တော် မသဲကွဲပါ။ သော် မေမေ ကျွန်တော့်ကို နှိုးလိုက်တာတော့ သေချာပါသည်။ နက် မိုးလင်းနေပြီလား၊ ကျွန်တော် ကျောင်းသွားရတော့မလား။ အို…ဒီနေ့ ကျွန်တော် ကျောင်းမသွားချင်ဘူးမေမေ၊ မေမေ့ ဝလုံးတွေ ကျောက်သင်ပုန်းအပြည့် ရေးပါရစေ။

"မေမေ…"

ကျွန်တော် မျက်စိပြန်မှိတ်ပြီး အိပ်ပစ်တော့မည့် အချိန် မေမေက စိတ်ရှည်စွာ ပြုံး၍ ကျွန်တော့်ကို တိုးတိုးလေး ခေါ်သည်။

"ရှေရီ…"

မတက်ဘူးနော်မေမေ၊ ကျွန်တော် ကျောင်းမတက်ဘူး။ က ဆူရင် မေမေက ကျွန်တော့်ကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲဖက်ပြီး ကာကွယ် ပေးပေါ့။ ကျွန်တော် ပေကတ်ကတ် ပြုံး၍ ဆက်အိပ်ရန် ကြိုး သည်။ သို့သော် တစ်ခုခု မှားနေသလိုပဲ၊ ဟုတ်တယ်…မေမေ ဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ကို 'လူလေး'လို့ မခေါ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့'ရှေရီ' လို့ ခေါ်လိုက်တာလဲ။

ကျွန်တော် ဖြုန်းခနဲ မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ကော ကင်ဆီက လာသော မှိန်ဖျော့ဖျော့ အလင်းအောက်တွင် မေမေ ပါ။ အခန်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ကျွန်တော်သည် အိပ်ရာ

မှာ ငြိမ်သက်စွာ ဆက်လက်လဲလျောင်းနေရင်း တစ်ခုခုကို စောင့် သည်။ ဘာကို စောင့်နေတာလဲ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် မသိ စောစောက ကျွန်တော် မြင်လိုက်ရသော မေမေ့မျက်ဝန်းများ ကျွန်တော် မက်နေခဲ့သော အိပ်မက်၏ အဆုံးသတ် အစိတ် လား၊ သို့မဟုတ် အိပ်မက်၏ အပြင်က တကယ့်ဖြစ်ရပ်လား။ မေမေ ကျွန်တော့်အနားကို တကယ်ရောက်လာခဲ့လေသလား။

"လူလေး…မေမေ အဝေးကြီးကို သွားနေတုန်း ဖေဖေ့စကား ကို နားထောင်နော်"

ညိုးနွမ်းသော မျက်လုံးများ၏ အပြုံးကို ကျွန်တော် နှစ်ပေါင်း များစွာ မေ့ထားခဲ့မိသည်။

"မေမေက ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ၊ သားလဲလိုက်မယ်"

"အို…သားလိုက်လို့မရဘူးလေကွယ်၊ သားက ဖေဖေနဲ့ နေ ခဲ့ရမယ်"

ကျွန်တော်က ဖေဖေနှင့် နေခဲ့ရသည်။ မေမေက အဝေးတကာ့ အဝေးဆုံးသို့ ထွက်သွားခဲ့ပြီ။

"မေမေ သွားမှာက ဘယ်လဲ…၊ ဘယ်လောက်ထိ ဝေးသလဲ မေမေ"

"အဝေးကြီးပဲ လူလေးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ မေမေ့ကို သားက လှမ်း ကြည့်ပြီး မြင်နေရမှာပါ၊ ဟိုးမိုးကောင်းကင်မှာ ကြယ်ကလေးတွေ ရှိတယ်လေ၊ အဲဒီမှာ မေမေရှိနေမှာ၊ သားလက်နဲ့တော့ မေမေ့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှမ်းကိုင်ဖို့ မမီနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မေမေ့ကို သား နေ့တိုင်း မြင်နေရမှာပါ သားရဲ့”

မေမေ...။ မေမေသည် ကြယ်ကလေး တစ်လုံးအဖြစ် ကျွန်တော့်ကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့လေသလား။ ဒါဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် နီး နီးနေသော ကြယ်သေးသေးကလေး တစ်လုံးသည် မေမေများလား။ ကျွန်တော့်ကို နှိုးလိုက်တာတော့ မေမေပဲ။ ကျွန်တော်သည် စင်း နေသော မျက်တောင်များကို ကြိုးစားပင့်ပြီး အိပ်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ကျွန်တော့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် အလေးချိန်မရှိသလို ပေါ့ပြီး လွင့်ပါ နေသည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွင်း တစ်နေရာရာမှာ တစ်ခုခု မှားနေ ပြီ။

ကျွန်တော် ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သောအခါ အနည်းငယ် ဇဝေဇဝါဖြစ်သွား၏။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာတွင်းမှာသာမက အပြင် မှာလည်း တစ်ခုခု မှားနေပြီ...။ ဤအခန်းသည် ကျွန်တော့်အခန်း မဟုတ်ပါ။

“နူးနူး...”

ခပ်တိုးတိုး ခေါ်ကြည့်လိုက်သည်။ နူးနူး၏ အခန်းလည်း မဟုတ်၊ ဂီတ အခန်းလည်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့် အနီးမှာလည်း မည်သူမျှ မရှိပါ။ အပြင်ဘက်မှ လာသော ကောင်းကင်၏ ဖျော့ တော့သော အလင်းမှိန်မှိန်အောက်တွင်မျက်စိကျင့်သားရလာသော အခါ ကျွန်တော် မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ ခြေလှမ်း စ,လှမ်းလိုက်သည်။ စားပွဲနှင့် အဝတ်ဗီရိုကို မထိအောင် ရှောင်တိမ်းပြီး မျက်စိအောက်

ရှိနေသော အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ထိုတံခါးမှာ ဝရန်တာ တံခါး ဖြစ်နေ၏။

အပြင်ဘက်မှ ရုတ်တရက် တိုက်ခတ်လိုက်သော အေးစိမ့်သည့် လေကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာအောက်ပိုင်းမှာ ကြက်သီးထသွား သည်။ ငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော် ဘောင်းဘီတိုကလေးမှ လွဲပြီး ဘာမှ ဝတ်မထားကြောင်း သတိရသွား၏။ ညတုန်းက...။ ကျွန်တော့်အတွေးကို ဖုံးကွယ်ထားသော အရိပ်တစ်ရိပ် ရှိနေသည်။ ကျွန်တော် ဘာကိုမှ တွေးလို့မရပါ။ အာခေါင်တွေ ခြောက်သွေ့လွန်း သဖြင့် မှန်းဆကြည့်ရသည်မှာ ကျွန်တော်၏ ညသည် ခက်ခဲပင်ပန်း နေပါလိမ့်မည်။

အပြင်ဘက်သို့ ခြေလှမ်း သုံးလေးလှမ်း လှမ်းမိသောအခါ ကော်ဇော မပါသည့် ကြမ်းခင်းပြင်ကို ဖိနပ်မဲ့၊ ခြေအိတ်မဲ့ ဖဝါးများ ဖြင့် ထိမိသည့် အေးစက်စက် အတွေ့ကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ထို အတွေ့ကြောင့် အာရုံမှာ ဖျတ်ခနဲ လန်းဆန်းလာကာ ဖုံးကွယ်ထား သည့် အရိပ်က ပါးပါးကလေးသာ ကျန်တော့သည်။ ထိုအရိပ် ပါး ပါးကလေးကို ဖောက်ထွင်းလျက် မသဲမကွဲ ပေါ်လာသောအရာမှာ အသံတစ်ခုဖြစ်သည်။ အသံ...အော်ဟာစ်သံ...။

“ဟော့ကောင် ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့... ...”

ဝရန်တာကြမ်းပြင်၌ လှမ်းနေသော ကျွန်တော့်ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်သွားကာ မျက်စိကို ယောင်ယမ်း၍ မှိတ်ပစ်လိုက်မိသည်။ ပရိသတ်ထဲမှ ရုတ်တရက် အော်လိုက်သောအသံ။ ကျွန်တော် ညက စင်မြင့်ပေါ်မှာ အရှက်ရခဲ့သည်။ သီချင်း တစ်ပုဒ် ဆုံးပြီး နောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထပ်တစ်ပုဒ် မဆိုမီ စက္ကန့်နှစ်ဆယ် သုံးဆယ် အချိန်ကလေး၊ ဆိတ်သွားသော အချိန်ကလေးမှာ အော်ဟစ်ဆဲရေးလိုက်သော ဖြစ်သည်။ ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့ ...၏ နောက်ဆက်တွဲ စကားလုံးကို ကျွန်တော် သတိမရတော့ပါ၊ သို့မဟုတ် သတိမရအောင် ကျွန်တော် အတင်း မေ့ပစ်ထားခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်းလင်လား၊ သို့မဟုတ် ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့ ကီပင် ဆို စကားလား၊ သို့မဟုတ် ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့ ပျော်တော်ဆက်ဆိုသော စကားလား...ကျွန်တော် သတိမရချင်ပါ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ကျွန်တော့် ထဲမှ ဤတစ်ညကို ထုတ်ပယ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ ဒီတစ်ညပဲ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်ချင်သည့် နေ့ရက်များ၊ အဖြစ်အပျက်များ များစွာ ရှိပါသည်။

ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ပူထူကာ ကြောင်အ,သွားသော ကျွန်တော့်ကို စင်ပေါ်မှာ ကြာရှည်မှုမပျက်အောင် ထိန်းချုပ်ပေးခဲ့သူမှာ ကိုဝေလင်း ဖြစ်သည်။ သူ ကျွန်တော့်ဘေးသို့ လှစ်ခနဲ ရောက်လာ၏။

"အုပ်စိုး၊ ဟေ့ကောင်...စွတ်ခံစားမနေနဲ့၊ ဆက်ဆိုကွာ... ကမ္ဘာမြေ..."

စကော်ပီယွန်စ် တီးဝိုင်း၏ ဒရမ်မာ ဟာမဲင်ရာဘယ်လ်၏ လက်ရာကို အမီလိုက်နိုင်သော ဒရင်းမိတ်ကားစ် ဒရမ်မာက တိတ်ဆိတ်မှုကို စတင်ဖြိုခွဲပေးလိုက်၏။ ပရိသတ်၏ ဝေါခနဲ အားပေးသံသည် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှ ဒေါသ၊ နာကြည်းမှုကို တစ်ခဏ ဖယ်ထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။

စင်ပေါ်မှာ သီချင်းခြောက်ပုဒ် ဆက်တိုက်ဆိုခဲ့တီးခဲ့ပြီး အလှည့်ကျ၍ စင်အောက်ဆင်းသောအခါ ထိန်းချုပ်ထားသော ဒေါသကို လွှတ်ပစ်လိုက်မိသည်။

မိန်းမ တစ်ယောက်နှင့် ယောကျ်ား တစ်ယောက် အကြားရှိ ဆက်သွယ်မှု တစ်ခုကြောင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်နှင့် ပတ်သက်သူ၊ သက်ဆိုင်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမှ ထိခိုက်နစ်နာစေမှု မရှိခဲ့ဘူးဆိုလျှင် ထိုဆက်သွယ်မှုကို သာမန်အဖြစ်အပျက်များ ဟူသည့် စာရင်းထဲမှာ ထည့်သွင်းမပေးနိုင်ကြဘူးလား။ အပြစ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ကမ္ဘာကြီးမှာ အားလုံးဟာ အပြစ်ရှိသူတွေချည်းပဲကွ။ ဘယ်သူကများ ဘယ်သူ့ထက် ပိုပြီး အပြစ်ကင်းစင်နိုင်မှာမို့လဲ။

ကျွန်တော် စင်နောက်မှာ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ပေါက်ကွဲနေမိသည်။

"ခွေးသား...သတ္တိရှိရင် တစ်ယောက်ချင်းချဖို့ စိန်ခေါ်လိုက်ပါလား"

တေးဂီတ စင်မြင့်ကို လက်ဖွေ့စင်အဖြစ် မြင်ယောင်ကြည့်လိုက်သည်။ ဘယ်သူမှန်း မသဲကွဲသော ငကြောင်တစ်ကောင်၊ ကိုယ်နှာ ကျွန်တော့်ထက် တုတ်ခိုင်ချင် တုတ်ခိုင်လိမ့်မည်။ ကျွန်တော့်ထက် အရပ်ရှည်ချင် ရှည်လိမ့်မည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်သူ့ကို အလဲထိုးသတ်နိုင်မှာ သေချာသည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခံယူချက် ချင်း မတူနိုင်လို့ပဲ။ သူက သူတစ်ပါးကို ကဲ့ရဲ့စော်ကားလိုသည့် စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ရန်စလိုသူ၊ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ဂုဏ်သိက္ခာကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကာကွယ် တိုက်ခိုက်သူ၊ သူ့ခွန်အားထက် ကျွန်တော့်ခွန်အား လွန်ပါလိမ့်မည်။

"အုပ်စိုး...ဒါလေး နည်းနည်းချလိုက်ပါလား"

တီးဝိုင်းအဖွဲ့သား တစ်ယောက် လာပေးသောသတ္တုပုလင်း ကလေးထဲမှ အချိုရည်များကို ကျွန်တော် ဒါသတကြီး မော့ ချပစ်လိုက်၏။

"ဟာ ဟော့ကောင်၊ တစ်ဝက်ဆို တော်တော့ကွ၊ တော်ပြီ"

ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ သူလိုက်လုတော့ ကျွန်တော် ရယ် ကာ ပတ်ပြေးလျက် ပုလင်းကုန်သည်အထိ အပြတ်မော့ပစ်လိုက် သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးကာ ငြိမ်ကျ သည်။ ဘယ်လောက် နူးညံ့သိမ်မွေ့သွားသလဲဆိုလျှင် ထိုအချိန်မှ ထိုခွေးမသား မည်သူဟု သိလိုက်လျှင်ပင် ရန်ဖြစ်ထိုးကြိတ်မိ မည်မဟုတ်ပါ။ ဟော့ကောင်...မင်းလမ်း မင်းသွားကွာ၊ ငါ့ မနှောင့်ယှက်နဲ့၊ အေးအေးပဲ နေချင်တယ်...။ ကျွန်တော်သည် ကို ရှောင်ချင်သော လူအေးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားသည်။ အေးလို သမှ ဆိုင်ကယ်ပေါ်တက်ပြီး စက်မနှိုးချင်လောက်အောင် အေးသွား ပါသည်။

ကျွန်တော့်ကို ကားတစ်စီး စီစဉ်ပေးပြီး ကျွန်တော့်ဆိုင်ကယ် ကို တစ်ယောက်ယောက်က ယူသွားသည်။ ထိုအဖြစ်များကို ကျွန် တော်ကောင်းကောင်းမှတ်မိလိုက်၏။ ကျွန်တော် မမှတ်မိသည်မှာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး သူမ အိမ်သို့ ရောက်လာသနည်း။ သူမ

ဟု ယခုမှ ကျွန်တော်သိရခြင်း ဖြစ်သည်။ ခြံထဲက ပန်းရနံ့ကြောင့် ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူမခြံထဲက ပန်းရနံ့မှာ အခြား ဘယ်မှာမှ ကျွန်တော် မရနိုင်သော ပန်းနံ့ ဖြစ်သည်။

နှင်းငွေ့နှင့် မိုးငွေ့ရောထားသော လေတစ်ချက် တိုက်ခတ် သောအခါ ကျွန်တော် စိမ့်ခနဲ အေးသွား၏။ ပွရောင်းသော ကျွန်တော့် ရှပ်အင်္ကျီလက်ရှည်မှာ ပါးပါးပျော့ပျော့ကလေး ဖြစ်သော ကြောင့် နှင်းငွေ့ကို မကာကွယ်နိုင်သောအခါ ကျွန်တော် လက်ပိုက် လိုက်မိ၏။ Guns 'N Roses အဖွဲ့၏ 'နိုဝင်ဘာမိုး' သီချင်းကို သတိရသွားသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော် စောစောက အိပ်မက် မက် နေခဲ့သည့်အဖြစ်ကို ပြန်သတိရသွားပါသည်။ အိပ်မက်...အိပ်မက် များသည် ကျွန်တော့်အတွက်တော့ သီချင်းများပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အိပ်မက်များတွင် ကျွန်တော်သည် အရောင်များ၊ ရုပ်များနှင့် အသံများကို အမြဲတစေ ကြားရသည်။ ရယ်မောသံ၊ ကြွေးသံ၊ စကားပြောသံ၊ တီးတိုးသံ၊ ရေလှိုင်းများ စီးဆင်းသံ၊ တိမ် တွေ ရွေ့လျားသည့် အသံ၊ ဂစ်တာသံ၊ စန္ဒရားသံ၊ ပလွေသံ၊ နွား လောက်သံ၊ ဗုံသံ၊ သစ်ရွက်များ လှုပ်ခတ်သံ၊ ပန်းပွင့်များ ပွင့်အာ သည့်အသံ၊ ကြွေလွင့်သွားသည့်အသံ၊ နှင်းစက်ကျသည့် အသံ၊ ဓား အိမ်ထဲမှ ဓားထုတ်သည့် အသံ၊ သေနတ်ပြောင်းဝမှ ကျည်ဆန်ထွက် များသည့် အသံ...။ အနီရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ အပြာရောင်၊ အနက် ရောင်...။ အိပ်ရာမှ နိုးလာသည့်အခါ မည်သည့်အိပ်မက်ကြောင့် နိုးလာသလဲဟု တစ်ခါတစ်ခါမှ သတိရ၏။ အများအားဖြင့်တော့ အိပ်မက်ကို သတိမရတတ်ပါ။ လေးငါးည လွန်မြောက်ပြီးနောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိပ်ရာမှ ဖျတ်ခနဲ နိုးလာသည့်အခါကျမှ လွန်ခဲ့သော အိပ်မက်
ဂစ်တာလေးဖြင့် အသံစမ်းကာ သီချင်းစပ်ရလေသည်။

ယခုတော့ ကျွန်တော့်အခန်း မဟုတ်သဖြင့် ကျွန်တော့်
မှာ ဂစ်တာ မရှိပါ။

ကျွန်တော် အောက်ထပ်သို့ ခပ်သွက်သွက်ဆင်းလာသည့်
ကော်ဇောခင်းထားသည့် လှေကားတစ်လျှောက် ဘာသံမှ မ
ပေါ်ဘဲ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။ ဧည့်ခန်းမီးကို ဖွင့်လိုက်သော
ပြောင်လက်နေသော စန္ဒရားကြီးပေါ်၌ နှင်းဆီအဖြူရောင်
စိုက်ထားသော ပန်းအိုးလေးကို အရင်ဆုံး မြင်ရသည်။ ထို့
စန္ဒရားအဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်လက ကျွန်
ရေးစပ်လက်စသီချင်း သင်္ကေတ စာရွက်များကို မြင်လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော် စန္ဒရားခုံ၌ မထိုင်ဖြစ်သည်မှာ နှစ်လရှိပြီဟု
နိုင်သော်လည်း ကျွန်တော့်မှတ်စုစာရွက်ရှိ နေ့စွဲအရ အသေ
လက်ခံလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော့်လက်ချောင်းများသည် ဂစ်တာကြိုးများနှင့် ထိ
သည့်အခါ ကျွမ်းကျင်သွက်လက်စွာ ခုန်ပေါက်ကစားနေတတ်
လည်း စန္ဒရား ခလုတ်များပေါ် ရောက်လျှင်တော့ အနည်းငယ်
ဆုတ် နှေးကွေးနေတတ်ပါသည်။ မိုး…မိုး… မိုးစက်များ…
မျက်ဝန်းထဲမှာ ကိုယ်မြင်ခဲ့။

တတိယ သီးရီးစ် စီစဉ်တုန်းက ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် တစ်ဝက်
ကော်ပီ တစ်ဝက် ထည့်မည်ဟု ကျွန်တော် အကြံပြုသော်လည်း သူမ
က လက်မခံခဲ့ပါ။

"အရင် နှစ်ခွေ ပေါက်သွားတာ မင်း အဆိုပညာ တော်တဲ့
ကြောင်းရင်းက တစ်ဝက်ပဲ ပါတယ် ရှေရီ၊ ကျန်တဲ့တစ်ဝက်က
တယ်လီကာနဲ့ စကော်ပီယွန်စ်တွေ တော်လို့ပဲ။ အခု တတိယ
ခွေပါ ဆက်တိုက်အောင်မြင်ပြီးရင်တော့ မင်းလုပ်ချင်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်
သံစဉ် တစ်ဝက်ကို ထည့်ပေါ့"

ကော်ပီသီချင်းကိုပင်လျှင် အပြင်းစားများကိုချည်း ကျွန်တော်
ရွေးချယ်ခွင့် မရ။

"ပရိသတ်ဆိုတာ အမျိုးမျိုး ရှိတယ် အုပ်စိုးရဲ့၊ ဆူတာတွေ
ဆော်တာတွေချည်း သိပ်များလို့ ဘယ်ကောင်းမလဲ၊ သူတို့ကို ပေါက်
ကွဲချိန်လဲ ပေးရသလို ပြေလျော့ချိန်လဲ ပေးရမှာပေါ့၊ စိတ်ဆိုတာ
အမြဲတမ်းကြီး ပေါက်ကွဲနာကြည်းနေရင် ပင်ပန်းတယ်၊ တစ်ခါတစ်ခါ
တစ်ကိုယ်လုံး အေးအေးသက်သာ ပြေလျော့ပြီး ဝမ်းနည်းချင် ဝမ်း
နည်း၊ ကြည်နူးချင် ကြည်နူး … Relax ဖြစ်နေစေချင်တယ်လေ။
ဂန်းဇ်ဟယ်လ်ရို့စ်တောင်မှ November Rain သီချင်းမျိုး ဆိုခဲ့သေး
တာကွယ်"

"ဒီလောက်ဖြစ်နေရင်လဲ နူးနူးပဲ ဆိုလိုက်ပါတော့ဗျာ"

အချဉ်ပေါက်ပေါက်နှင့် အရွဲ့တိုက် ပြောတော့ သူမ မျက်
စောင်းထိုး၍ ရယ်မောလေသည်။

"ကိုယ်က ကိုယ်တိုင်လုပ်ဖို့ထက် သူများ တော်အောင်ပဲ ဖန်
တီးပေးချင်တာကွ"

ကျွန်တော် သူမကို ခပ်တည်တည်မျက်နှာထားဖြင့် ခဏစိုက်
ကြည့်နေခဲ့ဖူးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငယ်ငယ်ကတည်းက ဆိုပါတော့၊ ဟုတ်လား နုံးနုံး"

သူမက ကျွန်တော့်အား သတိထား၍ အကဲခတ်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် ပြန်ကြည့်၏။ သို့သော် ဘာမှ ထပ်မပြောပါ။ ကျွန်တော် မျက်လုံးထဲမှလည်း အဖြေတစ်ခုခု သူမ ရမသွားခဲ့ပါ။ ဖေဖေနှင့် သူမ၏ အကြောင်း ကျွန်တော်သိမသိပင် သူမ မစုံစမ်းခဲ့ပါ။

ဖေဖေနှင့်ကျွန်တော် ရန်ဖြစ်သည့်နေ့၏ နောက်တစ်ရက်မှ သူမ ကျွန်တော့်အခန်းသို့ ရောက်လာသည့်အခါ သူမ ခါတ်ပုံမှန် နေသည်ကိုလည်း မြင်ပါလျက် ကျွန်တော့်လက် ဒဏ်ရာကိုလည်း မြင်ပါလျက်နှင့် သူမ ဘာမှ မမေးခဲ့ပါ။ နေ့မှန်းညမှန်း မသိသည့် ကျွန်တော့်အား အရက်ပုလင်းခွံတွေ ကြားထဲမှ ဆွဲထုတ်ကာ သွေးစေးများ ပေကျံနေဆဲဖြစ်သည့်လက်အား ရေနွေးနှင့် ဆေးပေးခဲ့၏။ ထို့နောက် ဆရာဝန် ခေါ်ပေးပြီး ကုသပေးခဲ့သည်။ ဒီဒဏ်ရာ ဘယ်က ရသလဲ၊ ဒီပစ္စည်း အကျိုးအပဲ့တွေက ဘာဖြစ်ခဲ့တာလဲ စသည့် မေးခွန်းတစ်ခုမျှပင် မမေးခဲ့ပါ။ တော်တော် မျိုသိပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည့် မိန်းမ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ သူမလောက် မျိုသိပ်နိုင်စွမ်း ရှိမှာမဟုတ်။ တစ်ချိန်ချိန်မှာ စိတ်မထိန်းနိုင်လျှင် ဖေဖေ့အကြောင်း မေးမိချင် မေးမိသွားနိုင်ပါသည်။

"ကိုယ်လေ မင်းကို နာစေသူ... ကိုယ်ဟာမင်းရဲ့ ဒဏ်ရာ...
မင်းရဲ့ နာကျင်မှု... ရက်စက်စွာ နာကျင်မှု
လူတွေကို ချုပ်တီးဖို့ နာကျင်မှုဟာ လိုအပ်...
အို... လိုအပ်တယ်... မင်းအတွက်..."

ကျွန်တော် တီးတို ညည်းညူသည့် အသံသည် စန္ဒရား သံနောက်ကို မလိုက်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော့်အသံသည် ခပ်တိမ်တိမ် ခပ်အက်အက်၊ အထူးသဖြင့် တစ်ရေးနိုးည သန်းခေါင်များတွင် အသံသည် ခြောက်သွေ့ကွဲအက်လျက် ရှိတတ်သည်။

"ဒဏ်ရာကို ကုသတဲ့အခါ အချိန်တွေသာ အကောင်းဆုံး
ဆေးဝါး... ရာသီတွေ အချိန်တွေ ပြောင်းတဲ့အခါ
နာကျင်မှုဆိုတာ မင်းအတွယ် ရယ်မောစရာ...
မင်းကိုယ့်ကို ရယ်လိုက်မှာ... အို ကိုယ်ချစ်တာမင်းမျက်ဝန်း
မျက်ဝန်းထဲက မီးစက်များ... သက်တံရောင်စုံ မီးစက်များ
ရွှန်းလက်... ခါးသက်စွာ ချိုမြ... ဝမ်းနည်းစွာ ကြည်နူး
နာကျင်စွာ တွယ်တာသူ အိုး...မင်းရဲ့မီး"

ကျွန်တော့်သီချင်းကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မသီဆိုဘဲ အခြားတစ်ယောက်ယောက်၏ သီဆိုမှုအပေါ် ကြည်နူးကျေနပ်နေမိသည့် ကိစ်မှာ ကျွန်တော့်သီချင်းဆိုသက် ရင့်လာသည့်အခါ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ခဲ့ဖူး၏။ သို့သော် ယခုအချိန်အထိတော့ ကျွန်တော်သည် သီချင်းရေးစပ်ရာတွင်သာ စိတ်၏ လွတ်မြောက်မှုကို ရနေဆဲဖြစ်သည်။ စင်ပေါ်မှာ ဂစ်တာသက်သက် တီးနေရသည့်အခါမှာသာ စိတ်၏ ချိုမြိန်သော လွတ်မြောက်မှုကို ရနေဆဲဖြစ်သည်။ မိုက်ကရိုဖုန်းကို လက်မှ ကိုင်၍ သီချင်းဆိုနေသည့်အခါ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ အသိစိတ်မှ ကင်းလွတ်ပြီး အမြဲလိုလို အသိစိတ် စစ်စစ်ကြီးတစ်ခု ကျွန်တော့်ထံမှာ ရှိနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ့ရှေ့မှာ ငါ့ကို အကဲဖြတ်မယ့် ပရိသတ်ရှိနေတယ်၊ သ ထား"

"ငါဆိုနေတဲ့ သီချင်းသံစဉ်တွေဟာ ကော်ပီသံစဉ်တွေပဲ၊ ကြိုးစားမှုက ဘယ်မှာလဲ၊ သီချင်းစာသားလား...၊ သီချင်းစာသား ကောင်းရုံနဲ့ ဒါဟာ သီချင်းတစ်ပုဒ်မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သီချင်းရေးဆရာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အလွန်ဆုံးဖြစ်ရင် ကဗျာဆရာပဲ"

"ကဗျာဆရာနဲ့ တေးရေးဆရာ ဘယ်သူက ပိုပြီး ခက်ခဲသလဲ"

ကဗျာဆရာတိုင်း သီချင်းရေးဆရာကောင်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ သီ ချင်းရေးနေသူတိုင်းလည်း ကဗျာဆရာကောင်း မဟုတ်ကြပါ။ နှစ်မျိုးတွင် ခြားနားမှုမှာ တစ်ခုတည်းရှိ၏၊ ဂီတ ဖြစ်သည်။ ကဗျာ တစ်ပုဒ်ကို ဂီတနှင့် ပေါင်းစပ်လျှင် သီချင်းကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် သီချင်းကောင်းတစ်ပုဒ်ကို ဂီတ နုတ်ပယ်လိုက်တိုင်း ကဗျာ တွေ ဖြစ်မသွားကြပါ။ ဒါဖြင့် သီချင်းတစ်ပုဒ်မှာ ဂီတနှင့် စာသား ဘယ်ဟာက ပို၍အရေးကြီးသနည်း။ သီချင်းရေးဆရာအဖြစ် အိ မက် များစွာ မက်ခဲ့သူ တစ်ဦးအနေဖြင့် ဘက်လိုက်မှု ပါသွားနိုင် ကောင်း ပါသွားနိုင်မည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်အထင်အတိုင်း ပြော ရလျှင်တော့ ဂီတက ပို၍အရေးကြီးပါသည်။

ထိုအတွေးများသည် သီချင်းစပ်စဉ်၊ ဂစ်တာတီးစဉ်၊ စန္ဒရား တီးစဉ်မှာ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲ ဘယ်တုန်းကမှ ရောက်မလာခဲ့ပါ။ ပရိသတ်ရှေ့မှာ သီချင်းဆိုနေသည့်အချိန်ကျမှ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲ ရောက်လာရပါသလဲ။

နိုင်ငံကျော် ရော့ခ်အဆိုတော်အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ကို ကျွန် တော် ဤမေးခွန်းအတိုင်း မေးကြည့်ဖူးသည်။ သူ့အဖြေမှာ အလွန် စားစရာကောင်း၏။

"အဲဒါ မင်းသီချင်းသံအပေါ်မှာ မင်းယုံကြည်မှု နည်းနေလို့ ပါ၊ ယုံကြည်မှုနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်ချမှု မရှိရင် မင်းရေရှည်ခံမယ့် Vocalist တစ်ယောက် ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သီချင်းရေးဆရာ ကောင်းတော့ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ Vocalist ဖြစ်ဖို့က မင်းဆိုလိုက် တဲ့ သီချင်းနဲ့ မင်းရဲ့အသံအပေါ် မင်းကိုယ်တိုင် စိတ်ချဖို့ လိုတယ်၊ ပရိသတ်က မင်းဆီက တစ်ခုခုကို လိုချင်တာကွ၊ မင်းအဲဒါကို သူတို့ ကို ပေးနိုင်ဖို့ မင်းမှာအဲဒါ ရှိနေတယ်လို့ သူတို့ယုံမှ ရမှာပေါ့၊ သူတို့ ကို ယုံကြည်ဖို့လဲ မင်းကိုယ်တိုင်ယုံကြည်မှ ရမှာပေါ့"

ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်သီချင်း နှစ်ပုဒ်ကို လွန်ခဲ့သည့် တစ် လောက်က ပရိသတ်ရှေ့မှာ ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ စတုတ္ထမြောက် ဆီးရီးစ် အတွက် အသံသွင်းပြီးသား သီချင်းများဟု ကျွန်တော် ဖွင့်ပြောပြီး ဆိုခဲ့ပါသည်။ ပရိသတ်က သီချင်းစိမ်း ဖြစ်နေလို့လား မသိ၊ ငြိမ် သက်နေခဲ့သည်။ လှုပ်ရှားတက်ကြွမှု မရှိ၊ အော်ဟစ်အားပေးမှု မရှိ၊ သူတို့ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေခဲ့သည်။ သို့သော် ပရိသတ်၏ ငြိမ်သက်မှုကြောင့် ကျွန်တော့်စိတ်ဓာတ်အနည်းငယ်မျှပင် မကျခဲ့ ပါ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်သည် စင်ပေါ်မှာ ကျွန်တော် မဟုတ်တော့၍ပဲ ဖြစ်သည်။

"အိုး အချစ်ရဲ့ ဒီကမ္ဘာမှာ ငါမနိုင်ချင်တဲ့ စစ်ပွဲတွေ ရှိနေမှန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းနဲ့တွေ့မှ သိခဲ့ရပြီ… မင်း ယုံနိုင်မလား… နာကျင်တဲ့
အရသာကိုပဲ စွဲလမ်းစွာ မူးယစ်… ဒဏ်ရာတွေကိုလဲ
ငါချစ်တတ်ခဲ့ပြီ…”

ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ပရိသတ် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ထဲမှာလည်း ကျွန်တော် မရှိတော့ပါ။ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ... ချည်းသက်သက် ကျန်ခဲ့၏။ အတွင်းမှာ ကျွန်တော် မဟုတ်သော အခြားတစ်ယောက် ဝင်လာသည်။ ထိုတစ်ယောက်မှာ မော်အတတ် ပညာသည် တစ်ယောက်လိုပင် ကျွန်တော့် ကိုယ်ခန္ဓာအား စေခိုင်း လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော် ဘာတွေလှုပ်ရှားပြုမူခဲ့သလဲ ဆိုတာ ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ပါ။

ကျွန်ုပ်ဟော့်အနီးမှာ နှင်းဆီမွှေးရနံ့အပြင် အခြား မွှေးရနံ့တစ်မျိုး ပါရှိနေမှန်း ကျွန်တော် သတိထားမိလာသည့်အချိန်သည် ကိုယ့် မင်းရဲ့ မိုးသီချင်း ရေးစပ်၍ ပြီးဆုံးသွားချိန် ဖြစ်သည်။

ရေမွှေးနံ့…သို့မဟုတ် ပေါင်ဒါနံ့၊ သို့မဟုတ် ခေါင်းလျှော် ရည်နံ့ တစ်ခုခု ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် မခွဲခြားတတ်ပါ။ ကျွန်တော် သည် ယခုအချိန်အထိ သူမ၏ မွှေးရနံ့များကို ဘယ်ဟာက ဘာ ဟု အတိအကျ မသိသေးပါ။ ကျွန်တော် စန္ဒရား ခလုတ်များမှ လက် လွှတ်လိုက်ပြီးနောက် လက်ချောင်းများအချင်းချင်း ဖိနှိပ် ချိုးချေကာ အသံထွက်အောင် ရယ်မိသည်။ လောကမှာ အဲဒီလောက် ... ကောင်လည်း ရှိသေးတာကိုး။

“ဘာများ ရယ်စရာကောင်းနေလို့လဲဟင်”

ကျွန်တော့်နောက်မှ သူမ၏အသံတိုးတိုးကလေး ထွက်ပေါ် လာသည်။ ကျွန်တော် လှည့်မကြည့်ပါ။ ထိုင်နေသည့်အနေအထား လည်း မပြင်မိပါ။

“ဩော်… နူးနူးရဲ့ အနံ့အကြောင်း စဉ်းစားမိလို့”

“ဘာလဲ… တိရစ္ဆာန်နံ့ နံတယ် ပြောမလို့လား”

ပြတင်းခန်းဆီးမှ ဖြတ်လျက် တိုက်ခတ်လာသော လေကြောင့် ကျွန်တော့်ဆံပင်များ ဖွာလွင့်သွားသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်တော့် နှလုံးသည်လည်း လေနှင့်အတူ လွင့်ခနဲ လှုပ်ယမ်းသွား၏။

“နူးနူး… ကျွန်တော် သီချင်းရေးလို့ မပြီးသေးဘူး”

နွမ်းလျစွာ အသက်ရှူရင်း သူမကို သတိပေးသလို တိုးတိုး ပြောတော့ သူမ ရယ်လေသည်။

“မညာနဲ့၊ ရေးပြီးပြီ…ကိုယ်သိတယ်၊ သီချင်းရေးပြီးတဲ့အခါ မင်း အရုပ်ကြိုးပြတ် ပုံကျသွားတာ ကိုယ်သိတာပဲ၊ သီချင်းမပြီးရင် အခုလောက်ဆို အနှောင့်ယှက်ခံရလို့ မင်းဒေါသတကြီး ကြမ်းတမ်း ရိုင်းစိုင်းနေပြီ၊ ကိုယ်မသိဘဲ ရှိမလား၊ ကိုယ် မင်းကို နောက်မှာ ရပ် ကြည့်နေတာ ကြာလှပြီကွ”

ကျွန်တော် မျက်စိအစုံမှိတ်လျက် ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်မိ၏။

“ဘီလီဂျိုဝဲလ်က ပြောတာတော့ သူ့အတွက် သီချင်းတစ်ပုဒ် ရေးရတာဟာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပြီး ကလေးမွေးရသလိုပဲတဲ့၊ သိလား ရှေရီ”

“အင်း”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမက ကျွန်တော့်ဆံပင်များကို ဖွဖွသပ်နေသောအခါ ကျွန်
တော် စန္ဒရားခလုတ်များပေါ် ပါးအပ်လျက် မျက်နှာမှောက်ချ
လိုက်မိသည်။

"မင်းအတွက်ရော သီချင်းရေးရတာ ဘယ်လိုနေလဲ"

"နောက်ကျောထဲက ယားကျိကျိနေတာပဲ"

"ခွေးကောင်လေး"

သူမ လှိုက်လှဲစွာ ရယ်မောသောအခါ ကျွန်တော် မျက်နှာမှ
ထားရာမှ ပြုံးရယ်မိ၏။

"နူးနူး"

"ဟင်"

"ကော့သောင်းကို နူးနူး မလိုက်ခဲ့နဲ့နော်"

"အလို...ဘာဖြစ်လို့"

"နူးနူး လိုက်လာရင် ကျွန်တော်စိတ်ကျဉ်းကျပ်လို့"

ကျွန်တော့်နောက်ကျောမှ သူမကိုယ်ခန္ဓာ ခေးကွာသွားသည်။
ကျွန်တော် ခဏ စဉ်းစားနေပြီးနောက် အမှန်အတိုင်း ပြောပြလိုက်
သည်။

"နူးနူးဟာ ကျွန်တော့်ကို နေရာတကာ လိုက်ထိန်းချုပ်နေ
တာပဲလို့ သူများတွေက မထင်စေချင်ဘူး"

သူမ ရယ်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားရ၏။ ကျွန်တော် ခေါင်းထောင်၍
မတ်မတ်ထိုင်လိုက်သည်။

"မာရီက ထင်မှာစိုးရိမ်တာလား"

"အဲဒီကို မာရီမပါပါဘူးဗျာ၊ အနေသာကြီးပါ၊ ပတ်ဝန်းကျင်

က ပေါ့။ နောက်ပြီး နူးနူးလဲ ဒီမှာ ကိုယ့်အလုပ်တွေအများကြီးရှိလျက်
နဲ့ ပစ်ထားပြီး အဆိုတော်ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို လိုက်မွှန်နေ
တယ်လို့"

"ဘယ်သူက အဲလိုပြောလို့လဲ"

"မသိဘူးလေ၊ ပြောချင်ပြောနေမှာပေါ့၊ နူးနူးကြားရင် ဒေါပွ
ဦးမယ်"

သူမ ဗြုန်းခနဲ ကျွန်တော်နှင့် စန္ဒရား၏ ရှေ့သို့ ရောက်လာ၏။
ယခုညအဖို့ သူမကို ပထမဆုံးအကြိမ် မြင်တွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။
သူမ၏ မျက်မှန် ချွတ်ထားပါသည်။ မျက်တောင်ကော့များသည် မျက်
နှာကြက် ဖန်ချောင်းမီးရောင်ကြောင့် အရိပ်ရှုပ်ရှုပ်ကလေးများအဖြစ်
ပါးပြင်ပေါ် ဖြာကျနေသည်။ သူမက စန္ဒရားခုံပေါ် လက်ထောက်
လျက် ကျွန်တော့်ကို ငုံ့ကြည့်သည်။

"ကိုယ်မှ အဲဒါတွေ ဂရုမစိုက်တာ၊ မင်းက ဂရုစိုက်လို့လား"

"မစိုက်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နူးနူးကို ကျွန်တော့်အနားမှာ ရှိနေစေ
ချင်တဲ့အခါတွေ ရှိတယ်၊ အဲဒီလိုပဲ နူးနူးကို ကျွန်တော့်အနားမှာမရှိ
စေချင်တဲ့အခါတွေ ရှိတယ်။ အထူးသဖြင့် နယ်ပွဲတွေမှာပေါ့"

ကျွန်တော် သူမ၏ မျက်နှာကို ခပ်ရှန်းရှန်းကြည့်လျက် ပြော
လိုက်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း သူမက ကျွန်တော့်မျက်နှာကို သူမ၏
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိညှပ်ကိုင်လျက် သူမကို တည့်တည့်ကြည့်စေ
ပါသည်။

"ဘာကြောင့် မရှိစေချင်တာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော် မသိဘူး၊ ကောင်မလေးတွေနဲ့ ရှုပ်ချင်လို့ မယူ
ဘူး ဆိုတာနူးနူး သိပါတယ်။ ဘေးမှာ လေးစားရမယ့်သူ၊ ထိန်း
ပေးမယ့်သူ မရှိစေချင်တာပဲနဲ့ တူပါတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယော
တစ်ယောက်လို လွတ်လပ်ချင်တာပေါ့"

သူမ လက်တွေ ကျွန်တော့်မေးစေ့မှ ပြုတ်ကျသွားသည်။
မျက်နှာမှာ ဒေါသ မရှိ၊ နာကျင်မှု မရှိ၊ မခံချင်မှု မရှိ ဘာမှမရှိ
"ဒါ နူးနူးကို ကျွန်တော်မချစ်လို့ မဟုတ်ဘူးနော်၊ နူးနူး
မလွဲနဲ့"

ထိုအခါကျမှ သူမ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ပါသည်။
တော် သူမ၏ရယ်သံကြောင့် ကြောင်အ,သွားသည့်အခါ သူမ
ကျွန်တော့်အား ပန်းအိုးထဲမှ နှင်းဆီတစ်ပွင့်ဖြင့် ကောက်ပေါက်လိုက်
သည်။

"အိုကေ အိုကေ... မင်းသဘောပဲပေါ့၊ မင်းမရှိတဲ့အချိန် ကိုယ်
ဘယ်တွေ သွားတယ်၊ ဘာတွေ လုပ်တယ်လို့ ပြန်မမေးကြေးနော်
ကိုယ်လဲ မင်းကို မမေးဘူး"

သူမ မှန်းဆ၍ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားချက်က ကျွန်တော့်
ရင်ထဲသို့ တည့်တည့်ကြီး စိုက်ဝင်သွားပါသည်။

ကျွန်တော် ထောင်းခနဲ ဒေါ်ပွသွား၏။ ကျွန်တော့်ဒေါသကို
သူမ မမြင်အောင် မျက်နှာလွှဲကာ ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။
ကောင်ကြီးဆီ သွားချင်သွားမယ်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ခြိမ်းခြောက်လိုက်
တာပဲပေါ့။

"အဲဒါ ကောင်းတယ်နူးနူး... ကျေးဇူးပါပဲ"

ရင်ထဲမှာ မနာလိုစိတ်ဖြင့် ပူလောင်ကျွမ်းနေပါလျက် ပြုံးရယ်
ချာခနဲ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ လှေကား လက်ရန်းကို ဆုပ်ကိုင်
နောက်မှ သူမ အပြေးလိုက်လာသည်။ အခြေအနေသည်
ချက်ချင်း ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွား၏။

"ရှေရီ..."

ကျွန်တော် သူမကို ခပ်ရိပ်ရိပ် ပြုံး၍ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။
"ကိုယ် အလကား စ,တာ သိလား၊ မင်း မရှိပေမယ့် ကိုယ်
ယ်မှ မသွားပါဘူး၊ ယုံတယ် မဟုတ်လား"

ကျွန်တော် ဖြေရမှာစိုး၍ သူမပခုံးပေါ် မျက်နှာမှောက်အပ်
ထားလိုက်၏။

"ဒါနဲ့ မင်းကို ကိုယ်အရေးကြီးတာတစ်ခု ပြောဖို့မေ့နေတာ၊
ကိုယ် စတူဒီယိုတစ်ခု ထောင်မလို့"

ကျွန်တော် တအံ့တသြ ကိုယ်ကို မတ်ပစ်လိုက်မိ၏။
"စတူဒီယို... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ အသံသွင်းဖို့ ရက်ချိန်းတောင်းရတဲ့ ဒုက္ခတွေ
ကို ကိုယ် စိတ်ကုန်လှပြီ၊ ကိုယ်တို့ အသံဖမ်းစတူဒီယိုမှာ ပစ္စည်း
အကောင်းစားတွေချည်း သုံးမယ်၊ သာတီတူး ထရက်ခ်ဖြစ်ရမယ်၊
ကိုယ်တို့စတူဒီယိုဟာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ရမယ်၊
တကယ် ရက်မအားဘဲနဲ့ ရက်ချိန်းမပေးဘူး... ဟုတ်ပြီလား၊ ဈေး
တော့ သူများထက် များချင်များမှာပေါ့၊ ကွာလတီကောင်းကောင်း
လိုချင်တဲ့သူ၊ အသံသွင်းရက် တိကျချင်တဲ့သူတွေ ကိုယ်တို့ဆီ လာ
ရမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် အံ့သြလွန်းသဖြင့် သူမက ကျွန်တော့်ကို [illegible] ပြီး လေကားထစ်ပေါ် ထိုင်ချသောအခါ ကျွန်တော်သတိလ[illegible] ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည်။

"ဒါပေမဲ့အရင်းအနှီး သိပ်မကြီးလွန်းဘူးလား နူးနူး၊ ဒီလု[illegible] နူးနူး ကျွမ်းကျင်တာလဲ မဟုတ်ဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ကျွမ်းကျင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်ရှိမှာ[illegible]"

"စတူဒီယိုရဲ့ နာမည်တောင် ရွေးပြီးပြီ၊ ပစ္စည်းတွေလဲ [illegible] တစ်ပတ်ဆို ရောက်လာတော့မယ်၊ ပထမ ကိုယ်က မင်းအံ့[illegible] အောင် ဖွင့်ပွဲဖိတ်စာရိုက်ပြီးမှ ပြမလို့လေ"

ကျွန်တော် သူမမျက်နှာကို ခပ်ဆဆငေးမောကြည့်ရင်း [illegible] ခွန်း တစ်ခု မေးလိုက်သည်။

"ဆီးရီးစ် သုံးခွေရဲ့ အမြတ်ငွေတွေနဲ့ မလောက်ဘူး မဟု[illegible] လား၊ နူးနူး ထပ်စိုက်ရသေးလား"

သူမ ရယ်မောပါသည်။

"အမြတ်တွေ အရှုံးတွေ စိတ်မဝင်စားဘူးဆိုကွဲ့"

ထို့နောက် သူမက ချက်ချင်းမျက်နှာတည်သွားသည်။

"အဲဒါ နှစ်ခွေစာ အမြတ်ပဲ ရှိသေးတယ်လေ၊ ပထမဆုံး [illegible] က ကြော်ငြာစရိတ်တွေ အရမ်းများသွားလို့ သိပ်မကျန်လိုက်ဘူ[illegible] အဲဒါက သိပ်အရေးမကြီးပါဘူး၊ အရေးကြီးတာက စတူဒီယိုနာမ[illegible] ပဲ၊ နာမည်ကို ကိုယ်က ပြင်သစ်လို ရွေးထားတယ်၊ တော်တော် [illegible] ဆန်းတဲ့ နာမည်"

"ဘာတဲ့လဲ နာမည်က"

"ရှေရီ... တဲ့"

ကျွန်တော် ပင့်သက်တစ်ချက် ရှိုက်ကာ သူမ ရင်ခွင်မှာ ခေါင်း [illegible]ပ်မှီလိုက်မိပါသည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂၆)

ကျွန်တော်မြင်ဖူးသမျှ မျက်မှန်ထူအောက်က မျက်လုံးများထဲတွင် ယခု ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ရှိနေသည့် မျက်လုံးများလောက် ကြောင်စီစီနိုင်တာ မရှိဘူးဟု ထင်သည်။

မျက်ခွံချိုင့်ချိုင့်၊ မျက်လုံးတွေက ဟိုးချိုင့်ထဲမှာ။ ထိုမျက်လုံးများသည် လူတစ်ဖက်သားကို အပြစ်ရှာတတ်မည့် မျက်လုံးများဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အသားယူတတ်မည့် မျက်လုံးများ ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ စတီရီယို ဂီတလောကကို စာနယ်ဇင်းသမားများက ထိန်းချုပ်ပေးနေသည်ဟူသော အထက်စီးအမြင် ရှိပုံရသည်။ သို့သော် ဂီတအကြောင်းကိုတော့ ရေရေရာရာသိပုံမရ။ ပထမဆုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စမေးသည့် မေးခွန်းကိုက 'မင်းအသက် ဘယ်နှစ်နှစ်ရှိပြီလဲ' တဲ့ သေလိုက်စမ်းပါ။ ဒီမေးခွန်းဟာ အဆိုတော်အတွက်လည်း မကြီးဘူး၊ စတီရီယိုလောကအတွက်လည်း အကျိုး မဖြစ်ဘူး၊ ရေး ကိုယ်တာ သက်သက်ပဲ။

"ကျွန်တော့်အသက် သိရတော့ ဂီတ လောကအတွက် ထူးခြားမှာမို့လဲ"

မဂ္ဂဇင်း အင်တာဗျူးဆရာက ကျွန်တော့်အား မျက်ခုံးပင့်ကြ ပါသည်။

"မင်းကိုကြည့်ရတာ သိပ်ငယ်နေသေးလို့ မေးကြည့်တာပါ၊ ကိုယ်မေးတဲ့ မေးခွန်းဟာ ပရိသတ်ကို ကိုယ်စားပြုနေတယ် ဆိုတ ငါ့ညီ သိစေချင်တယ်။ ပရိသတ်က ငါ့ညီရဲ့အသက်ကို သိချင်နေ မှာပဲ"

ကျွန်တော် မဖြေပါ။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်နှစ် ကျွန်တော့် ပထမဆုံးစီးရီး 'ကမ္ဘာမြေကို နှုတ်ဆက်ခြင်း' အခွေ အောင်မြင်ပြီးကတည်းက ကျွန်တော့်ဘေးသို့ မေးခွန်းတွေ၊ မျက်နှာတွေ ရောက်လာကြသည်။ ကျွန်တော် ရှောင် ပါသည်။ အမေးခံရသည့်လူအတွက် ဘာအကျိုးကျေးဇူး ရနိုင်မည် နည်းဟု ကျွန်တော် မေးကြည့်တော့ သူတို့ပင်လျှင် အံ့သြသွားခဲ့၏။

"စာမူခ ပေးသလိုမျိုး ငွေပေးသလား"ဟု တကယ်ပင် မသိ ၍ မေးကြည့်ခဲ့တော့ သူတို့ခေါင်းယမ်းရယ်မောပါသည်။

"ဆရာတို့အတွက်တော့ ရမှာပေါ့နော်"

"ဒါလဲ မဖြစ်လောက်ပါဘူး၊ ငွေ သုံးလေးရာပါပဲ"

သူပြောတော့ ကျွန်တော် တကယ်အံ့သြသွားခဲ့သည်။

"ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး အကျိုးအမြတ် မရှိ ပေါ့၊ မဂ္ဂဇင်းအတွက် သက်သက်..."

"ဒါပေမဲ့ မင်းကို ပရိသတ်က ပိုသိလာမယ်လေ"

သေလိုက်စမ်းပါ။

"ပရိသတ်က ကျွန်တော့်ကို ဆရာတို့သိတာထက်တောင် မှာပါ"

ပရိသတ်က ကျွန်တော့်ကို သိချင်သည် ဆိုလျှင် ကျွန်တော့် နှင့်ပဲ သိစေချင်ပါသည်။ ကျွန်တော် ဘာတွေ တော်ပြီး ဘာ ညံ့ခဲ့သည်ဆိုတာ ပရိသတ်က အသိဆုံး ဖြစ်မှာပေါ့။ ကျွန်တော် ဘာတွေလုပ်မည်ဟုလည်း ပရိသတ်ကို ကြိုတင် ရှိုးမထား ပါ။ ကျွန်တော်သည် ဂစ်တာတီးချင်သူ၊ သီချင်းရေးချင်သူ၊ သီ ဆိုချင်သူသာ ဖြစ်သည်။ စကားပြောချင်သူ မဟုတ်ပါ။

ထိုအင်တာဗျူးများကို ကျွန်တော် ငြင်းပစ်လိုက်တော့ သူမ ကျွန်တော် စကားများရသေး၏။ ကျွန်တော် သည်မျှမိုက်ရိုင်းဖို့ ကောင်းဘူးဟု သူမ အပြစ်တင်ပါသည်။

"ကိုယ်က ပရိသတ်နဲ့ အလုပ်လုပ်ရတာ ရှေရီ၊ ပရိသတ်ကို ယ်က အလေးထားရမှာပေါ့"

"မဟုတ်ဘူး နူးနူး၊ ပရိသတ်က အဝေးကြီးမှာ၊ နောက်ပြီး ရိသတ်က လိုချင်တာက သီချင်းပဲ၊ ကြားထဲက အဲဒီ မဂ္ဂဇင်းတွေ ရှုပ် နေကြတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဂ္ဂဇင်းဆိုတာ လှေကားတစ်ခုပဲ"

သူမ ထိုစကားကို ပြောလိုက်သောအခါ ကျွန်တော် ခေါင်းတော် အံ့သြသွားပါသည်။

"သူတို့ အသားယူလို့ကောင်းအောင် နူးနူးတို့က လုပ်နေတာပဲ၊ နူးနူး စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ ကျွန်တော့်သီချင်းခွေကို လူကြိုက်တာ အင်တာဗျူးတစ်ခုမှ မပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကြော်ငြာတယ်လေ၊ လစဉ် မဂ္ဂဇင်း ၅ စောင်လောက်မှာ အမြဲကြော်ငြာတယ်လေ"

"ဒါက စီးပွားရေးကြော်ငြာပဲ၊ ငွေရရင် ဘာကြော်ငြာမဆို သူတို့ ထည့်ပေးမှာပဲလေ၊ အမှန်က သူတို့ ထင်နေတာပါ၊ သူတို့ ချပ်ပေးတိုင်း၊ သတင်းထည့်တိုင်းလဲ အဆိုတော်တွေ ဖြစ်မလာကြပါဘူး၊ တကယ် အရည်အချင်း ရှိတဲ့ အခွေဟာ ဘာလဲ ပရိသတ် သိတယ်၊ ပရိသတ်ကို ညာလို့ မရပါဘူး။ ကျွန်တော် ရယ်ချင်တာက သူတို့ မဂ္ဂဇင်းထဲ စာမျက်နှာပေါ်မှာ ထည့်မရေးဘဲ ပစ်ထားလိုက်ရင် အဲဒီ သရုပ်ဆောင်၊ အဲဒီအဆိုတော် မြုပ်သွားမယ်လို့ သူတို့ဟာသူတို့ ထင်နေကြတာပဲ"

"အုပ်စိုး... မင်းကိုယ်မင်း ဒီအခွေပေါက်တာနဲ့ တော်တော် အထင်ကြီးသွားပုံရတယ်၊ ကိုယ် ငွေကုန်ခံပြီးဝေါလ်ရှ(တ်) တွေ ရိုက်၊ ဆိုင်တွေကို ဖြန့်ပေးတာတွေ၊ သစ်တောစိမ်း မြူးဇစ်ခ် ရက် ကောဒင်းအနေနဲ့ စာနယ်ဇင်းတွေနဲ့ တွေ့ဆုံပွဲတွေ လုပ်ပေး၊ မင်း ပြောစရာမလိုအောင် ကိုယ်က ဝင်ပြော၊ အဲဒါတွေကြောင့်လို့ မင်း

ဖြစ်လို့ မတွေးမိရတာလဲ၊ မင်းသိပ်ထောင်မနေနဲ့နော်၊ ကားခနဲ ပြန်ကျသွားမယ်၊ ဘာမှတ်သလဲ"

ထိုစကားကြောင့် ကျွန်တော် ဒေါသထောင်းခနဲထသွားကာ သူမ ထိုင်နေသည့် ဆိုဖာနောက်မှီကို လက်သီးဖြင့် ပိတ်ထိုးလိုက်ပြီး ပြန်ဆို လှည့်ထွက်လာခဲ့ရသည်။ သူမသည်သာ ကျွန်တော့်ဖေဖေ နှင့် ရွယ်တူမဟုတ်ဘူးဆိုလျှင် သူမ၏ ကုလားထိုင်ခြေထောက်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ပိတ်ကန်မိမည်လား မပြောတတ်ပေ။ ကန်မိလျှင်လည်း သူမ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်သွားမည်မှာ သေချာသည်။ နင့်အမေ အရွယ် ဟူသည့်စကားဖြင့်တော့ ကျွန်တော့်ကို ဒေါသတကြီး ငေါက်ခဲ့မိမှာမဟုတ်၊ သူမမှာ အရွယ်ဆိုတာ မရှိ၊ အရွယ်၏ ဂါရဝတရား ဆိုတာ သူမခေါင်းထဲမှာမရှိ၊ ဖြစ်ချင်းဖြစ်လျှင် 'ဒရိုင်ဘာနှင့် အလုပ်ရှင်'ဟု ဆတ်ဆတ်ခါ နာကြည်းဖို့ပဲ ရှိသည်။ သူမမှာ လူတန်းစား ခွဲခြားစိတ်တော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ရှိလေသည်။

"ဒါဖြင့် ငါ့ညီက အသက်အမှန်ကို ဖြေဖို့ ဝန်လေးနေတယ် ဆိုပဲ မှတ်ချက်ချပေးလိုက်ရမလား"

ကျွန်တော် သူ့ကို ဆွဲမထိုးမိအောင် မနည်း လက်သီးဆုပ်ထားရ၏။

"ကျွန်တော့်ကို ဂီတနဲ့ပတ်သက်လို့၊ သီချင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကြိုက်တာ မေးလို့ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အသက်တို့ဘာတို့ ပါစင်နယ်လ် ကိစ္စတွေတော့ ဖြေလဲ မဖြေချင်ဘူး၊ မေးခွန်းထဲလဲ မထည့်စေချင်ဘူး၊ အဲဒါကို ဖျက်ပေးပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် သူ၏ ကက်ဆက်ရက်ကော့ဒါ သေးသေး
ကို မယုံသင်္ကာဖြင့် ကြည့်မိသည်။ ပရိသတ်ချစ်အောင် သူတို့
မပေးနိုင်သော်လည်း ပရိသတ်နှင့် ကျွန်တော့်ကို ရန်တိုက်ပေးဖို့
သူတို့ ကောင်းကောင်းတတ်နိုင်မည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။

"အိုကေ…ဒါဆို ဂီတနဲ့ ပတ်သက်တာ မေးပါ့မယ်၊ အခု
မယ့် ဆီးရီးစ်က ဘယ်နှစ်ခုမြောက်လဲ၊ ခေါင်းစဉ် ဘယ်လိုပေး
သလဲ"

ကျွန်တော် မျှော်လင့်သော မေးခွန်း မဟုတ်၊ သို့သော် ကျွန်
တော် စိတ်ရှည်စွာ ဖြေပါသည်။ ရိုးစင်းသော မေးခွန်းအတွက် ရို
စင်းသော အဖြေကိုသာ သူ ရပေမည်။

"ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် ထည့်မယ်လို့ ကြားတယ်၊ ကော်ပီနဲ့ တွဲ
လား"

နောက်ထပ် ရိုးစင်းသော မေးခွန်းတစ်ခု။ ထိုမေးခွန်းကိုလည်း
အရိုးစင်းဆုံးအဖြေဖြင့် ဖြေလိုက်ပါသည်။

"ဟုတ်ကဲ့"

"အုပ်စိုးဆိုတာ နာမည်ရင်းပဲနော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဒါပဲပေါ့၊ ဘာဖြေစရာ လိုပါသေးသလဲ။

"အခုထွက်ပြီးတဲ့ နောက်ဆုံးတစ်ခွေက ပရိသတ် ရင်ထဲကို
တော်တော် ရောက်တယ်လို့ သိရတယ်၊ အရင်ထက် ဘာတွေ ပို
ကောင်းလို့လဲ"

ဤမေးခွန်းအတွက် အဖြေသည် ခန့်မှန်းအဖြေသာ ဖြစ်နိုင်
ပေလိမ့်မည်။

"ပရိသတ် သဘောကျမယ့် သံစဉ်နဲ့ မူရင်းသီချင်းမျိုး ရွေးမိ
တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ကျွန်တော် အဆိုပညာကို အရင်ထက်
လည်သွားလို့လဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

"ဂီတဘက်ကရော၊ တီးဝိုင်းအနေနဲ့…"

"တီးဝိုင်းကတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားတာချည်းပါပဲ၊
ရင်းမိမိတ်ကားစ် တီးဝိုင်းပါပဲ၊ တီးတဲ့လူတွေအနေနဲ့ ဘာမှပြော
စရာ မရှိပါဘူး"

"အုပ်စိုးကိုယ်တိုင်လဲ ဂစ်တာ ကိုယ်တိုင်တီးတယ်ဆိုတော့
မပါရစေ၊ ဂစ်တာသမားတစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက်နဲ့ ဗိုကယ်လ်
သမားတစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက် ဘာတွေကွာသလဲ"

ကိုဝေလင်း၏ သတိပေးစကားကို ရုတ်တရက် ကြားယောင်
များကာ ပြုံးလိုက်မိ၏။ မင်းကို သူတို့ အချွန်နဲ့ မ,ကြလိမ့်မယ်နော်၊
သတိထား။ ကိစ္စမရှိပါ၊ ကျွန်တော်ကလည်း အချွန်မှန်း သိသိနှင့်
ဆက်ထိုင်ဖို့ ဝန်မလေးပါ။

"သီချင်းတစ်ပုဒ် ကောင်းဖို့အတွက် အားလုံးအတူတူ လိုအပ်
တာချည်းပါပဲ၊ ဂစ်တာသမားတွေ၊ ပလေယာတွေအနေနဲ့ ခံစားရ
ပါသထွက်ရတာတွေ ရှိတယ်၊ ရှိုးပွဲပြီးသွားလို့ စင်နောက်မှာ ပရိ
သတ်က ချီးကျူးစကားပြောတဲ့အခါ အများအားဖြင့် ဗိုကယ်လ်
လစ် (စ်ထ်) ကိုပဲ ဦးတည်ကြတာပဲ၊ သိပ်ကောင်းတဲ့ပွဲပဲ၊ သိပ်အောင်
မြင်တာပဲ၊ သိပ်တော်တာပဲ ဒါမျိုးတွေပေါ့။ တကယ်တမ်းက အဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်တစ်ယောက်တည်းသာ ဂီတအပေါ် တာဝန်ရှိတာမှ မဟုတ် အတီးသမားအားလုံးမှာ တာဝန်ယူထားရတယ်၊ တာဝန်လဲ တာပဲ၊ ဒါကို အသိအမှတ်ပြုလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားရင် ရှုံးတာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ခဏခဏ ခံစားရဖူးပါတယ်။ ဂစ်တာသမားတစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက် တစ်ပိုင်းပေါ့၊ နောက် က ကျေနပ်တဲ့ခံစားချက်။ သီချင်းခွေတစ်ခုကို ကြိုးစားပမ်း ဖန်တီးပြီးလို့ ရလဒ်ကို ကျေနပ်သွားတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ သမားတွေအားလုံး ဒါ ငါဖန်တီးတာဆိုတဲ့ခံစားချက်မျိုးနဲ့ နူးရပါတယ်၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်လှုပ် အတိမ်အနက်ကို ပရိသတ်က မသိကြဘူး၊ အကဲဖြတ်တတ် လဲ နည်းမယ်လို့ ထင်တယ်"

ဤစကားများသည် အန္တရာယ်ရှိကောင်းရှိမည်။ သို့ ကျွန်တော်တို့ ဂီတလောက အတီးသမားအားလုံးကို ကိုယ်စား လိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာတင် ခံစားရ မဟုတ်။ နိုင်ငံတကာ ဂီတသမားများလည်း ခံစားကြရမည်။ တို့က ပို၍ဆိုးသည်မှာ ဤဂီတသည် သူတို့ကိုယ်တိုင် ရင်ထဲ၊ နောက်ထဲ၊ အသွေးအသားထဲမှ စစ်ထုတ်ဖန်တီးပေးလိုက်ရ ရင်သွေးစစ်စစ်များ ဖြစ်နေသည်မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့လို တွေ မဟုတ်၊ အစစ်တွေ။ ဖီးလ်ကောလင်းစ် ကိုယ်တိုင်ပင် ကျွန် တော် ပြောခဲ့သည့်စကားမျိုး ပြောခဲ့ဖူးပါသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်ခက်ခက်ခဲခဲ တီးပြကြပါစေ၊ ဘယ်လောက် ဆန်းသစ်အောင် ကြိုးစားကြပါစေ၊ လူတွေကတော့

ဂေဘရီယယ်လ် ဘာဝတ်စုံဝတ်ထားတယ် ဆိုတဲ့ စိတ်ဝင်စား ဒါ့ထက်ပိုပြီး ကျွန်တော်တို့ဆီ စိတ်ဝင်စားမှု ရောက်မလာဘူး၊ ကယ်တော့ ဒီသီချင်းတွေကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်၊ ဒါမှ ရုတ်သုံးယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် အားလုံး ဝိုင်းခံစားပြီး ရေးခဲ့စပ်ခဲ့ တာပဲ"

ပီတာ ဂေဘရီယယ်လ်သည် Genesis တီးဝိုင်း၏ ပင်တိုင် အဆိုတော်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ဖီးလ်ကောလင်းစ်က ဒရမ်မာ အဖြစ် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့စဉ်အချိန် ဖြစ်သည်။

"တကယ့် ဂီတပရိသတ်ကတော့ သိတာပေါ့လေ...၊ တိုနီ (က်)(စ်) တစ်ညလုံး ကီးဘုတ်ကို ဘယ်လိုတီးသွားတယ် ဆို မှာ သူတို့ကတော့ စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာပေါ့"

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာလည်း အဆိုတော်သည်သာ ရှေ့တန်း မှာ လူသိခံရပြီး တကယ်အောင်မြင်ကျော်ကြားတော့လည်း အဆို တော်သာ ဖြစ်သည်။

"အဆိုသမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ရော ဘယ်လိုခံစားရပါ သလဲ"

ဤနေရာတွင် သူက အချွန်နှင့် မ,သည်မဟုတ်၊ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်က တိမ်းရှောင်ရမည့် မေးခွန်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်စိတ် ထဲရှိသမျှ အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်လျှင် အဆိုတော်တွေနှင့် ကျွန်တော် ကွဲပြားခြားနားသွားလိမ့်မည်၊ မုန်းတီးခံရကောင်း ခံရ နိုင်သည်။ ပရိသတ်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို စိတ်ပျက်သွားနိုင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကော်ပီသီချင်း ဆိုနေတဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မလုံမ... တာ တစ်ခုပါပဲ။ ကျန်တဲ့အရသာကတော့ တော်တော်မက်... ကောင်းပါတယ်။ ပရိသတ်ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုကို တိုက်ရိုက်ရတဲ့... ဒါပေမဲ့ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် တစ်ခါတစ်ခါ စတေ့... မတ်တတ်ရပ်ရင်း ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခုပ်သံတွေကို နားထော... ငါ ဘာလုပ်နေတာပါလိမ့်လို့ကိုယ့်ကိုယ်ကို နားမလည်နိုင်... ကြောင်ကြောင်သွားတယ်။ ကိုယ် မနိုင်တဲ့ဝန်တစ်ခုကို ထမ်း... သလို၊ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တာတစ်ခု ဝင်လုပ်မိတော့မယ့်လူလို့... တယ်။ ငါ့အကြောင်းကို သူတို့ ဘယ်အချိန်မှာ အမှန်အတိုင်း... သွားကြမလဲ၊ ငါ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သူတို့ ဘယ်တော့... သိသွားကြလေမလဲ... အဲဒါမျိုးပေါ့။ ဒါကြောင့် နောက်ပိုင်း... တော် စင်ပေါ်တက်တဲ့အခါ ပရိသတ်ကို ကိုယ်နဲ့အတူ မျှပြီး... စေမယ့်၊ ကိုယ်နဲ့အတူ ပါဝင်လှုပ်ရှားနိုင်စေမယ့် သီချင်းမျိုးနဲ့... ရပါတယ်။ အဲဒီအခါ ပရိသတ်နဲ့ကိုယ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်း တစ်... တည်း ခံစားလို့ ရသွားတာပေါ့။ သူတို့ဟာ ကိုယ့်ကို စောင့်ကြ... နေတဲ့လူတွေ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ကိုယ်နဲ့အတူ Perticipate လုပ်... တဲ့ လူတွေ ဖြစ်သွားတယ်။

မဖြစ်ဘူး၊ ဒါတွေ ကျွန်တော်အမှန်အတိုင်း ပြောပြလို့ မဖြစ်... ပါ။

"ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် ပရိသတ်က အသိအမှတ်ပြု... ခံရတဲ့အတွက် ဗိုကယ်လ်လစ်(စ်)(ထ်)တစ်ယောက်ဖြစ်ရတာ ... နပ်ဖို့ ကောင်းပါတယ်"

တော်တော့အုပ်စိုး... ဒါထက် ဆက်မဖြေနဲ့။

"ဂစ်တာတီးရတာနဲ့ သီချင်းဆိုရတာ ဘယ်ဟာက ကိုယ်နဲ့ ပိုကိုက်ညီတယ်လို့ ထင်ပါသလဲ"

"ကျွန်တော်က ငယ်ငယ်ကတည်းက သိပ်လောဘကြီးတယ်လို့ ကျွန်တော့်အဖေက ပြောဖူးတယ်"

ကျွန်တော် ဆိုလိုသည်ကို အင်တာဗျူးဆရာ သဘောပေါက်ပါမလား။

"ကျွန်တော် တကယ်ကြိုးစားနေတာက ကွန်ပို့ဆာ (ဂီတ ဖန်တီးသူ) တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ပါ"

"ဂျက်စမင်မှာ ဂစ်တာတီးခဲ့တဲ့ ခံစားချက်ကလေးအကြောင်းများ သိခွင့်ရမလား"

"ဂစ်တာတီးရတာ ကျွန်တော့်အတွက် Paradise (လောကနိဗ္ဗာန်) တစ်ခုပါပဲ၊ ကျွန်တော့်အတွက် ဘယ်နေရာမှာမဆို ဂစ်တာတီးရတာ အဆင်ပြေပါတယ်၊ လမ်းဘေးအုတ်ခုံမှာ တီးတော့လဲ ဒီခံစားချက်ပဲ၊ စင်မြင့်ပေါ် တီးတော့လဲ ဒီခံစားချက်ပဲ၊ စနက်(က်)ဘားမှာ တီးတော့လဲ ဒီခံစားချက်ပါပဲ။ တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့၊ လမ်းဘေးအုတ်ခုံမှာ တီးတာ ပိုက်ဆံမရဘူး၊ ဘားမှာတီးတာ ပိုက်ဆံရတယ်... ဒါပါပဲ"

"မြန်မာနိုင်ငံမှာဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံခြားမှာဖြစ်ဖြစ် အုပ်စိုး အထင်ကြီး အားကျတဲ့ ဂစ်တာရစ်(စ်)(ထ်)တွေ ရှိရင် ဘယ်သူတွေလဲ ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်"

"အဲရစ် ကလက်(ပ်)တန်၊ ဂျိုးပယ်ရီ၊ ဆလက်ရှ်တို့ပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တကယ်လို့ပေါ့လေ အဆိုတော်ဘဝနဲ့ ဂစ်တာ ပ... ဘဝနှစ်ခုမှာ တစ်ခုတည်းကိုသာ ရွေးချယ်ခွင့် ရတော့မယ် ဆို... ဘာကို ရွေးမလဲ"

ကျွန်တော် မခံချိမခံသာ ဖြစ်သွား၏။

"လောကကြီးက လူတစ်ယောက်အပေါ် ဒီလောက် မ... စက်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အဲဒီအတွေးမျိုး တစ်ခါမှ ... ခံပြီး မတွေးခဲ့ဖူးပါဘူး"

"တွေးကြည့်ပါလား၊ အဖြေတစ်ခုခုတော့ ရမှာပါ"

ဟောဗျာ...မတွေးပါဘူးလို့ ပြောထားလျက်နဲ့ တွေးခိုင်း... ပြန်ပြီ။ ကျွန်တော် ဘုကျစွာဖြေရန် စဉ်းစားမိသည်။

"မြူးဇစ်ခ် ပရိုဂျူဆာပဲ လုပ်တော့မှာပေါ့ဗျာ"

ထိုအဖြေသည် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ချောက်ကမ်းပါး... ထဲ ခုန်ဆင်းလိုက်မိသည့်အဖြေဖြစ်နေကြောင်း သူ့နောက်ထပ် မေး... ခွန်းများကို ကြားမှ သိလိုက်ရ၏။

"သစ်တောစိမ်းရဲ့ ပရိုဂျူဆာက အုပ်စိုးလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဒေါ်နီနီဇော်လား"

ကျွန်တော် မှားသွားပြီ။ ကျွန်တော့်မျက်နှာ နွေးခနဲပူသွား၏။

"ဒေါ်နီနီဇော်ပါ"

"ဒေါ်နီနီဇော်က အုပ်စိုးရဲ့ ဂီတအရည်အချင်းကို ဘယ်လိုသိ... ပြီး ဘယ်လိုဆက်သွယ်မိကြတာလဲ"

သွားပြီ...အမှန်အတိုင်း ပြောရမလား၊လိမ်ညာရမလား။အမှန် အတိုင်း ပြောလျှင် တစ်ခါတစ်ခါ သဘာဝမကျတတ်ပါ။ သဘာဝ

...အောင် ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန် လိမ်ညာ၍ ဇာတ်လမ်းဆင်ပြတာမျိုးတွေ ...ည်။

"ဂျက်စမင်ကနေ စခဲ့တာပါပဲ၊ ထုံးစံအတိုင်းပဲပေါ့"

"အုပ်စိုးဆိုတဲ့ အဆိုတော်တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ဒေါ်နီနီ ...ရဲ့ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးမှု ဘယ်လောက်ပါဝင်ခဲ့ပါသလဲ"

ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်းဖြေမည်ဟု သစ္စာဆိုလိုက်သည်။

"ငွေအင်အား စိုက်ထုတ်ခဲ့တဲ့အပိုင်းတင် မကပါဘူး၊ ဂီတနဲ့ ...သက်တဲ့ ဖန်တီးမှု တော်တော်များများကို ကျွန်တော် လေ့လာခံ ...နိုင်ဖို့ ဒေါ်နီနီဇော်က ပစ္စည်းကိရိယာ၊ နေရာ အစစအရာရာ ...ကောင်းဆုံး အကူအညီပေးခဲ့ပါတယ်"

"ဒေါ်နီနီဇော်နဲ့ တွေ့တာ အုပ်စိုး ကံကောင်းတယ်လို့ ပြော ...ရမလား"

ကျွန်တော် တစ်ချက်တွေခနဲ ဖြစ်သွား၏။ နောက်ထပ် ဘာ ...မေးခွန်းတွေ လာနိုင်သေးသလဲ၊ ထိုမေးခွန်းများကို ကျွန်တော် ကြို... ...ကာလို့ရမလား။

"အပြန်အလှန် ကံကောင်းကြတယ်ဆိုရင် ပိုမှန်မှာပေါ့"

"ဒေါ်နီနီဇော်ဟာ နဂိုတုန်းက သစ်တောစိမ်း ခရီးသွားအေ ...ဂျင်စီနဲ့ သစ်တောစိမ်းဟိုတယ်လ်နှစ်မျိုးပဲ လုပ်ငန်းခွဲ ရှိခဲ့တာလို့ သိ ...ရပါတယ်၊ အုပ်စိုးနဲ့တွေ့မှ သစ်တောစိမ်း ရက်ကော့ဒ်င်း ထောင် ...လိုက်တာ ဆိုတော့...နောက်ပြီး သစ်တောစိမ်းကနေ အုပ်စိုး တစ် ...ယောက်ကိုပဲ ဆက်တိုက် ထုတ်ပွေးနေတာဆိုတော့ သစ်တောစိမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို အုပ်စိုး အဆိုတော်ဖြစ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုတည်းနဲ့ တည်...
ခဲ့တယ်လို့ဆိုနိုင်တာပေါ့နော်”

တော်တော် လက်ပေါက်ကပ်တဲ့လူပဲ။

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော်မသိပါဘူး၊ ဒေါ်နီနီဇော်နဲ့ တိုက်... တွေ့ပြီးမေးမှ အမှန်အတိုင်း သိနိုင်မယ်ထင်ပါတယ်”

“အုပ်စိုးကရော သစ်တောစိမ်း မဟုတ်တဲ့ ဈာခြားပရိဂျူ... တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ဆီးရီးစ်ထုတ်ဖို့ စိတ်ဝင်စားမှု ရှိပါသလား”

“ကျွန်တော်က သစ်တောစိမ်းနဲ့ စာချုပ်ချုပ်ထားပါတယ်”

အမှန်ကတော့ ကျွန်တော်နှင့် သူမအကြားတွင် ဘာစာချုပ်မှ မရှိပါ။ ပရိဂျူဆာတွေကို ရှောင်နည်း တစ်နည်းသာ ဖြစ်သည်။

“ဘယ်နှစ်နှစ်စာချုပ်လဲ၊ အဲ...ဘယ်နှစ်ခွေ ထုတ်ဖို့ စာချုပ် လဲ”

တစ်သက်တာ စာချုပ်ပဲဟု ဖြေလိုက်ချင်သည်။ သို့သော်မဖြေ ပါ။ ဒေါသကို ထိန်းရမည်။

“ဒီမေးခွန်းအထိ ဆက်မေးရင် ရိုင်းသွားလိမ့်မယ်လို့ ...
မထင်ဘူးလား”

သူ ထင်ပုံမရပါ။ သူ ပြုံးဖြဲဖြဲနှင့် ဆက်မေးပြန်သည်။

“ဒေါ်နီနီဇော် ဆိုတာ မရှိရင် အုပ်စိုးဆိုတဲ့ အဆိုတော် ဖြစ် မလာနိုင်ဘူးလို့ တစ်ယောက်ယောက်က မှတ်ချက်ချရင် အုပ်စိုး ဘယ်လို တုံ့ပြန်မလဲ”

ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ဒေါသဖြင့် ပူလောင်သွားပါသည်။

“အနုပညာဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်တဲ့သူ...

...မှန်ရင် ဒီလို ပစ်စလက်ခတ် မှတ်ချက်ချတာမျိုးကို ရှောင်ကြပါလိမ့် မယ်”

“ဒါဖြင့် အုပ်စိုးရဲ့ခံယူချက်က သစ်ပင်တစ်ပင် ဖြစ်လာဖို့အ ...ကျက် မျိုးစေ့အဓိကပေါ့၊ မြေဩဇာတို့၊ ရေတို့၊ နေရောင်ခြည်တို့က အရေးမကြီးဘူးပေါ့၊ အဲဒီလို ခံယူထားသလား”

ဟား...ဘယ်လိုလူလဲ၊ အင်တာဗျူးဆိုတာ လူတစ်ယောက် ကို စကားနဲ့ ပါးရိုက်ဖို့ ခွင့်ပေးထားတဲ့ ဇော်ကားမှုတစ်မျိုးပဲလား။

ဒေါသကြောင့် ကျွန်တော် တစ်ခဏကြောင်အ,သွားပါသည်။ မဟုတ်ပါဘူးဆိုရင်လည်း ကိုယ့်အဖြေက ရှေ့နောက်မညီသလိုဖြစ် တော့မည်။ ဟုတ်ပါတယ် ဆိုရင်လည်း ဒီကောင့်နှယ် ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးဇူးစွပ်ရက်လေခြင်းလို့ ရှုတ်ချခံရဦးမည်။

“ဒီမေးခွန်းနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်အဖြေမျိုး ကျွန်တော် စောစောက ဖြေခဲ့ပြီးပါပြီ၊ အပြန်အလှန်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ကျွန်တော်သုံးခဲ့ပါ တယ်။ ကျွန်တော် ပြောချင်တာက ဒေါ်နီနီဇော် မရှိခဲ့ရင် အုပ်စိုး ဆိုတာ ဖြစ်လာဖို့ ဒါ့ထက် အချိန်ကြာချင် ကြာသွားမယ်၊ အုပ်စိုး ဆိုတာကတော့ အချိန်တန်ရင် ဖြစ်လာမှာပဲ။ နေရောင်ခြည်တို့၊ ရေ တို့ဆိုတာသဘာဝဖြည့်ဆည်းမှုတွေပဲ၊ ဒါ စကားထဲ ထည့်ပြောစရာ မလိုပါဘူး၊ ပြောချင်းပြောရင် မြေဩဇာပဲ ပြောရမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လေ မြေဩဇာ ဆိုတာလဲ အပင်တိုင်းအတွက်တော့ တစ်ယောက် ယောက်က ထည့်ပေးမှ ရတတ်တာမျိုးချည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီ မေး ခွန်းက ယက်စ် အော်နိုး ဖြေလို့ရမယ် မထင်ဘူး၊ အကြောင်းအချက် တွေ၊ ဇာတကတက်စရာတွေ အများကြီးပါ၊ ထပ်တူမကျတာ တစ်ခု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ထပ်တူကျအောင် ဖွတ်ဆွဲယူမေးလို့တော့ မရဘူးလေ။ အခု ဖြစ်ဖြစ် ဒေါ်နီနီဇော်ဟာ အုပ်စိုးအတွက် ထောက်ပံ့မှု အများကြီး ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာတော့ ဝန်ခံနိုင်ပါတယ်"

ကျွန်တော့်စကားတွေ အဆက်အစပ် မိမှမိရဲ့လား၊ ကျွန်တော် မသိတော့ပါ။ ကျွန်တော်သိတာက ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး မွှန်နေပြီ။ ဒီအင်တာဗျူးဆရာကို အခန်းထဲမှ မြန်မြန်နှင်ထုတ်ချင်လှပြီ။ ကျွန်တော် ခပ်ရိုင်းရိုင်းပင် လက်မှနာရီကို ငုံ့ကြည့်ပြလိုက်ရ၏။

"အိုကေ...မေးခွန်းတစ်ခုပဲ မေးဖို့ ကျန်ပါတော့တယ်၊ အဲဒါ ကတော့ ရှေရှီ စတူဒီယို တည်ထောင်တဲ့အပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ပါ၊ ဟုတ်ပါတယ်နော်...ရှေရှီလို့ အသံထွက်ရတာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"အခုခေတ်မှာ နောက်ဆုံးပေါ်တူရိယာပစ္စည်းတွေ၊ လျှပ်စစ် ပစ္စည်းတွေနဲ့ စတူဒီယိုတစ်ခု တည်ထောင်တဲ့ စရိတ်ဟာ ရှစ်ဆယ် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်၊ တချို့ကလဲ ဒီစတူဒီယို ဟာ အုပ်စိုးရဲ့ ဆီးရီးစ် သုံးခွေကနေ ဖြစ်လာတယ်လို့ သတင်းတွေ ကြားနေရပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ အမှန်အတိုင်း သိခွင့်ရ မလား"

ဟာ...တော်တော်မိုက်မဲတဲ့လူပဲ။ ဒီကိစ္စမျိုးဟာ တရားဝင် ထုတ်ပြောဖို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့အကြောင်းတွေ အများကြီး ရှိနေတတ်တာ ပဲ၊ သတိထားပြီး မေးဖို့ကောင်းတာပေါ့။

"ဒါကတော့ စတူဒီယိုပိုင်ရှင်နဲ့ တွေ့ပြီး တိုက်ရိုက်မေးမှ သိ

မယ့်ကိစ္စပါ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကတော့ လောလောဆယ် ဂစ် တာတီးဖို့နဲ့ သီချင်းဆိုဖို့လောက်ပဲ စိတ်ဝင်စားပါတယ်"

"ဒါဖြင့် ရှေရှီဟာ ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့ စတူဒီယိုပေါ့နော်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"အုပ်စိုးကရော တစ်ပိုင်းတစ်စ ပတ်သက်နေပါသလား"

ဘာအဓိပ္ပာယ်ပါလိမ့်။ သူ ဘာလိုချင်သလဲ။

"ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်သမျှက အုပ်စိုးဆိုတဲ့ နာမည်တစ် လုံးပါပဲ၊ စတူဒီယိုမှာ အသံသွင်းနေတဲ့ ခဏတော့ အဲဒီမှာ ကျွန်တော် ရှိတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အုပ်စိုးနဲ့ အဲဒီစတူဒီယိုနဲ့ တခြားစီပါ"

"နောက်ဆုံးမေးခွန်းလေး တစ်ခု မေးပါရစေဦး၊ ရှေရှီဆိုတာ ဘာစကားလုံးလဲ၊ သူ့အဓိပ္ပာယ်ကိုများ အုပ်စိုးကနေ တစ်ဆင့် ကိုယ် တို့ သိခွင့်ရမလား"

ကျွန်တော် တွန့်ဆုတ်သွားရပြန်သည်။ ဤလူသည် ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေးနှင့် အခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်းများကို တီးဝိုင်းသမားများ၊ စတူဒီယိုအဖွဲ့သားများမှတစ်ဆင့် သိပြီးသား လား။ ဘာအဓိပ္ပာယ်နှင့် မေးလိုက်တာလဲ။ ဤမေးခွန်းကို မဖြေဘဲ ထားလျှင် ဘယ့်နှယ်နေမလဲ...။ မဖြေဘဲ ထားမှ ပို၍ သိသာသွား မလား။ ရိုးစင်းသော မေးခွန်းတစ်ခုကို ရိုးစင်းစွာ ဖြေလိုက်တာက ပိုကောင်းမလား။ ကျွန်တော် ပင့်သက်ခိုးရှိုက်ပြီး အရဲစွန့်၍ ဖြေ လိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်သိသလောက်တော့ ရေရီဆိုတာ ပြင်သစ် ... လုံးလို့ ပြောပါတယ်၊ သူ့အဓိပ္ပာယ်က ဒါလင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ...

"ဩော်...ဟုတ်လား၊ အခုလို သိခွင့်ရတာ ကျေးဇူးတင် ... တယ်"

သွားပြီ...။ သွားပြီ ထင်ပါရဲ့၊ ကျွန်တော်သူ့ထောင်ချော ... ထဲကို ဖောက်ထိုးကျသွားခဲ့ပြီ။ သူ ထွက်သွားသောအခါ ကျွန်တော် သူ့ကိုနောက်မှ လှမ်းကြည့်ရင်း တားမြစ်လိုက်ရမလားဟု စဉ်း ... တွေဝေနေမိသည်။ ဒီအင်တာဗျူးကို မဖော်ပြပါနဲ့တော့။ ကျွန်တော် စိတ်ပြောင်းသွားပြီဟု ပြောလိုက်ရမလား။

ကျွန်တော် ဖြေချင်တာတွေ ခင်ဗျားတစ်ခုမှ မေးမသွား ... နော်၊ ဘယ်လိုအင်တာဗျူးဆရာလဲ။ ဒီအင်တာဗျူးကို ဖတ်ပြီး ... သတ်က ကျွန်တော့်စိတ်နဲ့ ကျွန်တော့်ဂီတကို ဘာမှ ခန့်မှန်းနိုင် ... မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေပဲ ယုံထင်ကြေး ... ထင် ထင်ခံရမှာ။

အဲဒါ နူးနူးကြောင့်...နူးနူးကြောင့် ခုလိုဖြစ်ရတာ။

သူမကသာ အင်တာဗျူးကို လက်ခံဖို့ ဇွတ်အတင်း အမိန့်မပေး ... ခဲ့လျှင် ယခုလို ကျွန်တော် ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲ ရောက်မှာမဟုတ်။

တွေးခေါ်မြော်မြင်တတ်သော နူးနူးတစ်ယောက် ဘာဖြစ်လို့ ... မဂ္ဂဇင်းဆရာနဲ့ ပတ်သက်မှ အမြော်အမြင် နည်းရတာလဲ။ ဒီလို မေး ... ခွန်းမျိုးတွေ မေးလာနိုင်ကောင်းတယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ မတွေးခဲ့သလဲ။ ဒါမှမဟုတ် သူမ မျှော်လင့်ထားခဲ့ပြီးသားလား။ မင်းရဲ့ဘဝ ...

... ကို သိရတော့မှာပေါ့ဟု စိန်ခေါ်လိုစိတ်နှင့်များ ဇွတ်တိုက် ... ပေးခဲ့သလား။ ကျွန်တော် အလဲလဲ အကွဲကွဲ မှောက်လျက် ... ရတော့မည်ဆိုတာ သူမ ကြိုတင်သိခဲ့ပါသလား။

ကျွန်တော် ဒေါသ တရိပ်ရိပ် မြင့်တက်လာပြီး အင်တာဗျူး ... ပြန့်ပိတ်သွားသော တံခါးကို ခြေထောက်ဖြင့် သုံးလေးချက် ... ကန်ပစ်လိုက်မိသည်။

ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို လူသိရှင်ကြား အုပ်ချုပ်ပဲ့ကိုင်ချင်တာ ...။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂၇)

ကျွန်တော့်ရှေ့တည့်တည့်မှ ပန်းချီကားကို တအံ့တဩ ငေးမောကြည့်နေမိသည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်။

ဤအိမ်မှာ ပန်းချီခန်း ရှိနေမှန်း ကျွန်တော်မသိခဲ့ပါ။ အောက်ထပ် ညော့်ခန်းဘေးမှာ ပုံဆွဲခန်းဟု သူမ ပြောသည့်အခန်းတစ်ခု သော့ပိတ်လျက်ရှိနေမှန်း သိနေခဲ့တာတော့ ကြာလှပြီ။ သို့သော် ထိုပုံဆွဲခန်းသည် သူမ တစ်ခါတစ်ရံမှ အသုံးပြုသည့် သူမ၏ ကိုယ်ပိုင် သီးသန့် အခန်းတစ်ခုအဖြစ် ကျွန်တော်လုံးဝ စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါ။ သူမကလည်း ကျွန်တော့်ကို ဝင်ကြည့်မလားဟု မမေးဖူးပါ။ သည်နေ့မှပင် သူမက သော့ပေးလျက် ပုံဆွဲခန်းထဲတွင် ရှိနေသော အဆောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အညီ ပုံကြမ်း စာရွက်လိပ်များ ပြန်ယူခိုင်းသဖြင့် ဤအခန်းထဲ
ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဝင်မိခြင်း ဖြစ်သည်။

အခန်းသည် အပေါ်ထပ်က ဂီတခန်းနှင့်တည့်တည့် ဖြစ်၏။

ဖြူဖွေးသော နံရံတွင် ပန်းချီကားများကို သူ့အစီအစဉ်နှင့်
သူ သပ်ရပ်စွာ ချိတ်ဆွဲထားသည်။ တကယ့်ပန်းချီပြခန်းများ၏ မြင်
ကွင်းအတိုင်း ဖြစ်သည်။ ပန်းချီကားပေါင်းများစွာအနက် ကျွန်တော့်
ကို ပထမဦးဆုံး ဆွဲဆောင်နိုင်သည့်ကားမှာ သစ်ပင် ပန်းချီကား
မဟုတ်ပါ။ ဆာရီယယ်လစ်ဇင်းဟု ခေါ်နိုင်မလား၊ အိပ်မက် ပန်းချီ
ဟု ခေါ်နိုင်မလား မသိသော ထူးဆန်းသည့် ပန်းချီဖြစ်သည်။

ဆီဆေးဖြင့် ရေးဆွဲထားသော အပြာရောင်လွှမ်းသည့် ကောင်း
ကင်ပုံ ပန်းချီသည် ကျွန်တော်မြင်နေကျ ကောင်းကင်မျိုး မဟုတ်။
သူ့ကောင်းကင်မှာ အင်္ကျီပြသလို အပြရာတစ်ခု ရှိပြီး ထိုအပြရာ
အပေါက်ထဲမှ ငါးတစ်ကောင်ခုန်ထွက်နေသည်။ ကောင်းကင်နှင့်
ငါးကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ ဆက်စပ်မကြည့်မိသောကြောင့် ထိုကား
ကို မြင်မြင်ချင်း ကျွန်တော်ရယ်ချင်သွား၏။ ထို့ကြောင့် ထိုပန်းချီ
ကားအနီးသို့ ကျွန်တော် ချက်ချင်းရောက်သွားသည်။ ပန်းချီကား
၏ ဘောင်ပေါ်တွင် ၁၆ ဟု နံပါတ်သေးသေးလေး တပ်ထား၏။
ပြပွဲတွေမှာလို ပန်းချီကားနံပါတ်နှင့် အမည်အား စာရင်းတွင် တိုက်
ကြည့်ပြီး ဖတ်ယူရမည်ထင်သည်။ ကျွန်တော် ထိုကား၏ နာမည်ကို
သိချင်လွန်းသဖြင့် သူမ၏ ပုံဆွဲခုံပေါ်နှင့် ခုံဘေးတစ်ဝိုက်တွင် စာ
ရင်း စာရွက်တစ်ခုခု လိုက်ရှာကြည့်သည်။ ဘယ်မှာမှ မတွေ့ရ။ ပုံ
ဆွဲခုံပေါ်မှာ သားရေအနက်ဖုံး စာအုပ်သေးသေးကလေးကို တွေ့၍

ဖျတ်ခနဲ ကောက်လှန်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုစာအုပ်ထဲမှာ သူမ၏
လက်ရေးဖြင့် ပန်းချီကားနံပါတ်များ၊ နာမည်များ၊ စာရင်းများကို
မြင်ရသည်။

ကိုင်း...မှန်းစမ်း၊ ခန့်မှန်းကြည့်လိုက်မယ်။ ခေါင်းစဉ်ဟာ
'ကောင်းကင်ထဲက ငါး' ပဲလား။

ထို့နောက် ကျွန်တော်အသံထွက် ရယ်မောမိသည်။ ကျွန်တော့်
ခန့်မှန်းမှု လုံးဝမှားယွင်းပါသည်။ ပန်းချီကား နာမည်မှာ ကောင်း
ကင်လည်း မပါ၊ ငါးလည်း မပါပါ။

'Myself' ဟု အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးထားပြီး ဘေးမှ (ကိုယ်
တိုင်) ဟု မြန်မာစာလုံးဖြင့် ထပ်ရေးထားသည်။ ရေးဆွဲသူအမည်
ခင်မောင်နိုင်ဟု ရေးထား၏။ သူမ ဝယ်ထားသော ပန်းချီကား ဖြစ်
လိမ့်မည်။ ကျွန်တော် ပန်းချီကားနံပါတ်နှင့် အမည်များ၊ ရေးဆွဲသူ
အမည်များကို ခပ်ရှန်းရှန်း ဖတ်သွားသည့်အခါ ပန်းချီဆရာမျိုးစုံ
၏ နာမည်ကို တွေ့ရသည်။

ခင်မောင်ရင်၊ ပေါ်ဦးသက်၊ ဦးကျော်ခင်၊ ဦးအောင်ခင်၊ တင်
မောင်ဦး၊ ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် ထူးဆန်းသော နာမည်တစ်ခု
ကို တွေ့ရ၏။

နီလာ...။

ရေးဆွဲသူ နီလာနှင့်တည့်တည့် ပန်းချီကားအမှတ်မှာ (၃) ဖြစ်
သည်။ ပန်းချီကား၏ နာမည်မှာ My Tree ဘေးမှာ ကွင်းစ ကွင်း
ပိတ်ဖြင့် 'ကျွန်မ၏ သစ်ပင်' ဟု မြန်မာလို ရေးထားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ပန်းချီကားနံပါတ် (၃) ရှိရာသို့ လှစ်ခနဲ ရောက်သွား၏။

ထိုအချိန်မှာ ကျွန်တော့်အံ့သြမှုများ စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လိုက်လျှင်တော့ ပန်းချီကားသည် သစ်ပင်တစ်ပင်၏ ပုံတူဖြစ်သည်။ သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်၊ အကိုင်းအခက်များဝေဆာလျက်၊ အချို့အကိုင်းသေးသေးကလေးများက ညွတ်ပျော့ယိမ်းနွဲ့လျက်၊ အရွက်စိမ်းမှောင်တချို့ နုဖတ်ဖျော့တော့သည့်အစိမ်းရွက်နုများက တချို့၊ လှပသောသစ်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤသစ်ပင်မျိုး ကျွန်တော်မြင်ဖူးသလိုလို။ သစ်ပင်မှာ အပွင့်ကလေး တချို့တလေကို မြင်ရ၏။ အဖြူရောင် သေးသေးရှည်ရှည် ပွင့်ဖတ်ကလေးများသည် တချို့ငိုက်နွဲ့လျက် တချို့တွန့်လိမ်ကာ ပွင့်နေကြသည်။ သစ်ပင်၏အခေါက်မှာ ပပ်ကြားအက်များသည် ကျောက်ဆောင် ပပ်ကြားအက်များသဖွယ် ထူးဆန်းစွာ တည်ငြိမ်နေသည်။

သို့သော် သစ်ပင်၏ နောက်ခံအစစ်ခုလုံးမှာ ဝေဝါးသောမျက်နှာတစ်ခုကို ကျွန်တော်ပုံဖော်မိသွားသည်။ ပျော့ပျောင်းသည့် သစ်ပင်လှိုင်းများ တစ်ဝက်တစ်ပျက် လွင့်ကာ ဖုံးကွယ်နေသော ငုံ့နေသည့်မျက်နှာတစ်ခြမ်းမှာ သစ်ရွက်အစိမ်းဖြင့် အမှောင်ရိပ်ကျလျက်၊ သည်ဘက် မျက်နှာတစ်ခြမ်းမှာ သစ်ပင်အကိုင်းများ နောက်မှာ ပုံဖော်လို့ ရလောက်အောင် သိသာနေသည်။

ဘယ်သူပါလိမ့်၊ ထိုမျက်နှာမျိုး ကျွန်တော်မြင်ဖူးပါသည်။

ကျွန်တော် အချိန်သိပ်မရသဖြင့် ပန်းချီကားအနီးမှ ခွာကာ

သူမ၏ ပုံဆွဲစာရွက်ကို ယူပြီး ပြန်လာခဲ့ရသည်။ ကားမောင်းနေစဉ် ကျွန်တော့်အာရုံမှာ ထိုပန်းချီကားက လွှမ်းမိုးနေဆဲ...။

နုနုဟာ ပန်းချီလည်း ဆွဲတတ်တယ်ပေါ့။ သူမကို ပန်းချီဆွဲတတ်သည်ဟု ကျွန်တော်တစ်ခါမှ မသိခဲ့ မကြားခဲ့ဖူးပါ။ သူမ၏ လက်ရာမှာ သိပ်မဆိုးပါ။ အခြား နာမည်ကြီး ပန်းချီလက်ရာတွေ အကြားတွင် သူမ၏ ပန်းချီသည် အနည်းငယ် နုပြီး လက်ရာမငြိမ် မသက်ဖြစ်နေသော်လည်း သည်လောက်ဆိုလျှင် မဆိုးလှပါ။

သူမ၏ ပန်းချီကားအပေါ် စိတ်မှန်းနှင့် အကဲဖြတ်ကောင်းလွန်းလို့ မီးပွိုင့်မရောက်မီ ကျွန်တော် ညာဘက်ကွေ့ရန် လမ်းကြောကို မယူမိဘဲ သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွား၏။ တည့်တည့်သွားမည့် လမ်းကြောပေါ် ရောက်ပြီးမှ ဟာ...သွားပြီဟု သတိရကာ ကမန်းကတန်း အချိန်မီ ကွေ့ထည့်လိုက်ရသည်။

နောက်ဘက်ဆီမှာ ရှီခနဲ ဝီဆီလ်မှုတ်သံ ကြားလိုက်ရ၏။ ငါ့ကို မှုတ်တာပဲ။ အရေးထဲမှာကွာ။ ကျွန်တော် တောက်တစ်ချက်ခေါက်ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆဲရေးလိုက်မိသည်။

ဒဏ်တပ်ရုံနဲ့ ပြီးမလား၊ အရစ်ရှည်ပြီး လိုင်စင်များ သိမ်းဦးမလား။

ပထမတော့ မောင်းပြေးဖို့ စဉ်းစား၏။ ကားနံပါတ်မှတ်ထားပြီး သူမ၏ရုံးသို့ ခေါ်စာရောက်လာမှာ သေချာသည်။ ထို့ကြောင့် ကားကို ရပ်ကာ စောင့်နေလိုက်ရသည်။ သူမသည် ယာဉ်စည်းကမ်း ဖောက်ဖျက်မှုကို မနှစ်သက်တတ်ပါ။ တစ်ခါတုန်းက ညဉ့်နက်ချိန် ဂျက်စမင်ဘားမှ အပြန်တွင် ကျွန်တော် သူမ၏ ကားဖြင့် ပြန်လိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာစဉ် ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ မီးနီကို ဖြတ်မောင်းမိခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှာ မီးပွိုင့်၌ ကားဆို၍ ကျွန်တော်တို့ကား တစ်စီးတည်း ရှိသည်။ မီးနီတာ မီးစိမ်းတာကို အဓိကဟု ကျွန်တော် မ ထွက်ပါ။ တခြားတစ်ဖက်မှာဖြတ်လမ်းဘက်မှာ ဘာကားမှ မရှိ... အဓိကဟု ကျွန်တော်တွက်သည်။ ထို့ကြောင့် မည်သူ့ကိုမျှ အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်ဟု လိပ်ပြာသန့်စွာ မီးနီကို ဖြတ်မောင်းပစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"အုပ်စိုး..."

သူမ အလန့်တကြား တားမြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်က မီးပွိုင့်ကို ကျော်သွားပြီ။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ အန်တီ"

"မင်းဘာဖြစ်လို့ မီးနီကို ဖြတ်မောင်းတာလဲ၊ စည်းကမ်းဖျက် လှချည်လား"တဲ့။

ကျွန်တော် ပခုံးတွန့်၍ သက်ပြင်းသာ ချမိသွားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ဆင့် ယာဉ်ထိန်းရဲလျှောက် လာနေသည်ကို မြင်ရသည့်အခါ ကားတံခါးဖွင့်၍ ခပ်သွက်သွက် ဆင်းလိုက်၏။ သူ ဘာမှ အပြစ်မတင်မီ ကျွန်တော် သူ့အား ကြို တင်၍ တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

"ဆောရီး အစ်ကိုရာ၊ ကျွန်တော် အတွေးနည်းနည်း များသွား လို့၊ ချက်ချင်း သတိရတဲ့အချိန်မှာ နည်းနည်း လွန်သွားပြီးနေပြီဗျာ၊ ကျွန်တော် ဒဏ်ငွေဆောင်ရတော့မှာပေါ့နော်"

ယာဉ်ထိန်းရဲက ကျွန်တော့်ကို သိနေဟန်ဖြင့် စိတ်ကိုလျှော့ ကာ ပြုံးပြပါသည်။

"ဘယ်သူများလဲလို့ အုပ်စိုးပဲ၊ အေးကွာ...တွေးတာလဲ တွေး ပေါ့၊ သိပ်တွေးလွန်းတော့လဲ အန္တရာယ်ကြီးတယ်ကွ၊ နောက်ကို သတိထားပေါ့ကွာ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် နောက်မဖြစ်စေရပါဘူးခင်ဗျာ"

"သွား...သွား"

သူက ကျွန်တော့်နောက်ကျောကို ရင်းနှီးစွာ တစ်ချက် ဖွဖွ ပုတ်လိုက်သေး၏။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှ အလုံးကြီး ကျသွားကာ စိတ် ပေါ့ပါးစွာ လှည့်ထွက်လိုက်သည်။

"ဟော့ ဒါနဲ့ နောက်ကို ကားမောင်းတဲ့အခါ ဒီလို ချိုင်းပြတ် အင်္ကျီနဲ့ မမောင်းနဲ့ကွာ၊ ကားမောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ တီရှပ် လောက်ဖြစ်ဖြစ်တော့ အနည်းဆုံး ဝတ်သင့်တယ်၊ စွပ်ကျယ် လက် ပြတ်နဲ့ မောင်းတာတို့၊ ချိုင်းပြတ်အင်္ကျီနဲ့ မောင်းတာတို့က လူကြီး လူကောင်းမဆန်ဘူးကွ"

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ"

ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငုံ့ကြည့်ပြီး တစ်ချက် အူ ကြောင်ကြောင် ရယ်လိုက်မိသည်။ သားရေ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ ဝတ် ထားပြီး ကျွန်တော် တစ်ခါမှ ကားမမောင်းဖူးပါ၊ အပေါ်က ဂျာကင် အပါးစား တစ်ထည်ထပ်ဝတ်ပြီး ဆိုင်ကယ်လ်စီးနေကျ ဖြစ်သည်။ သည်ကနေ့မှပဲ နူးနူး၏ ပုံကြမ်းစက္ကူကြီးများ ကျိုးမှာကျေမှာ၊ မိုး စိုမှာစိုး၍ ဆိုင်ကယ်လ်နှင့် မသွားဘဲ ကားနှင့်သွားပါဆိုလို့ မေ့မေ့ လျော့လျော့နှင့် ကားမောင်းထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်လိုပဲ၊ ပြဿနာဆိုတာ တစ်ခုတည်း ဘယ်တော့မျှ မ... တတ်ဘူး မဟုတ်လား။

ကျွန်တော် သူမ၏ ရုံးခန်းပြန်ရောက်တော့ ကြာလိုက်တာ... သူမ၏ မျက်မှောင်ကြုတ် သတိပေးခြင်းကို ခံရပြန်သည်။ ယာဉ်ထိန်း... ကိစ္စကို သူမ သိလျှင် ကျွန်တော့်ကို ဆူပူနေဦးမည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် သူမနှင့် ညှိသည်ကို ပခုံးတွန့်ပြလိုက်ပြီး ခပ်မြန်မြန် လှည့်ထွက်လိုက်ပါသည်။

အခန်းတံခါးပေါက်၏ ဘေးနံရံတွင် ကျွန်တော့်ဓာတ်ပုံ Wall Poster အကြီးကြီး ချိတ်ထား၏။ ကျွန်တော်၏ ပထမဦးဆုံးသော ဆီးရီးစ် 'ပုံတင်သံ' မထွက်မီက ကြော်ငြာပိုစတာကြီး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့် ကိုယ်ခန္ဓာအထက်ပိုင်း သုံးပုံနှစ်ပုံလောက်မှ ဖြတ်၍ ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံဖြစ်ရာ ကျွန်တော် ငုံ့တီးနေသည့် ဂစ်တာလေး တစ်ဝက်တစ်ပျက် ပေါ်လွင်နေ၏။ လီလီ...။ ကျွန်တော်သည် ကြော်ငြာအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ သီချင်းတိပ်ခွေ ကာဗာအတွက် သော်လည်းကောင်း ဓာတ်ပုံရိုက်လျှင် လီလီမှလွဲ၍ အခြား ဘယ် ဂစ်တာကိုမျှ မကိုင်ပါ။

ကျွန်တော် အခန်းထဲမှ ထွက်မည့်ဟန်ပြင်ပြီးမှ တံ့ခနဲ ရပ်တန့် ကာ ကျွန်တော့်ပုံကို ကျွန်တော် မမြင်ဖူးသလို စိုက်ကြည့်နေလိုက် မိသည်။ ဓာတ်ပုံကြီး တစ်ခုလုံးတွင် အဝါရောင်နှင့် အညိုရောင်သာ ပါဝင်၏။ ခေါင်းငုံ့၍ ဂစ်တာကို ငုံ့တီးနေသည်ဖြစ်ရာ ဖွာရာကျဲ နေသည့် ဆံပင်တချို့သာ နဖူးမှ ဝဲကျလျက်ရှိသည်။ မျက်ခုံး ခပ်

...ပါး၊ နှုတ်ခမ်း ကျယ်ကျယ်၊ မေးစေ့နှစ်ခွ မျက်လွှာနည်းနည်းချ ...သဖြင့် မျက်လုံးများကို အပြည့် မမြင်ရ၊ အညိုရောင်ဖျော့ဖျော့ ...ကဝန်းများကို တစ်ဝက်လောက်သာ မြင်ရသည်။ သို့သော်...

ကျွန်တော့်မျက်နှာ နွေးခနဲ ပူသွား၏။

'ကျွန်မ၏ သစ်ပင်' ပန်းချီကားထဲက မျက်နှာကို ကျွန်တော် ...ဖူးသည်ဟု ထင်နေခဲ့တာ အလွန် ရယ်မောစရာကောင်းနေ၏။ ...က်စသတ်တော့ အဲဒါ ကျွန်တော့်မျက်နှာပါပဲလား။

ပထမတော့ ကျွန်တော် ရယ်လိုက်မိတော့မလို့ပဲ။ သို့သော် ကျွန်တော် သူမ ရှိရာသို့ လှည့်ကြည့်သည့်အခါ မရယ်ချင်တော့ပါ။ မရယ်ချင်သည်သာမက အနည်းငယ်ပင် စိတ်တိုသွားမိသည်။ သူမ နှင့် ညှိသည်က ပုံကြမ်းစာရွက်ကြီးများကို ဖြန့်ကြည့်ပြီး စကား ပြောနေကြသောကြောင့် သူမ ကျွန်တော့်ကို မော့မကြည့်ပါ။ ထို့ ကြောင့်လည်း ကျွန်တော့်မျက်လုံးများတွင် အရိပ်ထင်ချင် ထင်နိုင် သော ဒေါသရိပ်ကို သူမ မြင်မသွားရပါ။

ကျွန်တော် တံခါးပေါက်ပေါင်ကို လက်သီးဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် ...ထိုးပစ်ခဲ့သည်။

ငါက သစ်ပင်လား...၊ သူ့သစ်ပင်တဲ့လား။

အင်တာဗျူးဆရာ၏ ကြောင်စီစီ မေးခွန်းကို ရုတ်တရက် သတိရသွားသည်။ ဘာတဲ့...

"ဒါဖြင့် အုပ်စိုးအနေနဲ့ သစ်ပင်တစ်ပင် ရှင်သန်ကြီးထွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖို့ မျိုးစေ့က အဓိကလို့ ခံယူထားတယ်ပေါ့။ လေတို့၊ ရေတို့၊ မြေ ရောင်ခြည်တို့၊ မြေသြဇာတို့က အဓိက မဟုတ်ဘူးပေါ့"

ဘာသစ်ပင်လဲ၊ ဘာမြေသြဇာလဲ၊ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးကွ။

ကျွန်တော် ခြေလှမ်းကြမ်းတမ်းစွာဖြင့် ညှော်ခန်းထဲမှ အပြင် သို့ ထွက်လာရင်း ညှော်ခန်းနံရံက ချိတ်မှာ ချိတ်ထားသော ဆိုင် ကယ်လ်စီး ဦးထုပ်အနက်ကို ဖြုတ်ယူလိုက်သည်။ ထိုဦးထုပ်မှာ ဂျာ မနီနိုင်ငံတွင် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဟစ်တလာ၏ အကျိ အက်စ် ဂက်စတာပိုတပ်သားများဆောင်းသော ဟဲလ်မက်ပုံစံအကျိ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော် အသုံးပြုနေသော (Sportster 1200 အမျိ အစား) အနက်ရောင် Harley Davidson ဆိုင်ကယ်လ်နှင့် လိုက် ဖက်ညီမည့် ဟဲလ်မက် ခေါင်းဆောင်းမှာ သည်တစ်ခုသာ ရှိသည်။

"ပြန်ပြီလား အုပ်စိုး"

ယခုအချိန်အထိ သူမ၏ရုံးမှ ဗာဟီရအလုပ်သမားဘဝမှ ရှိနေဆဲ ဖြစ်နေသော ကိုရှိန်က အပြင်မှ ပြန်လာရင်း ကျွန်တော် အား နှုတ်ဆက်သည်။

"အေးဗျာ"

ကျွန်တော် ဒေါသတကြီး ဆိုင်ကယ်လ်မောင်း၍ ထွက်လာ စဉ် နောက်ဘက်မှ အုပ်စိုးဟူသည့် အမျိုးသမီးသံသဲ့သဲ့ကို ကြား ရ၏။ ကျွန်တော် လှည့်မကြည့်ပါ။ သူမ အပြေးထွက်လာပြီး လှမ်း ခေါ်တာ ဖြစ်မှာပေါ့။ သူမ၏ ညာဘက်ခြေထောက် နည်းနည်းမှာ နေသဖြင့် အပြန် ကားမောင်းပို့ပေးရန် ကျွန်တော့်ကို မှာထားပြီး သား။ ကျွန်တော် မေ့နေမှာစိုးလို့ ထပ်မှာလိုခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မတတ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မောင်းပြန်ပေတော့။ ကျွန် တော် ဤရုံးသို့ နောက်တစ်ကြိမ် လာမည်မဟုတ်ပါ။

ဆိုင်ကယ်လ်ကို အရှိန်မြှင့်၍ မောင်းလာစဉ် ကျွန်တော့်မျက် နှာသို့ လေတိုးဖော့ တွန်းတိုက်သည့် ခံစားချက်ကြောင့် ဒေါသ နည်း နည်း ပြေသလို ဖြစ်သွားသည်။ သစ်ပင်... တဲ့။ ကျွန်တော်ဟာ သစ်ပင်တဲ့...။ ကျွန်တော် တစ်ချက် ခပ်ဟားဟား ရယ်ပစ်လိုက်မိ ၏။ သစ်ပင် ဖြစ်ရင်လည်း ခင်ဗျားအတွက် ရွှေသီးတွေ သီးပေး နေတဲ့ အဖိုးတန် သစ်ပင်ပါဗျာ။

အပြင်ပြန်မထွက်တော့ဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပြီးနောက် ဆိုင်ကယ်လ် သွားထားပြီးမှ ကျွန်တော့်တိုက်ခန်းသို့ တက်ခဲ့ပါသည်။ အခန်းတံခါး ဖွင့်လိုက်တော့ တံခါးအောက်ခြေမှ သွင်းထားသော စာများ၊ ပို့စကတ်များကို တွေ့လိုက်ရသည်။ စာများကို ငုံ့ကောက် လိုက်ပြီး ကက်ဆက်စားပွဲပေါ် ပစ်တင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာ ကျွန်တော် မမြင်ရတာ ကြာပြီဖြစ်သော လက်ရေးဖြင့် စာတစ်စောင် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဖေဖေ...၊ ဖေဖေ့စာ။

ကျွန်တော် ဒိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွားကာ စာကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ဖေဖေ၏ ခပ်သော့သော့ စာလုံးယိုင်ယိုင်၊ မင်အနက် လက်ရေးများ ကို ကျွန်တော် မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာ ကြည့်မိ၏။ လွန်ခဲ့သည့် တစ် လက မန္တလေးရှိ ဟွန်ဒါကုမ္ပဏီသို့ ငွေလွှဲ၍ ဖေဖေ့အတွက် ဆိုင် ကယ်လ်တစ်စီး ပို့ပေးရန် မှာထားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် ဆိုဖာတစ်လုံးပေါ်သို့ တုန်ရီစွာ ပစ်ထိုင်ချလိုက် ပြီး စာကို အလောတကြီး ဖောက်ဖတ်လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အုပ်စိုး...
ဖအေ့သိက္ခာကို ဆိုင်ကယ်လ်နဲ့ လဲနိုင်းဖို့
မင်းမရှက်ပေမယ့် အဲဒီဆိုင်ကယ်ကို
ငါ့လက်နဲ့ထိရမှာ ငါရှက်တယ်။
ယောကျ်ားမာန အပြည့်ရှိတဲ့
သားဆိုးလေးတစ်ယောက်
အိမ်ပြန်လာမယ့်ရက်ကို
အခုအချိန်အထိ ငါစောင့်နေတုန်းပဲ။

ဖေဖေ...။

ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး နွမ်းခွေကျသွားပါသည်။ မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ ထင်တာတွေ လုံးဝ မှားနေပြီ။ ဖေဖေ့ကို ကျွန်တော် ဘယ်လို ရှင်းပြရမလဲ။

စာရွက်ကို ပြန်ခေါက်၍ စာအိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သော ကျွန်တော့်လက်တွေ တုန်ရီနေ၏။

ကျွန်တော့်မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့်အုပ်ကာ မျက်ရည် အစုံကို တင်းကျပ်စွာ မှိတ်ထားလိုက်မိသည်။ ကျွန်တော့် သီချင်း တိပ်ခွေရဲ့ ကျွန်တော် ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အနုပညာကြေးပါ ဖေဖေရယ်။ ကျွန်တော့်ဦးနှောက်၊ ကျွန်တော့်နှလုံးသားနဲ့ ရင်းပြီး အားထုတ် ဖန်တီးလိုက်ရတဲ့ ကျွန်တော့် အနုပညာအတွက် ထိုက်တန်တဲ့ လာဘ်တစ်ခုပါ။ ဖေ့ဖေထင်သလို ဒီငွေဟာ မညစ်နွမ်းဘူး။ ကျွန်တော်ကလည်း ဖေဖေထင်သလို အောက်တန်းကျမနေပါဘူး။ သီ

ချင်းတစ်ခွေထုတ်ရင် သိန်းပေါင်းများစွာ မြတ်နိုင်တဲ့ Top 10စာရင်း ဝင် အဆိုတော်တစ်ယောက်လေ ဖေဖေ။ စီးပွားရေးသမားတွေ အုပ်စိုး တဲ့အထဲမှာ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာ ဖေဖေ မကြားဘူးလား။

ဖေဖေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး ဟိုတုန်းကလို စကား အေး အေးဆေးဆေး ပြောခွင့်ရလျှင်တော့ လက်ရှိကျွန်တော့်အခြေအနေ အားလုံးကို ဖေဖေ ကြေလည်သွားအောင် ဆွေးနွေးယူနိုင်လိမ့်မည်။ ထိုသော် ဒေါသကြီးသော ဖေဖေသည် ကျွန်တော့်အား ကျွန်တော် မခံနိုင်သည့် စကားလုံးတစ်ခုဖြင့် ပစ်ပေါက်နှင်ထုတ်ကောင်း နှင် ထုတ်နိုင်သေးသည်။ ကျွန်တော် ဒေါသ မထွက်ဘဲ၊ မနာကြည်းဘဲ ထိုစကားလုံးကို ငြိမ်သက်စွာ လက်ခံယူနိုင်ပါ့မလား။

ဖေဖေပြောတဲ့ ယောကျ်ားမာန ဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ၊ နူးနူး ရင်ခွင်မှာ ကျွန်တော်ကြည်နူးကျေနပ်မိတာနဲ့ပဲ ကျွန်တော်ဟာ ယောကျ်ားမာန မရှိဘူးလို့ ဖေဖေဆိုလိုသလား။ မိန်းမတစ်ယောက် နဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက် ချစ်ခင်စုံမက်မိတဲ့ အဖြစ်ဟာ သဘာဝ ပဲ မဟုတ်ဘူးလားဖေဖေ။ နူးနူးနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အဖြစ်က သဘာဝ ထက် ပိုပြီး ဘာများ လွန်ကဲနေလို့လဲ။ အသက် ၂၀ လောက် ကွာ တာဟာ ထူးဆန်းမှု တစ်ခုလား၊ ကာယကံရှင်နှစ်ယောက်က ဘာမှ မတွေးမိတဲ့ အကြောင်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ပတ်ဝန်းကျင်က တွေး နေကြပါလိမ့်။ ဖေဖေ့ကို ဘယ်သူတွေကဘာစကားတွေနဲ့ ခနဲ့ထား လို့လဲ။ ဖေဖေ မခံနိုင်လောက်တဲ့ စကားတွေနဲ့ ဖေဖေ့ကို နာကျင် အောင် ဘယ်သူတွေက လုပ်ခဲ့သလဲ။

ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မတွေးဖူးသည့် ဖေဖေ့ခံစားချက်ကိုယခု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှ တွေးကြည့်မိသည်။ ဖေဖေ အရှက်ရလောက်အောင် ကျွန်တော် သတင်းက မန္တလေးမှာ ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ အောက်တန်းကျ နေခဲ့လို့ပါလိမ့်။

တွေးမိသောအခါ ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှ သွေးလှည့်ပတ် မှုများ ရပ်ဆိုင်းသွားသလို အေးစက်သွားပါသည်။

အုပ်စိုးကို အားပေးကြ၊ နှစ်သက်စွဲလမ်းကြသော ပရိသတ်၏ မျက်လုံးများ၊ အပြုံးများတွင်တော့ ဖေဖေ့စွဲချက်မျိုး တစ်စတစ်စ မှ ရှိမနေတာသေချာပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အုပ်စိုးကို သိသောလူတစ်ယောက်ယောက် ကို သွားရင်ဆိုင်ပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးပစ်လိုက်ချင်သည်။ ခင် ဗျားတို့ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လိုမြင်သလဲ။ ဒေါ်နီနီဇော်နဲ့ အုပ်စိုးရဲ့ အချစ်ကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုအတန်းအစားထဲမှာ ထည့်ချင်ပါသလဲ။

အချစ် ...။

ဖေဖေ့ ဟက်ဟက်ပက်ပက် လှောင်ပြောင် ရယ်မောသံကို ကျွန်တော် ပြန်ကြားယောင်မိသောအခါ ကျွန်တော့်မျက်နှာမှာ ပူရှိန်း သွားသည်။

ကျွန်တော့်ကို သူမ ချစ်မြတ်နိုးပါရဲ့လား။ အချစ်အတွက် ကျွန်တော့်ကို အရင်းနှီးဆုံး ပေါင်းစပ်ခဲ့တာ ဟုတ်ပါရဲ့လား။ ကျွန် တော့်ဘက်ကရော မြသီတာကို ချစ်မိသည့် အချစ်မျိုးဖြင့် သူမကို ချစ်မြတ်နိုးပါရဲ့လား။ ထိုမေးခွန်းကို ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် မညှာမတာမေးမိသောအခါ မျက်နှာကို အုပ်ထားသော လက်ဝါး နှစ်ဖက် အလိုလိုပြုတ်ကျသွားသည်။

မြသီတာ ... မြသီတာကို မြတ်နိုးမိသည့် အချစ်မျိုးဖြင့် ကျွန် တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ ချစ်လို့ရမှာ မဟုတ်ပါ။

ဒါဖြင့် သူမအပေါ် ထားမိသည့် ကျွန်တော့်ခံစားချက်က အလဲ။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုလား၊ ရမ္မက်လား၊အထင်ကြီးမှုလား၊ သူမ ထံမှ အကြင်နာနှင့် လိုက်လျောမှုကို တောင့်တမိရုံ အတ္တသက်သက် လား၊သို့မဟုတ် ဖေဖေပြောသလို သူမထံမှ ကျွန်တော့်ကျော်ကြား မှုကို ဝယ်ပေးမည့် ငွေကြေးလား၊ သူမ၏ လူကုံထံ ဂုဏ်သိက္ခာလား။

အဖြေမရဘဲ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေသည့် ကျွန်တော့်ကို အတွေးထဲ မှ ထုတ်ပယ်ပေးလိုက်သည်မှာ တယ်လီဖုန်းမြည်သံ ဖြစ်၏။ ကျွန် တော် ကြိမ်စင်ပေါ်မှ တယ်လီဖုန်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်၊ ဘယ် သူများ ဖြစ်မလဲ။

ကျွန်တော် တယ်လီဖုန်းကို ဘယ်တော့မှ မကိုင်ပါ။ တယ် လီဖုန်း ဖြေသည့်စက် တပ်ဆင်ထားပါသည်။

"ဟလို ... အုပ်စိုးရဲ့ အိမ်ပါခင်ဗျာ၊ အုပ်စိုး အခုအိမ်မှာမရှိ ပါဘူး၊ ကျေးဇူးပြုပြီး သတင်းလေးချန်ထားပေးခဲ့ပါ"

"အုပ်စိုး ... ကိုယ့်ကို ကားမောင်းပို့ပေးဖို့ မင်းမေ့သွားတာ လား၊ အခုချက်ချင်း တက္ကစီနဲ့ ကိုယ့်ရုံးကို လိုက်လာခဲ့ပါ၊ ဒါမှမဟုတ် အရေးပေါ် ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ မအားရင် အဲဒီကိစ္စအကြောင်း ကိုယ့်ဆီ ဖုန်းဆက်ပါ။ ကိုယ့်ကို စိတ်ကောက်သွားတာ ဆိုရင်တော့ မင်း အခု ထိ လူလားမမြောက်သေးဘူးလို့ ကိုယ် မှတ်ချက်ချရမှာပဲ၊ မင်းကို ကိုယ် ၅ နာရီခွဲအထိ စောင့်နေမယ် အုပ်စိုး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောင်ဗျာ...တစ်ညလုံးပဲ စောင့်နေလိုက်တော့။

ကျွန်တော် ဆိုဖာရှည်ပေါ်မှာ ပက်လက်လှဲချပစ်လိုက်

နိုး နိုး...။

ကျွန်တော်က ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်ရင် ကျွန်တော့်ကိုယ် တော် ယောကျ်ားတစ်ယောက်လို့ ယူဆထားခဲ့တာ။ အခု ကျွန်တော်ဟာ ခင်ဗျားအတွက် သစ်ပင်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေပါ ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျား ရာသက်ပန် ပိုင်ဆိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိ လား။

ကျွန်တော် အားရပါးရ အော်ဟစ်ရယ်မောလိုက်မိသည်။

***

(၂၈)

လဝန်းသည် ရေပြင်ထဲမှ တရိပ်ရိပ်မြင့်တက်လာခဲ့ပြီ။

ကောင်းကင် တစ်ဝိုက်သည် ကြယ်ရောင်လရောင် တစ်ဝက် မှောင်ထုက တစ်ဝက်ဖြင့် လက်စမသတ်ရသေးသော ပန်းချီကား ချပ်လို တစ်ခုခုကို စောင့်နေသည်။ ဟိုးအဝေးမှ ရေလှိုင်းများ ည် ညည်းညူလျက် ကျွန်တော်ရှိရာ ပြေးလာကြသည်မှာ လျင် လွန်းသဖြင့် ထိုလှိုင်းများနှင့်အတူ ကျွန်တော် လဲပြိုသွားတော့ လို ထင်ရသည်။ ကျွန်တော်သည် မိမိကို ပုတ်ခတ်ဝါးမျိုပစ်မည့် င်းလုံးများကို မထေမဲ့မြင် စောင့်ကြည့်ကြုံးဆိုလိုက်၏။ သို့သော် င်လယ်ရေလှိုင်းများသည် ကမ်းခြေတစ်ဝိုက်တွင် ဤမျှကြီးမား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြင်းထန်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ သည့်ထက် နက်ရှိုင်းသော၊ ... သော ပင်လယ်လှိုင်းများဆီသို့ ကျွန်တော် သွားရန် လို...

ဒူးဆစ်ထိနက်သော ရေပြင်တွင် မတ်တတ်ရပ်နေသော... ဝုန်းခနဲ ဝုန်းခနဲ ခုန်တက်လာသည့် ရေလှိုင်းများကြောင့် ကျွန်... ခါးဆီအထိ ရေစိုရွှဲလျက် ရှိသည်။

ဘဝတွင် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ လဲပြိုပြီးသော ကျွန်တော်... ပင်လယ် ရေလှိုင်းများအား အားကိုး ခင်တွယ်စရာ အဖော်... လက်ကမ်းကြိုဆိုမိသည်။ သူတို့သည် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှ သိမ်... မှုများ၊ ရှက်ရွံ့မှုများကို ဆေးကြောပေးမည့် သူငယ်ချင်းများ... သည် မဟုတ်လား။

ဤကမ်းခြေသို့ ကျွန်တော်ရောက်လာသည်ကို မည်သူ့... အသိမပေးပါ။ ကျွန်တော့်အခန်းရှေ့တွင် စာတိုကလေးတစ်... ထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်ခြေရာဖျောက် ထွက်ပြေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာမှာ မည်သူ့ကိုမျှ ရည်ညွှန်းမထားသည့် ယေဘုယျသ... ဆောင်သည့် အကြောင်းကြားစာကလေး ဖြစ်သည်။

"ခရီးထွက်သွားပြီ၊ ပြန်လာမည့်ရက် မသေချာပါ"

ကျွန်တော့်အား စူးစိုက်ကြည့်မည့် မျက်နှာတစ်ခုဆီသို့ ... ချိန်ချိန်မှာတော့ ကျွန်တော် ပြန်ရပေလိမ့်မည်။ လောလော... တော့ ကျွန်တော်သည် လွတ်မြောက်ရာတစ်ခုဆီသို့ ရောက်လာ... ရေလှိုင်းများနှင့် ကျောက်ဆောင်များသာ ရှိသောနေရာ၊ သဲပြင်... ကောင်းကင်သာ ရှိသောနေရာ၊ တိတ်ဆိတ်မှုနှင့် အမှောင်ကို ... ကြိုက်သလို ကြိုဆိုခံစားနိုင်သော နေရာ၊ နှောင့်ယှက်မည့်သူ မရှိသော

...နေရာ၊ ကျွန်တော့်အား အုပ်စိုးဟု မည်သူမျှ မသိနိုင်အောင် ရုပ်ဖျက်...နိုင်မည့် နေရာ။

ကျွန်တော်သည် ကမ်းခြေမှာ ဘယ်သူမှ မရှိသည့် ညသန်း...ခေါင်ချိန်ကျမှ ပင်လယ်ပြင်ထဲ ဆင်းပါသည်။ အစားအသောက်ကို ...အခန်းသို့ မှာ၍ စားသောက်ပြီး အခန်းမှာပင် ရေချိုးပါသည်။ ရေ...ချိုးပြီးလျှင် ကက်ဆက်ဖြင့် နားကြပ်တပ်ကာ သီချင်းနားထောင်၊ ...သီချင်းညည်းရင်း ခုတင်ပေါ်မှာ အလျားမှောက် အိပ်လိုအိပ်၊ ပက်...လက် အိပ်လိုအိပ်၊ သူမ၏ ကျီစယ်သည့် ရယ်မောသံလည်း မကြားရ၊ ...ဖေ၏ နာကြည်းသည့် ရယ်မောသံလည်း မကြားရ။ ပတ်ဝန်းကျင် ၏ လှောင်ပြောင်သရော်သည့် ရယ်မောသံလည်း မကြားရ။ ကျွန် ...တော်သည် ရယ်မောသံများမှ ကင်းဝေးလျက်ရှိသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်မတွေးမိသည့်အချက်မှာ လူတစ်ယောက် ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းမှာပင် ရယ်မောသံများ ရှိနေတတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းမှာ နာကျင်မှုများ၊ ဒေါသ များသည် လှိုင်းများသဖွယ် တရိပ်ရိပ် မြင့်တက်လာပြီး ဝုန်းခနဲပြန် ...လည် ပြိုဆင်းသွားတတ်သည်။ သွေးကြောများသည် ပူနွေးရာမှ တ...ရိပ်ရိပ် ပူလောင်လာပြီး ဝုန်းခနဲ ပြန်အေးစက်သွားတတ်သည်။

"မင်းမျက်လုံးတွေက အညိုရောင်နော်၊ ကိုယ်က အနက်ရောင် မှတ်လို့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ့ မျက်လုံးများကတော့ အနက်ရောင် ဖြစ်သည်။ အနက်ရောင်မျက်လုံးများဖြင့် ဖေဖေသည် ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖောက်ထွင်းမြင်နိုင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖေဖေ့မျက်လုံးများထဲတွင် ကျွန်တော့်ပုံရိပ်ကို ကျွန်တော် ပြန်မြင်ရသည်။ ကျွန်တော်သည် ခွေးတစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်သော ခွေးတစ်ကောင် မဟုတ်၊ လည်ပင်းမှာ သံကြိုးတန်းလန်းနှင့် ချည်နှောင်ထားခံရသော ခွေးတစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်သံကြိုး အစွန်းတစ်စကို ဒေါ်နီနီဇော်က ကိုင်ထားသည်။ ထိုခွေးကလေးမှာ လှပသော နာမည်တစ်ခုရှိသည်။

"ရှေရီ... သွားကောက်ချည်စမ်း"

ကျွန်တော့်ရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ပစ္စည်းတစ်ခုပစ်ချလျက် သူမက ခိုင်းစေသောအခါ ကျွန်တော်ရိုကျိုးစွာ နာခံလျက် အပြေးအလွှားသွားကိုက်ချီလာခဲ့သည်။

"သိပ်လိမ္မာတာပဲ"

ကျွန်တော့်လည်ဆံမွေးများကို သူမက လက်ဖြင့် ဖွသပ်သော ကျွန်တော် အမြီးတစ်ချက်ယမ်းခါပြီး ကျေနပ်နေလေသည်။

ကျွန်တော် ဖေဖေ့အိမ်ကို ပြန်လာချင်တယ် ဖေဖေ။ ကျွန်တော့် ဘဝထဲက ဘာကို နုတ်ထားခဲ့ပြီးမှ ကျွန်တော် ပြန်လာခွင့် ရမလဲ။ ဘဝထဲကနေ တစ်ခုခုကို နုတ်ယူလို့ရော ရပါသလား။ ရရင် နုတ်ယူစရာတွေ' ကျွန်တော့်မှာ အများကြီး ရှိသည်။

လောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော့်လည်ပင်းက သံကြိုးကို ဖြတ်

ယောက်ယောက်က ဖြုတ်ပေးပါ၊ ကျွန်တော် နာကျင်လှပြီ။ ကျွန်တော် အသက်ရှူလို့လည်း မဝပါ။

ဖြူဖွေးနေသော ရေမြှုပ်များနှင့်အတူ လှိုင်းတန်း တစ်တန်းက ကျွန်တော့်ဆီသို့ ဗြုန်းခနဲ ခုန်တက်လာသည်။ ကျွန်တော့်ခါးအထိ ရေတွေ ရွှဲစိုသွားပြီး လူက နောက်သို့ယိုင်သွား၏။ ရေမြှုပ်ဖွေးဖွေးများ မျက်နှာဆီသို့ လာစဉ်သောအခါ ကျွန်တော် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကာဖို့ ကြိုးစားမိသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် နောက်ဘက်သို့ ပက်လက်လန်ကျသွား၏။ ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံး ရေထဲ ရောက်သွားသည်။ ရေလှိုင်းများသည်ကျွန်တော့်မျက်နှာပေါ်မှ ဖြတ်ကျော်ပြီး ပင်လယ်ထဲ ပြန်ဆင်းသွားကြ၏။ ကျွန်တော်ရေပြင်ထဲမှာအသက်အောင့်လျက် သည်အတိုင်း လဲလျောင်းနေမိသည်။

"ဟော့ကောင်၊ ဒေါ်နီနီဇော်ရဲ့... ..."

အော်ဟစ်သံ တစ်ခုသည် ရေများနှင့်အတူ ကျွန်တော့်မျက်နှာဆီသို့ ဖြတ်ရိုက်လိုက်၏။ ထိုအသံပိုင်ရှင်မှာ ကိုဦးဟု ဒေါ်နီနီဇော်က ခေါ်သော လူလွန်မ သားဖြစ်သည်။ သူသည် စင်မြင့်ပွဲ တစ်ပွဲအပြီးတွင် ကျွန်တော့်ဆိုင်ကယ် ပြန်အထွက်ကို အုပ်စုလိုက် စောင့်ရိုက်ရန် ကြိုးစားခဲ့၏။ သူ့မှာ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း ပါသည်။ ကျွန်တော့်အသားအား နာကျင်အောင် သူ မလုပ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော် အလွန်မြတ်နိုးသော ကျွန်းရောင် သားရေဂျာကင်မှာ ဓားချက်ရာဖြင့် ကွဲထွက်ပျက်စီးသွားခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခွေးသားကြီး... သတ္တိရှိရင် တစ်ယောက်ချင်း ယှဉ်ပါ
ကွ"

ကျွန်တော့်အနီးသို့ လူတွေ ဝိုင်းအုံလာသောအခါ သူတို့
ပြေးပျောက်ကွယ်သွားသည်။

"ရှေရီ...မင်း ဘော်ဒီဂတ် တစ်ယောက်လောက် ထား
ကောင်းမယ်"

သူမ၏ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သော စကားကို ကျွန်တော် သ
ကျွစွာ ခွက်ထိုးခွက်လန် အော်ရယ်မိ၏။

"သွားစမ်းပါ၊ အုပ်စိုးမှာ လက်နှစ်ဖက် ခြေနှစ်ဖက်ရှိနေ
ဘယ်ကောင်မှ ထိလို့မရဘူး"

"အဲဒီလက်တွေကို ဂစ်တာတီးဖို့ ထားစမ်းပါကွာ၊ မဆိုင်
အလုပ်တွေ လျှောက်လုပ်မနေနဲ့"

ကျွန်တော့် လက်ချောင်းတွေကို သူမ တကယ် မြတ်နိုး
သလား၊ ဂစ်တာကိုင်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်သည့် လက်ချောင်း
အဖြစ် သူမ မြတ်နိုးတာလား၊ သို့မဟုတ်...

ကျွန်တော် ရေထဲမှာမွန်းကျပ်လာပြီး ဝုန်းခနဲ ထရပ်ပစ်လိုက်
မိသည်။ ကျွန်တော့်လက်များကို ကျွန်တော် ဖြန့်ကြည့်လိုက်၏။
သဲတချို့ ကပ်ငြိပေနေဆဲလက်ချောင်းများသည် ညသန်းခေါင်
ရောင်အောက်တွင် ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြင့် လူသေလက်ချောင်းများ
ဖြစ်နေသည်။

လူတစ်ယောက်၏ ညစ်ညမ်းမှုသည် လက်ချောင်းများမှ

တတ်လေသလား ကျွန်တော် မသိပါ။ ကျွန်တော့်လက်ချောင်း
များသည် ဖေဖေ့အိမ်မှာနေတုန်းက ပကတိဖြူစင်လျက်ရှိသည်။
တာတီးသည့် လက်ချောင်းများသက်သက် ဖြစ်သည်။ မိမိ ချစ်
မြတ်နိုးရသူကို မထိရက် ထိရက် မချင့်မရဲ ထွေးပွေ့ဖက်တွယ်ခဲ့
သည့် လက်ချောင်းများ ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဤလက်များသည် အစွန်းအထင်းများဖြင့် ညစ်
ညမ်းလျက်ရှိပြီ။ စန္ဒရားတီးရုံသက်သက်၊ ဂစ်တာတီးရုံသက်သက်
လက်ချောင်းများ မဟုတ်ကြတော့ပါ။ ဤလက်ချောင်းများ၏ ပြစ်မှု
ဘယ်က စတင်ခဲ့သလဲ ကျွန်တော်ပြန်မစဉ်းစားချင်တော့ပါ။ ရှက်ရွံ့မှု
၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်အဖြစ် ဘယ်ဘက် လက်ချောင်းများ၏ အတွင်း
ပိုင်းတွင် အမာရွတ်များ ရှိနေသည်။ မှန်ကွဲစတွေကို လက်ဖြင့်
ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်မိသော နေ့တစ်နေ့သည် ကျွန်တော့်အာရုံထဲသို့
အဝေးကြီးမှ တစ်ရှိန်ထိုး နီးကပ်လာ၏။

ကျွန်တော် လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ဆန့်တန်းကာ အသံ
ကုန် အော်ဟစ်ပစ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော့်အော်သံကို ဝုန်းခနဲ ရိုက်ခတ်လာသည့် ရေလှိုင်း
များက ဆေးကြောဖယ်ရှားပေးလိုက်ပါသည်။

"ဒဏ်ရာတွေကိုလည်း...ငါချစ်တတ်ခဲ့ပြီ"

စင်အောက်မှ ပရိသတ်က ကျွန်တော်နှင့်အတူ လိုက်ပါသီဆို
ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“ဒဏ်ရာတွေကိုလည်း...ငါချစ်တတ်ခဲ့ပြီ...”

ဘယ်လောက်ဖြူစင်လိုက်သည့် ပရိသတ်လဲ...။ ကျွန်တော့် အရွယ် ယောက်ျားများ၊ လူငယ်များ၊ ကျွန်တော့်အရွယ် မိန်းက များ၊ ကျွန်တော့်ထက် နည်းနည်းငယ်သော မိန်းကလေးများ၊ တို့အားလုံးသည် ကျွန်တော့်ထံမှ တစ်စုံတစ်ရာ ရရှိလိုက်သ ရှင်မြူးစွာ တောက်ပလျက်ရှိကြသည်။ ကျွန်တော့်ထံမှ သူတို့ ခဲ့သလဲ။ ကျွန်တော် အတိအကျမသိပါ။ သို့သော် ကျွန်တော် နပ်စွာပျော်ရွှင်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မသိလိုက်ဘဲ ကို ကျွန်တော် တစ်ခုခု ပေးလိုက်နိုင်တာကို ကျွန်တော် ကျေနပ် သည်။ ကျွန်တော့်ဆီမှာ သူတို့နှင့် ထပ်တူ နာကျင်မှုများ၊ သူတို့န ထပ်တူ မျှော်လင့်မှုများ၊သူတို့နှင့်ထပ်တူ မုန်းတီးမှုများ ရှိနေကြော သူတို့ သိသွားသလား၊ သူတို့ကိုယ်စား ကျွန်တော်က ရင်ဖွင့် ဟစ်ပေးလို့ သူတို့ ကျေနပ်သွားတာလား။ အမျိုးမျိုးဖြစ်နိုင်ပါသည်။

“အုပ်စိုး... အုပ်စိုး... အုပ်စိုး...”

လက်ခုပ်သံများနှင့် အော်ဟစ် အားပေးသံများသည် ကစား ခန်းမကြီး တစ်ခုလုံး လျှံထွက်သွား၏။ မြူးကြွသွက်လက်မှ ကြောင့် ဂစ်တာကို လက်ဖြင့် မြှောက်မ,ကာ တီးခတ်ရင်း ကျွန်တော့် ခြေထောက်များက လှည့်ပတ်ခုန်ပေါက် လှုပ်ရှားနေသည့်အခါ ကျွန် တော့်ရင်ဘတ်နှင့် နောက်ကျောဆီတွင် ချွေးများ ရွှဲနစ်လာ၏။ အသံ သည် အော်လေ အက်လေ အက်ကွဲလာသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့် မောပန်းမှုသည် နောက်ထပ် သီချင်းတစ်ပုဒ် မဆိုမီမှာပင် ပရိသတ် ၏ ကြည်နူးမှုကြောင့် ပျောက်ကွယ်သွားလေ့ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော့်

ပျော်ရွှင်မှုသည် ပရိသတ်ဆီသို့ကူးစက်သွား၏။ သူတို့သည် ကျွန် တော့်ကို စောင့်ကြည့်သူများ မဟုတ်တော့ပဲ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပါ ဝင် လှုပ်ရှား ခံစားသူများ ဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်တော်က သံစဉ်အ တိုင်း ကိုယ်ကို ယိမ်းနွဲ့၍ သီချင်းဆိုလျှင် သူတို့ကလည်း ကျွန်တော် နှင့်အတူ လိုက်ပါ၍ယိမ်းနွဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်က လက်ကို မြှောက် ၍ ဟစ်ကြွေးအော်လိုက်သည့်အခါ သူတို့ကလည်း ကျွန်တော်နှင့် အတူ လိုက်ပါ၍ လက်မြှောက်ဟစ်ကြွေးကြသည်။ သူတို့၏ ပျော် ရွှင် ကျေနပ်မှုသည် တစ်ဖန် ကျွန်တော့်ဆီသို့ ကူးစက်ကာ နောက် ထပ် ခွန်အားသစ်များအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားသည်။ ကျွန်တော်၏ ဂစ်ကိုယ်တော် ဖြေဖျော်ပွဲသည် ကျွန်တော်မျှော်လင့်ထားသည်ထက် အဆပေါင်းများစွာ အောင်မြင်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်သည် ထိုညက သီချင်းနှစ်ဆယ့်ရှစ်ပုဒ် ဆက်တိုက်သီဆိုခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော့်တစ် ကိုယ်လုံး အောင်မြင်မှုဖြင့် ယစ်မူးရီဝေကာ ရင်တလှပ်လှပ်ခုန်လျက် စင်အောက်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ချိန်တွင် နောက်ဘက်မှာ သူမက ရပ် စောင့်နေ၏။ သာမန် ကြိုဆိုနည်း မဟုတ်ဘဲလက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့် တန်း၍ ရင်ဖွင့်ကြိုဆိုနည်းဖြင့် ကျွန်တော့်အား သူမ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ သတိလက်လွတ် ဆွဲဖက်ပွေ့ယူလိုက်သည်။

“ရှေရီ... ကိုယ်ပျော်လိုက်တာကွယ်၊ မင်းအတွက် ကိုယ်ပျော် လိုက်တာ”

သူမ၏ တောက်ပရွှန်းလက်သော မျက်ဝန်းများမှာ မျက်ရည် ဖြင့် စိုစွတ်ကာ စိမ့်အိုင်လာသည်။ ထို့နောက် သူမသည် ကျွန်တော့် ပခုံးပေါ် မျက်နှာမှောက်ကာ တစ်ချက် ရှိုက်လိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် စိတ်ကသိကအောင့်ဖြစ်ကာ သူမကို ကျောခိုင်းကာ မှာပြန်ပွေ့ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို မလုံမလဲ ကြည့်မိတော့ အို…များပြားလှသည့် လူတွေ၊ ရုံထဲက ရှိသမျှလူတွေအကုန်သည် ကျွန်တော်တို့ အနီးသို့ ရောက်လာကြသလိုပါပဲ။ ကင်မရာမီးပွင့်တွေက တဖျတ်ဖျတ် လင်းလက်သွားသည်။

"အုပ်စိုး… ကွန်ဂရက်ကျူလေးရှင်း"

တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်အား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ဂုဏ်ပြုဖို့ ချဉ်းကပ်လာသည့်အခါ ကျွန်တော် သူမကို ရင်ခွင်မှ တွန်းထုတ်ဖယ်ဖို့ အခွင့်ကောင်းရသွား၏။

"ဒေါ်နီနီဇော်… အုပ်စိုးအတွက် အခုအချိန်မှာ ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲ"

တစ်ယောက်ယောက်က အသံဖမ်းစက်ကလေးဖြင့် သူမရှေ့သို့ တိုးကပ်ကာ မေးမြန်း၏။ သူမက လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကျွန်တော့် လက်မောင်းကို ဆွဲဆုပ်ကိုင်ရင်း အနည်းငယ် ဂုဏ်ယူသော အပြုံးဖြင့် မျက်နှာမော့ပင့်ကာ ဖြေလေသည်။

"အိုး…ကျွန်မရဲ့ချာတိတ်အပေါ် ကျွန်မ လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချပြီးသားပါ"

ကျွန်မရဲ့ ချာတိတ်… အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်ပါလိမ့်။

ကျွန်မ ပြုစုပျိုးထောင် မြေတောင်မြှောက်ပေးခဲ့တဲ့ သစ်ပင်ကလေး တစ်ပင်ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်လား…၊ သို့မဟုတ် ကျွန်မ ချစ်မြတ်နိုးသည့် လူငယ်ကလေး ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်လား၊ သို့မဟုတ်

ကျွန်မရဲ့ လက်ရင်းတပည့်လေး ဟူသည့်အဓိပ္ပာယ်လား၊ သို့မဟုတ် ကျွန်မ၏ ကားမောင်းသမားလေးဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်လား။ သေချာသည်ကတော့ သူမ ကျွန်တော့်အနီးမှာ ရှိနေသမျှ ကာလတစ်လျှောက်လုံး ကျွန်တော်သည် သူမ၏ ချာတိတ်တစ်ယောက်အဖြစ်မှ ကင်းလွတ်နိုင်မည် မဟုတ်။

သူမနှင့် ဝေးဝေးသို့ ထွက်ခွာမှ ရမည်။ သို့မဟုတ် သူမကို ဝေးဝေးသို့ နှင်ထုတ်မှ ရမည်။ သူမနှင့် ဝေးရန် ကျွန်တော် အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီလား။

သူမ၏ မျက်လုံးများသည် ကျွန်တော့်မျက်လုံးများထဲ စုန်ဆင်းရန် အပြေးလာနေ၏။ ကျွန်တော် ဖြုန်းခနဲ မျက်စိမှိတ်ပြီး တံထောင်ဆစ် ကွေးမြှောက်ကာ မျက်စိရှေ့မှ ကာဆီးလိုက်မိသည်။

ထိုအချိန်မှာ ရေလှိုင်းအုပ်စု တစ်စု ကျွန်တော့်ဆီ အရှိန်ပြင်းစွာ စုန်တက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်နောက်သို့ ယိုင်သွားပြန်၏။ သည်တစ်ခါတော့ ကျွန်တော့် ခြေထောက်များ ရေပြင်အောက်က သဲမြေထဲမှာ ပို၍နက်ရှိုင်းစွာ နစ်ဝင်သွား၏။ ကျွန်တော် နောက်သို့ ခြေလှမ်းဆုတ်ဖို့ ကြိုးစားမိသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ခြေထောက်များကို ကျွန်တော် ဆွဲနုတ်ယူ၍ မရပါ။ ရေလှိုင်းအရှိန်ကြောင့်လား၊ သဲပြင်ကိုယ်တိုင်က စုပ်ယူသည့်သဘောရှိသလား၊ ကျွန်တော့် ခြေထောက်တွေကပဲ ခြေထောက်တွေ မဟုတ်ကြတော့လို့လား။ သစ်ပင်အမြစ်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီလား၊ သစ်မြစ်များသည် ဟိုးကမ္ဘာမြေအတွင်းသို့ နက်ရှိုင်းစွာ နစ်ဝင်နေပြီ ထင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် အားရှိသမျှ ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားမိသည်။ သို့
ရေပြင်ထဲမှာ ဒူးထောက်လျက် ကျသွားပါသည်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင် ရေလှိုင်းများက ကျွန်တော့်မျက်နှာ
ခုန်ဝင်လာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး ရေလွှမ်းမိုးခံလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်
အသက်ရှူမှားသွားသည်။ ကျွန်တော့်နှာခေါင်းထဲသို့ လေအစား
တွေ ဝင်လာ၏။ ကျွန်တော် သေရတော့မှာလား။

သို့သော် ကျွန်တော် မျက်နှာမော့လှန်လျက် အားရပါးရ
ဟာစ် ရယ်မောလိုက်မိပါသည်။

***

အပိုင်း(၃)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

မျက်စိ ဖွင့်လိုက်လျှင် ဖွင့်လိုက်ချင်း ပြုံးနေသည့် မေမေ့မျက်လုံးများကို မြင်လိုက်ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် ဘာဖြစ်လို့ မျှော်လင့်ခဲ့မိပါလိမ့်။

တကယ်တော့ မေမေ ကွယ်လွန်ခဲ့တာ ကြာပြီ။ မေမေ့ကို ကျွန်တော် အထင်အရှားပင် မမှတ်မိတော့ပါ။ မေမေ့အသားသည် ဖြူဝင်းသလား၊ မေမေ့အရပ်သည် မြင့်မားသလား၊ သွယ်နွဲ့သလား၊ မေမေ့ဆံပင်သည် ရှည်လျားသလား၊ မေမေ့ဝတ်စုံတို့သည် တောက်ပခဲ့သလား၊ ဖျော့တော့ခဲ့သလား ကျွန်တော် ဘာမှ မမှတ်မိတော့ပါ။ ကျွန်တော် မှတ်မိသမျှမှာ မေမေ၏ ညိုလဲ့သော မျက်လုံးများသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ နိုးလာသည့်အခါ မေမေ့မျက်လုံးများကို အရင် မြင်ချင်သည်။ မေမေ့မျက်လုံးများကို မမြင်ရလျှင် ကျွန်တော် အော်ခေါ်မည်။ မေမေ ချက်ချင်း ဝင်လာလျှင်ဝင်လာ၊ မဝင်လာလျှင် ကျွန်တော် အော်ဟစ်ငိုကြွေးမည်။ ကျွန်တော့် ကလေးဘဝမှာတော့ မေမေ့မျက်လုံးများသည် ကျွန်တော် အစွဲလမ်း အတွယ်တာဆုံး ဖြစ်သည်။

မေမေ့ မျက်လုံးများကို ကျွန်တော် မေ့ထားခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းကြာခဲ့ပြီးခါမှ ယခုအချိန်မှာ ကျွန်တော် ပြန်လည် တမ်းတနေမိပြန်သည်မှာ တော်တော်မိုက်မဲသော စွဲလမ်းမှု ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် မေမေ့မျက်လုံးတွေကို မြင်ချင်သည်။

ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ထထိုင်လိုက်၏။

မေမေ့ မျက်လုံးများကို မြင်ရဖို့မှာ တစ်နည်းသာ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် နံရံကပ် ကြည့်မှန်ဆီသို့ လျင်မြန်စွာ လျှောက်သွားလိုက်မိသည်။

မှန်ထဲက ညိုလဲ့သော မျက်လုံးများသည် မေမေ့မျက်လုံးများ မဟုတ်ဘူးလား၊ ကျွန်တော် ထိုမျက်လုံးများကို ယခုအကြိမ်လောက် ဘယ်တုန်းကမျှ မနှစ်သက်ခဲ့မိဘူးဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ မုန်းပင် မုန်းတီးခဲ့မိသေးသည် ထင်၏။ တကယ်တော့ လူတစ်ယောက် မိမိမျက်လုံးများကို မိမိ မုန်းတီးခြင်းမှာ မိမိကိုယ်မိမိ မုန်းတီးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်မျက်လုံးများကို ချစ်ကို ချစ်ရမည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ၎င်းတို့သည် မေမေ၏ တစ်ခုတည်းသော အမှတ်တရ လက်ဆောင်ဖြစ်သောကြောင့်။ တခြား

ကမ္ဘာဆီ ဝေးကွာသွားပြီဖြစ်သော မေမေနှင့် ကျွန်တော်၏ ဆက်သွယ်မှုမှာ ကျွန်တော့်မျက်လုံးများသာ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်လား။

ယခု ထိုမျက်လုံးများသည် အိပ်ရာမှ နိုးလာသော မှုန်ရီရီမျက်လုံးများ မဟုတ်။ စိတ်တက်ကြွဖွယ်ကောင်းသည့် နေရာဒေသ တစ်ခုမှ လောလောလတ်လတ် ပြန်ရောက်စမျက်လုံးများဖြစ်သည်။

နေ့စမ်းပါဦး...၊ ကျွန်တော် အိပ်ရော အိပ်ပျော်ခဲ့ပါရဲ့လား။ ကျွန်တော် အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်သည့် ငြိမ်သက်မှုတစ်ခုထဲမှ ပြန်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်နေခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ထိုနေရာသို့ ကျွန်တော် မည်မျှအချိန်ကြာကြာ ရောက်နေခဲ့ပါသနည်း။ တစ်နာရီလား၊ တစ်ရက်လား၊ ဘစ်လလား...။

ကျွန်တော် စားပွဲတင်နာရီရှိရာသို့ ဖြုန်းခနဲ လှည့်ကြည့်မိသည်။ မေလ ၅ ရက်၊ သုံးနာရီ ဆယ်မိနစ်။ မည်သည့်အချိန်လဲ၊ နံနက်လား၊ နေ့လယ်လား။ ကျွန်တော်အနည်းငယ်အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားပြီးမှ ရုတ်တရက် သတိရသွား၏။ စင်မြင့် တေးဂီတ ဖြေဖျော်ပွဲ။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း သီဆိုဖျော်ဖြေရမည့်ပွဲ၊ Dream makers တီးဝိုင်းနှင့် ကျွန်တော်။ ည ၇:၀၀ နာရီ၊ ဟာ...ကျွန်တော် သည်အချိန်မှာ ဘာဖြစ်လို့ အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အေးတိအေးစက် ဖြစ်နေရတာလဲ။ ကျွန်တော့်ဆံပင်တွေရော၊ ခေါင်းလျှော်ပြီးပြီလား၊ ဖြီးသင်ပြုပြင်ပြီးပြီလား။ ကျွန်တော်၏ လက်ထဲမှာ အညိုရောင် ဆံပင်များသည် ပျော့အိစွာ မညီမညာတွန့်ကွေးလျက် ရှိသည်။

"ကိုဝင်းအောင်..."

အခန်းတံခါးဆီသို့ အလောတကြီး လျှောက်သွားရင်း ဘယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ ရှိနေမည်မှန်း မသိသော ကျွန်တော့်မန်နေဂျာကို လှမ်းခေါ်၏။ ကျွန်တော် တံခါးမဖွင့်ရသေးမီ တံခါးဖြုန်းခနဲ ပွင့်သွားသည်။

"နိုးပြီလား အုပ်စိုး"

သူ အခန်းထဲသို့ ခပ်သွက်သွက် ဝင်လာရာ ကျွန်တော်နှင့် တိုးတိုက်လုမတတ် ဖြစ်သွား၏။ ကျွန်တော်က နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ရပါသည်။

"ကျွန်တော့်ဆံပင်တွေလဲ ဘာမှ မလုပ်ရသေးဘူး၊ ကိုဝေလင်းတို့ရော ဘယ်ရောက်နေလဲ၊ အားလုံးလဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့၊ အခု ဘာစောင့်နေကြတာလဲ၊ ပွဲမဖြစ်ဘူးလား"

အပြင်ဘက်မှ တောက်ပသော နေ့အလင်းရောင်ကြောင့် ယခုအချိန်သည် ညနေ ၃ နာရီဟု သေချာသွားသောအခါ ည ၇ နာရီအတွက် ကျွန်တော် ဘာမှအဆင်သင့်မဖြစ်သေးသည့်အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်တိုသွားမိ၏။

"မင်းကို စောင့်နေကြတာလေ"

"ကျွန်တော့်ကို..."

"အေး"

သူ့အကြည့်မှာ ထူးခြားနေ၏။ ကျွန်တော့်အား ကြည့်နေသည့် မျက်လုံးများမှာ တခြားကမ္ဘာက ဂြိုဟ်သားတစ်ဦးကို မြင်တွေ့နေရသည့် မျက်လုံးမျိုး ဖြစ်သည်။

"မင်း အိပ်ပျော်နေလို့ မင်းအနိုးကို စောင့်နေတာ"

"ကျွန်တော်မှ မအိပ်ဘဲ"

ကိုဝင်းအောင် ဘာမှ မပြောပါ၊ ပြုံးရုံပြုံးနေပါသည်။ ဒါ သူ့

အကျင့်ပဲ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် စကားအတိုက်အခံ မပြောချင်တော့သည့်အခါတိုင်း သူ ပခုံးအသာတွန့်ပြလျက် ပြုံးနေတတ်ပါသည်။

"ကိုဝေလင်းတို့နဲ့ အခုတွေ့မှ ဖြစ်မယ်၊ ကျွန်တော် သီချင်းတစ်ပုဒ်တိုက်ဖို့ ကျန်သွားတယ်"

"သူတို့ ခဏနေရင် လာကြလိမ့်မယ်၊ လောလောဆယ် မင်းကို တွေ့ဖို့ အပြင်မှာ ဧည့်သည်တွေ စောင့်နေကြတယ်၊ ဘယ်သူ့ကို အရင်တွေ့မလဲ ဆိုတာ မင်းဆုံးဖြတ်ပေါ့"

"ဧည့်သည်...ကျွန်တော် ညတုန်းက အော်တိုစာအုပ် တစ်ထပ်ကြီး လက်မှတ်ထိုးပေးပြီးပြီ၊ ပွဲပြီးတဲ့အခါ နောက်တစ်ထပ် ရှင်းပေးမှာပေါ့။ လောလောဆယ်တော့ ကိုဝေလင်းတို့နဲ့ပဲ တွေ့ချင်တယ်"

ကျွန်တော် အခန်းထောင့်သို့ခပ်သွက်သွက်လျှောက်သွားရင်း လေထဲမှာ လက်သီးတစ်ချက် ပြင်းပြင်းထိုးလိုက်သည်။ ကျွန်တော့် ဂစ်တာသည် နံရံတွင် ထောင်လျက်သား၊ ဘေးမှာ ဂစ်တာအိတ်က ပက်လက်၊ ခလုတ်ဖွင့်လျက်သား...။

"မဟုတ်ဘူးကွ၊ မင်းကို မိတ်ဆက်မယ့်သူတွေ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို စကားပြောဖို့ စောင့်နေတဲ့လူတွေ"

"ဘယ်သူတွေတုံး"

ဂစ်တာသည် ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ ပေါ့ပါးစွာ ပါလာ၏။ သားရေပြားကြိုးကို ပခုံးမှာ လွယ်လိုက်ပြီး ဂစ်တာကြိုးများကိုလက်ဖြင့် ထိတို့ရင်း အသံစမ်းကြည့်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းအဘွားကြီးရယ်၊ မန္တလေးက တီးဝိုင်းအဖွဲ့သားတ
ရယ်"

ကျွန်တော်ကိုဝင်းအောင်ဘက်သို့ ဖြုန်းခနဲ လှည့်ကြည့်မိသည်။

"အဘွားကြီး ...ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား ဘယ်သူ့ကို ပြောနေတာ
လဲ"

"ဘယ်သူရမလဲ၊ မင်းရဲ့နူးနူးပေါ့၊ ဒေါ်နီနီဇော်"

ကျွန်တော်အံ့သြတကြီးဖြစ်သွားချိန်တွင် ရင်ထဲမှာ ဆူပွက်
သွားသည့် ဒေါသကို ခံစားလိုက်ရသည်။

"သူက ရန်ကုန်မှာ ရှိနေရမှာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ မန္တလေးမှာ ရှိ
နေရတာလဲ။ ဒီကို သူ မလိုက်ခဲ့ဖို့ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူညီခဲ့ကြ
သားပဲ"

ကိုဝင်းအောင်က ကျွန်တော့်ပခုံးကို ခပ်ဖွဖွ ပုတ်၏။

"အေး...အဲဒါ ငါ့အပြစ်ပဲ အုပ်စိုး၊ ငါ မင်းအတွက် စိတ်ပူ
တာနဲ့ သူ့ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်မိတယ်။ မင်းဖြစ်သမျှ ကိစ္စတိုင်းကို
သူသိဖို့ လိုမယ်ထင်လို့ သူ့ကို..."

ကျွန်တော် ခါးသီးစွာ ခံစားရသည့် မကျေနပ်မှုကြောင့် သူ့
လက်ကို ဖြုတ်ချပစ်လိုက်မိသည်။

"နေစမ်းပါဦး၊ ကျွန်တော်ဘာဖြစ်နေလို့ သူသိဖို့ လိုရမှာလဲ"

"မင်း အသံပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စ"

ကျွန်တော် ခဏမျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိပြီးမှ ပင့်သက်တစ်
ချက် လေးပင်စွာ ရှိုက်လိုက်မိသည်။ အသံ...၊ ကျွန်တော့်အသံပျောက်
သွားခဲ့သည်။ ဤကိစ္စသည် တကယ်စိုးရိမ်စရာကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ကျွန်တော့်အသံကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မရ
တော့ဘူးဟု စိုးထိတ်ပူပန်နေခဲ့ရသည်။ ယခုတော့ ဤအဖြစ်သည်
ကျွန်တော့်အတွက် အိပ်မက်တစ်ခုဟု ပြောလျှင်ရသည့်အခြေအနေ
ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော်သည် သတိမထားလိုက်မိခင်မှာ ကျွန်တော့်
အသံကို ကျွန်တော် ပြန်ရခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် စိတ်မသက်သာစွာပင် ပြုံးလိုက်၏။

"အေးဗျာ၊ ဒါဆိုရင်တော့ သူလဲ စိတ်ပူမှာပဲပေါ့။ ဒါပေမဲ့..."

ကျွန်တော် ခုတင်ပေါ် ဝင်ထိုင်ကာ ဂစ်တာကို အစမ်းတီးကြည့်
လိုက်၏။

"*How many roads must a man walk down before you call him a man*"

ထို့နောက် ဂစ်တာကို ခုတင်ပေါ် အသာချလိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ နူးနူးကို ကျွန်တော် အခုမတွေ့ချင်သေးဘူး၊ ကျွန်
တော် ဖေဖေနဲ့ အရင်တွေ့ချင်တယ်၊ ဖေဖေရှိလား"

"ရှိတယ်၊ အပြင်မှာ...ဒေါ်နီနီဇော်နဲ့ စကားပြောနေတယ်"

"သြော်..."

ကျွန်တော် ခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးလိုက်မိပါသည်။

"သူတို့နှစ်ယောက် အခြေအနေကောင်းရဲ့လား ကိုဝင်းအောင်၊
စတွေ့တွေ့ချင်းများ ဖိုက်ကြသေးသလား"

ကိုဝင်းအောင် ရယ်မောလေသည်။

"မဖိုက်ပါဘူး၊ သူတို့နှစ်ယောက် တော်တော်ရင်းရင်းနှီးနှီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားပြောနေတာပဲ၊ မင်းအဘွားကြီးက မင်းအဖေကို အတော်
ခေါ်တယ်ကွ၊ နဂိုတည်းက ခင်ပြီးသားလား"

"အင်း"

ကျွန်တော် သူ့ကို အထွေအထူးပြောစရာ မလိုပါ။

"ဒါနဲ့ စောစောက ခင်ဗျား ပြောလိုက်တာ မန္တလေး တီးဝိုင်း
ဆိုတာ ပါသလားလို့"

"အေး...အက်ခိုးတဲ့၊ ကောင်လေးတွေက မင်းနဲ့..."

"ဟာ...ကျွန်တော် သူတို့နဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ သွားခေါ်ချည်ပါ
ဗျာ"

ကျွန်တော်၏ ရင်ထဲတွင် လှိုက်ခနဲ တုန်ရီလှုပ်ရှားသွားသည်။
ငယ်ရွယ်ပျိုမြစ်စဉ်က အတိတ်ဖြစ်စဉ်သည် လူတစ်ယောက်ကို ရင်
ခုန်အောင် နှိုးဆွပေးနိုင်လေသည်။

ကျွန်တော့် ငယ်သူငယ်ချင်းများထဲတွင် လှိုင်မင်းကို ထည့်ရ
မလား၊ ဖြုတ်ချပစ်ရမလား၊ လှိုင်မင်း ပါလာလျှင် ကျွန်တော် သူ့ကို
ဘယ်လို ဆက်ဆံရမလဲ။ ကျွန်တော် စဉ်းစားနေဆဲမှာပင် သူတို့ဝင်
လာကြသည်။ အားလုံး...သူတို့အားလုံးဖြစ်သည်။ သက်နိုင်၊ ဇာ
နည်၊ ဘော်ဘီနှင့် လှိုင်မင်း...။

"အုပ်စိုး..."

သူတို့၏ ပြုံးနေသော မျက်နှာများမှာ ကျွန်တော်နှင့် ငါးနှစ်
လောက် ဝေးကွာပြီး အဆက်အသွယ် ပြတ်နေခဲ့သူတို့၏ မျက်နှာ
ထားများနှင့် မတူပါ။ မနေ့ကအထိ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ရင်းနှီးစွာ
တီးဝိုင်း တစ်ဝိုင်းတည်း အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသူတို့၏ မျက်နှာများ ဖြစ်

သည်။ သူတို့၏ ရိုးသားသော ပျော်ရွှင်မှုသည် ကျွန်တော့်ဆီသို့
ချက်ချင်း ကူးစက်သွားချိန်တွင် သူတို့က ကျွန်တော့်အား လက်သီး
ဖြင့် ဝိုင်းထိုးရင်း ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

"ကြည့်စမ်း... ဒီကောင်ကြီး ဘယ်လောက် ပြောင်းလဲသွား
သလဲ ဆိုတာ၊ ဘော်ဒီတွေ ဘာတွေ ထွက်လာပြီကွ၊ အရင်လို ပိန်ပိန်
လေး မဟုတ်တော့ဘူး"

သက်နိုင်က ကျွန်တော့်လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဆုပ်ညှစ်
ရင်း ရယ်မောသည်။

"မင်းတို့ကွာ...မနေ့ကတည်းက လာခဲ့ကြတာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ
မျှော်နေတာ၊ ဒီမှာတည်းမှန်း မင်းတို့ သတင်းကြားမှာပဲလို့ ထင်
တာ"

သူတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြ၏။
ထို့နောက် ဇာနည်က တစ်ချက်ဆဲရေးလိုက်ပါသည်။

"ရှိးမှပဲ၊ ငါတို့က သက်နိုင်အိမ်မှာ မင်းလာမလားလို့ စောင့်
နေတာကွ၊ ဒီကောင်ကြီး ဘဝမမေ့ရင် ဒီစတူဒီယိုကို ရောက်လာရ
မယ်ပေါ့ကွာ၊ အခုတော့ ငါတို့မှားသွားပြီပေါ့၊ မိုဟာမက်က တောင်
ကြီးဆီ မလာတော့လဲ တောင်ကြီးက မိုဟာမက်ဆီ ရောက်လာရ
တော့တာပေါ့၊ မင်း တော်တော် သောက်သုံးမကျတဲ့ကောင်ကွာ"

ကျွန်တော့်မျက်နှာ နွေးခနဲ ပူသွားသည်ကို သူတို့မသိအောင်
ဖုံးကွယ်ဖို့ မကြိုးစားချင်ပါ။

"ရှိပါစေ ဇာနည်ရာ...သူက မေ့မယ်ဆိုလဲ မေ့နိုင်တဲ့ အခြေ
အနေကိုးကွ၊ ဟိုမှာ သူ့ဖိနပ်ကိုကြည့်စမ်း...ဒေါ့(ခ်)မာတင်၊ အခု သူဝတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားတဲ့ ခြေအိတ်ကို ကြည့်...ကရိုကိုဒိုင်းလ်၊ ဟောဟို ကုလား...
ပေါ်က ဂျင်းဘောင်းဘီကို ကြည့်...လီးရိုက်ဒါ၊ ဆူပါဘလက်..."

ကျွန်တော် တစ်ချက်ရယ်ပြီး လှည့်ထွက်ကာ ရေခဲသေ...
ထဲမှ အိုက်စ်ဘီယာဘူးတွေ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

"ရော့...မင်းတို့ကောင်တွေ ပါးစပ်ကိုအလုပ်ပေးထားလိုက်
စမ်း"

သူတို့သည် ဘီယာသံဘူးများကို သွက်လက်စွာ ဖောက်၍
မော့လိုက်ကြသော်လည်း ပါးစပ်များ မပိတ်ကြပါ။

"မင်းကိုသာ မျှော်လင့်နေရင် ငါတို့ ဒီနေ့ည စတိတ်ရှိုးကော...
ကြည့်လိုက်ရမှာ မဟုတ်ဘူး"

လှိုင်မင်း၏ အသံမှာ အောင့်သက်သက်ဟန် ပါနေမှန်း ထင်...
ထင်ရှားရှားကြီး သိလိုက်ရ၏။

"မင်းတို့ လက်မှတ်ဝယ်လိုက်ရတာပေါ့"

"အေးပေါ့ကွ၊ ဘယ်နှမပေးက မေတ္တာလက်ဆောင် လာပေး...
မှာလဲ"

"အဲဒီပိုက်ဆံတွေအစား မင်းက တို့ကို ဘီယာအဝတိုက်ပေ...
ကွာ"

"တိုက်ပါ့မယ်ကွာ၊ မင်းတို့ ကြိုက်သလောက် ဒီကနေ လှမ်း...
မှာလို့ ရတယ်၊ သောက်"

သူတို့ ကျွန်တော့်ခုတင်မှာ စုပြုံထိုင်လိုက်ကြ၏။ ကျွန်တော်
လှိုင်မင်းကို လှိုက်လှဲစွာ ရယ်မောစကားပြောနိုင်သွားပြီ။

"ကဲ ကဲ...အဆက်အသွယ်ပြတ်နေတဲ့ ကြားကာလမှာ မင်း
တို့ အပြောင်းအလဲလေးတွေ ငါ့ကို ပြောပြစမ်းပါဦး"

ကျွန်တော် တကယ်သိချင်နေသည်မှာ သူတို့အားလုံး၏ အ
ပြောင်းအလဲလား၊ လှိုင်မင်းနှင့် မြသီတာ၏ အခြေအနေလား ကျွန်
တော်ကိုယ်တိုင် မဝေခွဲတတ်ပါ။

ဇာနည်က ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်၍ ပြုံးဖြဲဖြဲ စကားစရန် ကြိုး
စားခိုက် ဘော်ဘီက သူ့ပါးစပ်ကို လက်ဖဝါးဖြင့် ဝင်ပိတ်ပစ်လိုက်
၏။

"မင်းမပြောနဲ့ ငါပြောမယ်၊ ဒီလိုကွာ...တိုတိုရှင်းရှင်း ပြော
ရရင်တော့ ငါက လွဲရင် သူတို့အားလုံး ဘဝဆုံးနေကြပြီ"

"ဘာတဲ့..."

ကျွန်တော် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ယောင်နန ပြုံးလိုက်ချိန်တွင်
သူတို့အားလုံး အော်ရယ်လိုက်ကြသည်။

"ငါက လွဲရင်"

"အေး...မင်းက လွဲရင် တို့အားလုံး စွံကုန်ပြီ ပြောပါကွာ၊
မင်းတစ်ယောက်ပဲ ကြိုက်မယ့်လူ မရှိလို့ လူပျိုကြီး ဖြစ်ကျန်နေခဲ့တာ
လေ"

သြော်...သူတို့သုံးယောက် အိမ်ထောင်ကျသွားကြပြီပေါ့။
သက်နိုင်၊ ဇာနည်နှင့် လှိုင်မင်း။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် ကျဉ်ခနဲ နာ
သွားသည်ကိုတော့ လှိုင်မင်း မသိအောင် ဖုံးကွယ်ဖို့ လိုလိမ့်မည် ထင်
ပါသည်။ ကျွန်တော် ခုတင်ခြေရင်းက ဂစ်တာကို ကောက်ကိုင်ကာ
ခေါင်းငုံ့၍ ကြိုးများကို ဆော့ကစားလိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းတို့ယူတဲ့ ဟာမလေးတွေကို ငါမျှား သိမလား၊ ဇာနည့်ကောင်မလေးကိုတော့ ငါသိတယ်ကွာ၊ ဟိုကောင်မလေးပဲ မဟုတ်လား၊ နှုတ်ခမ်း ထော်ထော်လန်လန်လေးလေ... ရွှေအိ၊ ရွှေအိ"

"မင်း တော်တယ် အုပ်စိုး၊ ဒါဆို မင်းကို ငါ သူငယ်ချင်းအဖြစ် ပြန်ပေါင်းလို့ ရသွားပြီ။ ဟုတ်တယ်၊ ငါ ရွှေအိကိုပဲ လက်ထပ်ခဲ့တာ။ နောက်သုံးလလောက်ဆို ငါ့မှာ မျိုးဆက်သစ်ကလေး တစ်ယောက် တိုးတော့မယ်"

ကျွန်တော် ကြည်နူးစွာ ရယ်မောလိုက်မိ၏။

"ငါကတော့ဇာနည့်လို နာမည်ကျော် မဟုတ်တော့ ငါ့ဘဝက အဲလောက် အဆင်မပြေပါဘူးကွာ၊ ငါပိုးနေတဲ့ မမနိုင်က ငါ မဟုတ်တဲ့ တခြားကောင်တစ်ကောင်ကို ယူလိုက်တယ်ကွ၊ ဒီတော့ ငါလဲ ငါနဲ့ အနီးဆုံး ပန်းကလေးတစ်ပွင့်ကို မြန်မြန်ကောက်ယူလိုက်တယ်၊ သူများနောက် ပါသွားမှာစိုးလို့"

ကျွန်တော် မျက်ခုံးပင့်၍ သက်နိုင်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

"ဘယ်သူတုံး"

"ဟိုဘက်ခြံက ကောင်မလေးပေါ့ကွာ၊ မျက်လုံး ပြူးပြူး ဝိုင်းဝိုင်းလေးလေ၊ သူ့နာမည် မင်းမှတ်မိရမယ်၊ မှတ်ကို မှတ်မိရမယ်၊ မမှတ်မိရင် သူငယ်ချင်းအဖြစ်က စွန့်လွှတ်မယ်"

"ဗုဒ္ဓေါ"

ကျွန်တော် အသည်းအသန် စဉ်းစားယူရ၏။ ဟိုဘက်ခြံက...၊ သက်နိုင်တို့၏ မြောက်ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်မှာက လမ်းတွေ၊

နောက်ဖေးမှာက ခြံဝိုင်း အကျယ်ကြီး။ ဒန်းလေး တစ်ခု၊ ဒန်းလေး စီးရင်း ကျွန်တော်တို့ဘက်ကို ကျောက်ခဲနှင့် လှမ်းလှမ်းထုသည့်ချာတိတ်မလေး တစ်ယောက်၊ မျက်လုံးပြူးပြူး၊ ဆံပင်တိုကပ်ကပ်၊ ဂါဝန်ရှည်ကလေးတွေ ဝတ်တတ်သည်။

"ဟ... ဟော့ကောင် မအပ်မရာ၊ အဲဒီမှာ ပေါက်စနကောင်မလေးပဲ ရှိတာ၊ ဂါဝန်လေးနဲ့လေ၊ နေဦး သူ့နာမည်... ပေါက်ပေါက်"

သက်နိုင်က ဟေးခနဲ အော်ဟစ်ရယ်မောရင်း ကျွန်တော့်နောက်ကျောကို ခပ်ဆတ်ဆတ်ထိုး၏။

"အေးပေါ့ကွ၊ အဲဒီ ပေါက်စနလေးပဲပေါ့။ အံမာ...အဲဒီပေါက်စနကလေးက မင်းမရှိတဲ့အချိန်အတွင်း ဘယ်လောက် စိုပြည်လာတယ် ထင်လဲ၊ မင်းမရှိလို့ပေါ့ကွာ၊ မင်းရှိရင် မင်းကပါ ဝင်ကြဲစည်မှာ၊ ငါသိတယ်"

"ဟာ...အသားလွတ်ကြီးပါလား"

ကျွန်တော် သက်နိုင်လက်မောင်းအား လက်ပြန် တစ်ချက် လှမ်းရိုက်ပစ်လိုက်ရ၏။ ထို့နောက် အားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ လှိုင်မင်းဆီမှ စကားသံကို ကြားရမည့်အချိန်တွင် အားလုံးငြိမ်သက်သွားကြတာ ဘာကြောင့်လဲ။ ကျွန်တော့်နှလုံးသည် လေးပင်စွာ တစ်ချက်ချင်း ဆောင့်ခုန်နေသည်။ ခဏကြာမှ ဘော်ဘီအသံ ထွက်လာ၏။

"ပြောလိုက်လေ လှိုင်မင်း...၊ မင်းမိန်းမ ဘယ်သူလဲ ပြောလိုက်လေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှိုင်မင်းဆီက ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်သံကို ကြားလိုက်သည်။ မပြောနဲ့...၊ မပြောလိုက်ပါနဲ့။ ကျွန်တော် ဂစ်တာကို တင်းကျပ်နေအောင်ဆုပ်ကိုင်ထားမိမှန်း သတိရသွားကာ အသာဖြည်ယူလိုက်ရသည်။

"ငါ့မိန်းမကိုတော့ မင်းသိမှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်း တစ်ခါမှ မြင်ဖူးမှာမဟုတ်ဘူး"

လှိုင်မင်းအသံက အနည်းငယ် ခြောက်ကပ်နေသလိုလို။ မ...နဲ့...ဒါ စ,စရာနောက်စရာမဟုတ်ဘူးကွ။ ကျွန်တော် ခုတင်မှ ဆင်းမပြေးမိအောင် မနည်း ထိန်းချုပ်ထားရသည်။

"ငါ့ထက်အသက်လေးနှစ်ကြီးတဲ့ ဆရာဝန်မ တစ်ယောက်ပါ၊ ဒေါက်တာ မြမြသွယ်တဲ့"

ကျွန်တော် လှိုင်မင်းကို အံ့သြတကြီး လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခါ ကျွန်တော့်ကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ စူးစိုက်ကြည့်နေခဲ့ဟန် မျက်လုံးများနှင့် ဖြုန်းခနဲ ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။ ထိုမျက်လုံးများတွင် ဒေါသပါနေသလား၊ နာကြည်းမှုတစ်ခုခု ပါနေသလား၊ မကျေနပ်မှု ပါနေသလား ကျွန်တော် မခွဲခြားတတ်ပါ။ သူ အနည်းငယ် ပြုံးလိုက်သော်၏။ သူ့အပြုံးမှာ မဲ့ပြုံးဖြစ်ပါသည်။

"မမသွယ်က ငါ့ရဲ့ ပထမဆုံးနဲ့ တစ်ယောက်တည်းသော ချစ်သူလေ"

သူက ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်လျက် လေးပင်စွာ စကား ဆက်ပြောလိုက်သောအခါ ကျွန်တော် သူ့မျက်လုံးများကို ရှောင်လိုက်၏။

သီတာ...ဒါဖြင့် မြသီတာကရော။ ထိုမေးခွန်းကို ကျွန်တော် မမေးပါ။ ဂစ်တာကြိုးများကိုသာ အသံမြည်အောင် ခပ်ကြမ်းကြမ်း လှတ်တီးပစ်လိုက်မိသည်။ လှိုင်မင်းက သီတာ့ကို လက်မထပ်ခဲ့ဘူး၊ နောက်ပြီး သီတာနဲ့သူနဲ့ ချစ်သူ မဖြစ်ခဲ့ကြဘူး။ သည့်အတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားပါသလား။ ကျွန်တော့်လည်ချောင်းတွေ ခြောက်သွေ့လာတာတော့ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။

"ခွေးကောင်...မင်း တစ်ခုခု မေးချင်နေသေးတာ ငါသိတယ်၊ ဘာလို့ မမေးတာလဲ"

ဘော်ဘီက ရှုတ်ချသည့် အကြည့်ဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီး မေးပါသည်။ ကျွန်တော် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

"မမေးပါဘူး၊ ဘာမှ မေးစရာမရှိပါဘူး"

"အေး...မင်း မမေးပေမယ့် ငါကတော့ ပြောစရာရှိတယ်၊ ဒီနေ့ည မင်းရဲ့ပွဲကို သူကြည့်ချင်လှချည်ရဲ့ဆိုလို့ ငါတို့ပဲ သူ့အတွက် လက်မှတ်ယူထားပေးရတယ်"

ဘော်ဘီက ဆက်ပြောသောအခါ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ပူထူသွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည်။

"သူ...သူ ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ"

ကျွန်တော် ခြောက်ကပ်သောအသံဖြင့် တိုးတိုးအက်အက် မေးမိသည်။ သူတို့ မဖြေပါ။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အကဲခတ်သလို ကြည့်လိုက်ကြပြီး ပခုံးတွန့်ကာ ငြိမ်သက်သွားကြသည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

"ဒီသီချင်းကို မင်းအရင်က တစ်ပွဲမှ မဆိုဖူးဘဲနဲ့"

ကိုဝေလင်းက ဂစ်တာနုတ်စ်များကို ခပ်သွက်သွက် ဖတ်သွားရင်း ကျွန်တော့်ကို နားမလည်သလို မေးပါသည်။ ကျွန်တော်သူနှင့်အတူ လိုက်ဖတ်ကြည့်ရင်း အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလိုက်မိသည်။

"ဟုတ်တယ်... ဘော့ဘ်ဒိုင်လန်အသံနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ မလိုက်ဘူးလဲ ထင်လို့၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် သီချင်းက သံစဉ်အပြောင်းအလဲ သိပ်မရှိလို့ ကျွန်တော် ဘေးဖယ်ထားခဲ့တာ"

ဘော့ဘ်ဒိုင်လန်၏ အသံလောက် ကျွန်တော့်အသံက အသံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုံးကြီးမားသည်ဟု မထင်တာလည်း ပါပါသည်။ သူ့အသံကတော့ လည်ချောင်းထဲကနေ ဟိန်းထွက်လာသည့်အသံ ဖြစ်သည်။

"ဒါလဲ တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်တာပဲလား"

"အင်း၊ ဒါပေမဲ့ ဒီသီချင်းကတော့ ကျွန်တော်ရေးထားတဲ့ သီချင်း မဟုတ်ဘူး၊ ဖေဖေ ရေးတာ"

ကိုဝေလင်း မျက်မှောင်တွန့်သွား၏။ ဘေးမှာ ထိုင်နေသည့် လှိုင်မင်းက ပြုံး၍ ဝင်ပြောပါသည်။

"အုပ်စိုးအဖေက ဟိုတုန်းကတော့ စစ်ကိုင်းမှာ အရမ်းတော်တဲ့ ဂစ်တာသမား တစ်ယောက်ပဲဗျ၊ တီးဝိုင်း ခေါင်းဆောင်ပေါ့။ နောက်တော့ အိမ်ထောင်ကျ၊ တီးဝိုင်းသမားတွေနဲ့ ပြဿနာဖြစ်ပြီး လုံးဝ အဆက်အသွယ် ဖြတ်ပစ်ခဲ့တာ။ ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က ဒီသီချင်းကို စင်ပေါ်မှာ ဆိုခဲ့သေးတာ၊ အဲဒီတုန်းကတော့ အုပ်စိုးက ဗိုကယ်လ် မဆိုသေးဘူးလေ၊ လီ(ဒ်)ပဲ တီးတာ၊ ဇာနည်က ဒိုင်မဲ ဆိုခဲ့တာပေါ့။ ဒီသီချင်းမှာ ဒရမ် မလိုဘူး မဟုတ်လား၊ ဂစ်တာနဲ့ တယော...ဒါမှမဟုတ် ဂစ်တာနဲ့ ဆက်ဆိုဖုန်း၊ အဲလိုမှ မဟုတ်ရင် လဲ အခုတော့ ကီးဘုတ်နဲ့ တွဲလို့ရတာပေါ့"

ကျွန်တော်က ထိုသီချင်းကို ပွဲသိမ်းသီချင်းအနေနှင့် သီဆိုချင်သည်။ လျှပ်စစ် ဂစ်တာ မသုံး၊ အမ်ပလီဖိုင်ယာကြီးတွေ မသုံးဘဲ **unplugged** အနေနှင့် ပေါ်လိုဂစ်တာဖြင့်တာ တီးပြီး ဆိုချင်သည်။ ပရိသတ် သုံးထောင်လောက်ကိုတော့ ရနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။

"ဒီလိုလုပ်ကွာ လှိုင်မင်း... မန္တလေးပွဲ တစ်ပွဲအတွက်တော့

မင်း ညွှန့်သည်ပညာရှင်အဖြစ် ဆက်ဆိုဖုန်း မှုတ်ပေးကွာ၊ ဒီသီချင်းဟာ အက်ခိုးတီးဝိုင်း ခဏခဏတီးခဲ့တဲ့သီချင်းပဲ၊ မန္တလေးက ပရိသတ်နဲ့ မစိမ်းပါဘူး"

"အေးပါ၊ ငါ ကူပါ့မယ်"

ကိုဝေလင်းက ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ကာ ပြုံးသည်။

"နောက်ပြီး အုပ်စိုး၊ မင်းက ဒီတစ်ခါ လီ(ဒ်)တီးကွာ၊ ငါက ဘေးကနေ အရန်ပဲ လုပ်မယ်၊ နောက်ရှိုးတွေကျမှ ပြန်ပြင်တာပေါ့"

"အိုကေ၊ အခု သီချင်းကို နားထောင်ရုံ နားထောင်ကြည့်ကြမယ်"

ထို့နောက် ဘော့ဘ် ဒိုင်လန်၏ 'Blowing in the Wind' သီချင်းသံသည် အခန်းထဲတွင် အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ လွှမ်းမိုးသွားသည်။

"Howmany roads must a man walk down, before you call him a man"

ယခုနောက်ဆုံး ထွက်ခဲ့သည့် သီချင်းခွေတွင် ကော်ပီသံစဉ် လုံးဝ မပါတော့ဘဲ **ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်** ရော့ခ်သီချင်းများသာ ဖြစ်သည်။ ရော့ခ်ဟု ဆိုရသော်လည်း တစ်ခါတစ်ခါ အပျော့စား သီချင်းတွေ ပါဝင်ရတတ်ပါသည်။ ပရိသတ် အကြိုက်လိုက်တာက တစ်ကဏ္ဍ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှု အနေးအမြန်နောက်သို့ လိုက်ပါခံစားရသည်က တစ်ကဏ္ဍဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် နောက်ထပ် ကော်ပီ မထုတ်ဝေတော့ဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤသီချင်းသည်ကျွန်တော်၏ ပရိသတ်ဆီသို့ ရောက်လာနိုင်မည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ပါ။ ယခုတော့ ကျွန်တော် ဤသီချင်းကို ဤပွဲတွင် ကြိုက်လာပြီ။

လူတစ်ယောက် ဂီတတစ်မျိုးတည်းကိုသာ ထုတ်လုပ်ဖြန့် ဖို့ ဆိုသည်မှာ အလွန် မဖြစ်နိုင်သောအရာဟု ကျွန်တော် ထင် ကော်ပီကိုချည်း ရွေးမည် ဆိုလျှင်တောင် ခံစားမှု အတိမ်အနက် စိတ်လှုပ်ရှားမှု အတိမ်အနက်ကိုလိုက်၍ ပြောင်းလဲနိုင်သေးတာပဲ ဘော့ဘ်ဒိုင်လန် ပြောခဲ့သောစကားတစ်ခွန်းကို ကျွန်တော် ခဏခဏ သတိရနေပါသည်။

"ဂီတဆိုတာ ဒီတစ်မျိုးတည်း သီးသန့်၊ ဒါမှမဟုတ် ဟိုတစ်မျိုး တည်း သီးသန့်...အဲလို မဟုတ်ပါဘူး၊ အလွန်တော်တဲ့ အဆိုတော် တွေ၊ ဖြေဖျော်သူတွေဆီကနေ ခင်ဗျားတို့ သီချင်းအမျိုးအစား အမျိုး မျိုး ဆိုတာ ကြားခဲ့ဖူးတာပဲ မဟုတ်လား၊ ရော့ခ်အဆိုတော်ပါလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နာမည်တပ်ထားတဲ့ အဆိုတော်တွေ၊ အတီးသမားတွေ ဆီကနေ ကျေးလက်ဂီတတို့၊ ဂို့စ်ပယ်လ်တို့ ဆိုတာ တီးတာလဲ ခင် ဗျားတို့ ကြားဖူးခဲ့ကြမှာပဲ။ ဘယ်သူမှ တစ်မျိုးတစ်စားတည်းကို တွယ်မထားနိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်တာပဲ၊ ခင်ဗျားဟာ ရော့ခ် ဂျန်းစ်ဆိုရင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့လေ"

ဖေဖေတို့ ဂစ်တာတီးခဲ့ကြသည့် '၇၀ နှစ်ပိုင်းတွေဆီတုန်းက ဘီးတဲလ်စ်နှင့် ဘော့ဘ်ဒိုင်လန်သည် ဖေဖေတို့ အသည်းစွဲ ဂီတ ပညာရှင်များဟု ပြောပါသည်။ ဘော့ဘ်ဒိုင်လန်သည် အလွန်တော် သော ကဗျာဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို

ခဏခဏ ပြောခဲ့ဖူးသည်။ ငယ်စဉ်က သိပ်မနှစ်သက်ခဲ့ဘဲ ယခု အချိန်ကျမှ ကျွန်တော် ဘာဖြစ်လို့ ဤသီချင်းကို နှစ်သက်နေမှန်း ကျွန်တော် မသိပါ။

"How many years can some people exist before
they're allowed to be free.
How many times can a man turn his head and
pretend there he just doesn't see"

ကိုဝေလင်းက ဂစ်တာလိုက်တီးကြည့်ရင်း သီချင်းကို ပြတ် တောင်းပြတ်တောင်း လိုက်ညည်းနေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အက်ခိုးမှာ တီးတုန်းကတော့ The answer အပိုဒ်ကို လေးယောက်လုံး သံပြိုင် ဝင်ဆိုကြတာပဲဗျ"

"အေးကွ၊ အားလုံးဝိုင်းဆိုရင် မြိုင်သွားမယ်"

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် မူရင်းသံပြိုင်ပိုဒ်ကို ခပ် တိုးတိုး လိုက်ဆိုကြည့်လိုက်ကြပါသည်။

"The answer, my friend, is blowing in the wind.
The answer is blowing in the wind."

ကျွန်တော် လှိုင်မင်းဘက်သို့ လှည့်ထိုင်လိုက်သည်။

"ပြောစမ်းပါဦး၊ လှိုင်မင်းရ...မန္တလေး ပရိသတ်အကြောင်း၊ ငါတို့ငယ်ငယ်ကနဲ့ ဘာထူးခြားသလဲ"

လှိုင်မင်းက ပခုံးတွန့်ပြသည်။

"မင်းက ဘာကိုမေးတာလဲ၊ ဘာထူးခြားရမှာလဲ၊ ပရိသတ် ပဲပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဟုတ်ဘူးလေကွာ၊ ပရိသတ်ဟာ ပေါက်ကွဲတတ်သလား၊ မျိုသိပ်တတ်သလား၊ ညီညွတ်ကြရဲ့လား၊ ဒါမှမဟုတ် စိတ်ရှည်တတ်ရဲ့လား၊ ဒေါသကြီးတတ်သလား၊ သွေးဆူလွယ်သလား...အဲဒါမျိုး တွေကွာ"

ထိုအခါ လှိုင်မင်းက တစ်ခဏစဉ်းစားသလိုငြိမ်သက်သွားပြီးမှ ဖြေပါသည်။

"မန္တလေးပရိသတ်နဲ့ မင်းတို့ရန်ကုန်ပရိသတ် နဲ့ သိပ်မကွာ လို့ ငါထင်တယ်။ မင်းက သူတို့ကို မင်းနဲ့အတူ လိုက်လာအောင် ဆွဲခေါ်ကြည့်ရင် ရနိုင်ပါတယ်၊ နည်းနည်းတော့ ခက်မယ်"

"အင်း"

ကျွန်တော် သူတို့ကို ဆွဲခေါ်နိုင်ပါ့မလားဟု သံသယဖြစ်မိ သည်။ လှိုင်မင်းက ကျွန်တော့်ပခုံးကို ခပ်ဖွဖွ ပုတ်လိုက်၏။

"ငါ့အတွေ့အကြုံအရ ပြောရရင်တော့ သူတို့မဆဲရင်တော လှောင်ပြောင်သလို လိုက်အော်ကြမယ်၊ ဥပမာ... ဥပမာနော်... တစ် ကိုယ်တော်ဖြေဖျော်ပွဲလို့ နာမည်တပ်ထားပြီး ဘေးက အကူ အဆို တော်တွေ ဝိုင်းရန်ဆိုပေးရတာမျိုး၊ သီချင်းများများမဆိုဘဲ အရော ခိုတာမျိုး၊ သီချင်းကို အသံပြည့် မအော်နိုင်တာမျိုး...အဲဒါမျိုးဆို ဟားချင်ဟားမှာပေါ့"

အဆိုတော်တစ်ယောက်၏ အရည်အချင်းတွင် အမောခံနိုင်မှု သည်လည်း အသံနိုင်နင်းဖို့ လိုအပ်သလောက်ဗင် လိုအပ်သော အရည်အချင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် Live Show (တကယ့်စင်မြင့်

ပွဲ)များတွင် အမောခံနိုင်မှု ရှိမရှိက အဆိုတော်၏ အရည်အချင်းကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားနိုင်ပါသည်။

"ငါသိသလောက်တော့ ဒီမန္တလေးက လူတွေက မန္တလေး ရဲ့ကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာဖြစ်ဖြစ် အုပ်စိုးကိုတော့ တော်တော်လက် ခံကြတာပဲ၊ ဒီက စတိတ်ရှိုးတွေမှာ အများအားဖြင့် မင်းသီချင်းတွေ ပဲ သူတို့ဆိုကြတယ်၊ ပရိသတ်ကလဲ လက်ခံကြတယ်၊ ဒီတော့ ဒီပွဲမှာ မင်းကို သူတို့အားလုံး မျှော်လင့်နေကြတာတော့ အမှန်ပဲကွ"

ကိုဝေလင်းက တစ်ချက်အသံထွက် ရယ်လိုက်သည်။

"သြော် အေး...အဲဒါ ငါ မင်းကို ပြောဖို့ မေ့နေတာ အုပ်စိုးရဲ့ နောက်တန်း လက်မှတ်တွေလဲ ဒီမနက်ပဲ အားလုံး ကုန်သွားပြီကွ၊ မှောင်ခိုဈေးတောင် ဖြစ်နေတယ်လို့ ကြားတယ်၊ ပရိသတ်တွေဘက် ကတော့ တာဝန်ကျေတယ်ကွာ၊ မင်းဘက်က တာဝန်ကျေဖို့ပဲ လို တာ"

ကျွန်တော့်အသံ ပြန်ကောင်းသွားတာ ဘုရားမ,လိုက်တာပါပဲ ဟု ကျွန်တော် တွေးမိကာ တိတ်တခိုး သက်ပြင်းချလိုက်မိ၏။ ဆရာ ဝန် ပေးသော ဆေးလုံးကလေးတွေကြောင့်ပဲလား၊ ထိုးဆေးကြောင့် ပဲလား ကျွန်တော့်အသံမှာ နဂိုထက်ပို၍ ကြည်လင်လျက် နဂိုထက် ပင် စိတ်က မြူးကြွလှုပ်ရှားလာသည်ဟု ထင်သည်။

နောက်ဆုံးတန်း လက်မှတ်တစ်စောင်၏ တန်ဖိုးမှာ ၅၀၀ိ/ ဖြစ်၍ သာမန် လူလတ်တန်းစား အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် မိသားစုအား လုံးအတွက် သုံးရက်စာ ဈေးဖိုးနှင့် ညီမျှပါသည်။ ကျွန်တော့်စတိတ် ရှိုးကို နောက်ဆုံးတန်းမှ ကြည့်နိုင်ဖို့အတွက် သာမန် လူငယ် တစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်သည် သူ၏ ဝန်ထမ်းလစာ၏ သုံးပုံတစ်ပုံကျော်သော ငွေ ကို ရင်းနှီးထားရသည်။ ကျွန်တော့်ထံမှ သူလိုချင်သည့် အရာတစ် ခုခုကို မရခဲ့လျှင် ထိုငွေသည် ဘယ်လောက် နှမြောစရာကောင်း လိုက်မည်လဲ။

ဒါက စတိတ်ရှိုး ကြည့်နိုင်သည့် ပရိသတ်စာရင်းထဲမှာ ပါ သည့် လူငယ်တွေမို့ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူဦးရေ လေးဆယ် ခြောက်သန်း ရှိသည်။ ရန်ကုန်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နယ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် စတိတ် ရှိုးတစ်ပွဲလျှင် လူတစ်ထောင်မှ သုံးထောင်အထိသာ ကြည့်နိုင်ကြ သည်။ ကျန်သည့်လူတွေ ဘာအခြေအနေတွေ ရင်ဆိုင်နေရသလဲ၊ စတိတ်ရှိုး ကြည့်နိုင်သည့် လူတန်းစားက သိန်းသန်းရှိနေသလား။ ကိုဝေလင်းက သီချင်းဆုံးသောအခါ နားထောင်နေရာမှ ပင့်သက် တစ်ချက် ရှိုက်လိုက်သည်။

"ကောင်းပါတယ်၊ ဒီသီချင်းနဲ့ ပွဲသိမ်းတာ အဆင်ပြေမှာပါ"

ဖေဖေ့ သီချင်းစာသားများကို ကျွန်တော်တို့အားလုံး လိုက် ဆိုရင်း နောက်တစ်ကြိမ် သီချင်းတိုက်နေစဉ် ကိုဝင်းအောင် ဝင်လာ သည်။

"အုပ်စိုး ... မင်းအဖေ အိမ်ပြန်တော့မလို့တဲ့၊ ထွက် နှုတ်ဆက် ဦးမလား"

ကျွန်တော် ဂစ်တာတီးရင်း ခေါင်းယမ်းပြလိုက်သည်။ သို့ သော် ချက်ချင်းပင် တီခနဲ ရပ်ကာ ကိုဝင်းအောင်ကို မော့ကြည့် လိုက်၏။

"ဖေဖေ ဒီည ကြည့်ဖြစ်မှာတဲ့လား"

"မသိဘူး၊ မေးလိုက်ရမလား"

"မမေးနဲ့၊ ဖနာရီခွဲလောက်ကျရင် ဒီက ကားတစ်စီးလွှတ်ပြီး ... ခေါ်မယ်လို့ ပြော... ကြားလား"

"အေး..."

သူ လှည့်ထွက်သွားပြီးမှ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ ပြန်ကြည့်သည်။

"ဒါနဲ့ ...ဒေါ်နီနီဇော် သူ့အခန်းထဲမှာ သွားအနားယူဦးမယ် ... ၊ သူဒီကို မဝင်လာတော့ဘူးတဲ့၊ မင်းကိစ္စတွေပြီးလို့ ခဏအားတဲ့ ... သူ့အိခန်းကို မင်းလာခဲ့ပါတဲ့။ ၃၀၄ မှာ"

"ဟုတ်ကဲ့"

ကျွန်တော့်မျက်နှာ နွေးခနဲဖြစ်သွားသောကြောင့် လိုင်မင်း မမြင်အောင် ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်ရ၏။ ကိုဝေလင်းကတော့ ကျွန်တော့် ... တ်သဘောထားကို အသိဆုံး သူစိမ်းဖြစ်သည်။

"သြော် ကိုဝင်းအောင်...လိုက်တင်မန်နေဂျာ ရောက်ပြီလား"

"အေး ...နေ့လယ်က ရောက်လာတယ်၊ အခု သူတို့ခန်းမမှာ ... လိုက်တွေ ညှိတုန်းရှိသေးတယ်၊ ဘာပြောချင်လို့လဲ"

"ကျွန်တော် ပြောချိန်ရတော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားပဲ ကြည့် ... စဉ်လိုက်ပါဦး၊ ကော့သောင်းပွဲတုန်းကလို ဒရမ်ရိုက်ချက်တွေနဲ့ ... လိုက်အလင်းတွေနဲ့ တိုင်မင်မကိုက်ဘဲ ဖြစ်သွားမှာ စိုးလို့"

"အေး အေး ...အဲဒါတွေအတွက် ဘာမှ ခေါင်းထဲ မထည့်နဲ့၊ ... ကြည့်လုပ်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ တံခါးဆွဲဖွင့်လိုက်ချိန်ကျတော့ ကျွန်တော် စိတ်ပြောင်းသွားကာ ခုတင်မှ ဗုန်းခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်မိသည်။

"ခဏလေး၊ ကျွန်တော် အပြင်လိုက်ခဲ့ဦးမယ်"

ကျွန်တော် အခန်းပြင် စင်္ကြံသို့ ထွက်လိုက်တော့ လူငယ်အုပ်စု တစ်အုပ်ကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရ၏။ သွားပြီ…။ ထိုကိစ္စကို ကိုဝင်းအောင် ကျွန်တော့်ကို ကြိုပြောမထားပါ။ သီချင်းတိုက်ချိန် လိုနေသေးသည့်အတွက် သူတို့အား ကျွန်တော် နွေးထွေးစွာ ညှော်ခံ မိတ်ဆက်နိုင်မည် မထင်ပါ။

ကျွန်တော် သူတို့အားလုံးအား လက်မြှောက်ဝေ့ယမ်းကာ ပြုံးရယ် နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး လူအုပ်ကြားမှ တိုးထွက်ကာ ကိုဝင်းအောင် နောက်သို့ လိုက်သွားရ၏။ ညှော်ခန်းတွင် ဖေဖေ မတ်တတ်ရပ်နေသည်။

"ဖေဖေ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့အနီးသို့ တိုးကပ်သွားသည့်အခါ ဖေဖေက ညာလက်မှ စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်းမှာ တပ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်အား လက်ကမ်းပေးသည်။ ဖေဖေ့လက်ကို ကျွန်တော် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ယမ်းလိုက်၏။ ဖေဖေ လုံးဝမပြုံးပါ။ နေ့ခင်းက မျက်နှာထားလိုလည်း နူးညံ့မှု မရှိပါ။

"မင်းလက်တွေ အေးစက်နေပါလားကွ"

ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ။ ဖေဖေ့စကားက မာကျောကျော တိုတိုပြတ်ပြတ်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ လေအေးစက်က အရှိန်သိပ်ကောင်းလွန်းလို့ ထင်ပါရဲ့ ဖေဖေ၊ ဖေဖေ အိမ်ကိုပြန်ရင် ကိုဝင်းအောင်က ကားစီစဉ်ပေးပါလိမ့်မယ်"

ဖေဖေ့မျက်နှာထား ချက်ချင်း တင်းမာသွားပြီး ခပ်တိုးတိုး ဆဲရေးလိုက်ပါသည်။

"ငါ့မှာ စက်ဘီးပါတယ်ကွ…လိုက်ပို့စရာမလိုဘူး၊ ငါ တစ်သက်လုံး စက်ဘီးစီးလာတာ၊ နောက်လဲ စက်ဘီးပဲ စီးမှာ"

ကျွန်တော် စိတ်မဆိုးပဲ ပြုံးရယ်မိသည်။

"ဟုတ်ကဲ့…ဒါပေမဲ့ ညနေ ၆ နာရီခွဲ ကားတစ်စီး လာခေါ်ရင်တော့ ဖေဖေ လိုက်ခဲ့ပါနော်၊ ဖေဖေ့အတွက် ကုလားထိုင်တစ်ခု စီစဉ်ပေးထားပြီးသားပါ"

ဖေဖေ ငြင်းတော့မည်ဟု ဟန်ပြင်လိုက်သည့်အခါ ကျွန်တော် ကမန်းကတန်း ဆက်ပြောလိုက်ရ၏။

"နောက်ပြီး ဒီနေ့ည ကျွန်တော် ဖေဖေ့အိမ်မှာ အိပ်မယ်၊ ညကျ ဖေဖေနဲ့ အတူပြန်မယ်"

ဖေဖေ့မျက်လုံးများ မသိမသာ ပြုံးသွားပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားပါသည်။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃)

လေအေးစက်၏ တဒီဒီမြည်သံအောက်တွင် အခန်းထဲ၌ လေထုထည်သည် အေးစက် ကျပ်ခဲနေသည်။ အဝါနုရောင် လိုက်ကာများ အပြည့်ဆွဲချထားသော သူမ၏အခန်းသည် အိပ်ခန်းတစ်ခုနှင့် မတူဘဲ ပြတိုက်တစ်ခုနှင့် တူနေသည်။ အခန်းထဲတွင် နံရံကပ် မီးသီး၊ နံရံက သက်ငြိမ်ပန်းချီကား တစ်ချပ်၊ အိပ်ရာဘေးက စားပွဲမြင့်မြင့်ကလေးပေါ်မှာ စားပွဲဘင်ကြွေရုပ်ကလေး တစ်ခု၊ အခန်းလယ်တွင် မွေ့ရာဖုံးကို အောက်ခြေကော်ဇောအထိ အပြည့်ဆွဲချခင်းထားသော ခေတ်မီ ခုတင်တစ်လုံး၊ ထိုခုတင်ပေါ်မှ တစ်ဝက်လဲလျောင်းပြီး တစ်ဝက်ထိုင်နေသော ကျောက်ဆစ်ရုပ်ပန်းပုတစ်ခု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို အသွင်ဖြင့် ငြိမ်သက်နေသော သူမ...၊ အားလုံးသည် ငြိမ်သက် အေးစက်လျက် ရှိသည်။

ကျွန်တော့် ခြေလှမ်းများကို တုံ့နှေးအောင်၊ ကော်ဇောနှင့် တွယ်ကပ်နေအောင် ထိန်းချုပ်ထားသော အရာတစ်ခုရှိသည်ဆိုလျှင် ထိုအရာသည် နောင်တပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော် ဤအခန်းထဲသို့ ယခုလို ဝင်မလာသင့်ဘူး၊ ထို့ပြင် ကျွန်တော် သူမနှင့် ယခုလို ရင်းနှီးမသွားသင့်ဘူး။ ထို့ပြင် ကျွန်တော် သူမ၏ လောင်းရိပ်အောက်မှာ သက်သက်သာသာ မမှီခိုသင့်ဘူး။ ထို့ပြင် သူမ၏ ငွေကြေး၊ သူမ၏ ဂုဏ်ဓနတို့နှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်ပြီးမှ သီချင်းတိပ်ခွေတွေ မထုတ်ခဲ့သင့်ဘူး။ သူမ၏ ပိုက်ကွန်ထဲသို့ စိတ်လိုလက်ရ မိုက်မဲစွာ ပြေးဝင်မသွားသင့်ဘူး။

"ဒီကို မြန်မြန်လာစမ်း ရှေရီ...ကိုယ် မန္တလေးကို လိုက်လာတဲ့အတွက် မင်း စိတ်ကောက်မနေဘူးဆိုတာ ကိုယ့်ကို သက်သေပြစမ်းပါ"

သူမ၏ လက်ကမ်းကြိုဆိုမှုကြောင့် ကျွန်တော် အခန်းလယ်တွင်ပင် မြဲမြံစွာ မတ်မတ်ရပ်နေလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ သူမက တိုးတိတ်စွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"ဆိုလိုတာက ကောက်တယ်ပေါ့၊ မင်း မကျေနပ်ဘူးပေါ့"

ကျွန်တော်နှင့် သူမအကြားတွင် မမြင်နိုင်သော တံတိုင်းကြီးတစ်ခု ကာဆီးထားသလို ဝေးကွာလျက် ရှိနေသည်ဟု ကျွန်တော် ခံစားနေရသည်။

"မကျေနပ်စရာ မရှိပါဘူး၊ ကိုဝင်းအောင် ခေါ်လို့ လာတာ ကျွန်တော် သိတာပဲ"

ကျွန်တော့်အသံသည် ကျွန်တော့်အသံနှင့် မတူဘဲ အခြားသူစိမ်းတစ်ဦး၏ အသံလို ကျွန်တော်နှင့် စိမ်းနေ၏။

"အခုလာတာလဲ နူးနူးကို ခရီးဦးကြိုပြုတဲ့အနေနဲ့ လာနှုတ်ဆက်တာပါ၊ ကျွန်တော် သွားမယ် နူးနူး"

"ရှေရီ..."

သူမ ဖျတ်ခနဲ လှုပ်ရှားလာကာ ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီး ကျွန်တော်ရှိရာသို့ ခပ်မြန်မြန်လျှောက်လာသည်။ နီးကပ်လာသော သူမကို ကျွန်တော် တည့်တည့်မျက်နှာချင်း မဆိုင်လိုသဖြင့် သူမ ဝတ်ထားသော ကုတ်အင်္ကျီ လက်ကြယ်သီးများကို ကြည့်နေလိုက်သည်။ ကျွန်တော် မကြာခဏ ရေတွက်ဆော့ကစားခဲ့သော ကြယ်သီးများ ဖြစ်သည်။

သူမ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ပူးကပ်စွာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှ သင်းပျံ့သော မွှေးရနံ့သည် ကျွန်တော့်အား အသက်ရှူကျပ်စေပါသည်။

"မင်း ဘာဖြစ်နေလဲ ရှေရီ"

သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့် ပါးပြင်ပေါ်မှ ဆံပင်တချို့ကို ခပ်ဖွဖွ ပွတ်သပ်ဖယ်ရှားပေးလာသည်။

"ကျွန်တော် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ဆံပင်တွေ ပျော့အိကျမနေအောင် ဖြီးပြီး ပုံနည်းနည်းသွင်းရမယ်လို့ ကိုဝင်းအောင်က ပြောလို့၊ ကျွန်တော်..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် သူမ၏ လက်ကို နူးညံ့ညင်သာစွာ ကိုင်တွယ်ပြီး ကျွန်တော့်ပါးပြင်မှ ဖယ်ရှားပေးလိုက်မိသည်။

“အခန်းထဲမှာ ဆံပင်ပြင်ပေးမယ့်လူ စောင့်နေတယ် နူးနူး”

“မင်းကိုယ့်ကို ဘာလို့ တည့်တည့်မကြည့်တာလဲ အုပ်စို”

ကျွန်တော် ပင့်သက်တစ်ချက်ရှိုက်ပြီးနောက် စိတ်ကို တင်းလျက် သူမ မျက်လုံးများထဲသို့ တည့်တည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ၏ စူးရှနက်မှောင်သော မျက်လုံးများသည် ကျွန်တော့် ဦးနှောက်ထဲအထိ ထွင်းဖောက်ကြည့်နေ၏။ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် မျက်နှာလွှဲပစ်လိုက်မိပြန်သည်။

“မင်း ရှက်နေသလား၊ ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်ရတာကို ရှက်နေသလား”

သူမ၏ ခန့်မှန်းချက်က တိုက်ရိုက်ထိမှန်သော မြားတစ်စင်းလို ကျွန်တော့်ရင်ထဲသို့ စူးနစ်စွာ စိုက်ဝင်သွား၏။ ကျွန်တော့်မျက်နှာပြင်ရှိ သွေးကြောမြှာများ နွေးခနဲ ဖြာသွားသည်။ အခုအချိန်အထိ ကျွန်တော့်အပေါ် သူမ ခန့်မှန်းချက်များ မှန်ကန်နေဆဲ ဖြစ်သည်။

“ပြောလေ ရှေရီ...မင်း အရှက်မရဖို့အတွက် ကိုယ်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ပြောပါ၊ ကိုယ်ခုချက်ချင်း ပြန်သွားရမလား၊ မင်းတစ်ခုခု ခိုင်းလိုက်ပါ၊ အဲဒါကို ကိုယ်လုပ်ပါ့မယ်”

တိုးတိတ်ညင်သာသော သူမ၏ စကားသံတွင် တောင်းပန်တိုးလျှိုးမှု ပါဝင်နေသလား ကျွန်တော်မသိချင်ပါ။

“အခု လေးငါးလအတွင်း မင်းမျက်လုံးတွေ ပိုပြီး အရောင်

ရင့်လာတာ ကိုယ် သတိထားမိပါတယ်၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတာလဲ ကိုယ် ရိပ်မိပါတယ်”

ကျွန်တော့်မျက်လုံးများ အညိုရောင် ရင့်လာသလား ကျွန်တော် သတိမထားမိပါ။ သူမ ဘယ်စကားသို့ ဦးတည်နေသည်ဟုလည်း ကျွန်တော် မခန့်မှန်းနိုင်ပါ။ ကျွန်တော် အနေရခက်စွာ ခပ်တိုးတိုး ရယ်လိုက်မိ၏။

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်မှုတွေနဲ့ ရင့်ရော်ကုန်လို့ပေါ့၊ ကိုယ့်ကို မင်းစိတ်ပျက်စ ပြုလာပြီ၊ ကိုယ့်ကို မင်း ဖွင့်ပြောရမှာလဲ အားနာနေတယ်...ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

အေးစက်စက်အသံသည် အဖျားဆွတ်၍ လှုပ်ခတ်တုန်ခါသွား၏။ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိမထားလိုက်မိခင်မှာပင် သူမကို ရုတ်တရက် ပွေ့ဖက်လိုက်မိပြီး ဖြစ်သွားသည်။ သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ကျွန်တော်ထင်သလို နွေးထွေးပျော့ပျောင်းမနေပါ။ အေးစက်တောင့်တင်းလျက် ရှိသည်။

“လွှတ်စမ်း ရှေရီ...နောက်ဆုတ်ရပ်စမ်း၊ ကိုယ့်ကို မင်း နှစ်သိမ့်နေစရာ မလိုဘူး၊ ကိုယ်က အတုအယောင်ကို သိပ်မုန်းတယ်”

သို့သော် ကျွန်တော့်ပွေ့ထားသည့် လက်များကို မလွှတ်ပါ။ ထို့ပြင် သူမ၏ ပခုံးပေါ်သို့ မျက်နှာမှောက်ချပစ်လိုက်မိ၏။

“ကိုယ့်အသက် ၄၀ ကျော်ပြီလေ၊ အသက် ၄၀ ကျော် မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ချစ်သူတစ်ယောက်ကို သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ သုံးနှစ်ထက်ကြာအောင် ထိန်းမထားနိုင်ဘူးဆိုတာ ကိုယ် သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါ သဘာဝပါပဲ၊ ကိုယ်ဒီအတွက် မင်းကို အပြစ်မတင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါဘူးကွယ်၊ နောက်ပြီး မင်း ကိုယ့်ကို မလိုအပ်တော့ဘူးဆိုတာလဲ ကိုယ် သိသားပဲ"

ထိုစကားသည် ကျွန်တော့်ရင်ထဲသို့ မီးလောင်နေသော မြား တစ်စင်းလို နာကျင် လောင်မြိုက်စွာ စိုက်ဝင်သွားပြန်သည်။ ကျွန် တော့်ကိုယ်ခန္ဓာမှာ နာကျင်မှုကြောင့် ဆတ်ခနဲ တုန်လှုပ်သွားပါ သည်။

"မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး" ကျွန်တော် ကတုန်ကယင် ငြင်းဆိုမိသည်။

ထိုခဏ၌ သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ချက်ချင်းပင် ပျော့ပျောင်း သွားသည်။ ထို့နောက် သူမ ကျွန်တော့်ပခုံးကို အသာအယာ ပုတ် လိုက်၏။

"အလကား ကိုယ် စ,တာပါကွယ်၊ သွား သွား...မင်းအခန်း ကို ပြန်တော့။ အခုလို အချိန်မျိုးမှာ မင်းစိတ်လဲ မဆိုးရဘူး၊ ဝမ်း လဲ မနည်းရဘူး၊ အားလဲ နာမနေရဘူး...ကြားလား၊ စိတ်ကို လျှော့ချ ထား... သွား"

ထို့နောက် သူမသည် ကျွန်တော့်အား အသာအယာ တွန်း ဖယ်လိုက်သည်။

"သွားလေကွာ...အချိန်သိပ်မရှိဘူး၊ ထမင်းသွားစားကြရဦး မှာ မဟုတ်လား"

သူမက ခြေဖျားထောက်ကာ ကျွန်တော့်နဖူးကို နှုတ်ခမ်းဖြင့် ထိသည်ဆိုရုံကလေး ထိ၍ နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ သူမ၏ မျက်လုံး များမှာ ပြုံးယောင်သန်းနေသည်။

"ဪ ဒါနဲ့...ကိုဝင်းအောင် မင်းကို ပြောပြီးပြီလား မသိ ဘူး၊ ဒီနေ့ည စတိတ်ရှိုးကြည့်တဲ့ ပရိသတ်ကို မင်းနာမည် စာတန်း ပါတဲ့ လေးထောင့် ဘောလ်ပင်ရောင်စုံ လက်ဆောင်ပေးမှာ၊ ဒီနေ့ မနက်ပဲ ဘန်ကောက်ကနေ ရောက်လာတယ်၊ ကိုယ် သယ်လာခဲ့ တယ်။ အတော်ပဲ...အချိန်မီရုံလေးပဲ၊ လက်မှတ်တစ်စောင်ကို ၅၀ ကျပ်တန် ဘောလ်ပင် တစ်ချောင်း"

ကျွန်တော်သူမကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဘာ စကား ပြောရမည်ဟု ကျွန်တော် မသိပါ။

"ရန်ပုံငွေအဖွဲ့လက်ထဲကို ကိုယ်အပ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ ဝင်ပေါက်မှာ လက်မှတ်သိမ်းရင်း ဘောလ်ပင်တွေ ဝေပေးဖို့ သူတို့ပဲ တာဝန်ယူ လိုက်တယ်"

"အဲဒါ ဘာသဘောလဲ နူးနူး၊ ကျွန်တော့် စတိတ်ရှိုးကို လာ ဖို့ ဆွဲဆောင်နည်းတစ်မျိုးလား"

ကျွန်တော့်အသံ နည်းနည်းမာသွားနိုင်ပါသည်။

"အို... ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ မင်းရဲ့ ပရိသတ်ကို အံ့သြမှု ပေး တာပဲပေါ့၊ သူတို့ ဒီဘောလ်ပင်တွေ ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကြိုသိမထား ဘူးလေ၊ ဘောလ်ပင်လေးတွေကလဲ လှမှလှ၊ ကလစ်ပ်မှာ မင်းနာမည် စာလုံးကလေးတွေနဲ့။ မင်ချောင်း နှစ်မျိုးပါတယ်၊ အနက်တစ်ခု၊ အပြာ တစ်ခု၊ ဒါ တကယ့် အမှတ်တရပဲပေါ့ ရှေရီရဲ့ ...။ သူတို့ဟာ မင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို သိမ်းထားချင်မှာပဲ၊ သူတို့အတွက် လဲ အသုံးကျမယ်၊ ကိုယ့်အတွက်လဲ ငွေသိပ်မကုန်ဘူးလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် သည်အနေအထားအတိုင်း ပြန်လှည့်ထွက်တော့မည်ဟု စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ကာ ခြေလှမ်းပြင်ပြီးခါမှ မရတော့ပဲ သူမ ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။

"နူးနူးက ကျွန်တော့်ကို တစ်သက်လုံး နူးနူးရဲ့ သစ်ပင် [illegible] ပင် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေတာလား"

"အို..."

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် သူမ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားဟန်ရှိသည်။

"သစ်ပင်...ဟုတ်လား"

ကျွန်တော် သည်စကားကို စမိမှတော့ မထူးတော့ပါ။

"ကျွန်တော် သစ်ပင်မဖြစ်ချင်ဘူး၊ ဘယ်သူ့ရဲ့ သစ်ပင်မှ မဖြစ်ချင်ဘူး၊ ကျွန်တော်က ဥယျာဉ်မှူးပဲ ဖြစ်ချင်တယ်"

"နေစမ်းပါဦး...မင်းဘာတွေ ပြောနေတာလဲ၊ အခု ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ သစ်ပင် ဖြစ်နေလို့လဲ"

"ကျွန်တော်က နူးနူးရဲ့ သစ်ပင်ဆို၊ ပန်းချီကားကို ကျွန်တော် တွေ့ပြီးပြီ"

သူမ အံ့သြတကြီး ငြိမ်သက်သွား၏။ အခန်းသည် အေးစက်စွာ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ အပြင်တွင် နေရောင်သည် တရိပ်ရိပ် ကျဆင်းလျက်ရှိသည်။ အဝါနုရောင် ခန်းဆီး၏ အတွင်း၌ နေ့အလင်းရောင်သည် တရိပ်ရိပ်ကုန်ဆုံးလျက် ရှိ၏။ ခဏအတွင်း အခန်းထဲ၌ မှောင်ရီပိုးတဝါး ဖြစ်လာတော့မည်။ သူမသည် ကျွန်တော့်ရှေ့၌ ပုံရိပ် မထင်ရှားသော အရိပ်တစ်ခုသာ ဖြစ်တော့မည်။

"ဪ...ပန်းချီကားကြောင့်လား၊ အဲဒီ ပန်းချီကြောင့်တော့ မင်း ဒီလောက် စိတ်ရှုပ်ထွေးမနေပါနဲ့ကွယ်၊ အဲဒါ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅ နှစ်လောက်တုန်းက ကိုယ်ဆွဲထားတာပါ"

သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့်နှာခေါင်းကို ခပ်ဖွဖွ လာဖျစ်ညှစ်၏။ ကျွန်တော် သူမ၏လက်ကို ဆွဲဖယ်ပစ်မိသည်။ သို့သော် သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ်ကိုတော့ ကျွန်တော် လွှတ်မပေးပါ။ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ညှစ်ထားမိ၏။

"ကိုယ့်ယောကျ်ားနဲ့ ကိုယ်နဲ့ ဥရောပကို သွားနေတဲ့ အချိန်တုန်းကပေါ့၊ နောက်ပြီး ကိုယ် မှတ်မိတယ်၊ အဲဒီ ပန်းချီ မဆွဲခင် တစ်ရက်အလိုက ကိုယ့်ယောကျ်ားနဲ့ကိုယ်နဲ့ အကြီးအကျယ် ပြဿနာတက်တယ်၊ သူ မိန်းမ ရှုပ်တဲ့ကိစ္စလေ။ ကိုယ် မြန်မာပြည်ကို ပြန်ချင်တဲ့အချိန်ပေါ့၊ သိပ်ကို လွမ်းနေတဲ့အချိန်ပေါ့"

"ပန်းချီကားထဲက လူဟာ ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ ဒါဖြင့် ဘယ်သူလဲ"

ကျွန်တော် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ညှစ်ထားသော သူမ၏ လက်တစ်ဖက်မှာ ပျော့ခွေနေ၏။

"မင်းအဖေ"

ကျွန်တော် ဖြုန်းခနဲ လက်ကို ပြန်လွှတ်ပစ်လိုက်၏။ သူမသည် နာကျင်သွားသော လက်ကောက်ဝတ်ကို ခပ်ဖွဖွ ပွတ်သပ်၍ ကျွန်တော့်ကို မော့ကြည့်သည်။ ဖေဖေနှင့်ပတ်သက်၍ သူမ၏ ပထမဆုံးသော စကားတစ်ခွန်း ဖြစ်သည်။ ဟိုတုန်းက တစ်ခါမှ ဖေဖေ့အကြောင်း မပြောဖူးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါပေမဲ့...မင်းတွေးတဲ့ ဥယျာဉ်မှူးတွေ၊ သစ်ပင်တွေမျိုး တော့မဟုတ်ဘူး၊ အတာဟာ ကိုယ့်အတွက် သစ်ပင်တစ်ပင် ဖြစ်ခဲ့တာ မှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်စိုက်ပျိုးခဲ့တဲ့၊ ကိုယ် ပိုင်ဆိုင်တဲ့ သစ်ပင်တော့ မဟုတ်ခဲ့ဘူး။ ကိုယ် အရိပ်ခိုလှုံချင်တဲ့၊ ကိုယ် မြတ်နိုးတဲ့ သစ်ပင် တစ်ပင်ပဲ။ ကိုယ် အဲဒီသစ်ပင်ရိပ်ကို လိုချင်တယ်၊ ဘယ်တော့မှ မရခဲ့ဘူး၊ ဒါနဲ့ စစ်ကိုင်းက မင်းအဘွားအိမ်ကို မင်းမှတ်မိလား၊ ရောက်ဖူးလား"

ကျွန်တော်၏ ဒေါသသည် တဖြည်းဖြည်း လျော့သွားသည်။ စစ်ကိုင်းက ဘွားဘွားအိမ်ကို သတိရမိသောအခါ မေမေနှင့် ကျွန်တော် နံနက်စောစော ဇွန်ပန်းတွေ ခူးခဲ့ကြသည့် အဖြစ်အပျက်ကို သတိရသွား၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော် မေမေ့ကို လွမ်းဆွတ်သွားပါသည်။

"အဲဒီအိမ်မှာ စံကားဖြူပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိတယ်၊ အကြီးကြီး။ အဲဒီ အပင်ကြီးအောက်မှာ အတာနဲ့ကိုယ်နဲ့ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ ဂစ်တာတီးခဲ့ကြဖူးတယ်"

သူမ၏ အသံမှာ နူးညံ့ချိုသာနေသည်။ အိပ်မက်တစ်ခု အကြောင်း ပြန်ပြောပြနေသလို စဉ်းစားပုံဖော်မှုများ ပါဝင်သည်။ ထို့နောက် သူမ ပြုံးလိုက်သည်။ ပြုံးလိုက်သည်ဟု ထင်သည်။

"ကိုယ် လွန်ခဲ့တဲ့ ခုနစ်နှစ်က ကိုယ့်ယောကျ်ားကို ကွာရှင်းပြီး မြန်မာပြည်ကို အပြီးပြန်လာတော့ ကိုယ်နေဖို့ အိမ်တွေ အိမ်တွေ...ရှာလိုက်ရတာ၊ တစ်ခုမှ စိတ်တိုင်းမကျဘူး၊ နောက်ဆုံးတော့ ကိုယ် အိမ်တစ်အိမ်ကို ဝယ်လိုက်တော့တယ်"

သူမ တိုးတိတ်စွာ ရယ်မောပါသည်။ သူမ၏ ရယ်မောသံသည် ကလေးမလေး တစ်ယောက်၏ ရွှင်လန်းမှုဖြင့် တက်ကြွနေ၏။

"အဲဒီခြံထဲမှာ သိပ်လှတဲ့ စံကားဖြူပင်ကြီးတစ်ပင် ပါတယ်လေ၊ မင်းနဲ့ကိုယ်နဲ့ ညနေခင်းတွေမှာ ထိုင်ပြီး စကားပြောခဲ့ကြတဲ့ စံကားဖြူပင်ကြီးပဲပေါ့၊ အဲဒီသစ်ပင်ကြီးက ကိုယ့်ကို တခြားအိမ်တွေထက်ပိုပြီး အဲဒီအိမ်ကို ဝယ်ဖြစ်အောင် ဆွဲဆောင်ခဲ့တယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်"

"ဒါပေမဲ့ နူးနူးသိရဲ့လား၊ ဖေဖေက နူးနူးကို လုံးဝ ချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဖေဖေက မေမေ့ကိုပဲ ချစ်ခဲ့တာ"

သူမ ကိုယ်ခန္ဓာယိုင်သွားသည်ကို ကျွန်တော် ကျေနပ်စွာ စောင့်ကြည့်နေမိ၏။

"ကိုယ် သိပါတယ်"

သူမ၏ အသံက သဲ့သဲ့ကလေး ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် နောက်ထပ် စကားတစ်ခွန်း ထပ်ပြောမိအောင် မည်သည့်အရာက တွန်းအားပေးလိုက်သလဲ ကျွန်တော် မသိပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်ကတော့ သူမ၏ တုန်လှုပ်နေသော မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ရက်စက်စွာ ပြောပစ်လိုက်မိသည်။

"အခုဆိုရင် ဖေဖေက နူးနူးကို မုန်းတောင် မုန်းသေးတယ်၊ ကျွန်တော့်ဘဝဆုံးအောင် ကလဲ့စားချေဖို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဖျက်ဆီးခဲ့တာ ဆိုပြီး မုန်းနေတယ်။ နူးနူး အဲဒါရော သိရဲ့လား"

"သူ စောစောက ကိုယ့်ကို ပြောပြပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ရှေရှီ... အတာရဲ့ အမုန်းတွေ၊ အချစ်တွေ၊ ထင်မြင်ချက်တွေ အခုအချိန်မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ဘာမှ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ အဲဒါတွေဟာ ကိုယ်တစ်ချိန်လုံး အိပ်မက်မက်နေခဲ့တာ ဆိုတာ ကိုယ်သိသွားလို့ပေါ့။ အခု ကိုယ် လက်တွေ့ဘဝထဲ ရောက်လာပြီလေ။ ဒီလိုပဲ ရှေရီရဲ့၊ လူဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လှည့်စားတတ်တဲ့ အမျိုး၊ ပဝါပါးပါးကလေး တစ်ခု ဖုံးထားသလိုမျိုး၊ ဖြုန်းခနဲလဲ ပဝါကို လှပ်လိုက်ရော အဖြစ်မှန်က ပေါ်လာရော။ အဲဒီအခါမှာ တော်တော် ရယ်စရာကောင်းသွားတတ်တယ်၊ အင်းလေ...တချို့တော့လဲ နာကျင်စရာ၊ ငိုစရာကောင်းချင် ကောင်းသွားမှာပေါ့။ ကိုယ်က ကံကောင်းတယ် ပြောရမယ်၊ ရယ်ရလို့လေ"

သူမ ခပ်ဖွဖွ ရယ်မောပြန်ပါသည်။

"တစ်ခုပဲ လိုတာကွ၊ အဖြစ်မှန်ကို ဖုံးလွှမ်းထားတဲ့ ပဝါစကလေးကို ဆွဲလှပ်ပေးမယ့် လူတစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု...အဲဒါပဲ လိုတာ"

ကျွန်တော် ဘာစကားပြောရမှန်း တကယ်မသိတော့ပါ။ ကျွန်တော့်အခန်းသို့ ပြန်ဖို့သင့်ပြီဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။

"အဲဒါတွေတော့ ကျွန်တော် နားမလည်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် လိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် သိတယ်၊ ကျွန်တော်လိုတာက လွတ်လပ်မှုပဲ"

"လွတ်လပ်မှု...ဟုတ်လား၊ ရှေရီ...မင်းကိုယ့်ဆီကနေ လွတ်လပ်ရေး တောင်းနေတာလား"

သူမ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်သောအခါ အခန်းတစ်ခုလုံးတွင် စိမ်းကားမှုများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသွားတော့သည်။

"ကျွန်တော်က ယောကျ်ားပဲ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ဆီက ကျွန်တော် ဘာမှ တောင်းစရာ မလိုပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော် ယူလို့ရတာပဲ၊ ကျွန်တော့်ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကျွန်တော် ယူတာပဲ။ အခုဟာက နူးနူးကို အသိပေးတာပါ၊ ရှေ့ဆက်ပြီး အုပ်စိုးဟာ သစ်တောစိမ်း ပရိရက်ကောဒင်းနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်တော့ဘူး၊ အဲဒါ ဘယ်သူမှ မသိခင် နူးနူးသိထားဖို့ လိုတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်"

သီချင်းခွေ ငါးခွေ ထုတ်ပြီး ရလာသည့် အမြတ်ငွေများသည် ကျွန်တော့် လွတ်လပ်ရေးကို ဝယ်ယူရာတွင် လုံလောက်ရုံမျှမက ပိုလျှံနေပြီဟု ထင်သည်။ ကျွန်တော့်မှာ အုပ်စိုးဟူသော နာမည်နှင့် ဈေးခပ်ပေါပေါ တိုက်ခန်းတစ်ခုသာ ကျန်မည်။ ကိစ္စမရှိပါ။ နာမည်ရှိလျှင် ကျွန်တော် ဆက်လက်ရှိနေမည် ဖြစ်သည်။

"ကောင်းပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မင်း သစ်တောစိမ်း ပရိရက်ကောဒင်းနဲ့ မပတ်သက်အောင် နေလို့ပဲ ရမယ်၊ ရှေရီစတူဒီယိုနဲ့ မပတ်သက်လို့တော့ မရဘူး သိလား၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီစတူဒီယိုကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့လူက မင်းလေ၊ မင်းနာမည်နဲ့ မင်းလက်မှတ်နဲ့ စာချုပ်စာတမ်းတွေလေ"

ကျွန်တော့်မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပူထူသွား၏။

"မလိုချင်ပါဘူး၊ နူးနူးဆီက ကျွန်တော် ဘာမှ မယူချင်ဘူး"

"မယူချင်လို့ မရဘူး၊ အဲဒါက မင်းပိုင်ပြီးသားပဲ၊ နောက်ပြီး အဲဒီ စတူဒီယို တစ်ခုလုံးရဲ့ ကုန်ကျစရိတ်အတွက် ကိုယ့်ပိုက်ဆံ တစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောမှ မပါဘူးလေ၊ အဲဒါ မင်းပိုက်ဆံတွေ၊ မင်းသီချင်းခွေက ရတဲ့ ပိုက်ဆံတွေလေ။ ကိုယ်လုပ်ကတည်းက မင်းအတွက်လို့ မင်း ဘာ ဖြစ်လို့ မတွေးမိတာလဲ၊ ကိုယ့်ကို မင်း မယုံခဲ့ဘူးပေါ့၊ ဟင်...ရှေရီ။ ကိုယ်မင်းအပေါ် ဘယ်လိုသဘောထားတယ်လို့ မင်းနည်းနည်းလေး မှ တွေးမကြည့်ခဲ့ဘူးလား၊ သက်သက်ညှာညှာလေး တစ်ချက်တလေ မှ တွေးမကြည့်ခဲ့ဘူးလား"

နာကြည်းသော လေသံ တစ်စတလေမျှ မပါဘဲ သူမ ကျွန်တော့် အား အေးစက်စွာ စကားပြောလေသည်။

"ဒါဖြင့် မင်းအတွက် ကိုယ်ဟာ ဘယ်လိုမိန်းမကြီးဖြစ်နေ ခဲ့သလဲ၊ ဘယ်လို အတန်းအစားထဲမှာ ကိုယ့်ကို မင်းထည့်ထားခဲ့ သလဲ...အဲဒါ ကိုယ်သိချင်တယ်၊ အခုဖြေစမ်းပါ ရှေရီ"

ကျွန်တော် မဖြေပါ။ ကျွန်တော် ထွက်သွားမှ ဖြစ်မည်။ သူမ အား အံ့သြမှုတွေ ကျွန်တော်ပေးနိုင်ပြီဟု ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ထင်မိနေဆဲမှာပင် တကယ်တမ်းကျတော့ သူမကသာ ကျွန်တော့် အား အံ့သြမှုတွေ ပေးလိုက်သူ ဖြစ်သည်။ကျွန်တော် သည့်ထက်ပို၍ မအံ့သြချင်ပါ၊ သည့်ထက်ပို၍ မတုန်လှုပ်ချင်ပါ။

"ကျွန်တော်သွားမယ် နူးနူး"

"နေဦး..."

သူမက ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ဖမ်းဆွဲလိုက်၏။ သူမ၏ လက်များမှာ ဒေါသဖြင့် ကြမ်းတမ်းစွာ ခွန်အားပြည့်လျက်ရှိသည်။

"မင်း မဖြေရသေးဘူးလေ၊ မဖြေမချင်း ဟောဒီအခန်းထဲက

မင်းမထွက်ရဘူး၊ ဖြေ...ကိုယ်ဟာ မင်း ဘဝမှာ ဘယ်လိုအခန်း ကဏ္ဍ မျိုးကနေ ပါနေခဲ့သလဲ ကိုယ်သိချင်တယ်၊ ဖြေစမ်း"

ကျွန်တော် ခပ်ဟက်ဟက် ရယ်လိုက်ပြီး သူမဘက်သို့ ဖြုန်း ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

"ကျွန်တော့်ဘဝမှာ နူးနူးက မကောင်းမှု တစ်ခုပဲ၊ အပြစ် တစ်ခုပဲ၊ အဲဒါ အမှန်တရားပဲ"

ကျွန်တော့်လက်မောင်းမှ သူမ၏လက် ပြုတ်ကျသွားသည့် အခါ အခန်းတံခါးဆီသို့ ကျွန်တော် လျင်မြန်စွာ လျှောက်လာခဲ့ပါ သည်။ တံခါးလက်ကိုင်ကို လှည့်လိုက်စဉ်မှာ သူမ၏ တိုးတိတ် သော စကားသံကို ကြားရသည်။

"ဒါဖြင့် ကိုယ့်ဘက်ကလဲ အမှန်တရားတစ်ခုကို ပြောမယ်"

ကျွန်တော်တံခါးမဖွင့်သေးဘဲ၊ သူမဘက်လည်း လှည့်မကြည့် ဘဲ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေမိ၏။

"ကိုယ့်အသက်ဆယ်နှစ်တုန်းက လောကကြီးထဲမှာ အသက် ရှင်ဖို့ ကိုယ်နဲ့ လောကနဲ့ကို ဆက်သွယ်ပေးထားတဲ့အရာက ကိုယ့် အမေပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အသက် နှစ်ဆယ်ရောက်တော့ ကိုယ်နဲ့ လောက ကို ဆက်သွယ်ပေးတာက ဂီတ ဖြစ်သွားတယ်၊ ကိုယ့်အသက် သုံး ဆယ် ရောက်တော့ ကိုယ်နဲ့လောကကို ဆက်သွယ်ပေးတာက ဂီတ မဟုတ်တော့ဘူး၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနဲ့ အောင်မြင်မှုပဲ။ ဟော...အခု ကိုယ့်အသက် လေးဆယ်ရောက်တော့ ပြောင်းသွားပြန်ပြီ၊ ကိုယ်နဲ့ လောကအကြား ဆက်သွယ်ပေးတာက ယောကျာ်းတစ်ယောက် ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားပြီ၊ သိလား ရှေရီ၊ အဲဒီယောကျ်ားအတွက်ပဲ ကိုယ်အသက်ရှင်နေခဲ့တာ”

ကျွန်တော် အခန်းပြင်သို့ သွေးရူးသွေးတန်း ထွက်လာခဲ့မိသည်။ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေ၏။

ထို့နောက် သူမအခန်းအုတ်နံရံကို ခြေဖြင့်တစ်ချက် ပိတ်ကန်ပစ်လိုက်မိသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်အမြင်အာရုံများသည် ဝေ့ဝဲလာသော မျက်ရည်များကြောင့် မှုန်ဝါးသွားပါသည်။

***

(၄)

စင်မြင့်ပေါ်မှာ ဆလိုက်မီးများ ရောင်စုံလင်းသွားချိန်တွင် အောက်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား စကားပြောဆို ရယ်မောနေသည့် ပရိသတ်သည် လုံးဝငြိမ်ကျသွား၏။

ဒရင်းမိတ်ကားစ်အဖွဲ့၏ ဒရမ်တီးသမား ကိုခင်မောင်လွင် သူ့နေရာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သောအခါ ပရိသတ်က လက်ခုပ်စတင်တီးလေသည်။ သူတို့၏ လက်ခုပ်သံမှာ တိုင်မင်ညီညီမဟုတ်၊ စနစ်တကျ စုပေါင်းမှုမရှိ၊ ကိုယ့်စိတ်နှင့်ကိုယ် တီးချင်သည့်အုပ်စုက ထ,တီးခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုလက်ခုပ်သံ မညီမညာထဲတွင် ပရိသတ်၏ မျှော်လင့်မှုကို ကျွန်တော်တို့ အထင်အရှားတွေ့နေရ

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။ ကိုဝေလင်းနှင့် ကိုဂျက်က ဂစ်တာကိုယ်စီဖြင့် စင်မြင့်ရှေ့သို့ ရောက်သွားချိန်တွင် လက်ခေါက်မှုတ်သံများ ကြားရသည်။ ထို့နောက် တီးဝိုင်းအဖွင့်တီးလုံး စတင်သည့်အချိန်ကျမှ ဆံပင်ကို လက်ဖြင့် သပ်လျက် ကီးဘုတ်သမား ကိုမောင် စင်ပေါ် ရောက်သွား၏။ သူသည် ပရိသတ်ရှိရာသို့ လက်မြှောက်ပြ နှုတ်ဆက်လျက် ကီးဘုတ်ရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်ရင်း ခလုတ်များကို စတင် ကစားသည်။

ကျွန်တော့်ဆံပင်ကို အုပ်မိအောင် အနက်ခံပေါ်မှာ အဖြူလုံးကလေးများ ဖော်ထားသည့် ပဝါစဖြင့် ပင်လယ်ဓားပြ စည်းသလို စည်းနေချိန်တွင် ကျွန်တော် ပထမဆုံးသီဆိုမည့် ကမ္ဘာမြေ သီချင်းကို ဒရမ်ရိုက်ချက် ပြင်းပြင်းဖြင့် သူတို့ အင်ထရို စ,ဝင်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်နောက်စေ့တွင် ပဝါ အစွန်းနှစ်ခုကို ဆောင့်ချည်နှောင်ရင်း ခပ်တိုးတိုး ဆဲရေးကာ ပြုံးလိုက်မိ၏။ ဘားတစ်ချက်မှ ကျွန်တော် နောက်အကျမခံနိုင်ပါ။ ကျွန်တော် ဂစ်တာကိုကောက်လွယ်ကာ စင်ရှေ့ပိုင်း မီးရောင်ထဲသို့ အပြေးအလွှား ရောက်သွားရသည်။ ပရိသတ်က လက်ခုပ်တီးကာ အော်ဟစ်နှုတ်ဆက်ကြသဖြင့် ကျွန်တော်ပြုံးရယ်ကာ ဂစ်တာကို စ,တီးရ၏။ ပရိသတ်အား သီးသန့် နှုတ်ဆက်ချိန် မရပါ။ မိုက်ကရိုဖုန်းရှေ့သို့ ကျွန်တော်အပြေးရောက်သွားချိန်တွင် ကျွန်တော် သီချင်း စ,ဝင်ရပါသည်။

"ကြယ်တွေနဲ့ မိုးကောင်းကင်...
တိမ်မျှင်တွေ ရောယှက်ဖွဲ့ထား..."

ကမ္ဘာမြေ သီချင်းသည် ကျွန်တော်နှင့် ပရိသတ်အား အတူတကွ ပေါင်းစည်းမိအောင် အမြဲဆွဲဆောင်ဖန်တီးခဲ့သော မြူးကြွသည့် သီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ **Scorpions** တီးဝိုင်းအဖွဲ့၏ **Wild Child** သီချင်း ဖြစ်ပါသည်။

"ကမ္ဘာမြေကို နှုတ်ဆက်မယ် လာအတူတူ ကစို့...
ဒီမှာ မင်းအတွက် ကိုယ့်ရဲ့ သီချင်းလေး"

ဒရမ် ရိုက်ချက်အတိုင်း ခြေထောက် ဆောင့်ကာ ကိုယ်ကို လှုပ်ရှားရင်း အသံကို အပြည့်အော်ဟစ် သီဆိုလိုက်သောအခါ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ မကြာသေးမီက ရှိနေခဲ့သော ဝေဒနာအားလုံးကို မေ့လျော့သွား၏။

"သံစဉ်တွေ ဟိုးအဝေးဆီ သယ်ဆောင်မယ့်
မင်းရဲ့ လက်များ အဖြူရောင်ပန်းများအလယ်
လာ အတူတူ ကစို့... (ယား)"

ကျွန်တော့်အသံသည် ဟိုတုန်းကထက် ပို၍ ကြည်လင်ကာ ပို၍ ရှင်းလင်းသွားသလို ထင်မိ၏။ ဂစ်တာတီးရင်း သီချင်းဆိုရတာ တစ်ခါတစ်ခါ အားမလိုအားမရဖြစ်လာသည့်အခါ ဂစ်တာကို လွှတ်လိုက်ပြီး မိုက်ကရိုဖုန်း တိုင်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အားရပါးရ ဆုပ်ကိုင်သီဆို အော်ဟစ်မှ ရသည်။ ထိုအချိန်များတွင် ကျွန်တော်သည် ဘာကိုမှ အသိစိတ်ဖြင့် ကြံစည်တွေးတောမှု မရှိတော့။ အရာရာသည် ကျွန်တော့်အတွက် အလိုအလျောက် လှုပ်ရှားပြုမူခြင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များသာ ဖြစ်သွားသည်။ ငြိမ်းချမ်းမှု တစ်ခုမှာ ကျွန်တော် နစ်မျော သွားခဲ့သည်။ တိမ်တိုက်တစ်ခုထဲမှာ ကျွန်တော် ရောက်သွားခဲ့သည်။ လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် ကျွန်တော် တရိပ်ရိပ်ပြေးလွှားလျက် ရှိသည်။ အကယ်၍ လူတစ်ယောက်သည် ဘဝတွင် လောကနိဗ္ဗာန် တစ်ခုသို့ ထပ်ကာထပ်ကာ ရောက်ဖူးခွင့်ရှိသည်ဆိုလျှင် ၎င်းအတွေ့ အကြုံကို ကျွန်တော်တို့သည် ဂီတဖြင့်သာ အသိနိုင်ဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

"တောင်တွေ အထပ်ထပ် ကျော်ဖြတ်သွားမယ့်ည...
ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်း တောင်တွေ အထပ်ထပ်
ကျော်ဖြတ်သွားကြမယ် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာပဲ...
နာရီတွေ ရပ်တန့်စေ ပင်လယ်မှာ လှိုင်းများ ငြိမ်သက်
ကြင်နာစွာပြုံးတတ်စေ လာအတူတူ ကစို့... (ယား)"

ဤသီချင်းတွင် အဓိက ဂီတသည် ဒရမ် ဖြစ်သည်။ ဒရမ်နှင့် ဆင်ဘယ်လ်စ် ယကွင်းများကို ခွန်အားရှိစွာ၊ လှပစွာအသုံးပြုသွားသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် 'တောင်တွေ အထပ်ထပ်' အပိုဒ်ကို ပြန်ဆိုသည့် အခါ ပရိသတ်ထဲမှ လူငယ်တချို့ လက်သီးမြှောက်၍ ကျွန်တော်နှင့်အတူ လိုက်ပါ အော်ဟစ်ကြသည်။

"တောင်တွေ အထပ်ထပ် ကျော်ဖြတ်သွားမယ့် ည ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့ခြင်း"

ကျွန်တော် လေထဲမှာ လက်သီးတစ်ချက် ပြင်းပြင်းထိုးချလိုက်၏။ ဒါပဲပေါ့၊ ဒါ...ကျွန်တော် သိတဲ့ မန္တလေးပဲ၊ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်

တုန်းက မန္တလေးပါပဲ။ မန္တလေး ဟာ ဘယ်နေရာတွေမှာ ဘာတွေပဲ ပြောင်းလဲနေပါစေ၊ ယခု ကျွန်တော့်ရှေ့မှ လူငယ်ထုကတော့ ဟိုတုန်းက စိတ်ဓာတ်တွေနှင့် ဟို တုန်းက ရှင်သန်မှုများပဲ ဖြစ်သည်။

"သီချင်းများနဲ့... သီချင်းများနဲ့... သီချင်းများစွာ..."

သူတို့မှာ အားငယ်မှုတွေ ရှိကောင်းရှိမည်၊ ရှက်ရွံ့မှုတွေ ရှိကောင်း ရှိမည်။ သို့သော် ခွန်အားတွေ ရှိနေပါသည်။

သီချင်း ဆုံးသောအခါ ကျွန်တော် လက်နှစ်ဖက်လုံး မြှောက်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ပရိသတ်ဆီသို့ ကိုယ်ကို ကိုင်းညွှတ်ကာ ခေါင်းငုံ့ အရိုအသေပြုလိုက်ပါသည်။

"မင်္ဂလာပါ မန္တလေးမြို့ကြီး ခင်ဗျား..."

သူတို့က 'ဟေး' ခနဲ အော်၍ ပြန်နှုတ်ဆက်ကြသည့်အခါ ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်သွားပါသည်။

ရှေ့ဆုံးတန်း၏ ဒုတိယမြောက် ခုံတန်းတွင် လှိုင်မင်းတို့၊ သက်နိုင်တို့ ရှိနေသည်ကို သူတို့ လက်မြှောက်ပြ နှုတ်ဆက်မှ ကျွန်တော်သတိထားမိသွား၏။ ကျွန်တော် ပြုံးရွှင်စွာ သူတို့ကိုပြန်လက်ပြ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ လှိုင်မင်းနှင့် သက်နိုင်အကြားတွင် ကျွန်တော် အမြဲတမ်း အောက်မေ့ခဲ့ရသော မျက်နှာလေးတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရ၏။ မြသီတာ... စင်မြင့်ပေါ်မှ ဆလိုက်မီး အရောင်သည် မြသီတာ၏ မျက်လုံးများတွင် အရောင်ပြန်ကာ တောက်ပ ရွှန်းလက်နေသည်။ ဟိုတုန်းကထက် ပို၍ မျက်နှာပြည့်ဖြိုးလာသော်လည်း ဟိုတုန်းက မျက်လုံးများလိုပင် စူးရှနက်မှောင်ဆဲပါလား။ မြသီတာနှင့် အကြည့် တစ်ချက် ဆုံလိုက်သောအခါ ကျွန်တော် ဆက်ပြောမည့် စကားကို မေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွား၏။ မြသီတာ၏ မျက်လုံးများက ကျွန်တော့်မျက်လုံးထဲမှ တစ်ဆင့် ရင်ထဲသို့ စုန်ဝင်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ဘာ ဆက်ပြောမလို့ပါလိမ့်။ ကျွန်တော် အသည်းအသန် စဉ်းစားနေရ၏။ ဆက်ပြောတော့မည်ဟု ကျွန်တော် ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်သော် လည်း နောက်ကျသွားသည်။

ကိုဝေလင်း၏ ဂစ်တာသံက နောက်သီချင်းတစ်ပုဒ်အတွက် အစပျိုး ဝင်လာပြီ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ခပ်ရှက်ရှက်ဖြင့် ခေါင်း တစ်ချက် ဆတ်ကာ ဂစ်တာကို ကိုင်လိုက်ရ၏။

Scorpions အဖွဲ့၏ No Pain, No Gain သီချင်းဖြစ်ပါ သည်။

စင်အောက်က ပရိသတ်သည် 'ဒဏ်ရာနဲ့ လူ' ဟူသော Chorus အပိုဒ်ကို ကျွန်တော်နှင့်အတူညီညီညာညာ လိုက်အော်ပေးကြသည်။

ကျွန်တော် ကြည်နူးစွာ ဝမ်းသာမှုက တစ်ဝက်၊ ရှက်ရွံ့စွာ ဝမ်းနည်းမှုက တစ်ဝက် ခံစားရ၏။ ကျွန်တော် သီဆိုသမျှ သီချင်း အားလုံး ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်၊ ကိုယ်ပိုင်ဂီတ၊ ကိုယ်ပိုင် arrangements များသာ ဖြစ်လိုက်လျှင် ကျွန်တော် ဘယ်လောက်ကျေနပ် လိုက်ရမလဲ။

သူတို့ ချစ်သော အနုပညာသမားကို ရှိသည့်အရည်အချင်း ထက် ပို၍ မျှော်လင့်ကာ ကျေနပ်တတ်သော ဂီတ ပရိသတ်ကတော့ ကျွန်တော့်အား လက်ဖှေ့ယမ်း အော်ဟစ်ကာ အားပေးကြလေသည်။ သူတို့၏ တက်ကြွမှုသည် ကျွန်တော့်ထံ ပြန်လည်ကူးစက်လာပြီး

ကျွန်တော် သွက်လက်စွာ အားမာန်စိုက်ထုတ်လျက် သီချင်းများကို ဆက်လက် သီဆိုမိပြန်သည်။

အားကစားခန်းမ အပြည့် လျှံနေသည့် ပရိသတ်သည် ကျွန် တော့်ကို အားပေးနေကြသည်ဟူ၍ မယုံကြည်နိုင်စရာပင် ဖြစ်၏။ လှိုင်မင်းပြောတာ မှန်တာပေါ့၊ မန္တလေးက အုပ်စိုးကို သဘောကျ ကြပါတယ်တဲ့။ သူတို့၏ သဘောကျမှု၊ သူတို့၏ မျှော်လင့်မှုနှင့် ထိုက်တန်အောင် ကျွန်တော်က ပြန်လည်ပေးဆပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

"ငယ်ငယ်တုန်းကပေါ့၊ ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅ နှစ်လောက်က ကျွန် တော့်မေမေဆီကို ရောက်အောင် ကျွန်တော်သွားချင်လွန်းလို့ ကျွန် တော် ဆုတောင်းလိုက်တဲ့အခါ ညကျတော့ကျွန်တော့်မှာ အတောင်ပံ တစ်စုံ ရလာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းကျတော့ မေမေ ရောက် နေတဲ့ မေမေ့ကြယ်ကလေးဟာ ဝေးလွန်းလို့ ကျွန်တော် ပျံသန်းရင်း ကောင်းကင်ကနေ ပင်လယ်ထဲကို စိုက်ကျသွားခဲ့ရတဲ့အထိပါပဲ"

ကျွန်တော်က သီချင်းဆိုရန် ပရိသတ်အား အစပျိုး မိတ်ဆက် စကား ပြောလိုက်သောအခါ ပရိသတ်က ကျွန်တော့် စကား မဆုံး မီ ဟေးခနဲ အော်ဟစ်လိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော် ဆက်မပြောတော့ ပဲ လက်တစ်ဖက်မြှောက်ရင်း ပြုံးပြကာ ဂစ်တာကြိုးကို ပခုံးမှ ချွတ် လိုက်၏။ ဤသီချင်းကို ကျွန်တော် ဂစ်တာတီးရင်း ဘယ်တော့မှ မဆိုနိုင်ပါ။

ထို့နောက် 'တောင်ပံတွေ ငိုတဲ့ည' သီချင်းကို ကျွန်တော် ဆို ပါသည်။ Mr. Big တီးဝိုင်း၏ A Little Too Loose သီချင်း ဖြစ် သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီချင်း အစပိုဒ်တစ်ခုလုံးသည် အသံတိုးတိုးဖြင့် အက်ကွဲနေအောင်၊ တိမ်ဝင်သွားအောင် အစ်ပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း သီဆိုရသည့် အပိုဒ် ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် ဂစ်တာသံသည်လည်း တိုးတိုးကလေး ဖြစ်နေပါသည်။

"မိုးတိမ်ထုအကြားမှာ မေမေရှိရာ ကောင်းကင်ရဲ့ အစွန်းမှာ
ငွေကြယ်ကလေးပါ အိမ်ပြန်ရာ ကျွန်တော့်ခရီး...
တောင်ပံတွေ တဖျတ်ဖျတ်ခတ်လို့ ... မေမေ့ဆီ..."

ထိုသီချင်းကို သီဆိုတိုင်း ကျွန်တော် မေမေ့မျက်ဝန်းညိုများကို သတိရမိပါသည်။

မေမေ့ကို သား မြင်နေရမှာပါ၊ ဒါပေမဲ့ မေမေ့ဆီကို သား မလာနိုင်ဘူး၊ မြင်နေရရုံပဲနော်...။

မေမေ့စကားများကို ကျွန်တော် အိပ်မက်ထဲမှာ အမြဲ ကြားယောင်မိသည်။ မေမေ မသေဆုံးမီ မေမေကိုယ်တိုင် တကယ်ပြောခဲ့သည့် စကားပဲလား၊ သို့မဟုတ် ကျွန်တော့်အိပ်မက်ထဲကျမှ မေမေ ပြောခဲ့တာလား ကျွန်တော် မသိနိုင်ပါ။ မေမေ ပျောက်ကွယ်သွားချိန်တွင် ကျွန်တော် ငယ်ရွယ်လွန်းလှသေးပါသည်။

နောက်တစ်ပိုဒ်အဝင်တွင် ဆင်ဘယ်လ်စ်နှင့် ဒရမ်ရော၊ ကီးဘုတ်ရော တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်လာပြီး သီချင်းသံ ကျယ်လောင်စွာ ရင့်ကျက်လာသည်။

"မိုးတိမ်ထုအကြားမှာ ကျွန်တော်ပျံသန်းခိုက်...
နှင်းတွေနဲ့ စွတ်စို... မျက်ဝန်းတို့
ရောင်စဉ်ခုနစ်ဖြာ ရစ်သန်းလို့..."

ဖေဖေ့ကို ယခုမှ ကျွန်တော်မြင်ရသည်။ ဖေဖေသည် တတိယမြောက် ခုံတန်း၏ လက်ဝဲစွန်း ဆီတွင် ကုလားထိုင်ကို ကျောမှီလျက် သက်သက်သာသာ ထိုင်ရင်း စင်မြင့်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေသည်။ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို ပြုံးမပြပါ။ မျက်ဝန်းများ စူးစိုက်ကာ ကျွန်တော်ရှိရာ ကြည့်နေကြသော်လည်း သူ့စိမ်းမျက်လုံးများ ဖြစ်နေသည်။ ဖေဖေ ရှက်နေတုန်းပဲလား၊ ကျွန်တော့်အတွက် ဖေဖေ ရှက်နေတုန်းပဲလား။

"ရောက်တော့မယ် မထင်ပြီ အို ဝေးလွန်းလှ...
တောင်ပံတွေ ငိုတဲ့ညပါ အားကုန်ခန်းလို့ မောဟိုက်..."

စိတ်မှတ်မဲ့စွာ ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်သံသည် မိုက်ကရိုဖုန်းထဲမှာ ဝင်သွားကာ ပရိသတ်ဆီထိ ရောက်သွား၏။ ကျွန်တော် အားတင်းကာ ပြုံးရင်း ကိုယ်ကို ယိမ်းနွဲ့ကာ သီချင်းဆက်ဆိုရပါသည်။ ပရိသတ်သည် ကျွန်တော် ယိမ်းသလိုပင် စည်းချက်ညီညီ လိုက်ပါယိမ်းနွဲ့လျက် သီချင်းလိုက်ညည်းနေကြသည်။

"တောင်ပံတွေ ငိုတဲ့ည... ပါ... ပင်လယ်ထဲကို ထိုးစိုက်
နစ်ဝင်သွား...တောင်ပံတွေ ငိုတဲ့... ညပါ... ငိုတဲ့ညပါ"

ဖေဖေသည် မေမေ့အကြောင်းကို ကျွန်တော့်အား စိတ်လိုလက်ရ တစ်ခါမှ မပြောဖူးခဲ့ပါ။ မေမေ့အကြောင်းကို သိချင်လျှင် ဖေဖေ့အား ကျွန်တော်က တစ်ခွန်းချင်း မေးရသည်။

"မေမေနဲ့ ဖေဖေနဲ့ ဘယ်မှာ စ,တွေ့ကြတာလဲဟင်"

"မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှာ တွေ့ကြတာကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေတို့တုန်းက မန္တလေး တက္ကသိုလ်သည် ကျွန်တော်၏ ငယ်ငယ်ကထက် သစ်ပင်တွေ ပိုပေါကာ အရိပ်အာဝါသဖြင့် အေးချမ်းလှသည်ဟု ဖေဖေ ပြောပြသည်။

"မေမေ့ကို ဖေဖေ ဘယ်လောက်ကြာအောင် ပိုးခဲ့ရသလဲ... ဖေဖေ"

ဖေဖေက ပြုံး၍ 'နှစ်နှစ်'ဟု ဖြေပါသည်။

မေမေသည် ကောင်းကင်ပေါ်က ကြယ်ကလေးထဲမှ ကျွန်တော့် သီချင်းသံကို နားထောင်ကာ ပြုံးနေလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။

သီချင်း ရှစ်ပုဒ် ဆက်တိုက်ဆိုပြီးသောအခါ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးဖြင့်ရွှဲနစ်နေပြီ။ ကျွန်တော် ဝတ်ထားသည့် တီရှပ်မှာ စိုထိုင်းလျက်ရှိသည်။ အနည်းငယ် မောပန်းလျက် ရှိပြီ။ ထို့ကြောင့် စင်နောက်သို့ အပြေးအလွှား သွားကာ ရေတစ်ဖန်ခွက် တောင်း၍ နည်းနည်း ငုံသောက်လိုက်ရသည်။

ကိုခင်မောင်လွင်နှင့် ကိုမောင်က ဒရမ်နှင့် ကီးဘုတ်ဖြင့် ပရိသတ်ကို ခဏထိန်းထားခိုက် ရသည့် ငါးမိနစ်လောက်အချိန်တွင် ကျွန်တော် အင်္ကျီချွတ်လဲပစ်ရသည်။ အနက်ရောင် လက်ပြတ် သားရေဇော့စ်ကုတ်ကို ဝတ်ပြီး အပေါ်မှ ဂျာကင်အပါးစား တစ်ထည်ဝတ်လိုက်သည်။ ဘောင်းဘီတော့ လဲချိန်မရလိုက်ပါ။ ကျွန်တော် အပြေးပြန်ထွက်သွားသည့်အချိန်တွင် သီချင်းတစ်ပုဒ် စ,ရန် သူတို့ အစပျိုး တီးလုံးဝင်နေပြီ။ ကျွန်တော့်ခေါင်းမှာ စည်းထားသည့် ပဝါက ကျွတ်ကျသွားပြီ။ ဆံပင်များက လေဖြင့် လွင့်ခနဲ ဖွာသွားသည်။

ကျွန်တော် ဆံပင်များကို နဖူးမှ ဘေးသို့သပ်ဖယ်ပြီးနောက် မိုက်(က်)တိုင်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မ,ကာ သီချင်း စ,ဝင်ပါသည်။

ထိုသီချင်းသည် လူတိုင်းသိသောသီချင်း ဖြစ်သည်။ အင်ထရိုဝင်ကတည်းက စင်အောက်မှ လူငယ်ထုက လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် လက်ခုပ်တီးစ ပြုလာပြီ။ လက်ခုပ်တီးရာတွင်လည်း ဒရမ်ရိုက်ချက်နှင့် စည်းချက် ညီညီ တီးကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘွန်ဂျိုဗီအဖွဲ့၏ In These Arms သီချင်း ဖြစ်ပါသည်။

"မျက်ဝန်းမှာ မီးများ ချစ်သူ မင်းလေးသာ အသိဆုံး

ပူလောင်ကျွမ်းခဲ့ ..."

(ယား...) ဟူသော စကားလုံးကို ညည်းသံသဲ့သဲ့အဖြစ်သာ ကျွန်တော် ရေရွတ်မိသည်။

"ရူးအောင်စွဲမက်သွား ကိုယ် အချစ်ဆုံး မင်းလေး အတွက်

မိုက်ရဲ သေရဲ ရူးရဲ ကိုယ်မင်းကိုပိုင်ဆိုင်ဖို့ ဒီည..."

နောက်တစ်ပိုဒ်က ပို၍ အသံမြင့် ပေါက်ကွဲကာ ပို၍ သွက်လက်လာ၏။ ကျွန်တော် အသံပြည့်ရအောင် ပါးစပ်ကို အပြည့်ဖွင့်၍ အော်ရပါသည်။

"ကြွေပြီ အချစ်လေးရေ... နှင်းဆီမိုးစက်ဝေးတာမျိုး

ဒဏ်ရာကို စွဲမက် ရက်စက်အပြုံးဆီ ကိုယ့်ခြေလှမ်း

နာကျင်ရင်း ရူးခဲ့ပြီ ငါ့သွေး ငါ့အချစ် ငါ့ဘဝ

ကိုယ်မင်းကိုပိုင်ဆိုင်ဖို့... ဒီည"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်လက်တစ်ဖက်က အလိုအလျောက်ပင် စင်အောက်မှ ပရိသတ်ဆီသို့ ကမ်းလိုက်ပြီး ဖြစ်သွား၏။ ကျွန်တော့်ကိုယ်[illegible]ကလည်း ဒူးညွတ်ကွေးသွားပါသည်။

"စွဲလမ်းလို့... တမ်းတမိ..."

ဤအပိုဒ်သည် ကိုဝေလင်းနှင့် ကိုဂျက်၏ ဘက်ကင်သီဆိုမှုကြောင့် ပို၍ သံပြိုင်ဖြစ်လာသည်။

"ယုံကြည်ပါ အချစ်ရဲ့ သစ္စာများ...
အိပ်မက်များထဲ နားခိုဖို့
ရင်ခွင်မှာ မင်းရှိဖို့... ဒီည"

ကျွန်တော့်ပရိသတ်သည် ကျွန်တော့်သီချင်းကို အလွတ်ရပြီး နေပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ သံပြိုင်နှင့်အတူ လူငယ်ထုကပါ လိုက်ပါ သီဆိုကြသည်။

"သိပ်ချစ်လို့ မဝေးရဲ့သူ ဘယ်အခါမဆို
ကိုယ် မင်းရဲ့အနားမှာ...
ယုံကြည်စွာ ခရီးဆုံးထိတိုင်ပဲ
ရင်ခွင်မှာ မင်းရှိဖို့...ဒီည..."

လူငယ်ယောကျ်ားလေးများက ဤသီချင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်သည် ဆိုလျှင် သူတို့ချစ်သူ မိန်းကလေးများအား သူတို့၏ လိုအပ်တမ်းတမှုကို ကျွန်တော့်သီချင်းက ကိုယ်စားပြု တောင်းဆိုပေးသောကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ချစ်သူကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့အတွက် ချစ်သူရှေ့မှာ ဒူးထောက် တောင်းပန်ရသော အဖြစ်သည် စဉ်းစားကြည့်ဖို့ပင်

ကျွန်တော်တို့ ယောကျ်ားများအတွက် ဘယ်လောက်ကြီးမားသော စွန့်လွှတ်နစ်နာမှု ဖြစ်လိုက်ပါသလဲ။ ထိုစွန့်လွှတ်မှုနှင့် ထိုက်တန်အောင် မိမိချစ်သူကို ချစ်မိသော လူငယ်တို့သည် 'ဒီရင်ခွင်' သီချင်းကို ကျွန်တော်နှင့်အတူ အော်ဟစ်ပေါက်ကွဲလိုကြပေမည်။

"အို ရေး....ရေး... အကြင်နာများလဲ ဝေခဲ့ပြီ ကလေးရေ
ဝေဒနာမီးထဲ ကျွမ်းခဲ့ပြီ အချစ်ရေ
မေရေ မင်းအတွက် ကမ္ဘာကို ရင်ဆိုင်ခဲ့
မပြောင်းလဲတဲ့အချစ် သေချာတယ် ဒီအချိန်ထိ
နေရောင်ခြည် ဝေးဆဲ ရက်စက်တဲ့ ကိုယ့်အချစ်လေး..."

လူငယ် မိန်းကလေးများက ဤသီချင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည် ဆိုလျှင် ကျွန်တော့်သီချင်းသည် သူတို့အား တိုက်ရိုက် ရည်ညွှန်းနေသည်ဟု လိုက်လှဲစွာ ခံစားရလို့ပဲ ဖြစ်မည်။ ကျွန်တော်၏ တောင်းပန်မှုသည် သူတို့၏ အတ္တ ဖြစ်မည်။ ကျွန်တော်၏ တမ်းတမြတ်နိုးမှုသည် သူတို့၏ ကြည်နူးနှစ်သိမ့်ရာ ဖြစ်မည်၊ ကျွန်တော့်အသံမှ တစ်ဆင့် သူတို့ ချစ်သူများ၏ စကားများကို သူတို့ ကြားရသောအခါ သူတို့ ရင်ခုန်ကြပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ချစ်လှစွာသော မြသီတာ တစ်ယောက်တည်းအတွက် သီဆိုမိသည် မဟုတ်နိုင်ပါ။ အများစုသော ချစ်သူ မြတ်နိုးသူများအတွက် သီဆိုမိခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

"စွဲလမ်းလို့ တမ်းတမိ
ယုံကြည်ပါ အချစ်ရဲ့ သစ္စာများ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် စင်မြင့်ပေါ်တွင် ရုတ်တရက် ဒူးထောက်ချလိုက်မိဖို့ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူက တွန်းအားပေးလိုက်သလဲ၊ ဘယ်အရာက ဆွဲဆောင်လိုက်သလဲ ကျွန်တော် မသိပါ။ ကျွန်တော်ချစ်သော ပရိသတ်အတွက် ဒူးထောက်မိခြင်းလား၊ ချစ်လှစွာသော မြသီတာ၏ အေးစက်စက် မျက်လုံးများအတွက် ဒူးထောက်မိခြင်းလား၊ ကျွန်တော် မဝေခွဲတတ်ပါ။ ကျွန်တော် သိလိုက်သည်မှာ မိုက်ကရိုဖုန်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရင်း ဒူးထောက်မိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ဒူးထောက်လိုက်သောအခါ စင်အောက်မှ လူငယ်ယောကျ်ားများက ပြုံးရယ်ကြပြီး မိန်းကလေးများက လက်မြှောက်နှုတ်ဆက်ကြသည်။

"အိပ်မက်များထဲ နားခိုဖို့ ရင်ခွင်မှာ မင်းရှိဖို့..."

ကျွန်တော့်မျက်လုံးများက မြသီတာရှိရာသို့ ရောက်သွား၏။ သီတာ ကျွန်တော့်ကို သတိလက်လွတ် ငေးမောနေဟန်ရှိသည်။

"သိပ်ချစ်လို့ မဝေးရဲသူ... ဘယ်အခါမဆို

ကိုယ်မင်းရဲ့အနားမှာ... ယုံကြည်စွာ

ခရီးဆုံးအထိတိုင်ပဲ... ရင်ခွင်မှာ မင်းရှိဖို့... ဒီည"

လှိုင်မင်း ပြုံးရယ်နေသည်ကို မြင်ရသည်။ ကျွန်တော် လှိုင်မင်းကို သည်ကနေ့ညလောက် တစ်ခါမှ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မခင်မင်မိဘူးဟု ထင်၏။ လှိုင်မင်း၏ ဘေးမှာ မြသီတာသည် မျက်လွှာချနေလေသည်။ မြသီတာ၏ မျက်တောင်ဖျားမှာ မျက်ရည်များဖြင့် စိုစွတ်မနေဘူးဟု ဘယ်သူပြောနိုင်မလဲ။ သီတာသည် ကျွန်တော့်အချစ်ကို တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ သတိရစွာ အသိအမှတ်ပြုမိမှာပါ။

"ရင်ခွင်မှာ မင်း ရှိဖို့ ကလေးရေ... ..."

ခန်းမတစ်ခုလုံး ပွင့်ထွက်သွားမတတ် ကျွန်တော် အော်ဟစ်ညည်းညူပစ်လိုက်သည်။

အခုအချိန်မှာ မိန်းကလေးအတော်များများက အရှုံးအမှူး ခင်မင်စွဲလမ်းစွာ မိတ်ဆက်လိုသည့် အုပ်စိုးဟူသော ကောင် တစ်ယောက်သည် လွန်ခဲ့သည့် ၆ နှစ်လောက်တုန်းက သူမ၏ ရှေ့မှောက်မှာ ဒူးထောက်ခဲ့ရဖူးသည်ဟု မြသီတာ ဂုဏ်ယူရက်လေမလား...၊ မာနကြီးရက်လေမလား၊ အသားယူရက်လေမလား...။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ယခုတိုင် မြသီတာက လွှမ်းမိုးထားဆဲ ဖြစ်သည်။ ဒါကလည်း ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်း သိလျှင် လုံလောက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို စက်ဆုပ်မုန်းတီးခဲ့သော ကျွန်တော့်မြသီတာ သိရန် မလိုအပ်ပါ။ သိစေဖို့လည်း ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မကြိုးစားလိုပါ။

ဒီရင်ခွင် သီချင်းအပြီးတွင် ကျွန်တော် ဆက်တိုက်သီဆိုသော သီချင်းမှာ 'မနိုင်ချင်တဲ့ စစ်ပွဲ' ဖြစ်သည်။ ဤသီချင်းကတော့ လွန်ခဲ့သည့် ၆ နှစ်တုန်းက ချစ်သူအတွက် သီးသန့်စပ်ဆိုခဲ့သည့် သီချင်းဖြစ်သည်။

"ခင်ဗျားတို့ ယုံချင်မှ ယုံမှာပေါ့လေ၊ ဟောဒီကမ္ဘာလောကမှာ ကျွန်တော် မနိုင်ချင်တဲ့ စစ်ပွဲတစ်ခု ရှိနေတယ်ဗျ၊ ကျွန်တော် အရှုံးပေးချင်တဲ့ စစ်ပွဲတစ်ခုအကြောင်း ကျွန်တော် ပြောပြမလို့ပါ"

ပရိသတ်က ဟေးဟု ညာသံပေးကာ အော်ဟစ် နောက်ပြောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြ၏။ သူတို့ စ,နောက်မှုမှာ ကျွန်တော့်ကို သူတို့၏ သူငယ်ချင်း အဖြစ် ချစ်ခင် ရင်းနှီးမှုမှ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ကျွန်တော်သိသည်။

"ဒီသီချင်းဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖွင့်ဟဝန်ခံချက်တစ်ခုပါ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်နှစ် ခုနစ်နှစ်လောက်တုန်းက ဟောဒီ မန္တလေးမြို့မှာ အုပ်စိုးဆိုတဲ့ ကောင်တစ်ယောက် သူ့ချစ်သူကို စစ်ရှုံးခဲ့ဖူးပါတယ်"

လူငယ်ယောကျ်ားများက လေချွန်လိုက်ကြ၏။ ကျွန်တော် ပြုံးရယ်၍ သူတို့ကို ပခုံးတွန့်ကာ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက် ဖြန့်ပြလိုက်၏။

"ခင်ဗျားတို့ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယောကျ်ားလို့ ဂုဏ်ယူတတ်ဖို့အတွက် ကိုယ်သိပ်ချစ်ရတဲ့ ချစ်သူ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို အရှုံးပေးဖူးမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျား အရှုံးပေးလိုက်လို့ သူ ကျေနပ်သွားတဲ့ မျက်လုံးတွေကို ခင်ဗျား မြင်ရတဲ့အခါ ခင်ဗျားရဲ့ကြေကွဲမှုဟာ ကြည်နူးမှုအဖြစ် တစ်သက်တာ အမှတ်တရဖြစ် ကျန်နေပါလိမ့်မယ်"

ပရိသတ်၏ လက်ခုပ်သံများ တိတ်အောင် ကျွန်တော် ခဏစောင့်ပြီးမှ သီချင်းဆိုပါသည်။

"အိုး အချစ်ရဲ့...ဒီကမ္ဘာမှာ ငါမနိုင်ချင်တဲ့ စစ်ပွဲတွေ
ရှိနေမှန်း မင်းနဲ့တွေ့မှ သိခဲ့ရပြီ... နာကျင်စွာ စွဲရစ်
ဒဏ်ရာတွေကိုလဲ ငါချစ်တတ်ခဲ့ပြီ..."

ထိုသီချင်းမှစ၍ နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်သီဆိုသမျှ သီချင်းများ

မှာ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်၊ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်သီချင်း စာသားနှင့် ကိုယ်ပိုင်ဖွဲ့စည်းမှုများသာ ဖြစ်သည်။

ထိုသီချင်းများအနက် 'ကိုယ်နဲ့မင်းရဲ့မိုး' သီချင်းမှာ စန္ဒရားနှင့် တွဲဖက်တီးရင်း ဆိုရသည့်သီချင်းဖြစ်သည်။ ထိုသီချင်းကို စန္ဒရားနှင့် ပဏာမ တီးနေစဉ် ကိုဝေလင်းတို့၊ ကိုခင်မောင်လွင်တို့ ခဏ အနားယူကြသည်။

နောက်ထပ် သီချင်းဆယ်ပုဒ် ထပ်ဆိုပြီးသောအခါ ကျွန်တော် တော်တော် မောပန်းလာပြီ။ ကျွန်တော့် ငါးမိနစ်လောက် နားမှဖြစ်မည်။ မျက်နှာနှင့် ဆံပင်အစပ်များတွင် ချွေးပေါက်ပေါက်ကျလျက်။ ဂျာကင် ချွတ်ပြီး သားရေကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီတစ်ထပ်တည်း ဝတ်ထားသော်လည်း ကျွန်တော့်လက်မောင်းမှာ ချွေးဒီးဒီးကျလျက် ရှိသည်။ ကျွန်တော် စင်နောက်ဘက်သို့ ဝင်သွားပြီးနောက် အင်္ကျီတစ်ခါလဲရပြန်သည်။ သည့်တစ်ခါတော့ ခပ်ပွပွ ပျော့အိသည့် ရှပ်အင်္ကျီ အပါးစား တစ်ထည်ကို ဝတ်လိုက်ပါသည်။ ဘောင်းဘီအပြင်ဘက်တွင် ရှပ်အင်္ကျီက ပွရောင်းရှည်လျားစွာ ဖိုးရိုးဖားရား ကျနေသည်။ ကျွန်တော် ရေသန့်ပုလင်းကို လက်က ကိုင်လျက် စင်မြင့်ရှေ့သို့ ခုန်ပေါက် ပြေးလွှားကာ ထွက်လာတော့ ပရိသတ်က ပျော်ရွှင်စွာ အော်ဟစ် ကြိုဆိုကြပြန်သည်။

အသက်ရှူသံ ပြင်းနေသည့်ကြားမှ ကျွန်တော်သူတို့ကို လက်မြှောက်ငွေ့ယမ်းလျက် နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်နဲ့အတူ အခုထိ ရှိနေကြသေးရဲ့လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တချို့က 'ရှိတယ်'ဟု အော်၏။ တချို့ကတော့ လက်ခေါက်မှုတ်ကြသည်။

"အိုကေ... နောက်သီချင်းတစ်ပုဒ် ဆိုကြရအောင်၊ခင်ဗျားတို့ သစ်ပင်ဖြစ်သွားတဲ့ လူတစ်ယောက်အကြောင်း ကြားဖူးကြသလား"

'သစ်ပင်'... သူတို့အားလုံး တစ်ပြိုင်တည်း အော်ဟစ်ရေရွတ်ကြပါသည်။

ကျွန်တော် ရေပုလင်းကို ကိုဝင်းအောင် လက်ထဲ လှမ်းပေးလိုက်ပြီး ဂစ်တာကို ကောက်လွယ်လိုက်သည်။ ဤသီချင်းကို ကျွန်တော် ဆိုသည့်အချိန်တွင် ကိုဝေလင်းတစ်ယောက် မောဟိုက်ကာ ချွေးစိုနစ်နေသည့် အချိန်တွေ ဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသီချင်းတွင် ကျွန်တော်က လီ(ဒ်)နှင့် ရစ်သမ်ကို တာဝန်ယူလျက် ကိုဂျက်က ဘေ့စ်ကို တာဝန်ယူကာ ကိုဝေလင်းကို အနားပေးကြရသည်။

ဂစ်တာသံနှင့်အတူ ဒရမ်ဆက်(တ်)၏ ယကွင်းအနားကလေးကို တုတ်ဖြင့် ဖွဖွ ဆွဲခြစ်သည့် အသံများဖြင့် သီချင်းတီးလုံးကို စသည်။ တိတ်ဆိတ်မှု၊ တဖြည်းဖြည်း နူးညံ့သောအသံ၊ ထို့နောက် ဝုန်းခနဲ လေထုအနေအထား ပြောင်းလဲကာ ဆူညံပူလောင်သည့် ရိုက်ချက်များ ဝင်ရောက်လာရမည် ဖြစ်သည်။

"လောက နေရာတကာမှာ ည... ညဟာ ပေါက်ကွဲသွား
အဆိပ်ရည်တွေ လျှံကျ... ညထဲက လျှံကျ
ချော်ရည်လှိုင်းများ စီးဆင်းရာလမ်း...
ပန်းများလည်း ညှိုးနွမ်း... ကလေးများလည်း
လောင်ကျွမ်း... ငရဲခန်းရဲ့ မီးလောင်ပြင်..."

ကိုခင်မောင်လွင်နှင့် ကိုမောင်တို့က 'ပြေ ...ထွက်ပြေ 'ဟု အသံ အစ်လျက် နောက်ခံအသံ သီဆိုပေးကြ၏။

"အော်ဟစ်လိုက်ချင်ရဲ့...
ငါသာ အသံတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ရင်... အသံဖြစ်ရင်..."

ထို့နောက် ဒရမ်ရိုက်ချက် သုံးချက်စီ ဆက်တိုက် နှစ်ခါ၊ ထို့နောက် ဆိုလိုဂစ်တာသံနှင့်အတူ သံပြိုင်နှေးကွေးစွာ သီဆိုရသည့် အပိုဒ်...။

"အခုတော့ ငါဟာ သစ်ပင်...သစ်ပင်... သစ်ပင်ပဲ...
မြင်နိုင်ပေမယ့် မပြောနိုင်ခဲ့... ကြားနိုင်ပေမယ့်
မတားနိုင်ခဲ့ အို... ကလေးရဲ့ ကိုယ်ဟာသစ်ပင်..."

ဂစ်တာလက်ကိုင်ကို ခဏလွှတ်လိုက်ပြီး ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်ကာ လက်ဆန့်တန်းလိုက်မိ၏။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာလည်း ကြယ် မဟုတ်သည့်အရာကို ကြယ်တွေဟု ထင်မှတ်မှားခဲ့ဖူးပါသည်။

"ဒါ... ကြယ်တွေ မဟုတ်ခဲ့ လုံးဝ မဟုတ်ခဲ့...
ထိုးစိုက်မယ့် ဓား... ဓားများ (သတိထား)...
ရက်စက်တဲ့ ကောင်းကင်..."
"ဒါ စကားတွေ မဟုတ်ခဲ့ လုံးဝ မဟုတ်ခဲ့...
ချည်နှောင်မယ့် သံကြိုးများ (သံကြိုးများ)...
ရက်စက်တဲ့ ကြိုးစင်... အခုတော့ ငါဟာ သစ်ပင်"

သစ်ပင် တစ်ပိုဒ်လုံးကို စင်အောက်မှ ပရိသတ်က သီဆိုသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြ၏။ ကျွန်တော်ပျော်ရွှင်စွာ တစ်ချက်ခုန်၍ လေထဲသို့ လက်သီးဖြင့် ထိုးထည့်လိုက်မိပါသည်။

"နောက်ကျ... အရာရာဟာ နောက်ကျ အားလုံး
နောက်ကျသွား... အဲဒီမှာ လမ်းမရှိဘူး...
ဒါ လမ်းမဟုတ်ဘူး... တစ်ဖက်ပိတ်ထားတဲ့လမ်း..."

"နံရံတွေ ကာဆီး... တံတိုင်းကြီးက အဃောင်ဆောင်ထား
လွတ်မြောက်ရာလမ်းအသွင် (ပြန်ခဲ့ ပြန်လှည့်)...
အော်ဟစ်လိုက်ချင်ရဲ့ ... ငါသာ အသံတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ရင်
အသံဖြစ်ရင်..."

ကိုယ်ကို ရှေ့ကိုင်းပြီး မိုက်ကရိုဖုန်းကို သူတို့ရှိရာ စင်အောက်သို့ လှည့်ပေးလိုက်သည်။ ဆိုပါ ဆိုပါ... ဟု အသံမထွက်ဘဲ ပါးစပ်လှုပ်ရုံ လှုပ်ပြလိုက်သည့်အခါ သူတို့အားလုံး ပျော်ရွှင်စွာ သီချင်းဆိုကြလေသည်။

"အခုတော့ ငါဟာ သစ်ပင် သစ်ပင်... သစ်ပင်ပဲ
မြင်နိုင်သော်လည်း မပြောနိုင်... ကြားနိုင်သော်လည်း
မတားနိုင် အို... ကလေးရဲ့ ကိုယ်ဟာ သစ်ပင်..."
"အိုကေ..."

ကျွန်တော် တစ်ချက်ခုန်ပေါက် ရယ်မောလိုက်မိပါသည်။ သူတို့ အားလုံး ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းများ၊ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေများ၊ ရင်းနှီးသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ စိတ်ချမ်းသာဖို့၊ လွတ်မြောက်မှုကို

ခံစားဖို့ ကျွန်တော်အမြဲ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်အတွက် ဂုဏ်ယူလိုစိတ်လည်း သူတို့ဆီမှာ ရှိနေကြသည်။

ယနေ့ည မန္တလေးသည် ကျွန်တော့်မန္တလေး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အမြဲ မျှော်လင့်ခဲ့သော မန္တလေး၊ ကျွန်တော် အမြဲအားကိုးခဲ့သော မန္တလေး၊ တကယ်တော့ မန္တလေးသည် မပျက်စီးသေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆက်လက် မျှော်လင့်နိုင်သေးသည်။

နောက်ဆုံး ပွဲသိမ်းသီချင်း သီဆိုဖို့ အစပျိုးချိန်သည် ည ဆယ်နာရီအချိန် ဖြစ်သည်။

"အခု ကျွန်တော်နောက်ဆုံးဖြေဖျော်ဖို့ ရွေးထားတဲ့ သီချင်းကတော့ ကျွန်တော့်အခွေထဲမှာ မပါဖူးသေးတဲ့ သီချင်းဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မန္တလေးမြို့ကြီးကတော့ ဒီသီချင်းကို ရင်းနှီးနေပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အက်ခိုးတီးဝိုင်းက မကြာခဏ တီးခဲ့ ဆိုခဲ့ကြတဲ့ သီချင်းပါ၊ 'လေထုထဲသို့ လွင့်ပါသွား'ဆိုတဲ့ သီချင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်"

ထိုသီချင်းကို သိသူများပါသည်။

"ခင်ဗျားတို့ မသိသေးတာက အဲဒီသီချင်းကို ရေးစပ်ခဲ့တဲ့လူဟာ ကျွန်တော့်ဖခင်ပါ၊ ဒီသီချင်းရဲ့ မူရင်းအဆိုတော်က ဘော့ဘ်ဒိုင်လန်၊ ဖေဖေက လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော်လောက်တုန်းက ဒီသီချင်းကို သူ့တီးဝိုင်းမှာ ဆိုခဲ့ဖူးတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အက်ခိုးတီးဝိုင်းက ဒီသီချင်းကို ဆက်ဆိုခဲ့ကြတယ်၊ အခု ကျွန်တော်က တစ်ခါ ဆက်ဆိုပါမယ်၊ လိုင်မင်းရေ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် လက်မြှောက်ပြသည့်အခါ လှိုင်မင်း ကျွန်တော် ရှိရာသို့ သွက်လက်စွာ လျှောက်လာ၏။ အက်ခိုးအဖွဲ့သားများ လက်ဖဝါးတီး အားပေးနေကြသည်။

"လှိုင်မင်းကို ခင်ဗျားတို့ အားလုံး သိပါတယ်"

သူတို့က 'သိတယ်'... ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။ လှိုင်မင်း စင်ပေါ် တက်လာသည့်အခါ ပရိသတ်က လက်ခုပ်တီးကြသည်။ ဤပရိသတ်သည် ကျွန်တော့် ပရိသတ်လည်းဖြစ်သလို လှိုင်မင်း၏ ပရိသတ်လည်း ဖြစ်သည်။

ဂစ်တာ သုံးလက်၊ ဆက်ဆိုဖုန်း တစ်ခုနှင့် ကျွန်တော်တို့ **Blowing in the Wind** ကို သီဆိုလိုက်ကြသည်။

"လူမှန်ရင် ဘယ်နှစ်လမ်းအထိ ခရီးဆက်ခဲ့ရမလဲ
ဒီလူကို လူတစ်ယောက်အဖြစ် လက်ခံဖို့...
လူတချို့ ဘယ်နှစ်နှစ်အထိ ဆက်ရပ်တည်ကြမလဲ...
အို... လွတ်မြောက်တဲ့ ဘဝတစ်ခု ရောက်သည်အထိ..."
"လူဟာ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ထိ မျက်နှာလွှဲရက်ခဲ့ပြီး...
တကယ် မမြင်ပါဘူးလို့ ဆက်ငြင်းနိုင်မလဲ..."

ဘော့ဘ်ဒိုင်လန်သည် စကားလုံးများကို သူ လိုသလို အသံနိမ့်မြင့် ကစား၍ သီဆိုသွားသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်တော် သူ့လို ကစားနိုင်ဖို့ တော်တော်လေ့ကျင့်ယူရမည် ထင်သည်။ သူ့အသံကို ကျွန်တော် မီမှာ မဟုတ်ပါ။

နောက်တစ်ပိုဒ်မှာ သံပြိုင်ဖြစ်သဖြင့် လှိုင်မင်းကလွဲပြီး ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်လုံး သီဆိုကြသည်။

"သူငယ်ချင်း မင်းသိရဲ့လား... အဖြေဟာ လေထဲလွင့်ပါသွား
လေထုထဲသို့ လွင့်ပါသွား...."

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဖေဖေ မျက်မှောင်တွန့် တွေးနေသည်ကို မြင်ရ၏။ ကျွန်တော် ဘာကိုပဲ လုပ်လုပ် ဖေဖေကျေနပ်သလား မကျေနပ်သလား ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်းသိခွင့် ဘယ်တော့မှ မရပါ။ ဖေဖေသည် အမြဲလိုလို မာကျောမှုများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားလေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အနားဖွာနေသော ဂျင်းဂျက်ကက်သည် ဖေဖေ လွန်ခဲ့သည့် ခြောက်နှစ်ကတည်းက ဝတ်နေခဲ့သည့်အကျီပဲ ထင်သည်။ လက်နှစ်ဖက် ပိုက်ထားပြီး နောက်မှီကို မှီထားသည့်အခါ ဖေဖေသည် တစ်ခုခုကို အကဲဖြတ်တော့မည့် ဝေဖန်သူတစ်ယောက်၏ အနေအထားမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဆံပင်ကို နောက်ဘက်မှာ တင်းကျပ်နေအောင် ဆွဲသိမ်း စုစည်းထားသဖြင့် ဖေဖေ့မျက်နှာမှာ ပို၍ တင်းမာနေသည်။

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို တစ်ချက်ပြုံးပြလိုက်သောအခါ ဖေဖေ့ မျက်နှာ နည်းနည်းပြေလျော့သွားပါသည်။

"သူ ဘယ်နှစ်ခါအထိ... မော့ကြည့်ရပါမယ်...
မိုး... မိုးကောင်းကင်ကိုမြင်ဖို့ လူမှာ ဘယ်နှစ်စုံ နား...
နားများ ရှိရပါမယ်... အော်သံတွေကို ကြား...ကြားနိုင်ဖို့
လူတွေ သေတာ များလွန်းမှန်း အသိအမှတ်ပြုလာဖို့
လူဘယ်နှစ်ယောက်အထိ ဆက်စတေးရမလဲ...
သူငယ်ချင်း မင်းသိရဲ့လား အဖြေဟာ
လေထဲလွင့်ပါသွား... လေထုထဲသို့ လွင့်ပါသွား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီချင်းဆုံးသောအခါ ပရိသတ်သည် ခဏငြိမ်သက်သွား၏။ ကျွန်တော်တို့သည် လေထုထဲသို့ လွင့်ပါသွား စာသားကို တဖြည်းဖြည်းချင်း တိုး၍ တိုး၍ သီဆိုတီးခတ်ကြပြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခု ကျေနပ်သွားသည်။

ကျွန်တော် ပရိသတ်ကို ဦးညွှတ်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်တော့မှ ယောခန် အော်ဟစ်ကာ သူတို့ လက်ခုပ်တီးကြသည်။ သည်တစ်ခါ သူတို့၏ လက်ခုပ်သံသည် ဘယ်တော့မှ မဆုံးနိုင်တော့သည့် အသံများ ဖြစ်လေသည်။

***

(၅)

မြသီတာ၏ မျက်လုံးများသည် အရည်လဲ့လျက် တောက်ပနေ၏။ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်တုန်းကမှ မမုန်းတီး မနာကြည်းခဲ့သည့် ချစ်သူတစ်ယောက်၏ မျက်လုံးများ ဖြစ်သည်။

“အုပ်စိုး... ငါ တကယ်ဝမ်းသာတယ်၊ သိလား”

လှုပ်ခတ်သော သူမ၏ အသံသည် တိုးတိုးကလေး ဖြစ်သည်။ ရှည်လျားဖြောင့်စင်းသော ဆံပင်ရှည်များတွင် သီတာ ပန်းပန်မထားပါ။ သီတာ့ထံမှ မွှေးရနံ့သည် ကျွန်တော် အဝေးမှ လွမ်းဆွတ်တမ်းမက်နေရသည့် စံပယ်ရနံ့ မဟုတ်တော့ပါ။

“သီတာ အခုဘာလုပ်နေသလဲ၊ ဘွဲ့ရပြီးပြီပေါ့နော်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ပုံမှန်အတိုင်း ဟန်ဆောင်၍ မေးလိုက်သော်လည်း ကျွန်တော့်အသံမှာ ခြောက်ကပ်ကပ် ဖြစ်နေ၏။

"အင်း... ပရိုက်ဗိတ် မြူဇီယမ်တစ်ခု ဖွင့်ဖို့ ပစ္စည်းတွေ စုနေတယ် အုပ်စိုး"

အဖြေသည် ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ မခန့်မှန်း မမျှော်လင့်ဖူးသော အဖြေ ဖြစ်၏။

"ဘာ... ဘာမြူဇီယမ်လဲ"

"အစုံပေါ့"

မြသီတာက တောက်ပစွာ ပြုံးရယ်သည်။

"သစ်သား ပန်းပု၊ ဆင်စွယ်ပန်းပု၊ ကျောက်စိမ်းပန်းပု...အို အများကြီးပေါ့ကွယ်၊ ရှေးဟောင်းလက်ရာတွေ ရသမျှ စုနေတယ်၊ ရုပ်သေးရုပ်ကလေးတွေရော၊ စုဖုရားလတ် ဝတ်ခဲ့တဲ့ လုံချည်၊ ကင်းဝန် မင်းကြီးရဲ့ နားတောင်း... အဲဒါမျိုးပေါ့ အုပ်စိုးရဲ့၊ အဟောင်း အမြင်းတွေ၊ ခြံထဲမှာပဲ အဆောက်အဦလေး ဆောက်ထားတယ်၊ အားရင် လာကြည့်ပါလား"

ကျွန်တော်ပစ္စည်း အဟောင်းအမြင်းတွေကို စိတ်မဝင်စားပါ။ မြသီတာ အဟောင်းတွေ စိတ်ဝင်စားတတ်လိမ့်မည်ဟုလည်း ကျွန်တော် မထင်ခဲ့ပါ။

"ကိုယ် အဲဒါတွေ စိတ်တော့ မဝင်စားဘူး၊ ဒါပေမဲ့..."

"ပန်းချီကား အဟောင်းတွေလဲ ရှိပါတယ် အုပ်စိုးရဲ့"

"ဒါပေမဲ့ သီတာ့ပြတိုက်ကို ကိုယ်လာကြည့်ချင်ပါတယ်"

"လာပေါ့"

မြသီတာ၏ မျက်လုံးများတွင် ဟိုတုန်းကလိုပင် ချစ်ခင် ရင်းနှီး မှုများကို ကျွန်တော် မြင်တွေ့ရသည်ဟု ထင်သည်။

"နောက်ပြီး နင်အံ့သြအောင် ငါပြောရဦးမယ်၊ ငါ့မြူဇီယမ်မှာ နင့်ပစ္စည်းတစ်ခု ရှိတယ်၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း မဟုတ်ပေမယ့် နင့်ရဲ့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းမို့ ငါ ပြတိုက်ထဲမှာ ထည့်ထားတာ"

"ဟာ..."

ကျွန်တော် အံ့သြသွား၏။

"ဘာလဲ"

"သိချင်ရင် လာကြည့်ပေါ့"

ကျွန်တော် အသံထွက် ရယ်မောလိုက်မိသည်။ လှိုင်မင်းက မြသီတာကို ကြည့်ကာ ရယ်သည်။

"အလကား... ဒီကောင်မလေး ထင်ရာမြင်ရာတွေ လျှောက်လုပ်နေတာ၊ သူ့ပစ္စည်းတွေ တန်ဖိုးမနည်းတော့ဘူးကွ။ ဝယ်မယ့်သူ ရှိရင်လဲ သူ ဈေးမြှင့်ပြီး ရောင်းမယ်ပေါ့ကွာ။ ငါ လောင်းလိုက်မယ်၊ တစ်ယောက်မှ ဝယ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကြည့်ရုံပဲ ကြည့်မှာ"

ကျွန်တော် မြသီတာကို ငေးကြည့်မိသည်။ ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်ရန် ပရိသတ် တချို့ ဝိုင်းအုံလာကြသည့်အခါ ကျွန်တော်နှင့် မြသီတာ ဝေးသွား၏။ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ အော်တိုစာအုပ်တွေ ရောက်လာပြန်သည်။ စာအုပ်တွေမှာ လက်မှတ်ထိုးပေးရင်း နူးနူး မလာဘူးဟု စိတ်ထဲက ရေရွတ်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'သစ်ပင်'သီချင်း ဆိုနေသည့်အချိန်ကျမှ သူမကို သတိရကာ စင်အောက်မှာ အကဲခတ် ရှာကြည့်မိသည်။ သူမ မရှိပါ။ သူမ မရှိသည်မှာ အစဉ်အလာ နယ်ရှိုးများအတိုင်းပဲ ဖြစ်သည် မှန်သော်လည်း ယခုပွဲကတော့ သူမ ဤမြို့မှာ ရှိလျက်နှင့် မရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သူမ တကယ်စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသလား၊ သို့မဟုတ် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားပါသည်ဟု ကျွန်တော် သိစေလိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်လား... ကျွန်တော်မခန့်မှန်းနိုင်ပါ။ မိန်းမများ၏ စိတ်ကို ကျွန်တော်မခန့်မှန်းတတ်ပါ။ ခန့်မှန်းရအခက်ဆုံး မိန်းမမှာ သူမ ဖြစ် ပါသည်။

"ဘယ်တော့ပြန်မှာလဲ အုပ်စိုး"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် မနက်ဖြန်မနက် ပြန်မှာပါ"

"မာတ်ပုံလေး တစ်ကွက်လောက် ရိုက်မယ်နော်"

မြသီတာကို လိုက်ရှာသောအခါ အဝေးမှ အပြုံးမျက်နှာကိုသာ မြင်တွေ့ရသည်။ လူအုပ်ကြားထဲ ကျွန်တော် နောက်တစ်ကြိမ် ညပ်သွားပြန်၏။

"အုပ်စိုးရေ... တို့ပြန်ပြီဟေ့"

သက်နိုင်၏အသံ။ ကျွန်တော် ကမန်းကတန်း အသံလာရာ မော့ကြည့်ကာ လက်မြှောက်ပြလိုက်သည်။

"အေး... အေး၊ မနက်မှ အေးဆေးတွေ့မယ်"

သက်နိုင်တို့နှင့်အတူ မြသီတာပါ ပါသွားသလား ကျွန်တော် မသိပါ။ ကျွန်တော့်ဘေးမှာ လူနည်းနည်းရှင်းသွားသည့်အချိန်၌ မြသီတာကို မမြင်မိတော့ပါ။

"အုပ်စိုး... ဟိုတယ်ပြန်မှာလား၊ စိန်ပန်းထဲ သွားမှာလား"

ကိုဝင်းအောင် ကျွန်တော့်အနားသို့ ကပ်လာ၏။

"ဟာ... ဖေဖေရော၊ ကျွန်တော် ဖေဖေနဲ့ လိုက်အိပ်မှာ"

ခဏကြာတော့ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာပါသည်။

"ဖေဖေ"

ဖေဖေက ပြုံးလျက် ကျွန်တော့်အား သူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲဖက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မမျှော်လင့်သောအတွေ့အကြုံမို့ ကျွန်တော် အမ်းတမ်းတမ်းဖြစ်သွား၏။ ခဏအတွင်း ကျွန်တော် လှိုက်ခနဲ ဟာသွားသည့် ခံစားချက်ဖြင့် ဖေဖေ့ကို ခပ်တင်းတင်း ပြန်ဖက်ထားလိုက်မိသည်။ ဖေဖေ့ဂျာကင်အင်္ကျီမှ သံမဏိကြယ်သီးများ ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်သို့ လာ၍စူးသည်အထိဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ရှေ့မှ ခန်းမ၏ မြင်ကွင်းသည် ဝေဝါးသွား၏။ စကားသံများလည်း ရုတ်တရက် တိုးတိတ်သွားသည်။ ကျွန်တော် အနည်းငယ် ကျေနပ်စွာ ရယ်မောလိုက်မိသည် ထင်သည်။

ထို့နောက် ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ တွန်းထုတ်လိုက်၏။

"ကဲ... ငါ့အိမ်လိုက်မယ်ဆို၊ သွားကြမယ်။ ဟိုမှာ လာခေါ်တဲ့ ကား စောင့်နေတယ်"

"ခဏလေး ဖေဖေ၊ ကျွန်တော် ကိုဝင်းအောင်ကို မှာစရာရှိလို့၊ ကိုဝင်းအောင်..."

ကိုဝင်းအောင်သည် တီးဝိုင်းသမားများအား စီစဉ်ညွှန်ကြားနေရာမှ ကျွန်တော့်ဆီ ခပ်သွက်သွက်ရောက်လာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သွားတော့မလား အုပ်စိုး"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော့်အခန်းထဲ ဝင်ပြီးတော့ ပစ္စည်းတွေသိမ်းပေးထားပါဦး၊ အိတ်ထဲ ထည့်ပေးထားနော်"

"အေးပါကွာ... သွားပါ၊ ငါလုပ်ထားလိုက်ပါ့မယ်"

"ဟကောင်ရ... ကိုယ့်ပစ္စည်းတော့ ကိုယ်သိမ်းဖို့ကောင်းတာပေါ့ကွ၊ လာ... အခုသွားသိမ်းရအောင်၊ သိပ်မှမဝေးတာ"

ဖေဖေက ကိုဝင်းအောင်ကို အားနာဟန်ဖြင့် ကျွန်တော့်အားမျက်နှာထားဖြင့် မာန်မဲသည်။ ဖေဖေ့အကြည့်ကို ကျွန်တော်သိပါသည်။ ဘာမှ အသုံးမကျသော လူပေါ့ လူလွင့်တစ်ယောက်ဟု စွပ်စွဲလိုသောအကြည့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို ပြုံး၍ ဖြေရှင်းရသည်။

"မဟုတ်ဘူး ဖေဖေရ၊ အိတ်နှစ်အိတ်ထဲ ပစ္စည်းတွေ အကုန်ဆံ့ဖို့ဆိုတာ တကယ်မလွယ်တဲ့အလုပ်၊ ကျွန်တော် အတန်တန် ကြိုးစားကြည့်ပြီးပြီ၊ မရဘူး။ ကိုဝင်းအောင် အမြဲထည့်ပေးနေကျ၊ ကျွန်တော်ထည့်ရင် ပစ္စည်းတွေ၊ အင်္ကျီတွေ ဆံ့ကို မဆံ့ဘူး"

"ဟ... အလာတုန်းက ဆံ့ရင် အပြန်လဲ ဆံ့ရမှာပေါ့ကွ၊ မင်းဟာက မဟုတ်သေးပါဘူး"

"အလာတုန်းကတော့ ဆံ့တာပဲလေ"

ကိုဝင်းအောင်က ကျွန်တော့်ကို ဖျတ်ခနဲ ကြည့်ပြီး ပခုံးတွန့်၏။ တစ်ခုခု ပြောချင်ပြီး မပြောဘဲ မျိုသိပ်လိုက်ဟန် ဖြစ်သည်။

"ဒီလာတော့ ကိုဝင်းအောင်ပဲ ထည့်ပေးရသလား"

"မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ"

ကျွန်တော် ရှေ့ဆက်ပြောဖို့ အားယူလိုက်ပြီးမှ အမှန်အတိုင်းဖွင့်ပြောလိုက်သည်။

"နူးနူး ထည့်ပေးတာ"

ဖေဖေ လှည့်ထွက်သွားတော့ ကျွန်တော် ကိုဝင်းအောင်ကိုလက်ပြပြီး ဖေဖေ့နောက်မှ ကမန်းကတန်း လိုက်သွားရသည်။ ဖေဖေတော်တော် ဒေါသထွက်သွားပုံ ရပါသည်။

ဖေဖေ့အိမ်ရောက်တော့ ကျွန်တော် ဝတ်ထားသည့် အဝတ်အစားများကိုချွတ်ပြီး ဖေဖေ့အဝတ်ဟောင်းများကို ဝတ်ရသည်။ ဖေဖေနှင့် ကျပ်ပြီး မဝတ်ဖြစ်တော့သော တီရှပ်သည် ကျွန်တော်နှင့်အတော်ပဲ ဖြစ်၏။ မီးပူတိုက်မထားသော တီရှပ်သည် ပြန့်ပြူးမနေဘဲ အနည်းငယ် တွန့်နေသည်။ လျှော်ပြီးသား လတ်ဆတ်သောရနံ့သာမကဘဲ ရနံ့တစ်ခုခု ပါနေသလို၊ အင်္ကျီကို ဝတ်ပြီးမှ ကျွန်တော်ကိုင်ကာ နမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဖေဖေက ကုလားထိုင်တစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း ကျွန်တော့်အပြုအမူကို မျက်မှောင်ကြုတ်လေသည်။

"ဖေဖေ့အင်္ကျီက ဆပ်ပြာမစင်ဘူးထင်တယ်"

ကျွန်တော် မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

"အချဉ်မလုပ်နဲ့ ဟောကောင်... ငါ တစ်သက်လုံး ကိုယ့်အဝတ်ကိုယ်လျှော် ဝတ်လာတာ၊ မင်းလို သူများနှာခေါင်းနဲ့မှ အသက်ရှူတတ်တဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေက ဟောက်တော့ ကျွန်တော် ပခုံ တွန့်ကာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ဖေဖေက စီးကရက် တစ်လိပ် ထုတ်ပြီး ပါးစပ်မှာ တပ်လိုက်သည်။

"ဖေဖေ ဆေးလိပ် ဘယ်နှစ်လိပ်ရှိပြီလဲ"

"ဘယ်သိမလဲကွ၊ ငါက သောက်သမျှ ရေထားတဲ့ကောင်မှ မဟုတ်တာ"

သည်ကနေ့ည ဖေဖေနှင့် စကားပြော အပေါက်အလမ်း တည့်တော့မှာ မဟုတ်၊ ကျွန်တော်သိသည်။ ဖေဖေ မီးခြစ်လိုက်စမ်းရှာ ကြည့်နေသည်ကို ကျွန်တော် ခပ်တည်တည်ပင် ကြည့်နေမိ၏။ ထို့နောက် ဖေဖေက ထိုင်ရာမှ ကိုယ်ကို အနည်းငယ်ကြွကာ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ မီးခြစ်ကို ထုတ်ယူလိုက်၏။ ထို့နောက် မီးခြစ်ကို မခြစ်သေးဘဲ ခဏစိုက်ကြည့်နေသည်။

"ဒါ ငါ့မီးခြစ်မဟုတ်ဘူး"

သူ့ဟာသူ ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်သည်။ ဟိုတုန်းကတည်းက ဖေဖေသည် သူ့မီးခြစ်မဟုတ်သော မီးခြစ်များကို အိတ်ထဲ ခဏခဏ မှားထည့်တတ်သည့် အကျင့်ရှိ၏။ ဤအကျင့် ယခုထိ ပျောက်ဟန်မတူပါ။ ဖေဖေ့အိမ်မှာ သူများဆီက မီးခြစ်တွေ ခဏခဏ ရောက်ပြီး ထိုမီးခြစ်များ ခဏခဏလည်း ပျောက်တတ်သည်။

"ဒါ နီလာ့မီးခြစ်ပဲ"

ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်သည့်အချိန်တွင် ဖေဖေက မီးခြစ် ခြစ်ကာ ဆေးလိပ်မီးညှိလိုက်ပါသည်။ ဇစ်ပို

မီးခြစ်ကလေး ဖြစ်သည်။ မီးတောက်ကို ဖေဖေက လေနှင့်မှုတ်ကြည့်၏။ မီးညွန့်က ယိမ်းယိုင်ပြိုလဲသွားသော်လည်း မီးမငြိမ်းပါ။ ဖေဖေ တစ်ချက်ရယ်လိုက်သည်။

"တကယ့်ကောင်းပဲကွ… နော်"

ဖေဖေသည် ဆေးလိပ်များ၊ မီးခြစ်များကို စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်သည်။ မီးခြစ်ကို ထောက်ခနဲ ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး စားပွဲပေါ် ပစ်တင်လိုက်သည်။

"ဇစ်ပိုမှန်ရင် ဝင်း(န်ဒ်)ပရု(ဖ်)ဖြစ်ရမယ်ကွ"

ဖေဖေ့ဧည့်ခန်းသည် မနေ့ကထက် ပို၍ ရှင်းလင်းနေသည်။ စာအုပ်ပုံများ လျော့သွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။ နံရံထောင့်များနှင့် မျက်နှာကြက်တွင် ပင့်ကူမျှင်များ တွယ်နေ၏။ နံရံကပ် စာအုပ်စင် တန်းများတွင် ဖုန်တက်နေသော စာအုပ်များစွာ ရှိသည်။ ကျွန်တော့်ရှေ့က စားပွဲခုံတွင် ဆေးလိပ်ပြာခွက် ရှိသော်လည်း ပြာတွေက စားပွဲပေါ်မှာ အနှံ့အပြား…။ မြေပဲလှော်ခွံ အစအနများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ စားပွဲအောက်က သစ်သားဆင့်ကလေးပေါ်တွင် သတင်းစာဟောင်းများ၊ မဂ္ဂဇင်းဟောင်းများနှင့်အတူ ဘာမျှ မဲဆီဆိုင်သော ငှက်ပျောသီးခွံ အခြောက်များကို မြင်ရသည်။ ကျွန်တော် ပြုံးမိသည်။ ဧည့်ခန်း ကြိုးတန်းပေါ်မှာ အဝတ်တချို့တွဲလောင်းချိတ်နေသည်။

"မင်း ဇစ်ပို ကြော်ငြာ တစ်ခု ကြားဖူးလား၊ အမေရိကန်မှာ ကြော်ငြာတာလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် တစ်ချက် နားလျှံသွားပြီး ခေါင်းယမ်းပြလိုက်သည်။

"ဇစ်ပိုမီးခြစ်ကို မီးတောက်နေတဲ့အတိုင်း လေယာဉ်ပေါ်က နေ အောက်ကို ပစ်ချလိုက်တာ ဟိုးအောက်က မြေပြင်ပေါ်က ဆိုင်ကယ်သမားက ဆီးဖမ်းပြီး စီးကရက် မီးညှိလိုက်တယ်၊ အောက်ရောက်တဲ့အထိ မငြိမ်းဘူးပေါ့ကွာ"

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ မီးခြစ်တွေ၊ ဆေးလိပ်တွေ ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားပါ။ ဖေဖေကကျွန်တော် စိတ်မပါသည်ကို သတိထားမိသွားသည်။

"မင်းပင်ပန်းရင် သွားလှဲနေချည်တော့လေ၊ တစ်ညလုံး လှုပ်ရှား ခုန်ပေါက် အော်ဟစ်နေရတာ၊ သွား ... သွားအိပ်ချည်၊ မင့်အခန်း ရှင်းပြီးသား၊ မွေ့ရာခင်းထားတယ်ကွ... အသစ်စက်စက်ပဲ"

ဖေဖေ့အိမ်မှာ ဟိုတုန်းက မွေ့ရာမရှိ၊ ဖေဖေနှင့် ကျွန်တော်သည် မွေ့ရာဖြင့် အိပ်သူများ မဟုတ်ကြပါ။ မနေ့ကလည်း ကျွန်တော့်ခုတင်ပေါ်မှာ မွေ့ရာ မမြင်မိပါ။ သည်နေ့မှ ဖေဖေ ဝယ်လိုက်ဟန်ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို ပြုံးကြည့်လိုက်၏။

"ရတယ် ဖေဖေ... ကျွန်တော် မအိပ်ချင်သေးပါဘူး"

"မင်းအလုပ်က ပင်ပန်းလွန်းတယ်ကွ၊ ဒီအတိုင်းသာ ဝမ်းမဲင်းန်ရှိုးတွေ မင်းခဏခဏဆိုရရင် မင်းအသက်တိုသွားနိုင်တယ်၊ မသက်သာဘူးနော"

ကျွန်တော် အနည်းငယ် ရယ်မောလိုက်မိ၏။

"ဖေဖေ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ကောင်းတယ်ထင်တယ်"

"ဘာကွ..."

"ဖေဖေ့အသက်က အငယ်လေး ရှိသေးတာ၊ ဖေဖေ့အိမ်မှာ အိမ်ရှင်မ တစ်ယောက် လိုနေပြီ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို အသံမထွက်ဘဲ ပါးစပ်လှုပ်၍ ဆဲလိုက်ပါသည်။

"ဖေဖေ အိမ်ထောင်ပြုလို့ ဖေဖေဟာ မေမေ့အပေါ် သစ္စာမရှိဘူး ဘာညာ စွပ်စွဲမယ့်၊ ကဲ့ရဲ့မယ့် လူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး ဖေဖေ၊ ဖေဖေ မေမေ့ကို ချစ်ခဲ့တာလဲ ကျွန်တော်သိတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ နောက်ထပ် နှစ်တွေအများကြီး နေရဦးမှာ၊ ဖေဖေ့အိမ်ကိုရော ဖေဖေ့ကိုရော ထိန်းသိမ်းမယ့် အိမ်ထောင်ရှင်မ ကောင်းတစ်ယောက်ကို ဖေဖေ ယူလိုက်ဖို့ ကောင်းတယ်"

ဖေဖေက စီးကရက်ကို သဲကြီးမဲကြီး ရှိုက်ဖွာရင်း ကျွန်တော့်ကို မျက်မှောင်ကြုတ် ကြည့်၏။

"ငါ့အိမ်ကိုလဲ ငါထိန်းတတ်တယ်၊ ငါ့ကိုယ်ငါလဲ ထိန်းတတ်တယ်"

"တစ်နေ့ကို ဖေဖေ စီးကရက်ဘယ်နှစ်လိပ်ပဲ သောက်သင့်တယ်လို့ စည်းကမ်းလုပ်ပေးမယ့် မိန်းမမျိုး ဖေဖေ့မှာ ရှိသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တာပဲလေ"

"ငါ့ အဲလိုလာ ချုပ်ချယ်ရင် နားရင်းပိတ်တီးပစ်မိမှာပဲ"

ထို့နောက် ဖေဖေ ရယ်မောလိုက်၏။ ထို့နောက် ချက်ချင်း ပင် မျက်နှာတည်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေစမ်းပါဦး၊ ငါ အိမ်ထောင်မပြုတာ မင်းအမေကြောင့်လို့ မင်းထင်နေတယ်ပေါ့"

ကျွန်တော် ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။ ဒါဖြင့် ဘာကြောင့်လဲ...၊ ကျွန်တော် မမေးပါ။ ဖေဖေ စကားဆက်မလားဟု ကျွန်တော်စောင့်နေခဲ့သော်လည်း ဖေဖေ စကားမဆက်ပါ။

ကျွန်တော်တို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကြသည်၊ ကျွန်တော် ကုလားထိုင် နောက်မှီကို ကျောဆန့်မှီလျက် မျက်စိခဏမှိတ်ထားလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲတွင် အနီရောင်၊ ခရမ်းရောင်၊ အပြာရောင် ဆလိုက်မီးများ ယခုထိ တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ရှားနေဆဲ၊ ဒရမ် ရိုက်ချက်များလည်း ကြားယောင်နေဆဲ။ ခေါင်းထဲမှာလည်း သွေး တဒိတ်ဒိတ် တိုးနေဆဲ...။

"နီလာ လာမကြည့်ဘူး ထင်တယ်"

ဖေဖေ့စကားကြောင့် ကျွန်တော် ရုတ်ခနဲ မျက်စိပွင့်သွားသည်။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့ကို ငေးမောကြည့်လိုက်မိ၏။ သည်နေ့ည ဖေဖေ နှုံးနှုံးနာမည်ကို ပြောတာ နှစ်ခါ ရှိပြီ။

"သူ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားပုံရတယ် ဖေဖေ"

"ဘာကိုတုံး..."

"ဒီနေ့ညနေ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဟန်မဆောင်ဘဲ နားလည်သွားကြပြီလို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ခွာထုတ်တော့မယ်ဆိုတာ သူသိသွားတယ်"

"ငါလဲသူ့ကို တော်တော်ပက်စက်တဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ ဝေဖန်

ပစ်လိုက်မိတယ်ကွ"

သို့သော် ဖေဖေ့မျက်နှာက ဝေဖန်မိသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ဟန် မရှိပါ။

"မင်းတို့နှစ်ယောက် ကင်းကင်းရှင်းရှင်းဖြစ်သွားရင်တော့ မင်းအတွက် သိပ်ကောင်းမှာပဲ"

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကင်းရှင်းဝေးကွာသွားလျှင် အပျော်ဆုံးလူက ဖေဖေ ဖြစ်မည်ထင်သည်။ မြသီတာကရော၊ မြသီတာက ဒုတိယ အပျော်ဆုံးလူ ဖြစ်လာလေမလား။

မြသီတာ၏ အပြုံးရိပ်ရိပ် နှုတ်ခမ်းကလေးမှာ ပန်းနုရောင် နှင်းဆီငုံကလေးနှင့် တူသည်။ ဖူးရာမှ ပွင့်အာလုဆဲဆဲ နှင်းဆီငုံကလေး။ ထိုနှင်းဆီငုံကလေး၏ပွင့်ဖတ်များမှာ နူးညံ့ကာ နွေးထွေးနေခဲ့သည်။ နောက်ပြီး နှင်းဆီ ဝတ်ဆံ ဝတ်ရည်မှုန်ကလေးများ၏ စိုစွတ်ချိုမြသော အရသာ။ သီတာ...၊ ကျွန်တော် သီတာ့ကို လွမ်းနေတုန်းပဲလား...။

ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ နွေးထွေးစွာ လှုပ်ခတ်သွား၏။ နှုတ်ခမ်းများ ခြောက်သွေ့လာသည်။ သီချင်း ဘယ်နှစ်ပုဒ် ကျွန်တော် ဆိုခဲ့ရသလဲ၊ နှစ်ဆယ့်ရှစ်ပုဒ်လား၊ သုံးဆယ်လောက်လား...။ ကျွန်တော် ရေ၀၀ မသောက်ခဲ့ရသေးဘူး ထင်သည်။

"ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုခုသောက်ရရင် ကောင်းမယ်ဖေဖေ၊ ဘာရှိလဲ"

"ကော်ဖီ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘီယာဟု မျှော်လင့်ထားသော ကျွန်တော်သည် ကော်ဖီ မှူသော စကားကြောင့် နှာခေါင်းရှုံ့သွားမိ၏။ သို့သော် ကော်ဖီလည်း မဆိုးပါ။

"သောက်မလား၊ ဖေဖေ သွားဖျော်လိုက်မယ်"

"ရတယ်ဖေဖေ… ကျွန်တော် သွားဖျော်မယ်"

ဖေဖေ့မီးဖိုချောင်မှာ မနေ့ကထက်ပင် ရှုပ်ပွနေ၏။ စားပွဲပေါ်က ဓာတ်ဘူးထဲမှာ ရေနွေးအပြည့်ရှိနေသည်။ ကြောင်အိမ်ပေါ်မှာ ကော်ဖီနှင့် ပတ်သက်သည့် ပစ္စည်းကိရိယာ လိုက်ရှာသည်။ တစ်ခုမှ မတွေ့။ ကြောင်အိမ်ထဲမှာတော့ မနေ့ညက ဟမ်ဘာဂါများ ခြောက်ကပ်လျက် ရှိနေဆဲ။ ကော်ဖီမှုန့်ဘူး၊ နို့ဆီဘူး ကျွန်တော် မတွေ့ပါ။

"ဖေဖေ… ဘာမှ မတွေ့ဘူး"

ခပ်ကျယ်ကျယ်အော်လိုက်တော့ ဖေဖေ ရောက်လာသည်၊

"နို့ဆီတို့၊ ကော်ဖီမှုန့်တို့ …"

"ငါ အရင်ထားတဲ့နေရာမှာပဲ ထားတတ်တာပဲ၊ ဘာမှ အပြောင်းအလဲ မရှိဘူး။ လေးငါးနှစ်အတွင်း မီးဖိုချောင်ရဲ့ အထားအသိုကို မင်း မသိတော့ဘူးဆိုရင်တော့မင်း ပြောင်းလဲတာပဲ ဖြစ်မယ်"

ဆော်ပြီ။ ကျွန်တော် ပခုံးတွန့်၍ ပြုံးနေရသည်။ ပန်းကန်စင်ပေါ်မှ ကော်ဖီမှုန့်ဘူး၊ သကြားဘူးနှင့် ရေဇလုံလေးထဲ ထည့်ထားသော နို့ဆီဘူး ဖောက်လက်စကို ဖေဖေ ယူပေးသည်။ ကော်ဖီ ပန်းကန်များ ချပေးသည်။ ကျွန်တော် ဓာတ်ဘူးထဲမှ ရေနွေးကို ပန်းကန်ထဲ လောင်းချလိုက်၏။ ရေနွေးတချို့ စားပွဲပေါ် ဖိတ်စဉ်ကျသွားသောအခါ 'ဆောရီး' ဟု ဖေဖေ့ကို တောင်းပန်လိုက်သည်။ ဖေဖေ ဘာမှ မပြောပါ။ ရေနွေးထဲသို့ သကြားထည့်၊ ထို့နောက် ကော်ဖီမှုန့်တစ်ဇွန်း မောက်မောက် ထည့်လိုက်သည်။ နို့ဆီဘူးထဲ ဇွန်းခပ်မည့်အချိန်တွင် ဖေဖေက ဟန့်တားသည်။

"ဟေ့ကောင်၊ ကော်ဖီမှုန့်တွေ ပေနေတဲ့ဇွန်းနဲ့ မခပ်နဲ့ကွ၊ အဲဒီဇွန်းကို ကော်ဖီပန်းကန်ထဲ ထည့်မွှေလိုက်လေကွာ"

ထို့နောက် ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို တွန်းဖယ်ကာ သူကိုယ်တိုင် ဝင်ဖျော်ပါသည်။

"မင်းအိမ်မှာ ဘယ်လိုစားသောက်နေသလဲ ငါတစ်ခါမှ မမေးဖူးဘူး ထင်ပါရဲ့၊ နေရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား"

"ပြေပါတယ်၊ ကျွန်တော့်တိုက်ခန်းနဲ့ မျက်စောင်းထိုး နေရာလောက်မှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရှိတယ်လေ၊ ကြိုက်တာမှာသောက်ရုံပဲ"

ဖေဖေ ခပ်တိုးတိုးရယ်သည်။

"ထမင်းစားတော့ရော"

"နူးနူးအိမ်က လာပို့တယ်"

ကော်ဖီဖျော်နေသည့် ဖေဖေ့လက် လှုပ်ရှားမှု ခဏရပ်တန့်သွား၏။

"နေ့တိုင်းလား"

"အင်း၊ သူ့အိမ်မှာ ကောင်မလေးတွေ ရှိတယ်လေ၊ နူးနူးအိမ်နဲ့ ကျွန်တော့်တိုက်ခန်းက နီးနီးလေး၊ ဘတ်စ်ကား တစ်မှတ်တိုင်စာလောက်ပဲ ဝေးတာ၊ ညစာတော့ သူ့အိမ်မှာ သွားစားတာ များတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ ညနေ ၆ နာရီထိ ကျွန်တော်မလာသေးရင် အခန်းကိုထမင်းချိုင့် ရောက်လာတာပဲ"

ဖေဖေ့ သက်ပြင်းရှိုက်သံမှာ လိုအပ်သည်ထက် ပို၍ ကျယ်လောင်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။

"အခန်းမှာ မင်းမရှိရင်ကော"

"ကျွန်တော်မရှိလဲ ထမင်းချိုင့်လာပို့ထားတာပေါ့၊ သူ့အိမ်မှာ ကျွန်တော့်အခန်းသော့တစ်စုံ ရှိတယ်လေ၊ သူကိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကောင်မလေးတွေ ကိုင်တာ။ ထမင်းလာပို့၊ ပန်းကန်ဆေး၊ ချိုင့်ဆေး၊ အဝတ်လျှော်၊ မီးပူတိုက်၊ ဖုန်လှည်း... ကျွန်တော်က ဘာမှ လုပ်တတ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ရှေ့သို့ ကော်ဖီပန်းကန် တွန်းပို့သည်။ ကော်ဖီလှုံ့ကျပြီး အနည်းငယ် စဥ်သွားအောင်ပင် ဆောင့်ကြီး အောင့်ကြီး အနေအထား ဖြစ်သည်။

"သောက်..."

ကျွန်တော် ကော်ဖီကို မတ်တတ်ရပ်လျက်က ခပ်သွက်သွက် သောက်ချလိုက်၏။

"အခု ပြန်ရင်ကော မင်းသူ့ဆီက ထမင်းစားနေရဦးမှာလား"

"မစားတော့ဘူးလေ၊ သူ့ဆီလဲ ကျွန်တော် မသွားတော့ဘူး၊ ဆိုင်မှာပဲ စားမယ်"

ဖေဖေက ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

"တကယ်တမ်း အိမ်ထောင်ပြုရမှာက မင်းကွ၊ လိုအပ်နေတာက မင်း။ ငါက ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ်ချက်စားတတ်တယ်၊ ချက်ဖို့လဲ

အချိန်ရှိတယ်၊ မင်းက ချက်လဲ မချက်တတ်ဘူး၊ အချိန်လဲ လုံလောက်မရှိဘူး"

ကုန်သွားသော ကော်ဖီပန်းကန်ကို ကျွန်တော် အသာပြန်ချလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်က ဘယ်သူ့ကို ယူရမှာလဲ"

"ဟ... ဘယ်သိမလဲ၊ မိန်းမ တစ်ယောက်ယောက်ပေါ့ကွာ၊ မင်းထက် အသက် ၂၀ လောက်ကြီးတဲ့ အဘွားကြီး မဟုတ်ရင် ပြီးတာပဲ၊ ဘယ်မိန်းမ ကောက်ယူယူပေါ့"

ကျွန်တော် အသံထွက် ရယ်မိသည်။

"မြသီတာဆိုရင်ကော ဖေဖေ"

"စောစောက ကောင်မလေးလား၊ အင်း... မဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အရင်က သူက မင်းကို ခေါက်ထားတာ မဟုတ်လား၊ အခုမှ မင်း နာမည်ကြီးမှ ပြန်ကပ်တာ စိတ်မချရဘူးထင်တယ်"

ကျွန်တော် အနည်းငယ် အောင့်သွား၏။

"နောက်ပြီး သူ့ပုံစံက တော်တော်ရင့်ကျက်တယ်နော်၊ မင်းလို လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်မနေဘူး၊ ဒီတစ်ခါ မင်းထပ်ခံရရင် မကောင်းတော့ဘူး ထင်တယ်၊ ကိုယ်ရှုံးမယ့် စစ်ပွဲ သွားတိုက်မိနေဦးမယ်၊ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုလေးဘာလေး လုပ်သွား"

"မြသီတာဟာ အဲလိုမိန်းကလေးတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ သူက ဖြောင့်မှန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို မယူဖြစ်ဘူးဆိုရင် ဒါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ကို မယုံလို့ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ရဲ့ သန့်စင်တဲ့ နှလုံးသားနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ညစ်ပေတဲ့ နှလုံးသားနဲ့ မတန်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်မိလို့ပဲ"

ဖေဖေက လှောင်သလို ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"မင်းမှာ အားနည်းချက် ကြီးကြီးမားမား တစ်ခုရှိတယ်၊ ဘာလဲ ဆိုတော့ မိန်းမတွေကို လျှော့တွက်တတ်တာ၊ အထင်ကြီးတတ်တာပေါ့ကွာ၊ ဒီမယ် အုပ်စိုး... လောကမှာ ဘယ်မိန်းမမှ မယုံရဘူးကွ၊ သူတို့အတွက် အကျိုးအမြတ် မရရင် ဘာမှ မလုပ်ဘူး"

"ဒါဆို ကျွန်တော်က ဘယ်မိန်းမ သွားယူရမှာလဲ၊ အခု ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ဝိုင်းနေတဲ့ မိန်းကလေးတွေကို ကျွန်တော် ယုံရမှာလား"

"အဲဒီ မိန်းကလေးတွေ မဟုတ်တဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ပေါ့ကွာ၊ မင်းရဲ့ ကျော်ကြားမှုကို ယစ်မူးတာ မဟုတ်တဲ့ မိန်းမပေါ့၊ မင်းကို ဂရုတစိုက် ပြုစုယုယမယ့် ရိုးရိုးအအ မိန်းမတစ်ယောက်ပေါ့"

"ကျွန်တော် ချစ်တဲ့ မိန်းမလဲ ဖြစ်ဖို့တော့ လိုတာပေါ့ ဖေဖေရာ"

"မလိုပါဘူးကွာ၊ အချစ်ဆိုတာ လူမှာ ခဏခဏပေါ်ပြီး ခဏခဏ ပျောက်တာပဲ၊ အရေးမကြီးပါဘူး။ အခုချစ်လဲ နောက်ချစ်ချင်မှ ချစ်တာ၊ အခု မချစ်လဲ ခဏနေ ချစ်လာတတ်တယ်"

ဟာ...။ ကျွန်တော် ဖေဖေ့အယူအဆကို လုံးဝ အံ့သြသွားမိ၏။ ဘယ်လို အမြင်ကြီးပါလိမ့်။

"အရေးကြီးတာက ခင်ပွန်းကို ပြုစုတတ်ဖို့ပဲ၊ အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းတတ်ဖို့ပဲ"

"ဒါဆိုရင်တော့ သူနာပြုဆရာမတို့၊ အိမ်ဖော်မကလေး တို့ ယူရမှာပဲ"

"ယူပေါ့ကွ၊ သူနာပြု ဆိုတာက လူနာတွေပဲ ပြုစုနေလိမ့်ဦးမယ်၊ သူ့အလုပ်သူ မာနကြီးချင် ကြီးဦးမယ်၊ အိမ်ဖော်ပဲ ယူကွာ"

"ဟာ မဖြစ်ပါဘူး၊ ဖေဖေနဲ့ ဒီနေ့ည စကားပြောလို့ မကောင်းဘူး၊ ကျွန်တော်သွားအိပ်တော့မယ်"

ကျွန်တော် ထထွက်လာသောအခါ ဖေဖေက တဟားဟား ရယ်မောလျက် ကျန်ခဲ့၏။

ကျွန်တော့်အခန်းထဲ ဝင်လိုက်တော့ စားပွဲကလေးပေါ်မှာ စံပယ်ပန်းကုံးလေးငါးကုံးကို တွေ့ရသည်။ တစ်ခန်းလုံး စံပယ်ပန်းနံ့ မွှေးသင်းနေ၏။ ကျွန်တော်သည် စံပယ်ပန်းကုံးနံ့ကို အလွန်ရင်ခုန်ရတတ်ပါသည်။ ခုတင်ပေါ်မှာ မွေ့ရာနှင့် မွေ့ရာဖုံး အိပ်ရာခင်းစ အဖြူဆွတ်ဆွတ်နှင့်၊ အိပ်ရာကလေးမှာ အိပ်ချင်စရာလေး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် မွေ့ရာပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ် လှဲအိပ်ချလိုက်သည်။ အေးစက်စက် မွေ့ရာစကို ကျွန်တော် လက်ဖမိုးများဖြင့် ထိထားပြီး ခဏမျက်စိမှိတ်လိုက်သည့်အခါ မြသီတာ၏ နက်မှောင်သော မျက်ဝန်းလဲ့လဲ့ ကလေးများကို မြင်ယောင်လာသည်။

ဟုတ်သလား သီတာ...၊ မင်းဟာ ကိုယ့်ကို နာမည်ကြီးလို့ ပြန်အကပ်ခံတဲ့ သဘောလား။

"အုပ်စိုး... ခြင်ထောင် ထောင်အိပ်နော်၊ မနက်လင်းရင် ခြင်ချီသွားခံရလိမ့်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေက အခန်းပေါက်ဝမှ လှမ်းအော်သတိပေးသည်။ ကျွန်တော် မျက်လုံးမဖွင့်ပါ။

"ရတယ်ဖေဖေ... နောက်မှ၊ အခု ဒီအတိုင်း အိပ်ဦးမယ်၊ ခဏလေး"

"မဖြစ်ဘူးကွ၊ အဲဒီခဏလေးက တစ်ညလုံး ဖြစ်သွားမှာ၊ ထ အခု ထထောင်လိုက်"

ဟာ... အလုပ်ရှုပ်ပြီ၊ ကျွန်တော် မထဖြစ်ပါ။ ခဏကြာတော့ ဖေဖေ ကျွန်တော့်ခုတင်ဆီ လျှောက်လာသံ ကြားရသည်။

"တယ် ဒီကလေး... ပြောစကား နားမထောင်ဘဲကိုး"

ကျွန်တော့် ခေါင်းအုံးအောက်မှ ခြင်ထောင်ကို ဖေဖေ ဆွဲယူလိုက်သည်။ ကျွန်တော် နည်းနည်းအားနာသွားကာ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိ၏။ သို့သော် ကျွန်တော် တကယ်ကို မထချင်တော့ပါ။ အခုချိန်တွင် ခြင်ချီရုံမကလို့ ဒိုင်နိုဆောပဲ ချီချီ ကျွန်တော် ဂရုစိုက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော် ဆက်အိပ်တော့မည်။

"မင်း ရန်ကုန်မှာ ခြင်ထောင်မထောင်ဘဲ အိပ်တာပဲလား"

"အင်း...၊ တစ်ခါတစ်ခါ"

ကျွန်တော့်အခန်းမှာ ခြင် သိပ်မရှိပါဘူး၊ ထိုစကားကို ကျွန်တော် ပြောဖို့ ကြိုးစားလျက် အသံက မထွက်တော့ပါ။ ဖေဖေ ခြင်ထောင် ထောင်ပေးပြီး မွေ့ရာအနားစများဖြင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖိပေးသည်ကို ကျေနပ်စွာ ငြိမ်သက်နေမိသည်။

"မင်း ဒီလောက်ပျင်းနေပုံနဲ့ဆိုရင် မင်း ခုတင်တစ်ခုလုံး ရှုပ်ပွလို့ ရှိမှာပဲ၊ အခုလို ပင်ပန်းတဲ့ ညမျိုးဆို ပိုဆိုးတော့မယ်၊ ငါလဲမင်းဆီ လာမနေနိုင်၊ မင်းကလဲ ဒီမှာ နေလို့မဖြစ်"

ကျွန်တော် မြှုနေ၍မရတော့ဘဲ အသံထွက်ပြီး ရယ်၍ မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဖေဖေသည် ခြင်ထောင်ဇာ၏ တစ်ဖက်တွင် စိုးရိမ်ပူပန်သော မျက်နှာထားဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ငုံ့ကြည့်နေ၏။ ဟိုး လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်၊ ဆယ့်ငါးနှစ်လောက်တုန်းက ဖေဖေ့ မျက်လုံးမျိုး၊ ကရုဏာမျိုး ဖြစ်သည်။

"စိတ်မပူနဲ့ ဖေဖေ၊ နူးနူး ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို အခန်းလာရှင်းပေးခိုင်းလိုက်မယ်၊ အမြဲ သူရှင်းနေကျ၊ သိပ်စိတ်ချရတာ၊ လက်လဲ မဆော့ဘူး၊ စည်းကမ်းလဲ ရှိတယ်"

"အဲဒီကောင်မလေးကို ယူလိုက်ကွာ"

"ဟာ၊ ဖေဖေ..."

ကျွန်တော် ကြိတ်ရယ်မောပြီး တစ်ဖက်စောင်း လှည့်အိပ်လိုက်သည်။ သည်နေ့ည တစ်ညလုံး ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကို မိန်းမပေးစားနေတော့မှာ၊ ပေးစားသည့် မိန်းမကလည်း အိမ်ဖော်မ။

ဖေဖေ ခပ်သဲ့သဲ့ ရယ်မောပြီး ကျွန်တော့်အခန်းမီးကို ပိတ်ပေးလိုက်၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆)

နွေးထွေးနူးညံ့သည့် နေရောင်ခြည်သည် သစ်ရွက်စိမ်းနုနုကလေးများပေါ် ဖြာကျနေသောအခါ အရွက်ကလေးများ စိမ်းဝါရောင် သန်းနေ၏။

ကျွန်တော် ဝရန်တာတံခါးပေါင်ကို မှီရပ်လျက် ဝရန်တာအုတ်လက်ရမ်းပေါ် တင်ထားသည့် ပန်းအိုးကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ လှပသော ဖက်ဖူးရောင် သစ်ရွက်စိမ်းများသည် နံနက်ခင်း နေခြည်ဖြင့် လန်းဆန်းလျက်ရှိသည်။ ဤအပင်ကလေးကို ကျွန်တော် ပိုင်ဆိုင်ထားသည်မှာ တစ်လကျော်ပြီ။ စဥ့်ရည်သုတ် ပန်းအိုးသေးသေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးနှင့်ပန်းပင်သေးသေးကလေးသည် ကျွန်တော့်အတွက် အထူးအဆန်း ကစားစရာတစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့သည်မှာ တစ်လကျော်ပြီပေါ့။

ထိုပန်းပင်ကလေးကို ကိုခင်မောင်လွင်၏ မိန်းမက ကျွန်တော့်အား လက်ဆောင်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

"အုပ်စိုး... နင့်အိမ်ခန်းမှာ စိမ်းစိမ်းစိုစို ပန်းပင်ကလေး တစ်ပင် ရှိရင် နင်အလိုလို စိတ်ကြည်နူးလာလိမ့်မယ်၊ လာ... ငါ့ဆီကနေ တစ်ခုခု ရွေးယူစမ်း"

ပိန်းပင်၊ ဂမုန်းပင်၊ ကျောက်ခက်ပင် အပင်များစွာကို မဖြူက ပြ၏။ ကျွန်တော်သည် သစ်ပင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဘာအတွေ့အကြုံမှ မရှိပါ။ စိတ်လည်း မဝင်စားပါ။ သို့သော် မဖြူ၏သစ်ပင်များကို လိုက်ကြည့်တော့ ဤအပင်ကလေးကို ကျွန်တော် သဘောကျသွားသည်။ ဘာပင်မှန်းလည်း ကျွန်တော် မသိပါ။ ဂမုန်း တစ်မျိုးမျိုးဟု မဖြူက ပြောသည်။ ရွှေလာဂမုန်း၊ ငွေလာဂမုန်း... အဲဒါတွေတော့ မဟုတ်။

ဤအပင်လေး ရောက်လာကတည်းက ကျွန်တော် နံနက်တိုင်း အပင်ကို နေထုတ်ပြရသည့်တာဝန်တစ်ခုပိုလာ၏။ နံနက် ခုနစ်နာရီမှ ကိုးနာရီခွဲအထိ နေရောင်သည် အပင်အတွက်ကောင်းသည်ဟု မဖြူက ပြောလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ခုနစ်နာရီမှာ ဝရန်တာသို့ထုတ်၊ ရေလောင်း၊ ကိုးနာရီခွဲလျှင် အထဲပြန်သွင်း။ အလုပ်ကိစ္စ ရှိလျှင် ဆယ်နာရီကျမှ အပြင်ထွက်ရသည်။

သစ်ပင်ကလေးကိုသာ နေရောင်ပြဖို့ တစ်ရက်မျှ မပျက်ကွက်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော့်အခန်းကို တံမြက်စည်း မလှည်းဖြစ်သည်မှာ ကြာပြီ။ တံခါးပေါင်မှာ မီးရပ်ရင်း အခန်းထဲ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင်တော့ အားလုံးသည် စိတ်ပျက်စရာ မြင်ကွင်းချည်း ဖြစ်သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားစက်နှင့် ဗွီဒီယိုပြစက်မှာ ဖုန်တက်နေပြီ။ ခန်းဆီးစများမှာ ဖုန်ရောင်ဖြင့် ညစ်နွမ်းပြီး နဂိုက အစိမ်းနုရောင်ကို မခန့်မှန်းနိုင်တော့ပြီ။ ဆက်တီခုံ ကုလားထိုင်များ၏ အောက်တွင် သဲတချို့၊ ဖုန်တချို့၊ ပင့်ကူမျှင် တချို့၊ စက္ကူစများ၊ ပလတ်စတစ်အိတ်ခွံများ၊ ကက်ဆက် တိပ်ခွေနှင့် ဓာတ်ပြားခွံများပင်လျှင် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ သည်အတိုင်း ပုံလျက်ရှိသည်။ အရင်တုန်းက ကျွန်တော်နားထောင်လက်စ တိပ်ခွေများကို သစ်သစ်က စီ၍ထပ်ပေးသွားလျှင် ကျွန်တော် ဒေါသတကြီး ဆူပူငေါက်ငမ်းရတတ်သည်။ ယခုအခါမှာတော့ တိပ်ခွေများကို စီပေးမည့်သူ၊ ထပ်ပေးမည့်သူ မလာတော့ပြီ ဖြစ်သည်။

"နူးနူး၊ ကျွန်တော့်အတွက် ထမင်း ဘာမှ မစီစဉ်နဲ့တော့နော်၊ ကျွန်တော် ဖြစ်သလိုပဲ စားတော့မယ်"ဟု ကျွန်တော် ယတိပြတ်ကင်းရှင်းဖို့ စတင် ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။

"ထမင်းဟင်းအတွက်ကတော့ အားမနာပါနဲ့ကွယ်၊ ကိုယ့်အိမ်မှာ ကောင်မလေးတွေ အများကြီး၊ မင်း တစ်ယောက်အတွက် သူတို့ ထူးပြီး မပင်ပန်းပါဘူး၊ မစိမ်းကားသင့်တဲ့ကိစ္စတွေမှာ လိုက်ပြီး စိမ်းကားပြမနေစမ်းပါနဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမက ကျောင်းဆရာမ လေသံဖြင့် အထက်ဆီးက ပြုံးပြုံးလေး စီစဉ်လျှင်လည်း ကျွန်တော် သည်းမခံနိုင်ခဲ့။

"မဖြစ်ဘူး နူးနူး၊ နူးနူး ထမင်းကို ကျွန်တော် မစားပါရစေနဲ့"

ကျွန်တော် ပြောတော့ သူမ အနည်းငယ် မျက်နှာပျက်သွားပြီးမှ ကြိုးစား၍ ပြုံးခဲ့သည်။

"အေးလေ… မင်း မှန်ပါတယ်၊ ကင်းတယ်ဆိုမှတော့ အစစအရာရာ မဆက်စပ်ရင် ကောင်းတာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား။ အကူအညီလိုရင်တော့ ပြောပါကွယ်၊ မင်းရဲ့ ပြဿနာတွေကို သူများက တစ်ဆင့် ကိုယ်သိရတယ် ဆိုရင် မင်းအတွက် ဘာမှ ကိစ္စမရှိပေမယ့် ကိုယ့်အတွက်တော့ ခံစားရမှာ အမှန်ပဲ"

သို့သော်ကျွန်တော် သူမအား ဘာအကူအညီမှ မတောင်းခဲ့ပါ။ သစ်သစ်ကို တိုက်ခန်းသို့ တစ်ပတ်တစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် လွှတ်ပေးဖို့ ပြောမည်ဟု ကြံစည်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော် ဤအတွေးကို ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်၏။ အဝတ်လျှော်တာများကွာ၊ မလျှော်ဖူးတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အားတင်းပြီး ကျွန်တော် အလုပ်ရှုပ်ကြည့်သည်၊ မရပါ။ ကျွန်တော့်မှာ အချိန်မရှိခဲ့ပါ။ နံနက်ပိုင်း အချိန်ရသမျှတွင်လည်း ကျွန်တော် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်ရသည်နှင့်ပင် အဆုံးသတ်သွားရလေ့ရှိသည်။ အို… အိပ်ခန်းမှာ သပ်ရပ်ရင် တော်ပြီပေါ့။ ဧည့်ခန်းတွေ၊ မီးဖိုခန်းတွေ ရှင်းနေစရာ မလိုပါဘူး၊ မိန်းမ မရှိတဲ့ အိမ်ပဲ ဒီလောက်တော့ ရှုပ်မှာပေါ့၊ လာတဲ့ ဧည့်သည်တွေ ရှင်းပေးသွားပေါ့ကွာ။

ကိုဝေလင်းတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုလာလျှင် သူတို့က ရှင်းပေးမသွားဘဲ ပို၍ပင် ရှုပ်ဖွသွားခဲ့သေးသည်။ တစ်ခါတုန်းကတော့ မာရီက စိတ်လိုလက်ရ ရှင်းပေးသွားဖူးသည်။

"အုပ်စိုး… ယူ့အခန်းကလေ၊ မြွေမဟုတ်ဘူး ခြသေ့်တောင် အောင်းနိုင်တယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ"

"အဲဒါ အခန်းကျယ်တာကိုးကွ၊ ကိုယ်အရင် ဘော်ဒါဆောင်နေတုန်းက ကိုယ့်အခန်း ကျဉ်းကျဉ်းလေး၊ ကျဉ်းတော့ မရှုပ်ဘူး၊ အခု ကျယ်တော့ ဟိုပစ္စည်းထား ဒီပစ္စည်းထားနဲ့ ရှုပ်သွားတာ"

မာရီက မျက်စောင်းထိုးလျက် စားပွဲကုလားထိုင်များကို ရှင်းလင်းသန့်စင်ပေးခဲ့လေသည်။

အခန်းနံရံမှ ပန်းချီကားများတွင် ပင့်ကူမျှင်များ တွယ်နေသည်။ ပင့်ကူအိမ်တွင် ယင်ကောင်တစ်ကောင် ရှန်းရင်း ရှန်းရင်း ငြိနေ၏။ ထိုယင်ကောင်မှာ မနေ့တုန်းက ကျွန်တော့် ပေါင်မုန့်ကြော်ကို လာနားသော ယင်ကောင်ပဲ ဖြစ်မည်။ ပထမတော့ ယင်ကောင်ကို ပင့်ကူလက်ထဲမှ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးဖို့ စဉ်းစားသေး၏။ သို့သော် ကျွန်တော် ယင်ကောင်တွေကို မုန်းသည်။

မဖြူနှင့် ကိုခင်မောင်လွင် လာတုန်းက ထိုးစိုက်ပေးသွားသော ဘုရားပန်းမှာ ခြောက်သွေ့တွန့်လိမ်နေပြီ။ ဘုရားပန်းကို သည်ကနေ့တော့ သွန်ပစ်လိုက်မယ်၊ ပန်းအိုးကို မှောက်ထားလိုက်မယ်ဟု စဉ်းစားသော်လည်း ပျင်းရိငြီးငွေ့စွာပင် မေ့မေ့လျော့လျော့ ထားခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေ ပြောသလိုအိမ်ဖော်မလေးတစ်ယောက်လောက် ကောက်ယူပစ်လိုက်မှ ထင်ပါရဲ့ ဖေဖေ။ မာရီကိုတော့ ကျွန်တော် ယူလို့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ပါ။ မာရီ့မှာ မောင်နှမတွေလည်း အများကြီး၊ မာရီ့အမေကြီးက သူတစ်ပါးအပေါ် အလွန်စီးပိုးသည့် အဘွားကြီး၊ ကျွန်တော့်ကို သမက်ဖမ်းဖို့ အလွန် စိတ်အားထက်သန်နေသူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ဤထောင်ချောက်ထဲ မကျချင်ပါ။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော် အရန် ဂစ်တာသမားလေး ဘဝဖြင့် ရှိုးတွေမှာ အလှည့်စောင့်ပြီး လိုက်တီးနေရချိန်တုန်းက အဘွားကြီး၏ ဆက်ဆံမှုများကို ကျွန်တော် မမေ့ပါ။

သီတာ…။

ကျွန်တော် မြသီတာထံ စာရေးနေခဲ့သည်။

"မောင်… သီတာ့ကို မမေ့ဘူး"

ချစ်သူဟောင်း တစ်ယောက်ကိုပြန်ပိုးရသော အလုပ်မှာ တွေးကြည့်လျှင် တော်တော် ရင်ခုန်စရာကောင်းသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဝေးနေသည့်ကာလများတွင် မြသီတာ၏ အနီး၌ ဘယ်သူရှိခဲ့သလဲ ဟု ကျွန်တော် မေးကြည့်ချင်သည်။ သူ အမှန်အတိုင်း ဖြေပါ့မလား။ ကျွန်တော့် နှာခေါင်းထဲမှာ ညှော်နံ့တစ်ခုခုရသည်။ ခြစ်တူးသည့် အနံ့၊ ဘယ်အိမ်ကများ…၊ ဟာ… ကျွန်တော် မေ့နေခဲ့တာပါလား။ ကျွန်တော် မီးဖိုပေါ်မှာ ကြက်ဥပြုတ်အိုး တင်ထားခဲ့သည် မဟုတ်လား။

သွားပြီ…။

ကျွန်တော် မီးဖိုဆီသို့ အပြေးအလွှား ရောက်သွား၏။ မီးဖိုအဝင်ပေါက်တွင် ကန့်လန့်ခံနေသော တံမြက်စည်းကို ကျွန်တော် ခလုတ်တိုက်ပစ်ခဲ့သည်။

ဒန်အိုး တစ်ခုလုံး ရေလုံးဝ မရှိတော့ဘဲ ခြောက်ကပ်တူးခြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော် မီးခလုတ် ပိတ်ပစ်လိုက်ပြီး ဒန်အိုးထဲ ငုံ့ကြည့်သောအခါ ကြက်ဥ လေးလုံးသည် အခွံတွေ ကွဲအက်ပြီး အောက်ခြေက တူးနေပြီ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောမိသည်။ ကျွန်တော် ဘာဖြစ်လို့ သည်လောက် နမော်နမဲ့ နိုင်ရတာပါလိမ့်။ ငတ်ပြီပေါ့ မနက်စာ။ ပေါင်မုန့်တို့၊ ကိတ်မုန့်တို့ကို ကျွန်တော်ငြီးငွေ့လှပြီ။

ငယ်ငယ်တုန်းက ကြက်ဥပြုတ်ရင်း အိမ်ရှေ့မှာ ဂစ်တာ ထွက်တီးနေတုန်းက တစ်ခါ သည်လိုဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ အဲသည်တုန်းက ကျွန်တော် ဖေဖေ မသိမီ ကြက်ဥတွေ အပြေးအလွှား သွားဝယ်ပြီး ပြန်ပြုတ်ထားခဲ့ရသည်။ ကြက်ဥ အတူးအခြစ်များနှင့် ကော့လန်သွားသော ဒန်အိုးကို နောက်တစ်နေ့ကျမှ ဖေဖေ တွေ့သွားခဲ့၏။ သည်တုန်းက တစ်နာရီလောက် ဖေဖေ့ အကြိမ်းအမောင်းကို ခံနေရသည်။

"ဒီလောက် နမော်နမဲ့နိုင်တဲ့ကောင်၊ လောကမှာ ဘာများ သုံးဖြစ်ဦးမှာတဲ့လဲ၊ ငါမြင်ယောင်ပါသေးတယ်၊ မင်းဘဝကြီး ကမောက်ကမ ဖြစ်ကုန်မှာ"

ဖေဖေ နိမိတ်ဖတ်သလို ကျွန်တော့်ဘဝ ကမောက်ကမ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် ဒန်အိုးကို လက်ဆေးကန်ထဲ ချကာ ရေဖွင့်ချလိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏။ ဒန်အိုးက မြည်တာလား၊ ကြက်ဥတွေက မြည်တာလား...တ ဖျောက်ဖျောက်အသံတွေ မြည်သွားသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ရေခဲသေတ္တာထဲက စထရော်ဘယ်ရီကိတ် သုံးခု ထုတ်စားပြီး ရေအဝသောက်ပစ်လိုက်သည်။

သည်ကနေ့ စတူဒီယိုမှာ အသံသွင်း ဂျူတီ သုံးခုရှိသည်။ ကျွန်တော် ရှိနေဖို့ လိုလိမ့်မည်။ နေ့လယ်စာရော၊ ညစာရော အပြင်မှာ စားရမှာ သေချာသည်။

ကျွန်တော် အချိန်ခဏ ရတုန်း အဝတ်လျှော်ရလျှင် ကောင်းမည်။ ကျွန်တော့် နှစ်ပတ်စာ အဝတ်များကို ကျွန်တော် မလျှော်ရသေးပါ။ အဝတ်ခြင်းကို ကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်သွား၏။

မဖြူ လွှတ်ပေးသော အဘွားကြီးကို ပြန်ခေါ်ရလျှင် ကောင်းမည်။ ထိုအဒေါ်ကြီးသည်ချိုင်းပတ်စော် နံသော်လည်း အဝတ်လျှော်ပြီး မီးပူတိုက်ရာတွင်တော့ စနစ်ကျလေသည်။

ကျွန်တော် တယ်လီဖုန်းဆီ လျှောက်သွားစဉ်မှာပင် တယ်လီဖုန်း မြည်လာသည်။ ကိုင်လိုက်ရလျှင် ကောင်းမလား၊ နံနက်အချိန် တယ်လီဖုန်းများသည် အလုပ်ကိစ္စများ ဖြစ်သည်။ အို...မကိုင်တာပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ဒရင်းဘက်(ဒ်) ပေါ် ကျွန်တော် ပစ်လှဲချလိုက်၏။ မြသီတာထံ ရေးလက်စ စာရွက်လေးကို ကောက်ဖတ်လိုက်သည်။

"ဟလို... အုပ်စိုးရဲ့ အခန်းကပါ ခင်ဗျာ၊ အုပ်စိုး အိမ်မှာမရှိပါဘူး၊ ကျေးဇူးပြုပြီး သတင်းလေးတစ်ခု ချန်ထားပေးခဲ့ပါ"

"အုပ်စိုး... ကိုယ် နီနီဇော်ပါ"

နုနု၏အသံကို ကျွန်တော် မကြားရတာ ကြာပြီ။ သူမ၏ အသံသည် ယခုမှ ပို၍ မာကျောသွားသည်ဟု ထင်သည်။ ဟိုတုန်းက ကျွန်တော့်အလုပ်ရှင်ဘဝတုန်းက အသံမျိုးများလား။

"ကိုယ့်အသိ မြူးဇစ်ခ် ပရိုဂျူဆာတစ်ယောက်က စတူဒီယိုမှာ ရက်ချိန်းတောင်းခိုင်းတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာရှိတယ်၊ ကိုယ် အခု ရုံးသွားတော့မလို့၊ ကိုယ့်ဆီ ဖုန်းဆက်ပါ... အခုဆက်နော်"

သွားစမ်းပါ၊ စတူဒီယိုမှာ ရက်ချိန်းတောင်းတာ မန်နေဂျာနဲ့ ပြောပေါ့။ ကျွန်တော့်ထက် ပိုပြီး မန်နေဂျာက လုပ်ငန်းအစီအစဉ် ပိုသိပါတယ်။

ကျွန်တော် စာရွက်ကို ရင်ဘတ်ပေါ်တင်ပြီး အကြာကြီး ငြိမ်သက်နေမိသည်။

ကျွန်တော့်အခန်း ရှုပ်ပွနေတဲ့ ကိစ္စ နုနုကို စီစဉ်ခိုင်းရင် ကောင်းမလား၊ မဟုတ်ဘူး၊ မဖြူရဲ့ အဘွားကြီးကို ခေါ်ခိုင်းတာက ပို၍ အဆင်ပြေမည်။ တော်ကြာ သည်ကိစ္စ ဟိုကိစ္စနှင့် ထပ်ငြိသွားခဲ့လျှင်...။

သုံးမြှောင့် ကြိမ်စင်လေးပေါ်မှာ သူမ ငယ်ငယ်က ဓာတ်ပုံသည် ဖုန် ရေးရေးထင်လျက် သည်ဘက်လှည့် ထောင်မတ်လျက် ရှိသည်။ သူမအသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်က ပုံတဲ့။

ဓာတ်ပုံထဲမှာ သူမသည် ကျွဲကော်ကိုင်း ချက်မှန်ထူထူနှင့် ဆံပင် မတိုမရှည်၊ ပုံမကျ ပန်းမကျနှင့်၊ သို့သော် ရယ်မောနေဟန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က တကယ့်အပြစ်ကင်းစင်သော ကလေးမ တစ်ယောက်၏ဟန်...။ ကျယ်ပြန့်သော နှုတ်ခမ်းသည် ငယ်ငယ်တုန်းက သည့်ထက်ပို၍ ထူသေးသည် ထင်၏။ နှာရောင်ကောက်ခြင်းသည် မျက်မှန်ကိုင်းကြောင့် လုံးဝ မသိသာပဲ ရှိသည်။ သူမ ပါးပြင်မှာ သနပ်ခါး ပါးကွက် တစ်စွန်းတစ်စကို မြင်ရသည်။ ဘယ်လောက် ရိုးသားလိုက်သည့် မျက်နှာလဲ။ စတီရီယိုအဆိုတော်အလွန်ဖြစ်ချင်ခဲ့သည့် ကောင်မကလေး။

ထိုကလေးမ နီလာသည် နောက်နှစ်ပေါင်း ၂၈ နှစ်အကြာတွင် သစ်တောစိမ်း ဟိုတယ်လ်နှင့် ခရီးသွားအေဂျင်စီများကို ပိုင်ဆိုင်သည့် ခေတ်ပညာတတ် ဂုဏ်သရေရှိ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ဘယ်သူက မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးမလဲ။ နာမည်ကြီး အဆိုတော် တစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို အရောင်တင်ပေးခဲ့သည့် အမိက ပံ့ပိုးကူညီသူ တစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မည်သူက မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးမလဲ။ ဖေဖေရော မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးပါသလား။

အကယ်၍သာ ဤအဖြစ်များကို ကြိုမြင်ခဲ့လျှင် ဖေဖေ နီလာ့အပေါ် သဘောထား ပြောင်းလဲသွားနိုင်မည်လား။

"ဖေဖေဟာ သူ့ရဲ့သစ်ပင်တဲ့ ဖေဖေ..."

ကျွန်တော်မန္တလေးမှ မပြန်မီ ဖေဖေ့အား ပန်းချီကားနှင့်ပတ်သက်၍ အသိပေးပြောပြခဲ့စဉ်က ဖေဖေ့မျက်နှာ မှုန်မှိုင်း ရီဝေသွားခဲ့ပါသည်။ ဖေဖေ တော်တော်ကြာအောင် အံ့သြငြိမ်သက်သွားခဲ့သည်ကို ကျွန်တော် မှတ်မိသည်။ တော်တော်ကြာမှ စကားဆက်ပြောနိုင်ခဲ့သည်။

"ငါ မှားမှန်းသိသိချင်း ငါ သူ့အိမ် လိုက်သွားပါသေးတယ်ကွာ၊ တောင်းပန်ဖို့၊ နောက်ပြီး တာဝန်ယူဖို့ပါ၊ လက်ထပ်ဖို့အထိ ငါ စဉ်းစားပြီးသား။ ဒါပေမဲ့ သူ ငါ့ကို အတွေ့မခံခဲ့ဘူး၊ ငါက ဘာတတ်နိုင်မလဲ၊ နောက် တစ်လလောက်ကြာတော့ ငါ တစ်ခေါက်ထပ်သွားတော့ သူ စစ်ကိုင်းမှာ မရှိတော့ဘူး"

ဖေဖေ့မျက်လုံးမှာ နောင်တ ရသည့် အရိပ်သည် ခဏလေးသာ ပေါ်လိုက်ပြီး ချက်ချင်းပျောက်သွားခဲ့ပါသည်။

"ငါက မာနကြီးတဲ့ မိန်းမ၊ စိတ် ထက်မြက်တဲ့ မိန်းမမျိုးကို မကြိုက်ဘူး"

မေမေသည် အလွန် သိမ်မွေ့ညင်သာသည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မေမေ့ကိုတော့ ဖေဖေသည် မြင်မြင်ချင်း ချစ်ခဲ့မိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

"မိန်းမတွေဆိုက ငါတို့ လိုချင်တာကရိုကျိုးမှု၊ ကြင်နာမှု၊ ပြုစုယုယမှု...ဒါတွေပဲ၊ ပညာတတ်တဲ့မိန်းမတွေ ငါက ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ချမ်းသာတဲ့ မိန်းမရော ငါက ဘာလုပ်ရမလဲ"

ဖေဖေသည်ဟိုတုန်းကလည်း မိန်းမနှင့် ပတ်သက်လျှင် သည်အမြင်ပဲ၊ ယခုလည်း သည်အမြင်ပဲ။

နီလာ...။

မိမိ မြတ်နိုးတွယ်တာမိသည့် လူတစ်ယောက်ဆီမှ ရိုင်းစိုင်းပက်စက်မှု တစ်ခုသာရရှိလိုက်သည်ဟု ခံစားလိုက်ရသောအခါ သူမ ဘယ်လောက် နာကျင်ခဲ့ရပါသလဲ။ ကျွန်တော် သူမကို မမေးအပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော မေးခွန်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်အတတ်နိုင်ဆုံး မသိဟန်ဆောင် ရမည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ သူမလည်း သတိမရလိုမည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုဖြစ်လိမ့်မည်။ ဟုတ်ပါ့မလား…၊ သူမသည် သူမ ဘဝထဲက တစ်စုံတစ်ခုကို နုတ်ယူခွင့် ရှိမည်ဆိုလျှင် ဘာကို နုတ်ယူ မည်နည်း။ ဒါကိုတော့ သူမသာ သိပေလိမ့်မည်။

နှုံးနှုံး…။

ကျွန်တော် လှဲအိပ်နေရာမှ ရုတ်တရက် ထထိုင်ကာ တယ်လီဖုန်း ကောက်လှည့်လိုက်ရသည်။ မဖြူဆီ မဟုတ်ပါ၊ သူမထံ ဖြစ်ပါသည်။

"ဟလို…နီနီဇော်ပါ"

"ကျွန်တော်ပါ"

"ရှေရီလားဟင်"

သူမအသံမှာ ပျော့ပျောင်းလျက်ရှိနေသည်ကို အံ့သြစွာ ကြားလိုက်ရသည်။

"ဟုတ်တယ်"

"အေး အေး… တော်ပါသေးရဲ့၊ မင်း အိမ်မှာ ရှိပေလို့။ ဦးကျော်ဦးကို မင်းသိမှာပါ၊ သူက ရှေရီမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ ရက် ၂၀က ရက်ချိန်းတောင်းတာ လက်ခံပြီးသားတဲ့၊ အဲဒါ မနေ့ကတော့ ဒီလ လုံး၀ ရက်အား မရှိဘူးလို့ ပြောလိုက်လို့တဲ့၊ အဲဒီကိစ္စ မင်းသိလား၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ရှေရီကို ကျွန်တော် မရောက်တာ လေးရက် ရှိသွားပြီ"

"မင်း အဲလို လွှဲထားရင် နာမည်ပျက်သွားလိမ့်မယ်လေ၊ အားတဲ့ အချိန်လေးတော့ မျက်နှာသွားပြပြီး ကြပ်မတ်ပေးဦး"

သူမ၏အသံက ချိုသာသော်လည်း ကျွန်တော်သည်းမခံနိုင်သည့် စိစစ်ညွှန်ကြားမှုများ ပါလာ၏။ ကျွန်တော်ကလည်း အဲဒါကိုပဲ သည်းညည်းမခံနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဦးကျော်ဦးနဲ့ ကိုတင်သိန်းနဲ့ နဂိုတုန်းက အတေးအမှတ်ကလေးတွေများ ရှိကြလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဦးကျော်ဦးက ဘာတွေ ပညာသွားပြလဲမှ မသိတာ၊ နှုံးနှုံးသိတဲ့အတိုင်းပဲ ဦးကျော်ဦးက နည်းနည်း ထောင်တယ်လေ၊ ကျွန်တော် နေ့လယ်ပိုင်းမှာ အဲဒီကို ရောက်မှာပါ၊ ကျွန်တော် ပြေလည်အောင် ညှိပေးကြည့်ပါဦးမယ်"

"ဒါဖြင့် ဦးကျော်ဦးကို မင်းရှိတဲ့အချိန် လွှတ်လိုက်မယ်၊ ဘယ်အချိန်လောက် ရှိမလဲ"

"နှစ်နာရီကနေ ည ကိုးနာရီထိ"

"အိုကေ"

ကျွန်တော် တစ်ခုခုဆက်ပြောချင်သေးသော်လည်း ဘာပြောရမှန်း မသိပါ။ သူမ ဖုန်းချသံလည်း မကြားသေးပါ။ ကျွန်တော့်အချကို စောင့်နေသလား၊ သို့မဟုတ်…

"နှုံးနှုံး…"

"ဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာပြောစရာ ရှိသေးလဲ"

"ဪ၊ အင်း…မရှိပါဘူးကွယ်၊ မင်း စားရေးသောက်ရေး အဆင်ပြေရဲ့လား၊ အဲဒါ သိချင်တာပါပဲ"

ကျွန်တော် ခပ်သဲ့သဲ့ ရယ်မောမိသည်။

"မပြေဘူး"

"ကိုယ် ထင်ပါတယ်"

"အရေးကြီးတာက အစားမဟုတ်ဘူး နူးနူး၊ အစားက အပြင်မှာ စားလို့ရတယ်၊ အိမ်မှာ အခု မြင်မကောင်းရှုမကောင်း ရှုပ်ပွနေကာပဲ၊ အဲဒါ သစ်သစ်ကို ကျွန်တော့်ဆီ လွှတ်ပေးမလား"

သူမ၏ ပင့်သက်ရှိုက်သံကို မသဲမကွဲကြားလိုက်ရသည်။

"မဖြုလွှတ်ပေးတဲ့ မိန်းမကရော"

သူမသည် ကျွန်တော့် အခြေအနေတွေကို အစအဆုံး သိနေခဲ့သလိုပါပဲလား။

"အာ…မစွံဘူး၊ သူ ပြန်ထွက်သွားပြီးတဲ့နောက် အခန်းထဲမှာ ချွေးစော်နံကျန်ခဲ့တာပဲ။ နောက်ပြီး အိမ်သာထဲ ဝင်ပြီး ပြန်ထွက်ရင်လဲ လက်ကို ဆပ်ပြာနဲ့ မဆေးဘူး၊ ကျွန်တော် ကြည့်ထားတာ"

သူမ ခပ်ဟက်ဟက် ရယ်လိုက်၏။

"ဒါနဲ့ သစ်သစ်ရဲ့ နာမည် အရှည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ၊ သူက ဘယ်မြို့ကလဲဟင်"

"အလို…"

သူမ၏ လေသံမှာ သရော်တော်တော်ဟန်လား၊ ရွှင်မြူး စ၊ နောက်ဟန်လား မကွဲပြားပါ။

"ဘာလုပ်မလို့လဲ"

"ကျွန်တော် သစ်သစ်ကို လက်ထပ်ရရင် ကောင်းမလားလို့"

တစ်ဖက်မှ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်သံ ကြားရသည်။ ကျွန်တော်ပါ လိုက်၍ ရယ်မောလိုက်မိ၏။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲက တင်းကျပ်မှုများ နည်းနည်း ပြေလျော့သွားသည်။

"ဟုတ်တယ် နူးနူး… ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေက ဒီတစ်ခေါက် အကြံကောင်း တစ်ခု ပေးလိုက်တယ်၊ နူးနူးရဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ယောက်ကိုပဲ ယူလိုက်တဲ့"

"အင်း…တယ်တော်တဲ့ အဖေပဲ"

သူမရယ်သံ မပျောက်သေးပါ။

"နူးနူး…ဘယ်လိုလဲ၊ သစ်သစ်ကို လွှတ်ပေးမှာလား"

"သစ်သစ်မှ မရှိတာ၊ နယ်ခဏပြန်သွားတယ်၊ မိဘတွေဆီလေ။ နောက်တစ်ပတ်လောက်ကြာမှ ပြန်ရောက်မယ် ထင်တယ်၊ နောက်ပြီး ရှေရှီ…မင်း သစ်သစ်ကို လက်ထပ်ဖို့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ သစ်သစ်က ဘွဲ့ရရင် ရွာကိုပြန်ပြီး ကျောင်းဆရာမ လုပ်မှာ"

သစ်သစ်ကို ကျောင်းသူတစ်ယောက်အသွင်နှင့် တစ်ခါမျှ မြင်မကြည့်ခဲ့ဖူးသော ကျွန်တော် တော်တော်အံ့သြသွားပါသည်။ သို့သော် သစ်သစ်ကို တကယ်ယူဖို့ စိတ်ကူး ရှိမရှိ ကျွန်တော်မသေချာပါ။

"သစ်သစ်တို့က အရမ်းဆင်းရဲတယ်၊ ပညာသင်ဖို့ ဒီရောက်လာတာလေ၊ တို့က ပညာလဲ သင်ပေး၊ ခိုင်းလဲ ခိုင်း၊ အဝတ်အစားလဲ ဆင်ပေါ့။ သူတို့လေးတွေမှာ ရွာရဲ့ပညာအဆင့်အတန်းမြင့်ဖို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်လေးတွေ ရှိကြတယ်ကွ၊ သူတို့ ဒီဘဝမှာ စိတ်ဝင်စားတာက ပညာပဲ"

"ဩော်..."

"ဒီတော့ တစ်ပတ်စောင့်ပြီးမှ သစ်သစ် ရောက်မယ်ကွယ်၊ မင်းစောင့်နိုင်တယ် မဟုတ်လား"

သူမက ခပ်သဲ့သဲ့ရယ်လျက် မေးနေသည်။ သူမ၏ မျက်နှာထားကို မမြင်ရသော်လည်း ကျွန်တော့်အဖြစ်ကို အလွန်သဘောကျနေပုံ ရှိပါသည်။ လက်ထပ်ဖို့ စောင့်နိုင်တာကို ဆိုလိုသလား၊ အခန်းရှင်းဖို့ စောင့်နိုင်ရမှာလား။

"မစောင့်နိုင်ဘူး၊ ဒီကနေ့ အခန်းမရှင်းရင် ကျွန်တော်ညအိပ်ဖို့တောင် နေရာမရှိတော့ဘူးဗျ"

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ"

"ဟိုကောင်မလေး နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ရော"

"အငယ်မလေး တစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက ထမင်းဟင်းပဲ ချက်တတ်တာ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းဖို့ မနိုင်သေးဘူး။ အကြီးမက ဒီကနေ့ သူ့မောင်လေး ဆေးခန်း လိုက်ပြရမှာမို့တဲ့၊ ဒီနေ့ မလာဘူးတဲ့။ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ကွယ်၊ တစ်ရက်တော့ ဒရင်းဘက်နဲ့ အိပ်လိုက်၊ မနက်ဖြန် အကြီးမကို လွှတ်ပေးမယ်"

"ဟာ... မဖြစ်ဘူး နုနုရာ၊ တစ်ယောက်ယောက်တော့ လွှတ်ပေးပါ၊ တတ်တတ် မတတ်တတ် ကျွန်တော့်ထက်တော့ စိတ်ရှည်မှာပဲ"

"အင်း... ခက်တော့တာပဲ၊ ဒါဆိုလဲ ညနေကျရင် တစ်ယောက်ယောက် လာလိမ့်မယ်ကွယ်"

"အငယ်မလေးလား... ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်အပြင်မထွက်ခင် လာမှ ဖြစ်မှာပေါ့၊နုနုတို့အိမ်မှာ သော့မှ မရှိတော့တာ"

သူမ ရယ်မောသံ ကြားရပြန်သည်။

"အငယ်မလေးလဲ မဟုတ်ဘူး၊ အကြီးမလေးလဲ မဟုတ်ဘူး၊ အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် လာမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအဒေါ်ကြီးက ညနေ ၅ နာရီမှ အားမယ် အိုကေ...? လျှာမရှည်နဲ့တော့၊ အိမ်မှာ သော့ဝင်ပေးသွားလိုက်၊ ရှင်းထားပေးလိမ့်မယ်ပေါ့၊ ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ သူ့ကို ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ပေးလိုက်ရမလဲ၊ ဒါမှမဟုတ်..."

"သူက တော်တော်လေးတော့ ကြီးကျယ်တယ်နော် ရှေရီ၊ မင်းပိုက်ဆံပေးရင် သူ စိတ်ဆိုးသွားလိမ့်မယ်၊ နောက်မှ ရှင်းကြတာပေါ့"

"ပိုက်ဆံပေးရင် စိတ်ဆိုးရအောင် သူက ဘာရာထူးနဲ့မို့လဲ"

"ဒါတော့ တွေ့မှမေးကြည့်ပေါ့ကွယ်၊ ကိုယ်ဖုန်းချရတော့မလား၊ ကိုယ်ရုံးမှာ အစောချိန်းထားတာ တစ်ခု ရှိလို့"

"ဩော်..."

ကျွန်တော့်လေသံမှ မသင်္ကာဟန်ကိုများ သူမ အကဲခတ်မိသွားသလား မသိ၊ သူမ ကျွန်တော့်အား အလောတကြီး ဖြေရှင်းလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အလုပ်ကိစ္စပါကွယ်၊ ဒရိုင်ဘာ အရည်အချင်းစစ်တဲ့ အင်တာဗျူးလို့ ပြောရမှာပေါ့"

လွန်ခဲ့သည့်သုံးနှစ်ကျော်က ကျွန်တော်နှင့်သူမ၏အင်တာဗျူးကို ပြန်သတိရသွားသောအခါ အနည်းငယ် လွမ်းဆွတ်သလို ခံစားလိုက်ရသည်။

"ဒရိုင်ဘာလုပ်မယ့်လူက ဘယ်အရွယ်လောက်လဲ နူးနူး"

"အသက် အစိတ်လောက်ပဲ"

ခင်ဗျား တော်တော်...၊ ကျွန်တော့်ပါးစပ်ကို အချိန်မီ ထိန်းချုပ်လိုက်ရသည်။ အေးလေ၊ ဒါ... ကျွန်တော်နှင့် သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စမှ မဟုတ်ဘဲ။

"သူ့ကို ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံး အရှုပ်ဆုံးနေရာကို မောင်းနိုင်းမှ ဖြစ်မယ် ရှေရီရဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ရန်ကုန်မှာ တစ်ခါမှ ကားမမောင်းဖူးသေးတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ဒရိုင်ဘာအဖြစ် ခန့်ပစ်လိုက်မိမှာစိုးလို့။ ဒီတစ်ခါ ကိုယ်အချဉ်အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး မဟုတ်လား"

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် မည်သူက အရင် စတင်ရယ်မောမိသလဲ မသိတော့ပါ။ အလကားပါ နူးနူးရာ၊ နူးနူး အဲလောက် မအပါဘူး။ ကျွန်တော် ရန်ကုန်မှာ ကားမမောင်းဖူးတာ ခင်ဗျား သိကို သိနေခဲ့မှာပါ။

"အလကား စ တာပါကွယ်၊ ကိုယ့်ဒရိုင်ဘာတွေ အားလုံး အသက်ငါးဆယ်ကျော်တွေချည်းပဲ၊ အဲဒါ ကိုယ့်သတ်မှတ်ချက်တစ်ခုပဲ ရှေရီရဲ့... အဲဒီထဲမှာ မင်းတစ်ယောက်ပဲ ချွင်းချက်ပါတာပါ"

သူမ၏ စကားသံ တိုးတိုးကြောင့် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ နွေးခနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် ကြည်နူးသွားမိသလား၊ မဖြစ်နိုင်ပါ... ကျွန်တော် ရှက်သွားတာပဲ ဖြစ်ရမည်။ ကျွန်တော် ချက်ချင်း စကားလွှဲပစ်ဖို့ ကြိုးစားရသည်။

"ဩော်... ဒါနဲ့ နူးနူး... အမျိုးသမီး အဆိုတော်သစ်ကလေး တစ်ယောက်လောက် တင်ပေးဖို့ စိတ်ကူး မရှိဘူးလား၊ ကျွန်တော် သိပ်တော်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် တွေ့ထားတယ်... အဲဒါ... ကျွန်တော့်ဆီက ထုတ်ပေးတာနဲ့ စာရင် နူးနူးဆီက လုပ်ပေးတာက ပိုလှသွားမယ် ထင်တယ်၊ ဘယ့်နှယ်လဲ..."

"မဖြစ်ဘူးကွ"

သူမ၏ ငြင်းဆိုမှုက မြန်ဆန်လှသည်။ ကျွန်တော်အနည်းငယ် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိသည်။

"ဘာဖြစ်လို့..."

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သစ်တောစိမ်း ပရိုရက်ကော့ဒင်းဆိုတာ မင်းကလွဲပြီး ဘယ်သူနဲ့မှ မသက်ဆိုင်စေချင်လို့ပဲပေါ့၊ မင်းတစ်ယောက်တည်းအတွက်ပဲလေ"

ကျွန်တော့်ရင်ထဲက တစ်စုံတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်ယူခံလိုက်ရသလို လှိုက်ဟာသွားသည်။ လည်ချောင်းထဲက ကျွဲအက်ခြောက်သွေ့မှုကြောင့် ကျွန်တော် တံတွေးမျိုချလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် သူမ၏ ဓာတ်ပုံရှိနေသည်။ အပြစ်ကင်းစင်သော ၁၆ နှစ်အရွယ် ကလေးမလေးသည် လောကကြီးကို ချစ်ခင်စွာ ပြုံးကြည့်နေ၏။ အဲသည်တုန်းက သူမမှာ နာကျင်အံ့ဩမှုတွေ မရှိခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေးဘူး။ ကျွန်တော် ခေါင်းမော့ကြည့်ရင်း ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်မိသည်။

နူးနူး သိရဲ့လား၊ ကျွန်တော် နူးနူးကို လွမ်းနေခဲ့တယ်။

မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော် သူမနှင့် ဆက်စကားပြောနေလျှင် နောက်တစ်ကြိမ် သူမ၏ ရင်ခွင်ထဲ ရောက်သွားဦးမှာ။

"ဆောရီး နူးနူး… ကျွန်တော်… ကျွန်တော့် ဟင်းအိုးတူးတဲ့ အနံ့ထွက်နေပြီ၊ ကျွန်တော် ဖုန်းချမှ ဖြစ်မယ်…"

သူမ၏ ရယ်သံသဲ့သဲ့ကြောင့် ကျွန်တော် မလုံမလဲ ဖြစ်သွားရပါသည်။ သူမကို ကျွန်တော် လိမ်၍မရပါ။ သူမသည် ကျွန်တော့်စိတ်ကို အမြဲ ဖောက်ထွင်း မြင်နိုင်စွမ်းသူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တစ်ခုခု ပြောလိုက်ဖို့ လိုမည်။ ဘာစကားဖြင့် ဖြေရှင်းသင့်ပါလိမ့်…။ စဉ်းစားနေဆဲမှာပင် သူမက တယ်လီဖုန်းကို ချပစ်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ရယ်မောသံသည် ကျွန်တော့်နားထဲမှ တစ်ဆင့် ရင်ထဲသို့ စူးနစ်စွာ စိုက်ဝင်သွားခဲ့သည်။

ကျေးဇူးပြုပြီး အဲဒီလို မရယ်လိုက်ပါနဲ့ နူးနူးရယ်…။

သူမ၏ ရယ်သံသည် ကျွန်တော့်ကို ဖိညှစ် ဆုတ်ချေပစ်လိုက်သည့်အတွက် အသက်ရှူရတာ မွန်းကျပ်လာ၏။ ရင်ထဲမှာ ပူပြင်းစွာ နာကျင်မှုကြောင့် ကျွန်တော့်မျက်လုံးများကို ခေါင်းပုံဆီမှ ကမန်းကတန်း လွှဲဖယ်လိုက်ရသည်။ စကားပြောခွက်ကို ပြန်တင်လိုက်ပြီးနောက် နီးရာကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်မိတော့သည်။

သူမ၏ ရယ်သံသည် ကျွန်တော့် ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းထဲတွင်

တုန်ခါသော အသံလှိုင်းများအဖြစ် ယခုထိ နက်ရှိုင်းစွာ တွယ်ကပ်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ ထို အသံလှိုင်းများသည် လောကတစ်ခုလုံးက အော်ဟစ် ရယ်မောလိုက်သော အသံတို့ထက် ပို၍ ပြင်းထန်၏။ ထို့ပြင် ဘယ်တော့မှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မှာ မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော် ကြိုတင် ခံစားမိနေသည်။

ဒရင်းဘက်ပေါ်မှ ရေးလက်စ စာရွက်ဖြူကလေးသည် လေဖြင့် တဖျပ်ဖျပ် ခါနေပြီးနောက် နံရံဆီသို့ လွင့်ပါသွားသည် ကျွန်တော် စာရွက်လေးကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေမိသည်။

သီတာ…။

နူးနူး ပြောခဲ့သည့် စကား အလွန်မှန်ပါသည်။ ဘဝဆိုတာ တစ်ခါတစ်ခါ ပဝါးပါးကလေးအောက်မှာ ဖုံးကွယ်ခံထားရသလိုမျိုး ဖြစ်တတ်သည်။ ဖြုန်းခနဲ ပဝါကို လှပ်လိုက်မှ တကယ့်အဖြစ်မှန်က ပေါ်လာတတ်သည်။ တစ်ခုပဲ လိုသည်မှာ ပဝါစကလေးကို ဆွဲလှပ်ဖယ်ပေးမည့် လူတစ်ယောက်… သို့မဟုတ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုခု… တဲ့။

ဟုတ်တယ်။ မောင် သီတာ့ဆီကို စာမရေးသင့်ဘူး။

သီတာ့ မျက်လုံးများကို ရင်ခုန်စွာ ခံစားနိုင်ဖို့ ကျွန်တော့် ခြောက်နှစ် ခုနစ်နှစ်လောက် စောင့်ခဲ့ရသည်။ စိတ်မရှည်စွာ၊ မသေချာစွာ… မျှော်လင့်ခဲ့ရသည်။ နာကျင်စွာ၊ ခါးသည်းစွာ တမ်းတခဲ့ရသည်။

ထိုညက ပထမဆုံးအကြိမ် ပြန်လည် တွေ့လိုက်ရသည့်အခါ ကျွန်တော် ပြီးပြည့်စုံသော ပျော်ရွှင်မှုကို ရခဲ့ပါသလား။ နောက်တစ်ကြိမ် တွေ့ဖို့ ကြည်နူး လွမ်းမက်စွာ မျှော်လင့်ခဲ့ပါသလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီတာ့ဆီကို သွားဖို့ ကျွန်တော့် ခြေလှမ်းတွေ အဆင်သင့် ဖြစ်ခဲ့ပါ သလား။

မြသီတာသည် ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် လှပသောသီချင်းလေး တစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ ကျေနပ်စွာ ရေးဖွဲ့ခဲ့ရသော သီချင်းကလေး တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ ပြန်လည် သီဆိုတိုင်း ကြည်နူးရမည့် သီချင်းလေး တစ်ပုဒ်လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ သီတာသည် ကျွန်တော့်အတွက် သီချင်း လေး တစ်ပုဒ် အဖြစ်ထက် မပိုနိုင်တော့ပါ။

ဒါဖြင့် သူမကရော...။

ဝရန်တာလက်ရန်းဘောင်ပေါ်မှ ပန်းအိုးကလေးကို ကျွန်တော် မြင်နေရသည်။ စိမ်းဖန့်ဖန့် အရွက်နုကလေးများသည် နေရောင်ခြည် အောက်တွင် လန်းဆန်းစွာ လှုပ်ခတ်နေ၏။

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ဆုံးဖြတ်လိုက်သော စိတ်ဖြင့် ထိုင်ရာမှ ဖျတ်ခနဲ ထ,ကာ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်မိလေသည်။ သူမ၏ ဆယ်လူလာဖုန်းနံပါတ်ကို နှိပ်နေသော ကျွန်တော့် လက် ချောင်းများသည် ပထမဆုံးအကြိမ် စန္ဒရားခလုတ်များကို နှိပ်ခဲ့စဉ်က အတိုင်း တုန်ရီကာ မသေမသပ် ဖြစ်နေသည်။

"နူးနူး..."

"အင်..."

"ကျွန်တော် နူးနူးဆီကို လာမလို့..."

"အို... ကိုယ် လမ်းပေါ်ရောက်နေပြီကွ... ဘာပြောစရာရှိလို့ လဲ..."

ကျွန်တော့် နားထဲမှာ ကားဟွန်းသံများကို ခပ်သဲ့သဲ့ ကြားနေ ရသည်။ ကျွန်တော် မြန်မြန်ပြောမှ ဖြစ်မည်။ သူမသည် ကားမောင်း ရင်း တယ်လီဖုန်း ပြောရလျှင် စိတ်ရှုပ်ထွေးတတ်သည်။

"ပြောစရာမရှိဘူး၊ ပေးစရာရှိလို့ အဲဒါ..."

"ဘာပေးမှာလဲ..."

ကျွန်တော်သစ်ပင်လေးကိုသဘောကျစွာ လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်မိ၏။ ခဏနေဦး...၊ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ယခုတိုင် တုန်ခါနေသော သူမ ရယ်သံများအကြောင်း အလျင် ပြောချင်ပါ သည်။

"ခဏလေး... နူးနူး စောစောတုန်းက ရယ်လိုက်တဲ့အသံဟာ တော်တော် ရက်စက်တယ်၊ အဲဒါ ကျွန်တော့်ကို လှောင်တာပေါ့... ကျေးဇူးပြုပြီး..."

"ရှေရီ..."

သူမ၏ အသံမှာ ချက်ချင်း နူးညံ့သွား၏။

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေကွယ်... ကိုယ့်ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ မလှောင်ရက်တဲ့ သူဟာ မင်းတစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်၊ ကြားလား... စောစောက ကိုယ်ရယ်မိတယ် ဆိုရင် အဲဒါ... သဘောကျလို့ ဖြစ်မှာ ပါ...၊ လူကြီးကို ညာဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို ရယ် ချင်သလိုမျိုးပေါ့..."

ကျွန်တော့် မျက်နှာ နွေးခနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် ရှက်သွားတာလား... မဖြစ်နိုင်ပါ၊ ကျွန်တော် ကြည်နူးသွားတာပဲ ဖြစ်ရမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှေရီ… ကားတွေ သိပ်ကျပ်နေတယ်… ကိုယ်တို့ နောက်မှ စကားပြောမလား…"

"ခဏလေး… ခဏလေးပါ နူးနူးရဲ့…၊ ပခုံးနဲ့ ထိန်းထားပြီး ပြောရင် ရမှာပါ၊ ကျွန်တော်လေ… ဟို… နူးနူး ညနေ အားလား၊ ကျွန်တော် စတူဒီယိုကနေ ခဏလစ်လာခဲ့ချင်လို့"

သူမ၏ ပင့်သက်ရှိုက်သံမှာ နည်းနည်းကျယ်သည်ဟု ထင်သည်။

"မအားဘူးလေကွယ်… ကိုယ် သွားစရာရှိတယ်…"

"ဘယ်လဲ…"

မသက်သာသော လေသံကို မပေါ်လွင်အောင် ကျွန်တော် ထိန်းချုပ်မထားနိုင်ပါ။ ခဏ အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားသည်။ သူမ ဖုန်းကို အောက်ချထားလိုက်ဟန် ရှိ၏။ ကားကို တစ်လက်မချင်း ရွှေ့နေရသည့် ကားတန်းကြီးထဲမှာ သူမ ရောက်နေပြီ ထင်သည်။ ကျွန်တော် စိတ်မရှည်စွာ စောင့်ရပါသည်။ ငါးမိနစ်အချိန်သည် စိတ်တိုနေသော လူတစ်ယောက်အတွက် ငါးနာရီလောက် ကြာသည်။

"ရှေရီ… မင်း အခုထိ ဖုန်းမချသေးဘူးလား…"

"မချသေးဘူး၊ နူးနူး ညနေ ဘယ်မှာရှိမလဲ ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို မဖြေသေးလို့…"

"ကိုယ် ရှိမယ့်နေရာက မင်းလာလို့ မဖြစ်တဲ့ နေရာကွဲ့…"

"ခင်ဗျား… တော်တော်…"

ကျွန်တော် စားပွဲခုံကို လက်ဝါးစောင်းဖြင့် တစ်ချက် ရိုက်ပစ်မိ၏။

"ဟော့… ကိုဦး တိုက်ခန်း လဲ သွား ခေါက်မနေနဲ့ဦး နော်… မဆီမဆိုင် ဘာလာကြောင်တာလဲ ဆိုပြီး ဆွဲထိုးခံနေရမယ်…"

အဲသည်နေရာကို သူမ မသွားတော့တာ ကျွန်တော် အသိဆုံးပဲ ဖြစ်သည်။

"ဒါဖြင့် ဘယ်သွားမှာလဲ နူးနူး…"

"အဲဒါ မင်းသိစရာမှ မလိုဘဲကွယ်… တော်ပြီ ဖုန်းချလိုက်တော့… ကိုယ် ကားမောင်းနေတယ်လေ… ရှေရီ"

သွားဗျာ…။

ကျွန်တော် တယ်လီဖုန်း ဆောင့်ချပစ်လိုက်သောအခါ ပန်းပင်ကလေးက ကျွန်တော့်ကို ခပ်မဲ့မဲ့ ပြုံးပြနေသည်။ ခွေးကောင်…၊ ငါ ဘာဖြစ်နေတာလဲ မင်းအသိပဲ မဟုတ်ဘူးလား။

ကျွန်တော် ဘာဖြစ်နေသလဲ ဆိုတာ သူ အသိဆုံး ဖြစ်ရမည်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ထိုပန်းပင်လေးသည် ကျွန်တော် ဖြစ်နေခဲ့လို့ပဲ။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၇)

ကျွန်တော့်တိုက်ခန်းရှေ့ ပလက်ဖောင်းဘေးမှာ ကပ်ရပ်ထားသော သူမ၏ ကားကို မြင်လိုက်ကတည်းက ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး လေထဲမှာ ပေါ့ပါးစွာ လွင့်မျောသွားခဲ့သည်။ အံ့သြမှု ဆိုတာ တစ်ခါတစ်ခါ အလွန် စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းလှပါလား။ ကားဘေးတွင် ရပ်စောင့်နေသော အသက် ၅၀ ကျော် ၆၀ အရွယ် အဘိုးကြီးကို မြင်လိုက်ရတော့ ကျွန်တော် ပို၍ ပျော်သွား၏။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း သိဟန်မတူသော၊ တစ်ခါမှလည်း ကျွန်တော် မမြင်ဖူးသော အဘိုးကြီးကို ကျွန်တော် ပြုံးပြလိုက်မိသည်။ အဘိုးကြီးက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းကြောင်း အပြုံးဖြင့် တုန့်ပြန်၏။ ကျွန်တော်သည် လှေကားထစ်များကို တစ်ထစ်ကျော် ပြေးလွှားခုန်၍ တက်ခဲ့သည်။

တံခါးဖွင့်၍ဝင်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော့်အခန်းတွင် လတ်ဆတ်သော မွှေးရနံ့တစ်ခုကို ပထမဆုံး ရလိုက်၏။ အို… နှင်းဆီပန်းတွေပါလား…။ ဘုရားစင်ပေါ်မှာ… ဧည့်ခန်း စားပွဲမှာ… အခန်းထောင့်က ကြိမ်စင်ကလေးပေါ်မှာ… အဝါရောင် နှင်းဆီပန်းတွေ…။

ဧည့်ခန်းသည် ရှင်းသန့်စွာ တောက်ပလျက်ရှိသည်။ ဖုန်တက်နေသော ခန်းဆီးများ နေရာတွင် အဝါနုရောင် ခန်းဆီးအသစ်များ ရောက်နေသည်။ မီးဖိုခန်းမှ ရယ်မောသံသဲ့သဲ့ကြားရ၏။ ကျွန်တော်သည် နောက်ထပ် အံ့သြမှုတစ်ခုကို ရင်ခုန်စွာ ခံစားနိုင်ရန် စင်္ကြံလမ်းကလေးအတိုင်း နောက်ဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားလိုက်သည်။ မီးဖိုနှင့် ထမင်းစားခန်းကြား တံခါးပေါက်ဝတွင် သူမ မတ်တတ်ရပ်နေသည်။

သူမ၏ ဆံပင်ကို မျက်နှာသုတ်ပဝါ ပါးပါးတစ်ခုဖြင့် ခပ်တင်းတင်း စည်းပတ်ထားသည်။ ခေါင်းလျှော်ပြီးစ ဆံပင်များကို ထိန်းချုပ် စုစည်းထားသည့် အနေအထားမျိုး… သို့သော် သူမ ဆံပင်များ ရေစိုမနေခဲ့ပါ။

"နုနု…"

ကျွန်တော့်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သော သူမ၏ မျက်လုံးများတွင် အံ့သြတုန်လှုပ်မှုကို သတိထားမိ၏။

"ရှေရီ… မင်း…"

ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ သူမရှေ့သို့ ရောက်သွားသည်။ မီးဖိုခန်းထဲမှာ သစ်သစ်မဟုတ်သော သူမ၏ ကလေးမတစ်ယောက် ပန်းကန်စင်မှာ အလုပ်ရှုပ်နေရာက လှည့်ကြည့်သည်။

"ဒါနဲ့… မင်း ညကိုးနာရီထိ စတူဒီယိုမှာ ရှိနေမှာဆို…"

သူမ၏ တောက်ပသော မျက်လုံးများ အနည်းငယ်မှ မပြုံးကြပါ။ တံခါးဘောင်ကိုမှီ၍ ရပ်နေသော သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း အနည်းငယ်မျှ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ ယိုင်မလာခဲ့ပါ။

"ကျွန်တော် စိတ်ပြောင်းသွားပြီလေ…၊ ကျွန်တော် နုနုရဲ့ အိမ်ကနေ နုနု ပြန်အလာကို စောင့်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်"

သူမ မျက်မှောင် တွန့်ကွေးသွား၏။

"စောင့်နေမယ်… ဘာအတွက် စောင့်မှာလဲ"

သူမ၏အသံမှာ ပုံမှန်အတိုင်းဖြစ်သည်။ ကြည်နူးမှု မပါ။ ရင်ခုန် လှုပ်ရှားမှု မပါ…။ ကျီစယ်မှု မပါ…။ မြှော်လင့်ချက် မပါ…။ သူမ၏ ဟန်ကြောင့် ကျွန်တော် မခံချိမခံသာ ဖြစ်သွားသည်။

"ကျွန်တော်ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ… နုနုကို ပေးစရာရှိလို့ပါ ဆို…"

"ဘာပေးမှာလဲ…"

"လာ… ကျွန်တော်ပြမယ်"

သူမ၏ လက်ဖျားလေး တစ်ဖက်ကို လှစ်ခနဲ ဆုပ်ကိုင်၍ ဆွဲခေါ်လိုက်သည်။

"အိုကွယ်… ဘယ်လို ကလေးမျိုးလဲ…"

သူမ၏ တွန့်ကွေးသော မျက်ခုံးကို ကျွန်တော် ဂရုမစိုက်နိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ။ သူမကို စိတ်မရှည်စွာ ဆွဲခေါ်လာမိတော့ သူမ တွန့်ဆုတ်စွာ ပါလာသည်။

"အစောရေ... မြန်မြန်ရှင်းတော့ကွယ်...၊ အန်တီတို့ ပြန်ကြစို့"

မီးဖိုဘက်သို့ လှမ်းအော်၍ သတိပေးလိုက်သော သူမ အသံမှာ တကယ့် အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်၏ အသံဖြစ်သည်။

"နှုးနှုး လွတ်လိုက်မယ် ဆိုတဲ့ အဒေါ်ကြီးက ဘယ်မှာလဲ..."

"ဒီလို ချက်ချင်းကြီး ဘယ်က အဒေါ်ကြီး ရှာလို့ရမလဲ... ဒီအဒေါ်ကြီးပဲ ရှိတာကို၊ အိမ်တစ်ခုလုံး ပွရှုပ်နေအောင် ဘယ်လိုများ နေနေတာလဲ... ကိုယ်စဉ်းစားလို့ မရဘူး"

ကျွန်တော် ပခုံးတွန့်၍ ရယ်မောမိ၏။ ဧည့်ခန်းရောက်တော့ ဘုရားစင် ဘေးက ကြမ်းပြင်မှာ ရှိနေသော ပန်းအိုးကလေးကို လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်သည်။

"အဲဒီ ပန်းပင်လေးကို နှုးနှုးကို လာပေးမလို့"

သူမ ရုတ်တရက် ငြိမ်သက်စွာ ပန်းပင်ကို စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ ကျွန်တော့်မျက်လုံးများသည် ပန်းပင်ဆီမှာ ကြာရှည်စွာ ရှိမနေခဲ့ဘဲ သူမ၏ မျက်လုံးများကိုသာ စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြောင်း သူမ သိသွားပါသည်။

"နှုးနှုး စိုက်မယ် မဟုတ်လားဟင်"

"အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပြောတာလဲ ရှေရီ၊ ကိုယ် နားမလည်ဘူး၊ မင်းဘယ်တုန်းကမှ သစ်ပင်တွေ ပန်းပင်တွေကို သဘောမကျခဲ့ဘူး မဟုတ်လား"

"ဒါပေမဲ့ ဒီအပင်ကို နှုးနှုး ယူစေချင်လို့ပေါ့"

သူမ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပါသည်။

"ခက်တာပဲ၊ ဘာသဘောနဲ့ ယူစေချင်တာလဲ ကိုယ်မှ မသိတာ"

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ယူစေချင်ရင် နှုးနှုး ယူရမှာပေါ့"

သူမ ခပ်သဲ့သဲ့ ရယ်မောရင်း ပန်းပင်ဆီ လျှောက်သွားသော အခါ ကျွန်တော်ဖြည်းညင်းစွာ လိုက်ပါသွားပါသည်။ သူမ၏ နောက်မှာ ကျွန်တော်ကပ်၍ ရပ်လိုက်သည်။ သူမ၏ မွှေးရနံ့နှင့် ကျွန်တော် ဝေးကွာခဲ့ရသည့်ရက်များ မည်မျှ ကြာခဲ့ပြီလဲ။ သူမနှင့် ဝေးကွာ၍ အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ထင်ခဲ့သလဲ မသိပါ။ တော်တော် အသုံးမကျတဲ့ ကောင်ပဲ။

"နှုးနှုး..."

ကျွန်တော့်အသံသည် ခြောက်သွေ့စွာ တုန်ယင်သွား၏။ ကျွန်တော့်အသံကြောင့် သူမ ဖြတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ပါသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးများသည် အနည်းငယ်မျှပင် ရီဝေခြင်း မရှိ။ နွေးထွေးသော မျက်ဝန်းများသည် တဖြည်းဖြည်း အေးစက်လာကြသည်။ ကျွန်တော်မြင်နေရသော မျက်လုံးများသည် နှုးနှုး၏ မျက်လုံးများ မဟုတ်ကြပါ။ ဘယ်သူ့မျက်လုံးတွေလဲ။

ကျွန်တော် သူမအား ပွေ့ဖက်ရန် ဟန်ပြင်မိသည့်အခါ သူမ ရုတ်တရက် လှည့်ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော် သူမကို နားလည်ထားသမျှတွေ အားလုံး လွဲချော်ကုန်ပြီဟု သိလိုက်ရသည်မှာ သူမ၏ စိမ်းကားသော၊ ထိန်းချုပ်သော မျက်လုံးများကြောင့် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာဖြစ်လို့လဲ နူးနူးရယ်... ကျွန်တော့်ကို စိတ်နာနေခဲ့တာလား၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ နူးနူးမှာ..."

"မင်းကို ကိုယ်ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မနာခဲ့ရပါလား"

သူမ လက်နှစ်ဖက်ကို တင်းတင်းပိုက်၍ ဝရန်တာဘက်သို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွားသည်။ ပွရောင်းသော ဘလောက်စ်အကျီ နွမ်းနွမ်းမှာ လေဖြင့် တဖျပ်ဖျပ် လွင့်နေ၏။

"ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ကို..."

သူမ ရုတ်တရက် ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ သူမ၏ အကြည့်သည် ကလေးတစ်ယောက်ကို ကြည့်သည့် လူကြီး တစ်ယောက်၏ အကြည့်လား၊ ချစ်သူကို ကြည့်သော မိန်းမတစ်ယောက်၏ အကြည့်လား ကျွန်တော် မခန့်မှန်းနိုင်၊ ကြင်နာကရုဏာသက်မှု အရိပ်အရောင်ကိုတော့ ရေးရေးမျှ တွေ့လိုက်ရသည်ဟု ထင်ပါသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ မင်းဘဝမှာ ကိုယ်ဟာ အပြစ်တစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့လို့ပေါ့ ရှေရှီရဲ့"

"ဟာ... မဟုတ်ဘူး နူးနူး၊ အဲဒါက..."

"ဒါပေမဲ့ အဲဒါတော့ အမှန်ပဲ မဟုတ်လားကွယ်၊ ဟင်...ရှေရှီ ဖြေလေ"

ကျွန်တော် ပြောခဲ့သော စကားကို ကျွန်တော် ပြန်ရုပ်သိမ်းဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒါ အမှန်တရားတစ်ခု ဖြစ်နေသည် မဟုတ်လား။

"ဒါပေမဲ့ နူးနူးရယ်၊ အဲဒီအပြစ်ကို ကျွန်တော်လိုချင်တယ်၊

နူးနူး မသိဘူးလား၊ ကျွန်တော် နူးနူးကို ချစ်တယ်လေ...နူးနူး မသိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်"

သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့်ပခုံးကို အသာအယာ လာထိသည်။

"ရှေရှီ... မင်းတော်တော်မိုက်တဲ့ ကလေးပဲ၊ အပြစ်တစ်ခုကို အပြစ်မှန်း သိလျက်နဲ့ ထပ်ကျူးလွန်မှာကို ကိုယ်က ကြည့်ရက်ပါ့မလား၊ တော်လောက်ပြီ... ဒီလောက်ဆို တော်ပြီပေါ့၊ ဒီအပြစ်ဟာ မင်းဘဝမှာ အရိပ်အဖြစ် တစ်လျှောက်လုံး ပါသွားတော့မှာ၊ အဲဒီ အရိပ်ကြီးနဲ့ မင်းအသက်ရှင်နေရတော့မှာလေ၊ ဒါနဲ့ပဲ လုံလောက်နေပါပြီကွယ်"

သည်တစ်ခါ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်စွာ ပူလောင်လာမှုသည် ဒေါသဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် သူမ၏ လက်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ဆွဲဖယ်ပစ်လိုက်မိသည်။ ထို့နောက် သူမကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ကြည့်လိုက်၏။

"ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ နူးနူး ကြောက်နေတယ် မဟုတ်လား၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို နူးနူး ကြောက်နေမှာပေါ့၊ နောက်ပြီး..."

ကျွန်တော် အားတင်း၍ ပြောချပစ်လိုက်သည်။

"နောက်ပြီး ဖေဖေ့ကို ကြောက်နေတယ်"

"အို..."

သူမ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက်သော အသံတွင် နာကျင်မှု များစွာ ပါဝင်ကြောင်း ကျွန်တော် ခံစားသိဖြင့် သိလိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“မင်းပြောတာတွေ တော်တော်လွဲတာပဲ ရှေရီရဲ့၊ ကိုယ်လား ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြောက်မယ့်သူ၊ နောက်ပြီး အတာကို ကိုယ်က ဘာကြောက်စရာ ရှိသလဲ၊ ဘာဂရုစိုက်စရာ ရှိသလဲ”

သူမ ကျွန်တော့်အား မျက်နှာလွှဲဖယ်၍ ခပ်ထေ့ထေ့ ပြုံးနေပါသည်။

“ကိုယ် ဂရုစိုက်တာ မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတယ်၊ သိရဲ့လား”

ဒါနဲ့များ နူးနူးရယ်...။

“ကိုယ်ကြောက်နေတာတော့ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကြောက်တာက ပတ်ဝန်းကျင်လဲ မဟုတ်ဘူး၊ အတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို ကြောက်တာ”

“ဘာဗျ”

ကျွန်တော် ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုးလိုက်မိသည့်အခါ သူမက နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။ ဝရန်တာမှာ ကျောကပ်မှီ၍ သူမ ကျွန်တော့်ကို တည်ငြိမ်စွာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ မင်းကို ကိုယ်ကြောက်တယ်”

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ချစ်တယ်ဆိုတာ မယုံဘူးပေါ့”

“အိုကွယ်... ယုံပါတယ်၊ ယုံလို့ပဲ ခက်နေတာပေါ့၊ မင်းအချစ်ကို ကိုယ်သိတယ်၊ ကိုယ်ကြောက်တာ မင်းရဲ့ အဲဒီအချစ်ပဲ၊ ရှေရီ... ကိုယ်အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်မယ်ကွယ်၊ ဖယ်ပေးနော်”

သူမ၏ တည်ငြိမ်သော ဘောင်းဆိုမှုသည် ကျွန်တော့်အတွက် အမိန့်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် နောက်သို့ ဆုတ်၍ ဖယ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး လေးပင်စွာ ခွေညွှတ်နေသောကြောင့် နံရံကို မှီ၍ ရပ်နေလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် သူမကို ငေးမောကြည့်နေမိသည်။

“နူးနူး... ကျွန်တော့်ကို မချစ်ခဲ့ဘူး”

ထိုစကားသည် တိုးတိတ်လွန်းသဖြင့် ကျွန်တော် ပြောလိုက်မိတာမှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု မသေမချာ ဖြစ်မိသည်။ သို့သော် သူမက ထိုစကားကြောင့် ချက်ချင်း မျက်နှာအမူအရာ ပြောင်းသွား၏။ သူမ၏ မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်များဖြင့် ဝေ့လည်လာသည်ကို ကျွန်တော် မြင်ရသည်။ တည်ငြိမ်သော မျက်ဝန်းများသည် နာကျင်သော မျက်ဝန်းများအဖြစ် တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြောင်းလာသည်ကို ကျွန်တော် တအံ့တသြ ကြည့်နေမိသည်။

ကြယ်ကလေးများလို တောက်ပရွှန်းလက်သော မျက်လုံးတို့သည် မျက်ရည်ကြောင့် ပို၍ပို၍ ရွှန်းလက်လာကြသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်ဘယ်တုန်းကမှ မမြင်ခဲ့ဖူးသော သူမ၏ မျက်ရည်တို့သည် မျက်တောင်ဖျားမှာ တွဲလွဲခိုရာက လိမ့်ဆင်းကျသွားလေသည်။ သူမ၏ မျက်ရည်တို့သည် ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ပူလောင်နာကျင်ရဆုံးသော ဒဏ်ရာများ ဖြစ်နေသည်ကို ယခုမှ ကျွန်တော်သိလိုက်ရသည်။ ထိုမျက်ရည်များကို ကျွန်တော်မခံနိုင်ပါ။

“မငိုနဲ့လေ... မငိုပါနဲ့ နူးနူးရယ်၊ ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောတော့ပါဘူး၊ မပြောတော့ပါဘူး”

ကျွန်တော့်ဆံပင်များကို ရှုပ်ဖွပစ်ရင်း သူမရှေ့မှ ရုတ်တရက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်လာခဲ့မိသည်။ အိပ်ခန်းသည် သေသပ်စွာ သန့်ရှင်းလှပနေ၏။ ကျွန်တော့် ခုတင်ပေါ် ထိုင်ချလိုက်သည့်အခါ စာကြည့်စားပွဲမှ နှင်းဆီပန်းနံ့သည် မွှေးပျံ့စွာ ကျွန်တော့်အား နာကျင်စေလျက်ရှိသည်။ လောက တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

ကျွန်တော် စိတ်ဆင်းရဲမှုကို အမြဲ စိုးရိမ်ပူပန်၍ ရှောင်ဖယ်ခဲ့သော သူမသည် ကျွန်တော့်ကို လာရောက်နှစ်သိမ့်ဖို့ သင့် မသင့် ဝေခွဲရခက်နေလေသလား။ သူမနှင့် လောကအကြား ဆက်သွယ်ပေးနေသည့် အရာမှာ ကျွန်တော်ဖြစ်သည်ဟု သူမ ဖွင့်ပြောခဲ့စဉ်က ထိုစကားကို မကြားရဲခဲ့သော ကျွန်တော်သည် ယခုအခါ သူမ်ထံမှ ထိုစကားကို ကြားရဖို့ ဘယ်အရာနှင့် လဲရလဲရ လဲရန် အဆင်သင့်ရှိသည်။

ကျွန်တော် နူးနူးကို စောင့်နေသည်။ နှင်းဆီပွင့်ဖတ်များကို ရေတွက်ရင်း စောင့်နေသည်။

ခဏကြာလျှင် သူမသည် ပြုံးရယ်သော မျက်လုံးများဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကျွန်တော့်အခန်းဝ၌ လာရပ်ချင် ရပ်နိုင်သည်။ လာကို လာရမည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူမသည် ကျွန်တော့် စိတ်ချမ်းသာမှုအတွက် အမြဲ စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည့် ချစ်သူမိန်းမ တစ်ယောက်မို့ပဲ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် နာကျင်စွာ စောင့်နေသည်။ နှင်းဆီ ဝတ်မှုန်ဖတ်များကို ရေတွက်ရင်း စောင့်နေသည်။ စိတ်မရှည်စွာ၊ စိုးရိမ်စွာပင် ဆက်၍ စောင့်နေခဲ့ပါသည်။

သူမ ဝင်မလာပါ။ ခြေသံလည်း မကြားရပါ။

ခန်းဆီး သိမ်းဖယ်ထားသော မှန်ပြတင်းမှ တစ်ဆင့် ကောင်းကင်ကို ကျွန်တော် မြင်နေရ၏။ မှောင်ရီမည်းနက်လာသော ညနေကောင်းကင်တွင် တိမ်မျှင်တစ်စမျှ မရှိ။ မြို့ပြ၏ လေထုသည် ကောင်းကင်အား ရီဝေမှုန်မှိုင်းအောင် ပြုပြင်လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော့်လက်ပတ်နာရီမှ စက္ကန့်တ၏ မြည်သံသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လောင်လာသည်။

အခန်းဝမှာ အရိပ်တစ်ရိပ် ဖြတ်လာ၏။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ လှိုက်ခနဲ ဟာသွားသည်။

"အစ်ကိုကြီး... စားပွဲပေါ်မှာ သော့ထားခဲ့ပြီ၊ ကျွန်မတို့ ပြန်တော့မလို့"

ကောင်မလေး လှစ်ခနဲ ပြန်ထွက်သွား၏။ ထို့နောက် တံခါးပိတ်သံလိုလို အသံတစ်ခု။ ကျွန်တော် ကြောင်အ,စွာ ငေးမောရင်း မလှုပ်မယှက်ကျန်နေခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲမှာ သွေး တဒိတ်ဒိတ် တိုးနေသည်။

သူမ သွားတော့မည်။ တကယ်ပင် သူမသည် ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်မလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်ဖို့ ခဏတော့ သူမ ရောက်လာဖို့ ကောင်းပါသည်။ သို့မဟုတ် ကျွန်တော်က နှုတ်ဆက်ဖို့ ထွက်သွားရမှာလား။ ကျွန်တော် တစ်ခဏ တွေဝေနေပြီးနောက် ဝုန်းခနဲ ခုန်ထကာ အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

မြင်ကွင်းသည် ရှင်းလင်းနေ၏။ ရက်စက်စွာ မှန်ကန်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှန်တရားတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဘယ်သူမှ မရှိ။ သူမ၏ အရိပ်အရောင် မရှိ။ သူမ၏ မွှေးရနံ့ကလေးမျှပင် ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်း မရှိ။ သူမသည် ကျွန်တော့်ထံမှ အားလုံးကို အပြီးအပိုင် ယူသွားပြီလား။ ကျွန်တော် တောက်တစ်ချက် ခေါက်ကာ ဝရန်တာ တံခါးကို ဖြုန်းခနဲ တွန်းဖွင့်လိုက်သည်။

အောက်ဘက်သို့ သွေးရူးသွေးတမ်း ငုံ့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဟိုးအောက်က လမ်းမပေါ်မှာ မာစီးဒီးကားသည် ဖြည်းညင်းစွာ ဘီးလိမ့်နေပြီ။ ကျွန်တော် ထို ကားကို ကြောင်အ,စွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ မျက်စိအောက်မှာ တဖြည်းဖြည်း ဝေးကာ ဟိုးမီးပွိုင့်လမ်းဆုံအထိ၊ ထို့နောက် တခြားကားများနှင့် ရောနှောသွားသည်။ ထို့နောက် ကားမီးရောင်များအကြားတွင် လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။

နူးနူးရှိရာ ကျွန်တော်လိုက်လာခဲ့မှာပေါ့။ ဒီလို ချန်ခဲ့ရုံနဲ့ ပြီးသွားမှာတဲ့လား။ ကျွန်တော် လာလို့ရနေတာပဲ။ အခုည သို့မဟုတ် မနက်ဖြန်၊ သို့မဟုတ်...

သို့သော် ကျွန်တော်တို့အတွက် မနက်ဖြန်ဆိုတာ မရှိတော့ကြောင်း ကျွန်တော် ရိပ်မိလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော့်မှာ မနက်ဖြန်ဆိုတာ မရှိတော့ဘူး။ မနေ့က အတိတ်တွေပဲ ရှိတော့မည်။ ကြည်နူးမှုများ၊ ရင်ခုန်မှုများ၊ လွမ်းမက်မှုများ၊ စွဲလမ်းမှုများ အားလုံးသည် အတိတ်ကာလ ဖြစ်သွားပြီ။

ကျွန်တော် ဝရန်တာမှာ ဘယ်လောက်ကြာအောင် မလှုပ်မယှက် ရပ်နေမိသလဲ မသိနိုင်။ ကျွန်တော့်ခြေထောက်တွေ ထုံကျဉ်လာသည်ကို ခံစားရတော့မှ အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့မိသည်။

ပန်းအိုးလေး ရှိရာသို့ မျက်စိအကြည့် ရောက်သွားသည်။ သို့သော် ပန်းအိုးလေး မရှိတော့ပါ။ ညှော်ခန်းတစ်ခုလုံးမှာ ပန်းပင်စိမ်းစိမ်းကလေး၏ အရိပ်အရောင် မမြင်ရ။

ပန်းပင်ကလေးကို သူမ ယူသွားပြီ။ ကျွန်တော့်ဆန္ဒအတိုင်း သူမ ယူသွားခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော် ကုလားထိုင်ပေါ် လေးပင်စွာ ထိုင်ချလိုက်၏။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်မျက်စိအစုံကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ ရင်ထဲမှာ ဘာမှ မကျန်တော့ဘဲ အခွံသက်သက် ဖြစ်နေ၏။

ယခုအချိန်က စပြီး ကျွန်တော် မရှိတော့ပါ။

ဂျူး

၁-၆-၉၆

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com